

መርሐ ሕይወት
አገደኛ መጽሐፍ

አዘጋጅቶ ያቀረበው

ዳ. ሥራት ገብረማርያም

1991 ዓ.ም.

www.ethiopianorthodox.org

www.ethiopianorthodox.org

«ሰው የሚኖረው እግዚአብሔር

በሚናገረው ቃል ሁሉ እንጂ

በእንጀራ ብቻ አይደለም።»

(ዘጸ 8፥3)

ዓሥራት ገብረ ማርያም

የመጽሐፍ ይዘት

ገጽ	፳
ገጽ	15
ገጽ	18
ገጽ	18
ገጽ	18
ገጽ	18
ገጽ	19
ገጽ	20
ገጽ	21
ገጽ	22
ገጽ	22
ገጽ	23
ገጽ	24
ገጽ	24
ገጽ	26
ገጽ	28
ገጽ	30
ገጽ	32
ገጽ	33
ገጽ	33
ገጽ	36
ገጽ	38
ገጽ	39
ገጽ	40
ገጽ	40
ገጽ	41
ገጽ	41

«የምሥራቹን ቃል ማብሰር ግዴታዬ ስለሆነ የምመክበት ነገር አይደለም፤ እንዲያውም የምሥራቹን ቃል ሳላብሥር ብቁ ወይልኝ።» (1ኛ ቆሮ 9፥16)

አጋርና እስማኤል	12
የመገረዝ ለቃል ኪዳን ምልክትነት	67
አብርሃምና ሣራ እንግዶችን ማስተናገዳቸው	67
የይስሐቅ መወለድ	68
የአጋርና የእስማኤል መገረዝ	70
እግዚአብሔር አብርሃምን መፈተኑ	72
የይስሐቅና የርብቃ ጋብቻ	73
ሌሎች የአብርሃም ዘሮችና የአብርሃም ሞት	73
ሐዲስ ኪዳን	74
የሐንስ መጥምቁ	74
የማትያስ መመረጥ	75
የመንፈስ ቅዱስ መውረድ	75
የአማኞች የኅብረት ኑሮ	76
የሸባው መፈወስ	76
ጴጥሮስና የሐንስ በአይሁድ ሸንጎ ፊት መቅረባቸው	77
ከምዕራፉ የሚገኝ ትምህርት	77
ጥያቄዎች	78
ምዕራፍ 3:- ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ	80
የመልአኩ ብሥራት	83
የጌታችን ልደት	83
እረኞችና መላእክት	85
ግዝረት	85
የጌታችን ወደ ቤተ መቅደስ መወሰድ	86
ከምሥራቅ የመጡ ጠበቃ	86
ወደ ግብጽ ሸሽት	87
ኔሮድስ ሕፃናትን ማስፈጀቱ	89
ከግብጽ መመለስ	89
ከግብጽ መመለስ	92
ጌታችን በቤተ መቅደስ ከምሁራን ጋር	94
የጌታችን ጥምቀት	
የጌታችን መፈተን	
የማስተማር ሥራውን መጀመሩ	
የጌታችን ተአምራት	
ውሃውን ወደ ወይን የመለወጥ ተአምር	
ብዙ ዓሳዎችን የማስገኘት ተአምር	
አምስት ሺህ ሰዎችን የመመገብ ተአምር	
ማዕበሉን ጸጥ የማድረግ ተአምር	
የጌታችን ምሳሌዎች	
የዘረው ምሳሌ	
በአለት ወይም በአሸዋ ላይ የተሠሩ ቤቶች	
ጠፍቶ የተገኘው ልጅ ምሳሌ	
ጥያቄዎች	
ምዕራፍ 4:- ቤተ ክርስቲያን	
መግቢያ	
ቤተ ክርስቲያን ማለት ምን ማለት ነው	
ምእመናን	
የቤተ ክርስቲያን መሪዎች	
የቤተ ክርስቲያን አስተዳደር	
ሕንጻ ቤተ ክርስቲያን	
ማማተብና ትርጉሙ	
የቤተ ክርስቲያን ቅዱሳን	
ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ	
ሐዋርያው ቅዱስ እንድርያስ	
ሐዋርያው ቅዱስ ያዕቆብ የእልፍዮስ ልጅ	

ሐዋርያው ቅዱስ ታዴዎስ.....	78
ሐዋርያው ቅዱስ ታዴዎስ.....	94
ቅዱስ ቂርቆስና እናቱ ኢየሱጣ.....	94
የቤተ ክርስቲያን ዜማ.....	95
ከምዕራፉ የሚገኝ ትምህርት	96
ጥያቄዎች	97
ምዕራፍ 5:- መንፈሳዊነትና ግብረገብነት	100
መንፈሳዊነት.....	100
ግብረ ገብነት.....	100
ሁለቱ የሚመሰሰሉበት ሁኔታ.....	100
ሁለቱ የሚለያዩበት ሁኔታ.....	101
ጸሎት	102
እግዚአብሔር የማይለወጥና ጸሎት ተቀባይ ነው	102
ሰው ሁሉ ኃጢአተኛ ስለሆነ ጸሎት ያስፈልገዋል.....	104
መልስ የሚያገኝና የማያገኝ ጸሎት	105
አባታችን ሆይ	106
አባትንና እናትን ማክበር.....	108
ለወላጆቻቸው ታዛዦች የነበሩ ልጆች.....	108
ቅዱሳት መጻሕፍትን ማንበብና አንደበትን መጠበቅ	109
ጥያቄዎች	111
ሁለተኛ ክፍል.....	113
ምዕራፍ 1- ትምህርተ ሃይማኖት.....	113
የእግዚአብሔር መንግሥት	113
የእግዚአብሔር ብቸኛ አገዛዝ.....	113
እግዚአብሔር በፍጥረቱ ላይ ያለው ጌትነት	114
የእስራኤል ሕዝብና የሚኖሩባት ምድር	114
ለወደፊት የሚወረስ የሰማያዊ ርስት ተስፋ	115
እግዚአብሔር በሾማቸው ሰዎች የሚካሄድ መንግሥት	116

.....	78
የመረብ ምሳሌ.....	117
የእንክርዳድ ምሳሌ	117
የሰናፍጭ ዘር ምሳሌ	117
የእርሾ ምሳሌ	118
የሰው ልጆች ነጻ ፈቃድ	118
የእግዚአብሔር ፈቃድ ሁሉም እንዲደን ነው.....	118
የእግዚአብሔር ውሳኔ አለመለወጥና ነጻ ፈቃድ	120
ጊዜ የማይወስነው የእግዚአብሔር ዕውቀትና ነጻ ፈቃድ.....	121
የቅዱሳት መጻሕፍት ማስረጃዎች	122
ጾም	123
የአጽዋማት ሥነ ሥርዓት	124
ቤተ ክርስቲያን የወሰነቻቸው አጽዋማት.....	124
የጌታችን ጾም.....	124
የልደት ጾም	125
የሐዋርያት ጾም	125
የፍልሰታ ጾም	126
ጾመ ነገዌ.....	126
የረቡዕና የዓርብ ቀኖች ጾም.....	126
የገሃድ ጾም	127
የቅዱሳት መጻሕፍት ማስረጃዎች	128
የተከራካሪዎች ተቃውሞና የተሰጡ መልሶች.....	129
ጥያቄዎች	134
ምዕራፍ ሁለት:- መጽሐፍ ቅዱስ	137
ብሉይ ኪዳን.....	138
ይስሐቅና ርብቃ.....	138

ዔሳውና ያዕቆብ 138

የያዕቆብ ወደ ካራን ጉዞ 140

ነቢዩ ኤልያስ 140

ሐዲስ ኪዳን 145

ሐናንያና ሰጲራ 145

ወደ ሮሜ ሰዎች የተላከ መልእክት 146

ወደ ገለትያ ሰዎች የተላከ መልእክት 149

ወደ ቲቶ የተላከ መልእክት 150

ወደ ፊልሞና የተላከ መልእክት 150

ከምዕራፉ የሚገኝ ትምህርት 150

ጥያቄዎች 152

ምዕራፍ 3:- ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ 155

የጌታችን ትምህርቶች 155

ጌታችንና ኒቆሎሞስ 155

የሰማርያይቱ ሴት 157

ጌታችን ከአብርሃም በፊት የነበረ መሆኑ 159

የአይሁድ አለማመን 159

የጌታችን ተአምራት 160

የመቶ አለቃው አገልጋይ መፈወስ 160

የሰምዖን አማትና የሌሎች መፈወስ 161

በአጋንንት የተያዙ የሁለት ሰዎች መፈወስ 161

የጌታችን ምሳሌዎች 162

የተሸሸገ ሀብት ምሳሌ 162

የዕንቁ ምሳሌ 162

ራሱን እንደ ሕይወት እንጀራ 162

ከምዕራፉ የሚገኝ ትምህርት 163

ጥያቄዎች 166

ምዕራፍ 4:- ቤተ ክርስቲያን 168

ሕንጻ ቤተ ክርስቲያን 168

የሕንጻው አሠራር 169

የቤተ ክርስቲያን ሥርዓት 170

ንዋየ ቅድሳት 171

ጸሕፈ 171

ጽዋዕ 171

ዕርፈ መስቀል 172

መሰበ ወርቅ 172

ማኅፈድ 173

አልባሳት 173

ጥና (ጽና) 173

የተለያዩ የቤተ ክርስቲያን ጸሎቶች 173

የቤተ ክርስቲያን ቅዱሳን 177

ሐዋርያው ቅዱስ በርተሎሜዎስ 177

ሐዋርያው ቅዱስ ፊልጶስ 178

ቅዱስ ኤጲፋንዮስ 178

የቤተ ክርስቲያን ዜማ 180

ከምዕራፉ የሚገኝ ትምህርት 182

ጥያቄዎች 184

ምዕራፍ 5:- መንፈሳዊነትና ግብረገብነት 186

ስሕተትን አምኖ ይቅርታ መጠየቅ 186

እግዚአብሔርን ማመስገን..... 189

በተቻለ መጠን የእግዚአብሔርን ፈቃድ መፈጸም..... 192

ሌላውን ሰው እንጂ ራስን አለማመስገን..... 193

ጥያቄዎች 197

ሦስተኛ ክፍል 198

ምዕራፍ 1:- ትምህርተ ሃይማኖት..... 198

የእግዚአብሔር ፍቅር 198

ምሥጢረ ሥጋዌ..... 200

የወልድ ሥጋ መልበስ..... 200

የሥጋ መልበስና የመስቀል ምክንያት (በሰው በኩል)..... 201

የሥጋ መልበስና የመስቀል ምክንያት (በእግዚአብሔር በኩል) 203

በምሥጢረ ሥጋዌ ላይ የተነሡ መናፍቃን 205

አቡሊናርዮስ..... 205

ቢላግዮስ..... 206

ጥያቄዎች 208

ምዕራፍ 2:- መጽሐፍ ቅዱስ..... 210

ብሉይ ኪዳን..... 210

የዲና ወንድሞች የበቀል እርምጃ 210

የሴፍና ወንድሞቹ 211

የሴፍና የጳጢፋር ሚስት 212

የፈርዖን አገልጋዮች 212

የፈርዖን ሕልም 213

የዮሴፍ ወንድሞች ወደ ግብጽ መሄድ..... 214

ሶስና 215

ሩት 217

ሐዲስ ኪዳን..... 219

ስለ ሰባት ዲያቆናት መመረጥ 219

እስጢፋኖስ..... 220

ፊልጶስ..... 221

ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች የተላከ መልእክት 223

የይሁዳ መልእክት..... 227

ከምዕራፍ የሚገኝ ትምህርት..... 228

ጥያቄዎች 230

ምዕራፍ 3:- ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ2 234

የጌታችን ትምህርቶች 234

የተራራው ላይ ስብከት 234

ማቴዎስን መጥራቱ..... 238

በናዝሬት ተቃውሞ ተነሣበት 238

ዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት..... 239

የጌታችን ተአምራት 239

የጌታችንን ልብስ የነካችሁት መፈወስ..... 239

የኢያኢሮስ ልጅ ከሞት መነሣት 240

የጌታችን ምሳሌዎች..... 241

የደጉና የክፉው አገልጋይ ምሳሌ 241

ክፉ አገልጋይ..... 242

ከምዕራፍ የሚገኝ ትምህርት 242

ጥያቄዎች 246

ምዕራፍ 4:- ቤተ ክርስቲያን 250

የቤተ ክርስቲያን መሥራች 250

ስዕሎችና አይቆኖች 252

የቤተ ክርስቲያን ቅዱሳን 255

	78
ወንጌላዊው ቅዱስ ማቴዎስ.....	255
ወንጌላዊው ቅዱስ ዮሐንስ.....	256
የቤተ ክርስቲያን ዜማ.....	258
ጥያቄዎች.....	260
ምዕራፍ 5:- መንፈሳዊነትና ግብረገብነት2	263
ይቅርታ ማድረግ እንጂ ቁም አለመያዝ.....	263
ደግነት	265
በጎአድራጊዎችንና አገልጋዮችን ማመስገን	267
ለትክክለኛ ኑሮ ምሳሌ መሆን.....	268
ጥያቄዎች.....	269
አራተኛ ክፍል.....	271
ምዕራፍ 1:- ትምህርት ሃይማኖት.....	271
የእግዚአብሔር አዳኝነት	271
ብሉይ ኪዳን.....	271
ሐዲስ ኪዳን.....	271
አማላጅነት.....	278
የአማላጅነት ትርጉም	278
ስለ ቅዱሳን አማላጅነት	278
የጌታችንና የቅዱሳን አማላጅነት ልዩነት.....	278
የቅዱሳን ክብርና ዕውቀት.....	280
ቅዱሳን ከሞቱ በኋላ ያላቸው ዕውቀት	281
የቅዱሳን መጻሕፍት ማስረጃዎች	283
ማጠቃለያ	285
ጥያቄዎች.....	286
ምዕራፍ 2:- መጽሐፍ ቅዱስ.....	288
ብሉይ ኪዳን.....	288
የሙሴ መወለድና ዕድገት.....	288

	78
የሙሴ ሽሽት	290
በቅጥዳሮው መካከል የእሳት ነበልባል	292
ጦቢት.....	292
ነቢዩ ዮናስ.....	294
ሐዲስ ኪዳን.....	295
የሳውል በክርስቶስ ማመን	295
ሐዋርያው ዲፕሮስ በልዳና በኢየሁያ.....	296
ሳውል.....	297
ሁለተኛው የቆሮንቶስ መልእክት	298
ከምዕራፉ የሚገኝ ትምህርት	302
ጥያቄዎች.....	303
ምዕራፍ 3:- ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ	307
የጌታችን ትምህርቶች.....	307
በጸሐፍትና በፈረሳውያን ላይ የቀረበ ወቀሳ.....	307
ስለ ጋብቻ ማስተማሩ	309
ስታመነዝር ስለ ተያዘች ሴት	309
የሀብታሙ ወጣት ጥያቄ	309
የጌታችን ተአምራት	310
የከነዓናዊትዋ ሴት ልጅ መፈወስ	310
በአጋንንት የተያዙ ሁለት ሰዎች መፈወስ.....	312
በባሕር ላይ መራመዱ	312
የጌታችን ምሳሌዎች.....	313
የሠራተኞች አቀጣጠር ምሳሌ	313
የሁለት ልጆች ምሳሌ	314
የአገልጋዮች ትጋት.....	314
ከምዕራፉ የሚገኝ ትምህርት	315

ጥያቄዎች 319

ምዕራፍ 4:- ቤተ ክርስቲያን 322

ምሥጢራተ ቤተ ክርስቲያን 322

ምሥጢረ ጥምቀት 322

ምሥጢረ ሜሮን 323

ምሥጢረ ቀርባን 324

ምሥጢረ ክህነት 324

ምሥጢረ ንስሐ 325

ምሥጢረ ተክሊል 326

ምሥጢረ ቀንዲል 326

የቤተ ክርስቲያን ቅዱሳን 326

ሐዋርያው ቅዱስ ቶማስ 328

ሐዋርያው ቅዱስ ማትያስ 329

ሰማዕቱ ቅዱስ ጊዮርጊስ 324

የቤተ ክርስቲያን ዜማ 336

ከምዕራፍ የሚገኝ ትምህርት 338

ጥያቄዎች 342

ምዕራፍ 5:- መንፈሳዊነትና ግብረገብነት 342

ንስሐ መግባት 342

በእውነት መጽናት 345

አክብሮትና ትሕትና 347

የቅዱሳት መጻሕፍት ማስረጃዎች 348

ጥያቄዎች 349

ምእመናን የሃይማኖትን ትምህርት ለማወቅ የሚችሉት አንድም በስብስት መልክ በቃል የሚሰጣቸውን ትምህርት በመስማት ወይም በጽሑፍ የሚቀርብላቸውን የሃይማኖት መጽሐፍ በማንበብና አስፈላጊውንም ጉዳይ የሃይማኖት መምህር ሲያብራራላቸው ነው። በጽሑፍ የሚቀርበው ትምህርት በቃል ብቻ ከሚቀርበው የበለጠ ጥቅም አለው። ይህም የሚሆንበት ምክንያት በአንድ በኩል በቃል በሚቀርበው ትምህርት ውስጥ ብዙ ማብራሪያዎች ላይታወሱ ሊታለፉ የሚችሉ በመሆናቸው በጽሑፍ እንደሚቀርበው ትምህርት የተሟላ ስለማይሆን ነው። በሌላ በኩል በጽሑፍ የሚቀርብ የሃይማኖት ትምህርት የተለያዩ ትምህርቶችን በተለያዩ ወቅቶች እንዲቀርቡ በማመቻቸት ምእመኑ ወይም ተማሪው አስፈላጊዎቹን ትምህርቶች ሁሉ ሳያውቃቸው እንዳይቀር ያደርጋል። ከዚያም በላይ በማስተማሪያ መጽሐፍ የሚያስተምር የሃይማኖት አስተማሪ ደግሞ በቀረበለት ዝግጅት መሠረት ስለሚያስተምርና የመጽሐፉን አቀራረብ ስለሚከተል አስፈላጊ የሆኑትን ትምህርቶች አይረሳቸውም።

ይህ መጽሐፍ በማንኛውም ዕድሜ ክልል ውስጥ ለሚገኙ ምእመናን እንደሚጠቅም ታምናበት የተዘጋጀ ነው። ከአንደኛ እስከ ዐሥራ ሁለተኛ ክፍል ተከፍሎ ይቅረብ እንጂ በየክፍሉ የተዘጋጀው የትምህርት ደረጃ ምንም ያኽል አይበላለጥም። የአክፋፊሉ ዋና ዓላማ አስፈላጊ ናቸው ተብለው የታመነባቸው ትምህርቶች ሁሉ በተቻለ መጠን ሳይቀርቡ እንዳይቀሩና በአንድ ላይ ሳይሆን ተከፋፍለው እንዲቀርቡ ለማድረግ ነው። በዚህም መሠረት ይህ መጽሐፍ በበለጠ የሚጠቅመው ለሃይማኖት አስተማሪ ነው። አስተማሪው ትምህርቱን በሚያቀርብበት ጊዜ እንደየክፍሉ ቅደም ተከተል ገለጻውን ቀለል አድርጎ በመጀመር ከፍ እያለ ሊቀጥል ይችላል። ዋናው ነገር ትምህርቶቹ በመጽሐፍ ተዘጋጅተው መቅረባቸው ነው።

የመጽሐፉ ዋና ዓላማ፡ ምእመናን ሃይማኖታቸውን ካለማወቃቸው የተነሳ በሃይኖቱ ጎብረት ውስጥ ጸንተው የማይቆሙ ከመሆናቸውም በላይ በቀላሉ የመታለልና የመከብለል ዕድለቢስነት እንዳያጋጥማቸው፣ ያም ባይሆን ሃይማኖቱንና ሥርዓቱን ከሚያጥላሉና ከሚነቅፉ ሰዎች ጋር ከመተባበር እንዲገቱ ለማድረግ ነው። በዚህም መሠረት ሃይማኖታችን ምን ያኽል በቅዱሳት መጻሕፍት ማስረጃዎች የተደገፈ መሆኑን በዝርዝር በማመልከት ይህንኑ ሁኔታ

ምእመናን ተረድተውት ለቤተ ክርስቲያናቸው ጎሳፈነት እንዲሰግቸው ለማድረግ ተሞክሮአል።

የቀረቡት ዝርዝር ትምህርቶች የተለያዩ ይሁኑ እንጂ የዐሥራ ሁለቱም መጻሕፍት አከፋፈል አንድ ዐይነት ነው። ሁሉም አምስት አምስት ምዕራፎች አሉአቸው። የየአንዳንዱም አከፋፈል እንደሚከተለው ነው።

ምዕራፍ አንድ፡- ትምህርት ሃይማኖት፡

ምዕራፍ ሁለት፡- መጽሐፍ ቅዱስ፡

ምዕራፍ ሦስት፡- ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡

ምዕራፍ አራት፡- ቤተ ክርስቲያን

ምዕራፍ አምስት፡- መንፈሳዊነትና ግብረ ገብነት

በእነዚህ በአምስቱ ምዕራፎች አማካይነት በተቻለ መጠን የሃይማኖት ትምህርቶችን ለማቅረብ ተሞክሮአል። የሃይማኖቱ ትምህርት በእነዚህ በዐሥራ ሁለቱ ክፍሎች በሙሉ ቀርቦአል ለማለት ባይሆን የሃይማኖታችንን አቋምና ከሌሎች ጋር ያለውን ግንኙነትና ልዩነት ለማወቅ እንደሚረዳ ሆኖ የተዘጋጀ ነው።

እነዚህ ዐሥራ ሁለት መጻሕፍት በሦስት መጻሕፍት ተጠቃልለው ወጥተዋል። እነርሱም፡-

1. ከአንደኛ እስከ አራተኛ ክፍል የመጀመሪያው መጽሐፍ
2. ከአምስተኛ እስከ ስምንተኛ ክፍል ሁለተኛ መጽሐፍ፡
3. ከዘጠነኛ እስከ ዐሥራ ሁለተኛ ክፍል ሦስተኛው መጽሐፍ ናቸው።

ማስረጃዎች በሚቀርቡበት ጊዜ አንድም በቀጥታ ቃል በቃል እየተጠቀሱ ወይም አጠቃላይ ሐሳቡ ብቻ ቀርቦአል

በእነዚህ መጻሕፍት ውስጥ ከመቃብያን መጽሐፍ የተጠቀሰው ጥቅስ አንደኛና ሁለተኛ የመቃብያን መጻሕፍት ብቻ ካሉት መጽሐፍ ቅዱስ

የተወሰደ ስለሆነ አሁን ካለው የአማርኛ መጽሐፍ ቅዱስ ጋር ተመሳሳይ አይደለም።

በየምዕራፍ አራቱ በአጭር በአጭሩ የቀረበው የቅዱሳን ታሪክ ቤተ ክርስቲያን የምታከብራቸውን ቅዱሳን ሁሉ ያቀረበ አይደለም። ሁሉም ቢቀርቡ ኖሮ በጣም በበዛ ነበር። ሁሉንም ከመተው ባይሆን ጥቂቶቹን እንኳ ለዐይነት ያክል ማቅረብ እንደሚሻል ስለታመነበት የቀረበ ስለሆነ ሌሎቹ ሁሉ ባለመቅረባቸው አንባቢዎች ይቅርታ እንዲያደርጉ ይለመናሉ።

እንደሚታወቀው የቅዱሴውንና ሌሎቹን ጸሎቶች የተሟሉ የሚያደርጋቸው ካህኑ፣ ዲያቆኑና ሕዝቡ የየአራሳቸውን ድርሻ በሥነ ሥርዓት ሲወጡት ነው። ብዙዎቹ ምእመናን ግን የራሳቸውን ድርሻ ስለማያውቁት አድማጮች እንጂ ተሳታፊዎች አይደሉም። ይህንኑ ጉዳይ ከግምት ውስጥ በማስገባት የቅዱሴው ተሰጥዎ በየክፍሉ ተከፋፍሎ እንዲዘጋጅ ተደርጓል። የቤተ ክርስቲያናችን ዜማ የተዘጋጀው በግዕዝ ስለሆነና ሕዝቡም የሚጻልየውን ጸሎት ትርጉም እንዲያውቀው አስፈላጊ በመሆኑ ከግዕዙ ቀጥሎ የአማርኛው ትርጉም ተተርጉሞ ይገኛል።

ሕዝብ ሊያውቃቸውና ሊያከብራቸው የሚገባው ልዩ ልዩ የቤተ ክርስቲያን ሥርዓቶች ቤተ ክርስቲያን በሚሉት ምዕራፎች ውስጥ ተዘርዝረው ቀርቦዋል።

በተረፈ እነዚህን ሦስት መጻሕፍት የተመለከቱ አንባቢዎች በእነዚህ መጻሕፍት ውስጥ መገለጥ የነበረባቸውና የተረሱ ጉዳዮች ቢኖሩ ከአንባቢያን በሚቀርበው አስተያየት መሠረት በሚቀጥለው እትም አርሞ ለማውጣት ይቻላል። ይህንንም በሚያደርጉበት ጊዜ የቤተ ክርስቲያን ምእመናን ማወቅ የሚገባቸውን ትምህርት እንዲሟላ ማድረጋቸው ስለሆነ ለቤተ ክርስቲያናቸው ደኅንነት አስተዋፅኦ እንዳደረጉ ይወቁ።

ዓሥራት ገብረማርያም

አንደኛ ክፍል

ምዕራፍ 1

ትምህርት ሃይማኖት

የእግዚአብሔር ፈጣሪነት

የሚታየውንና የማይታየውን ፍጥረት ከምንም የፈጠረ እግዚአብሔር ነው። ቁሳውያን ነገሮችም ቀድሞ ያልነበሩና እግዚአብሔር ከምንም ያስገኛቸው ናቸው። ያልነበሩትን ነገሮች እግዚአብሔር ወደ መኖር ጠራቸው፤ ይህም የሆነው እግዚአብሔር በሁሉም ነገር ላይ ሁሉን ቻይ በመሆኑ ነው።

በእግዚአብሔር ዘንድ ምንም ለውጥ የሌለ ሲሆን መፍጠሩ ግን በአንድ በተወሰነ ጊዜ ተከናውኗል። እግዚአብሔር ሁሉን ነገር የፈጠረው በፈቃዱ ነው። በውስጥም ሆነ በውጪ አስገዳጅ ሁኔታ ፍሮት አይደለም። ፍጥረቱ የእግዚአብሔርን ሁሉን ቻይነትና የጥበቡን ሙሉነት የሚያመለክት ሲሆን በዚህም እግዚአብሔር ይከበራል፤ ይመሰገናል።

ስለ አፈጣጠር የመጽሐፍ ቅዱስ ማስረጃዎች፡- ሰማይና ምድር በራሳቸው የተገኙ አይደሉም። የመገኘታቸው ምክንያት እግዚአብሔር ነው። ይህን አባባል የሚያረጋግጡት የመጽሐፍ ቅዱስ ማስረጃዎች የሚከተሉት ናቸው።

«በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰማይንና ምድርን ፈጠረ» (ዘፍ. ም. 1 ቀ. 1)።

«እርሱ በተናገረ ጊዜ ዓለም ተፈጠረ፤ በትእዛዙም ሁሉ ነገር ጸንቶ ቆመ» (መዝ. 33 ቀ. 9)።

«ምድርን በጎይሉ የፈጠረ፣ ዓለሙን በጥበቡ የፈጠረ፣ ሰማይትንም በማስተዋሉ የዘረጋ እርሱ ነው» (ኤርም. 10 ቀ. 12)።

«...እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ሁሉን የፈጠረው፣ ሰማይትን ለብቻዬ የዘረጋው፣ ምድርንም ያጸናው እግዚአብሔር እኔ ነኝ» (ኢ.ሳ.ም 44 ቀ. 24)።

«ቀና ብላችሁ ወደ ሰማይ ተመልከቱ፤ የምታዩአቸውን ከዋክብት የፈጠረ ማነው? እርሱ እንደ ጦር ሠራዊት ይማራቸዋል፤ ስንት እንደሆኑም ቀጥ ራቸውን ያውቃል፤ እያንዳንዱንም በስሙ ይጠራዋል፤ በጎይሉና በችሎታው ትልቅነት ከእነርሱ አንዱ እንኳ አይጠፋም፤ ... ከቶ አታውቅምን? ከቶስ አልሰማህምን? እግዚአብሔር የዘለዓለም አምላክ ነው፤ ዓለምን ሁሉ የፈጠረ እርሱ ነው» (ኢ.ሳ.ም 40 ቀ. 26 እና 28)።

«እግዚአብሔር ሰማይን በቃሉ፣ በሰማይ የሚገኙትን ፍጥረቶች በትእዛዙ ፈጠረ» (መዝ 33 ቀ. 6)።

አፈጣጠር ከምንም፡- ፍጥረት የሚለው ቃል መሠረታዊ ትርጉም፡- እግዚአብሔር ምንም መነሻ ከሌለው ሁኔታ ተነሥቶ ዓለምን መፍጠሩን የሚያመለክት ነው። ዓለምም ውሱን በመሆኑ ውሱንነት ከሌለበት ከእግዚአብሔር ባሕርይ ይለያል። በሌላ አነጋገር ፈጣሪው እግዚአብሔር ዓለምን ፈጠረ። ይህም ቀደም ብሎ ከነበረ ቁሳዊ ነገር ተነሥቶ ሳይሆን ዘለዓለማዊው አምላክ ፍጥረቱን ሁሉ የፈጠረው ምንም ነገር ካልነበረበት ሁኔታ ተነሥቶ ነው። ስለዚህም መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር በመጀመሪያ ሰማይንና ምድርን ፈጠረ ብሎ ይጀምራል። ይህም አባባል ቁሳዊ ነገሮች ዘለዓለማዊ እንደሆኑ አድርገው የሚናገሩትን ሰዎች አባባል ይቃረናል።

ፈጠረ በሚለው ግሥ ላይ በመጀመሪያ የሚለው ተውሳክ ግሥ ያስፈለገው ለአፈጣጠሩ ሌላ ምንም ቁሳዊ መነሻ የሌለው መሆኑን ያመለክተናል። ከዚያም በላይ ምድር ምንም ያልነበረባት ባዶ ነበረች መባሉ ያፈጣጠሩን ሁኔታ ያብራራዋል። እግዚአብሔር ሰማይን፣ ምድርን፣ ነፋስን፣ እሳትንና ውሃን የፈጠረው ያለምንም መነሻ ነው። ከእነዚህ ከፈጠራቸው ነገሮች በመነሣት ግን ሌሎችን ነገሮች ፈጥሮአል። ለምሳሌም ያኽል ከመሬት የሚበቅሉ ነገሮች፣ ከምድርና ከውሃ የሚገኙ እንስሳትን ማስተዋል ይቻላል። በዚህም መሠረት ፈጠረ የሚለው ቃል ያለምንም ቅድመ ቁስ ማስገኘትን እንጂ ከቁስ አካል መነሣትን አያመለክትም።

ከምንም ተነሥቶ ስለመፍጠር ሲናገር እግዚአብሔር በመጀመሪያ ሰማይንና ምድርን ፈጠረ፣ ምድርም አንዳች ነገር ያልነበረባት ባዶ ነበረች ይላል። (ዘፍ.ም. 1 ቀ. 1-2) ፤ ከተፈጠረው ፍጥረት በመነሣት መፍጠርን በተመለከተ ደግሞ ምድር አዝርዕትና አትክልትን ታብቅል፤ ውሃ ነፍስ ያላቸውን ተንቀሳቃሾች ታስገኝ፤ እንደየወገኑ ታላላቅ አንበራዎችንም ታስገኝ፤ ምድርም

ሕያዋን ፍጥረታትን እንደየወገኑ፡ ማለትም እንስሳትንና አራዊትን ታስገኝ ብሏል (ዘፍ:ም1 ቀ: 11፣ 12፣ 20፣ 21፣ 24)።

በሁለተኛው መቃብያን ም 7ቀ 28 ላይ እንዲህ ይላል:- «ልጄ ሆይ ሰማይንና ምድርን እንዲሁም በእነርሱ ያለውን ሁሉ ተመልከት፤ እግዚአብሔር እነርሱን ያለምንም መነሻ ማለት ከምንም የፈጠራቸው መሆኑን አስተውል የሰው ዘርም በዚህ ሁኔታ የተፈጠረ ነው።» እንዲሁም በጥበበ ሰሎሞንም 11 ቀ: 18 ላይ «ዓለምን ከምንም ለፈጠረ ለሥልጣን ምንም የሚሳነው ነገር የለም» ይላል።

እንግዲህ ዓለምን ከምንም በመፍጠርም ቢሆን ወይም በተፈጠሩት ቁሳዊ ፍጥረትም አማካይነት ቢሆን የእግዚአብሔር ፍጥረት ከምንም እንጂ አንዳንድ ፈላጎድች እንደሚሉት ቀድሞ ከነበረ ቁሳዊ ነገር አለመሆኑን እንረዳለን። ይህንንም የምንልበት ምክንያት እግዚአብሔር ፍጥረትን ከመፍጠሩ በፊት ምንም ቁሳዊ ነገር ያልነበረ በመሆኑ ነው።

በሐዲስ ኪዳን፣ ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ ጠንቅቆን መጻፍ ሲጀምር ከሆነው ነገር ማለት ከተፈጠረው ነገር ሁሉ ያለ እርሱ የሆነ ማለት እርሱ ሳይፈጥረው የተገኘ ምንም ነገር የለም ብሏል። ይህም የቁስ አካል ነገሮችን መገኘት ያጠቃልላል።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስም «የሞቱትን በሚያስነግውና የሌለውን እንዲኖር በሚያደርገው በአብርሃም አምላክ ስለአመነ ነበር» ብሏል (ሮሜ. ም. 4 ቀ. 17)።

የፍጥረትና የጊዜ ግንኙነት :- ዓለምና ዘመን አይለያዩም። ዘመን ወይም ጊዜ የተጀመረው ከዓለም ጋር ነው። ይህም ማለት ዓለም የጀመረው ዘመን በጀመረበት ጊዜ ነው። ዘመን ከዓለም በፊት ጀመረ ብለን ለማሳሰብ ያስቸ ግረናል። ዘለዓለማዊነትና ዘመን ይለያያሉ። ቅዱስ አገስጢኖስ እንዳለው እንቅስቃሴና ለውጥ ሳይኖር ዘመን ሊኖር አይችልም። ዘለዓለማዊነት ግን ምንም ለውጥ አይገኝበትም። በዚህም መሠረት ዓለም ከመፈጠሩ በፊት ጊዜ ወይም ዘመን ሊኖር አይችልም። የዘመን መጀመር ከዓለም መጀመር ጋር የተያያዘ በመሆኑ ዘመን የተለየ ከዊን የለውም ማለት ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰማይንና ምድርን ፈጠረ የሚለውን አምብሩሰዮስ ሲተረጎሙው እዚህ ላይ በመጀመሪያ የተባለው የዘመን ወይም የጊዜ መጀመሪያ ነው ብሏል።

(ዶክተር ሙሪስ ቴዎድሮስ፣ ትምህርተ መለኮት 3ኛ መጽሐፍ እ.ኤ.አ 1993 ዓ.ም ገጽ 10-16)

ሥነ ፍጥረት:- እግዚአብሔር ሁሉንም ነገር እንዴት እንደፈጠረ የሚናገረው ትምህርት ሥነ ፍጥረት ይባላል። የአፈጣጠሩ ቅደም ተከተል እንደ ሚከተለው ነው:-

1. እግዚአብሔር በመጀመሪያ ቀን ሰማይንና ምድርን ፈጠረ። እንዲሁም በዚህ ቀን ብርሃንን ፈጠረ። እነዚህ የመጀመሪያው ቀን ፍጥረቶች ናቸው።
2. እግዚአብሔር በሁለተኛው ቀን ጠፈርን ፈጠረ።
3. በሦስተኛው ቀን ባሕርንና የብስን ለየ፤ ምድር አትክልትን፣ እህልንና ፍራፍሬዎችን እንድታበቅል አዘዛትና አበቀለች።
4. በአራተኛው ቀን ዐሐይን፣ ጨረቃንና ከዋክብትን ፈጠረ።
5. በአምስተኛው ቀን ወሮችን፣ ዓሣዎችንና የባሕር ውስጥ አውሬዎችን ፈጠረ።
6. በስድስተኛው ቀን ምድር እንስሳትን፣ በደረታቸው የሚንቀሳቀሱ ፍጥረቶችን፣ አራዊትን ታስገኝ ብሎ አዘዘ፤ እንዲሁም ሆነ። በዚህ በስድስተኛው ቀን ሰውን ፈጠረ።

እግዚአብሔር ሰዎችን ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው። እግዚአብሔር ሰውን የፈጠረው ከዐፈር ነው። በአፍንጫው ሕይወትን የሚሰጥ እስትንፋስ እፍ አለበት። እግዚአብሔር ሰውን በምድር በፈጠረው ፍጥረት ሁሉ ላይ የበላይ አድርጎ ሾመው።

እግዚአብሔር ከሁሉም በላይ ስለሆነ በሰማይ ይኖራል እንላለን። እርሱ ግን በሁሉም ቦታ አለ እንጂ በሰማይ ብቻ የሚኖር አይደለም።

እግዚአብሔር ሊታይ አይቻልም። እግዚአብሔርን የምናውቀው በመጽሐፍ ቅዱስ ነው። ይህም ማለት ስለ እግዚአብሔር የሚነግረን መጽሐፍ ቅዱስ ነው ማለት ነው።

መላእክት

መልአክ የሚለው ቃል የእግዚአብሔርን ፈቃድ በመፈጸም ረገድ የተሰጣቸውን የሥራ ድርሻ ጠባይ የሚያመለክት ነው። መልአክም የእግዚአብሔር መልአክተኛ ነው። መላእክት በዓይን የማይታዩ መንፈሳውያን የእግዚአብሔር ፍጥረቶች ናቸው። መላእክት የተፈጠሩት ሰው ከመፈጠሩ በፊት፣ ይህ ዓለም ከመፈጠሩ በፊትና ከከዋክብት በፊት ነው። ይህም ለመሆኑ መጽሐፍ ቅዱስና ከቀድሞ ጀምሮ በቤተ ክርስቲያን ሲሠራበት የኖረው ትውፊት ማስረጃዎች ናቸው። መላእክት እንደ ሰው ልጆች በመዋለድ የሚበዙ አይደሉም። ከሰዎች የበለጠ ዐዋቂነት አላቸው። ነጻ ፈቃድ አላቸው። በነጻ ፈቃዳቸውም ከተፈጠሩ ጀምረው ያላቸውን ቅድስና ሊያቆዩት ወይም ሊያጡት ይችላሉ። ቅድስናውንም ያገኙት ባረፈባቸው የመንፈስ ቅዱስ ጸጋ አማካይነት ነው። ሆኖም እንቅስቃሴአቸው ውሱን ነው። ለምሳሌ ጌታችን የሰውን ሥጋ ከመልበሱ በፊት የእግዚአብሔርን የማዳን ዕቅድ አያውቁም ነበር።

የመላእክት ቅጥር በጣም ብዙ ነው። መላእክትም በነገድ ይከፋፈላሉ። በነገዱ ብዛት ረገድ በሁሉም ዘንድ አጠቃላይ ስምምነት ያለ አይደለም። የነገዱ አከፋፈል በከፍተኛና በዝቅተኛ ደረጃ የሚመደብ ነው። የመላእክት ዋናው ሥራቸው እግዚአብሔርን ማመስገን ነው። የእግዚአብሔርን ዕቅድ በሥራ ላይ ለማዋል ወደ ሰው ልጆች መላክ ደግሞ ሌላው ሥራቸው ነው። እያንዳንዱ ሰው የራሱ መልአክ ማለት ጠባቂ መልአክ አለው (ማቴ. 18፥10 የሐዋ. ሥራ. 12፥14-15)።

እንዲሁም ሕዝብን፣ አብያተ ክርስቲያንን፣ ከተሞችን ይጠብቃሉ።

መልአክ የሚለው ስም

መልአክ ማለት አንዳች መልአክትን የሚላክ ማለት ነው። እነዚህም ሰማያዊ ኅይሎች የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለሰዎች ለመግለጥ ወይም ለሰው የመዳንን መንገድ ለማመቻቸት ከእግዚአብሔር ወደ ሰው ልጆች ይላካሉ። በዚህም መሠረት ሰማቸው ጠባያቸውንና ማንነታቸውን የሚያመለክት ብቻ

ሳይሆን ለሰዎች የሚያከናውኑትን ተግባር ጭምር የሚያመለክት ነው። እነርሱም ፈቃዱን ለማስታወቅ ከእግዚአብሔር የተወከሉ ናቸው።

ከእግዚአብሔር የተላኩ እንደመሆናቸው ይህ መልአክተኛ የሚለው ስም ለነቢያትም መሰጠቱ የሚያስገርመን አይሆንም። ጳጳሳትና ካህናት የእግዚአብሔርን ፈቃድ ስለሚገልጹ እነርሱም ይጠሩበታል። የሐንስ መጥምቁም በዚህ ስም ተጠርቶበታል (ሚል 2፥7፥3፥1፥ማቴ. 11፥10፥ማር 1፥2)።

ነገር ግን ይህ ስም በተለይ የሚጠሩበት በሰማያዊው ዓለም የሚኖሩትና የማይታዩት መንፈሳውያን ፍጥረቶች ናቸው። ይኸውም ጉዳይ ከመጽሐፍ ቅዱስ ከመጀመሪያዎቹ ገጾች ጀምሮ በብዛት የተመሰከረለት ነው። ለምሳሌ በአሪት ዘፍጥረት ምዕራፍ 3 ላይ በገነት በስተምሥራቅ በኩል የሕይወት ዛፍን እንዲጠብቁ እግዚአብሔር ኪሩቤልን ማስቀመጡ ተነግሮአል፤ የጌታ መልአክ አጋርን እንዳነጋገራት ተገልጦአል፤ የእግዚአብሔር መልአክ ሎጥን አድኖታል፤ አብርሃም በልጁ በይስሐቅ ላይ እጁን እንዳይዘረጋ ጠርቶታል፤ ያዕቆብ በሕልሙ የእግዚአብሔር መላእክት ከምድር ወደ ሰማይ በተዘረጋ መሰላል ሲወጡና ሲወርዱ አይተላል፤ ከዚህም ሌላ መላእክት በየጊዜው ለሰዎች ተገልጦዋል (ዘፍ ም. 3፥24፤ ም. 16፥ ቍ7፥11፥ም. 19 ቍ 1.ም. 28ቍ. 12፥ ዘካ ም 1ቍ8፥ም.6ቍ.4)።

አንዳንድ ጊዜ መጽሐፍ ቅዱስ መላእክትን በየሰማቸው የጠቀሰበት ጊዜ አለ።

ለምሳሌ ሩፋኤል (ጦቢ. ም: 12ቍ.15) ፣ ሚካኤል (ዳን: ም10ቍ. 13፥21፥ም: 12ቍ. 1፥ይሁ:ቍ:9፥ ራእ:ም:12ቍ7)፣ ገብርኤል (ዳን: ም: 8 ቍ:16፥ም : 9ቍ: 21፥ ሉቃ:ም: 1ቍ:19፥26) ይመለከታል።

መላእክት የመምረጥ ነጻነት አላቸው:- መላእክት መንፈሳውያን ፍጥረቶች ሲሆኑ የመምረጥም ነጻነት አላቸው። ስለዚህም በቅድስናቸው ሊቀጥሉ ይችላሉ። ወይም ወደ ክፉ መንገድ ማምራት፣ መለወጥ ይችላሉ። መላእክትም በቅድስናቸው የሚቀጥሉት ነጻነታቸውን በበጎ ተግባር ሲያውሉትና ቅድስናቸውን ሲያዳብሩት ነው። መላእክት ቅድስናቸውን ሊያዳብሩት ወይም ወደክፉ ሊያመሩ የሚችሉ ለመሆናቸው የሚቀርበው ማስረጃ የተወሰኑ የመላእክት ነገድ በኃጢአት የወደቁ መሆናቸው ነው። ሌሎቹ ነገዶች ግን አልወደቁም። እነዚህ ያልወደቁት ወገኖች ደግሞ በመንፈስ ቅዱስ ጸጋ በፍጹም

ለኃጢአት የማይሸነፉ ሆነዋል። ይህም የሆነው ለቅድስናና ለበጎነት ፍጹም የሆነ ዕውቀት ስላላቸውና በወደቁት መላእክት ላይ የደረሰውን መከራ በማየት በቂ ልምድ ያገኙ በመሆናቸው ነው። (ሚካኤል ሚና፡- ትምህርት መለኮት ሁለተኛ መጽሐፍ ገጽ 104 - 105 እንዲሁም መቅደመ ወንጌል)

ሊቀ መላእክት፡- ከመጽሐፍ ቅዱስና ከቤተ ክርስቲያን ትውፊት በተረከብነው ትምህርት መሠረት ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ማለት የመላእክት አለቃ ነው ብለን እናምናለን። ይሁን እንጂ አንዳንድ ወገኖች ሚካኤል የተባለው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንደሆነ አድርገው ድፍረት የተሞላበት አስተሳሰብ ያቀርባሉ።

እንደ እነርሱ አባባል ሚካኤል የሚለው ቃል ትርጉም «እግዚአብሔርን መሳይ» ወይም «እንደ እግዚአብሔር ያለ» ማለት በመሆኑ የእግዚአብሔርን ክብር የሚጠብቅና የእግዚአብሔርን ጠላቶች የሚያጠፋው ሚካኤል ኢየሱስ ክርስቶስ ነው ይላሉ። በዚህም መሠረት በዮሐንስ ወንጌል ም.14 ቍ 30 ላይ የዚህ ዓለም ገዢ ብሎ ከሰየመው ከሰይጣን ጋር ተዋግቶ ድል የሚያደርገው ሚካኤል የተባለው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው ይላሉ።

እነርሱ እንደሚሉት ቢሆን ኖሮ እግዚአብሔር ሰውን በፈጠረ ጊዜ በአምሳያው ስለፈጠረው ሰውም እግዚአብሔር ነው በተባለ ነበር፤ ወይም ከፈጣሪው ከኢየሱስ ክርስቶስ አያንስም በተባለ ነበር። ይህ ግን አይደለም። ሰውም ሰው ነው፤ መልአክም መልአክ ነው፤ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ግን የሁሉ ፈጣሪ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ በማንኛውም ቦታ ሚካኤል እንደ መልአክ እንጂ እንደ የእግዚአብሔር ልጅ ወይም የእግዚአብሔር ቃል ሆኖ አልቀረበም። ሰይጣንም ቢሆን የዚህ ዓለም ገዢ የተባለው የዚህን ዓለም ሕዝብ አሳስቶ ከእግዚአብሔር መንገድ ለማስወጣት ስለተሰማራ ነው እንጂ በአምላካቸው ፈቃድ የኖሩ ብዙዎች የዚህ ዓለም ሰዎች ሰይጣንን ይዞ ከሚያስቃያቸው ሰዎች ላይ በእግዚአብሔር ጎይል ሲያላቅቁት እናያለን።

ቅዱስ ሚካኤል ኢየሱስ ክርስቶስ ነው ብለው የሚያቀርቡት ሌላው ጥቅስ ደግሞ በራእይ ዮሐንስ ም.12 ከቍጥር 7 እስከ 12 እና በምዕራፍ 12 ከቍጥር 11 እስከ 16 ያሉትን አባባሎች በማጣመር ነው። በመጀመሪያው ጥቅስ የተገለጠው ቅዱስ ሚካኤል ከመላእክቱ ጋር ሆኖ ከዘንድውና ከመላእክቱ ጋር ተዋግቶ ማሸነፉ ነው። በሁለተኛው ጥቅስ ላይ ደግሞ ሐዋርያው ዮሐንስ ሰማይ ተከፍቶ በነጭ ፈረስ ላይ ተቀምጦ ያየው ታማኝ እውነተኛ የተባለው ትርኢት

ነው። እርሱም የእግዚአብሔር ቃል ይባላል፤ በልብሱና በሎኑም ላይ የገገ ሥታት ንጉሥ፤ የጌቶች ጌታ የሚል ጽሑፍ ያለበት ከመሆኑም በላይ የሰማይ ሠራዊት ተከትለውታል ተብሎአል።

አሁን እንግዲህ በእነዚህ በሁለቱ ቦታዎች የተጠቀሱትን ጥቅሶች የተመለከትን እንደሆነ ምንም ግንኙት እንደሌላቸው ልንረዳ እንችላለን። ቅዱስ ሚካኤልም መቼም ቢሆን የእግዚአብሔር ቃልና የገገ ሥታት ንጉሥ ተብሎ አያውቅም። ሚካኤል መልአክ ነው፤ ሰይጣንም በኃጢአት ከመውደቁ በቀር መልአክ ነው። ስለዚህም ነው ቅዱሳንና ርኩሳን መናፍስት ተብለው የሚጠሩት። ሁለቱም የእግዚአብሔር ፍጥረቶች በመሆናቸው ጦርነት ገጠሙ ተባለ። የእግዚአብሔር ቃል ግን ፈጣሪ አምላክ በመሆኑ ፍጡሩን እርሱ በፈቀደው መንገድ ይቀጣዋል እንጂ ከፍጡር ጋር በእኩያነት ደረጃ ጦርነት አይገጥምም።

ስለዚህ ሚካኤል የመላእክት አለቃ ስም ነው እንጂ የአምላካችን የኢየሱስ ክርስቶስ ስም አይደለም።

ሌላው እነዚያ ወገኖች የሚያቀርቡት አባባል ደግሞ በአንደኛ ተሰሎንቄ ም.4 ቍ:6 ላይ «የትእዛዝ ድምፅ፡ የመላእክት አለቃ ድምፅ፡ የእግዚአብሔር መለኮትም ይሰማል፤ ጌታ ራሱም ከሰማይ ይወርዳል «የሚለውን ጥቅስ በመልእክተ ይሁዳ ቍጥር 9 ላይ «የመላእክት አለቃ ሚካኤል» ከሚለው ጋር አያይዘው ይህ የመላእክት አለቃ የተባለው ሚካኤል ኢየሱስ ክርስቶስ ነው ይላሉ። ይህ አባባል ግን አንድም መጻሕፍትን በትክክል ካለመረዳት የመነጨ ነው፤ ወይም አባባሉ ለእነርሱ በሚያመቻቸው መንገድ ለመተርጎም ስለተፈለገ ነው።

በማቴዎስ ወንጌል ም.24ቍ 30-31 የተመለከትን እንደሆነ ጌታችን በታላቅ ክብር በደመና ላይ ሆኖ ሲመጣ በጌታችን ተልከው የመለከቱን ድምፅ የሚያሰሙት መላእክት ናቸው እንጂ ጌታችን ራሱ አለመሆኑን እንረዳለን። አብዛኛውን ጊዜ አድራጊና አስደራጊ በአንድ ዐይነት ግሥ ይነገራሉ። ለምሳሌ ጌታችን ኢየሱስ ያጠምቅ ነበር ሲባል ደቀ መዛሙርቱ እንጂ እርሱ አላጠመቀም፤ ንጉሥ ስሎሞን ቤተ መቅደስን ሠራ ሲባል በሠራተኞች አሠራው እንጂ የሠራው እርሱ ራሱ አይደለም። በዚህም ዐይነት የእግዚአብሔር መለኮት ሲባል በጌታችን ትእዛዝ መላእክት የሚያሰሙት መለኮት ለማለት ነው።

መጽሐፍ ቅዱስም በየጊዜው የቅዱስ ሚካኤልን ስም ባነግበት ጊዜ ሁሉ እንደ መልአክነቱ ወይም እንደ ሊቀ መላእክትነቱ ነው እንጂ እንደ የእግዚአብሔር ልጅ ወይም እንደ የእግዚአብሔር ቃል አይደለም።

ለዚህም የሚከተሉትን ጥቅሶች እንመልከት፡-

«በፋርስ አገር ብቸኛ መሆኔን አይቶ ከመላእክት አለቆች አንዱ የሆነው ሚካኤል ሊረዳኝ መጣ» (ዳን:ም:10 ቀ:13)።

«ሕዝብህን የሚጠብቀው ታላቁ መልአክ ሚካኤል በዚያን ጊዜ ይገለጣል» (ዳን 12፥1)።

«የመላእክት አለቃ ሚካኤል እንኳ ስለሙሴ አስከሬን ከዲያብሎስ ጋር በብርቱ በተከራከረ ጊዜ (እግዚአብሔር ይገሥጽህ) አለው እንጂ የሰድብ ቃል አልተናገረም» (ይሁ 9)።

«በሰማይ ጦርነት ተነሣ፤ ሚካኤልና የእርሱ መላእክት ከዘንድውና ከመላእክቱ ጋር ተዋጉ» (ራእ 12፥7)።

ሰይጣናት

ከቅዱሳን መላእክት ሌላ ርኩሳን መናፍስትም አሉ። ይህን አባባል መጽሐፍ ቅዱስ ከመጀመሪያዎቹ ገጾቹ ጀምሮ ይመሰክርለታል። የቤተ ክርስቲያን ትውፊትም ይህንኑ ያረጋግጣል። በአሪት ዘፍጥረት በሰው አወዳደቅ ታሪክ ውስጥ ሔዋን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ እንድታፈርስ እባብ ያግባባት መሆኑ ተገልጦአል። ያም እባብ ሰይጣን መሆኑ በሐዲስ ኪዳን ተነግሮአል። በራእዩ የሐንስ ምዕራፍ 12 ቀ. 9 ላይ «ታላቁም ዘንዶ ወደ ታች ተጣለ፤ እርሱ ሰዎችን ሁሉ የሚያስተው ዲያብሎስ ወይም ሰይጣን ተብሎ የሚጠራው የቀድሞው እባብ ነው» ተብሎአል። እንዲሁም በብሉይ ኪዳን ስለ ዲያብሎስ በግልጽ ተገልጾ ይገኛል። በተለየም በመጽሐፈ ኢዮብ ዲያብሎስ እንዴት አድርጎ ጠንካራውን ሰው ለችግር እንደዳረገው እናነባለን። እግዚአብሔር ይመስገንና ኢዮብ ቀድሞ ወደነበረበት ሁኔታ በእግዚአብሔር ፈቃድ ተመለሰ እንጂ የሰይጣንን አድያዝ በዚያው ለማስቀረት ነበር። የመጽሐፈ ኢዮብም አስደሳቹ ጉዳይ እዚህ ላይ ነው። መጽሐፍ ቅዱስም ሆነ ቅዱሳን የቤተ ክርስቲያን አባቶች ስለ ሰይጣን ክፉ ተግባር ዘርዝረው አስረድተዋል።

የሰይጣንን አፈጣጠር በተመለከተ የመጽሐፍ ቅዱስን ትምህርት መሠረት በማድረግ ርኩሳን መናፍስት የተፈጠሩት እንደ ቅዱሳን መላእክት መሆኑን በማመን የቤተ ክርስቲያን አባቶች ሁሉ ይስማሙበታል። ይሁን እንጂ ሰይጣናት የወደቁት ራሳቸውን ከእግዚአብሔር ዙፋን በላይ ለማድረግ ስለሞከሩ ነው። ከዚያም በኋላ እግዚአብሔር በመልኩ በፈጠረው ሰው ላይ በመቅናት በኃጢአት እንዲወድቅ አድርገውታል። ሰይጣን ሰውን አሳስቶ በኃጢአት እንዲወድቅ ባደረገው ጊዜ እርሱ ራሱ አስቀድሞ ወድቆ ነበር። እንደ ርኩስ መንፈስነቱም ሰውን ወደ ኃጢአት ለመጣል ተነሣ። ነገር ግን መላእክት በሥጋዊ ፍትወት ወደቁ የሚለው አስተሳሰብ ልክ አይደለም። የዚህም አስተሳሰብ መነሻ በአሪት ዘፍጥረት ም.6ቀ. 2 ላይ፡- በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር ልጆች እነዚህን የሰውን ሴቶች ልጆች ውበት ተመለከቱ፤ ከመካከላቸውም የሚወድዱአቸውን እየመረጡ ወሰዱ» የሚለው ጥቅስ ነው። እዚህ ላይ የእግዚአብሔር ልጆች የተባሉት የአዳም ሦስተኛ ልጅ የሴት ልጆች ሲሆኑ የሰው ልጆች የተባሉት ደግሞ በነፍስ ገዳይነቱ የተወገዘው የቃይል ልጆች መሆናቸውን ብዙዎቹ የመጽሐፍ ቅዱስ ሊቃውንት ይስማሙበታል። በሌላ በኩል ደግሞ ቅዱሳን መላእክትም የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉ። (ማቴ:ም: 22 ቀ: 29 - 30)።

ቅዱሳን መላእክት እንጂ ርኩሳን መናፍስት ወይም ሰይጣናት የእግዚአብሔር ልጆች እንደማይባሉ ለማረጋገጥ መጽሐፈ ኢዮብ ምዕራፍ 1 ቁጥር 7 እንመልከት፡- «አንድ ቀን የአምላክ ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ለመቆም መጡ፤ ሰይጣንም ደግሞ በመካከላቸው መጣ» (ኢዮ.ም.1ቀ.6)።

የሰይጣናት ወይም የርኩሳን መናፍስት የተፈጥሮ ጠባይ ግን በመጀመሪያ ከተፈጠሩበት ጠባይ ጋር ይስማማል። እነርሱም እንደ ቅዱሳን መላእክት ሁሉ የሚዳሰስ አካል ያላቸው አይደሉም። ለሞት የሚዳረጉ አይደሉም። የተሰጣቸውን የፈቃድ ነጻነትም በተገቢው መንገድ አልተጠቀሙበትም። ቅድስናቸውን አጡ። የክፋትም ምንጭ ሆኑ። የእግዚአብሔርን ፍጥረት ሁሉ በተለየም እግዚአብሔር በመልኩና በምሳሌነቱ የፈጠረውን ሰውን ጠሉ። የእግዚአብሔርን ሥራ ሁሉ፡፡ በተለየም የሰውን ልጆች የማዳን ዕቅዱን ይቃወማሉ። እግዚአብሔር ለሰው ልጆች ደኅንነት ፈተናን የሚያመጣቸው ሲሆን ነገር ግን ከአቅማቸው በላይ ፈተና እንዲመጣቸው አይፈቅድም። የእግዚአብሔር ጥበብ የሰይጣንን እንቅስቃሴ በተወሰነ ድንበር ላይ ይገታዋል።

በእግዚአብሔር ሁሉን ቻይነትና ጸጋ ሰዎች የሰይጣንን ፈተና ድል ነሥተው ለዘለዓለማዊው አክሊል ይበቃሉ።

የሰይጣን አወዳደቅ

ያለጥርጥር ሰይጣናት የተፈጠሩት በክፉ ጠባይ አልነበረም። ክፋትም የባሕርያቸው አልነበረም። ሰይጣናት ከቅዱሳን መላእክት ጋር የተፈጠሩ ደጎች ነበሩ። ነገር ግን ባላቸው የመምረጥና የፈቃድ ነጻነት የክፋትን መንገድ በመምረጥ ደግነትን ትተው በክፍው መንገድ ጸኑ። እንዲሁም እግዚአብሔርን መፍራትንና ለእግዚአብሔር መገዛትን እምቢ አሉ። ከሰማይም ወደቁ። ሰይጣናትም አሁን ባሉበት ሁኔታ የተፈጠሩ ሳይሆን ራሳቸውን ሰይጣናት አደረጉ። እግዚአብሔር ክፉ ነገርን አይፈጥርም።

አንዳንድ አባቶች ሰይጣን የወደቀው በትዕቢት ምክንያት መሆኑን ያረጋገጡት በሚከተሉት የቅዱሳት መጻሕፍት ማስረጃዎች መሠረት ነው።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ለደቀ መዝሙሩ ለጢሞቴዎስ በጻፈለት መልእክት «በትዕቢት ተነፍቶ ዲያብሎስ እንደተፈረደበት እንዳይፈረድበት አዲስ ክርስቲያን ኤጲስ ቆጶስ አይሁን» ብሏል (1ኛ፡ጢሞ.ም.3ኛ.6)።

ዲያብሎስ አዳምንና ሔዋንን ለማሳሳት የተጠቀመበት ዘዴ በእነርሱ ዘንድ ትዕቢትና ጥርጣሬ እንዲኖር በማድረግ ነው። ይህንንም ያደረገው፡- «በፍጹም አትሞቱም፤ እግዚአብሔር ግን ይህን ያዘዛችሁ ከዚያ ዛፍ ፍሬ በበላችሁ ጊዜ ክፉና ደግን በማወቅ እንደ እግዚአብሔር እንደምትሆኑ ስለሚያውቅ ነው» በማለት ነው።

በትንቢት ኢሳይያስ ምን እንደተባለ እንመልከት፡-

«አንተ የንጋት አጥቢያ ኮከብ ሆይ፤ እንዴት ከሰማይ ወደቅህ? ሕዝቦችን ታዋርድ የነበርህ አንተ ወደ መሬት ተጥለሃል፤ አንተ እንዲህ ብለህ አስቦህ ነበር፡- (ወደ ሰማይ ወጥቼ ከታላላቅ፤ ከዋክብት በላይ ዙፋኔን እዘረጋለሁ፤ በስተሰሜን ጳርቻ አማልክት በሚሰበሰቡበት ቦታ በተራራ ላይ እቀመጣለሁ፤ ከዳመናዎችም በላይ ወጥቼ በልዑል አምላክ እመሰላለሁ) ብለህ አስቦህ ነበር» (ኢሳ.ም: 14ኛ:12-14)።

በትንቢት ሕዝቅኤል ስለ ጢሮስ ንጉሥ የተነገረውና በዋናነት ስለ ሰይጣን አወዳደቅ የሚያመለክተው እንደሚከተለው ነው፡-

«እግዚአብሔር እንዲህ ሲል እንደገና ተናገረኝ፡- «የሰው ጻጅ ሆይ፤ የጢሮስ ንጉሥ ስለሚገጥመው መጥፎ ዕድል መሾ አውጣ፤ እኔ ጌታ እግዚአብሔር የምለውንም እንዲህ ብለህ ንገረው፡- (በጥበብ የተሞላህና እጅግ መልክ ቀና በመሆንህ የፍጹምነት ምሳሌ ነበርህ። የእግዚአብሔር የአትክልት ቦታ በሆነችው በዲደን ውስጥ ትኖር ነበር፤ ሰርድዮን፤ ዐልማዝ፤ ቢረሴ፤ መረግድ፤ ኢያስጲድ፤ ሰንጦርና፤ በሉር ተብለው በሚጠሩ የክበሩ ድንጋዮች ያጌጠ የወርቅ ልብስ ትለብስ ነበር፤ ከተፈጠርህበት ጊዜ አንሥቶ ይህ ሁሉ ነበረህ። አንተን እንደ ጠባቂ ኪሩብ አድርጌ በመሾም በዚያ መደብሁህ፤ በተቀደሰው ተራራዬ ላይ ትኖር ነበር፤ እጅግ በሚያብረቀርቁ የክበሩ ድንጋዮች መካከል ትመላለስ ነበር። ከተፈጠርህበት ጊዜ አንሥቶ ክፋት ማደ እስከጀመርህበት ጊዜ ድረስ አካሄድህ ፍጹም ነበር፤ በመግዛትና በመሸጥ ተግባር ትጣደፍ ነበር፤ ይህም ሁሉ ወደ ግፍ ሥራና ወደ ኃጢአት መራህ፤ በዚህም ምክንያት የተቀደሰውን ተራራዬን ለቅቀህ እንድትወጣ አስገደ ድሁህ፤ ከነዚያ ከሚያብረቀርቁ የክበሩ ድንጋዮች መካከል እያባረርሁ አስ ወጣሁህ፤ መልክቀና በመሆንህ እጅግ ታብየህ ነበር፤ ክብር በመፈለግህም ጥበብህን አቃለላህ፤ ከዚህም የተነሣ አምዘግዝጌ ወደ መሬት ጣልሁህ፤ ለሌሎች ነገሥታትም የመቀጣጫ ምልክት አደረግሁህ፤ በመግዛትና በመሸጥ ከፈጸምከው በደል የተነሣ የአምልኮ ስፍራዎችህ ሁሉ ረከሱ፤ ስለዚህ በከተ ማይቱ የሰደድ እሳት እንዲነሣ አድርጌ በሙሉ አቃጠልኳት፤ አሁን ወደ አንተ የሚመለከቱ ሁሉ ዐመድ ብቻ መሆንህን ያያሉ፤ እነሆ ጠፋህ፤ ለዘለዓለምም አትገኝም፤ ያውቁህ የነበሩ አገሮች ሁሉ ተሸብረዋል፤ በአንተ ላይ የደረሰው መጥፎ ዕድል እንዳይገጥማውም ፈርተዋል» (ሕዝ:ም:28ኛ: 11-19)።

ይህን ንዑስ ክፍል ለመጠቃለል፡-

ሀ. ሰይጣን ከነተከታዮቹ እግዚአብሔርን ለክብር በማምለክና በማመስገን ፈንታ ራሱ ከአምላክ እኩል ለመሆን ስለታብዮ፤

ለ. እግዚአብሔር ሰውን ስለወደደውና በመልኩና በምሳሌው ስለፈጠረው ሰይጣን ተመቅኝቶ ሰውን ኃጢአት በማሠራትና ሞት እንዲፈረድት በማድረግ ተጨማሪ ኃጢአትን በመሥራቱ፤

ሐ. ስለዚህ ሰይጣን ተዋርዶ የዘለዓለም ሰቃይ ተፈርዶበታል። ንስሐ ገብቶ ወደ ቀድሞ ሁኔታው የመመለስ ምንም ዕድል የለውም።

ሊቀ መላእክት ሚካኤልና የሰይጣን አወጻጸቅ (ኢሳ.ም፡ 14 ቀ 12-14)

ጥያቄዎች

1. የሚታየውንና የማይታየውን ዓለም እግዚአብሔር የፈጠረው ከምን ይነው?
2. እግዚአብሔር ሁሉን ነገር የፈጠረው እንዴት አድርጎ ነው?
3. የሰማይና የምድር መገኘት ምክንያት ምንድነው?
4. ፍጥረት የሚለው ቃል መሠረታዊ ትርጉም ምንድነው?

5. እግዚአብሔር ራሱ ከፈጠራቸው ነገሮች በመነሣት የፈጠራቸውን ፍጥረቶች ዘርዘር

6. ጊዜ ወይም ዘመን መቼ ተጀመረ?
7. መልአክ ማለት ምን ማለት ነው?
8. መላእክት ከእግዚአብሔር ወደ ሰዎች የሚላኩት ምን ለማድረግ ነው?
9. መልአክ በሚለው ቃል ሌሎች የሚጠሩበት አሉን?
10. ሦስት የመላእክት ስሞችን አስታውስ?
11. መላእክት ነጻ ፈቃድና ነጻ ፍላጎት ስላላቸው ምን ሊሆኑ ይችላሉ?
12. መላእክት ቅድስናቸውን ሊያዳብሩ እንደሚችሉ የምንረዳው በምንድነው?
13. ቅዱስ ሚካኤል ሊቀ መላእክት መሆኑን የምንረዳው በምንድነው?
14. አንዳንድ ወገኖች ሚካኤልን ከማን ጋር ያገናኙታል?
15. ሚካኤል ማለት ምን ማለት ነው?
16. በዚህ ረገድ ከስሙ ትርጉም ጋር ያያያዙት አባባል ትክክል ያይደለው ለምንድነው?
17. በራእዩ ዮሐንስ ም. 12 ቀ 7-12 እና ም. 19 ቀ 1-16 የተጣመረበት አባባል ስሕተቱ ምንድነው?
18. 1ኛ ተሰሎንቄ ም. 4 ቀ 16 እና መልአክተ ይሁዳ ቀ 4 ም. 9 የተጣመሩበት ምክንያት ስሕተቱ ምንድነው?
19. መጽሐፍ ቅዱስ የመልአኩ ሚካኤልን ስም ባነሣበት ጊዜ ሁሉ ከመልአክነቱ ወይም ከሊቀ መላእክትነቱ የተለየ ስም የሰጠበት ጊዜ አለን?
20. ርኩሳን መናፍስት ማለት እነማን ናቸው?
21. አዳምንና ሔዋንን ያሳታቸው እባብ ሰይጣን መሆኑን በምን እናውቃለን?
22. በመጽሐፈ ኢዮብ አስደሳቹ ጉዳይ ምንድነው?
23. ሰይጣናት የወደቁት በምን ምክንያት ነው?
24. መላእክት በሥጋዊ ፍትወት ወደቁ የሚለው አስተሳሰብ ትክክል ያይደለው እንዴት ነው?
25. የእግዚአብሔር ልጆችና የሰው ልጆች የተባሉት እነማን ናቸው?

26. የእግዚአብሔር ልጆች የተባሉት ማንና ማን ናቸው?
27. የሰው ልጆች ፈተና የሚመጣቸው ለምንድነው?
28. በሰዎች ላይ የሚመጣው ፈተና ምን ያክል ነው?
29. እግዚአብሔር በሰማይ ይኖራል የምንለው ለምንድነው?
30. እግዚአብሔር የሚገኘው በሰማይ ብቻ ነውን?
31. እግዚአብሔርን ማየት እንችላለን?
32. እግዚአብሔርን የምናውቀው እንዴት ነው?
33. የአፈጣጠርን ሁኔታ የሚነግረን ትምህርት ምን ይባላል?
34. እግዚአብሔር ሰውን የፈጠረው መቼ ነው?
35. እግዚአብሔር ሰማይንና ምድርን የፈጠረው በስንተኛው ቀን ነው?
36. በሁለተኛው ቀን ምንን ፈጠረ?
37. ወፎችና ዓሣዎች የተፈጠሩት በስንተኛው ቀን ነው?
38. እግዚአብሔር በአራተኛው ቀን ምንን ፈጠረ?
39. እግዚአብሔር ምድር አትክልትንና ፍሬን እንድታበቅል ያዘዘው በስንተኛው ቀን ነው?

ምዕራፍ 2

መጽሐፍ ቅዱስ

መጽሐፍ ቅዱስ ስንል በእግዚአብሔር መንፈስ መሪነት እንደተጻፉ ቤተ ክርስቲያን የምታምንባቸውን መጻሕፍት ስብስብ ማለታችን ነው። በውስጡም ብሉይ ኪዳንና ሐዲስ ኪዳን የተባሉ ሁለት አጠቃላይ ክፍሎች አሉት። ብሉይ ኪዳን በዕብራይስጥ ሐዲስ ኪዳን ደግሞ በግሪክ ቋንቋዎች የተጻፉ ናቸው። በአሁኑ ጊዜ መጽሐፍ ቅዱስ ከሁለት ሺህ በሚበልጡ የዓለም ቋንቋዎች ተተርጉሟል።

መጽሐፍ ቅዱስ ከሌሎች መጽሐፎች የተለየ መጽሐፍ ነው።

በመጽሐፍ ቅዱስ ስለ እግዚአብሔር እንግዳለን።

የእግዚአብሔር ሕጎችንና ትእዛዞችን የምንማረው በመጽሐፍ ቅዱስ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ብዙ ምክር እናገኛለን። ደገንና ክፉውን ነገር ለይተን የምናውቀው በመጽሐፍ ቅዱስ ነው።

ብሉይ ኪዳን:- ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ልደት በፊት የነበረው የሃይማኖት መጽሐፍ ብሉይ ኪዳን ይባላል። በዚህም መጽሐፍ ውስጥ ስለሃይማኖት ሕጎች የሚናገር ክፍል አለ።

ስለ ሃይማኖት ታሪኮች የሚናገር ክፍል አለ።

የጥበብና የምክር አነጋገር የሚናገር ክፍል አለ።

የትንቢት አነጋገር የሚናገር ክፍል አለ።

ሕጎችም ሲባሉ ይህን አድርግ ወይም ይህን አታደርግ የሚሉ ትእዛዞች ናቸው። አድርግ ወይም አታድርግ የሚሉት ትእዛዞች ካልተከበሩ ያስቀጣሉ። እነዚህም ሕጎች የተጀመሩት በአዳምና በሔዋን ላይ ነው።

አዳምና ሔዋን:- እግዚአብሔር በመጀመሪያ የፈጠራቸው ሰዎች አዳምና ሔዋን ይባላሉ። ለእነርሱም ከሌላው ፍጥረት ሁሉ የተለየ ክብር ሰጣቸው። እነርሱም የተፈጠሩት፣ ሁሉ ነገር ተፈጥሮ ከተዘጋጀላቸው በኋላ በስድስተኛው ቀን ነው።

እግዚአብሔር ለአዳምና ለሔዋን ውብ የሆነ የአትክልት ቦታ አዘጋጅቶ እንዲኖሩበት ሰጣቸው። የቦታውም ስም ገነት ይባላል። በአትክልቱም ቦታ ውስጥ ብዙ ዐይነት ፍሬፍሬዎች ነበሩ። ከእነርሱም መካከል የሕይወት ዛፍ፣ እንዲሁም ክፉንና ደግን የምታስታውቅ ዛፍ ነበሩበት።

እግዚአብሔር አዳምንና ሔዋንን ወደ አትክልቱ ቦታ ባስገባቸው ጊዜ ከአንድዋ በቀር ከዛፎቹ ሁሉ ፍሬ እንዲበሉ ፈቀደላቸው። መልካምንና ክፉን ከምታስታውቀዋ ዛፍ ፍሬ አትብሉ አላቸው። ከእርስዎ ከበላችሁ ሞትን ትሞታላችሁ ብሎ አስጠነቀቃቸው።

አዳምንና ሔዋንን ተንኩለኛዋ እባብ ስላላሳተቻቸው የተከለከለውን ፍሬ በሉ። እናንተ ዐዋቂዎች ትሆናላችሁ እንጂ አትሞቱም ስላለቻቸው ተሳስተው ትእዛዙን አፈረሱ።

የእግዚአብሔር ቃል አይለወጥም። በዚህም መሠረት የሞቱ ቅጣት ጸናባቸው። ያን ፍሬ ባይበሉ ኖሮ የማይመቱ ነበሩ። እግዚአብሔርም የሞቱን ፍርድ በአዳም ላይ ሲያጸናበት ከዐፈር ስለተፈጠረህ ወደ ዐፈር ትመለሳለህ ብሎታል (ዘፍ: ም:2 እና: 3)።

በአዳም ላይ የተላለፈው ፍርድ በዚያው ብቻ ተወስኖ አልቀረም። ሰው ሁሉ የአዳም ዘር በመሆኑ በሰው ሁሉ ላይ ተላልፎአል። የዓለም ሕዝብ ሁሉ ከአዳም ሲወርድ ሲዋረድ የመጣ ነው። ይህም ማለት ሁላችንም የአዳም ልጆች ነን ማለት ነው። በአንድ በኩል ሰው ሁሉ ኃጢአተኛ ነው እንጂ አንድም ንጹሕ ሰው የለም። በተጨማሪ ደግሞ ሁላችንም የአዳምን ኃጢአት ወርሰናል። በዚህም ምክንያት ሁላችንም ሟች ሆናል (ሮሜ: ም:5 ቍ:12 እና 18)።

ሞትም ሁለት ዐይነት ነው። የመጀመሪያው ሞት የሥጋችን በድን ሆኖ መቀበር ነው። ይህም የነፍስ ከሥጋ መለየት ይባላል። ሁለተኛው ሞት ደግሞ የማይሞተው ነፍሳችን ከሥጋ ጋር ኅብረት ካደረገ በኋላ በወዲያኛው ዓለም መሰቃየት ነው። ከአዳም የወረሰነውም ሁለቱንም ዐይነት ሞት ነው።

አዳምና ሔዋን ትእዛዝ የማፍረስ ኃጢአት በሠሩ ጊዜ ከገነት እንዲባረሩ ተደረጉ። የሞት ፍርድም ስለተፈረደባቸው ከሕይወት ዛፍ ፍሬ እንዳይበሉ ተወስነዋቸው።

አዳምና ሔዋን ከገነት ሲወጡ (ዘፍ: ም:3 ቍ:23)

ከአዳምና ከሔዋን ታሪክ ምን እንማራለን?

አዳምና ሔዋን የተከለከለውን ፍሬ በበሉ ጊዜ ሰውነታቸው ተራቂተ። በዚያን ጊዜ ዐፈሩና ከእግዚአብሔር ሊደበቁ ሞከሩ። እግዚአብሔር ግን ሥራቸውን ዐውቆ አጋለጣቸው። ይህም የሚያመለክተው አንደኛ እግዚአብሔር በሁሉም ቦታ የሚገኝ መሆኑን ነው። ሁለተኛ ደግሞ እግዚአብሔር ሁሉን ነገር የሚያውቅ መሆኑን ነው። ይህም በመሆኑ ከእግዚአብሔር ተደብቀን የምናደርገው ምንም ነገር አይኖርም ማለት ነው። ስለዚህ የምናደርገውን ነገር ሁሉ ከሰው ተደብቀን ልናደርግ እንችላለን። እግዚአብሔር ግን ሁሉን ነገር ያውቃል።

ከአዳምና ከሔዋን ታሪክ የምናገኘው ሌላው ትምህርት ደግሞ የእግዚአብሔርን አለመለወጥና ዳኝነት ነው። እግዚአብሔር ሰውን እንደሚወድድና ልዩ ክብር እንደሰጠው ቀደም ብለን ተመልክተናል። ሆኖም ሲያጠፋ ይቀ

ጣዋል እንጂ በማዳላት እንደሰው ውሳኔውን አይለውጥም። በዚህም መሠረት ፍሬውን ብትበሉ ትሞታላችሁ ያለው ውሳኔ አልተለወጠም።

ኖኅና የጥፋት ውሃ:- ከአዳምና ከሔዋን የተወለዱት ልጆቻቸው ዐድገው ሚስት አግብተው ሌሎች ልጆችን ወለዱ። የተወለዱትም እንደዚሁ ሌሎች ልጆችን ወለዱ። በዚህ ዕይነት የሰው ዘር መብዛት ጀመረ። የሰው ልጆች መብዛት በጀመሩ ጊዜ ኃጢአትም እየበዛ ሄደ። የእግዚአብሔርን ትእዛዝ የሚያፈርሱት ሰዎችም በዙ። ሰዎች ሁሉ ኃጢአተኞች ሆኑ። በዚያን ዘመን የእግዚአብሔርን ሕግ የሚጠብቅና ትእዛዙን የሚያከብር አንድ ሰው ብቻ ተገኘ። እርሱም ኖኅ ይባል ነበር። ኖኅም በእግዚአብሔር ዘንድ ተወዳጅነትን አገኘ።

የሰዎች ዐመፅም እየበዛ በሄደ ጊዜ እግዚአብሔር የሰው ልጆችን በጥፋት ውሃ ለማጥፋት ወሰነ። ይሁን እንጂ ኖኅና ቤተሰቡን ከጥፋት ለማዳን ፈቅዶ መርከብ እንዲሠራ ኖኅን አዘዘው። ኖኅም በታዘዘው ዐይነት መርከቡን ሠርቶ ጨረሰ። ኖኅና ሚስቱ፣ ሦስቱ ልጆቹና የልጆቹ ሚስቶች ስምንት ሆነው ወደ መርከቡ ውስጥ ገቡ። ከእንስሳትና ከአዕዋፍ እንዲሁም ከተንቀሳቃሽ ፍጥረቶች ሁሉ አንድ ወንድና አንድ ሴት ወደ መርከቡ እንዲያስገባ ታዘዘ። እርሱም ትእዛዙን አክብሮ እንደ ታዘዘው አደረገ። ሁሉም ከገቡ በኋላ እግዚአብሔር የመርከቡን በር ከኖኅ በስተኋላ ዘጋ። ዝናብም ለአርባ ቀንና አርባ ሌሊት ባለማቋረጥ በምድር ላይ ዘነበ። እግዚአብሔር በምድር ላይ ሕይወት ያላቸውን ፍጥረቶች ሁሉ አጠፋ። ከመቶ ጎምሳ ቀኖች በኋላ ውሃው ጨርሶ ደረቀ። ቁራን አንድ ጊዜ፣ ርግብን ደግሞ ሦስት ጊዜ በመላክ ሙከራ ካደረገ በኋላ በመጨረሻ ውሃው መድረቁን ዐውቆ ከመርከቡ ወጣ። ከእርሱ ጋር አብረውት የነበሩት ሰዎችና ነፍስ ያላቸው ፍጥረቶች ሁሉ አብረው ወጡ። የኖኅ ልጆች ሴም፣ ካም፣ ያራት ናቸው። የሰው ዘር ሁሉ የመጣው ከእነዚህ ከሦስት አባቶች ነው (ዘፍ: ም 6)።

የጥፋት ውሃ (ዘፍ: 7:17)

ከኖኅና ከጥፋት ውሃ ታሪክ ምን እንማራለን?

ለሰው ልጆች ሃይማኖታዊ የመተዳደሪያ ደንብ በጽሑፍ የቀረበው በሙሴ ጊዜ ብቻ ነው። ሙሴም የነበረው ከኖኅ በኋላ ብዙ ዘመናት ዐልፈው ነው። ታዲያ፣ ሕግ ሳይኖር በኖኅ ዘመን በነበሩ ሰዎች ላይ እንዴት ቅጣት ተፈረ ደባቸው? ከሙሴ በፊት በነበሩት ዘመናት ሰዎች ሁለት የሕግ መሠረቶች ነበሩአቸው። አንዱ የኅሊና ሕግ ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ ትውፊት ነው። ሰው ሕግ ባያውቅም ኅሊናው ሕጋዊ የሆነና ሕጋዊ ያልሆነ ነገርን ለይቶ ያመለክ ተዋል።

ሕግ በጽሑፍ ከመቅረቡ በፊት ዋነኛው ሃይማኖታዊ የመተዳደሪያ ደንብ ትውፊት ነበር። ትውፊት ማለት በጽሑፍ ሳይሆን በቃል ከትውልድ ወደት ውልድ የሚተላለፍ ሕግና ታሪክ ነው። እግዚአብሔር ለአዳምና ለሔዋን ያቸን ፍሬ እንዳይበሉ የከለከላቸው በቃል ትእዛዝ ነበር። ምናልባትም ሌሎችም

ትእዛዞችን ለአዳም በቃል ነግሮት ለልጆቹ አስተላልፎ ሊሆን ይችላል። ለምሳሌ ቃየልና አቤል የተባሉት የአዳም ልጆች መሥዋዕት አቀረቡ ተብሏል። የመሥዋዕት ማቅረብ ሕግ በጽሑፍ የቀረበው በሙሴ ጊዜ ነው። ይህም የሚያመለክተው እግዚአብሔር የመሥዋዕትን ማቅረብ ሕግ ለአዳም ወይም ለቃየልና ለአቤል በቃል ነግሮአቸዋል ማለት ነው። እንዲሁም ከአዳም ሰባተኛ ትውልድ የሆነው ሔኖክ የእግዚአብሔርን መንገድ ስለተከተለ አልሞተም፤ እግዚአብሔር ወሰደው ተብሎአል። ታዲያ ሔኖክ በትውፊት አማካይነት ካልሆነ የእግዚአብሔርን መንገድ እንዴት ሊያውቅ ገባ? ሌሎችም ምሳሌዎች ካሰፈሉት አብርሃምን፣ ይስሐቅን፣ ያዕቆብንና ዮሴፍን መጥቀስ ይቻላል። እንዲሁም እግዚአብሔር ለኖሃና ለአብርሃም የተለያዩ ቃል ኪዳናትን የገባ ላቸው ከሙሴ ዘመን በፊት ነው።

ሌላው ከኖሃና ከጥፋት ውሃ ታሪክ የምናገኘው ትምህርት የእግዚአብሔርን ዳኝነት ነው። እግዚአብሔር ጥፋተኞችን በቀጣም የጥፋትን መንገድ የማይከተሉትን ደጋግ ሰዎችን በጥበቡ እንደሚያድናቸው በኖሃና በመርከቡ ምሳሌነት ልንረዳ እንችላለን።

የባቢሎን ግንብ:- በቀድሞ ጊዜ ሰዎች ሁሉ የሚነጋገሩት በአንድ ቋንቋ ነበር። እነዚያም ሰዎች ወደ ምሥራቅ ሲሄዱ በሰናዖር ምድር አንድ ሚዳ አገኙና እዚያ ሰፈሩ። እርስ በርሳቸውም ኑ ጡብ እንሥራ ተባባሉ። ከዚያም ጡቡን እንዲጠነክር በእሳት ተኩሱት። የሚያጣብቁበትም ቅጥራን አገኙ። ከዚያም ለሰማችን ማስጠሪያ የሚሆን አንድ ከተማ እንመሥርት ተባባሉ። ሰማችንንም ለማስጠራት እስከ ሰማይ የሚደርስ ግንብ እንገንባ ተባባሉና መሥራት ጀመሩ። እግዚአብሔርም ይህን የሚያደርጉት አንድ ቋንቋ ስለሚናገሩ አይደለምን? ኑ ቋንቋቸውን እንደባልቀው አለ። ከዚያም ቋንቋቸውን ደባለቀው። በአንድ ቋንቋ መናገራቸው ቀርቶ በቋንቋ በተለያዩ ጊዜ አብረው ሊሠሩ አልቻሉም። በዚህም ምክንያት ሥራውን አቆሙ (ዘፍ: 9: 1-9)።

ለምንድነው እግዚአብሔር ሰዎቹ ያቀዱትን ሥራ ያልፈቀደላቸው?

የመጽሐፍ ቅዱስ ሊቃውንት ለዚህ ጥያቄ መልስ ሁለት ምክንያቶችን ያቀርባሉ:- የመጀመሪያው ምክንያት ዕቅዳቸው በትዕቢት ዓላማ ላይ የተመሠረተ በመሆኑና በእግዚአብሔር ላይ ዐመፅን የሚጋብዝ ስለ ነበረ ነው። ይህም ማለት ዓላማቸው ከእግዚአብሔር እርዳታ ነጻ ለመውጣት ስለነበረ ነው።

ሁለተኛው ምክንያት ደግሞ የእግዚአብሔርን ዕቅድ የሚቃረን ስለነበረ ነው። እግዚአብሔር የሰውን ልጆች ብዙ፤ ተባዙ፤ ምድርንም ሙሉአት ብሎአቸው ነበር። እነርሱ ግን በአንድ አካባቢ ብቻ ሲሰበሰቡ ምድርን መሷት ያለውን የእግዚአብሔርን ዕቅድ ተቃወሙ ማለት ነው (ዘፍ: 11: 1-9)።

የባቢሎን ግንብ (ዘፍ: 11: 1-9)

አብርሃም:- ቀደም ብሎ የነበረው የአብርሃም ስም አብራም ነበረ። በዚያን ጊዜ እግዚአብሔር ለአብራም ተገልጦለት ከዘመዶቹና ከአባቱ ቤት ተለይቶ እርሱ ማለት እግዚአብሔር ወደሚያሳየው አገር እንዲሄድ ነገረው። እግዚአብሔርም ዘሩን እንደሚያበዛ፣ ታላቅ ሕዝብ እንደሚያደርገው፣ ለሌሎች በረከት እንደሚሆንና ሕዝቦችም በእርሱ እንደሚባረኩ ቃል ኪዳን ገባለት። አብራምም ከካራን ወጥቶ ያለውን ሀብት ሁሉ በመያዝ ከሚስቱ ከሣራይና ከወንድሙ ልጅ ከሉጥ ጋር ወደ ከነዓን ምድር ሄደ። ወደ ከነዓን ምድር በደረሰ

ጊዜ እግዚአብሔር ተገልጦለት ይህኛን ምድር ለዘርህ እሰጣለሁ ብሎ ሌላ ቃል ኪዳን ገባለት።

የአብርሃምና የሎጥ መለያየት፡- አብራም ከሚስቱ ከሣራይና ከወንድሙ ልጅ ከሎጥ ጋር ሆኖ ወደ ኔጌብ ሄደ። አብራምና ሎጥ ሁለቱም እያንዳንዳቸው ብዙ ከብቶች ነበሩአቸው። ስለዚህ አብራም ለመኖር ቦታ የማይበቃቸው ሆኑ። በዚህ ጊዜ አብርሃም ሎጥን፡- ሁለታችንም ብዙ ከብቶች ስላሉን አብረን ለመኖር ያስቸግረናል። ስለዚህ ተለያይተን ብንኖር የተሻለ ነው። አንተ ወደ መረጥኸው አቅጣጫ ሂድ፤ አንተ ወደ ቀኝ ብትሄድ እኔ ወደ ግራ እሄዳለሁ፤ አንተ ወደ ግራ ብትሄድ እኔ ወደ ቀኝ እሄዳለሁ አለው። ሎጥም ምርጫውን እንደ አባቱ ለሚሆነው ለአጎቱ ለአብርሃም ቅድሚያ በመስጠት ፈንታ እርሱ ተሽሎ ያገኘውን አቅጣጫ መረጠ። ስለዚህ አብራም በከነዓን አገር ሲኖር ሎጥ ግን ወደ ሰዶም አካባቢ ድንኳኑን ተከለ (ዘፍ:ም:13 ቀ:1-13)።

ሎጥ ከሄደ በኋላ እግዚአብሔር አብራምን ካለሀበት ቦታ ወደ ሁሉ አቅጣጫ ተመልከት፤ ይህን የምታየውን ሁሉ ለዘርህ እሰጣለሁ፤ ዘርህንም እንደ ምድር አሸዋ አበዛዋለሁ አለው። አብራምም ድንኳኑን ነቅሎ በኪብሮን የመምሬ የተቀደሱ ወርካ ዛፎች ወደ አሉበት ስፍራ ለመኖር ሄደ። እዚያም ለእግዚአብሔር መሠዊያ ሠራ።

አብራም ሎጥን ከሞርኮ ነጻ ማውጣቱ፡- በዚያን ጊዜ የባቢሎን፣ የኤላ፣ የዔላምና የጎይም ነገሥታት የሰዶምን፣ የገሞራን፣ የአዳማን፣ የጸቦይምንና የቤላዕን ነገሥታት ለመውጋት ሄዱ። እነዚያ አራቱ ነገሥታት አምስቱን ነገሥታት ድል ነሡአቸው። የሰዶምና የገሞራ ነገሥታት ከጦርነቱ ሸሽተው ለማምለጥ ሲሞክሩ በቅጥራን ጉድጓዶች ውስጥ ወደቁ። የቀሩት ሦስቱ ነገሥታት ግን ወደ ተራራዎቹ ሸሹ። አራቱ ነገሥታት በሰዶምና በገሞራ ያገኙትን ነገር ሁሉ ምግብ እንኳ ሳይቀር ማርከው ሄዱ። ሎጥም ከነሀብቱ ተማርኮ ነበር።

አብራም የወንድሙ ልጅ እንደተማረከ በሰማ ጊዜ በቤቱ ተወልደው የጦር ልምምድ ያላቸውን 318 ሰዎች በትጥቅ አደራጅቶ አራቱን ነገሥታት በመከታተል እስከ ዳን ድረስ ሄደ። እዚያም ገጠማቸውና ድል በማድረግ

አሳደዳቸው። የተወሰደውንም ምርኮ ሁሉ መልሶ አመጣ፤ እንዲሁም የወንድ ሙን ልጅ ሎጥን ከነሀብቱ መልሶ አመጣ (ዘፍ:ም:14ቀ:1-16)።

መልክ ጼዴቅ አብርሃምን መባረኩ፡- አብራም አራቱን ነገሥታት ድል አድርጎ በተመለሰ ጊዜ የሰዶም ንጉሥ ሊቀበለው ወጣ። የልዑል እግዚአብሔር ካህን የነበረው የሳሌም ንጉሥ መልክ ጼዴቅም ለአብራም እንጀራና የወይን ጠጅ አምጥቶለት እንዲህ ብሎ ባረከው፡- «ሰማይንና ምድርን የፈጠረ ልዑል እግዚአብሔር አብራምን ይባርክ፤ በጠላቶችህ ላይ ድልን ያቀዳጀህ ልዑል እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን።»

የሰዶምም ንጉሥ አብራምን በምርኮ ያገኘኸውን ሀብት ሁሉ ለራሱ ውሰድ፤ ሰዎቹን ግን መልሰልኝ አለው። አብራም ግን አንተ አብራምን አበለጸግሁት እንዳትል እኔ ከአንተ ምንም አልወሰድም አለ (ዘፍ:ም: 14ቀ: 17-25)። (ይህን ታሪክ በሁለተኛው መጽሐፍ ይመለከታል)።

እግዚአብሔር ከአብርሃም ጋር የገባው ቃል ኪዳን፡- ከዚህ በኋላ አብራም ራእይ አየ፤ እግዚአብሔርም፡- «አብራም፣ አትፍራ፤ እንደ ጋሻ ሆኜ ከአደጋ ሁሉ እጠብቅሁለሁ፤ ታላቅ በረከትም እሰጥሃለሁ» ሲል ሰማው። አብራምም «ምንም ልጅ ስለሌለኝና የሚወርሰኝም የቤቱ አገልጋይ ስለሆነ የምትሰጠኝ በረከት ምን ይጠቅመኛል?» አለ። እግዚአብሔርም መልሶ «የሚወርስህ ከአንተ የሚወለደው ልጅ ነው እንጂ የቤት አገልጋይህ አይደለም» አለው። አብራም ከባድ እንቅልፍ ይዞት ሳለ እግዚአብሔር እንዲህ አለው፡ ዘሮችህ በባዕድ አገር ስደተኞች ይሆናሉ፤ እዚያም በባርነትና በጭቁና ለአራት መቶ ዓመት ይኖራሉ፤ በባርነት የሚገዛቸውን ሕዝብ እቀጣለሁ፤ ከዚያም በኋላ ብዙ ሀብት ይዘው ከዚያ አገር ይወጣሉ። አንተ ግን ብዙ ዘመን ኖረህ በሰላም ሞተህ ትቀበራለህ። ዘሮችህ ወደዚህ ተመልሰው የሚመጡት ከአራት መቶ ዓመት በኋላ ነው።

አጋርና እስማኤል፡- የአብራም ሚስት ሣራይ ገና ልጅ አልወለደችለትም ነበር። ሣራይም አብራምን፡- «እግዚአብሔር ልጅ አልሰጠኝም፤ ስለዚህ ምናልባት ከአጋር ልጅ ይሰጠኝ እንደሆነ ወደ አጋር ግባ» ብላ አጋርን ለአብርሃም በሚስትነት ሰጠችው። አብራምም አጋርን ባወቃት ጊዜ ፀነሰች። አጋር መጠነኛ ግዳች ጊዜ በሣራይ ላይ ኮራችና ናቀቻት። በዚህ ጊዜ ሣራይ አብራምን «አጋርን የሰጠሁህ እኔ አይደለሁምን? እርስዋ ግን መጠነኛ?»

ባዮች ጊዜ ናቸው፤ ስለዚህ እግዚአብሔር ከእኔና ከአንተ ጥፋተኛው ግን እንደሆነ ይናገራል» አለችው። አብራምም እርስዋ የአንቺ አገልጋይ ነች፤ አንቺ የፈለግሽውን አድርጊ አላት። ከዚህ በኋላ ሣራይ አጋርን እጅግ ስላስቃየቻት አጋር ከቤት ወጥታ ኮበለለች። የእግዚአብሔር መልአክም በበረሃ አግኝቷት ወደ እመቤትዋ እንድትመለስ ነገራት። «ዘርሽን አበዛዋለሁ፤ ወንድ ልጅ ትወልጃለህ፤ እግዚአብሔር የሐዘን ለቅሶሽን ስለሰማልሽ ስሙን እስማኤል» ትደዋለሽ አላት። አጋርም ለአብራም ወንድ ልጅ ወለደችለት፤ ስሙንም እስማኤል ብሎ ጠራው።

መገረዝ የቃል ኪዳን ምልክት ስለመሆኑ:- እግዚአብሔር አብራምን እንዲህ አለው:- «አንተና ከአንተም በኋላ የሚመጣው ዘርህ ከእኔ ጋር የገባሽውን ቃል ኪዳን ከትውልድ እስከ ትውልድ ጠብቁ፤ አንተና ከአንተ በኋላ የሚመጣው ዘርህ የምትጠብቁት ቃል ኪዳን ይህ ነው፤ በመካከላችሁ ያሉት ወንዶች ሁሉ መገረዝ አለባቸው፤ ሸለፈታችሁን ትገረዛላችሁ፤ ይህም በእኔና በእናንተ መካከል ላለው ቃል ኪዳን ምልክት ይሆናል፤ በመጨረሻ ዘመን የሚወለድ ወንድ ልጅ ሁሉ በተወለደ በስምንተኛው ቀን ይገረዛል፤ እንዲሁም በቤትህ የተወለዱና በቤትህ ሳይወለዱ ከውጭ በገንዘብ ተገዝተው የመጡ ባሪያዎች ሳይቀሩ በዚህ ዓይነት ይገረዙ። እኔም የብዙ ሕዝቦች አባት ስለማደርግህ ከእንግዲህ ወዲህ ስምህ አብራም መሆኑ ቀርቶ አብርሃም ይሆናል። ከእንግዲህ ወዲህ ሚስትህን ሣራይ ብለህ አትጥራት፤ ከሣራይ ጀምሮ የእርስዋ ስም ሣራ ነው። ከእርስዋም ወንድ ልጅ እስጥሃለሁ፤ እባርካታለሁ፤ የብዙ ሕዝቦችም እናት ትሆናለች፤ ከዘርዋም መካከል ነገሥታት የሚሆኑ ይገኛሉ።

እግዚአብሔር ባዘዘውም መሠረት በዚያኑ ቀን አብርሃምና ልጁ እስማኤል፣ እንዲሁም በቤቱ ያሉ ወንዶች ሁሉ ተገረዙ።

የአብርሃምና የሣራ እንግዶችን ማስተናገድ:- ከዕለታት:- አንድ ቀን አብርሃም በድንኳኑ ደጃፍ ተቀምጦ ሳለ ሦስት ሰዎች በእርሱ በኩል ሲሄዱ አይቶ ብድግ ብሎ በአክብሮት ተቀበላቸውና በአጋሥነት አስተናገዳቸው። ሚስትህ ሣራ ወዴት ናት ብለው ጠየቁት፤ እርሱም በድንኳኑ ውስጥ መሆንዋን ገለጠላቸው። ከሦስቱ እንግዶች አንዱ የሣራ ዓመት ልክ በዚህ ጊዜ ተመልሼ እመጣለሁ፤ ሚስትህ ሣራ ወንድ ልጅ ትወልድልሃለች አለው። ይህን በሚናገርበት ጊዜ ሣራ በድንኳኑ በስተጀርባ ሆና ታዳምጠው ስለነበረ በእው

ነት በዚህ በእርጅና ዕድሜአችን ልጅ መውለድ እንችላለንን ብላ በማሰብ ሳቀች። እግዚአብሔርም አብርሃምን በዚህ ዕድሜዬ እንዴት ለመውለድ እችላለሁ ብላ ሣራ ለምን ሳቀች ብሎ ጠየቀው። ሣራ ግን ስለፈራች አልሳቅሁም ብላ ካደች።

ከዚህ በኋላ እንግዶቹ ለመሄድ ሲነሡ አብርሃም ሊሸኛቸው አብርአቸው ሄደ። ከእንግዶቹ ሁለቱ ወደ ሰዶም ሄዱ። አብርሃም ግን በእግዚአብሔር ፊት ቆሞ ነበር። እግዚአብሔር ሰዶምንና ገሞራን የሚያጠፋ መሆኑን በመገንዘቡ አብርሃም እግዚአብሔርን «በደል የሌለባቸውን ደጋግ ሰዎች ከኃጢአተኞች ጋር ታጠፋለህ? በከተማይቱ ውስጥ ጎምሳ ደጋግ ሰዎች ቢገኙ ከተማይቱን በሙሉ ትደመስሳለህ? ብሎ ጠየቀው። እርሱም ለጎምሳዎቹ ስል ያቺን አገር አላጠፋም ሲል መልስ ሰጠው። ከዚያ በኋላ አርባ አምስት፣ አርባ፣ ሠላሳ፣ ሃያ፣ ዐሥር እያለ የደጋግ ሰዎች መገኘትና የእግዚአብሔርን ይቅርታ ሲለምን እስከ ዐሥር ደጋግ ሰዎች እንኳ በዚያች ከተማ ውስጥ ቢኖሩ ለዐሥሩ ደጋግ ሰዎች ሲል ያቺን ከተማ እንደማያጠፋት እግዚአብሔር ለአብርሃም ቃል ገባለት። ነገር ግን በዚያች ከተማ ዐሥር እንኳ ደጋግ ሰዎች ባለመገኘታቸው ያቺ ከተማና ሕዝቧ እንዲደመሰሱ ፍርድ ተበየባቸውና ተደመሰሱ። እግዚአብሔር ግን ለአብርሃም ሲል ሎጥንና ቤተሰቡን ከጥፋት አዳናቸው።

የይስሐቅ መወለድ:- እግዚአብሔር በሰጠው ተስፋ መሠረትና በወሰነው ጊዜ የአብርሃም ሚስት ሣራ ወንድ ልጅ ወለደችለት። አብርሃምም የልጁን ስም ይስሐቅ ብሎ ጠራው። ይስሐቅ በተወለደ ጊዜ አብርሃም የመቶ ዓመት ሰው ነበር። በዚህ ዕድሜዬ እንድስቅ አደረገኝ ስትል ሣራ እግዚአብሔርን አመሰግነች። ልጁም እያደገ ሄዶ ጡት መጥባት ባቆመበት ጊዜ አብርሃም ታላቅ ግብዣ አደረገ።

የአጋርና የእስማኤል መባረር:- ከዕለታት አንድ ቀን ሣራ እስማኤልን ከይስሐቅ ጋር ሲጫወት አየችውና አብርሃምን እንዲህ አለችው:- «ይህችን አገልጋይ ከነልጅዋ አባርርልኝ፤ የዚህች አገልጋይ ልጅ ከልጄ ከይስሐቅ ጋር መውረስ አይገባውም።» ይህ ጉዳይ አብርሃምን በጣም አስጨነቀው። ይህን እንጂ እግዚአብሔር ስለልጁና ስለ አጋር አትጨነቅ፤ ዘር የሚወጣልህ በይስሐቅ ስለሆነ ሣራ የምትልህን ሁሉ አድርግ፤ የአገልጋይቱም ልጅ የአንተ ልጅ ስለሆነ ታላቅ ሕዝብ እስኪሆን ድረስ ዘሩን አበዛዋለሁ አለው።

ከዚያም በማግለቱ ጥቂት ስንቅ ሰጥቶ አብርሃም አጋርን ከነልጅዋ አባረ ራት።

እግዚአብሔር አብርሃምን መረተኑ፡- እግዚአብሔር አብርሃምን ልጅህን ይስሐቅን መሥዋዕት አድርገህ አቅርብልኝ አለው። አብርሃምም በምንም ዐይነት የእግዚአብሔርን ቃል ሳይቃወም ልጁን ይስሐቅን እግዚአብሔር ባመለከተው በታለመው ተነሥቶ ሄደ። ይስሐቅም አባቱን እነሆ፣ እሳትና እንጨት ይዘናል፤ ታዲያ፣ ለመሥዋዕት የሚሆነው በግ የት አለ ብሎ ጠየቀው። አብርሃምም ለመሥዋዕት የሚሆነውን በግ እግዚአብሔር ለራሱ ያዘጋጃል ብሎ መለሰለት። እግዚአብሔር ወደ አመለከተው በታም ሲደርሱ መሠዊያ ሠርቶ እንጨቱን በላዩ ረበረበው። ይስሐቅንም አስሮ ከእንጨቱ በላይ አጋደመውና ለያርደው ቢላዋ ባነሣ ጊዜ የእግዚአብሔር መልአክ አብርሃም፣ አብርሃም ብሎ ጠራው። አብርሃምም አቤት አለ። መልአኩም አንድ ልጅህን አንኳ እስከትሰጥ ድረስ እግዚአብሔርን የምትፈራ መሆንህን ተረድቼአለሁና በልጁ ላይ እንዳት ጥይት እንዳታደርስበት አለው። አብርሃምም ዙሪያውን በተመለከተ ጊዜ ቀንዶቹ በቅጥቋጥ የተያዙ አንድ በግ አየ። በጉንም አመጣና በልጁ ምትክ መሥዋዕት አድርጎ አቀረበው። ያንንም በታ እግዚአብሔር ያዘጋጃል ብሎ ሰየመው።

የአብርሃም ለእግዚአብሔር ቃል ቃላት (መደብ 22፡1-12)

የይስሐቅና የርብቃ ጋብቻ፡- የአብርሃም ሚስት ሣራ በመቶ ሃያ ሰባት ዐመት በሞተች ጊዜ አብርሃም በጣም አርጅቶ ነበር። በዚህ ጊዜ አብርሃም የንብረቱ ሁሉ ኅላፊ ሆኖ ለረዥም ዘመን የኖረውን አገልጋዩን ጠርቶ ወደ ትውልድ አገሩ ሄዶ ለልጁ ለይስሐቅ ከወገኖቹ መካከል ሚስት እንዲመርጥለት አስማለው። አገልጋዩም ልጅትዋ ወደዚህ አገር አልመጣም ካለችኝ ምን ላድርግ ብሎ ጠየቀው። አብርሃምም የማመልከው አምላክ መንገድህን እንደሚያቃናልህ አምናለሁ። ፈቃደኛ ካልሆነች ግን ከመሐላው ነጻ ነህ አለው። ይህም የአብርሃም አገልጋይ በእምነት ተነሥቶ በመሄድ ጸሎቱን ለእግዚአብሔር ካቀረበ በኋላ ጸሎቱ በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነትን ስላገኘ የአብርሃም ወንድም የናኮር የልጅ ልጅ የነበረችውን ርብቃን ለይስሐቅ ሚስት እንድትሆነው ይዞአት ለመምጣት ችሎአል። ከዚያም በኋላ ይስሐቅ እናቱ ሣራ ትኖርበት ወደ ነበረው ድንኳን ርብቃን ይዞአት ገባ፤ ሚስትም ሆነችው፤ ይስሐቅ ርብቃን ወደዳት፤ በእናቱ ሞት ምክንያት ከደረሰበትም ሐዘን በዚህ ሁኔታ ተጽናና።

www.ethiopianorthodox.org

ሌሎች የአብርሃም ልጆችና የአብርሃም ሞት:- አብርሃም ቀጡራ የምትባል ሌላ ሚስት አገባ፤ እርሱም ዜምራንን፣ ዮቅቫንን፣ መዳንን፣ ምድያምን፣ ዮቫባቅንና ሹሐን ወለደችለት። አብርሃም ያለውን ሀብት ሁሉ ለይስሐቅ አወረሰው። ከሌሎች ሌቶች ለተወለዱትም ልጆች ገና በሕይወት ሳለ ስጦታ ሰጣቸው። ከዚህ በኋላ እነዚህ ሌሎች ልጆች ከይስሐቅ ርቀው ወደ ምሥራቅ አገር እንዲሄዱ አደረጋቸው።

የአብርሃም ዕድሜ በአጠቃላይ መቶ ሰባ አምስት ዓመት ነበር፤ በዚህም ዐይነት አብርሃም በቂ ዕድሜ አግኝቶ ካረጀ በኋላ ሞተ ፤ ልጆቹ ይስሐቅና እስማኤል ማክራላ በተባለ ዋሻ ቀበሩት፤ ይህም ዋሻ ከመምሬ በስተምሥራቅ በሒታዊው በጾሐር ልጅ በዔፍሮን እርሻ ውስጥ የሚገኘው ነው። እርሱም አብርሃም ከሒታውያን ላይ የገዛው የመቃብር ቦታ ነው፤ በዚህ ዐይነት ሚስቱ ሣራ በተቀበረችበት ዋሻ ተቀበረ። አብርሃም ከሞተ በኋላ እግዚአብሔር ልጁን ይስሐቅን ባረከው።

ሐዲስ ኪዳን

ከመጽሐፍ ቅዱስ ሁለተኛው ክፍል ሐዲስ ኪዳን ይባላል። በውስጡም የሚገኙት መጻሕፍት ከጌታችን ልደት፣ ስቅለት፣ ሞት፣ ትንሣኤና ዕርገት በኋላ የተጻፉ ናቸው።

ዮሐንስ መጥምቂ:- ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሊወለድ በተቃረበበት ዘመን ዘካርያስ የተባለ ካህን ነበር። ሚስቱም ኤልሣቤጥ ትባል ነበር። ሁለታቸውም በእግዚአብሔር ፊት ጸድቃን ነበሩ። ኤልሣቤጥ መኻን ስለነበረች ልጅ አልነበራቸውም። ሁለቱም በጣም አርጅተው ነበር። ዘካርያስም ለቤተ መቅደስ አገልግሎት ተራው ደረሰ። በዚያን ጊዜ ወደ ቤተ መቅደስ ገብቶ ዕጣን ሲያጥን ምእመናኑ በውጪ ቆመው ይጸልዩ ነበር። ዕጣን በሚጤስበት መሠዊያ በስተቀኝ በኩል የእግዚአብሔር መልአክ ቅዱስ ገብርኤል ለዘካርያስ ታየው። ዘካርያስም ፈርቶ ደነገጠ። መልአኩም:- «ዘካርያስ ሆይ፣ አይዘህ አትፍራ፤ ጸሎትህ ተሰምቶልሃል፤ ሚስትህ ኤልሣቤጥ ልጅ ትወልድልሃለች፤ ስሙንም ዮሐንስ ትለዋለህ አለው። ዘካርያስ ግን እውነት መሆኑን እንዴት ላውቅ እችላለሁ በማለት ጥርጣሬውን ገለጠ። መልአኩ ቅዱስ ገብርኤል ዘካርያስን «ከእግዚአብሔር ተልኪ የመጣሁትን የእኔን ቃል ስላላመንክ ጉዳዩ ስኪፈጸም ድረስ ድዳ ትሆናለህ» አለው። በዚያኑ ጊዜ መናገር የማይችል ድዳ ሆነ። ውጪ ቆመው የሚጸልዩት ምእመናን ዘካርያስ ከውስጥ ሳይወጣ ሲገባቸው

ተገረሙ። ዘካርያስ ከቤተ መቅደሱ በወጣ ጊዜ ከሰዎቹ ጋር መነጋገር አልቻለም። በእጁ እየጠቀሰ ብቻ ያስረዳቸው ነበር። ስዚህ በቤተ መቅደሱ ውስጥ አንድ ነገር እንደታየው ዐወቁ። በዚህም ሁኔታ ድዳ ሆኖ ቆየ። ኤልሣቤጥም ከጥቂት ጊዜ በኋላ ዐነሰች።

ኤልሣቤጥ የመውለጃዋ ጊዜ ሲደርስ ወንድ ልጅ ወለደች። በስምንተኛው ቀን በግዝረት ሥነ ሥርዓት ላይ ጎረቤቶችና ዘመዶች ተሰባስበው ነበር። ሰዎቹም ሕፃኑን በአባቱ ስም ዘካርያስ ተብሎ እንዲጠራ ፈልገው ነበር። እናቱ ግን አይሆንም ስሙ ዮሐንስ ነው አለች። ከዚያ በኋላ ዘካርያስን ልጅህ ማን ተብሎ እንዲጠራ ትፈልጋለህ ብለው በምልክት ጠየቁት። ዘካርያስም መጻፊያ እንዲሰጡት ጠይቆ ስሙ ዮሐንስ ነው ብሎ ጻፈ። በዚያኑ ጊዜ አንደበቱ ተፈታና መናገር ጀመረ።

ዘካርያስ አንደበቱ ከተፈታለት በኋላ ስለ ዮሐንስ አገልግሎትና ስለ አዳኙ መምጣት ትንቢት በመናገር እግዚአብሔርን አመሰገነ። ሕፃኑ ዮሐንስም ዐደገ፤ በመንፈስም ጠነከረ፤ ለእስራኤል ሕዝብ እስከታየበትም ጊዜ ድረስ በበረሐ ኖረ። ከዚያም ወደ ሕዝቡ መጥቶ ማስተማሩን ጀመረ።

እርሱም የራሱን ማንነት ሲገልጽ ሕዝቡን ለእግዚአብሔር መንግሥት የሚያዘጋጅ መሆኑን አስታወቀ። የእግዚአብሔር መንግሥት መጥታለችና ንስሐ ግቡ እያለ የንስሐ ጥምቀት ያጠምቅ ነበር። ይሁን እንጂ ከእርሱ በኋላ የሚመጣው ከእርሱ እንደሚበልጥና በመንፈስ ቅዱስ እንደሚያጠምቅ ተናገረ። ጌታችን ኢየሱስንም ባየ ጊዜ እነሆ፣ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ ብሎ መሰከረ። ከዚያም ጌታችን ኢየሱስን በዮርዳኖስ ወንዝ አጠመቀው።

ዮሐንስ እውነትን ከመናገር የማይፈራ በው ስለነበረ የሄሮድስ ሚስት አስገደለችው። ከዮሐንስ መጥምቁ የምናገኘው ትምህርት ምንድነው?

ክርስቶስ ሥጋ ለብሶ መከራ በመቀበል ዓለምን ማዳኑ በነበረበት መጻሕፍት የተነገረ ነው። ከዚህም ጋር ሁናቴውን አስቀድሞ መጥቶ እንደሚያመቻች ስለዮሐንስ መጠምቁ ትንቢት ተነግሮ ነበር።

በመጀመሪያ:- «በምድረ በዳ የእግዚአብሔርን መንገድ አዘጋጁ፤ በበረሐም ለአምላካችን ጥርጊያ ጎዳና አብጁ» ተብሏል (ኢሳ:40:3)።

ሁለተኛ:- «መንገዴን ያዘጋጅ ዘንድ መልእክተኞቹን አሰቀድሜ እልካ ለሁኔታ ከዚህ በኋላ (ይመጣልናል) ብላችሁ የምትጠብቁት ጌታ ወደ ቤተ መቅደሱ በድንገት ይመጣል፤ ለማየት የምትናፍቁትም መልእክተኞቹ መጥቶ ቃል ኪዳኔን ያውጃል» ተብሎአል (ሚል:3:1)።

ሦስተኛ:- «የእግዚአብሔር ቀን ከመምጣቱ በፊት ነቢዩን ኤልያስን ወደ እናንተ እልክላችኋለሁ። እርሱም... አባቶችንና ልጆችን ልብ ለልብ እንዲቀራረቡ ያደርጋቸዋል» (ሚል:4:5-6)። እነዚህ ከላይ የተዘረዘሩት ትንቢቶች ተፈጻሚ የሆኑት በዮሐንስ መጥምቁ ነው።

ከዮሐንስ መጥምቁ የምንማረው ትልቁ ትምህርት ኅጢአትን በስመጠርተን ማውገዝን እንዳንፈራ ነው። ምንም ሄሮድስ በትልቅ የዓለማዊ ሹመት ደረጃ ላይ ቢሆን የወንድምህን ሚስት ማግባት አይገባም ብሎ ገሠጸው እንጂ አልፈራውም። ስለዚህ እኛም ሰውን በመፍራት እውነትን ከመናገር እንዳንቈጠብ ያስተምረናል።

አወላለዱም በዕድሜ ከገፉ ሰዎች መሆኑ ለእግዚአብሔር ምንም የሚሳነው ነገር እንደሌለ ያስተምረናል።

የማትያስ መመሪያ:- ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ኢየሱስ ክርስቶስ ከምት ከተነሣ በኋላ አርባ ቀኖች ሙሉ ለደቀ መዛሙርቱ እየተገለጠላቸው ስለ እግዚአብሔር መንግሥት አስተማራቸው። ዮሐንስ በውሃ አጠመቀ፤ እናንተ ግን ከጥቂት ቀኖች በኋላ በመንፈስ ቅዱስ ትጠመቃላችሁ አላቸው። ይህን ተስፋ እንዲጠብቁ ከዚያ ከተስፋው መፈጸም በፊት ከኢየሱስም እንዳይወጡ ነገራቸው። ይህንንም ከነገራቸው በኋላ እነርሱ እያዩት ወደ ሰማይ ዐረገ።

በእነዚህ ቀኖች ውስጥ ጌታችንን ዐሳልፎ በመስጠት ከእነርሱ በተለየው በይሁዳ አስቆሮታዊው ምትክ ሌላ ሰው ለመምረጥ ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ ባሳሰበው መሠረት ምርጫ አካሄደዋል። እግዚአብሔር የፈቀደውን እንዲመርጥ ከጸለዩ በኋላ በዮሴፍና በማትያስ ላይ ዕጣ ሲያወጡ ዕጣው ለማትያስ ስለወጣለት ከዐሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርት ጋር ዐሥራ ሁለተኛ ሆኖ ተቈጥሮአል (ዮሐ:ሥ:ም:1ቀ:12-26)።

የመንፈስ ቅዱስ በደቀ መዛሙርቱ ላይ መውረድ:- ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ሰማይ ባረገ በዐሥረኛው ቀን፣ የአይሁድ የፋሲካ በዐል በዋለ በጎምሳኛው ቀን ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ በአንድነት ተሰብሰው ሳለ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሰጠው ተስፋ ተፈጸመ።

በድንገት ብርቱ ዐውሎ ነፋስ የመሰለ ድምፅ ከሰማይ መጣ፣ የነበሩበትንም ቤት ሞላው። የእሳት ነበልባሎች የሚመስሉ ምላሶች ታዩአቸው፤ ተከፋፍለውም በእያንዳንዳቸው ላይ ዐረፉባቸው። ሁሉም በመንፈስ ቅዱስ ተሞሉ፤ መንፈስ ቅዱስ እንዲናገሩ በሰጣቸው ችሎታ መጠን በሌሎች ቋንቋዎች መናገር ጀመሩ። ከተለያዩ አገሮች የመጡ የአይሁድ ሃማኖት ተከታዮች በኢየሩሳሌም ይኖሩ ነበር። እነዚህ የገሊላ ሰዎች እንዴት በየቋንቋችን ሲናገሩ እንሰማለን ይህ ነገር ምን ይሆን ብለው ተነገሩ።

አንዳንዶቹ ግን አዲስ የወይን ጠጅ ጠጥተው ሰክረዋል ብለው አፈዙባቸው።

በዚያን ጊዜ ቅዱስ ጴጥሮስ ከዐሥራ አንዱ ጋር ቆመና ድምፁን ከፍ አድርጎ ተናገረ። እርሱም እናንተ የይሁዳ ሰዎችና የኢየሩሳሌም ነዋሪዎች የሆናችሁ ሁሉ፣ እናንተ እንዳሰባችሁት እነዚህ ሰዎች በዚህ በጧት በሦስት ሰዓት የሰከሩ አይደሉም። ይህ ግን የምታዩት ሁኔታ እግዚአብሔር በነቢዩ ኢዩኤል አማካይነት በመጨረሻው ቀን መንፈሴን በሰው ሁሉ ላይ አፈስሳለሁ» ብሎ የተናገረው ትንቢት ይፈጸም ዘንድ ነው። ይህንንም ካለ በኋላ ከነቢያት መጻሕፍት እየጠቀሰ ጌታችን ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ መሆኑን ዘርዘሮ አስረዳ። ከዚያም ይህ የሰሙት ቃል በእርሱ አማካይነት የፈሰሰ መሆኑን ባስረዳ ጊዜ ሰሚዎቹ ምን እናድርግ አሉአቸው። ቅዱስ ጴጥሮስም ንስሐ እንዲገቡ፣ በጌታችን በኢየሱስ እንዲያምኑ፣ እንዲጠመቁም ነገራቸው።

ከሰሚዎቹ በዙዎቹ ቃሉን ተቀብለው ተጠመቁ። በዚያን ቀን ሦስት ሺህ የሚያክሉ አማኞች ተጨመሩ (ዮሐ:ሥ:ም:2ቀ:1-13)።

የመንገድ ቅዱስ በደቀ መዛሙርቱ ላይ መውረድ የሐ:ሥ:2:1-12

የአማኞች የወንድማማችነትና የኅብረት ኑሮ:- በዚያን ጊዜ በሐዋርያት እጅ ብዙ ተአምራትና ድንቅ ነገሮች ይደረጉ ስለነበር በሁሉም ላይ ፍርሃት አደረባቸው። አማኞች ሁሉ በአንድነት አብረው ይኖሩ ነበር፤ ያላቸውም ነገር ሁሉ የጋራ ነበር። መሬታቸውንና ንብረታቸውን እየሸጡ ገንዘቡን ለእያንዳንዱ እንደሚያስፈልገው ያከፋፍሉ ነበር። በየቀኑ በቤተ መቅደስ በአንድነት ይሰበሰቡ ነበር፤ በቤታቸውም እንጂራ እየቆረሱ በደስታና በጥሩ ልብ ይመገቡ ነበር፤ እግዚአብሔርንም ያመሰግኑ ነበር፤ ሰውም ሁሉ ያከብራቸው ነበር፤ እግዚአብሔርም የሚድኑትን ሰዎች በየቀኑ ወደ ግንብራቸው ይጨምር ነበር (የሐ:ሥ:ም:2ቀ:43-47)።

የሸባው መፈወስ:- አንድ ቀን ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስና ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ በጸሎት ሰዓት ወደ ቤተ መቅደስ ይሄዱ ነበር፤ ጊዜውም ከቀኑ ዘጠኝ ሰዓት ሆኖ ሲወለድ ጀምሮ ሽባ የሆነ አንድ ሰው አዩ፤ እርሱንም ሰዎች በየቀኑ እያመጡ እዚያ የሚያስቀምጡት ወደ ቤተ መቅደስ ከሚገቡ ሰዎች ምጽዋት እንዲለምን ነበር። ይህ ሰው ቅዱስ ጴጥሮስና ቅዱስ ዮሐንስ ወደ

ሲገቡ አይቶ ምጽዋት ለመናቸው፤ እነርሱም ሰውዬውን ትኩር ብለው አዩትና ጴጥሮስ «ወደ እኛ ተመልከት አለው። እርሱም ምጽዋት የሚሰጡት መስሎት ትኩር ብሎ አያቸው። ቅድስ ጴጥሮስ ግን ብርና ወርቅ የለኝም፤ ያለኝን ግን እሰጥለሁ፤ በናዝሬቱ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተነሥና ተራመድ» አለው። ቀኝ እጁንም ይዞ አስነሣው፤ ወዲያውኑ እግሩና ቁርጭምጭሚቱ በረታ። ብድግ ብሎም ቆመ፤ እየተራመደም ከእነርሱ ጋር ወደ ቤተ መቅደስ ገባ፤ እየተራመደና እየዘለለም እግዚአብሔርን ያመሰግን ነበር።

«ጴጥሮስም ብርና ወርቅ የለኝም፤ ይህን ያለኝን ግን እሰጥለሁ፤ በናዝሬቱ በኢየሱስ ስም ተነሥና ተመልሶ አለው» (የሐ:ሥ:)

የዳነው ሰው ከጴጥሮስና ከዮሐንስ አልለይም ብሎ ከእነርሱ ጋር ሆኖ ሳለ ሕዝቡ ትኩር ብለው ይመለከቷቸው ነበር። በዚህ ጊዜ ቅዱስ ጴጥሮስ «እናንተ የእስራኤል ሰዎች ሆይ፤ ስለምን በዚህ ነገር ትደነቃላችሁ? እኛ ይህን ያደረግነው በራሳችን ኅይል ወይም በራሳችን በጎ ተግባር ይመስላችኋል? አይደለም፤ ይህ የምታዩትና የምታውቁት ሰው ድኖ የበረታው በጌታችን ኢየሱስ ስም በተገኘው እምነት ነው» አላቸው።

«አሁንም ወንድሞቼ ሆይ፡ በጌታችን ኢየሱስ ላይ ያደረጋችሁት ነገር እናንተም እንዳልቆቻችሁ ባለማወቅ እንዳደረጋችሁት ዐውቃለሁ። የጌታችን ሕማማትና መሞት ትንቢቱ ይፈጸም ዘንድ ነው። እንግዲህ ኃጢአታችሁ እንዲደመስሰላቸው ንስሐ ገብታችሁ ወደ እግዚአብሔር ተመለሱ። ነቢያት ሁሉ ስለዚህ ዘመን ትንቢት ተናግረዋል። ጌታችን ኢየሱስም ከሞት ለመነሣቱ እኛ ምስክሮች ነን» ብሎ ለሕዝቡ ተናገረ (ዮሐ: ሥ: 3 ቀ: 1-10)።

ቅዱስ ጴጥሮስና ቅዱስ ዮሐንስ በአይሁድ ስንገራት መቅረባቸው፡- ቅዱስ ጴጥሮስና ቅዱስ ዮሐንስ በቤተ መቅደስ ለሕዝቡ ሲናገሩ ሳሉ ካህናትና የቤተ መቅደሱ የዘበኞች አለቃ እንዲሁም ሰዱቃውያውን ወደ እነርሱ መጡ፤ ሁለቱ ሐዋርያት የጌታችን ኢየሱስን ከሞት መነሣት በማስተማራቸውና በዚህም የሙታን ትንሣኤ መኖሩን በማስረዳታቸው ተቈጡ። ስለዚህ ያዙአቸውና ጊዜው መሽቶ ስለነበረ እስከ ማግስቱ ድረስ በወህኒ ቤት እንዲቆዩ አደረጉ ገና ተናገረው ግን ቃላቸውን ከሰሙት ሰዎች ብዙዎቹ አመኑ፤ የአመኑትም ሰዎች ቀጥሮ ወደ አምስት ሺህ ከፍ አለ። በማግስቱ የአይሁድ አለቆችና ሽማግሌዎች የአራት ሕግ መምህራንም በኢየሩሳሌም ተሰበሰቡ። እነርሱም ሁለቱን ሐዋርያት በመከላከል አቁመው ይህን ያደረጋችሁት በምን ኅይልና በማን ስም ነው?» ብለው ጠየቁአቸው። ቅዱስ ጴጥሮስ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ «ይህ ሰው ድኖ በፈታችሁ የቆመው እናንተ በሰቃላችሁትና በመለኮታዊ ኅይሉ ከሞት በተነሣው በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እንደሆነ ለእስራኤል ሕዝብ ሁሉ የታወቀ ይሁን። ስለዚህ ድንገት የሚገኘው በእርሱ አማካይነት ብቻ ነው» አለ። ከሸንገው ወዲያ ገለል አደረጉባቸውና እንዲህ ሲሉ ተማከሩ፤ «እንግዲህ በእነዚህ ሰዎች ላይ ምን እናድርግ? ይህ ታላቅ ተአምር በእነርሱ መደረጉ በኢየሩሳሌም ነዋሪዎች ሁሉ ዘንድ ታውቋል፤ ስለዚህ ልንዘደው አንችልም። ነገር ግን በሕዝቡ ዘንድ እየተስፋፋ እንዳይሄድ ከእንግዲህ ወዲያ የኢየሱስን ስም በመጥራት ለማንም እንዳይናገሩ በብርቱ እናስጠንቅቃቸው» አሉ።

ከዚህ በኋላ ጠሩአቸውና የኢየሱስን ስም በመጥራት በፍጹም እንዳይናገሩ ወይም እንዳያስተምሩ በጥብቅ አዘዙአቸው። ቅዱስ ጴጥሮስና ቅዱስ ዮሐንስ ግን «ለእግዚአብሔር ከመታዘዝ ይልቅ ለእናንተ መታዘዝ በእግዚአብሔር ፊት ተገቢ ነውን? እስኪ እናንተ ራሳችሁ ፍረዱ። እኛስ ያየነውንና የሰማነውን ከመናገር አንቁጠብም» አሉአቸው። የሕዝብ አለቆችና የሸንገው አባሎች ቅዱስ ጴጥሮስና ቅዱስ ዮሐንስን የሚያስቆጣ ምንም ምክንያት ባለማግኘት

ታቸውና ሕዝቡንም ስለረፉ እንደገና አስጠንቅቀው ለተቀላቸው (ዮሐ: ሥ: 9 4 ቀ: 1-22)።

ከዚህ ምዕራፍ የምናገኘው ትምህርት

እግዚአብሔር በአዳምና በሔዋን ኃጢአት ምክንያት ምድርን ሰውን ከረገመና የሞት ፍርድ ካሳለፈ በኋላ፤ እንዲሁም በሰዎች ኃጢአት ምክንያት በጥፋት ውሃ ምድርንና ኑዋሪዎችን ካጠፋ በኋላ እንደገና በአብርሃም አማካይነት ሕዝቦች እንደሚባረኩ ለአብርሃም ቃል ኪዳን ገባለች።

አዳም አትብላ ተብሎ የታዘበውን ፍሬ በልቆ ትእዛዝ አፍራሽ በሆነበት አንጻር አብርሃም የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ጠባቂ በመሆን ወይም ታዛዥ በመሆን የሚወደውን የሽምግልና ልጁን ለመመዘን እንኳ ገግጁ ነበር። በዚህም መሠረት ነው በአዳም ኃጢአት ምክንያት የሰው ዘር ሁሉ የወረሰውን የእርግማንና የሞት ፍርድ በሞቱ ለመቤጠን ክርስቶስ በለበሰው ምጋ ከአብርሃም ዘር ተወልዶ ወደዚህ ዓለም የመጣው።

አብርሃም የሚሄደው ወይት መሆኑን ሳያውቅ እግዚአብሔር ያዘዘውን ትእዛዝ በእምነት በማክበር ከቅውልድ አገሩና ከዘመዶቹ ተለይቶ ሄደ። አብርሃም በይስሐቅ ዘር ይዘዛለገል ተብሎ በገንገራውም ይስሐቅን ሠዋልኝ ብሎ እግዚአብሔር ባዘዘው ጊዜ እሺ ብሎ ለመመዘን ተነሣ። በእግዚአብሔር ላይ ያለውን እምነት የምንረዳው ለመሥዋዕት የሚሆነው በግ ወይት አለ? ብሎ ልጁ ይስሐቅ ለጠየቀው ጥያቄ «ልጄ ሆይ፤ ለመሥዋዕት የሚሆነውን በግ እግዚአብሔር ለራሱ ያዘጋጃል ብሎ በሰጠው መልስ ነው።

የአብርሃም የሽምግልና ተወዳጅ ልጅ ይስሐቅ በሚወደው አባቱ ለመሥዋዕት መቅረብ እግዚአብሔር አብ የሚወደውን ልጁን እግዚአብሔር ወልድን ለዓለም ቤዛነት ከመስጠቱ ጋር ምሳሌነት አለው። ሌላው በይስሐቅ ምትክ የቀረበው በግ የዓለምን ኃጢአት ለማስወገድ የክርስቶስ ምሳሌ ነው። አብርሃምም ክርስቶስን በበግ ምሳሌነት አይቶታል።

እግዚአብሔር ለራሱ ሕዝብ መለያ ሲሰጠው ግዝረትን አገዙታል። ይህም ግዝረት እነዚያ የታዘዙት ሰዎች የቃል ኪዳን ወገኖች ለመሆናቸው መለያ ነበር። የሐዲስ ኪዳን ሰዎች ለሆነው ለእኛ ደግሞ ምልክታችን ጥምቀት ነው። በዚህም መሠረት ጥምቀት በግዝረት ፍንታ ተኮሎአል ማለት ነው።

አብርሃም ከእግዚአብሔር ጋር ሲነጋገር እግዚአብሔር እኔ የማደርገውን ነገር ከአብርሃም አልሰውርም ማለቱ እግዚአብሔር ምሥጢሩን ለወዳጆቹ ሳይደብቅ የሚገልጥላቸው መሆኑን ያመለክተናል።

አብርሃም ከእግዚአብሔር ጋር ባደረጋቸው ጥያቄዎችና መልሶች በሰዶም ከተማ ውስጥ ዐሥር ደጋግ ሰዎች እንኳ ቢገኙ ለእነዚያ ለዐሥር ሰዎች ሲል ከተማዋን እንደማያጠፋ እግዚአብሔር ለአብርሃም ቃል ገባለት። ይሁን እንጂ በከተማዋ ዐሥር እንኳ ደጋጎች ሰዎች ስላልተገኙ ለመጥፋት በቅታለች። ይህም የሚያመለክተው እግዚአብሔር ለወዳጆቹ ማለት ለደጋግ ሰዎች ምን ያኽል ግምት የሚሰጣቸው መሆኑን ነው። በዚያ ከተማ ግን ጻድቅ ሆኖ የተገኘው ሎጥ ብቻ ስለነበረ እርሱ ከነቤተሰቡ ከከተማው ጥፋት ሊድኑ ችለዋል። ከተማዋ ብትጠፋም እግዚአብሔር ጻድቁን ሰው በማስታወስ አድናቃል። ያ ሀብታም ከመሆኑ የተነሣ ከአብርሃም ጋር አብሮ ሊኖር ያልቻለው ሎጥ በአንድ ቀን ያን ሁሉ ሀብት አጣ። ብልጠት መስሎት የመረጠው አገር ለዚያ ድኽነቱ ምክንያት ሆነበት።

እግዚአብሔር ለአብርሃም በነገረው በዚያ ጊዜ ይስሐቅ መወለዱ የእግዚአብሔር ቃል የጻናና የማይለወጥ መሆኑን ያመለክታል።

ሚስቱ ሣራ ከሞተች በኋላ አብርሃም በጣም አርጅቶ ስለነበረ የልጁን የይስሐቅን ጋብቻ ማየት ፈለገ። ይህም ሲሆን ጣዖት አምላኪዎች ከነበሩት ከከነዓናውያን ጋር ሊያጋባው ባለመፈለጉ ወደ ትውልድ አገሩና ወደዘመዶቹ ሄዶ ለልጁ ለይስሐቅ ሚስት እንዲፈልግለት ታማኝ አሸከሩን አስማለው። አገልጋዩም የማገኛት ልጅ ወደዚህ አገር አልመጣም ያለችኝ እንደሆነላ ብሎ ለጠየቀው ጥያቄ የማመልከው አምላክ መልአኩን ልኮ መንገድህን ያቃናልሃል ብሎ ጠንካራ እምነቱን አጠናክሮለታል። ጉዳዩም በእምነት ተጀምሮ በእምነት ያለቀ ነው።

የአብርሃም አገልጋይ የአብርሃም ዘመዶች ወደሚገኙበት ወደ ካራን ሄደ። እዚያም በአንድ የውሃ ጉድጓድ አጠገብ ተቀምጦ አምላክ ተልእኮውን ያሳካለት ዘንድ ጸለየ። በጸሎቱም «ውሃ ልትቀዳ የምትመጣ አንዲት ልጃገረድ ውሃ አጠፎኝ ስላት አንተ ጠጣ ለግመሎችህም እቀዳለሁ የምትለኝ እርስዋ ለጌታዬ ሚስትነት የመረጥሃት ትሁን» አለ። ይህን ጸሎት እንደጸለየ ወዲያው ርብቃ መጣች። እርስዋም የአብርሃም ወንድም የናኮር የልጅ ልጅ ነበረች። አገልጋዩም ልክ በጸሎቱ ከእግዚአብሔር ጋር እንደተነጋገረው ውሃ አጠፎኝ

አላት። እርስዋም ውሃ ቀድታ ሰጠችውና ለግመሎችህም ቀድቼ ላጠጣልህ አለችው። በዚህም ምልክት እግዚአብሔር መንገዱን እንዳቃናላት ዐውቆ የማን ልጅ ነሽ ብሎ ጠየቃት። እርስዋም የማን ልጅ እንደሆነች በነገረችው ጊዜ ሁሉን ነገር ላቃናት ለእግዚአብሔር ሰገደ።

አሁን እንግዲህ ከላይ እንደተገለጠው አብርሃም አስቀድሞ በጠንካራው እምነቱ ከአባቱ ቤትና ከትውልድ አገሩ አስወጥቶ ወደዚህ ያመጣች። የግመልከው አምላክ መንገድህን ያቃናልሃል ሲል ለአገልጋዩ አረጋግጦለታል። አገልጋዩም ቢሆን እምነት በተሞላ ጸሎቱ የእግዚአብሔርን ፈቃድ አምናልል። የእነርሱ የሁለቱ እምነት ጉዳዩን የተቃዎ አደረገው። ሎጥ ምርጫን ለራሱ ስላደረገ ነው ያልተጠበቀ ችግር የደረሰበት። አብርሃም ግን በሁሉም ነገር የእግዚአብሔርን ፈቃድ ስለተከተለ ጉዳዮቹ ሁሉ ተቃንተውለት እግዚአብሔር ጠበቀው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለደቀ መዛሙርቱ አጽናኙ ሳይመጣላችሁ ከኢየሩሳሌም እንዳትወጡ ብሎአቸው ካረገ በኋላ በዐሥረኛው ቀን የተሰፋውን እውነተኛነት አረጋገጠላቸው። በመንፈስ ቅዱስም ተሞሉ። በዚህም የሐንስ መጥምቁ «እኔ በውሃ አጠምቃችኋለሁ እርሱ ግን በመንፈስ ቅዱስ ያጠምቃችኋል» ያለው ትንቢት ተፈጻሚነትን አገኘ። (ማቴ.ም.3:ቀ.11)። በመንፈስ ቅዱስም በተሞሉ ጊዜ ከተለያዩ አገሮች መጥተው የነበሩ የአይሁድ እምነት ተከታዮች በየቋንቋዎቻቸው እንዲሰሙ ለማድረግ በተለያዩ ቋንቋዎች የመናገር ስጦታ ተሰጣቸውና ተናገሩ። እነዚህን ቋንቋዎች የተናገሩት ያለም ክንያት አልነበረም። ለሐዋርያት አዳዲስ ቋንቋዎች ተገልጠውላቸዋልና እኛም እንናገር ብለን አስፈላጊ ባልሆነበት ጊዜና ቦታ መቀባጠር በሰይጣን ተገፋፋተን የምናከናውነው የግብዝነት ሥራ ከመሆኑ በቀር ምንም መንፈሳዊ ጠቀሚታ እንደሌለው መገንዘብ አለብን። በዕለቱ የፖስት ሺህ ሰዎች ወደ ክርስትናው እምነት መቀላቀል ዋነኛው ምክንያት የሐዋርያቱ በተለያዩ ቋንቋዎች ከተናገሩ በኋላ የሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ ገለጻ ማድረግ ነው። ስለዚህ ሐዋርያት በተለያዩ ቋንቋዎች የተናገሩት ያለምክንያት እንዳልነበረ መገንዘብ አለብን።

በአስቆሮታዊው ይሁዳ ምትክ ሰው ለመምረጥ በተነሡ ጊዜ ጸሎት ካደረጉ በኋላ ዕጣ መጣላቸው ምርጫን ለእግዚአብሔር ፈቃድ ለመተው ብለው ነው። ይህም በዘመነ ኦሪት የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመጠየቅ በኡሪምና በቱሚም ይጠቀሙ እንደነበረው ነው (ዘጸ:28:29-30)።

ሐዋርያቱ ቅዱስ ጴጥሮስና ቅዱስ ዮሐንስ በቤተ መቅደሱ አካባቢ ሲወለዱ ጀምሮ ሽባ የነበረውን ሰው ከፈወሱ በኋላ በአይሁድ ሸንጎ ፊት በቀረቡ ጊዜ ሐዋርያው ጴጥሮስ ባደረገው ንግግር ያሳየው ድፍረት ሁለት የጌታችን ትንቢቶችን ተፈጻሚነት ያመለክታል።

የመጀመሪያው/ በግርዶስ ወንጌል ም:13ቀ:11 ላይ:- «ሰዎች ይዘው ወደ ፍርድ ሲያቀርቡአችሁ .... የሚናገረው መንፈስ ቅዱስ ነው እንጂ እናንተ አይደላችሁም» የሚለው ነው።

ሁለተኛ/ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያውን ቅዱስ ጴጥሮስን ትወድደኛለህ ብሎ ሦስት ጊዜ ከጠየቀው በኋላ «እውነት እውነት አልሃለሁ፤ አንተ ጎልማሳ ሳለህ ቀበቶህን በገዛ እጅህ ታጥቀህ ወደ ፈለግህበት ትሄድ ነበር፤ በሸመገልህ ጊዜ ግን አንተ እጆችህን ትዘረጋና ሌላ ሰው ያስታጥቅሃል፤ ወደማትፈልግበትም ይወስድሃል» ብሎታል (ዮሐ:ም:21ቀ:18)።

በዚህም መሠረት ሐዋርያቱ ቅዱስ ጴጥሮስና ቅዱስ ዮሐንስ የአይሁድ ሸንጎ ማስጠንቀቂያ በሰጣቸው ጊዜ «እኛስ ከእናንተ ይልቅ ለእግዚአብሔር እንታዘዛለን፤ ያየነውንና የሰማነውን ከመናገር አንቁጠብም» በማለት በድፍረት መልስ ሰጥተዋል። ይህም የሚያመለክተው መንፈስ ቅዱስ ድፍረትንና ዕውቀትን ይሰጣቸው የነበረ መሆኑን ነው።

ጥያቄዎች

1. መጽሐፍ ቅዱስ ምን ዓይነት መጽሐፍ ነው?
2. በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ምን እናገኛለን?
3. መጽሐፍ ቅዱስ ስንል ምን ማለታችን ነው?
4. መጽሐፍ ቅዱስ በምንና በምን ይከፈላል?
5. መጽሐፍ ቅዱስ ወደ ስንት ቋንቋዎች ተተርጉሞአል?
6. በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለምንና ምን የሚናገሩ ክፍሎች አሉ?
7. የሃይማኖት ሕጎች ወይም ትእዛዞች በምን ጊዜ ተጀመሩ?
8. ሕጎቹ ባይከበሩ ምን ያስከትላሉ?
9. አዳምና ሔዋን ማለት እነማን ናቸው?

10. እግዚአብሔር ለእነርሱ ምንን ሰጣቸው?
11. አዳምና ሔዋን በመጀመሪያ ይኖሩበት የነበረው ቦታ ምን ይባላል?
12. ይኖሩበት በነበረው ቦታ ምንና ምን ነበር?
13. እግዚአብሔር ለአዳምና ለሔዋን ምን ፈቀደላቸው? ምንስ ከለከላቸው?
14. የከለከላቸው ለምንድነው?
15. ትእዛዙን ባለማክበራቸው ምን ደረሰባቸው?
16. ትእዛዙን እንዳይጠብቁ ያደረጋቸው ማነው?
17. በአዳምና በሔዋን ላይ የተላለፈው ፍርድ በእነርሱ ላይ ብቻ ቀረን?
18. ሰው ሁሉ ከአዳምና ከሔዋን የወረሰው ምንድነው?
19. ስንት ዓይነት ሞት አለ? እነርሱስ ምንና ምን ናቸው?
20. በሰው ውስጥ ምን የማይሞት ነገር አለ?
21. አዳምና ሔዋን ከመኖሪያቸው የተባረሩት ለምንድነው?
22. አዳምና ሔዋን ከእግዚአብሔር የተደበቁት ለምንድነው?
23. ከአዳምና ሔዋን ታሪክ ምን እንማራለን?
24. ኖሳ ወደ መርከቡ ውስጥ ያስገባው ማንንና ምንን ነው?
25. የጥፋት ውሃ የዘነበው በምን ምክንያት ነው?
26. ከኖሳና ከጥፋት ውሃ ታሪክ ምን መግር ይቻላል?
27. ሰዎች የባቢሎንን ግንብ ለመሥራት ለምን ፈለጉ?
28. እግዚአብሔርስ ለምን ከለከላቸው?
29. ቀደም ብሎ የነበረው የአብርሃም ስም ማን ነበር?
30. እግዚአብሔር ለአብርሃም በመጀመሪያ የገባለት ቃል ኪዳን ምን ብሎ ነው?
31. አብርሃምና ሎጥ ለመለያየት የተስማሙት በምን ምክንያት ነው?
32. ሎጥ በምን ነገር ተሳሳተ?

33. አብርሃም ሁሉ ነገር የተቃናለትና እግዚአብሔርም የጠበቀው በምስክንያት ነው?

34. ሎጥ የተማረከው እነማን ከእነማን ጋር በተዋጉበት ጦርነት ነው አሸናፊዎቹስ እነማን ነበሩ?

35. አብርሃም ሎጥን እንደምን አድርጎ ከምርኮ ነጻ አወጣው?

36. አብርሃም ድል አድርጎ በተመለሰ ጊዜ ማንና ማን ተገናኙት?

37. የተገናኙትስ ሰዎች ለምንና ለምን ምስክንያት ተገናኙት?

38. እግዚአብሔር ለአብርሃም በራእይ ምን ገለጠለት?

39. አጋርና እስማኤል ለምን ተባረሩ?

40. ሣራ በአጋር ላይ ለምን ጭቁና አበዛችባት?

41. መገረዝ የምን ምልክት ነው?

42. አዲስ የተወለደ ልጅ በተወለደ በስንተኛው ቀን መገረዝ ነበረበት?

43. አብርሃም ያስተናገዳቸው እንግዶች ስንት ነበሩ?

44. ወደ ሰዶም የሄዱት ስንቶቹ ናቸው?

45. ሣራ የሳቀችው ለምንድነው?

46. መሳቅዋን ለምን ካደች?

47. እግዚአብሔር ለአብርሃም ምን ምስጢር ነገረው?

48. በዚህ ጊዜ አብርሃም እግዚአብሔርን ምን ጉዳይ መላልሶ ጠየቀው?

49. እግዚአብሔር አብርሃምን በምን ፈተነው?

50. ይስሐቅ አብርሃምን ምን ብሎ ጠየቀው?

51. አብርሃም ለይስሐቅ ጥያቄ ምን ብሎ መለሰ?

52. መልአክ አብርሃምን ጠርቶ ምን አለው?

53. አገልጋዩ ተልእኮው እንደሚሳካለት አብርሃም በእግዚአብሔር ላይ ያለውን እምነት የገለጠው ምን በማለት ነው?

54. አብርሃም ታማኝ አገልጋዩን ምን ብሎ አስማለው?

55. አገልጋዩስ ጉዳዩ ተሳካለትን?

56. ለይስሐቅ ሚስት የሆነችው ለአብርሃም የነበራት ዝምድና እንዴት ነበር?

57. አብርሃም በስንት ዓመቱ ሞተ?

58. አብርሃም የተቀበረው ማን በተቀረበት ቦታ ነው?

59. አብርሃምን የቀበሩት ማንና ማን ናቸው?

60. የሐዲስ ኪዳን መጻሕፍት የተጻፉት መቼ ነው?

61. እግዚአብሔር ለዘካርያስና ለኤልሳቤጥ ምን አደረገላቸው?

62. ዘካርያስና ኤልሳቤጥ ምን ዐይነት ሰዎች ነበሩ?

63. ዘካርያስ የመልአኩን ብሥራት በመጠራጠሩ ምን ደረሰበት?

64. ይህስ ችግር መቼ ተወገደለት?

65. ዮሐንስ ስለራሱ ምን አለ? ስለ ክርስቶስ ምን ተናገረ?

66. ከዮሐንስ መጥምቁ ታሪክ ምን እንማራለን?

67. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከሞት ከተነሣ በኋላ ለአርባ ቀናት ሙሉ ደቀ መዛሙርቱን ምን አስተማራቸው?

68. በይሁዳ ምትክ ማን ተመረጠ?

69. ሐዋርያት መንፈስ ቅዱስን የተቀበሉት ጌታ ባረገ በስንተኛው ቀን ነው?

70. ሐዋርያት በአዲስ ቋንቋ በተናገሩ ጊዜ ሰዎች ምን አሉ?

71. ቅዱስ ጴጥሮስ ምን ብሎ ያንዳንድ ሰዎችን ሐሳብ ተቃወመ?

72. በዚያን ቀን ቃሉን ስምተው የተጠመቁ ስንት ናቸው?

73. ሸባው እንዴት ተፈወሰ?

74. ቅዱስ ጴጥሮስና ቅዱስ ዮሐንስ ምን ስለተናገሩ ነው የሸንጎው አባሎች የተቋጡት?

75. ቅዱስ ጴጥሮስና ቅዱስ ዮሐንስ ለሸንጎው ማስጠንቀቂያ ምን መልስ ሰጡ?

76. ቅዱስ ጴጥሮስና ቅዱስ ዮሐንስ ስምን ለቀቁአቸው?

77. አዳምና አብርሃም እንደምን ይነጻጸራሉ?

78. የአብርሃም ይስሐቅን ለመሠዋት መነሣት ከክርስቶስ ሁናቴ ጋር በምን ይመሳሰላል?

79. የአብርሃም አገልጋይ ለይስሐቅ ሚስት ለመፈለግ ወዴት አገር ሄደ?

80. እዚያ በደረሰ ጊዜ ምን ብሎ ጸለየ?

81. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱን ከኢየሩሳሌም እንዳይወጡ ያዘዛቸው እስከመቼ ነው?

82. ሐዋርያት አዲስ ቋንቋ የተገለጠላቸው በምን ምክንያት ነው?

83. የማትያስ አመራረጥ ከብሉይ ኪዳን ሁናቴ ጋር በምን ይመሳሰላል?

ምዕራፍ 3

ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ

የመልአኩ ብሥራት፡- ወደ ዘካርያስ በሄደ በስድስተኛው ወፍ መልአኩ ቅዱስ ገብርኤል ከእግዚአብሔር ተልኮ ወደ ቅድስት ድንግል ማርያም ሄደ። እርሱም «ጸጋን የተሞላሽ ሆይ፤ ደስ ይበልሽ» ብሎ የአክብሮት ሰላምታ አቀረበላት። እግዚአብሔር ከእርሷ ጋር መሆኑንና ከሴቶች ሁሉ ይበልጥ የተባረከች መሆንን ነገራት። «ወንድ ልጅ ትወልጃለህ፤ ስሙንም ኢየሱስ ትደቀለሽ» አላት። እርሷ ግን «እኔ ድንግል ነኝ፤ ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል» ብላ ጠየቀችው። መልአኩም በእግዚአብሔር ኅይል በድንግልና እንደምትወልድ ነገራት። «እኔ የእግዚአብሔር ባሪያ ነኝ፤ እንደ ቃልህ ይሁንልኝ» ብላ እምነትዋን በእግዚአብሔር ላይ አሳረፈች። በዚህም መሠረት በድንግልና እንዳለች ፀነሰች (ሉቃ፡ ም፡ 1 ቀ፡ 26-38)።

የመልአኩ ብሥራት (ሉቃ፡1፡ 26-38)

በጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ መወለድ፡- የሴፍ የድንግል ማርያም እጮኛ ነበር። ድንግል ማርያም ልጅ የመውለጃዋ ጊዜ ሲቃረብ ከሮማ ንጉሠ ነገሥት ትእዛዝ ተላለፈ። በሮማ አገዛዝ ሥር ያሉ ሰዎች ሁሉ ወደ ተወለዱበት አገር ሄደው እንዲመዘገቡ ታዘዙ። በዚያን ጊዜ የእስራኤል ሕዝብ በሮማ አገዛዝ ሥር ነበር። በትእዛዙ መሠረት ለመመዘገብ ድንግል ማርያምና የሴፍ ወደ ቤተልሔም ሄዱ። ቤተልሔም የሴፍ የተወለደበት አገር ነበር። በቤተልሔም የእንግዳ ማረፊያ ቤት ስላላገኙ በከብቶች ማደሪያ በረት ዐደሩ።

እዚያም በበረት እንዳሉ ድንግል ማርያም የመውለጃዋ ጊዜ በመድረሱ ልጅዋን ወለደች (ሉቃ፡ም፡2ቀ፡1-7)።

www.ethiopianorthodox.org

የጌታችን ልደት (ሉቃ:2:2-7)

እረኞችና መላእክት:- ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በተወለደበት አከባቢ ከከተማ ውጪ የበግ እረኞች ነበሩ። እነርሱም መንጋቸውን እየጠበቁ ነበሩ። ብርሃን አበራና የእግዚአብሔር መልአክ ታያቸው። ያንን በማየታቸው በጣም ፈሩ። መልአኩ ግን አይዞአችሁ አትፍሩ» አላቸው። እንደገናም «ክርስቶስ ጌታ ዛሬ በዳዊት ከተማ ተወልዶአል» አላቸው። «እዚያ ከሄዳችሁ በጨርቅ የተጠቀለለ ሕፃን በበረት ተኝቶ ታገኛላችሁ» አላቸው። በድንገት ሌሎችንም ብዙ መላእክት አዩ። መላእክቱም እግዚአብሔርን እያመሰገኑ ነበር። ከዚያ በኋላ መላእክቱ ወደ ሰማይ ወጡ። በዚህ ጊዜ እረኞቹ የተነገረንን ነገር ለማየት እንሂድ ተባባሉና ሄዱ። ሄደውም ድንግል ማርያምንና ዮሴፍን አገኙ። ሕፃኑንም በበረት ተኝቶ አዩት። መልአኩ ስለ ሕፃኑ የነገራቸውን ነገር ሁሉ አወሩ። ወሬውን የሰሙ ሁሉ ተገረሙ። እናቱ ድንግል ማርያም ግን ይህን ሁሉ ነገር በልብዋ ይዛ ታሰላለው ነበር። እረኞቹም ከመልአኩ የሰሙትና

በዐይናቸው ያዩት አንድ ሆኖ ስላገኙት እግዚአብሔርን እያመሰገኑ ወደ ስፍራቸው ተመለሱ (ሉቃ: ም: 2 ቀ: 8-20)።

እረኞችና መላእክት (ሉቃ:2 : 8-14)።

ግዝረት:- ከስምንት ቀን በኋላ ሕፃኑ የሚገረዝበት ጊዜ ነበር። በግዝረቱ ሥነ ሥርዓት ስሙን ኢየሱስ አሉት። ይህም አስቀድሞ መልአኩ ያወጣለት ስም ነው። መልአኩ ገብርኤል «ወንድ ልጅ ትወልጃለሽ ስሙንም ኢየሱስ ትቆዋለሽ» ብሎ ለድንግል ማርያም ነግሮአት ነበር (ሉቃ:ም:2ቀ:21)።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ቤተ መቅደስ መወሰዱ :- በአረት ሕግ መሠረት የመንጻት ሥርዓት የሚፈጸምበት ጊዜ ደረሰ። ሕፃኑን ለእግዚአብሔር ለማቅረብ ወደ ቤተ መቅደስ ይዘውት ሄዱ። በሕጉ መሠረት ወንድ የሆነ በኩር

ሁሉ ለእግዚአብሔር ተሰጥቶ የተቀደሰ መሆን ነበረበት። ጌታችን ኢየሱስም በኩር ስለነበረ ወደ ቤተ መቅደስ ተወሰደ።

ሕይወቱን ለእግዚአብሔር የሰጠ ስም ያን የተባለ አንድ ጻድቅ ሰው ነበር። ይህም ሰው የጌታችን ኢየሱስን መወለድ ሳያይ እንደማይሞት መንፈስ ቅዱስ ገልጦለት ነበር። ሕፃን ጌታችን ኢየሱስ ወደ ቤተ መቅደስ በተወሰደበት ቀን መንፈስ ቅዱስ አነግግውና ወደ ቤተ መቅደስ ሄደ። ስም ያንም ሕፃኑን ታቅፎ እንዲህ አለ።

«ጌታ ሆይ፣ የሰጠኸኝ ተስፋ አሁን ተፈጽሞአል።»

ማዳንህን በዐይኔ አይቼአለሁ።

ከእንግዲህ በሰላም አሰናብተኝ» (ሉቃ: 2: 29-32)።

ይህንንም ከተናገረ በኋላ ለድንግል ማርያም ትንቢት ነግሮአታል። «ሕፃን ለብዙዎች የመጥፋት፣ ለብዙዎች ደግሞ የመዳን ምልክት ይሆናል» ብሎአታል። ወደፊት በጣም የምታዝንበት ጊዜ እንደሚመጣም ነገራት።

በዚያም ሐና የተባለች ሌላ ነቢያት መጥታ ስለሕፃኑ እግዚአብሔርን አመሰገነች (ሉቃ: 2: 22-38)።

የጌታችን ኢየሱስ ወደ ቤተ መቅደስ መወሰድ (ሉቃ: 2: 22-38)።

ከምሥራቅ የመጡ ጠቢባን (የከዋክብት ተመራማሪዎች)፡- ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተወለደው በይሁዳ ንጉሥ በሄሮድስ ዘመን ነው። በዚያን ጊዜ የምሥራቅ አገር ጠቢባን ወደ ኢየሩሳሌም መጡ። የተወለደው የአይሁድ ንጉሥ የት ነው ብለው ጠየቁ። እነርሱም ኮከቡን አይተን ልንሰግድለት መጥተናል አሉ። ንጉሥ ሄሮድስ ይህን ነገር በሰማ ጊዜ ደነገጠ። ስለዚህ ሄሮድስ ክርስቶስ የት እንደሚወለድ የሃይማኖት ሰዎችን ጠየቀ። እነርሱም በትንቢቱ መሠረት ክርስቶስ የሚወለደው በቤተሌሌም ነው አሉት። በዚህ ጊዜ ጠቢባን አስጠርቶ ኮከቡን መቼ እንዳይጠየቃቸውና ተረዳ። ከዚያም ወደ ቤተሌሌም ላካቸው። ሕፃኑን ካገኛችሁት ወደ እኔ ተመልሳችሁ ንገሩኝ አላቸው።

የከዋክብት ተመራማሪዎቹ ከሄሮድስ ዘንድ እንደወጡ ያ ቀድሞ ያዩት ኮከብ እንደገና ታያችው። ኮከቡም ሕፃኑ ወዳለበት ቤት እስኪደርሱ ድረስ መራቸው። ወደ ቤት ገብተው ተንበርክከው ሰገዱለት። ሳጥናቸውንም ከፍ

ተው የወርቅ፡ የዕግንና የክርቤ ስጦታ አቀረቡለት። እግዚአብሔርም በሕይወት ለገለጸው ወደ ሄሮድስ እንዳይመለሱ ስለሰጠባቸው በሌላ መንገድ ወደ አገራቸው ተመለሱ (ማቴ.፡፡2፡፡11-12)።

ከግሪግ የመጣ ባህሪ (ማቴ.፡፡2፡፡1-15)።

ወደ ግብጽ ሸሸት፡- የከዋክብት ተመራማሪዎች ከሄዱ በኋላ እግዚአብሔር ለዮሴፍ በሕልም ተገለጠለት። ሄሮድስ ሕፃኑን ሊገድለው ስለሚፈልግ ሕፃናትን እና እናቱን ይዞ ወደ ግብጽ ሸሸ። እስከግርሃም ድረስ እዚያ ቁይ አለፈ የሴፍም ሕፃናትን እናቱን ይዞ ወደ ግብጽ ሄደ (ማቴ.፡፡2፡፡13-15)

ሄሮድስ ሕፃናትን ማስፈጅቱ፡- ሄሮድስ የከዋክብት ተመራማሪዎች እርሱ እንዳልተመለሱ ባዩ ጊዜ በጣም ተቆጣጣሪ ኮከቡ የታየበትን ጊዜ ከከዋክብት

ተመራማሪዎች ጠይቆ ተረድተው ነበር። በዚህም መሠረት ወታደሮቹን ወደ ቤተሰብምና በዙሪያዎም ወደ አሉት መንደሮች ላከ። ዕድሜአቸው ሁለት ዓመትና ከዚያ በታች የሆኑትን ወንዶች ሕፃናት አስገደለ። ስለዚህም ጉዳይ እግዚአብሔር ነቢያት አስቀድመው ትንቢት ተናግረው ነበር። በሄሮድስም ድርጊት ትንቢቱ ተፈጽሞአል (ማቴ.፡፡2፡፡16-18)።

ከግብጽ መመለስ፡- ሄሮድስ ከሞተ በኋላ የእግዚአብሔር መልአክ ለዮሴፍ ግብጽ በሕልም ተገለጠለት። ሕፃኑን ለመግደል የሚፈልጉት ሰዎች ሞተዋል፤ ስለዚህ ሕፃኑን ከእናቱ ጋር ይዞ ወደ እስራኤል አገር ተመለሰ አለው። የሴፍም ሕፃናት ከእናቱ ጋር ይዞ ወደ እስራኤል አገር ተመለሰ። መኖሪያውም ገሊላ ክፍል በምትገኘው በናዝሬት ከተማ ሆነ (ማቴ.፡፡2፡፡19-23)።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በቤተ መቅደስ፡- የሴፍና ድንግል ማርያም የዓመቱ የፋሲካን በዓል ለማክበር ወደ ኢየሩሳሌም ይሄዱ ነበር። በአንድ ፋሲካ በዓል ጊዜ ጌታችን ኢየሱስ የዐሥራ ሁለት ዓመት ልጅ ነበር። በዚያን ጊዜ እንደሚገኝው የሴፍና ድንግል ማርያም ወደ ኢየሩሳሌም ሄዱ። ጌታችን ኢየሱስም አብሮአቸው ነበር። በዓሉ ከተፈጸመ በኋላ ወደ ቤታቸው ተመለሱ ከእነርሱ ጋር አልነበረም። እነርሱ ከሌሎች ሰዎች ጋር አብሮ የሚሄድ ግብረሰቶች። የአንድ ቀን መንገድ ከሄዱ በኋላ በፊልጎ አጡት። በዚህም ምክንያት ወደ ኢየሩሳሌም ተመልሰው ይፈልጉት ጀመር። ከሦስት ቀን ፍለጋ በኋላ በቤተ መቅደስ አገኙት። እዚያም በሊቃውንት መካከል ተቀምጦ ሲያዳምጥና ሲያቆም ሲጠይቃቸው ነበር። የሰሙትም ሁሉ በማስተዋሉ ተገረሙ። ድንግል ማርያምም «ምነው ልጄ እንዲህ አደረግኸን? አባትህና እኔ ተጨንቀን ስንፈልግ ነበር» አላቸው። እርሱም «ለምን ፈለጋችሁኝ? እኔ በአባቱ ቤት መሆን እንደሚገባኝ አታውቁም ፍሮአልን?» አላቸው። እነርሱ ግን እርሱ ያለውን ለስተዋሉም። ከዚያ በኋላ ከእነርሱ ጋር አብሮ ተመለሰ። እናቱም ይህን ሁሉ አብዋ ትይዘው ነበር (ሉቃ.፡፡2፡፡41-52)።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በቤተ መቅደስ

የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ጥምቀት

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዮሐንስ እጅ ለመጠመቅ ከገሊላ ወደ ዮርዳኖስ ወንዝ ሄደ። ዮሐንስ ግን እኔ በአንተ እጅ እጠመቃለሁ እንጂ እንዴት አንተ በእኔ እጅ ለመጠመቅ ወደ እኔ ትመጣለህ ብሎ ከለከለው። ጌታችን ግን የጽድቅን ነገር ሁሉ እንዲህ መፈጸም ስለሚገባን አሁን ተው አለው። ዮሐንስም በጉዳዩ ተስማምቶ ጌታችንን አጠመቀው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ተጠምቆ ከውሃው እንደወጣ ወዲያው ሰማይ ተከፈተ፤ የእግዚአብሔርም መንፈስ በርግብ አምሳል ወርዶ በጌታችን ላይ ሲያርፍበት አየ። በዚያን ጊዜ ደግሞ «በእርሱ ደስ የሚለኝ፣ የምወደው ልጄ ይህ ነው» የሚል ድምፅ ከሰማይ መጣ።

የጌታችን ጥምቀት (ሉቃ፡፮ : 21-22)።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዮርዳኖስ ወንዝ መጠመቁ እስራኤላውያን የዮርዳኖስን ወንዝ ከመሻገራቸው ጋር ምሳሌነት አለው። እስራኤላውያን የዮርዳኖስን ተሻግረው የከነዓንን ምድር እንደወረሱ ጌታችን በቀደሰልን በጥምቀት አማካይነትም ድኅነትና ሰማያዊ ሀብት ለመገኘቱ ምሳሌ ነው።

በጌታችን ጥምቀት ጊዜ ምሥጢር ሥላሴ ማለት የእግዚአብሔር ሦስትነት ምሥጢር ተገልጦአል። አብ በሰማይ ሆኖ «የምወደው ልጄ ይህ ነው» የሚል ድምፅ አሰምቶአል። ወልድ በዮርዳኖስ ተጠምቆ ሲወጣ ታይቶአል። መንፈስ ቅዱስ ደግሞ በርግብ አምሳል ሆኖ በጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ላይ ሲያርፍ ታይቶአል።

ጥምቀት ለጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ምንም የሚያስፈልገው አልነበረም። እርሱ የወረሰው ወይም ራሱ ፈጽሞት የሚናዘዘው ኃጢአት ስለሌለበት ጥምቀት ለእርሱ ምንም ጠቀሜታ አልነበረውም። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ

የተጠመቀው ግን (አንድ) ለጥምቀት ሥርዓት ክብር (ኅይል) ለመስጠት፤ (ሁለት) ለእኛ አርአያ ለመሆን ነው (ማቴ.፮:3፡13-16)።

የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መፈተን

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከተጠመቀ በኋላ በዲያብሎስ ለመፈተን ወደ በረሐ ሄደ። እዚያም አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ከጾመ በኋላ ራቦው። በዚህ ጊዜ ፈታኙ ዲያብሎስ ወደ እርሱ መጥቶ «አንተ በእውነት የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንክ ይህን ድንጋይ ዳቦ እንዲሆን እዘዝ» አለው። ጌታችን ግን መልሶ «ሰው በእግዚአብሔር ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም ተብሎ ተጽፎአል» አለው።

ከዚህ በኋላ ዲያብሎስ ጌታችንን ወደ ኢየሩሳሌም ወሰደው። በቤተ መቅደስ ጫፍ ላይ አቁሞ «በእውነት የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንክ ራስህን ወደታች ጣል፤ አንተን እንዲጠብቁ እግዚአብሔር መላእክቱን ያዝዝልሃል፤ እግርህም በድንጋይ እንዳይሰናከል በእጃቸው ይዘው ይደግፉሃል ተብሎ ተጽፎአል» አለው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ደግሞ «እግዚአብሔር አምላክህን አትፈታተነው ተብሎ ተጽፎአል» አለው።

ቀጥሎም ዲያብሎስ ጌታችንን ከፍ ወዳለ ተራራ አወጣው። እዚያም የዓለምን መነገሥታት ከነክብራቸው አሳየው። «ወድቀህ ብትሰግድልኝ ይህን ሁሉ ለአንተ እሰጥለሁ፤ ይህ ሁሉ ለእኔ የተሰጠኝ ስለሆነ እኔ ለራሳግሁት ሰው እሰጠዋለሁ» አለው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ግን «ሂድ አንተ ሰይጣን ለአምላክህ ለእግዚአብሔር ብቻ ስገድ እርሱንም ብቻ አምልክ ተብሎ ተጽፎአል» አለው (ማቴ.፮:4፡1-11)።

ዲያብሎስም ጌታችንን በብዙ መንገድ ከፈተነው በኋላ ለጊዜው ትቶት ሄደ።

መንፈስ ወደ በረሐ ወሰደው ሲል ምን ማለት ነው? የእግዚአብሔር መንፈስ፣ የራሱ መንፈስ ወይም ፈቃድ፣ ማለት ራሱ ፈቅዶ ሄደ ማለት ነው። ይኸውም አንዳንድ ጊዜ ስለሰዎች ስንናገር ስሜቱ አነጣጣው እንደምንለው አባባል ያለ ነው።

በይፋ ሥራውን ከመጀመሩ በፊት አርባ ቀንና አርባ ሌሊት መጾሙ ሥራችንን በተለየም መንፈሳዊ ተግባር ለመፈጸም በምንነግበት ጊዜ ጾምንና

ጾሎትን እንድናስቀድም ለያስተምረን ፈቅዶ ነው። በሌላም በኩል አርባ ቀኖችን መጾሙ ሙሴ ሕገ ኦሪትን ሲቀበል አርባ ቀኖችን እንደጸመ ጌታችንም ሕገ ወንጌልን መመሥረት ሲጀምር አርባ ቀኖችን ከመጾሙ ጋር ምሳሌነት አለው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የባሕርይ አምላክ መሆኑ እየታወቀ እንደጌታ መፈተን አስፈለገው? ሰይጣንስ ቢሆን እንደጌታ ጌታችንን ለመፈተን ደፈረ? ለዚህስ ጉዳይ ወደ በረሐ መሄድ ለምን አስፈለገው?

ወደ በረሐ መሄዱ በረሐ ምንም ዓለማዊ ነገር የሌለበትና የማይታይበት ስለሆነ እኛም የሰይጣንን ረብና ድል ለመንግዳት የምንችለው ከዚህ ዓለም ብልጭልጭና ከአታልደነትዋ ርቀን መሆን እንዳለበት ሲያመለክተን ነው። አርባ ቀኖች ጾም ቢራብም ጌታችን በረሀብ ምክንያት በፈተና የማይሸነፍ መሆኑን ለማሳየትና ለእኛም ለርአያ ለመሆን ነው እንጂ መጾሙም ሆነ መፈተኑ ለጌታችን ምንም የሚፈይድልት ነገር ኖሮት አይደለም። ሰይጣን ጌታችንን ሊፈትነው የደፈረው አንድም ጌታችን በተዋሕዶ የመለኮት ባሕርይ ያለው መሆኑን ስላላወቀ ወይም ስለተጠራጠረ ነው፤ ወይም ደግሞ ምንም እንኳ ተዋሕዶው የማይለያይ ነው ተብሎ ቢታመን ጌታችን በመለኮት ተውሎ ያልጠፋና ያልተቀላቀለ የትሱብእት ባሕርይ ያለው በመሆኑ በትሱብእት ባሕርይ አሸንፎ ዋለሁ ብሎ ተስፋ በማድረግ ነው። ስለዚህም ነው ከአርባ ቀንና አርባ ሌሊት ጾም በኋላ በተራበበት ጊዜ ደካማ ጉን ያገኘ መስሎት ድንጋዩን እንጀራ እንዲሆን እዘዝ ያለው።

ሰይጣንም ጌታችንን የተፈታተነው በሦት ትላልቅ የኃጢአት መሠረቶች ነው። እነርሱም፡- ሦስት፡ ትዕቢትና ገንዘብ ወዳድነት ናቸው።

ጌታችን አርባ ቀንና ሌሊት ከጾመ በኋላ ሰይጣን ድንጋዩን ዳቦ እንዲሆን እዘዝ ያለው አዳምን በምግብ ፈተና እንደጣለው ጌታችንንም በዚያው መንገድ አሸንፏል። ብሎ በማሰብ ነው። ዋናው ዓላማው ግን ለእርሱ እንደመሰለው ጌታችንን ከመጣበት ከአዳኝነት ዕቅድ በማዘናጋት በተለምዶት አድራጊነቱ ብቻ በሕዝብ ዘንድ ታወቁ ወይም ዝነኛ አድርጎ ለማስቀረት ነው። በሌላ በኩል ደግሞ እርሱ ያቀረበለትን የድርጊት ሐሳብ ቢፈጽም የሰይጣን ታዘዥ ሆነ ለማለት፣ ባይፈጽም ደግሞ ለማድረግ የማይችል ደካማ ነው ለማሰኘት አለበለ ዚያም ሌላ ወጥመድ ሊፈልግለት ብሎ ነው።

ይህ የመጀመሪያው ፈተና በሥጋዊ ፍላጎት ወይም በስህተት ላይ የተመሠረተ ነው። ጌታችን ግን ሰይጣንን ድል የነጣው «አርባ ቀን በመጸሜና በመራብ የግድ ምግብ አስፈልጎኝ ድንጋዩን ዳቦ የማደርግ አይምሰልህ፤ ሰው የሚኖረው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃልም ሁሉ ነው እንጂ በምግብ ብቻ አለመሆኑ በቅዱሳት መጻሕፍት ተጽፎ ይገኛል» በማለት ነው።

ሁለተኛው ፈተና ደግሞ በቤተ መቅደስ ጫፍ ላይ አቁሞ «አንተን እንዲጠብቁ እግዚአብሔር መላእክቱን እንደሚልክና እግርህም በድንጋይ እንዳይሰናከል በእጃቸው ይዘው እንደሚደግፉህ የተጻፈ ስለሆነ የእግዚአብሔር ልጅስ ከሆንክ ራስህን ወደ ታች ወርውር» አለው። ጌታችን ግን «እግዚአብሔር አምላክህን አትፈታተነው ተብሎ ተጽፎአል» ብሎ መለሰለት። የሰይጣን ዓላማ ከላይ በመጀመሪያው ፈተና ላይ እንደተገለጠው ሆኖ ይህ ደግሞ በትዕቢት ኃጢአት ላይ የተመሠረተ ፈተና ነው።

ሦስተኛው ፈተና ከፍ ባለ ተራራ ጫፍ ላይ አውጥቶ የዓለምን መንግሥታትና ክብራቸውን ካሳየው በኋላ «ተደፍተህ ብትሰግድልኝ እኔ ይህን ሁሉ እሰጥሃለሁ፤ እነዚህ ሁሉ ለእኔ የተሰጡኝ ስለሆነ እኔም ለፈለግሁት ለመስጠት መብት አለኝ» አለው። ጌታችን በመለኮታዊ ባሕርዩ ለመለኮታዊ ክብሩ ቀናተኛ በመሆኑ «አንተ ሰይጣን ከአጠገቤ ጊድ» ብሎ ከገሠጸው በኋላ «ለአምላክህ ለእግዚአብሔር ስገድ፤ እርሱንም ብቻ አምልክ» ተብሎ ተጽፎአል በማለት አባረረው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መጻሕፍትን በመጥቀስ መልስ መስጠቱ ሰይጣን ለፈተናው የሚያመች መስሎ በታየው መንገድ ከመጻሕፍት ቀንጠብ አድርጎ በመጥቀስ አቅርቦ ስለነበረ ነው። የጌታም አባባል አንተ በጥራዝ ነጠቶነት ጥቅስ ያቀረብከው ስላልገባህ ነው እንጂ እንደዚህ የሚል ጥቅስም አለ ለማለት ነው። ይህም እሾኽን ማውጣት በእሾኽ ነው እንደተባለው ነው (ማቴ. ም. 4፡ 1-17)።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የማስተማር ሥራውን መጀመሩ፡- ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከዲያብሎስ ተፈትኖ ከተመለሰ በኋላ የማስተማር ሥራውን ጀመረ። ማስተማርም የጀመረው የእግዚአብሔር መንግሥት ቀርባላችና ንስሐ ግቡ በማለት ነው። በአይሁድ ጸሎት ቤቶች (ምክራቦች) እየገባ ያስተምር ነበር። ዝናውም በአገሩ ሁሉ ተሰማ። ሁሉም በትምህርቱ ያደንቁት ነበር። ማስተማሩን በጀመረበት ጊዜ ዕድሜው ሠላሳ ዓመት ነበር (ሉቃ. 3፡ 23)።

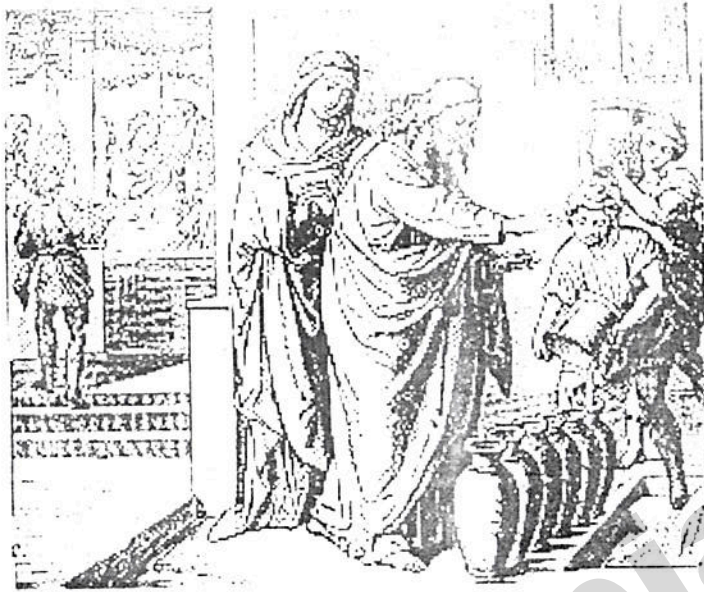
አንድ ቀን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በጌንሴሬጥ ባሕር አጠገቅብ ሲያልፍ ሁለት ወንድማማቾችን አየ። እነርሱም ጴጥሮስና እንድርያስ የሚባሉ ዓሣ አጥማጆች ነበሩ። እርሱም ባያቸው ጊዜ ተከተሉኝ አላቸው። እነርሱም ሁሉን ነገር ትተው ተከተሉት።

ከዚያም እልፍ ብሎ ሌሎች ሁለት ወንድማማቾችን አየ። እነርሱም ያዕቆብና ዮሐንስ ይባሉ ነበር። ከአባታቸው ከዘብዴዎስ ጋር መረባቸውን እያ በጁ ሳሉ ጌታችን ተከተሉኝ አላቸው። እነርሱም አባታቸውንና ጀልባዋን ትተው ተከተሉት (ማቴ. ም. 4፡ 12 -22)።

የጌታችን ተአምራት

ውሃውን ወደ ወይንነት የመለወጥ ተአምር:- የገሊላ ክፍል በሆነች ቃና በምትባል መንደር የሠርግ ግብግብ ነበር። በዚህ ግብግብ ጌታችንና እናቱ ድንግል ማርያም እንዲሁም ደቀ መዛሙርቱ ተጠርተው ነበር። ጋባገሮቹ የወይን ጠጅ እንዳለቀባቸው ድንግል ማርያም አይታ የወይን ጠጅ ያለቀባቸው መሆኑን ለጌታችን ነገረችው። ከዚያም ለአገልጋዮቹ እርሱ የሚላቸውን እንዲያደርጉ ነገረቻቸው። ጌታም አገልጋዮቹን እዚያ በነበሩት ስድስት ጋኖች ውስጥ ውሃ እንዲሞሉባቸው ነገራቸው። አገልጋዮቹም ውሃውን ከሞሉ በኋላ ያየተሞላ ውሃ ወደ ወይንነት ተለወጠ። ጌታም ቀድተው ለግብቸው ሮላይ እንዲሰኙ ነገራቸው። የግብቸው ሮላይም ወይን ጠጅ ቀድሞ ከነበረውና ካለቀው የተሻለ ሆኖ በመገኘቱና ከወዴት እንደመጣም ባለማወቁ ተገረመ (ዮሐ. ም. 2፡ 1-12)።

ጌታችን ወሃውን ወደ ወይንነት የለወጠበት ተአምር (ዮሐን: 2፡1-11)

የብዙ ዓሳዎች መገኘት ተአምር፡- አንድ ቀን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በጌንሴሬጥ ባሕር ዳር ቆሞ ነበር። ብዙ ሰዎችም የእግዚአብሔርን ቃል ለመስማት ይገፉ ነበር። በባሕሩ አጠገብ ሁለት ጀልባዎች ቆመዋል። ዓሳ አጥማጆች፣ በጀልባው ላይ ወርደው መረባቸውን በማጠብ ላይ ናቸው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የስምዖን ወደሆነችው ወደ አንዲቱ ጀልባ ገባ። ከዚያም በጀልባዋ ላይ ሆኖ ሕዝቡን አስተማረ። ማስተማሩንም ከጨረሰ በኋላ ስምዖን ንና ጓደኞቹን መረባቸውን ጥለው ዓሳ እንዲያጠምዱ አዘዛቸው። ስምዖን ግን ሌሊቱን ሙሉ ሲለፉ አድረው ምንም ዓሳ አለመያዛቸውን ነገረው። ይሁን እንጂ የጌታችን የኢየሱስን ትእዛዝ ለማክበር መረባቸውን እንደሚጥሉ ታዛዥነቱን ከገለጠ በኋላ መረባቸውን ጣሉ። መረቡንም በጣሉ ጊዜ መረቡ ለመቀደድ እስኪደርስ ድረስ ብዙ ዓሳዎችን ያዙ። ስለዚህም መግባተት አቅቶአቸው በሌላው ጀልባ የነበሩት ጓደኞቻቸው መጥተው ረዱአቸው (ሉቃ: ም: 5 ቀ: 1-3)።

አምስት ሺህ ሰዎችን የመመገብ ተአምር፡- ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ አንድ ገለልተኛ ቦታ መሄዱን ሰዎች በሰሙ ጊዜ ከየከተሞቹ ወጥተው በእግር ተከተሉት። ከጀልባም በወረደ ጊዜ ብዙዎች ሰዎችን አይቶ ራራላቸው። በሽተኞቻቸውንም ፈወሰ። በመሸም ጊዜ የጌታችን ደቀ መዛሙርት ቀርቦው ሕዝቡን እንዲያሰናብት ነገሩት። ጌታችን ግን እናንት የሚበሉትን ሰጡአቸው አላቸው። ደቀ መዛሙርቱም ከአምስት እንጀራና ከሁለት ዓሣ በቀር ሌላ ምንም እንደሌላቸው ነገሩት። እርሱም እነዚያን አምስት እንጀራና ሁለት ዓሣ ወደ እኔ አምጡልኝ አላቸው። ከዚያ በኋላ ሕዝቡን በመስኩ ላይ እንዲያስቀምጡ አዘዘ። አምስቱን እንጀራና ሁለቱን ዓሣ አንሥቶ ወደ ሰማይ አሸቅቦ አየና የምስጋና ጸሎት አደረገ። ከዚያም ቀርቦ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው። ደቀ መዛሙርቱም ለሰዎች ሁሉ ዐደሉ። ሁሉም በልተው ከጠገቡ በኋላ የተረፉቸውን ዐሥራ ሁለት መሶብ ምልተው አነሡ። ሴቶችና ሕፃናት ሳይቈጠሩ የበሉት ሰዎች (ወንዶች) ብዛት አምስት ሺህ የሚያክሉ ነበሩ (ማቴ: ም: 14 ቀ: 13-21)።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አምስት ሺህ ሰዎችን የመመገብ ተአምር (ማቴ: 14: 13-21)

ማዕበሉን ጸጥ የማድረግ ተአምር፡- አንድ ቀን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር በጀልባ ተሳፍሮ ይሄድ ነበር። እየሄዱም ሳለ ትልቅ ወሎ ነፋስ ተነሣ። በዚህ ጊዜ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ተኝቶ ነበር። ማዕበሉም ጀልባውን ስለሸፈነው ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ሄደው እርዳታ ጠየቁ። ጌታችን ኢየሱስም ተነሥቶ እምነት የጎዳላቸው በመሆናቸው ወቀቸው። ከዚያ በኋላ ባሕርንና ነፋሱን ገሥጾ ጸጥ አሰኛቸው። ሰዎቹም እጅግ ተደንቀው ይህ ባሕርና ነፋስ እንኳ የሚታዘዙለት ምን ዓይነት ሰው ነው ተባባሉ (ማቴ:8፥23-27)።

የተአምራቱ ታሪካዊ አጠያያቂነት መንፈሳዊ ዋጋውን የሚያሳጣው አይሉም። ተአምራትን ደግሞ ከጌታችን የሕይወት ታሪክ ልንለየው አንችልም። በተአምራት ሥራ ላይ ከተፈጥሮ ሕግ ውጪ የሆኑ ድርጊቶች እንዴት ሊጸሙ ይችላሉ የሚል ጥያቄና ክርክር ቢነሣ ይህ እንዲህ ዓይነቱ ተቃዋሚ የሚነሣው እምነት ደካሞች ከሆኑ ሰዎች ነው እንጂ ከሌላ አይደለም። የተፈጥሮ ሕግ የምንለው፤ ሁናቴዎች የሚፈጸሙት በዚህ ዓይነት ነው ብለን በየጊዜው ያስተዋልናቸውን ጉዳዮች በማሰባሰብ ነው እንጂ በእግዚአብሔር ዘንድ እነዚህ ጉዳዮች በፍጹም የማይለወጡ ቀናናዎች ሆነው አይደለም። ከሁሉ አስቀድሞ ተአምራትን የሚያደርግ እግዚአብሔር ራሱ ወይም ለዚያ ተግባር እግዚአብሔር የመረጣቸው ሰዎች መሆናቸውን መገንዘብ አለብን። የተፈጥሮ ሕግንና ሌሎችንም ነገሮች ሁሉ የፈጠረ እግዚአብሔር መሆኑን እናስታውሳለን። እነዚህን ሕጎች የፈጠረ እግዚአብሔር እርሱ በፈቀደ ጊዜ አካሄዱን ለውጥ የፈቀደውን ሊያደርግ ስለሚችል በተአምራት መገረም አይኖርብንም። እምነታችን በእርሱ ላይ ጠንካራ ከሆነ ደግሞ በተአምራታዊ ድርጊት አንገረምም።

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌዎች፡-

የዘረው ምሳሌ፡- ብዙ ሰዎች ከከተማው በተሰባሰቡ ጊዜ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሚከተለውን ምሳሌ ነገራቸው፤

አንድ ገበሬ ዘፋን ሊዘራ ወጣ። ሲዘራም ሳለ አንዳንድ ዘር በመንገድ ላይ ወደቀና ወርቆች መጥተው በሉት። ሌላው ዘር በጭንጫማ መሬት ላይ ወደቀ በበቀለ ጊዜ መሬቱ ጥልቀት ስላልነበረው ቡቃያው ደረቀ። ሌላው ዘር በእሾ መካከል ወደቀና እሾኹ ዐንቆ አስቀረው። ሌላው ዘር ግን በመልካም መሬት ላይ ወድቆ በቀለና ብዙ ፍሬ አፈራ። አንዱ መቶ፣ አንዱ ሥልሳ፣ አንዱ ሠላሳ ፍሬ ሰጠ። ሰሚ ጆሮ ያለው ይሰማ አለ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዝርዝር እንዳስረዳው በመንገድ ዳር የወደቀው ዘር የሚያመለክተው የእግዚአብሔርን ቃለ ሰምቶ የማያስተውለውን ሰው ነው። በጭንጫማ መሬት ላይ የተዘራው የሚያመለክተው ቃሉን ሰምቶ ወዲያው በደስታ የሚቀበለውንና ሥር ስለሌለው ወዲያውኑ የሚሰናከለውን ሰው ነው። በእሾካማ ቍጥቋጫ መካከከል የተዘራው ደግሞ የሚያመለክተው ቃሉን ለጊዜው የሚሰማውን ሰው ነው። ነገር ግን የዚህ ዓለም አሳብና የሀብት ፍቅር ቃሉን ስለሚያንቀው ያለ ፍሬ ይቀራል። በመልካም መሬት ላይ የተዘራው ግን ቃሉን ሰምቶ በማስተዋል የሚቀበለውን ሰው ነው (ማቴ: ም:13 ቍ:1-9፥18-23)።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንዳብራራው ዘር የተባለው የእግዚአብሔር ቃል ነው።

በአለት ወይም በአሸዋ ላይ የተሠሩ ቤቶች ምሳሌ፡- አንድ ጊዜ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሲያስተምር ቀጥሎ ያለውን ምሳሌ ተናግሮአል።

ቃሌን ሰምቶ በሥራ ላይ የሚያውለው ቤቱን በአለት ላይ የሠራውን ብልሳ ሰው ይመስላል። ዝናብ ዘነበ፤ ጎርፍ ጎረፈ፤ ነፋስም ነፈሰ፤ ያንንም ቤት ገፋው ግን ያን ቤት ሊያንቀሳቅሰው አልቻለም። ይህም የሆነው በአለት ላይ ስለተሠራ ነው።

ቃሌን ሰምቶ በሥራ ላይ የማያውለው ግን ቤቱን በአሸዋ ላይ የሠራውን ሞኝ ሰው ይመስላል። ዘናብ ዘነበ፤ ጎርፍም ጎረፈ፤ ነፋስም ነፈሰ፤ ያን ቤት ገፋው፤ ቤቱ ወዲያው ወደቀ፤ አወዳደቱም አጅግ የከፋ ሆነ።

ይህም አባባሉ የሚያመለክተው የመጀመሪያው ምሳሌ በውሳኔው ማለት በእምነቱ ለመጽናት ጥንካሬ ያለውን ብርቱ ሰውን ነው። እንደ ኢየሱስ ያለ እምቢ ብሎ ሰይጣንን የማሸነፍ ጥንካሬ ማለት ነው። ወይም እንደ አብርሃም ያለ ሁሉን ነገር ትቶ ለእግዚአብሔር መታዘዝ ማለት ነው። ሌሎችንም መንፈስ ጠንካሮች የሆኑ ባሕታውያንን፣ ሰማዕታትንና ቅዱሳንን መጥቀስ ይቻላል። ብዙዎቹ ሰማዕታት በእምነታቸው ስለጸኑ ነው ውድ ሕይወታቸውን ከመሠዋት ወደ ኋላ ያላሉት። ጌታችን በአለት ላይ የተመሠረተ ቤት ያለው እንደ እነዚህ ያሉትን ሰዎች የእምነት ጥንካሬ ነው።

በአንጻሩ ደግሞ በአሸዋ ላይ የተመሠረተ ቤት ያለው አንዳች ፈተና ወይም ችግር በሚደርስባቸው ጊዜ በቀላሉ ተሸንፈው አምላካቸውን ከማምለክ ሸርተት የሚሉትን መንፈስ ደካሞችን ነው (ማቴ. 9: 24-29)።

ጠፍቶ የተገኘው ልጅ ምሳሌ:- አንድ ሰው ሁለት ልጆች ነበሩት። ታናሹ ልጁ ወደ አባቱ ሄዶ አባባ ከሀብትህ የሚደርሰኝን አሁኑኑ ስጠኝ አለው። ስለዚህ አባትየው ሀብቱን ለሁለቱ ልጆቹ አካፈለ ከጥቂት ቀን በኋላ ታናሹ የውድርሻውን ሸጠና ገንዘቡን ይዞ ወደ ሩቅ አገረ ሄደ። በሄደበትም አገር ገንዘቡን በከንቱ አባከነ። ገንዘቡንም ከጨረሰ በኋላ በዚያ አገር ረሀብ ስለገባ በችግር ላይ ወደቀ። ከችግሩም የተነሣ የሰማሚ እረኛ ሆኖ ተቀጠረ። ረሀቡም ስለጠናበት ከሰማሚዎቹ ምግብ እንኳ ሆዱን ሊሞላ ተመኘ።

ያንንም ቢሆን የሚሰጠው አላገኘም። በዚህ ጊዜ ልጁ እንዲህ ብሎ አሰበ፤ በአባቱ ቤት ተቀጥረው የሚሠሩ አገልጋዮች እንጂ ራጠግበው በልተው ይተርፋቸዋል፤ እኔ ግን እዚህ በረሀብ መሞቴ ነው፤ ወደ አባቱ ለሂድና ይቅርታ ልጠይቀው ብሎ ተነሣና ወደ አባቱ ሄደ። አባቱም ገና በሩቁ ሲያየው ራራለትና ወደ እርሱ ሮጦ ዕቅፍ አድርጎ ሳመው። ልጁም አባባ በእግዚአብሔርና በአንተ ፊት በድዩአለሁ፤ ከእንግዲህ ልጅህ ልባል አይገባኝም አለ። አባቱ ግን ልብሱ እንዲለወጥለት፣ ለጣቱ ቀለበትና ለእግሩ ጫማ እንዲደረግለት አገልጋዮቹን አዘዘ። የሰባ ሰንጋ ተመርጦ እንዲታረድለት አድርጎ መደሰት ጀመሩ። ልጁ ጠፍቶ ነበር አሁን በሕይወት አለ። ስለዚህ እንደሰት አለ።

በዚህ ጊዜ ታላቁ ልጁ ከእርሻ ሲመለስ የዘረገና የሙዚቃ ድምፅ ሰማ። ምክንያቱን ቢጠይቅ ወንድሙ ስለተመለሰ አባቱ ተደስቶ ያደረገለትን ነገሩት። በዚህ ጊዜ በጣም ተቈጥቶ ወደ ቤት አልገባም አለ። አባትየው ወጥቶ እንዲገቡ ለመነው። እርሱም ይህን ያክል ዘመን አገልግሎት ከጓደኞቹ ጋር የምደሰትበት አንዲት ጠባቂ እንኳን ሰጥተኸኝ አታውቅም። ይህ ልጅህ ንብረትህን በከንቱ አባክኖ ሲመለስ የሰባውን ሰንጋ አረድህለት አለው። አባትየው ግን ልጁ ሆኖ አንተ ሁልጊዜ ከእኔ ጋር ነህ። የእኔ የሆነ ሁሉ የአንተ ነው። ይህ ወንድም ግን ሞቶ ነበር፤ አሁን በሕይወት አለ፤ ጠፍቶ ነበር አሁን ተገኘ፤ ስለዚህ እንደሰት አለው (ሉቃ: 15: 11-32)።

ጠፍቶ የተገኘው ልጅ ምሳሌ (ሉቃ: 15: 11-32)

አንዳንድ የቤተ ክርስቲያን አባቶች ይህን ምሳሌ ሲተረጉሙ እንዲህ ብለዋል:- ሁለት ልጆች አሉት የተባለው ሰው በጌታችን ይመሰላል። ታላቁ ልጁ የተባሉት ጸሓፍትና ፈሪሳውያን ሲሆኑ ታናሹ ልጁ የተባሉት ደግሞ በኃጢአተኞች ይመሰላል። የብቱ ቃል እግዚአብሔር ነው። ቃል እግዚአብሔር ለሁሉም የተላለፈ ሆኖ ጸሓፍትና ፈሪሳውያን ለታይታም ቢሆን ሲጠብቁት ኃጢአተኞች ግን ሕጉን በመጠበቅ ፈንታ ወደ ተለያዩ የኃጢአት ሥራዎች መግባታቸውን ያመለክታል። ታናሹ ልጁ በሄደበት አገር ተቸግሮ ወደ አንድ ሰው ሄዶ የሰማሚ እረኛ ሆኖ በመቀጠር በረደብ ተሠቃየ። ይህ ሁኔታ የሚያመለክተው ደግሞ እርሱ የሄደበት መንገድ ጣዖት አምልኮና ሌሎች ኃጢአተኞች እንጂ ቃል እግዚአብሔር የማይገኝበት ሆኖ ያገኘው መሆኑን ነው። ረሀብም የተባለው ቃል እግዚአብሔርን የሚያስተምር አለማገኘቱ ነው።

በዚህ ጊዜ ያልጅ ወደ ጎሊናው ተመልሶ የአባቱ አገልጋዮች እንኳ ምግብ ጠግበው ወደሚኖሩበት ወደ አባቱ ቤት ልመለስ ማለቱ በንስሐ ቃለ እግዚአብሔር ወደም መገባበት ወደ ሃይማኖቱ ጎራ ወደ ፈጣሪዬ ልመለስ ማለቱ ነው። በዚህ ጊዜ አባትየው በደስታ እጁን ዘርግቶ ዐቅፎ መቀበሉ እግዚአብሔር ኃጢአተኞችን በንስሐ ሲመለሱ እንዲሟቀቡላቸው ለማመልከት ነው። የሙዚቃና የዘፈን ድምፅ መሰማቱ «ንስሐ በሚገባ አንድ ኃጢአተኛ ምክንያት በመንግሥተ ሰማይ ደስታ ይሆናል» ብሎ ጌታችን ከሰጠው መግለጫ ጋር ተመሳሳይነት አለው (ሉቃ:15:7)።

ስለዚህ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ተቀብለው ወደ ንስሐ የተመለሱት ኃጢአተኞች ናቸው እንጂ ጸሓፍትና ፈሪሳውያንም ጸድቃን ነን ብለው በዚያው ቀርተዋል።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመለኮታዊ ባሕርይ ከአብና ከመንፈስ ቅዱስ የማያንስ ነው። ይሁን እንጂ እኛን ጎስቋላዎቹን ፍጥረቶች ለማዳን ሲል እንደ እኛው ሰው ሆኖ መወለድና ማደግ ነበረበት። በለበሰው ሥጋም ሕማማትን ተቀብሎ በእኛ ቦታ ሆኖ ሞቷል። እኛ ልንፈጽማቸው የማንችላቸውን ሕግጋት ፈጽሞአል። ወደ ግብጽ ስደት ማድረግ እኛም ተመሳሳይ ችግር ሲያጋጥመን ከመጋፈጥ ይልቅ ዘር እንድንል እኛን ለማስተማር ብሎ ነው።

ጥያቄዎች

1. መልአክ ማለት ምን ማለት ነው?
2. ወደ ድንግል ማርያም የተላከው መልአክ ማን ይባላል? የተላከውስ ለምንድነው?
3. ድንግል ማርያም አስቸጋሪ ሆኖ የተሰማትና መልአኩን የጠየሩት ጥያቄ ምንድነው?
4. መልአኩስ ምን መልስ ሰጣት?
5. እርስዋስ ለመልአኩ ምን መልስ ሰጠችው?
6. ድንግል ማርያም ልጅ የመውለጃዋ ጊዜ ሲደርስ ወዴት ሄዳ ነበር?
7. ልጅዋንስ የወለደችው የት ሆና ነው?
8. የጌታችን ኢየሱስን የመወለድ ዜና የሰሙ እነማን ናቸው? ለእነርሱስ የነገራቸው ማነው?

9. ወሬውን ከሰሙ በኋላ ምን አደረጉ?
10. ለጌታችን ኢየሱስ ስም የወጣለት መቼ ነው?
11. ጌታችን ኢየሱስ ለምን ወደ ቤተ መቅደስ ተወሰደ?
12. በቤተ መቅደስ ተገኝተው ስለ ጌታችን ኢየሱስ ትንቢት የተናገሩ እነማን ናቸው?
13. ከሁለቱ አንዳቸውስ ከእግዚአብሔር ምንን ለመነ?
14. በጌታችን ልደት ጊዜ ከውጪ አገር የመጡት ሰዎች ምናች ይባላሉ?
15. የመጡትስ ለምንድነው?
16. ሄሮድስ ለምን ደነገጠ?
17. ከዚያስ ማንን ምን ጥያቄ ጠየቀ?
18. ተጠያቂዎቹስ ምን መልስ ሰጡት?
19. የሴፍ ከሕፃኑና ከእናቱ ጋር ለምን ወደ ግብጽ ሸሸ?
20. ከግብጽስ የተመለሱት መቼ ነው?
21. ጌታችን ኢየሱስ በ12 ዓመቱ ወዴት ሄደ?
22. እዚያስ ምን አደረገ?
23. ጌታችን ኢየሱስ አባቱ ብሎ የሚጠራው ማንን ነው?
24. ሄሮድስ ለምን ሕፃናትን አስገደለ?
25. ያስገደላቸው ሕፃናት በየት መንደር ነበሩ?
26. ዮሐንስ ጌታችንን ለማጥመቅ ያልፈለገው በምን ምክንያት ነው?
27. ጌታችን ዮሐንስን ምን ስላለው ነው ዮሐንስ ተስማምቶ ያጠመቀው?
28. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተጠመቀበት ወንዝ ምን ይባላል?
29. ጌታችን ተጠምቆ ሲወጣ ዮሐንስ ያየውና የሰማው ምንና ምንን ነው?
30. ለጌታችን ኢየሱስ ጥምቀት ምሳሌ የሆነውን ሁናቱ ግለጽ።
31. በጌታችን ጥምቀት ጊዜ ምን ተገለጠ?
32. ጌታችን የተጠመቀው ለምንድነው?
33. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በበረሃ የጸመው ለስንት ጊዜ ነው?

34. ፈታኑ ዲያብሎስ ወደ ጌታችን የመጣው መቼ ነው?
35. ዲያብሎስ ያቀረበው የመጀመሪያው ፈተና ምን ብሎ ነው?
36. ጌታችንን ለመጀመሪያው ፈተና ምን መልስ ሰጠው?
37. ሁለተኛው የዲያብሎስ ፈተና ምን የሆነው ነበር?
38. ጌታችን የሰጠው ሁለተኛው መልስ ምን ብሎ ነበር?
39. ሦስተኛው የዲያብሎስ ፈተና እንዴት ነበር?
40. ጌታችንን ለሦስተኛው ፈተና ምን መልስ ሰጠ?
41. መንፈስ ወደ በረሐ ወሰደው ሲል ምን ማለት ነው?
42. ጌታችን አርባ ቀን መጽሐፍ ምሳሌንቱ ከምን ጋር ነው?
43. ጌታችን ለፈተናው ወደ በረሐ መሄዱ ለምንድነው?
44. ሰይጣን ጌታችንን ለመፈተን እንዴት ደፈረ?
45. በፈተናው ላይ ዋናው የሰይጣን ዓላማ ምን ነበር?
46. ሦስቱ የፈተናው መሠረቶች ምንና ምን ነበሩ?
47. ጌታችን ኢየሱስ ለዲያብሎስ ፈተናዎች መጻሕፍትን እየጠቀሰ መልስ የሰጠው በምን ምክንያት ነው?
48. ጌታችን ኢየሱስ የማስተማር ሥራውን የጀመረው ምን እያለ ነው?
49. ጌታችን ኢየሱስ ማስተማር በጀመረ ጊዜ ዕድሜው ስንት ነበረ?
50. ጌታችን ኢየሱስ በጌንጴሬጥ ባሕር አጠገብ ሲያልፍ ምን አየ? ምንስ አደረገ?
51. ያዕቆብና ዮሐንስ ምን እያደረጉ ነበር?
52. ቃና በምትባል መንደር ምን ነበር?
53. ከጌታችን ጋር ወደዚያ አብረው የሄዱት እነማን ናቸው?
54. ድንግል ማርያም ለጌታችን ምን ገረገችው?
55. ከዚያ በኋላ ጌታችን ምን አደረገ?
56. የግብግፍ ኅላፊ የተገረመው በምን ምክንያት ነው?

57. ጌታችን ኢየሱስ በጌንጴሬጥ ባሕር ያደረገውን ተአምር ዘርዝረህ አስረዳ።
58. ጌታችን ኢየሱስ ለአምስት ሺህ ሰዎች ምን አደረገላቸው?
59. ደቀ መዛሙርቱ ስለ ሕዝቡ ምን ብለው ነበር?
60. ደቀ መዛሙርቱ በእጃቸው ምን ነበር?
61. የነበሩት ሰዎች አምስት ሺህ ብቻ ነበሩን?
62. ማዕበሉ ሲነሣ ጌታችን ኢየሱስ ወዴት ነበር?
63. ጌታችን ደቀ መዛሙርቱን ምን አላቸው?
64. ጌታችን ኢየሱስ ማዕበሉን እንዴት ጸጥ አሰኘው?
65. ሰዎች ተገርመው ምን አሉ?
66. የተፈጥሮ ሕጎችን ለመለወጥ የሚችል ማነው?
67. ይህን የሆነበት ምክንያት ምንድነው?
68. የዘረውን ምሳሌ ዘርዝር
69. የዘረው ምሳሌ ምኞችን ያመለክታል?
70. በአለትና በአሸዋ ላይ የተሠሩ ቤቶችን ምሳሌ ዘርዝረህ ተናገር።
71. ምሳሌውን ምን ያመለክታል?
72. ጠፍቶ የተገኘውን ልጅ ምሳሌ ተናገር?
73. ይህን ምሳሌ አንዳንድ አባቶች እንዴት ተረገሙት?

ምዕራፍ 4

ቤተ ክርስቲያን

መግቢያ

ቤተ ክርስቲያን የእግዚአብሔር ቤት ነው ስለዚህ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በአክብሮት ጸጥ ብለን እንቈያለን እንጂ አንቅጠጠጥም።
 ቤተ ክርስቲያን የሚያስደስት ቦታ ነው

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ተሰብስቦን እንጸልያለን።
 በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንጠመቃለን።
 በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንቈርባለን።
 በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ብዙ ደስ የሚያሰኙ ነገሮችን እናያለን።
 ካህኑ የጸሎት ልብስ ለብሰው ዕጣን ያጥናሉ።
 የዕጣኑ ጢስ ሽታ ደስ ይላል።

ዕጣን የሚያጥኑበት ዕቃ ጥና ይባላል። ካህኑ ጥናውን ሲያወዛውዙት ያስደስታል።

ዲያቆኑ በአንድ እጁ ትልቅ መስቀል በአንድ እጁ የበራ ጧፍ ይዞ ከቄሶ (ከካህኑ) ፊት ቀድሞ ሄዳል።

ቄሱና ዲያቆኑ በአገልግሎት ጊዜ የሚለብሱት ልብስ ልብስ ተክህኖ ይባላል።

በቤተ ክርስቲያን ውስጥና በበሩ አካባቢ የምጽዋት ሣጥን አለ።

እኛም የዐሥራት ግዴታችንንና ሌሎች ምጽዋቶቻችንን በሣጥኑ ውስጥ እንከትታለን።

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ደስ የሚያሰኙ ስዕሎች አሉ።

መብራቶቹ የሚያስደስቱ ናቸው።

ሻማዎቹ በመቅረዞቻቸው ላይ ሆነው ይበራሉ።

ከበሮና ጸናጽል የማመስገኛ ዕቃዎች ናቸው።

ሰዎች ሲቆሙ እንዳይደከማቸው በመቋሚያ ይደገፋሉ።

ቅዳሴ ሲጀመር ፣ ሃሉ ሲባል ፣ እግዚአ ሲባልና ድርገት ሲወረድ ቃላት ይቃጠላል ፣ ደወል ይደወላል።

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ስለ እግዚአብሔር እንማራለን።

ቤተ ክርስቲያንን የመሠረተ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

የቤተ ክርስቲያን የበላይ ጠባቂ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መጽሐፍ ቅዱስ ይነበባል፤ ጸሎት ይጸለያል፤ የብዙ ደጋግ ሰዎች ታሪክ ይነገራል።

የሚጸለዩውም በዚህ ወይም ያለዚህ ነው።

ጸሎቱም ልመና ወይም ምስጋና ነው።

የግልና የማኅበር ጸሎት አለ።

ቤተ ክርስቲያን ማለት ምን ማለት ነው?

ቤተ ክርስቲያን ሲባል የተለያዩ ትርጉሞች አሉት። በዚህም መሠረት ቤተ ክርስቲያን ሲባል ክርስቲያን ምእመናን፣ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች፣ የቤተ ክርስቲያን አስተዳደርና የቤተ ክርስቲያን ሕንጻ ማለት ሊሆን ይችላል። የእነዚህንም አባባሎች ዝርዝር ሁኔታዎች በሚቀጥሉት መግለጫዎች እንመልከት።

ምእመናን፡- በአብ፡ በወልድ፡ በመንፈስ ቅዱስ ስም የተጠመቁና በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ አዳኝነት ያመኑ የክርስቲያን ሃይማኖት ምእመናን ቤተ ክርስቲያን ይባላሉ።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ወደ ሮሜ ሰዎች በላከው መልእክቱ ምዕራፍ 16 ቀጥር 4-5 ላይ ለጵርስቅላና ለአቄላ ሰላምታ አቅርቦልኝ ካለ በኋላ እነርሱን የአሕዛብም አብያተ ክርስቲያን ሁሉ የሚያመሰግኑአቸው ናቸው እንጂ እኔ ብቻ አይደለሁም ብሏል። እንዲሁም በቤታቸው ላላች ቤተ ክርስቲያን ሰላምታ አቅርቦልኝ ብሏል። እዚህ ላይ የአሕዛብ አብያተ ክርስቲያን የተባሉትና በቤታቸው ያላችው ቤተ ክርስቲያን የተባሉት ምእመናን ናቸው እንጂ ሌላ አይደለም። በተመሳሳይ አባባል ለቆሮንቶስ ሰዎች በላከው የመጀመሪያ መልእክቱ ምዕራፍ 16 ቀጥር 19 ላይ የእስያ አብያተ ክርስቲያንና በአቄላና በጵርስቅላ ቤተ ያላች ቤተ ክርስቲያን ሰላምታ እንደሚያቀርቡ ገልጾ አል። እንዲሁም በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 20 ቀጥ፡28 ላይ ለኤፌሶን ካህናት ባደረገው የመሰናበቻ ንግግር «እግዚአብሔር በገዛ ደሙ የዋጁትን ቤተ ክርስቲያን ጠብቁ ብሏቸዋል። እዚህም ላይ እንዳለፉት አባባሎች ሁሉ ቤተ ክርስቲያን የተባለው ምእመናን ለማለት ነው።

የቤተ ክርስቲያን መሪዎች፡- ቤተ ክርስቲያን ሲባል ምእመናን ማለት እንደመሆኑ ሁሉ በሌላ ጊዜ ደግሞ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ማለት ነው።

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አንድ ጊዜ ለበደለኛ ሰው ምን ማድረግ እንደሚገባ ሲናገር እንዲህ ብሎአል፡- «ወንድምህ ቢበድልህ አንተና

እርሱ ብቻችሁን ሆናችሁ በደሉን ንገረው፤ ቢሰማህ እንደገና ወንድም እንዲሆን ታደርገዋለህ፤ ባይሰማህ ግን የሁለት ወይም የሦስት ሰዎች ምስርነት ስለሚጸና ሁለት ወይም ሦስት ሰዎች ይዘህ ወደ እርሱ ሂድ። እነርሱንም አልሰማም ቢል ለቤተ ክርስቲያን ንገር፤ ቤተ ክርስቲያንንም የማይሰማ ከሆነ እንደ አረመኔና ተጸጽቶ እንደማይመለስ ኃጢአተኛ ቀጠረው» (ማቴ 18:15-17)። እዚህ ላይ እንደተመለከተው ቤተ ክርስቲያን የተባለው በቤተ ክርስቲያን ስም ከፍተኛ አክብሮት ተሰጥቶት የበደለችና የተበዳይን ጉዳይ የሚያዳምጥ የቤተ ክርስቲያን መሪ መሆኑ ነው። ይህም የቤተ ክርስቲያን ወይም የሃይማኖቱ ተወካይ ሆኖ እንደዚህ ያለ ክብር የሚሰጠው የቤተ ክርስቲያን መሪ በተናጠል ወይም መሪዎች በጋራ እንጂ ሌላ ሊሆን አይችልም። ስለዚህ እንደ እነዚህ ተመሳሳይ አባባሎች በሚያጋጥሙበት ጊዜ ቤተ ክርስቲያን ሲባል የቤተ ክርስቲያን መሪዎች መሆናቸውን እንገነዘባለን።

የቤተ ክርስቲያን አስተዳደር:- በሌላ ጊዜ ደግሞ ቤተ ክርስቲያን ስንላ የአንድ አገር የቤተ ክርስቲያን አስተዳደር ማለታችን ነው።

ለምሳሌ የመጀመሪያው የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ፓትርያርክ አቡነ ባስልዮስ ነበሩ። አቡነ ባስልዮስ ፓትርያርክ ሆነው ከመሠየማቸው በፊት በኢትዮጵያና በግብጽ አብያተ ክርስቲያን መካከል ብዙ ውይይቶች ተካሂደዋል። በመጨረሻም የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ከግብጽ ቤተ ክርስቲያን ሥር መሆንዋ ቀርቶ የራስዋ ፓትርያርክ እንዲኖራት ስምምነት ተደረሰ።

ከዚህ በላይ የተገለጸው አባባል የሚያመለክተው ውይይት ተደርጎ ወጥቶ ስምምነት የተደረሰው በኢትዮጵያና በግብጽ አብያተ ክርስቲያን አስተዳደሮች መካከል ነው። የቤተ ክርስቲያንም አስተዳደር አብዛኛውን ጊዜ የሚመራው በጳጳሳት ሲኖዶስ ነው። ስለዚህ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን፣ የግብጽ ቤተ ክርስቲያን፣ የአርመን ቤተ ክርስቲያን፣ የሶርያ ቤተ ክርስቲያን፣ የሕንድ ቤተ ክርስቲያን ተብሎ በሚገለጹበት ጊዜ የየሀገሩን የቤተ ክርስቲያን አስተዳደር ወይም አመራር ለማመልከት ነው።

ሕንጻ ቤተ ክርስቲያን:- በመጽሐፈ ዲድስቅልያ አንቀጽ 0/ሥርና አንቀጽ 0/ላባ አምስት በሕንጻ ቤተ ክርስቲያን አሥራር ሠርዓቶች ላይ ለሕንጻው ቤተ ክርስቲያን የሚል ስም ተሰጥቶት እናገኛለን። ቤተ ክርስቲያንም መባሉ ክርስቲያኖች ለጸሎት የሚሰበሰቡበትና የምሥጢራት ቤተ ክርስቲያን ሥርዓቶች የሚያከናውኑበት ቦታ ስለሆነ ነው። በብዙዎቻችን ዘንድ ቤተ ክርስቲያን

በሚባልበት ጊዜ ይኸው የምሥጢራት ቤተ ክርስቲያን ስም ለሌላው የሚለይጽ በትና ለጸሎትም የምንሰበሰብበት ቦታ እንጂ ሌላው አይደለም።

ስለዚህ እንደየንግግሩ አመጣጥ በመለየቱ ቤተ ክርስቲያን ባለፈ ያለው ናን፣ ወይም የቤተ ክርስቲያን መሪዎች፣ ወይም የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ዳደር፣ ወይም ሕንጻ ቤተ ክርስቲያን ማለት ሊሆን ይችላል።

(የትምህርተ መለኮትን መጽሐፍ ይዩ፣ ክፍል 1።)

ማማተብና ትርጉሙ

ወደ ቤተ ክርስቲያን ስንገባ ምን እናደርግለን? ወደ ቤተ ክርስቲያን ስንገባ እናማተብና እንሰግዳለን። የምናማተበውም በአመልካች ጣታችንና በመኻል ጣታችን መስቀለኛ በመሥራት፣ ወይም አውራጣታችንን ከአመልካችና ከመኻል ጣታችን ጋር በማጣመድ ነው። ማማተብም ሲባል መስቀለኛ ሰህኑት ሁለት ጣቶች ወይም በተጣመሩት ሦስት ጣቶች መጀመሪያ ወደ ላይ ወደ ግንባራችን ማውጣት።

ሁለተኛ ወደ ታች ወደ ደረታችን ማውረድ።

ሦስተኛ ከግራ ወደ ቀኝ ትኩሻችን መውሰድ ነው።

ወደ ላይ ስናወጣ በአብ ስም።

ወደ ደረታችን ስናወርድ በወልድ ስም።

ከግራ ወደ ቀኝ ትኩሻችን ስንወስድ ደግሞ በመንፈስ ቅዱስ ስም አንድ አምላክ አሜን እንላለን። ማማተብም ራስን መባረክ ነው።

በግዕዝ ልንለው የፈለግን እንደሆነ «በስመ አብ፣ ወወልድ፣ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ»

አአትብ ገጽዮ ወገሉንታየ በትእምርተ መስቀል ፈቲነና ሁለንተናየን በመስቀል ምልክት አማትባለሁ።

ቤተ ክርስቲያን ከጥንት አባቶች በተረከበችው ትውፊት መሠረት ምእመናን ወደ ቤተ ክርስቲያን ሲገቡ፣ ጸሎት ሲጀምሩና ሲጨርሱ፣ ምግብ ሲበሉ፣

ሲተኙ፡ ከእንቅልፍ ሲነቁ፤ ከቤት ሲወጡና ወደ ቤት ሲገቡ ያማትባሉ። ይህንንም የሚያደርጉት በሚከተሉት ምክንያቶች ነው።

አንደኛ/ መስቀል የጌታችን ምልክት ነው። በማቴዎስ ወንጌል ም፡24 ቍ፡30 ላይ «ከዚህም በኋላ የሰው ልጅ ምልክት በሰማይ ላይ ይታያል» የሚለው ጥቅስ በብዙዎቹ የመጽሐፍ ቅዱስ ሊቃውንት ዘንድ የመስቀል ምልክት መሆኑ ታምኖበታል። በዚህም መሠረት ለእኛ ራሳችንን ላስገዛንለት ወገኖች መስቀሉ የክብር መዳሊያችን ነው። ይህን በማድረጋችንም በመስቀል ላይ የተሰቀለው የክርስቶስ ተከታዮችና በደሙ የዳንን መሆናችንን እናሳያለን።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ እንዳለው «የመስቀሉ ቃል ለሚጠፉት ሞኝነት፣ ለእኛ ለምንድነው ግን የእግዚአብሔር ኅይል ነው» (1ኛ፡ቆሮ፡ ም፡1ቍ፡ 18)። እንዲሁም በገላትያ መልእክቱ ም 6ቍ፡ 14 ላይ «ከክርስቶስ መስቀል በቀር በሌላ መመካት ከእኔ ይራቅ» ብሏል።

ሁለተኛ/ማማተብ ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ እኛን ከሞትና ከጥፋት ለማዳን ብሎ በመስቀል ላይ የተቀበለውን ሕመማት ያስታውሰናል። በሁለተኛው መቶ ክፍለ ዘመን የነበረው ተርቱልያኖስ፡- «እውነተኛ ክርስቲያን ከቤቱ ሲወጣና ወደ ቤቱ ሲገባ፣ ሲተኛና ከእንቅልፍ ሲነቃ፣ ልብሱን ሲለብስ፣ ምግቡን ለመመገብ ሲቀመጥ፣ እንዲሁም በሥራው ሁሉ ያማትባል» ብሏል። አባባሉንም በመቀጠል፡- «የማማተብ መሠረቱ ከየት ነው ብሎ ሰው ቢጠይቃችሁ መሠረቱ ትውፊት ነው፤ ልማድ አጸናው፤ እምነት ደግሞ አረጋገጠው በሉት» ብሏል።

የኢየሱስ ስሜት ቅዱስ ቄርሎስ፡- «በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ ያለህን እምነት ማሳወቅ አትፈርስት፤ በሁሉም ነገር፣ በምግብና በመጠጥ፣ ከቤት ስትወጣና ወደ ቤት ስትገባ በድፍረት አማትብ» ብሎአል።

እንዲሁም የደማስቆው ቅዱስ ዮሐንስ፡- «ግዝረት የእስራኤል ልጆች መታወቂያ እንደነበረ በፊታችን መስቀለኛ ማማተብ የተሰጠን እኛ ምእመናን ከሌሎች ተለይተን የምንታወቅበት ምልክት እንዲሆንን ነው» ብሏል።

ማማተብ ራስን በራስ መባረክ ሲሆን አፈጻጸሙም እንደሚከተለው ነው።

በመኻል ጣታችንና በአመልካች ጣታችን መስቀለኛ ሠርተን ወይም የመኻል ጣታችንን፣ አመልካች ጣታችንንና አውራ ጣታችንን በማጣመር ማለት በሦስቱ ጣቶቻችን ወደ ላይ ወደ ግንባራችን አውጥተን በስመ አብ ወይም በአብ ስም፣ ወደ ታች ወደ ደረታችን አውርደን ወወልድ ወይም በወልድ ስም፣ ከግራ ትከሻችን ተነሥተን ወደ ቀኝ ትከሻችን በመውሰድ ወመንፈስ ቅዱስ ወይም በመንፈስ ቅዱስ ስም አሐዱ አምላክ አሜን ወይም አንድ አምላክ አሜን እንላለን።

ከላይ ወደ ታች መውረድ የሚያመለክተው እግዚአብሔር ወልድ ከእግዚአብሔር አብ ዘንድ ከወደ ላይ ወደዚህ ዓለም መምጣቱን ነው።

ከግራ ወደ ቀኝ ትከሻችን ማዛወፍ ደግሞ መንፈስ ቅዱስ አንጽቶና ቀድሶ ከክፉ ተግባር ወደ በጎ ተግባር ለመዛወር እንደሚያበቃን ምሳሌነት አለው።

ከላይ ወደ ታችና ከግራ ወደ ቀኝ መስቀለኛ ማዘወፍ ደግሞ የክርስቶስን መስቀል አዳኝነት ያመለክታል።

ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀሉ ዲያብሎስን ድል ስለነሣው እኛም በክርስቶስ መስቀል ኅይል ዲያብሎስን ድል ለመንሣት እናማትባለን። አስደንጋጭ የሆነ ወይም ሰይጣናዊ ትርጉህ ስናይና ክፉ ነገር ስንሰማ እናማትባለን። ይህንንም ማድረጋችን የክፉ ነገር ሁሉ ምንጭ የሆነውን ዲያብሎስን ለማባረር ብለን ነው።

በሁለት ጣቶች መስቀለኛ መሥራት ለመስቀሉ ምሳሌነት ሲኖረው የሦስቱ ጣቶቻችን ጥምር ደግሞ የሦስትነትን ምሥጢር ያመለክታል።

ይሁን እንጂ ብዙዎች ሰዎች ትርጉም በሌለው ወይም ቅጥ በሌለው ሁኔታ እጃቸውን በፊታቸው ላይ ሲያወዛውዙ ይታያሉ። የሰዎች መሳቂያ እንዳንሆን የማማተብን ሥርዓት ለምእመናን ማስተማር ይኖርብናል።

የቤተ ክርስቲያን ቅዱሳን

ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ፡- ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ የተወለደው ከክርስቶስ ልደት በፊት በ13 ዓመት በጥብርያዶስ ባሕር አጠገብ በምትገኘው በቤተ ሳይዳ ነው። እርሱም ዓሣ አጥማጅ ነበር።

በሐዲስ ኪዳን ውስጥ ስለቅዱስ ጲጥሮስ ብዙ ነገሮች ተነግረዋል። እነዚያ ነገሮች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ማንበብ የሚቻል ስለሆነ እነርሱን ትተኩ ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጭ ያለውን ታሪክ በአጭሩ ለመመልከት እንሞክር።

ሐዋርያው ቅዱስ ጲጥሮስ ስለ ክርስቶስ አዳኝነት አስተምሮአል።

አንደኛው በነበረ ጊዜ እርሱና ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በአንድነት ሆነው አፎድዮስ የተባለውን ሰው ለአሕዛብ ተመላሾች አግናጥዮስ የተባለውን ደግሞ ለአይሁድ ተመላሾች ኤዲስ ቆጶሳት እንዲሆኑ ሾሙላቸው።

ከሊቃውንት አንዱ ኦሪት ዘፍጥረትን በተረጎሙት መጽሐፉ ሐዋርያው ጲጥሮስ ወደ ሮማ የሄደው በሕይወቱ መጨረሻ አካባቢ ነው ብሏል። እርሱና ወደ ሮማ የሄደበት ዋናው ምክንያት ሲሆን የተባለውን ጠንቋይ ለመቋቋም ብሎ ነው። ይህ ሲሆን የተባለ ጠንቋይ አንድ ጊዜ በሰማርያ ከተማ የመንፈስ ቅዱስን ስጦታ ከሐዋርያው ቅዱስ ጲጥሮስ በገንዘብ ሊገዛ በመፈለጉ ሐዋርያው ቅዱስ ጲጥሮስ የገሠጸው ሰው ነው (የሐ:ሥ:ም: 8ቀ:9-24)።

ሲሆን በሮማ ከተማ ያሳየው ከነበረው የትንቁላ ትርኢት መካከል በአጋንንት እርዳታ ከምድር ተነሥቶ በአየር ላይ መንጠልጠል ነበር። ሐዋርያው ቅዱስ ጲጥሮስ በሕዝቡ መካከል በጉልበት ተንበርክኮ እግዚአብሔር አጋንንትን ያሳፍራቸው ዘንድ ጸለየ። በዚህ ጊዜ ሲሆን ከአየር ላይ ወደ ተሰበረ። ከዚያም በኋላ ከሰው ተደብቆ ከፎቅ ላይ ራሱን በመጣል ሞተ።

ሐዋርያው ቅዱስ ጲጥሮስ ወደ ሮማ ከመምጣቱ በፊት ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ቀድሞት መጥቶ ነበር። በሁለቱ ሐዋርያት አማካይነት ክርስትና በሮማ ከተማ ውስጥ ተስፋፋ። ይህ ሁኔታ ነገሩን ረጅንን በጣም አስደነገጠው ሐዋርያው ቅዱስ ጲጥሮስና ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ተይዘው እንዲታሰቡ ትእዛዝ አስተላለፈ። በከተማው ውስጥ የነበሩ ክርስቲያኖች ሐዋርያው ቅዱስ ጲጥሮስን እንዲሸሹ መከሩት። እርሱም ምክራቸውን ሰምቶ ከሮማ ከተማ ሊወጣ ሲል ጌታችን ኢየሱስን ወደ ከተማው ሲገባ ተገናኘው። ቅዱስ ጲጥሮስም «ጌታ ሆይ ወዴት ነው የምትሄደው?» ብሎ ጠየቀው። ጌታችን «እንደገና ለመሰቀል ወደ ሮማ እሄዳለሁ» አለው። ይህም የጌታችን መልቀደም ብሎ ጌታችን ለጲጥሮስ ነግሮት የነበረውን አባባል እንዲያስታው አደረገው። ይህም አባባል፡- «አንተ ጉልማሳ ሳለህ ቀበቶህን በገዛ እጅ

ታጥቀህ ወደፈለግህበት ትሄድ ነበር፤ በሸመገልህ ጊዜ ግን አንተ እጅችህን ትዘረጋና ሌላ ሰው ያስታጥቅሃል» የሚለው ነው። (የሐ:2-:18-19)

ጌታችንም «ተከተለኝ» አለው። ቅዱስ ጲጥሮስ ከሸሹቱ ተመልሶ እስከሞተበት ቀን ድረስ ወደ ሮማ እስር ቤት ገባ። እንዲሰቀልም ትእዛዝ በተላለፈ ጊዜ ራሱን ወደ ታች እግሩን ወደ ላይ አድርገው እንዲሰቅሉት አደረገ።

ሐዋርያው ቅዱስ ጲጥሮስ

በሐዋርያው በቅዱስ ጲጥሮስ እጅም እግዚአብሔር ብዙ ተአምራትን አድርጎአል። እንዲሁም ከሐዲስ ኪዳን ክፍል በስሙ የተመዘገቡ ሁለት መልእክቶችን ጽፎአል።

(የሐምሌ: 5 ቀን ስንክሳርና አዋር የክርስትና ታሪክ ይመለከታል)

ሐዋርያው ቅዱስ እንድርያስ፡- ሐዋርያው ቅዱስ እንድርያስ የቅዱስ ጴጥሮስ ወንድም ነው (ማቴ:4:18-20)። የዮሐንስ መጥምቁም ደቀ መዝ መር ነበር።

ሰለጌታችን ኢየሱስ በሰማ ጊዜ አንድ ቀን ሙሉ ከእርሱ ገር ውሎአል። ሰለ ጌታችን ኢየሱስም ለወንድሙ ለጴጥሮስ ነገረው (ዮሐ:ም:ቀ:35-41)።

ጌታችን ኢየሱስ ለአምስቱ ሺህ ሰዎች ምግብ እንዲያቀርቡላቸው ባዘዘ ጊዜ አምስት እንጀራና ሁለት ዓጣ መኖሩን የተናገረው እርሱ ነው (ዮሐ:ም: 6ቀ:8)።

የግሪክ አገር ሰዎች ጌታችን ኢየሱስን ለማየት በፈለጉ ጊዜ ከሐዋርያው ፊልጶስ ጋር ሆኖ ጉዳዩን ወደ ጌታችን ያቀረበ እርሱ ነው (ዮሐ: ም:12 ቀ:22)።

ሰለቤተ መቅደስ መፍረስ ጉዳይ ጌታችን ኢየሱስን ከጠየቁት ሐዋርያት አንዱ እርሱ ነበር (ማር: ም 13 ቀ:3)።

መንፈስ ቅዱስ በሐዋርያት ላይ ከወረደ በኋላ ቅዱስ እንድርያስ ወደ ትንሽዋ እስያ ሄደ። ያስተማረውም በኩርዶች አገርና በልዳ ከተማ ነበር። ወደ ልዳ ከተማ በገባ ጊዜ አብዛኛዎቹ የከተማው ኑዋሪዎች በቅዱስ ጴጥሮስ አስተማሪነት አምነው አገኛቸው።

ከሐዋርያው ቅዱስ እንድርያስም ጋር ደቀ መዝሙሩ ፊልሞን ነበር።

የጣዖት ካህናት የሐዋርያው እንድርያስን መምጣት በሰሙ ጊዜ ወደ ቤተ ክርስቲያን በቀጣ መጥተው በሰተውጪ በመቆም አማልክቶቻቸውን ይሳደብ እንደሆነ ለመስማት ማዳመጥ ጀመሩ። የዳዊትን መዝሙር ሲያነብ ሰሙት። እርሱም እንዲህ የሚለው ክፍል ነው፡- «እነርሱ የሚያመልኩአቸው ጣዖቶች ግን በሰው እጅ ከብርና ከወርቅ የተሠሩ ናቸው፤ አፍ አላቸው አይናገሩም፤ ዐይን አላቸው አያዩም፤ ጆሮ አላቸው አይሰሙም፤ አፍንጫ አላቸው አያሸ ትቱም፤ እጅ አላቸው አይዳስሱም፤ እግር አላቸው አይሄዱም፤ ድምፅም መስማት አይችሉም፤ የሠሩአቸውና የሚታመኑባቸው እንደእነዚህ ጣዖቶች ይሁኑ» (መዝ :115:4-8)።

አስደሳች በሆነ ድምፁ ልባቸው ተደሰተ፤ ጎሊናቸው ወቀሳቸው፤ ወደ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ገብተውም በሐዋርያው ቅዱስ እንድርያስ እግር ሥር ሰገዱ። እርሱም አስተምሮአቸው በጌታችን አመኑ። ከዚያም አጠመቃቸውና ጣዖት ማምለክን አቆሙ።

ቅዱስ እንድርያስ ከዚያ ወጥቶ ወደ ኩርዶች አገር፡- አክሲስ፣ አርጂናስና አሲፎስ ወደተባሉት ከተሞች ሄደ። ከዚያ ቀደም ብሎ ከሐዋርያው ቅዱስ በርተሎሜዎስ ጋር አገሪኖስ በተባለች ከተማ በኩል አልፎ ነበር። የዚያች ከተማ ሰዎች እግዚአብሔርን የማያውቁ ክፉዎች ነበሩ። ሆኖም ማስተማሩን በመቀጠል እግዚአብሔር በእርሱ አማካይነት ከሚያደርጋቸው ተአምራት ብዛት የተነሣ ከእነርሱ ብዙዎቹን እግዚአብሔርን እንዲያውቁ አድርጓቸዋል።

ያላመኑት ወገኖች ግን በእርሱ ላይ አደሙበት። ሲመጣ ሊገድሉት በመስማማት ወደ እነርሱ እንዲመጣ መልእክተኞች ላኩበት። መልእክተኞቹም ወደ እርሱ ደርሰው አላማኝ የሆነ ትምህርቱን በሰሙና በብርሃን ያንጸባረቀ ፊቱን በተመለከቱ ጊዜ በጌታችን ኢየሱስ አመኑና ወደላኩአቸው ሰዎች ሳይመለሱ ቀሩ። በዚህ ጊዜ እነዚያ ያላመኑት ወገኖች ወደ እርሱ ሄደው ሊያቃጥሉት ወሰኑ። ውሳኔአቸውን በተግባር ላይ ለማዋል በከበቡት ጊዜ ሐዋርያው ወደ እግዚአብሔር ስለጸለየ ከሰማይ እሳት ሲወርድባቸው አዩ። ይህንንም ሁኔታ በማየታቸው ፈርተው አመኑ። የሐዋርያው ዝና በዚያች አገር ሁሉ ተሰምቶ ብዙዎች በእግዚአብሔር አመኑ። ይህም ሁሉ ሆኖ አላማንያኑ ሐዋርያውን ለማጥፋት ከመፈለግ አላረፉም። በዚህም መሠረት ወደ እርሱ ሄደው አሰሩትና በጣም ደበደቡት። በከተማውም ራቁቱን ካዘሩት በኋላ በማግስቱ እስኪሰቅሉት ድረስ ወደ እስር ቤት አስገቡት።

የዚያ አገር ሰዎች አንድን ሰው በመስቀል በሚገድሉበት ጊዜ መውገርም ልማዳቸው ነበር።

ሐዋርያውም ሌሊቱን ሲጸልይ ዐደረ። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ተገልጦለት አይዘህ አትጨነቅ፤ ደግሞም አትበሳጭ፤ ከዚህ ዓለም መሰናበቻህ ጊዜ ደርሶአል በማለት ተሰናብቶት ተሰወረበት። ሐዋርያውም ጌታችንን ባየ ጊዜ ነፍሱ ተደሰተች።

በማግስቱ ወስደው በእንጨት ላይ ሰቀሉትና እስኪሞት ድረስ በድንጋይ ወገሩት።

ከዚያም አማንያን መጥተው የተቀደሰ ሰውነቱን ወስደው በተለየ ቦታ በክብር ቀበሩት። እግዚአብሔርም በእርሱ አማካይነት ብዙ ተአምራትን አድርጎአል። (የታኅሣሥ 4 ቀን ስንክሳር)

ሐዋርያው ቅዱስ ያዕቆብ፣ የአልፍኖስ ልጅ፡- ቅዱስ ያዕቆብ ከዐሥራ ሁለቱ የጌታችን ደቀ መዛሙርት አንዱ ነበር።

በተለያዩ አገሮች ወንጌልን ካስተማረ በኋላ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሰ።

በኢየሩሳሌምም ወደ አይሁድ ቤተ መቅደስ ገብቶ በድፍረት ወንጌልን አስተማረ።

የሰጠውም ትምህርት በጌታችን ኢየሱስ ስለማመንና ስለ ትንሣኤ ሙታን እውነተኛነት ነበር። አይሁድ ይዘው የሮማው ንጉሥ ወኪል ወደ ነበረው ወደ አቅሎድኖስ በማምጣት ይህ ሰው ከቁሳር ሌላ ንጉሥ አለ ብሎ ይሰብካል ብለው ከሰሱት።

የሮማው ንጉሥ ወኪልም ቅዱስ ያዕቆብን በድንጋይ እንዲወግሩት አዘዘ።

በተለይ መሠረት እስኪሞት ድረስ በድንጋይ ወገሩት።

ምእመናንም አንሥተው በቤተ መቅደሱ አጠገብ ቀበሩት። (የዮካኒት 10 ቀን ስንክሳር)

ሐዋርያው ቅዱስ ታዴዎስ፡- ሐዋርያት መንፈስ ቅዱስን ከተቀበሉ በኋላ ቅዱስ ታዴዎስ በተለያዩ የዓለም ክፍሎች እየዞረ ወንጌልን አስተምሮአል። ብዙዎች አይሁዶችንና አሕዛብን በማጥመቅ ወደ ክርስትና እምነት መልሶአል። እንዲሁም በሰርዮ ብዙዎችን አስተምሮ አሳምኖአል።

በአይሁድና በአረማውያን እጅ ብዙ ችግሮች ከደረሱበት በኋላ በሰላም ዐርፎአል። (የሐምሌ 15 ቀን ስንክሳር)

ቅዱስ ቁርቆስና እናቱ ቅድስት ኢየሱማ፡- የቁርቆስ ዕድሜ ሦስት ዓመት በነበረ ጊዜ እናቱ ኢየሱማ አገርዋን አቆንያን ትታ ከልጅዋ ጋር ወደ ጠርሰስ ሄደች። ይህንንም ያደረገችው ክርስቲያኖችን ያሠቃይ የነበረውን ገዢ ለመሸሽ ብላ ነበር። ነገር ግን የሸሸችውን ሰው ወደ ጠርሰስ መጥቶ አገኘችው። ወደ እርሱም አስጠርቶ ጣዖታትን እንድታመልክ ሐሳብ አቀረበላት። እርስዋም

ይህን አበባልህን የጎሰት ዓመት ልሃን እንዲለይቀበለውም ለሰችው። ልጅሽን እንጠይቀውን? አላት። ልሃን እግዚአብሔር አናግሮት እንዲህ ብሎ ሞሽ። «አንተ የምታመልካቸው የእጅ ሥራዎች ድንጋዮችና እንጨቶች ናቸው። ከጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በቀር ሌላ አምልኮ የለም። በዚያ የነበሩት ሰዎች ሁሉ ተገረሙ፤ አገረ ገዥው ተዋረደ። በዚህም ምክንያት ከዕድሜው ጋር የማይመ ጣጠን ሥቃይ አደረሰበት። እናቱን ኢየሱማንም የተለያዩ የሥቃይ ዐይነቶችን አደረሰባት። እግዚአብሔር ግን ጎይልና ጸናቱን ሰጣቸው። ብዙዎች ሰዎች ይህን ሁኔታ ባዩ ጊዜ በጌታችን በኢየሱስ እምነው የሰማሪነትን አክለል ተቀዳጁ። አገረ ገዢውም በመጨረሻ የቁርቆስና የእናቱ የኢየሱማ ራሶች እንዲቆረጡ አዘዘና የሕይወት አክለል አገኘ። (የሐምሌ 15 ቀን ስንክሳር)

የቤተ ክርስቲያን ዘመንዎች

ዲያቆኑ፡- ተንሥሎ በሌሎች - ለእርሳት የገቡ ሌላ

ሕዝቡ ፡- እግዚአ ተማላሳ - አቤቱ ይቅር በልን ይበል።

ካህኑ ፡- ሰላም ለሁልክሙ - ሰላም ለሁላችሁም ይህን ቤል

ሕዝቡ ፡- ምስሉ መንፈስህ - ከመንፈስህ ጋር ይበል።

ቅዱስ በሚገባበት ጊዜ በጎብረት የሚዜም የዘወትር ተስጥዎ

እምነ በሐ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ሥርጉት ሀረፋቲሃ ወስዕልት በዕንቁ ጳጳሮች፤ እምነ በሐ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን

እናታችን ቀድስት ቤተ ክርስቲያን ሰላም እንልሻለን። ግድግዳዎችዋ የተሸለሙና በጳጳሮችን ዕንቁ ያጌጡት ነች።

የቀዳሚት

መስቀል አብርሃ በከዋክብት አሠርገው ሰማዩ። እምነሉሰ ፀሐየ አርአዩ። መስቀል አብርሃ በከዋክብት አሠርገው ሰማዩ

መስቀል አበራ፤ ሰማይን በከዋክብት ሸለመ (አስገጠ) ከሁሉም ይልቅ ፀሐይን አሳዩ።

የእሁድ

ኩሉ ዘገብራ ለጽድቅ ጻድቅ ውሉቱ ወዘያከብር ሰንበተ አይበል ፈላስ ዘገብአ ኅበ እግዚአብሔር ይፈልጠኒኑ እምሕዝቡ፤

ኩሉ ዘገብራ ለጽድቅ ጻድቅ ውሉቱ ወዘያከብር ሰንበተ።

እውነትን የሚአደርግ ሁሉ ሰንበትንም የሚያከብር ጻድቅ ነው።

ወደ እግዚአብሔር የተመለሰ መጻተኛ ከሕዝቡ ይለዩኝ ይሆንን አይበል።

የዘመነ ፋሲካ

ሃሌ ሉያ የሴፍ ወኒቆዲሞስ ገነዝዎ ለኢየሱስ በሰንዱናት ለዘተንሥ እሙታን በመንክር ኪን።

ሃሌ ሉያ በሚያስደንቅ ምሥጢር ከሙታን ተለይቶ የተነሣውን ኢየሱስ የሴፍና ኒቆዲሞስ በድርብ በፍታ ገነዙት።

ከዚህ ምዕራፍ የምናገኘው ትምህርት

ቤተ ክርስቲያን የእግዚአብሔር ቤት በመሆን ልናከብራት የሚገባ መሆኑን ተምረናል።

ማማተብ ደግሞ የራሱ የሆነ ሥርዓት አለው እንጂ ገዝም ብለን እጃችን ወደፈለግነው አቅጣጫ ማወዛወዝ አለመሆኑን ተምረናል።

የቤተ ክርስቲያን ቅዱሳን ደግሞ በዓለም ላይ ስለሚደርስባቸው ችግር ሳይፈሩ ሃይማኖታቸውን መጠበቃቸውን ተመልክተናል። እነርሱም ለዚህ ጎሳፊ ለሆነችው አጭር ዘመን አለመጨነቃቸው ምን ያኽል ለዘለዓለማዊ ሕይወት ያስቡ የነበሩ መሆናቸውን ያመለክታል። ይህም አድራጎታቸው ለእኛ ታላቅ ትምህርት ሊሰጠን ይገባል።

የቅዱስ ቂርቆስንና የእናቱን የቅድስት ኢየሱስን ሁናቴ ስንመለከት ደግሞ እግዚአብሔር ክብሩን የሚገልጠው ዕድሜ፣ ጾታና ወገን ሳይለይ መሆኑን እንረዳለን። በዚህም መሠረት መንፈሳዊ ቅናት ሊያድርብን ይገባል።

ጥያቄዎች

1. ቤተ ክርስቲያን ምንድነው?
2. ቤተ ክርስቲያን የምታደስደስተው ለምንድነው?
3. በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ምን እናደርጋለን?
4. በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ምን ምን ነገሮች አሉ?
5. ዲያቆኑ ከቄሱ ፊት የሚሄደው ምንና ምንን ይዞ ነው?
6. ቄሱና ዲያቆኑ የሚለብሱት የመንፈሳዊ አገልግሎት ልብስ ምን ይባላል?
7. ሻማ የሚበራው በምን ላይ ሆኖ ነው?
8. ሰዎች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሲቆሙ እንዳይደክማቸው ምን ያደርጋሉ?
9. ቃጭል የሚቃጨለው በምን ጊዜ ነው?
10. በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ምንን እንማራለን?
11. ቤተ ክርስቲያንን የመሠረተ ማነው?
12. የቤተ ክርስቲያን የበላይ ጠባቂ ማነው?
13. የጸሎት ዐይነቶች ምንና ምን ናቸው?
14. ማማተብ ማለት ምን ማለት ነው?
15. የምናማትበው መቼ ነው?
16. የምናማትበው በምንድነው?
17. የምናማትበው ለንዴት አድርገን ነው?
18. የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብ ምን ነበር?
19. በኢየሱስም ቤተ መቅደስ ስለምን ጉዳይ አስተማረ?
20. አይሁድ ምን አደረጉት?
21. የሮማው ንጉሥ ተወካይ ምንን አዘዘ?
22. ቅዱስ ያዕቆብን እንደምን አድርገው ገደሉት?
23. በድኑን ማን ቀበረው?

24. የቅድስት ኢየሱስ ክርስቶስ ምን ይባላል?
25. ሸሽታ የሄደችበት ክርስቶስ ምን ይባላል?
26. ለምን ሸሸች?
27. በሸሸችበት ክርስቶስ ማንን አገኘች?
28. ክርስቶስ ምን ሐሳብ አቀረበለት?
29. እርሷም ምን መልስ ሰጠችው?
30. ቅዱስ ቂርቆስ ስንት ዓመቱ ነበር?
31. ቅድስት ኢየሱስ ለሰጠችው መልስ ክርስቶስ ምን አላት?
32. ቅዱስ ቂርቆስ ለክርስቶስ ምን አለው?
33. ክርስቶስ በቅዱስ ቂርቆስና በእናቱ በቅድስት ኢየሱስ ላይ ምን አደረገ?
34. ቤተ ክርስቲያን የሚለው ቃል ስንት ትርጉሞች አሉት? እነርሱስ ምንና ምናች ናቸው?
35. ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ የእስያ አብያተ ክርስቲያን እንዲሁም በአቂላና በጳርስቅላ ቤተ ክርስቲያን ሲል ቤተ ክርስቲያን ማለቱ ምን ለማለት ነው?
36. እግዚአብሔር በደሙ የዋጁትን ቤተ ክርስቲያን ጠብቁ ሲል ቤተ ክርስቲያን ያለው ቃል በምን ይተረጎማል?
37. እነርሱን አልሰማ ቢል ለቤተ ክርስቲያን ንገር ሲል ቤተ ክርስቲያን ማለት ምን ማለት ነው?
38. የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን፣ የግብጽ ቤተ ክርስቲያን ሲል ቤተ ክርስቲያን የተባለው ምን ለማለት ነው?
39. በዲድስቅልያ አንቀጽ ዐሥርና አንቀጽ ሠላሳ አምስት የተገለጠው ቤተ ክርስቲያን ምንን ያመለክታል?
40. የምናማትበው በምን ምክንያቶች ነው?
41. የምናማትበባቸው ጊዜዎች የትኞቹ ናቸው?
42. ስለማማተብ የተናገሩ ምሁራንና ቅዱሳን አባቶች እነማን ናቸው?

44. ማማተብ ማለት ምን ማለት ነው?
45. ስናማትብ ምን እያልን እናማትባለን?
46. ሁሉም ሰው በትክክል ያማትባልን?
47. ካልሆነስ ምን ማድረግ አለብን?
48. ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ ወደ ሮም የሄደበት ዋናው ምክንያት ምን ነበር?
49. የሄደበት ጉዳይስ ተሳካሊት?
50. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ጴጥሮስን የት ተገናኘው?
51. ጌታችን ቅዱስ ጴጥሮስን ምን ብሎ ጠየቀው እርሱስ ምን መልስ ሰጠው?
52. በዚህ ጊዜ ቅዱስ ጴጥሮስ ምንን አስታወሰ?
53. ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስና ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ማናቸው ነው ቀድሞ ወደ ሮም የመጣ?
54. የቅዱስ ጴጥሮስ አሟሟት እንዴት ነበር?
55. ቅዱስ ጴጥሮስ ስንት መጻሕፍት ጽፎአል? ስማቸውስ ምን ምን ይባላል?
56. ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስና ከወንድሙ ሐዋርያው ቅዱስ እንድርያስ ቀድሞ ጌታችንን ያገኘው ማነው?
57. ተቈጥተው ወደ ቤተ ክርስቲያን የመጡት የጣዖት ካህናት ምን አደረጉ?
58. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለሐዋርያው ቅዱስ እንድርያስ ተገልጦለት ምን አለው?
59. ኢአማንያኑ ሐዋርያውን እንደምን አድርገው ገደሉት?

ምዕራፍ 5

መንፈሳዊነትና ግብረገብነት

መንፈሳዊነትና ግብረገብነት ብዙ ተመሳሳይነት አላቸው።

መንፈሳዊነት፡-

መንፈሳዊነት ስንል በሃይማኖታዊ ዝንባሌ መመራት ስለሆነ ሃይማኖታዊ ሰው መንፈሳዊ ነው ይባላል።

ሃይማኖታዊነቱም የቃላትና የወሬ ብቻ ሳይሆን ሃይማኖታዊ ሕጎችንና ትእዛዞችን የሚጠበቅ መሆን አለበት።

ከዚያም በላይ በሃይማኖታዊ ስሜት ልቡ የተሰበረ ሆኖ ማንንም የማያስቀይም መሆን አለበት።

እንደዚህ ያለውም ሰው ትሑትና ከአንደበቱ ምንም ክፉ ነገር የማይወጣ ከመሆኑም በላይ ሰውን ቅር የሚያሰኝ ተግባር ስለማይፈጽም ግብረገብዊም ነው።

ግብረገብነት፡- ግብረገብነት ሲባል ደግሞ ኅብረተሰቡ ትክክለኛ ነው ብሎ ያመነበትን የተግባር መመዘኛ አክብሮ መኖር ነው።

አብዛኛውን ጊዜ ኅብረተሰቡ የግብረገብነት መመዘኛ የሚያደርገው ሃይማኖተኛነትን ነው።

ሃይማኖት አትግደል- አትሰረቅ፣ አትዋሽ የሚሉትንና ሌሎችንም ተመሳሳይ ሕጎችን ያዝዛል። እነዚህን ሕጎች የሚጠበቁ መንፈሳዊነት ያላቸው ሰዎች ብቻ ሳይሆኑ ግብረገብነት ያላቸው ሰዎችም ናቸው።

መንፈሳዊነትና ግብረገብነት የሚመሳሰሉባቸው ሁኔታዎች

መንፈሳዊ ሰውም ግብረገብነት ያለው ሰውም ትክክትና አላቸው።

መንፈሳዊ ሰው በንግግሩ ሌላውን ሰው ቅር እንደማያሰኝ ግብረገብነት ያለው ሰውም ሌላውን ሰው በንግግሩ ቅር አያሰኝም።

መንፈሳዊነት ያለው ሰው በግሉ በተቈጣ ወይም በተጨነቀ ጊዜ ችግሩን ራሱ ይችላል እንጂ የሌሎችን ሰዎች መብት አይገዳም። ግብረገብነት ያለውም ሰው እንደዚህ ያደርጋል።

ቀጣን መቁጣጠር መንፈሳዊነትም ግብረ ገብነትም ነው።

ልጆች ወላጆችን ማክበራቸው መንፈሳዊነትም ግብረገብነትም ነው።

ችግሮችን መርዳት መንፈሳዊነትም ግብረገብነትም ነው።

የመንፈሳዊነትና የግብረገብነት ልዩነቶች፡- መንፈሳዊነት የሚያተኩረው ከሥጋዊው ኑሮ ተቃራኒ በሆነው በሃይማኖታዊ ጉዳይ ነው። ዓለማውም የእግዚአብሔርን ፈቃድ መፈጸም ነው። ግብረገብነት ግን ቀደም ተብሎ እንደ ተገለጠው ዋና ትኩረቱ የኅብረተሰቡን ፍላጎት ማርካት ነው።

መንፈሳዊነት፡- ሰውን ሁሉ ከልብ ማፍቀር መንፈሳዊነት ነው።

ያለውን ነገር ሁሉ ሌሎችም ሰዎች እንዲጠቀሙበት ማድረግ የመንፈሳዊነት ጠባይ ነው።

በስሜት ጸሎትን ማዘውተር መንፈሳዊነት ነው።

ከምግብ በፊት፣ ከመኝታ በፊት፣ ሥራ ከመጀመር በፊትና እንዲሁም በጧት መጸለይ መንፈሳዊነት ነው።

ከሚያዝን ሰው ጋር ማዘንና ከሚደሰትም ሰው ጋር የደስታው ተካፋይ መሆን መንፈሳዊነት ነው።

ግብረገብነት፡- ግብረገብዊ የሆነ ሰው ለመናገር ተራውን ይጠብቃል።

ግብረገብነት ያለው ሰው በሰው ንግግር ውስጥ ጣልቃ አይገባም።

ግብረገብነት ያለው ሰው የሌላውን ሰው መብት ያከብራል።

ግብረገብነት ያለው ሰው ከቤተሰብ ጋር በሥራ ይተበበራል።

ግብረገብነት ያለው ሰው ተስፋ ሳይቈርጥ ድክመቱን ይቀበላል።

ግብረገባዊ የሆነ ሰው እባክህ፣ እባክሽ፣ እባክዎ የሚባሉትን አነጋገሮች ይጠቀምባቸዋል።

ግብረገባዊ የሆነ ሰው ለተደረገለት ነገር ሁሉ እግዚአብሔር ይስጥልኝ ብሎ ያመሰግናል።

ጸሎት

ቀደም ተብሎ እንደተገለጠው የመንፈሳዊነትንና የግብረገብነትን ትምህርት ከመለያየት ይልቅ በአንድ ላይ እንደ አንድ ትምህርት አድርጎ ማቅረብ የተመረጠ መሆኑ ተመልክቶአል። በዚህም መሠረት ምንም እንኳን ጸሎት የመንፈሳዊነት ትምህርት ቢሆን በአጠቃላይ ለማቅረብ ስለታቀደ በአንድነት ቀርቦአል።

ጸሎት ሲባል የግል ወይም የሌላ ሰው ችግር ይወገድ ዘንድ በመለመን፣ በንስሐ፣ በስእለት፣ በምስጋና ከእግዚአብሔር ጋር መነጋገር ወይም ኅብረት ማድረግ ማለት ነው። አንድ ሰው ማንኛውንም ሥራውን በሚጀምርበት ጊዜ በጸሎት ከጀመረ በእግዚአብሔር እርዳታ ሥራው ይቃኛል፤ ችግር ቢደርስበት ችግሩ ይወገድለት ዘንድ ሲጸልይ ተሰሚነትን ያገኛል፤ ለእግዚአብሔር ስእለት ከተሳለ ፍላጎቱ ይፈጸምለታል፤ በደሉን በመናዘዝ ንስሐ ከገባና ከጸለየ እግዚአብሔር ይቅርታ ያደርግለታል። እግዚአብሔር የጸሎተኛውን ልመና በመስማቱና በመፈጸሙ ከጸሎተኛው የምስጋና ጸሎት ይጠቅሳል።

ጸሎትን በተመለከተ በየጊዜው የሚነሱ ጥያቄዎች አሉ። እነርሱም የሚከተሉት ናቸው፡-

1ኛ. እግዚአብሔር በውሳኔው የሚጸናና የማይለወጥ እስከሆነ ድረስ ጸሎት ምን ይጠቅማል?

2ኛ. አንድ ሰው የእግዚአብሔርን ሕግጋት የሚፈጽም ከሆነና ለየሚፈልገው ነገር ከሌለው ለምን መጸለይ ያስፈልገዋል?

3ኛ. ጸሎት ሁልጊዜ መልስ ያገኛልን?

እግዚአብሔር የማይለወጥና ጸሎት ተቀባይ ነው፡- እግዚአብሔር በውሳኔው የጸናና እንደ ሰው ልጆች የማይለወጥ መሆኑን ቅዱሳት መጻሕፍት

ያረጋግጣሉ። (ዘኁ፡ ም 23ቀ፡19፡14፣ ሳሙኤል፡ም፡15ቀ፡29፡ ሚል፡ም፡3 ቀ፡6፣ ማቴ፡ም፡24ቀ፡35፡ ሮሜ፡ም፡11ቀ፡29)

ሰው ንስሐ ገብቶ በሚጸልይበት ጊዜ ከከፍተኛ ወደ ዘንነት የተለወጠው ሰው ነው እንጂ እግዚአብሔር አይደለም። የእግዚአብሔር ቃል አይለወጥም ሲባል፡- ሰው የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ቢፈጽም እንደሚደናባይ ሳይታዩ ነው። እግዚአብሔርም ለሰው ልጆች ጠቃሚና ጎጂ ሁኔታዎችን ካመለከታቸው በኋላ በፈለጉት መንገድ እንዲሄዱ ነጻ ፈቃድን ሰጣቸው እንጂ ያልፈለጉትን ድርጊት እንዲያደርጉ አላስገደዳቸውም።

እግዚአብሔር ለሰው ልጆች ስለሰጠው የፈቃድና የፍላጎት ነጻነት ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ማስረጃዎች ያሉ ቢሆን ከእነዚህ አንዱ የሚከተለው ነው፡-

«እነሆ እኔ በሕይወትና በሞት መካከል ስበረከትና መርገም መካከል ምርጫ አስጣችኋለሁ፤ በምታደርጉትም ምርጫ ሰማይንና ምድርን በእናንተ ላይ ምስክር አድርጌ እጠራለሁ፤ ስለዚህም እናንተና ዘሮቻችሁ በሕይወት ትኖሩ ዘንድ ሕይወትን ምረጡ» (ዘዳ፡ም፡30ቀ፡19)።

ስለዚህ እግዚአብሔር ለሰው እንደዚህ ያለውን ምርጫ ሰጠው እንጂ ለማቱን ወይም ጥፋቱን አስቀድሞ የወሰነለት ወይም የወሰነበት አይደለም። በዚህም መሠረት አንድ ሰው ጥፋተኛ መሆኑን አምኖ በመጸጸት የእግዚአብሔርን ይቅርታ በሚለምንበት ጊዜ እግዚአብሔር ይቅርታ አድርጎ ይምረዋል። ደግ የነበረውም ሰው ደግነቱን ትቶ ወደከፋት ቢያመራ እግዚአብሔር ይቀጣዋል እንጂ አይምረውም። ይህንንም በሚከተለው ማስረጃ እንመልከት፡-

«ክፉ ሰው ኃጢአት መሥራትን ትቶ ሕጌን ቢጠብቅ፣ ትክክልና መልካም የሆነውን ነገር ቢያደርግ በሕይወት ይኖራል እንጂ አይሞትም፤ ትክክል የሆነውን ነገር ስላደረገም የሠራው ኃጢአት ሁሉ ይቅር ተብሎለት በሕይወት ይኖራል። ነገር ግን ደግ ሰው መልካም ማድረጉን ትቶ ክፉ ሰዎች የሚያደርጉአቸውን ክፉና አስጸያፊ ነገሮችን ማድረግ ቢጀምር በሕይወት መኖር የሚችል ይመስላችኋልን? አይደለም፤ እንዲያውም ያደረገው የደግነት ሥራ ሁሉ አይታስብለትም፤ ባለመታመኑና ኃጢአተኛም በመሆኑ ምክንያት ይሞታል» (ሕዝም፡18ቀ፡21፣ 22፣ 24)።

ስለዚህ የእግዚአብሔር የማይለወጠው ጠባይ ለደጉ ሰው ሕይወትን መስጠት፣ ክፉውን ሰው መቅጣትና፣ በንስሐ ለሚመለሰው ሰው ደግሞ እንደ መሐሪነቱ ይቅርታ ማድረግ ነው።

ሰው ሁሉ ኃጢአተኛ ስለሆነ ጸሎት ያስፈልገዋል፡- ሁለተኛውን ጥያቄ በምንመለከትበት ጊዜ ፍጹም ጸድቃን የሆኑና ኃጢአት የሌለባቸው ሰዎች ያሉ ያስመስላል። በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ማንም ፍጹም ጸድቅ የሆነ ሰው እንደሌለ ብዙ ማስረጃዎች የሚገኙ ሲሆን ከእነዚህም ሁለቱን ቀጥለን እንመልከት፡-

«ነገር ግን ሁሉም ባዝነዋል፤ ሁሉም በአንድነት በድለዋል፤ አንድም መልካም ነገርን የሚያደርግ የለም» (መዝ: 14 ቍ:3)።

«የልጁ የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአታችን ሁሉ ያነጻጻል። ኃጢአት የለብንም ብንል ራሳችንን እናታልላለን፤ እውነትም በእኛ ውስጥ የለም» (1ኛ: ዮሐ:ም:1ቍ:7-8)።

ማንም ሰው ሕግጋትን ሙሉ በሙሉ ሊፈጽማቸው ያልቻለ መሆኑን ሲገልጥ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ፡- «ከሰው ባሕርይ ደካማነት የተነሣ ሕግ ሊያደርገው ያልቻለውን እግዚአብሔር አድርጎታል፤ የገዛ ልጁን በኃጢአተኛ ሥጋ ምሳሌነት ላከ፤ የኃጢአት መሥዋዕት ባደረገው በዚህ በልጁ ሥጋ ኃጢአትን በፍርድ አስወገደ» ብሏል (ሮሜ:ም:8ቍ:3)።

ስለዚህም በተለያዩ መንገዶች ሕግን ስለምንተላለፍና ፍጹማን ስላልሆነን የእግዚአብሔርን ምሕረት በጸሎት ሆነን መለመን አለብን እንጂ ጸሎት እንደማያስፈልገን ማሰብ የለብንም።

እንዲያውም የእግዚአብሔር ምርጥ ዕቃ የተባለው ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በሥጋዊና በመንፈሳዊ ሰውነቱ መካከል ምን ያክል ትግል የሚካሄድ መሆኑን በመዘርዘር ካስረዳ በኋላ «እኔ ምንኛ ጉስቋላ ሰው ነኝ! ከዚህ ሚች ሰውነት ማን ያድነኛል?» ብሏል (ሮሜ:ም:7ቍ:14-24)።

ከጸላኤ ሠናይ ጋር በምናደርገው ግብ ግብ እግዚአብሔር ኅይሎንና ብርታቱን ይሰጠን ዘንድ መጸለይ አለብን አንጂ ጸሎት እንደማያስፈልገን

መገመት የለብንም። የጸሎት ዋናው ገጽታ ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት ማድረግ እንደመሆኑ ከዚያ ታላቅ በረከት መራቅ የለብንም።

መልስ የሚያገኝና የማይገኝ ጸሎት፡- ሦስተኛው ጥያቄ ጸሎታችን ሁሉ መልስ ያገኛል ወይ የሚል ነው። አብዛኛው ጸሎታችን ከእግዚአብሔር ዘንድ መልስ እናገኛለን። ለዚህም አባባል የሚከተሉት ማስረጃዎች ይገኛሉ፡-

«እኔ አንድን ሕዝብ ወይም መንግሥት እንቅላለሁ፤ ወይም ሰባብሬ አጠፋለሁ ብዬ በተናገርሁ ጊዜ ያ ሕዝብ ተጸጽቶ ከክፋቱ የሚመለስ ከሆነ አመጣበታለሁ ብዬ ያቀድሁትን ክፉ ነገር አላደርግበትም» (ኤር:ም 18ቍ: 7-8)።

«እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- እንግዲህ አሁን በፍጹም ልባችሁ ወደ እኔ ተመለሱ፤ ጸ.መ.፤ አልቅሱ፤ እዘኑ፤... ወደ አምላካችሁ ወደ እግዚአብሔር ተመለሱ፤ እርሱ ገር፤ ምሕረቱም የበዛ ነው፤ ፍቅሩም ዘለዓለማዊና ለቀጣዩ የዘገየ ነው፤ ከመቅጣት ይልቅ ይቅርታ ለማድረግ ዘወትር የተዘጋጀ ነው» (ኢዩ:ም:2ቍ:12-13)።

«ለምኑ ይሰጠችኋል፤ ፈልጉ ታገኛላችሁ፤ በር አንኳኑ ይከፈትላችኋል» (ማቴ:ም:7ቍ:7)።

«ኃጢአታችንን ለእግዚአብሔር ብንናዘዝ እርሱ ታማኝና ጸድቅ ስለሆነ ኃጢአታችንን ሁሉ ይቅር ይልልናል፤ ከበደላችንም ሁሉ ያነጻጻል» (1ኛ: ዮሐ:ም:1ቍ:9)።

በእነዚህና በሌሎችም ተመሳሳይ ማስረጃዎች መሠረት እግዚአብሔር አምላካችን ጸሎት ተቀባይ መሆኑን እንረዳለን። ይሁን እንጂ አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር አምላክ ጸሎትን የማይቀበልባቸው ሁናቴዎች አሉ። ለምሳሌ ሙሴና አርን በመረባ ውሃ ጉዳይ እግዚአብሔርን ስላላከበሩ ወደ ተስፋ ምድር ከመጣባት መከልከላቸው በእራት ዘጉልቀው ም:20ቍ:12 ላይ ተገልጾል። በዚህም ምክንያት እግዚአብሔር ይቅርታ አድርጎለት ያን የተስፋ ምድር ለማየት እንዲችል ሙሴ ወደ እግዚአብሔር ቢጸልይ ጸሎቱ ተቀባይነትን ያላገኘ መሆኑ በእራት ዘዳግም ም.3ቍ:23-26 ተገልጿል።

በተመሳሳይ ሁኔታ ንጉሥ ሳኦል ከአማራቃውያን ጋር ባደረገው ጦርነት የእግዚአብሔርን ትእዛዝ አፈረሰ። በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር ፊቱን መለሰበት። በዚህም ምክንያት ምንም ቢጸጸትና ቢጸልይ እግዚአብሔር ጸሎቱን የማይሰማው ሆነ። በመጨረሻም በጠላቶቹ እጅ ወደቀ።

እግዚአብሔር የሙሴንና የሳኦልን ጸሎት ያልተቀበለበት ምክንያት በእግዚአብሔር ብዙ ከተሰጣቸው ከእነርሱ ብዙ ይጠበቅ ስለነበረ ነው (ሉቃ:12:483) ።

ተቀባይነት ስለማያገኙ ጸሎቶች የሚከተሉትን ጥቅሶች እንመልከት፡-

«እጆቻችሁ በደም የተበከሉ ስለሆኑ፣ የቱንም ያኸል ፈመና ብታበክ አልሰማችሁም» (ኢሳ:ም:1ቀ:15)።

«በሰው ልጅ ላይ የስድብ ቃል የሚናገር ሁሉ በደሉ ይቅር ይባላል ታል። በመንፈስ ቅዱስ ላይ የስድብ ቃል የሚናገር ሁሉ ግን በዚህ ዓለምም ሆኖ በሚመጣው ዓለም በደሉ ይቅር አይባልለትም» (ማቴ:ም:12ቀ:32)።

«የጸሎታችሁን መልስ የማታገኙት፣ የለመናችሁትን ነገር በሥጋዊ ደስታ ላይ ለማዋል በክፉ አሳብ ስለምትጸልዩ ነው» (ያዕ:ም:4ቀ:3) ።

በነዚህም ማስረጃዎች መሠረት ምንም እንኳ እግዚአብሔር አምላካችን ጸሎትን ተቀብሎ የሚፈጽም መሆኑ ቢረጋገጥ አንዳንድ ጸሎቶች ግን በተለያዩ ምክንያቶች ተቀባይነት የማያገኙበት ጊዜ አለ።

አባታችን ሆይ፡- ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለደብዳቤ መዛሙርቱ ያስተማራቸው የጸሎት ትምህርት የሚከተለው ሲሆን ይህ ትምህርት ለደቀ መዛሙርቱ ብቻ ሳይሆን ለያንዳንዱ ክርስቲያን ሁሉ የተሰጠ ነው። ይኸውም እንደምን መጸለይ እንደሚገባን የጸሎት ናሙና ነው። ምንም እንኳ አጭር ቢሆን ይህ ጸሎት ግን ለሰው ልጆች አስፈላጊ የሆኑ ጥያቄዎችን ያሙክላል። ይህም ጸሎት በስድስት ክፍል ተከፍሎ ሦስቱ ለእግዚአብሔር ክብርና ምስጋና፣ ሦስቱ ደግሞ የሰውን ሥጋዊና መንፈሳዊ ፍላጎት በተመለከተ ይቀርባል።

አባታችን ሆይ ፡- ጸሎቱ የሚቀርብለት እግዚአብሔር ርኅሩኅና ሰማያዊ አባታችን ነው። እግዚአብሔርን አባታችን ብለን መጥራታችን በጥምቀት እንደገና ተወልደን የእግዚአብሔር ልጆች በመሆናችን ነው።

በሰማያት የምትኖር፡- እግዚአብሔር በሰማይ የሚኖር ነው ሲባል እርሱ የሚኖረው ባሰማይ ብቻ ነው ማለት አይደለም። ሰማይ ለዐይናችን ክምድር ከፍ ያለ በመሆኑና እግዚአብሔርም በገንዘብና በፈጣሪነቱ የሚኖርበት ቦታ ከፍ ያለ መሆን አለበት ለማለት ነው (2ኛ:ቆር:ም:5ቀ:1)።

ስምህ ይቀደስ፡- ለእግዚአብሔር ህልውናና ጠባይ ክብር መስጠት ይገባል።

መንግሥትህ ትምህርት፡- የእግዚአብሔር መንግሥት የምትመጣው የሰው ልጅ ጠላት ዲያብሎስ ተደምስሶ በጌታችን ዳግም ምጽአት ጊዜ ነው። ስለዚህ፣ አባባሉ ሰይጣን ይደምስሰው ማለትም ሊሆን ይችላል።

ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነች እንዲሁም በምድር ትሁኒ፡- ይህ ሊሆን የሚችለው የቀድሞዎቹ ዐልፈው አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር ሲተኩ ነው። ያን ጊዜ ኃጢአት አይኖርም (2ኛ:ጲጥ:ም:3ቀ:13)።

እነዚህ ከላይ የተረዙት ሦስት ጸሎቶች እግዚአብሔርን የምናከብርባቸው ጸሎቶች ናቸው።

መንፈሳዊና ሥጋዊ ፍላጎታችን እንዲሟሉልን የምንጸልያቸው ሦስቱ ጸሎቶች ደግሞ የሚከተሉት ናቸው።

የዕለት እንጅራችንን ስጠን ዛሬ፡- ይህን ዐይነቱን ጸሎት ቀደም ብሎ ያዕቆብና በኋላም ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ጸልዩውታል። ሌላው አስተሳሰብ ደግሞ ለሚመጣው ዓለም የሚሆነውን ዘረከት ዛሬውኑ ዋስትና ስጠን፤ ወይም ሰማያዊ ዕድል ፈንታችን በየዕለቱ እያገኘ ይሂድ ለማለት ነው (ዘፍ:ም:28ቀ:20፣ 1ኛ:ጢጥ:ም:6ቀ:8)።

በደላችንን ይቅር በለን እኛም የበደሉንን ይቅር እንደምንጎል፡- እኛ ይቅር እንጎል ዘንድ ሳይሆን እኛ ይቅር እንደንምለው ዐይነት ማለት ነው።

ወደ ፈተና አታግባን፤ ከክፉ አድንን እንጂ፡- የእግዚአብሔርን ርዳታ ካላገኘ በቀ ሥጋ ለባሾ ሰው ደካማ ስለሆነና በቀላሉ ፈተና ሊጥለው

ሰለሚችል እግዚአብሔር ከፈተና ያድነው ዘንድ ወይም ፈተናን ድል ለመግዛት ጎይል ይሰጠው ዘንድ እግዚአብሔርን መለመን ይገባል።

እነዚህ ከላይ የተገለጹት ልመናዎች የሰውን ልጅ መንፈሳዊና ሥጋዊ ፍላጎቶች የሚመለከቱ ናቸው።

መንግሥት ያንተ ናትና ለዘለዓለሙ አሜን፡- ይህ በእግዚአብሔር ላይ እምነትን የማጠናከሪያ ማረጋገጫ ነው።

አባትንና እናትን ማክበር

እግዚአብሔር በሙሴ አማካይነት ከሰጠው ዐሥሩ ትእዛዛት አንዱ እንዲሁ የሚል ነው፡- «አባትህንና እናትህን አክብር፤ ይህን ብታደርግ እኔ በምሰጥ ምድር የረዥም ዘመን ዕድሜ ይኖርሃል» (ዘጸ:ም:20፥12)።

ይህን ርእስ በተመለከተ ሌሎችንም ጥቅሶች እንመልከት፡-

«የወለደህ እርሱ ስለሆነ የአባትህን ምክር ስማ፤

እናትህም ባረጃች ጊዜ ውለታዋን ክፈል እንጂ አትናቃት» (ምሳ:ም:2፥ፋ:22)።

«ልጆች ሆይ፡ ለወላጆቻችሁ በጌታ ታዘዙ፤ ይህ የሚገባ ነውና። መልካም እንዲሆንልህ፡ ዕድሜህም በምድር ላይ እንዲረዘም አባትህንና እናትህን አክብር፤ እርስዎም የተስፋ ቃል ያላት ፊተኛይቱ ትእዛዝ ናት» (ኤፌ: ም:6፥ፋ:1-3)።

ለወላጆቻቸው ታዛዦች የነበሩ ሰዎች

ይስሐቅ፡- እግዚአብሔር አብርሃምን ለመፈተን ልጅህን ይስሐቅን መዋዕል አድርገው አቅርቦልኝ ብሎት ነበር። አብርሃምም ለእግዚአብሔር ቃል በመታዘዝ ወደ አንድ ተራራ ላይ ልጁን ይስሐቅን ወስዶ ለማረድ ቢሄድ እስኪያገባ ድረስ ለአባቱ ታዛዥ ሆነ እንጂ ምንም ዓይነት ተቃዋሚ ማድረግ አልተነገረም። በዚያን ጊዜ ይስሐቅ ገና ወጣት ሲሆን አብርሃም ግን ዕድሜው ከመቶ ዓመት በላይ ነበር። ይስሐቅ ለአባቱ ታዛዥ ስለነበረ ነው እንጂ ለ

እንኳ ቢቀር ሮጦ ከእጁ ማምለጥ ባላቃተውም ነበር። በዚህም መሠረት ይስሐቅ ለወላጆች ታዛዥነት ምሳሌ ነው (ዘፍ:22፡1-10)።

የሴፍ፡- ወንድሞቼ ለእስማኤላውያን ነጋዴዎች ሸጠውት ወደ ግብጽ ከመወሰዱ በፊት የሴፍ ለአባቱ ታዛዥ ሆነ ልጅ ነበር። በኋላም በእግዚአብሔር ፈቃድ የሴፍ የግብጽ ገዢ በሆነ ጊዜ አባቱን በአክብሮት ወደ ግብጽ እንዲመጣ ያደረገው ከመላ ቤተሰቡ ጋር ነበር። ከዚያም ያዕቆብ ቃል ባስገባው መሠረት አባቱ በሞተ ጊዜ የአባቱን አስከሬን ወደ ምድረ ከነዓን ወስዶ በታላቅ ክብር ሥርዓተ ቀብሩን አስፈጽሞለታል (ዘፍ: 37፡42-50)።

የዮናታሔ ሴት ልጅ፡- የዮናታሔ ከዐሞናውያን ጋር ጦርነት ለመግጠም በሄደ ጊዜ ስንሐት ተስሎ ስለነበረ ጦርነቱን አሸነፎ ሲመለስ አስደንጋጭ ነገር አጋጠመው። ይኸውም ካለችው አንዲት ሴት ልጁ መለየት ነበር። በዚህ ጊዜ ልጁ ለድንግልናዋ እንድታለቅስ ሁለት ወር ብቻ እንዲፈቅድላት ከመጠየቅ በቀር የአባትዋን ፈቃድ ለመፈጸም መልስ የሰጠችው እንዲህ ብላ ነው። «አባቴ ሆይ፡ ለእግዚአብሔር ቃል ገብተህ ከሆነስ እግዚአብሔር ጠላቶችህን ዐሞናውያንን ስለተበቀለልህ በእኔ ላይ ልታደርግ ያቀድከውን ፈጽም።» በዚህም የቱን ያኸል ለአባትዋ ታዛዥ እንደነበረች እንገነዘባለን (መሳ: 11፡34-40)።

ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ በለበሰው ሥጋ ከኃጢአት በቀር በሁሉም ነገር እንደ ሰው ሆኖአል። በዚህም መሠረት በሉቃስ ወንጌል ም. 2፥ፋ: 51 ላይ፡- «ከዚያም በኋላ ኢየሱስ ከእነርሱ ጋር ወደ ናዝሬት ሄደ፤ ይታዘዙትም ነበር» ተብሎአል።

ቅዱሳት መጻሕፍትን ማንበብና አንደበትን መጠበቅ፡-

ለመንፈሳዊ ሕይወታችን መመሪያ ቅዱሳት መጻሕፍትን ማንበብ በጣም አስፈላጊ ነው። ጠላታችን ሰይጣን ሁልጊዜ በመንፈሳዊ መንገዳችን ላይ እየተጋረጠ ወደ ክፉ አስተሳሰብና ወደ ክፉ ሥራ ይመራናል። የእርሱን ወጥ መድ ለማምለጥና ቈራጥ ውሳኔ ለማድረግ ሁልጊዜ የቃለ እግዚአብሔር አስታዋሽነት ያስፈልገናል። ቃለ እግዚአብሔርም ማንነታችንን እንድናስታውስ የሚያደርገን ቅዱሳት መጻሕፍትን መላልሰን ስናነብ ነው።

ለምሳሌ በመጽሐፈ ነህምያ ም: 8 ቀ: 9 ላይ ብንመለከት ካህኑ ዕዝራ ሕዝቡ ምን ማድረግ እንደሚገባው በማስረዳት ቅዱሳት መጻሕፍትን ለእስራኤላውያን ባብባላቸው ጊዜ ልባቸው ተነክቶ ማልቀሳቸው ተነግሮአል። ቅዱሳት መጻሕፍትን በምናነብበት አብዛኛውን ጊዜ ልባችን ይሰበራል። ንስሐም ለመግባት እንወስናለን።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ወደ ቆላስይስ ሰዎች በላከው መልእክቱ መጨረሻ ላይ፡- «ይህችን መልእክት እናንተ ካነበባችሁ በኋላ በሎዶቅያ ሰዎች ዘንድ ባለችው ቤተ ክርስቲያን እንድትነበብ አድርጉ፤ እናንተም ከሎዶቅያ የሚላክላችሁን መልእክት አንብቡ» ማለቱ ቅዱሳት መጻሕፍትን በማንበብ የሚገኘውን ጥቅም ስለሚያውቅ ነው (ቆላ:ም:4ቀ:16)። እንዲያውም ለተሰሎንቄ ሰዎች በጻፈው መልእክቱ መጨረሻ ላይ፡- «ይህ መልእክት ለአማኞች ሁሉ እንዲነበብ በጌታ ስም ዐደራ እላችኋለሁ» ብሏል (1ኛ: ተስ: ም: 5ቀ: 27)።

እንደበትን ከክፉ አነጋገር መጠበቅ እንደሚገባ ሊያስረዳ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ እንዲህ ብሏል፡- «ለሚሰሙት ጸጋን ይሰጥ ዘንድ እንዲያገለግል በጎ ቃል ካልሆነ በቀር ክፉ ቃል ከቶ ከአፋችሁ አይውጣ» (ኤፌ:ም: 4ቀ:29)።

ሐዋርያው ያዕቆብ ስለ እንደበታችን አደገኛነት በበለጠ ሲያብራራ እንዲህ ብሏል፡- «ምላሽ እንደ እሳት ናት፤ እርስዎም በአካል ክፍሎቻችን መካከል የምትገኝ ክፉ ዓለም ናት፤ ሥጋችንን ሁሉ ታረክላለች፤ እንደ ገሀነም እሳት ኑርአችንን ሁሉ ታቃጥላለች። የምድር አውሬዎችና ወርሾች፣ በመሬት የሚሳቡና በባሕር የሚንቀሳቀሱ ፍጥረቶች ሁሉ በሰው ሊገሩ ይችላሉ፤ ደግሞም ተገርተዋል። ነገር ገን ምላሽን ሊገራ የሚችል ማንም የለም፤ የሚገድል መርዝ የሞላባትና ዕረፍት የሌላት ክፉ ነገር ናት። በእርስዎ አባታችንን እግዚአብሔርን እናመሰግናለን፤ እንዲሁም በእርስዎ በእግዚአብሔር አምሳል የተፈጠሩትን ሰዎች እንረግማለን። ከአንድ አፍ ምስጋናና እርግማን ይወጣሉ፤ ወንድሞቼ ሆይ፣ ይህ ሊሆን አይገባም» (ያዕ:ም:3ቀ:6-10)።

ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስም የክፉ አነጋገርን ጎጂነት ሲገልጽ፡- «በእውነት እላችኋለሁ፤ ሰዎች በግዴልሽነት በሚናገሩት በያንዳንዱ ቃል በፍርድ ቀን ይጠየቁበታል፤ ከቃልህ የተነሣ ይፈረድልሃል፤ ከቃልህም የተነሣ ይፈረድብሃል» (ማቴ:ም:12 ቀ:36-37) ።

የሚከተሉትን ተጨማሪ ግብረጃዎች እንመልከት፡-

«ወንበዴዎች ክፉ ነገርን ያቅዳሉ፤ ንግግራቸውም እንደ እሳት የሚያቃጥል ነው» (ምሳ:ም:16ቀ:27)።

«ሰውን የሚያረክሰው ከአፍ የሚወጣው ነው እንጂ ወደ አፍ የሚገባው አይደለም» (ማቴ:ም:15ቀ:11)።

ጥያቄዎች

1. መንፈሳዊነት ስንል ምን ማለታችን ነው?
2. ግብረገብነት ስንልስ ምን ማለታችን ነው?
3. መንፈሳዊነትና ግብረገብነት በምን ይመሳሰላሉ?
4. መንፈሳዊነትና ግብረገብነት በምን ይለያያሉ?
5. የመንፈሳዊነት ዋና ትኩረት ምንድነው?
6. የግብረገብነትስ ዋና ትኩረት ምንድነው?
7. ጸሎት ማለት ምን ማለት ነው?
8. አንድ ሰው ሥራውን ሲጀምር በጸሎት ከጀመረ ምን ይጠቀማል?
9. ችግር የደረሰበት ሰው ሲጸልይ ምን ያገኛል?
10. ኃጢአት የሠራ ሰው የእግዚአብሔርን ይቅርታ ሲለምን ምን ያገኛል?
11. ስለ ጸሎት የሚነሱ ጥያቄዎች ምንና ምን ናቸው?
12. ቅዱሳት መጻሕፍት ስለ እግዚአብሔር የሚያረጋግጡት ነገር ምንድነው?
13. የእግዚአብሔር የማይለወጠው ቃሉ የትኛው ነው?
14. እግዚአብሔር ለሰው ልጆች ምንን ሰጣቸው?
15. እግዚአብሔር ለሰዎች ምንን እንዲመርጡ ነገራቸው?
16. ፍጹም ጻድቅ የሆነ ሰው አለመኖሩን ከሚገልጹት የማስረጃ ጥቅሶች አንዱን አቅርብ።
17. ሰዎች የእግዚአብሔርን ሕግጋት ሙሉ በሙሉ መፈጸም ይችላሉን?

- 18. የጸሎት ዋና ገጽታ ምንድነው?
- 19. መልስ የማያስገኙ ጸሎቶች እነማን ናቸው?
- 20. ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ አባታችን ሆይ፡ የሚለውን ጸሎት ያስተማረው እነማንን ነው?
- 21. በምንጸልይበት ጊዜ «አባታችን» ማለታችን እንዴት ነው?
- 22. እግዚአብሔር የሚኖረው በሰማይ ብቻ ነውን?
- 23. መንግሥትህ ትምጣ ማለት ምን ማለት ነው?
- 24. «አባታችን ሆይ፡» የሚለው ጸሎት በስንት ይከፈላል?
- 25. ስለ ዕለት እንጀራ የጸለዩ እነማን ናቸው?
- 26. ለዕለት እንጀራ ሌላው ትርጉም ምንድነው?
- 27. ወላጆችን ስለማክበር የታዘዘ በየትኛው ክፍል ነው?
- 28. ለወላጆቻቸው ታዛዦች በመሆን በምሳሌነት የቀረቡት እነማን ናቸው?
- 29. ቅዱሳት መጻሕፍትን ማንበብ ለምን ይጠቅመናል?
- 30. አንደበትን ስለመጠበቅ ከተሰጡት ማስረጃዎች አንዱን አቅርብ።

ሁለተኛ ክፍል

ምዕራፍ 1

ትምህርት ሃይማኖት

የእግዚአብሔር መንግሥት

የቅዱሳት መጻሕፍትን ገጾች በማገልገል በተለያዩ ቦታዎች የእግዚአብሔር መንግሥት የሚለውን ሐረግ በምንመለከትበት ጊዜ ቃሉ ማለት ሐረጉ የተለያዩ ትርጉሞች ያሉት ሆኖ እናገኘዋለን። ከእነዚህም ትርጉሞች መካከል የሚከተሉት ይገኙባቸዋል።

1. ይህ አሁን ያለንበት ዓለም ዐልፎ የፍጡር ሳይሆን የፈጣሪ አገዛዝ ብቻ የሚኖርበት ሁኔታ።
2. እግዚአብሔር በፍጥረቱ ላይ ያለው ጌትነት።
3. የእስራኤል ሕዝብና የሚኖሩባት ምድር።
4. ለሕገ እግዚአብሔር በመታዘዝ ለወደፊት የሚወረስ ሰማያዊ ርስት።
5. በእግዚአብሔር የተመረጡ የሃይማኖትና የእስተዳደር መሪዎች የሚገዙት አገዛዝ።
6. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እርሱው ራሱ ወይም እራሱ የመሠረተው መንግሥት።

የእግዚአብሔር አምላክ ብቸኛ አገዛዝ፡- የእግዚአብሔር መንግሥት ስንል እግዚአብሔር የበላይ ሆኖ የማይቆጣጠረው ፍጥረት አለ ለማለት አይደለም። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ለሰው ልጆች ራሳቸውን የማስተዳደር መብት ስለሰጣቸው አንዳንድ ከዚያ የተለዩ ሁኔታዎችን ለማመልከት የእግዚአብሔር መንግሥት እንላለን። ለምሳሌ ይህ አሁን ያለንበት ዓለም ዐልፎ አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር በሚተካበት ጊዜ መንግሥቱ የእግዚአብሔር ብቻ እንጂ የማንም ፍጡር ሊሆን አይችልም።

ይህ አሁን ያለንበት ምድር ዐልፎ እግዚአብሔር አዲስ ሰማይንና አዲስ ምድርን እንደሚፈጥር ሐዋርያው ቅዱስ ጌታርስ በሁለተኛው መልእክት ምዕራፍ 3 ከቅጥር 10 ጀምሮ ዘርዘር ገልጿል። ወይም በምንጠብቀው በወዲያኛው ዓለም ደግሞ አገዛዝና ፍርድ ያል መሆኑን ለማመልከት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ «በመንፈስ ቅዱስ ላይ የሰድብ ታል የሚኖር በዚህ ዓለም ሆነ በሚመጣው ዓለም አይሰረይለትም» ብሏል (ማቴ: ም: 12 ቀ:32)። እንዲሁም ለወንጌልና ለጌታችን ለኢየሱስ ክርስቶስ ሲል ብዙ ነገሮችን የተ በወዲያኛው ዓለም መቶ እጥፍ ያገኛል ብሎአል (ማር: ም:10:ቀ:30)።

እግዚአብሔር በፍጥረቱ ላይ ያለው ጌትነት:- ፈጣሪ አምላካችን በፍጥረቱ ላይ ስላለው ጌትነት ለመናገር የእግዚአብሔር መንግሥት ይባላል ለዚህም የሚከተሉትን ጥቅሶች እንመልከት።

«የእግዚአብሔር ዙፋን በሰማይ ነው፤ የእርሱም ገዢነት በሁሉም ላይ ነው» (መዝ:103ቀ:19)።

«መንግሥትህ የዘለዓለም መንግሥት ናት፤ ግዛትህም ለልጅ ልጅ ነው» (መዝ:145:13)።

«እግዚአብሔር በምድር ሁሉ ላይ ይነግሳል» (ዘካ:ም:14ቀ:9)።

ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለደቀ መዛሙርቱ «አባታችን ሆይ የሚባለውን ጸሎት ባስተማራቸው ጊዜ «ከክፉ አድነን እንጂ ወደፊት አታግባን» ካለ በኋላ «መንግሥት ኃይል፣ ክብር የአንተ ነው» በማለት የእግዚአብሔርን መንግሥትና ጌትነት አመልክቶአል (ማቴ: ም:6ቀ:13)።

የእስራኤል ሕዝብና የሚኖሩባት ምድር:- በብሉይ ኪዳን በተለያዩ ቦታዎች እንደተገለጠው እስራኤላውያንና የሚኖሩባት ምድር የእግዚአብሔር መንግሥት መባሉ የተለመደ ነው። ለዚህም የሚከተሉትን ጥቅሶች እንመልከት።

«ነገዶቻቸውና መሪዎቻቸው በተሰበሰቡ ጊዜ እግዚአብሔር በሕዝብ በእስራኤል ላይ ነገሠ» (ዘዳ:ም:33ቀ:5)።

«የወራዊት ጌታ እግዚአብሔርም በጽዮን ተራራና በኢየሩሳሌም ላይ ነግሳል» (ኢሳ:ም:24ቀ:23)።

«ቅዱሳችሁ የእስራኤል ፈጣሪ ንጉሳችሁ እግዚአብሔር እኔ ነኝ» (ኢሳ: ም:43ቀ:15)።

«እኔም እላችኋለሁ:- ብዙዎች ከምሥራቅና ከምዕራብ ይመጣሉ፤

ከአብርሃምና ከይስሐቅ፣ ከያዕቆብም ጋር በመንግሥት ሰማይት ይቀመጣሉ፤ የመንግሥቱ ልጆች ግን በውጭ ወገኖች ሕይወት ይገኛሉ» (ማቴ ም:8 ቀ:11-12)።

«ስለዚህ እላችኋለሁ:- የእግዚአብሔር መንግሥት ከእናንተ ተወስዶ ፍሬ ለሚያፈራ ሕዝብ ትሰጣለች» (ማቴ:ም:27ቀ:43) ።

በእነዚህም ማስረጃዎች መሠረት ብዙ ጊዜ በብሉይ ኪዳን የእግዚአብሔር መንግሥት የሚለው ሐረግ እግዚአብሔር በእስራኤል ሕዝብ ላይ ያለው ልዩ ገዢነት ማለት መሆኑን እንረዳለን።

ለወደፊት የሚወረስ የሰማያዊ ርስት ተስፋ:- መንግሥተ ሰማይ የሚለው ሐረግ ለሕገ እግዚአብሔር በመታዘዝ ለወደፊት እንደሚወረስ ተስፋ ሆኖም ቀርቦአል።

ለዚህም የሚከተሉትን ጥቅሶች እንመልከት።

«በቀኙ በኩል ያሉትን እንዲህ ይላቸዋል:-

እናንተ የአባቴ ቡሩካን ፣ ዓለም ከተፈጠረበት ጊዜ ጀምሮ የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ውረሱ» (ማቴ:ም:25ቀ:34)።

«የእግዚአብሔር መንግሥት ጽድቅና ሰላም፣ በመንፈስ ቅዱስም የሆነ ደስታ ነው እንጂ መብልና መጠጥ አይደለም» (ሮሜ:ም:14ቀ:17)።

«ዐመፀኞች የእግዚአብሔርን መንግሥት እንደማይወርሱ አታውቁም ነን» (1ኛ: ቆር:ም:6ቀ:9) ።

«ምቀኝነት፣ ስካር፣ ቅጥ ያባ ፈንጠዝያ የመሳሰሉ ናቸው፤ ከዚህ በፊት እንደነገርኋችሁ፣ እንደዚህ ያሉትን ነገሮች የሚያደርጉ ሰዎች የእግዚአብሔርን መንግሥት አይወርሱም» (ገላ:ም:5ቀ:21)። «ስለዚህ ወንድሞች

ሆይ፡ መጠራታችሁንና መመረጣችሁን ለማረጋገጥ በይበልጥ ትጉ፤ ይህ ብታደርጉ ከቶ አትሰናከሉም። በዚህ ዐይነት ዘላለማዊት ወደሆነችው ወይንም ጌታችንና አዳኛችን ኢየሱስ ክርስቶስ መንግሥት ለመግባት ሙሉ መብት ይሰጣችኋል» (2ኛ፡ጴጥ፡ም፡1ቀ፡10-11)።

ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱን ባስተማረ በየጸሎት ትምህርት ውስጥ «መንግሥትህ ትምህርት» ካለ በኋላ «ፈቃድህ በሰማ እንደሆነች እንዲሁም በምድር ትሁን ብሏል። ይህም የሚያመለክተው ለእግዚአብሔርና የእግዚአብሔር ትእዛዞች በሰማይ እንደሚከበሩ ሁሉ በምርምር ይከበሩ ለማለት መንግሥትህ ትምህርት ተባለ።

እግዚአብሔር በሾማቸው ሰዎች የሚካሄድ መንግሥት፡- ሌላው የእግዚአብሔር መንግሥት የሚባለው ደግሞ በሕዝብ ሳይሆን በእግዚአብሔር ተመርጠው የሚሾሙ ሰዎች የሚያስተዳድሩት መንግሥት ነው።

ለዚህም የሚከተሉትን ማስረጃዎች እንመልከት፡-

«እግዚአብሔርም ሳሙኤልን እንዲህ አለው፡- በእነርሱ ላይ እንዳልነገሩ እኔን እንጂ አንተን አልናቁምና በሚሉህ ነገር ሁሉ የሕዝቡን ቃል ስማ» (1ኛ ሳሙ፡ም፡8ቀ፡7)።

«እግዚአብሔር ብዙ ልጆች ሰጥቶኛል፤ ከልጆቹ ሁሉ በእግዚአብሔር መንግሥት ዙፋን ላይ ተቀምጦ በእስራኤል ላይ ይነግሥ ዘንድ ልክ ሰሎሞንን መርጠታል።» (1ኛ፡ዜ፡መ፡ም፡28ቀ፡5)።

«ምሕረቴን ከልጅህ በማራቅ አልተወውም፤ በሕዝቤና በመንግሥቴ ለዘላለም እሾመዋለሁ» (1ኛ፡ዜ፡መ፡ም፡17ቀ፡13-14)።

ከእነዚህ ከላይ ከተገለጹት ሌላ ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለመንግሥተ እግዚአብሔር የተለያዩ ገለጻዎችን አድርጓል። ለምሳሌ በታተራራ ላይ ለሦስት ደቀ መዛሙርቱ መለኮታዊ ክብሩን የሚገልጥ መሆኑ አስቀድሞ ሲናገር እንዲህ ብሏል፡- «እውነት እላችኋለሁ፤ የሰው ልጅ በመሆኑ ሲመጣ እስኪያደርገው እዚህ ከቆሙት መካከል ሞትን የማይቀጥ አሉ» (ማቴ፡ም፡16ቀ፡28)።

እንዲሁም በሌላ ጊዜ ፈሪሳውያን የእግዚአብሔር መንግሥት መቼ እንደምትመጣ ሲጠይቁት የሰጣቸው መልስ እንደሚከተለው ነው፡- «የእግዚአብሔር መንግሥት በመጠባበቅ አትመጣም፤ ደግሞም እንኋት በእዚህ ወይም እንኋት በእዚያ አይሉአትም። እነሆ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት በመካከላችሁ ናት» በማለት የእርሱ በዚያ መገኘት የእግዚአብሔር መንግሥት መገኘት መሆኑን አመልክቶአል (ሉቃ 3፡17 ቀ፡20-21)።

ከዚያም በላይ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለእግዚአብሔር መንግሥት የተለያዩ ምሳሌዎችን ተናግሮአል። የሚከተሉትን ምሳሌዎች እንመልከት፡-

የመረብ ምሳሌ፡- መንግሥተ ሰማይ ወደ ባሕር የተጣለች መረብን ትመስላለች። እርስዋም በየዐይነቱ ሞገስ ስትሰበስብ ሞገስ አጥማጆቹ ወደ ባሕር ዳር ጎትተው በማውጣት ደኅና ደኅናውን መርጠው አስቀምጠው መጥፎ መጥፎውን ግን ወዲያ ይጥሉታል። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንዳለው በዓለም መጨረሻም እንዲህ ይሆናል፤ መላእክት መጥተው ኃጢአተኞችን ከጻድቃን ይለዩአቸዋል። ወደ እቶን እሳትም ይጥሉአቸዋል፤ በዚያ ለቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።

የእንክርዳድ ምሳሌ፡- ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በምሳሌ ሲናገር እንዲህ ብሏል፡- መንግሥተ ሰማይ በእርሻው ውስጥ መልካም ዘር የዘራውን ሰው ትመስላለች። ያ ዘሪ መልካም ዘር ዘርቶ ከተኛ በኋላ ጠላት መጥቶ በእርሻው ውስጥ እንክርዳድ ዘራበት። አገልጋዮቹ እንክርዳዱን ለመንቀል ብለው ስንዴውንም እንዳይነቅሉ እስከ መከር ጊዜ ድረስ ስንዴውም እንክርዳዱም አብረው እንዲያድጉ ነገራቸው። በመከር ጊዜ ግን እንክርዳዱን እንዲያቃጥሉና ስንዴውን ግን በጎተራ እንዲከትቱት አዘዛቸው። ስንዴው የመንግሥተ ሰማያትን እንክርዳዱ ደግሞ የገሀነም እሳትን ሰዎች የሚያመለክት ነው።

የሰናፍጭ ዘር ምሳሌ፡- መንግሥተ ሰማይ አንድ ሰው ወስዶ በእርሻው ውስጥ የዘራትን የሰናፍጭ ዘር ትመስላለች። ከዘር ሁሉ የምታንስ ሲሆን ባደገች ጊዜ ግን ከአትክልቶች ሁሉ ትበልጣለች፤ ዛፍም የምታክል ስለሆነ ወፎች መጥተው ያርፉባታል፤ ጎጆም ይሠሩባታል። ይህም የሚያመለክተው የእግዚአብሔር መንግሥት ወንጌል በጥቂቶች ሰዎች ጀምሮ ወደ ብዙዎች ሰዎች የምትስፋፋ መሆንዋን ነው።

የእርሾ ምሳሌ:- መንግሥተ ሰማይ አንዲት ሴት ወስዳ ከሦስት መስፈሪያ ዱቄት ጋር የለወሰኛውን እርሾ ትመስላለች። እርሾውም ሊጡን ሁሉ እንዲሰካ አደረገው። ይህም የሚያመለክተው በጥቂቱ የሚጀመረው የወንጌል ትምህርት በብዛት የሚሰፋፋ መሆኑን ነው።

እነዚህ ምሳሌዎች የሚገኙ በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 13 ላይ ነው።

የሰው ልጆች ነጻ ፈቃድ

የሰው ልጆች ነጻ ፈቃድ ማለት ምን ማለት ነው? ነጻ ፈቃድ ወይም የፍ ላጎት ነጻነት ማለት አንድን ነገር ለመውሰድ ወይም ለመተው፣ ለማድረግ ወይም ላለማድረግ የግል ምርጫ ማለት ነው። እግዚአብሔር በመጀመሪያ ሰውን በፈጠረው ጊዜ ሙሉ የፈቃድና የፍላጎት ነጻነትን ሰጠው እንጂ ካላንቀሳቀሱት እንደማይንቀሳቀስ የፋብሪካ መሣሪያ አላደረገውም። ነጻነትንም ከመስጠት ጋር የትኛው ድርጊት ጠቃሚና የትኛው ድርጊት ጉጂ መሆኑን አስተማረው። ትምህርት ቤቱም የዲደን ገነት ነበር። የመጀመሪያውን ትምህርት ሲሰጠው እንዲህ ብሎት ነበር፡- «ከገነት ባርች ሁሉ ፍሬ ብትበላ ምንም ችግር አይደርስብህም፤ ነገር ግን ክፋንና ደግን ከምታስታውቀዋ ባፍ ብትበላ ሞትን ትሞታለህ።» አዳምም በተሰጠው የፈቃድ፣ የፍላጎትና የምርጫ ነጻነት መሠረት ያን ፍሬ ሳይበላ ከመኖር ይልቅ በልቅ መሞትን ስለመረጠ በማይ ለወጠው የእግዚአብሔር ቃል መሠረት የሞቱ ፍርድ በሥራ ላይ እንዲውል ተደረገ። ስለዚህም ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ «በአንድ በአዳም ኃጢአት ምክንያት ፍርድ በሰው ሁሉ ላይ እንደመጣ በአንዱ በክርስቶስ ጽድቅ ለሰዎች ሁሉ መጥቶአል» ብሎአል (ሮሜ:ም:5ቀ:12እና:18)።

ምስጋና፣ ግዴታ፣ የሥራ ዋጋ (ክልማት) ወይም ቅጣትና ወቀሳ ከነጻ ፈቃድ ወይም ከነጻ ድርጊት ጋር የተያያዙ ናቸው።

የሰው ልጅ ነጻ ፈቃድና ነጻ ፍላጎት ባይኖረው ኖሮ ደንበኞችና ሕግጋት መኖር ባለስፈላጊነታቸውም ነበር። አንድ ሰው ከሌሎች ሰዎች ምክር የሚ ጠይቀው የተሻለ መስሎ የታየውን ሐሳብ ለመቀበልና ያልመሰለውን ደግሞ ለመተው የመምረጥ ነጻነት ስላለው ነው።

የእግዚአብሔር ፈቃድ ሁሉም እንዲደኑ ነው:- ምንጊዜም ቢሆን እግዚአ ብሔር ሰው ሁሉ ይደን ዘንድ እንጂ ይኩነን ዘንድ ፍላጎቱ አይደለም። ይህም

ባለመሆኑ ነው እግዚአብሔር አዳምን ያን ፍሬ በልቅ እንዳይሞት ያስጠ ነቀቀው። እንዲሁም ቃየል በወንድሙ በአቤል ላይ ቅናት አድርጎት ፈታ በተኩሳተረ ጊዜ እግዚአብሔር እንዲህ ብሎታል፡- «የተጌጣኸውና ራትህንም በቅጣ የተኩሳተረው ለምንድን ነው? ሙሉህም ነገር አድርገህ ቢሆን ሃይ ፊትህ በፈገግታ ባበራ ነበር፤ አሁን ግን ያደረግኸው ክፉ ነገር በመሆኑ ኃጢአት በበርህ ላይ አድብቷል፤ በቅጥጥኛ ሥር ሊያደርግህም ይፈልጋል፤ ሆኖም አንተ ልታሸንፈው ይገባል።» እግዚአብሔር በዚህ ግይነት ቢያስጠ ነቀቀውም እርሱም እንደ አዳምና እንደ ሐዋን አለመታዘዝን ስለመረጠ ወንድሙን አቤልን በመግደል ነፍሱ ገዳይ ሆነ። እግዚአብሔር ያን ማስጠ ነቀቂያ የሰጠው ሰው ሁሉ እንዲደኑ እንጂ ማንም እንዲጠፋ ስለማይፈልግ ነው።

ሰው ሁሉ እንዲደኑ እንጂ ማንም ሰው እንዳይጠፋ የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑን ከሚገልጹት የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች መካከል የሚከተሉት ይገኙ ባቸዋል።

«ኃጢአተኛው ከመንገዱ ተመልሶ በሕይወት ይኖር ዘንድ እንጂ ኃጢአ ተኛው ይሞት ዘንድ አልፈቅድም ይላል ጌታ እግዚአብሔር» (ሕዝ: ም: 33ቀ:11) ።

«የእግዚአብሔር ፈቃድ ሰዎች ሁሉ እንዲደኑና እውነትን እንዲያውቁ ነው»(1ኛ:ጢሞ:ም:2ቀ:4)።

«አንዳንድ ሰዎች እንደሚመስላቸው ጌታ የተናገረውን ቃል ለመፈጸም አይዘገይም፤ ግን ሰው ሁሉ ለንስሐ እንዲበቃ እንጂ ማንም እንዳይጠፋ ፈልጎ ስለ እናንተ ይታገላል» (2ኛ:ጴ:ም:3ቀ:9)።

በእነዚህም ማስረጃዎች መሠረት እግዚአብሔር ሁሉም ሰው እንዲደኑ እንጂ ማንም እንዳይጠፋ የማይፈልግ መሆኑን እንረዳለን። ይሁን እንጂ የጥፋትን መንገድ የሚመርጠውን ሰው አስቀድሞ በሰጠው የፈቃድና የፍላጎት ነጻነት መሠረት ይተወዋል እንጂ የማይፈልገውን ድርጊት እንዲያደርግ ወይም ሊያደርግ የሚፈልገውን ድርጊት እንዳያደርግ አያስገድደውም። ሆኖም የድር ጊቱ ወይም ያለማድረግ ውጤት ምን እንደሚሆን እንዲያውቅ በተለያዩ መንገዶች ይገልጻሉ።

የእግዚአብሔር ውሳኔ አለመለወጥና ነጻ ፈቃድ፡- እግዚአብሔር በደግነቱ ላይ ወይም ከደግነቱ፣ በመሐሪነቱ ላይ ወይም ከመሐሪነቱ፣ በፍርድ ላይ ወይም ከፍርድ፣ በቅድስናው ላይ ወይም ከቅድስናው፣ በዐዋቂነቱ ላይ ወይም ከዐዋቂነቱ፣ በጥበበኛነቱ ላይ ወይም ከጥበበኛነቱ በጎያልነቱ ላይ ወይም ከጎያልነቱ ምንም የሚጨምረው ወይም የሚቀንሰው ነገር ስለሌለ አይለ ወጥም። ፍርዶቹና ድርጊቶቹ በፍጹም የማይሳሳቱ ስለሆኑ ተመልሶ የሚያር ማቸው አይደሉም። ፍርዶቹም ከዘመናትና ከሁኔታዎች ጋር የሚለወጡ አይደሉም። በዓለም ላይ ምን እንደሚደረግና ወደፊትም ሊደረግ ያለውን ነገር በዘለዓለማዊ ዕውቀቱ የሚያውቀው ስለሆነ ሐሳቡን መለወጥ፣ ውሳኔውን ማስተካከልና መለኮታዊ ፍርዱን ማሻሻል የሚያስፈልገው አይደለም።

እግዚአብሔር የማይለወጥ መሆኑን ከሚገልጹት ማስረጃዎች መካከል የሚከተሉት ይገኙባቸዋል፡-

«ሐሰትን ይናገር ዘንድ እግዚአብሔር ሰው አይደለም፤ ይጸጸትም ዘንድ የሰው ልጅ አይደለም፤ እርሱ ያለውን አያደርገውምን? የተናገረውንስ አይፈጸ መውን?» (ዘጎ፡ም፡23ተ፡19)።

«የእስራኤል ጎይል እንደ ሰው የሚጸጸት አይደለም፤ አይዋሽም፤ አይጸጸትም» (1ኛ፡ ሳሙ፡ም፡15ቀ፡29)።

«እኔ እግዚአብሔር አልለወጥም» (ሚል፡ም፡3ቀ፡6)።

«ሰማይና ምድር ያልፋሉ፤ ቃሌ ግን አያልፍም» (ማቴ፡ም፡24 ቀ፡35)።
«እግዚአብሔር ከመረጠና ጸጋውን ከሰጠ በኋላ ባደረገው ነገር አይጸጸትም» (ሮሜ፡ም፡11ቀ፡29)።

«መልካም ስጦታና ፍጹም በረከት ሁሉ ... የሚመጣው እንደ ጥላ መዘዋወር ወይም መለዋወጥ ከሌለበት ከእግዚአብሔር ነው» (ያዕ፡ ም፡ 1ቀ፡17)።

እግዚአብሔር ሰውን ምን ቢያደርግ እንደሚጸድቅና ምን ቢያደርግ እንደሚከብን አስቀድሞ አስጠንቅቆታል። የሚያስከኑንን ተግባር ቢፈጽም እንደሚከብንን የማይለወጠው የእግዚአብሔር ቃል ያረጋግጣል። ይሁን እንጂ ምንም እንኳ ይህ ማስጠቀቂያ ቢሰጠን የሚያስፈርድብንን ሥራ የምንፈጽም

ሰዎች ጥቂቶች አይደሉም። ታዲያ የእግዚአብሔር ቃል የማይለወጥ ከሆነ እንዴት ኃጢአተኞች በንስሐና በጸሎት የእግዚአብሔርን ውሳኔ ሊያስለውጡ ይችላሉ ተብሎ ይጠየቅ ይሆናል።

የእግዚአብሔር ውሳኔ ተለውጦ አያውቅም፤ ማንም ያስለወጠው የለም፤ ሊያስለውጠውም የሚችል የለም። አንድ ሰው ኃጢአት ከሠራ በኋላ በንስሐና በጸሎት የእግዚአብሔርን ይቅርታ በመለመኑ ኃጢአቱ የተሰረየለት እንደሆነ የእግዚአብሔር ውሳኔ ተለወጠ ማለት አይደለም።

በእግዚአብሔር ፈቃድ የጸኑ ወይም ከኃጢአታቸው በንስሐ የተመለሱ ሰዎች እንደሚድኑና ያለንስሐ በኃጢአታቸው የሚቀጥሉ ሰዎች ደግሞ እንደሚቀጡ የማይለወጠው የእግዚአብሔር ውሳኔ ነው (ሕዝ፡ 33፡ 11፤ ዘጳ፡30፤ 19. ሲራ፡15፤ 11-17)። ይህ የእግዚአብሔር ውሳኔ ሲሆን ኃጢአተኛው በንስሐና በጸሎት ወደ እግዚአብሔር ቢመለስ ለውጥ የመጣው በእርሱ በኩል ነው እንጂ በእግዚአብሔር በኩል አይደለም።

ንስሐ የሚገባ ሰው ይቅርታ እንደሚደረግለት በእግዚአብሔር ዘንድ የተላለፈው ውሳኔ ቀደም ብሎ ነው እንጂ እያንዳንዱ ሰው ንስሐ ከገባ በኋላ የሚተላለፍ ውሳኔ አይደለም። በዚህም መሠረት የእግዚአብሔር ውሳኔ የማይለወጥ መሆኑን እንገነዘባለን።

ስለዚህም የሰው ልጅ ነጻ ፈቃድ ከማይለወጠው ከእግዚአብሔር ጸሎት ተቀባይነት ጋር ምንም የሚቃረነው ነገር የለም።

ጊዜ የማይወስነው የእግዚአብሔር ዕውቀትና የሰዎች ነጻ ፈቃድ፡- እግዚአብሔር በሁሉም ቦታ የሚገኝ እንደመሆኑ በሰማይና በምድር ሙሉ ነው። በመለኮቱም ውሱንነትና መለወጥ የለበትም። ዐዋቂነቱም ፍጹም ነው እንጂ ውሱን አይደለም። የእግዚአብሔር ዐዋቂነት መለኮታዊ ጠባዩ ነው እንጂ በትምህርት የተገኘ አይደለም። እንዲሁም የእግዚአብሔርን ዐዋቂነት ጊዜና ቦታ አይወስነውም። ያለፈው አይረሳም፤ አሁን ያለው ሁኔታ በመላ ይታወቃል እንጂ ጊዜና ቦታ አይወስነውም፤ ወደፊትም የሚሆነው ማንኛውም ሁኔታ በአሁኑ ጊዜ እንዳለ ሆኖ በእግዚአብሔር ዘንድ በግልጥ ይታወቃል።

ታዲያ፡ እግዚአብሔር ወደፊት ሊደርሱ የሚችሉትን ነገሮች የሚያውቅ ሆኖ ለምን እንዲደርሱ ይፈቅዳል? ለምን እንዳይደርሱ አያደርግም? ተብሎ ይጠየቅ ይሆናል።

ቀደም ተብሎ እንደተገለጠው እግዚአብሔር ሲፈጥረው ጀምሮ ለሰው ልጅ የፈቃድና የፍላጎት ነጻነትን ሰጥቶታል። በዚህም ምክንያት ለያንዳንዱ እንደየተግባሩ ጽድቅን ወይም ኩነኔን ከማዘጋጀቱ በቀር ሰው ያልፈለገውን እንዲያደርግ፣ ወይም የፈለገውን እንዳያደርግ አያስገድደውም። ስለዚህ የእግዚአብሔር የቅድሚያ ዕውቀት የሰውን ነጻ ፈቃድ ያለመገደብ መለኮታዊ ጠባቱን አይለውጠውም።

ይህንንም በሚከተለው ጥቅስ እንመልከት፡

«ሕዝቤ ግን ቃሌን አልሰሙኝም፤ እስራኤልም አላዳመጠኝም። እንደልባቸው ሥራ ተውኋቸው፤ በልባቸውም ሐሳብ ሄዱ።» (መዝ: 81 ቀ: 11-12)

የቅዱሳን መጻሕፍት ማስረጃዎች፡- ስለሰው ልጆች ነጻ ፈቃድ ብዙ የቅዱሳን መጻሕፍት ማስረጃዎች ያሉ ሲሆን ከእነርሱም መካከል የሚከተሉት ይገኙባቸዋል፡

«ለማይወደው ነገር መቼም ምክንያት ስለማይሆን በኃጢአት ለመውደቁ ምክንያት የሆነበትን እግዚአብሔር ነው አትበል፤ ኃጢአተኛን ስለማይፈልገው እንድሳሳት ያደረገኝ እርሱ ነው አትበል።

እግዚአብሔር ኃጢአትን ሁሉ ይጠሳል፤ እግዚአብሔርንም የሚፈሩ ኃጢአትን አይወዱም።

እግዚአብሔር በመጀመሪያ ሰውን ፈጥሮ የፈለገውን እንዲወስን ነጻነትን ሰጠው። አንተም ከፈለግህ ትእዛዛትን ልትጠብቅ ትችላለህ፤ ለትእዛዛቱ ታማኝ የመሆን ችሎታም አለህ።

እግዚአብሔር እሳትንና ውሃን በፊትህ አኑርልሃል፤ አንተ ወደመረጥኸው እጅህን ክትተ። ሰው በፊቱ ሕይወትና ሞት አሉለት፤ ለእርሱም የመረጠው ይሰጠዋል» ሢራክ: ም: 15 ቀ: 11-17)።

«ሕይወትንና ሞትን፡ በረከትንና መርገምን በፊታችሁ እንዳስቀመጥሁ እኔ ዛሬ ሰማይንና ምድርን በአንተ ላይ አስመስክራለሁ፤ እንግዲህ አንተና ዘርህ በሕይወት ትኖሩ ዘንድ ሕይወትን ምረጥ» (ዘዳ: ም: 30 ቀ: 19)።

«እግዚአብሔርን ማምለክ ክፉ መሰሎ ቢታያችሁ አባቶቻችሁ በወንዝ ማዶ ሳሉ ያመለኳቸውን አማልክት ወይም በምድራቸው ያላቸሁባቸውን የአሞራውያንን አማልክት ታመልኩ እንደሆነ የምታመልኩትን ዛሬ ምረጡ። እኔና ቤቴ ግን እግዚአብሔርን እናመልካለን» (ኢያ: ም: 24 ቀ: 15)።

«ማንም ሰው ሲፈተን እግዚአብሔር ፈተነኝ አይበል፤ እግዚአብሔር በክፉ አይፈትንም፤ እርሱ ራሱ ማንንም አይፈትንም፤ ነገር ግን እያንዳንዱ ሰው በራሱ ምኞት ሲሳብስ ሲታለል ይፈተናል። ከዚህ በኋላ ምኞት ፀንሳ ኃጢአትን ትወልዳለች፤ ኃጢአትም ካደገች በኋላ ሞትን ትወልዳለች» (ያዕ: ም: 1 ቀ: 13-15)።

ጸም

ጸም ማለት ከቀኑ እስከተወሰነ ሰዓት ድረስ ምንም አለመብላት ነው። ለምሳሌ እንደ ቅዱስ ጴጥሮስና እንደ ቆርኔሌዎስ ማለት ነው (የሐ: ሥ: ም: 10 ቀ: 3-9)። ለተወሰነው ሰዓትም ከተቁዩ በኋላ ጸ-ሞሚው የሚበላው ዳንኤል በጸመ ጊዜ እንዳደረገው ከቅባት ነጻ የሆነ ምግብ ነው።

«በዚያን ወራት እኔ ዳንኤል ሦስት ሳምንት ሙሉ ሳዝን ነበርሁ። ማለፊያ እንጀራም አልበላሁም፤ ሥጋና ጠጅም በአፈ አልገባም፤ ሦስቱም ሳምንት እስኪፈጸም ድረስ ዘይት አልተቀባሁም» (ዳን: ም: 10 ቀ: 2-3)።

ዳንኤልም ይህን ሲያደርግ እግዚአብሔር ሕዝቅኤልን ባዘዘው መሠረት መፈጸሙ ነው።

እግዚአብሔር ሕዝቅኤልን ያለው እንዲህ ነው፡-

«አሁንም ጥቂት ስንዴና ገብስ፡ ባቁላና ምስር፡ ማሸላና አጃ ውሰድ፡ ሁሉንም በአንድነት ቀላቅለህ እንጀራ ጋግር፡ ይህም በግራ ጎንህ በምትተኛባቸው በ390 ቀናት ውስጥ የምትመገበው ነው» (ሕዝ: ም: 4 ቀ: 9)።

በጸምም አማካይነት ራሳችንን በማዋረድና ሰውነታችንን በማድከም ዓመፀኛውን ሥጋችንን መቁጣጠር እንለማመዳለን።

የሚከተሉትን የባለመዝሙሩን አባባሎች እንመልከት፡-

«እኔስ እነርሱ በታመሙ ጊዜ ማቅ ለበስሁ፤ ነፍሴንም በጸም አደክ ምዳት» (መዝ:35ቀ:13)።

«ጉልበቶቼ በጸም ደከሙ፤ ሥጋዬም ቅቤ በማጣት ከላ» (መዝ 109 ቀ:24)።

የአጽዋማት ሥነ ሥርዓት

አጽዋማት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሥርዓት እንዲኖራቸው መደረግ የጀመሩት ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ሰማይ ካረገ በኋላ ነው።

«እነርሱም እግዚአብሔርን ሲያመልኩና ሲጸሙ ሳለ መንፈስ ቅዱስ እኔ ለመረጥኋቸው ሥራ በርናባስንና ሳውልን ለዩልኝ አለ» (ዮሐ: ሥ: ም: 13ቀ:2)።

ይህም የሆነው ቀደም ብሎ ጌታችን የተናገረው ትንቢት ይፈጸም ዘንድ ነው፡-

«መብራው ከእነርሱ ጋር እያለ ሚዚያች ማዘን ይገባቸዋል? ነገር ግን መብራው ከእነርሱ የሚለይበት ጊዜ ይመጣል፤ በዚያን ጊዜ ይጸማሉ» (ማቴ:ም:9ቀ:15)።

ቤተ ክርስቲያን የወሰነቻቸው አጽዋማት፡- ቤተ ክርስቲያን ከጌታችን በተቀበለችው ሥልጣን መሠረት ለአምልኮተ እግዚአብሔር ልዩ ልዩ ሥርዓቶችን አዘጋጅታለች። በዚህም መሠረት የደነገገቻቸው የአጽዋማት ዝርዝር የሚከተሉት ናቸው፡-

የጌታችን ጸም፡- ይህ ጸም በሀገራችን ዐቢይ ጸም ወይም የሁዳ ጸም ይባላል። የጌታችን ጸም የተባለበት ምክንያት ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ የጸመው የአርባ ቀናት ጸም የጸሙ መነሻ በመሆኑ ነው። የቀኖቹም ብዛት

ኅምሳ አምስት ቀናት ናቸው። አርባው ቀናት ጌታችን የጸማቸው ሲሆኑ ዐሥራ አምስቱ ቀናት የተጨመሩት በቤተ ክርስቲያን ውሳኔ ነው። የመጀመሪያው አንድ ሳምንት የዝግጅት ጊዜ ሲሆን የመጨረሻው አንድ ሳምንት ግን የጌታችን ሕማማት መታሰቢያ ነው። ጽዋሚው የመጨረሻውን ሳምንት ማለት የሕማማቱን ሳምንት በሚጸምበት ጊዜ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እኛን ለማዳን ብሎ በእኛ ምትክ ሆኖ የተቀበለውን ሕማም ያስታውሳል።

የልደት ጸም፡- የዚህ ጸም መጀመሪያ ሁልጊዜ ኅዳር 16 ቀን ሆኖ መፈሰኪያው በምስት ተከታታይ ዓመቶች ታኅሣሥ 29 ቀን ነው። በአ ራተኛው ዓመት ማለት በዘመነ ዮሐንስ ግን የልደት በዓል የሚውለው ታኅሣሥ 28 ቀን ስለሆነ የሚፈሰከው በታኅሣሥ 28 ቀን ነው። ይህም የሆነበት ምክንያት የሚከተለው ነው።

ጌታችን የተፀነሰው መጋቢት 29 ቀን መሆኑን የቤተ ክርስቲያን ትውፊት ያረጋግጥልናል። ከመጋቢት 29 ቀን እስከ ታኅሣሥ 29 ቀን ድረስ ዘጠኝ ወር ከአምስት ቀን ሊሆን የሚችለው በነሐሴና በመስከረም መካከል የምትመጣ ጳጉሜ አምስት ቀን ብቻ የሆነች እንደሆነ ነው። ጳጉሜ ግን ስድስት ቀን ሆኖ በምትውልበት ጊዜ ከመጋቢት 29 ቀን ተነሥቶ ዘጠኝ ወር ከአምስት ቀን የሚሆነው በታኅሣሥ 28 ቀን ነው። እንደሚታወቀው አንዲት ሴት ፀንሳ የምትወልደው በዘጠኝ ወር ከአምስት ቀንም ነው። እመቤታችንም ጌታችንን የወለደችው በዚህ የጊዜ ርዝመት እንጂ ከዚያ የተለየ ሊሆን አይችልም። በዚህም መሠረት የዘመነ ዮሐንስ መዝሙር ጳጉሜ 6 ቀን ስለሚሆን ሁልጊዜ በዘመነ ዮሐንስ የልደት በዓል ታኅሣሥ 28 ቀን ይውላል፤ የገና ጸምም የሚፈሰከው በዚያኑ ፅላት ነው። ይህም የቤተ ክርስቲያን ደንብና ሥርዓት ስለሆነ በራሳችን ስሜት ተነሣሥተን የልደትን ጸም መነሻ ወይም መድረሻ ልንለውጥ አንችልም።

ቤተ ክርስቲያን ይህን ጸም የደነገገችበት ምክንያት አምላካችን የሰውን ልጆች ከኃጢአትና ከስይጣን ተገገርነት ስለተቤገገ ምስጋና ለማቅረብ ነው። እንዲሁም ነቢዩ ሙሴ የእግዚአብሔርን ቃል በጸም እንደተቀበለ እኛም የእግዚአብሔርን ቃል ማለት የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ልደት አስቀድመን በመጸም እንቀበለዋለን።

የሐዋርያት ጸም፡- ክርስቲያኖች የትንሣኤ በዓላቸውን ከአይሁድ የፋሲካ በዓል በፊት ወይም ከአይሁድ የፋሲካ በዓል ጋር አብረው እንዳያከብሩ በዓለም

ዐቀፍ ሲኖዶስ ተወስንዋል። የትንሣኤ በዓልም መከበር ያለበት የአይሁድ የፋሲካ በዓል ከተከበረ በኋላ በሚቀጥለው እሁድ ነው። የሐዋርያት ጸም ደግሞ የተያያዘው ከትንሣኤ በዓል ጋር በመሆኑና ጸሙም የሚፈሰከው ሁልጊዜ በሐምሌ 5 ቀን በመሆኑ የጸሙ ቀኖች ብዛት በ15 እና በ49 ቀኖች መካከል ከፍና ዝቅ ይላል።

የዚህም ጸም ምክንያት በሐዋርያቱ ላይ ስለወረደው የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ለእግዚአብሔር ምስጋና ለማቅረብ ነው።

የእመቤታችን የድንግል ማርያም ጸም (ጸም ፍልሰታ)፡- የዚህን ጸም ምክንያት በተመለከተ ሁለት የተለያዩ ሐሳቦች አሉ። የጸሙን ስም የድንግል ማርያም ጸም የሚሉት ወገኖች ይህን ጸም የምንጸመው በመጀመሪያ የጸሙትው እመቤታችን ስለሆነች ነው ይላሉ። እነዚህ ወገኖች የእመቤታችን የተቀደሰ ሰውነት ወደ ሰማይ የተወሰደ መሆኑን ቢያምኑም የጸሙን ምክንያት ግን ከዚያ ጋር አያያይዙትም።

ሁለተኛዎቹ ወገኖች ግን የእመቤታችን ሰውነት እነርሱ ሳያውቁ ወደሰማይ ስለተወሰደ ይህ ምሥጢር እንዲገለጥላቸው ሐዋርያት የጸሙት ጸም ነው ይላሉ። የጸሙም ርዝመት ዐሥራ አምስት ቀኖች ሲሆን ጸሙ በነሐሴ አንድ ቀን ተጀምሮ በነሐሴ ዐሥራ ስድስት ቀን ይፈሰካል።

ጸመ ነነዌ፡- ይህ ጸም የነነዌ ከተማ ሰዎች የእግዚአብሔርን ምስጋና በማግኘት ከእግዚአብሔር ቀጣዩ የጸኑበት ጸም መታሰቢያ ነው። የሚጸመው ለሦስት ቀኖች ሲሆን ሰኞ ይጀምርና ረቡዕ የመጨረሻው ቀን ይሆናል፤ ሐሙስ ግን ይፈሰካል።

ይህ ጸም በመጀመሪያ በሥራ ላይ የዋለው በሰርያዊው ፓትርያርክ አብ ሃም አማካይነት ነው።

የረቡዕና ዓርብ ቀኖች ጸም፡- ከጌታችን ትንሣኤ በኋላ በጎምሳዎቹ ቀኖች ምናልባት በዓለ ልደትና፣ በዓለ ጥምቀት በረቡዕ ወይም በዓርብ ቀን ካልዋ በቀር ረቡዕና ዓርብ ዓመቱን በመላ የጸም ቀኖች ናቸው።

ረቡዕ ጌታችንን ለመግደል የተደለበት ቀንና ዓርብ ደግሞ የስቅለቱ መታሰቢያ ቢያዎች ናቸው።

ጌታችንን ለመግደል የተደለበት ሰዓት (ማቴ:22:15-22)

ቤተ ክርስቲያንም እነዚህን ሁለት ቀኖች የጸም ቀኖች አድርጋ በመወሰንዋ አበጀች፤ እሁድን ለጌታችን ትንሣኤ በዓል መታሰቢያ አድርገን እንደም ናክብር ሁሉ ረቡዕና ዓርብንም ለጌታችን ሕማማት መታሰቢያ አድርገን መጸም ይገባናል።

የሁለቱ ቀኖች ጸምና ጸመ አርብአ ቀደም ተብለው በዘመነ ሐዋርያት የተደነገጉ ለመሆናቸው በመጽሐፈ ዲድስቅልያ አንቀጽ ሠላሳ አንድና አንቀጽ ሠላሳ ስምንት ይመለከታል።

የገሃድ ጸም፡- የገሃድ ጸም በልደትና በጥምቀት ዋዜማዎች የሚጸሙ ጸሞች ናቸው። የቀኖቹ ብዛት በአንድና በሦስት ቀኖች መካከል ነው። በዓሉ በእሁድ ቀን ቢውል የገሃድ ቀን ሁለት ቀን ይሆናል፤ በዓሉ በሰኞ ቀን ቢውል የገሃድ ጸም ሦስት ቀን ይሆናል። ከእዚህ በተለየት ቀኖች ቢውል ግን የገሃድ ጸም አንድ ቀን ብቻ ይሆናል።

ለገሃድ ጸም ሁለት ምክንያቶች ይሰጣሉ፡- አንደኛው ምክንያት ሥጋን አንጽቶ ነፍሱን ቀድሶና ልብን ሰብሮ በዓላቱን መቀበል ስለሚያስፈግ ከበዓላቱ በፊት በዚህ ዓይነት ለመዘጋጀት የገሃድን ጸም እንጸማለን።

ሁለተኛው ምክንያት የጥምቀት ወይም የልደት በዓል በረቡዕ ወይም በዓርብ ቀን ቢውል ስለማይጸምበት ለዚያ ማካካሻ እንዲሆን የገሃድን ጸም እንጸማለን።

ስለጸም አስፈላጊነት የቅዱሳት መጻሕፍት ማስረጃዎች፡-

ጸምን በተመለከተ በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ብዙ ማስረጃዎች ያሉ ሲሆን ከእነርሱም ጥቂቶቹ የሚከተሉት ናቸው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ጸም ለእርሱ ምንም የማያስፈልገው ሲሆን ለእኛ አርአያ ለመሆን አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ጸሞአል (ማቴ.ም:4ቀ:2)።

የሰውን ልጅ ጠላት ሰይጣንን ለማሸነፍ የሚቻለው በጸምና በጸሎት መሆኑን ለደቀ መዛሙርቱ ሲያስረዳ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡- «እንዲሁ ዐይነቱ ግን በጸምና በጸሎት ካልሆነ በቀር አይወጣም» ብሏቸዋል (ማቴ.ም:17ቀ:21) ።

ሙሴ ሁለት ጊዜ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ጸሟል (ዘጸ:ም:34ቀ:28)።

ኤልያስ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ጸሞአል (1ኛ: ነገ:ም:19ቀ:8)።

አስቴርና ወገኖቻቸው ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት ጸመዋል (አስ: ም: ቀ:16)።

ዳንኤል ሦስት ሳምንት ጸሟል። በነዚያም ሦስት ሳምንቶች ውስጥ ለ አልበላም፣ ወይንም አልጠጣም (ዳን:ም:10ቀ:2-3)።

የነነዌ ሰዎች ከትልቁ ጀምሮ እስከ ትንሹ ድረስ ማቅ ለብሰው ስለጸየ የእግዚአብሔርን ይቅርታ አገኙ (ዮና:ም:3ቀ:5-10)።

የፋኑኤል ልጅ ሐና ዕድሜዋ ሰማንያ አራት ዓመት እስኪሆን ድረስ በጸም በጸሎት ሆና የመበለትነት ዘመንዋን አሳልፋለች (ሉቃ:ም: 2ቀ: 36-37)

የተከራካሪዎች ተቃውሞና ለተቃውሞውም የተሰጡ መልሶች

የጸምን ጠቃሚነት በሚመለከት ከአራት ዘፍጥረት እስከ ራእይ የሐንስ ድረስ በሚገኙት ልዩ ልዩ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ብዙ ማስረጃዎችን መጥቀስ ይቻላል። እነዚህንም ማስረጃዎች መሠረት በማድረግ ጥንታውያን የቤተ ክርስቲያን አባቶች ያስረከቡንን የአጽዋማት ቀኖና የምናከብር መሆናችን ግልጽ ነው። ይሁን እንጂ የቅዱሳት መጻሕፍትን ትርጓሜ እነርሱ በፈለጉት መንገድ ከመምራታቸው የተነሳ አንዳንድ ተከራካሪዎች በጸም ጠቃሚነት ላይ ከሚያቀርቡአቸው ተቃውሞዎች መካከል ቀጥለው የተዘረዘሩት ይገኙባቸዋል።

የመጀመሪያው ተቃውሞ፡- የዮሐንስ ደቀ መዛሙርትና ፈሪሳውያን ይጸሙ እንደነበረና የጌታችን ደቀ መዛሙርት ግን የማይጸሙ መሆናቸው በማቴዎስ ወንጌል ም.9 ቀ. 14 ላይ በመገለጹ ይህ ሊሆን የቻለው የጸምን ጠቃሚነት ጌታችን ስላላመነበት ነው የሚል ሐሳብ የሚያቀርቡ ወገኖች አሉ። ይህ አባባል ግን የጥቅሱ አመጣጥና አካሄድ ሳይመረመር የተሰነዘረ በመሆኑ ትክክል አይደለም። ጌታችን አርባ ቀኖችን በመጸም ለእኛ ምሳሌ ከመሆኑም በላይ የጸምንና የጸሎትን ጎይል ያረጋገጠ መሆኑን በማቴዎስ ወንጌል ም. 17 ቀ. 27 መመልከት ይቻላል።

የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ወደጌታችን ቀርበው እኛና ፈሪሳውያን የምንጸም ስንሆን የአንተ ደቀ መዛሙርት ግን የማይጸሙት ለምንድነው ብለው በጠየቁት ጊዜ የሰጣቸው መልስ ጸም አስፈላጊ አለመሆኑን ሳይሆን ሙሽራው ከእነርሱ ጋር እያለ ሠርገኞች የማይጸሙ መሆናቸውንና ሙሽራው ከእነርሱ ሲወሰድ ግን የሚጸሙ መሆናቸውን ነው። ሙሽራ የተባለው ጌታችን ነው። ሠርገኞች የተባሉት ደግሞ የጌታችን ተከታዮች ናቸው። እንዲሁም መወሰድ የተባለው ዕርገቱ ነው። በዚህም መሠረት ከዕርገቱ በኋላ የጌታችን ተከታዮች መጸም የጀመሩ መሆናቸውን ለመረዳት የሚከተለውን ጥቅስ እንመልከት።

«እነርሱም ጌታን ሲያመልኩና ሲጸሙ ሳሉ መንፈስ ቅዱስ እኔ ለመረጥ ጳቸው ሥራ በርናባስንና ሳውልን ለዮልኝ አለ» (ዮሐ. ሥ. ም13 ቀ.2)።

ጌታችንም ለዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ጥያቄ መልስ መስጠቱን በመቀጠል በአረጅ ልብስ ላይ አዲስ መጣፊያ የሚጥፍና በአረጅ አቁማዳ ደግሞ አዲስ የወይን ጠጅ የሚያኖር አለመኖሩን የሚገልጽ ምሳሌ የተናገረው የአራቱ የጸም

ሥነ ሥርዐት ከሐዲሱ የጾም ሥነ ሥርዐት የተለየ መሆኑን ሊያስረዳቸው ስለፈለገ ነው።

አንዳንድ ጊዜ ከዚህ ጋር ተያይዞ የሚቀርበው ጥያቄ ወይም ትችት ሰው ባስፈለገው ጊዜ ብቻ ይጸማል እንጂ በዓመት ወይም በሳምንት የተወሰኑ ሰዓቶችንና ቀኖችን ወስኖ መጾም አስፈላጊ አይደለም የሚል ነው።

ማንኛውም ኅብረተሰብ የግድ የመተዳደሪያ ደንብ ያስፈልገዋል። ያለ መተዳደሪያ ደንብ የሚካሄድ ማኅበራዊ ኑሮ ከቶ ሊኖር አይችልም። የሚኖርም ከሆነ ከእንስሳት ኑሮ ያልተሻለና የተበላሸ እንጂ ያማረ አይሆንም።

አንድ መንግሥት አጠቃላይ የሆነ ሕግ ማለት ሕገ መንግሥት ይኖረውና ያንን መሠረት በማድረግ የፍትሐ ብሔር ሕግ፣ የወንጀለኛ መቅጫ ሕግ፣ የንግድ ሕግና ሌሎችም እነዚህን የመሳሰሉ ሕጎች ይኖሩታል እንጂ በሕገ መንግሥቱ ብቻ ተወስኖ እንደማይኖር የታወቀ ነው።

ማንኛውም ሥርዐትን ያልተከተለና ማዕከላዊነት የሌለው አሠራር ውጤቱ የማያምር ከመሆኑም በላይ በእግዚአብሔር ዘንድም የተወደደ አሠራር አይደለም። እግዚአብሔርም ሥርዐተ ቤስ ከሆነው አሠራር ይልቅ በሥነ ሥርዐት የሚካሄደውን አሠራር የሚመርጥ መሆኑን ለመረዳት የሚከተለውን ምሳሌ እንመልከት።

ነቢዩ ሙሴ በምድረ በዳ የእስራኤልን ሕዝብ ሥነ ሥርዐት በሌለው ሁኔታ ይመራ በነበረ ጊዜ በሥነ ሥርዓት እንዲሠራ አማቱ ዮቶር የሰጠውን ምክር ተቀብሎ በመሥራቱ ሥራው የተቃናለት ከመሆኑም በላይ በእግዚአብሔርም ዘንድ የድጋፍ እንጂ ምንም የተቃውሞ ምልክት አልታየም (ዘጸ. ም. 18 ቀ. 13-26)።

በሌላ በኩል ደግሞ ቆራና አብረውት የነበሩት ሁሉ ሥነ ሥርዐትን በማፍረስ ለአምልኮተ እግዚአብሔር የራሳቸውን መንገድ ስለ ተከተሉ እግዚአብሔር ተቈጥቶባቸው መሬት ተከፍቶ እንዲውጣቸው አድርጓል (ዘኁ. ም. 16)።

መጽሐፍ ቅዱስን ለሃይማኖታችን እንደ ሕገ መንግሥት ብንወስደው ሌሎችን የአምልኮተ እግዚአብሔር ሥነ ሥርዐቶች እንደ ልዩ ልዩ የመንግሥት ሕጎች ልንቈጥራቸው እንችላለን። ምንም እንኳ መሠረታዊውን የመጽሐፍ

ቅዱስ ድንጋጌ የማይቃረን ሆኖ ቢዘጋጅ በቤተ ክርስቲያን የሚከናወነው አምልኮተ እግዚአብሔር የራሱ የሆነ ክጥንት ጀምሮ የተሠራ ደንብና ሥነ ሥርዐት አለው።

ሁለተኛው ተቃውሞ:- ወደ ጢሞቴዎስ መጀመሪያ በተላከው በሐዋርያው በቅዱስ በጳውሎስ መልእክት ም. 4 ቀ. 1-3 «በኋለኛው ዘመን አንዳንድ ሰዎች ጋብቻን ይከለክላሉ፤ የሚያምኑና እውነትን የሚያውቁ ሰዎች እግዚአብሔርን እያመሰገኑ እንዳይበሉ እግዚአብሔር የፈጠረውን ምግብ አትብሉ እያሉ ይከለክላሉ» ስለሚል በድንግልና መኖርንና መጾምን ማስተማር ስሕተት ነው በማለት በጥንታዊቱ ቤተ ክርስቲያን ላይ የነቀፈታ ትችት የሚሰነዝሩ ወገኖች አሉ።

ተከራካሪዎቹ ከሁሉ በፊት ሊገነዘቡት የሚገባ ጉዳይ በጾም የምታምንዋና ለምእመናንም የጾምን ጠቃሚነት የምታስተምረዋ ቤተ ክርስቲያን የጥንት የመሠረትዋ እንጂ በኋላ ዘመን የተነሣች አለመሆንዋንና የጾም መሠረት የተጣለው ደግሞ ከሐዋርያት ዘመን ጀምሮ እንጂ በኋላ ዘመን አለመሆኑን ነው።

በተከራካሪዎቹ የተጠቀሰው ጥቅስ ግን በሦስተኛው መቶ ዓመት ተነሥተው ስለነበሩት ማኒ፣ መርቅያኖስና ሲሞን ይባሉ ስለነበሩት መናፍቃን እንጂ ስለጥንታዊት ቤተ ክርስቲያን የሚያወሳ አይደለም። ማኒና ጓደኞቹ የሥጋ ምግብ፣ መጠጥና ሴት የተፈጠሩት በክፋት አምላክ ስለሆነ ክልክልናቸው ብለው ያስተምሩ ነበር።

ጥንታዊቱ ቤተ ክርስቲያን ግን በዓመት ውስጥ በተወሰኑ ወቅቶችና በሳምንት ሁለት ቀኖች የጾምን ቀኖና ከመደንገግዋ በቀር ሥጋ መብላት ኅጢአት ነው ብላ አላስተማረችም። እንዲሁም የጋብቻን ውሕደት ከሰባቱ ምሥጢራተ ቤተክርስቲያን አንዱ መሆኑን አምና ታስተምራለች። መጾምም ሆነ በድንግልና መኖር የተመሰገኑና የሚመሰገኑ እንጂ የተወገዙ ወይም የሚወገዙ ድርጊቶች አይደሉም።

ጌታችን ለደቀ መዛሙርቱ ያለገሙት ምክንያት ማንም ሰው ሚስቱን መፍታት እንደማይገባው በገለጸላቸው ጊዜ እንደዚህስ ከሆነ አለማግባት ይሻላል ቢሉት የሰጣቸው መልስ «ልዩ ችሎታ ለተሰጣቸው ነው እንጂ ይህ ነገር ለሁሉም አይሆንም» ብሎ ነው (ማቴ. ም 19 ቀ. 9-11)። ይህንኑ

የድንግልናን ኑሮ በሚመለከት ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች በላከው በመጀመሪያ መልእክቱም ም.7ቀ.1-2 እና ቀ.7-9 እንዲህ ብሏል፡- «ስለጸፋችሁልኝ ጥያቄ ሰው ከሴት ጋር ባይገናኝ መልካም ነው። ነገር ግን በገሙት ኃጢአት ላለመውደቅ እያንዳንዱ ወንድ የራሱ ሚስት ትኑረው እያንዳንድዋም ሴት የራስዋ ባል ይኑራት። ሰው ሁሉ እንደ እኔ ሚስት ሳያገባ ቢኖር በወደድሁ ነበር። ነገር ግን ለያንዳንዱ እግዚአብሔር የተለየ ስጦታ ሰጥቶታል። አንዱ አንድ ዐይነት ስጦታ፣ ሌላው ሌላ ዐይነት ስጦታ አለው። ላላገቡ፣ እንዲሁም ባሎቻቸው ለሞቱባቸው ሴቶች የምለው እንዲህ ነው። ሳያገቡ እንደኔ ቢኖሩ መልካም ነው። ነገር ግን ራሳቸውን መቈጣጠር ቢያቅታቸው ያግቡ፤ ምክንያቱም በሥጋ ምኞት ከመቃጠል ይልቅ ማግባት የተሻለ ነውና።»

ከምግብና ከጋብቻ ራስን መግታት ደግሞ ለጽድቅ ሲባል የተፈጥሮ ፍላጎትን መካድ ማለት ነው። ጌታችን ለደቀ መዛሙርቱ «እኔን መከተል የሚፈልግ ራሱን ይካድ» አላቸው እንጂ ራሱን የካደ ኅጢአተኛ ነው አላላቸውም (ማቴ.ም.16ቀ.24)።

ሦስተኛው ተቃውሞ፡- ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ወደ ሮሜ ሰዎች በላከው መልእክቱ ም.14ቀ.17 ላይ «የእግዚአብሔር መንግሥት በመንፈስ ቅዱስ የሚገኝ ጽድቅ ሰላምና ደስታ እንጂ የመብልና የመጠጥ ጉዳይ አይደለም» ባለው መሠረት በጸምና በጸሎት የምታምነዋ ቤተ ክርስቲያን በጸም አማካይነት የእግዚአብሔር ይቅርታ እንደሚገኝ ማስተማር ስሕተት ነው በማለት የሚከራከሩ ሰዎች አሉ።

ተከራካሪዎቹ ትክ ብለው አልተመለከቱትም እንጂ ይህ ጥቅስ የሚያመለክተው የጸምን ቀኖና አይደለም። የጥቅሱን አመጣጥ ለመረዳት በዚህ ምዕራፍ ቀ. 14 ብንመለከት አንዱን ዐይነት ምግብ ርኩስ እንደሆነ ለሚገምት ሰው በልቡ ጥርጣሬ ስላለና ያ ምግብ ለእርሱ ርኩስ ስለሚሆንበት ያን ምግብ በመብላቱም ሆነ ባለመብላቱ አትፍረዱበት ብሎ የሚያስተምረን መሆኑን እንገነዘባለን።

አራተኛው ተቃውሞ፡- ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ወደ ቆላስይስ ሰዎች በላከው መልእክቱ ም.2 ቀ.16 ላይ «እንግዲህ በመብል ወይም በመጠጥ፣ በዓላትን፣ ወይም የወር መባቻን፣ ወይም ሰንበትን በማክበር ምክንያት ማንም አይፍረድባችሁ» የሚለው ምግብን ላለመብላት በራሳቸው ላይ የሚፈርዱን

ሰዎች የሚመለከት ነው በማለት የሚተቹ ወገኖች አሉ። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ እዚህ ላይ ሊተችበት የፈለገው ለክርስቲያን ሃይማኖት አስፈላጊ ያልሆኑትን የአይሁድን ሕግጋት ነው እንጂ የቤተ ክርስቲያንን የጸም ቀኖና አለመሆኑን ተከራካሪዎቹ የነገሩን ቅደም ተከተል በትክክል ያልተመለከቱት ይመስላል። ከአይሁድ ሃይማኖት ወደ ክርስትና የገቡት ወገኖች የአይሁድን ሕግጋት መፈጸም ግዴታ እንደሆነ ያምኑ ስለነበረና ይህንንም እምነትና አድራጎት የማይፈጽመውን ሰው ይፈርዱበት ስለነበረ ይህንኑ ለመቃወም የተጠቀሰ ነው እንጂ የቤተ ክርስቲያንን የጸም ቀኖና የሚመለከት አይደለም።

አምስተኛው ተቃውሞ፡- በማቴዎስ ወንጌል ም. 15 ቀ.11 ላይ ጌታ «ሰውን የሚያረክሰው ከአፍ የሚወጣው ነው እንጂ ወደአፍ የሚገባው አይደለም» በማለቱ በጸም ጊዜ የፍስክ ምግብ መብላት አያረክስንም ብለው ከጥቅሱ ጋር ግንኙት የሌለው ክርክር የሚያቀርቡ ሰዎች አሉ። ጌታችን ግን ይህን የተናገረው ፈሪሳውያንና የአሪት ሕግ መምህራን ደቀ መዛሙርትህ እጃቸውን ሳይታጠቡ በመብላት ለምን የሽማግሌዎችን ወግ ያፈርሳሉ ብለው ለጠየቁት ጥያቄ መልስ ለመስጠት ፈልጎ ነው እንጂ የጸምንና የፍስክን ምግብ በሚመለከት አይደለም። ጸም ግን ለሰውነታችን ብርታትንና ጥንካሬን ሰጥቶ ወደ ክፉ ዝንባሌና ወደ ትዕቢት ከሚመራን ከባድ ምግብና ከሚያስከር መጠጥ መከላከል፣ የሥጋን ፍላጎት ገትቶ ለፈጣሪ አምላክ መንበርክክና ራስን ማዋረድ ነው እንጂ አንዱ ምግብ ንጹሕ ነው፤ ሌላው ምግብ ደግሞ ርኩስ ነው ለማለት አይደለም።

ነቢዩ ዳንኤል እንዴት እንደጸመ ሲያስረዳ እንዲህ ብሏል። «በዚያም ወራት እኔ ዳንኤል ሦስት ሳምንት ሙሉ ሳዝን ነበርሁ፤ ማለፊያ እንጂራም አልበላሁም፤ ሥጋና ጠጅም በአፌ አልገባም፤ ሦስቱም ሳምንት እስኪፈጸም ድረስ ዘይት አልተቀባሁም» (ዳን. ም.10 ቀ. 2-3)።

ጌታችን በማቴዎስ ወንጌል ም. 6 ቀ.16 ላይ «በምትጸሙበት ጊዜ ግብዞች እንደሚያደርጉት የሐዘን መልክ አታሳዩ» ሲል መጸም የሚገባን መሆኑ ሊገልጽልን ፈልጎ ነው እንጂ አለበለዚያ ግን የጸማችሁ እንደሆነ ወይም ለመጸም የፈለጋችሁ እንደሆነ ባለ ነበር።

ስድስተኛው ተቃውሞ፡- ከዐቢይ ጸም በቀር ሌሎቹ አጽዋማት ሁሉ ሰው ሠራሽ በመሆናቸው ልንጸማቸው አስፈላጊ አይደሉም ብለው የሚከራከሩ አሉ።

መጻሕፍቱን በሚጽፉበት ጊዜ የእግዚአብሔር መንፈስ ጥበቃ ያልተለያቸው መሆኑን እናምናለን እንጂ ቅዱሳት መጻሕፍትንና የቤተ ክርስቲያን ቀኖናዎችን ያዘጋጁት ሰዎች መሆናቸውን አንክድም።

ለምሳሌ ለአይሁድ ሕዝብና ለነጭ ከተማ ሕዝብ ጾም አውጆው ሕዝቡም በአዋጁ መሠረት ጾም የእግዚአብሔርን ይቅርታ እንዲያገኝ ያስደረጉት አስቴር፣ መርዶክዮስና የነጭው ንጉሥ ሰዎች እንጂ መላእክት አልነበሩም።

ስለዚህ ቅዱሳን የቤተ ክርስቲያን አባቶች ያዘጋጁልንን የአጽዋማት ቀኖና አክብረን መቀበልና መታዘዝ እንደሚገባን እናምናለን።

(ይህ ክፍል ከትምህርተ መለኮት መጽሐፍ የተወሰደ ነው።)

ጥያቄዎች

1. በትምህርቱ ውስጥ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት የተሰጡት ትርጓሜዎች ስንት ናቸው?
2. እግዚአብሔር ወደፊት ይህን ዓለም አሳልፎ አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር እንደሚፈጥር የተነበየ ማነው?
3. እግዚአብሔር በፍጥረቱ ላይ ስላለው ጌትነት አንድ የማስረጃ ጥቅስ አቅርብ።
4. በአባታችን ሆይ ጸሎት ውስጥ ስለ እግዚአብሔር ጌትነት የሚገልጸው አባባል የትኛው ነው?
5. እግዚአብሔር በእስራኤል ላይ ስላለው ልዩ ገርነት አንድ የማስረጃ ጥቅስ አቅርብ?
6. ወደፊት ስለሚወረሰው መንግሥተ ሰማይ አንድ የማስረጃ ጥቅስ አቅርብ።
7. እግዚአብሔር በሾማቸው ሰዎች የሚካሄደው አገዛዝ የእግዚአብሔር መንግሥት ለመባሉ የማስረጃ ጥቅስ አቅርብ።
8. ጌታችን በማስተማር ላይ በነበረ ጊዜ የእግዚአብሔር መንግሥት በሕዝቡ መካከል መሆኑን የገለጠው እንዴት ብሎ ነው?
9. በታቦር ተራራ ላይ ምን ድንቅ ነገር ተከሠተ?

10. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመረብ ምሳሌ ምንን አስተማረ?
11. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ እንክርዳድ ባስተማረው ምሳሌ ስንዴውን በምንና እንክርዳዱን ደግሞ በምን ምሳሌነት አቀረበው?
12. ስለ ሰናፍጭ ዘር ያስተማረው ምሳሌ ትርጉሙ ምንድነው?
13. ስለ እርሾው ምሳሌ ተናገር።
14. የሰው ልጆች ነጻ ፈቃድ ማለት ምን ማለት ነው?
15. እግዚአብሔር ለሰው ልጆች የመብትና የግዴታ ትምህርትን ያስተማረበት የመጀመሪያው ትምህርት ቤት የትኛው ነው?
16. ደንቦችና ሕግጋት መኖር ያስፈለጋቸው ለምንድነው?
17. ምክር በመጠየቅና በነጻ ፈቃድ መካከል ያለው ግንኙነት እንዴት ነው?
18. እግዚአብሔር ሰውን የሚያስጠነቅቀው ለምንድነው?
19. እግዚአብሔር ቃየልን ምን ብሎ አስጠነቀቀው?
20. ሰው ሁሉ እንዲድን የእግዚአብሔር ፍላጎት መሆኑን ከሚገልጡት የመጽሐፍ ቅዱስ ማስረጃዎች መካከል አንዱን አቅርብ።
21. እግዚአብሔር ሰውን የማያስገድደው ነገር ምንድነው?
22. እግዚአብሔር የማይለወጥበት ምክንያት ምንድነው?
23. እግዚአብሔር የማይለወጥ መሆኑን ከሚገልጹ የመጽሐፍ ቅዱስ ማስረጃዎች መካከል አንዱን አቅርብ።
24. ጸሎትና ንስሐ የእግዚአብሔርን ውሳኔ ያስለውጣሉን?
25. የእግዚአብሔር ጸሎት ተቀባይነትንና የማይለወጠውን ውሳኔውን እንዴት ማስታረቅ ይቻላል?
26. እግዚአብሔር ወደፊት የሚመጡ ሁኔታዎችን አስቀድሞ የሚያውቅ ሲሆን ለምን ክፉ ሁኔታዎችን እንዲደርሱ ይፈቅዳል?
27. ስለሰው ልጆች ነጻ ፈቃድ ከቅዱሳት መጻሕፍት ማስረጃዎች አንድ አቅርብ።
28. ጾም ማለት ምን ማለት ነው?

- 29. አንድ ጸዋሚ በጾም ጊዜ የሚመገበው ምን ዓይነት ምግብ ነው?
- 30. ነቢዩ ዳንኤል የማንን አርአያነት ተከትሎ ጸመ?
- 31. የምንጸመው ምን ለማድረግ ነው?
- 32. አጽዋማት በክርስቲና ሃይማኖት ሕግንና ሥርዓትን መያዝ የጀመሩት መቼ ነው?
- 33. የጌታችን ጾም ርዝመት ስንት ነው? ምክንያቶቹስ ምን ምን ናቸው?
- 34. የልደት ጾም ርዝመት ምን ያክል ነው? የጸሎት ምክንያት ምን ነው?
- 35. የልደት ጾም ለምን በዘመነ ዮሐንስ በአንድ ቀን ቀነሰ?
- 36. የሐዋርያት ጾም በተለያዩ ዘመናት የተለያዩ ርዝመት ያለው ለምን ነው?
- 37. ርዝመቱስ ከፍና ዝቅ የሚለው በስንትና በስንት ቀጥሮች መካከል ነው?
- 38. የሐዋርያት ጾም ምክንያት ምንድነው?
- 39. የፍልሰታ ጾም መቼ ጀምሮ መቼ ያልቃል?
- 40. ለፍልሰታ ጾም የሚሰጡት ምክንያቶች ምንና ምን ናቸው?
- 41. የጸመ ነጭን ምክንያትና የቀኖቹ ብዛት ስንት እንደሆነ ግለጥ።
- 42. ረቡዕና ዓርብን የምንጸመው ለምንድነው?
- 43. የገሃድን ጾም ርዝመትና ምክንያት በዝርዝር አስረዳ።
- 44. ከአጽዋማቱ መካከል በመጽሐፈ ዲድ ስቅልያ የተነገሩት የትኞቹ ናቸው?
- 45. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ያለ ጾምና ያለ ጸሎት ምን ማድረግ እንግዳ ተናገረ?
- 46. ሙሴ የጸመው ለስንት ጊዜ ነው?
- 47. አስቲር ያወጀችው ጾም ለስንት ጊዜ ነበር?
- 48. ዳንኤል ለስንት ጊዜ ጸመ?
- 49. የነገሩ ስዎች በመጽሐፍት ምን አገኙ?

50. የፋኑኤል ልጅ ሐና በጾምና በጸሎት ያሳለፈችው የመበለትነት ዘመን ስንት ነው?

51. በማቴዎስ ወንጌል ም:9:ፉ:14፣ በአንደኛ ጢሞቴዎስ ም:4 ፉ:1-3፣ በሮሜ መልእክት ም:14ፉ:14-17፣ በቆላስይስ መልእክት ም:2 ፉ:16፣ በማቴዎስ ወንጌል ም:15ፉ:11 ላይ ለቀረቡት የጾም ተቃዋሚዎች መልስ ስጥ።

ምዕራፍ ሁለት

መጽሐፍ ቅዱስ

ከመጽሐፍ ቅዱስ ሁለት ዋና ዋና ክፍሎች መካከል ብሉይ ኪዳንን አይሁድና ክርስቲያኖች በቅዱስነቱ አምነው ይቀበሉታል፤ ሐዲስ ኪዳንን ግን አምነው የሚቀበሉት ክርስቲያኖች ብቻ ናቸው።

መጽሐፍ ቅዱስም ምንም እንኳ ተጽፎ አሁን ባለበት ሁኔታ የተዘጋጀው በተለያዩ ስዎች መሆኑን ብናውቅ የእግዚአብሔር ቃል መሆኑን ግን አንክድም። ይህን እምነታችንን የሚያጠናክሩልን የተለያዩ ምክንያቶች አሉ።

ለምሳሌ የመጀመሪያዎቹን አምስት የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት ያዘጋጀው ሙሴ መሆኑ የታመነ ነው። ታዲያ፣ እርሱ እነዚያን መጻሕፍት የሚያዘጋጀው በምን ዓይነት ነበር? ሐሳቡን ወይም ዕውቀቱን ከወዴት ያገኘው ነበር? አምስቱን መጻሕፍት በተለየም ኦሪት ዘጸአትን፣ ኦሪት ዘሌዋውያንንና ኦሪት ዘኩልቀን ብንመለከት በእግዚአብሔርና በሙሴ መካከል የንግግር መለዋወጥን እናነባለን። በአርባ ዓመቱ የበረሐ ጉዞ ሁሉ ሙሴ የእስራኤልን ልጆች ይመራል ያስተዳድር የነበረው በቀጥታ ከእግዚአብሔር በሚቀበለው መመሪያ ነበር። ይህን አባባል የምናረጋግጠው በመጻሕፍቱ ውስጥ ተደጋግመው የቀረቡትን ገለጻዎች በመመልከት ነው። እነዚህም አባባሎች «እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ አለው፡- ለእስራኤል ልጆች እንዲህ ብለህ ንገራቸው» የሚሉ ነበሩ። ስለዚህ ሙሴ መጻሕፍቱን በሚጽፍበት ጊዜ በዚህ ዓይነት በልዑል እግዚአብሔር እየተመራ ነበር (ዘጸ: ም:19 ፣ 20፣ ዘሌ. ም: 4፣ ዘኩ:ም6)።

እንደገና በነቢያት የተጻፉት መጻሕፍትም ተመሳሳይ አባባሎችን ያቀርባሉ። እግዚአብሔር በነቢዩ አንደበት እንዲህ ብሏል፤ ወይም ደግሞ ነቢያት ራሳቸው እግዚአብሔርም እንዲህ አለኝ እያሉ ተናግረዋል (ኢሳ.ም. 30 ቀ. 15፣ ም. 56 ቀ. 1ም. 65 ቀ. 8፣ ኤር. ም. 2፣ ም. 11፣ ሕዝ. ም. 6፣ 7)።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ቅዱሳት መጻሕፍት ሁሉ የተጻፉት በእነዚህ ዘአብሔር መንፈስ መሪነት መሆኑን ተናግሮአል (2ኛ.ጢሞ. ም. 3 ቀ. 16)።

ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ ደግሞ ትንቢቶችን ሁሉ በእግዚአብሔር የተመረጡ ሰዎች ብቻ እንደሚናገሩአቸው ገልጦአል (2ኛ.ጴጥ. ም. 1 ቀ. 21)።

በእነዚህ ከላይ በቀረቡት ማስረጃዎች መሠረት መጽሐፍ ቅዱስ የእዚአብሔር ቃል መሆኑን እናረጋግጣለን።

ብሉይ ኪዳን

ይስሐቅና ርብቃ:- በምድር ላይ ረሀብ መጣ። በዚህ ጊዜ ይስሐቅ ተነሥቶ የፍልስጥኤ ማውያን ንጉሥ አቢሜሌክ ወደ አለበት ገራር ወደ ተባለ አገር ሄደ። እግዚአብሔር ለአብርሃም የገባለትን ቃል ኪዳን ለይስሐቅም ገባለት። እንደሚባረከውና ዘሩን እንደሚያበዛለትም ነገረው። የዚያ አገር ሰዎች በእርሱ ምክንያት እንዳይገድሉት ስለፈራ ሚስቱን ርብቃን እሳቱ ናት ብሎ ተናገረ። ይህን አባባል አባቱ አብርሃምም ሁለት ጊዜ ተጠቅሞበታል። ንጉሡ አብሜሌክ ግን በመስኮት ወደ ውጪ ሲመለከት ይስሐቅ ከሚስቱ ከርብቃ ጋር በመዳራት ሲሜወቱ ስለአያቸው ምነው ለምን እሳቱ ናት ብለህ ተናገርኩ ብሎ ጠየቀው። ይስሐቅም በእርስዎ ምክንያት ሰዎች እንዳይገድሉኝ ፈርኑ ነው አለው። ከዚያ በኋላ ንጉሡ በይስሐቅ ላይ አንዳች ችግር የሚያደርስ ሰው እንደሚቀጣ ማስጠንቀቂያ ስላስተላለፈ ይስሐቅ በሰላም ሊኖር ችሏል።

ዔሳውና ያዕቆብ:- የይስሐቅ ሚስት ርብቃ መኻን ስለነበረች ለካያ ዓመሱ ልጅ አልወለደችም። ይስሐቅም ስለ ርብቃ ጸለየ። እግዚአብሔር ጸሎቱን ሰምቶ ርብቃ ፀነሰች። በማሕፀንዋም መንትያዎች እርስ በርሳቸው እየተጋፉ ስለሰቸገሯት ወደ እግዚአብሔር ጸለየች። እግዚአብሔርም አይሁድ በማሕፀንኸ ውስጥ ያሉት ሁለት ሕዝቦች ናቸው፤ እርስ በርሳቸው የሚሰማሙ ሁለት ወገኖችን ትወልጧል። ታናሹ ከታላቁ የበረታ ይሆናል አላት። የመውለጃዋም ወቅት ሲደርስ ሁለት ወንዶች ልጆችን ወለደች

የመጀመሪያው ልጅ መልኩ ቀይና ጠጉራም ነበረ። ስሙም ዔሳው ተባለ፤ ሁለተኛው ልጅ ሲወለድ የወንድሙን ተረከዝ ይዞ ወጣ። ስሙም ያዕቆብ ተባለ።

ሁለቱ የይስሐቅ ልጆች አደጉና የተለያዩ የአኗኗር ዘዴ ተከተሉ። ዔሳው ወደ ዱር እየሄደ ሲያድን ይውል ነበር፤ ያዕቆብ ግን በቤት ውስጥ መዋል የሚወድድ ሰው ነበር። ዔሳው እያደነ ሥጋ አምጥቶ ያበላው ስለነበረ ይስሐቅ ዔሳውን ከያዕቆብ አስበልጦ ይወድደው ነበር። ርብቃ ግን ያዕቆብን አስበልጣ ትወድድ ነበር።

ከዕለታት አንድ ቀን ዔሳው ዐደን ሄዶ ሲመለስ ያዕቆብ ቀይ የምስር ወጥ እየሠራ ነበር። ዔሳው እርቦት ስለነበር ከወጥህ ሰጠኝ አለው። ከዚህ ወጥ እንደሰጥህ ብዙርናህን ሽጥልኝ አለው። እርሱም በጣም እርቦት ስለነበረ እሺ ብሎ ሸጠለት፤ መሸጡንም በመሐላ አረጋገጠለትና በእንጀራ አድርጎ ከወጡ ሰጥቶት ባለ።

ይስሐቅ አርጅቶ ዐይኖቹ በታወሩ ጊዜ ታላቁን ልጁን ዔሳውን ጠርቶት እንዲህ አለው:- ልጄ ሆይ፣ እነሆ፣ እኔ ያረጀሁ ስለሆነ የምሞትበትን ጊዜ አላውቅም፤ ወደ ዱር ሄደህ ዐድንና ሥጋ አምጣልኝ፤ እኔ በምወደው ዐይነት አዘጋጅተህ አምጣልኝና ከበላሁ በኋላ ከመሞቱ በፊት ልመርቅህ አለው። ይህን በሚልበት ጊዜ ርብቃ ትሰማ ነበር። ከዚያም ያዕቆብን ጠርታ አንድ የፍየል ጠቦት አምጣልኝና ለአባትህ በሚወድደው ዐይነት ካዘጋጀሁለት በኋላ ይዞ ህለት ትገባለህ፤ ምግቡንም ከበላ በኋላ ለዔሳው የታሰበውን ምርቃት ከአባትህ ተቀብለህ ትወጣለህ አላችው። ያዕቆብ ግን አባቱ ያወቀብኝ እንደሆነ ከምርቃት ይልቅ እርግግንን አመጣለሁ ብሎ ስጋቱን ገለጠለት። እናቱ በጣም ስላበረታታችው በዕቅዱ ገፉበትና የተሠራውን ምግብ ይዞ ወደ አባቱ ገባ። አባቱም ምንም እንኳን በድምፁ ቢጠራጠረው እኔ ዔሳው ነኝ ስላለውና ማንነቱን አይቶ ሊለይ ባለመቻሉ ምግቡን ከበላ በኋላ ምርቃቱን ሁሉ አሟጦ ለእርሱ ሰጠው። ምርቃቱን ተቀብሎ ከወጣ በኋላ ወንድሙ ዔሳው ከዐደን ያገኘውን ሥጋ ይዞ ወደ አባቱ ገባ። አባቱም መታለሉን ባወቀ ጊዜ ደነገጠ። ከዚያ በኋላ ለዔሳው ምንም ሊያደርግለት አልቻለም።

ያዕቆብ ቀደም ብሎ ብዙርናውን በመውሰድ አሁን ደግሞ ምርቃቱን በመውሰድ ስላታለለው ዔሳው ወንድሙን ያዕቆብን በጣም ጠላው። አባቱ

የያዕቆብ ወደ ካራን ጉዞና ያጋጠሙት ሁኔታዎች፡- የይስሐቅ ልጅ ዔሳው ሁለት የሒታውያን ሴቶችን በማግባቱ አባቱንና እናቱን በጣም አሳዝኖአቸው ነበር። ርብቃ ይህን ጉዳይ አንሥታ ከይስሐቅ ጋር ከተወያየች በኋላ ይስሐቅ ያዕቆብን ጠርቶ ከሒታውያን ሴቶች ሚስት እንደያገባ፣ ይልቅስ ወደ እናቱ ወንድም ወደ ላባ ሄዶ ከአገሩ ሴቶች ልጆች አንድዋን እንዲያገባ ነገረው። ከዚያም መርቆ አሰናብተው። ወደ ካራንም ሲጓዝ መሽቶበት በአንድ ቦታ ዐደረ። እዚያም ድንጋይ ተንተርሶ ተኝቶ ሳለ በሕልሙ ከምድር እስከ ሰማይ የሚደርስ መሰላል አየ። መላእክትም በመሰላሉ ላይ ሲወጡበትና ሲወርዱበት ነበር። እግዚአብሔርም በአጠገቡ ቆሞ ለአብርሃምና ለይስሐቅ የገባውን ቃል ኪዳን ለእርሱም ገባለት። በማግስቱ ጥዋት ተንተርሶት የነበረውን ድንጋይ ለመታሰቢያነት ከተከለው በኋላ እግዚአብሔር ጉዞውን ቢያቃናለት ለእግዚአብሔር ተገኝ እንደሚሆንና ወደፊትም ዐሥራት እንደሚከፍል ቃል ገባ።

ያዕቆብም ጉዞውን ቀጥሎ አገሩ ላባ ወደ አለበት ወደ ካራን ደረሰ። እዚያም ስለ ላባ ሁለተኛዋ ሴት ልጅ ስለ ራህሌ ሰባት ዓመት ላባን ሊያገለግል ተስማማ። የተስማማበት ጊዜ ሲደርስ ግን እርሱ ሳያውቅ በጨለማ በራህሌ ፈንታ ታላቂቱ የላባ ልጅ ልያ ተሰጠችው። ከዚያ በማግስቱ ላባን ቢጠይቀው በሀገራችን ባህል ታላቂቱ እያለች ታናሽቱ አትዳርም አለው። ከዚያም እንደገና ሰባት ዓመት እንዲያገለግለው ቃል በማስገባት ከአንድ ሳምንት በኋላ ራህሌ ልንም ሰጠው። አባታቸው ለልያና ለራህሌ አንዳንድ የሴት አገልጋዮች ሰጥቶአቸው ነበር። ከሁለቱ አገልጋዮች ሁለት ሁለት ልጆች፣ ከልያ ስድስት ወንዶችና አንዲት ሴት ልጅ፣ ከራህሌ ሁለት ወንዶች ልጆች በጠቅላላው ዐሥራ ሁለት ወንዶች ልጆችና አንዲት ሴት ልጅ ተወለዱለት። በብዙ ሀብትም ከበለጸገ በኋላ ወደ ሀገሩ ተመለሰ። ወደ ሀገሩም ሲመለስ በዐደረበት ቦታ ከአንድ ሰው ጋር ሲታገል ዐደረ። ያም ሰው ያዕቆብን ማሸነፍ ሲያቅተው የጭኑን ሹልዳ መታውና ጭኑ ከመገጣጠሚያው ላይ ተለያየ። ከዚያ በኋላ ሰውየው ሌሊቱ ሊነጋ ስለሆነ ልቀቀኝ አለው። ያዕቆብ ግን ካልባረክሽኝ አልለቅህም አለው። ሰውየውም ስምህ ማነው? አለው። ስሜ ያዕቆብ ነው አለው። ሰውየውም ከእግዚአብሔርና ከሰው ጋር ታግለህ ስለአሸነፍህ ከእን ግዲህ ወዲያ ስምህ እስራኤል ነው እንጂ ያዕቆብ አይባልም አለው። ስለዚህ እስራኤል የሚለው ስም ያዕቆብ የተባረከበት ስም ነው።

ነቢዩ ኤልያስ፡- ከእርሱ በፊት ከነበሩት ነገሥታት ሁሉ ይበልጥ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ በሠራው በምግራ ልጅ በአክዓብ ዘመን ከገለጻድ ቴሰቢ

የሆነ ኤልያስ የሚባል ነቢይ ነበር። እርሱም አክዓብን እንዲህ አለው፡- «በፊቱ የምቆም የእስራኤል አምላክ ሕያው ነው፤ በእኔ ቃል ካልሆነ በቀር ለዓመታት ዝናብ አይዘንብም።» እግዚአብሔርም ኤልያስን ከዚህ ተነሥተህ ከየርዳኖስ ትይዩ በሆነው በካራት ወንዝ አጠገብ ተሸሽግ። እዚያ ውሃ ታገኛለህ፤ እኔም ቁራዎች ምግብ ያመጡልህ ዘንድ አዝገጫለሁ።» አለው። ኤልያስም እንደ ታዘዘው አደረገ። ዝናብ ስላልዘነበ ግን በዚያ የነበረው ውሃ ደረቀ። ከዚያም በኋላ እግዚአብሔር ኤልያስን በሲዶን ወደምትገኘው ወደ ስራጽታ ሂድ አለው። እዚያም እግዚአብሔር ኤልያስን የምትቀልበው አንዲት መበለት አዘጋጀለት። የመበለቲቱም ዱቄት በማድጋው፣ ዘይቱም ከማሰሮው ሳይጉ ድል ዝናብ እስኪዘንብበት ጊዜ ድረስ ቄዩ።

እግዚአብሔር በቆራ ኦግዳይንት ለኤልያስ ምግብ ሲልክበት (ነገ: 17: 1-7)። በዚያን ዘመን የመበለቲቱ ልጅ ከምት በኋላ ኤልያስ ለእግዚአብሔር ጸልዮ ከምት እስነሥቱታል።

ከምስት ዓመትም በኋላ እግዚአብሔር ኤልያስን ሂድና ለአካባቢ ተገልጦህ በምድር ላይ ዝናብ አመጣለሁ ብለህ ተናገር አለው። አካባቢም ኤልያስን ባገኘው ጊዜ «እስራኤልን የምትገለባብጥ አንተ ነህን?» አለው። ኤልያስ ግን መልሶ «እግዚአብሔርን ትታችሁ ጣዖትን ያመለካችሁት አንተና የአባትህ ሴት ናችሁ እንጂ እስራኤልን የምገለባብጥ እኔ አይደለሁም አለው። ከዚያም ኤልያስ አካባቢን አራት መቶ ጎምሳ የሚሆኑትን የጣዖት ነቢያት ወደ ቀርሜሎስ ተራራ እንዲሰበሰቡት ነገረው። ሐሰተኞች ነቢያቱ ከተሰበሰቡ በኋላ ሁለት ወይሬኖች አስመጥቶ የበዓሊም ነቢያት ሲጮኹ ቢውሉ መሥዋዕታቸው ተቀባይነት አጣ። ኤልያስም አምላካችሁ ተኝቶ እንደሆነ፣ ወደ ሌላ ቦታ ሄዶ እንደሆነ፣ ወይም ሌላ ጉዳይ አጋጥሞት እንደሆነ እስቲ እንዲሰማ ጮክ ብላችሁ ጥሩት እያለ ያላግጥባቸው ጀመር። ከዚያ በኋላ ራሱ ኤልያስ ያቀረበው መሥዋዕት በእግዚአብሔር ዘንድ ወዲያው ተቀባይነት አገኘ። አራት መቶዎች ሐሰተኞች ነቢያት ተይዘው እንዲገደሉ አደረገ። ከዚያም ዝናቡ ዘነበ። የአካባቢ ሚስት ኤልሣቤል ኤልያስ የጣዖት ነቢያትን ማስገደልን በሰማች ጊዜ አስገድፈሃለሁ ብላ ሰለዛተችበት ወደ ሩቅ ቦታ ሸሽቶ ተደበቀ። እግዚአብሔርም እዚህ ምን ታደርጋለህ ብሎ ቢጠይቀው እስራኤላውያን ቃል ኪዳንህን ትተዋል፤ መሠዊያህን አፍርሰዋል፤ ነቢያትህንም ፈጅተው እኔ ብቻ ተርፈዋለሁ፤ እኔንም ሊገድሉኝ ይፈልጋሉ ባለው ጊዜ አንተ እንደምትለው አይምሰልህ፤ እኔ ለበዓሊም ያልተንበረከኩ ሰባት ሺህ ሰዎች አሉኝ አለው።

ኤልያስ የጣዖት ከሆናትን እንዳስገደለ (1ኛ፡ነገ. ም.18)

በሌላ ጊዜ ደግሞ አካላብ በሚስቱ በኤልሣቤል ምክር በቤተ መንግሥቱ አጠገብ የነበረውን የናቡቴን የወይን ያትክልት ቦታ ለመውረስ ናቡቴን በማስገደል ኤልያስ ከእግዚአብሔር ተልኮ ሄዶ ገሥጾታል።

ንጉሥ አካዝያስ በታመመ ጊዜ ከዚህ ሕመም እድን እንደሆነ የአቃሮንን አምላክ ብዔልዜቡልን ጠይቁልኝ ብሎ መልእክተኞች ላከ። ኤልያስም የእግዚአብሔር መልእክ በላከው መሠረት እነዚያን መልእክተኞች ተገናኛቸውና እንዲህ አላቸው፡- ለመሆኑ በእስራኤል ዘንድ አምላክ የሌለ ሆኖ ነው ወደ ብዔል ዜቡል ለመጠየቅ የምትሄዱት? ስለዚህ ወደ ንጉሡ ተመለሱና ትሞታለህ እንጂ ከወጣህበት አልጋ አትወርድም በሉት አላቸው። እነርሱም ተመልሰው ለንጉሡ ነገሩት።

ከዚያም ንጉሡ አንድ የጎምሳ አለቃ ከጎምሳ ሰዎች ጋር ላከና ኤልያስን እንዲያመጡት ነገራቸው። ነቢዩ በተራራው ጫፍ ላይ ተቀምጦ ነበር። የተላከው የጎምሳ አለቃ የእግዚአብሔር ሰው ሆይ፣ ንጉሥ ውረድ ይልገል አለው። ኤልያስም መልሶ እኔስ የእግዚአብሔር ሰው ከሆንሁ ከሰማይ እሳት

ወርዶ አንተንና ኅምሳ ሰዎችህን ይብላ አለው። እንዳለውም እሳት ከሰማይ ወርዶ በላቸው። እንደገናም አንድ ኅምሳ አለቃና ኅምሳ ሰዎች ተላኩና እንደ መጀመሪያዎቹ እሳት በላቸው። እንደገናም ለሦስተኛ ጊዜ ሌሎች ተላኩ። አሁን ግን የኅምሳ አለቃው በትሕትናና በልመና መልክ ስላነጋገረው እግዚአብሔር ኤልያስን ከእርሱ ጋር ውረድ አትፍራ አለው። ኤልያስም ወደ ንጉሠ-ሄዶ፡- «እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- መሆኑን በእስራኤል ዘንድ አምላክ የሌለ ሆኖ ነው ወደ ብሄልዜቡል ለማስጠየቅ የላክኸው? ስለዚህ ትሞታለህ እንጂ ከወጣህበት አልጋ አትወርድም» አለው። ኤልያስ እንዳለውም በእግዚአብሔር ቃል መሠረት ንጉሠ ሞተ።

እግዚአብሔር ኤልያስን በወውሎ ነፋስ ወደ ሰማይ ሊያወጣው በፈቀደ ጊዜ ኤልያስ ከኤልሳብ ጋር ከጌልጌላ አብሮት ተነሣ። ኤልያስ ኤልሳብን እግዚአብሔር ወደ ቤቴል የላከኝ ስለሆነ እዚህ ጠብቀኝ ቢለው በፍጹም ከአንተ አልለይም አለው። እንደገናም እግዚአብሔር ወደ ኢያሪኮ የላከኝ ስለሆነ እዚህ ጠብቀኝ ቢለው አልለይም አለ። አሁንም ጥቂት ከሄዱ በኋላ እግዚአብሔር ወደ ዮርዳኖስ ልኮኛልና እዚህ ጠብቀኝ አለው። ኤልሳብ ግን ከአንተ አልለይም አለው። ከዚያም ወደ ዮርዳኖስ ወንዝ ሲደርሱ ኤልያስ ውሃውን በመጎናጸፊያው መታውና ለሁለት ስለተከፈለለት ሁለቱም በደረቅ መሬት ላይ እየተራመዱ ተሻገሩ። ከተሻገሩ በኋላ ኤልያስ ኤልሳብን ከአንተ ከመወሰዴ በፊት ምን ላደርግልህ እንደምትፈልግ ለምን አለው። ኤልሳብም መንፈስህ በእኔ ላይ ሁለት እጥፍ እንዲሆን እፈልጋለሁ አለው። ኤልያስ፡- «አስቸጋሪ ነገር ጠይቀሃል፤ ነገር ግን ከአንተ በምወሰድበት ጊዜ ካየህ ይሆን ልሃል፤ አለበለዚያ ግን አይሆንልህም» አለው። አብረውም እየተነጋገሩ ሲሄዱ የእሳት ሠረገላና የእሳት ፈረሶች በመካከላቸው ገብተው ለሁለት ከፈሉአቸው። ኤልያስም በወውሎ ነፋስ ወደ ላይ ወጣ።

ኤልሳብም አይቶ አባቴ፤ አባቴ ሆይ፤ የእስራኤል ሠረገላና ፈረሶች ብሎ ጮኸ። ከዚያም ወዲያ አላየውም። ልብሱንም ይዞ ለሁለት ተረተረው። ከኤልያስ የወደቀውንም መጎናጸፊያ አነሣ።

ኤልያስ በሐዲስ ኪዳን በታቦር ተራራ ላይ ከጌታችን ጋር ተገልጦአል፤ እንዲሁም ለመጥምቁ ዮሐንስ ምሳሌ ሆኖአል።

ሐዲስ ኪዳን

ነቢዩ ኤርምያስ ስለ ሐዲስ ኪዳን ትንቢት ሲናገር፡- «እነሆ ከእስራኤል ቤተና ከይሁዳ ቤት ጋር አዲስ ቃል ኪዳን የምገባበት ወራት ይመጣል፤ ይላል እግዚአብሔር» ብሏል (ኤርም:31፡31)።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ የእግዚአብሔርን ቃል ኪዳን በሁለት ሲከፍለው ብሉይና ሐዲስ ኪዳን ብሎ በግልጽ አብራርቶታል (2ኛ: ቆሮ: ም: 3፡6 እና 14)።

ሐናንያና ሰጺራ፡- ሐናንያ የሚባል ሰው ሰጺራ የምትባል ሚስት ነበረችው። መሬት ሸጠና ከገንዘቡ ከፊሉን አስቀርቶለት በማምጣት ለሐዋርያት አስረከበ። ከገንዘቡም ከፊሉን ማስቀረቱን ሚስቱ ታውቅ ነበር።

ገንዘቡን ለሐዋርያት ካስረከበ በኋላ ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ እንዲህ አለው፡- መሬቱን በመሸጥ ካገኘኸው ገንዘብ ከፊሉን ለማስቀረት ለምን ሰይጣን አነሣህ? መሬቱን ሳትሸጠው ያንተው ነበር፤ ከሸጥኸውም በኋላ ገንዘቡ ያንተው ነበር። ይህ ከሆነ ታዲያ ለምን ዋሸህ? የዋሸኸውም በእግዚአብሔር ላይ ነው እንጂ በሰው ላይ አይደለም። ሐናንያ ይህን የሐዋርያውን የቅዱስ ጴጥሮስን ንግግር በሰማ ጊዜ ወደቀና ሞተ። ይህን ሁኔታ የሰሙ ሰዎች እጅግ ፈሩ። ጎልማሶችም ወስደው አስከሬኑን ከገንዘብ በኋላ ቀበሩት።

ይህ ከሆነ ከሦስት ሰዓት በኋላ የሐናንያ ሚስት ሰጺራ በባልዋ ላይ የደረሰውን ሁኔታ ሳታውቅ መጣች። ከዚያም ቅዱስ ጴጥሮስ እንዲህ ብሎ ጠየቃት፡- መሬታችሁን የሸጣችሁት ለዚህን ያኸል ገንዘብ ነውን? እርስዎም አዎ ለዚህን ያኸል ገንዘብ ነው ብላ መለሱት። በዚህ ጊዜ ቅዱስ ጴጥሮስ መንፈስ ቅዱስን ለመፈታተን እንዴት ተስማማችሁ? ባልሽን ቀብረው የተመለሱ ሰዎች እነሆ በበር ናቸው፤ አንቺንም ወስደው ይቀብሩባል አላት። ወዲያው በድንገት እርስዎም ወድቃ ሞተች። ሰዎችም ወስደው በባልዋ አጠገብ ቀበርዋት።

በሐናንያና በሰጸራ ላይ የደረሰው ሁኔታ (የሐ.ሥ.ም.5:1-1)።

ወደ ሮሜ ሰዎች የተላከው የሐዋርያው የቅዱስ ጳውሎስ መልእክት፡- ይህን መልእክት በ56 እና በ60 ዓ.ም መካከል የጻፈው ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ነው። በ57 ወይም በ58 ዓ.ም የሚሉ ምሁራን አሉ። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ከጻፋቸው መልእክቶች መካከል ረዘም ያለና ብዙ ሐሰቦችን የያዘ የሮሜ መልእክት ነው። ይህንንም ጽሑፍ ያዘጋጀው በቆሮንቶስ እንደሆነ ይታመናል። እንደ ሊቃውንቱ እምነት ይህን መሰል የተዋጣለት ጽሑፍ ለማቀናበር የግድ በአንድ ቦታ ረዘም ላለ ጊዜ መቆየት ያስፈልጋል። በሐዋርያት ሥራ ም.20 ቍ.3 ላይ እንደተገለጠው ቅዱስ ጳውሎስ በግሪክ አገር ለሦስት ወር መቆየቱ ተነግሮአል። ቆሮንቶስ ደግሞ ከግሪክ ከተሞች አንድ ባዎች። በዚህ መልእክቱ መጨረሻ ላይ ካስተላለፋቸው ሰላምታዎች መካከል በምዕራፍ 16ቍ. 23 ላይ «የእኔና የቤተ ክርስቲያን ሁሉ አስተናጋጅ ጋይዮስ ሰላምታ ያቀርብላችኋል የሚለው ነው። ይህም ጋይዮስ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ካጠመቃቸው የቆሮንቶስ ሰዎች አንዱ መሆኑን ለቆሮንቶስ ሰዎች በላከው መጀመሪያ መልእክቱ ምዕራፍ 1ቍ.14 ላይ ተገልጿል። ሰላም

ታውን ያስተላለፈውም መልእክቱን ከጻፈበት ቦታ እንጂ ከሌላ ስለማይሆን በዚህ ምክንያት መልእክቱ የተጻፈው በቆሮንቶስ ከተማ እንደሆነ ይታመናል።

ይህ መልእክት ዐሥራ ስድስት ምዕራፎች ያሉት ሲሆን በአጠቃላይ ሲታይ በሁለት ዋና ዋና ክፍሎች የተከፈለ ነው። ከምዕራፍ አንድ እስከ ምዕራፍ ዐሥራ አንድ ያለው ክፍል በሮማ ያሉ ክርስቲያኖች ከሁለት ወገኖች ማለት ከአይሁድና ከአረማውን ወደ ክርስትና የገቡ መሆናቸውን ያመለክታል። እነዚህም ሁለት ወገኖች ከክርስትናው በፊት የነበሩበትን ባህል ያንጸባርቁ እንደ ነበረ ለማስተዋል ይቻላል። አይሁድ በቀድሞ አባቶቻቸው ዝነኛነትና በሙሴ አማካይነት በተሰጠው ሕግ ይመኩ ነበር። ይህም ብቻ ሳይሆን አረማውያን ለክርስትናው እምነት ብቃት እንደሌላቸው አድርገው ይንቁአቸው ነበር። አረማውያኑ ደግሞ በዓለማዊው የፍልስፍና ዕውቀት ከአይሁድ ይበልጡ ስለ ነበረ አይሁድን እንዳልተማሩ ሰዎች ከመቀጠራቸውና ከመናቃቸውም በላይ የአይሁድ የቀድሞ አባቶች አምላካቸውን ትተው ወደ ጣዖት አምልኮ ያዘነብሉ ስለነበረና እነርሱም ክርስቶስን ስለገደሉ ይነቅፉአቸው ነበር።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ሁለቱን ወገኖች ለማስታረቅ የተጠቀመበት ዘዴ የሁለቱንም ትምክሕት ዋጋ ማሳጣት ነበር። እኛ እንደ አይሁድ ያለ እግዚአብሔርን የማወቅ ዕድል ተሰጥቶን ቢሆን ኖሮ ጣዖትን በማምለክ ከእግዚአብሔር አንርቅም ነበር ለሚሉት አረማውያን የሚከተለውን መልስ ሰጥቶ አቸዋል።

«የሙሴ ሕግ የሌላቸው አረማውያን በተፈጥሮአቸው ሕግ የሚያገዘዘውን ነገር ይፈጽማሉ፤ በዚህም ምክንያት የሙሴ ሕግ ባይኖራቸውም የራሳቸው የተፈጥሮ ሕግ ስላላቸው ማድረግ የሚገባቸውን ያውቃሉ» (ሮሜ: ም.2 ቍ.14)።

«ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ለሰዎች የማይታወቀው የእግዚአብሔር ባሕርይ ይኸውም ዘላለማዊው ኅይለ-ና አምላክነቱ እርሱ በፈጠራቸው ነገሮች ግልጥ ሆኖ ታይቶአል፤ ስለዚህ እንደእነዚህ ያሉት ያዋቂ አጥፊዎች የሚያመካኙት የላቸውም» (ሮሜ:ም.1ቍ.20)።

በሌላ በኩል ደግሞ አይሁድን ሲወቅሳቸው እንዲህ ብሏል።

«እነሆ፡ እኔ አይሁዳዊ ነኝ ትላለህ፤ ... የአራትን ሕግ ስለተማርህ መልካም ማድረግን ታውቃለህ፤ ... ሌሎችን የምታስተምር ስትሆን ራስህን ለምን አታስተምርም? አትሰረቁ ትላለህ፤ አንተ ግን ትሰርቃለህ፤ አታመንዝፍ ትላለህ፤ አንተ ግን ታመንዝራለህ፤... አንተ በእግዚአብሔር ሕግ ትመክለህ፤ ነገር ግን ሕጉን በማፍረስ እግዚአብሔርን ትንቃለህ» (ሮሜ :ም: 2 ቍ: 17-23)።

«በእግዚአብሔር ፊት ሕግን የሚያደርጉት ይጸድቃሉ እንጂ፤ ሕግን የሚሰሙት ጸድቃን አይደሉም» (ሮሜ:ም:2ቍ:13)።

እንደዚህ ሁለቱንም ወገኖች ከወቀሰ በኋላ በሁለቱ መካከል ልዩነት የሌለ መሆኑን ሲያመለክት እንዲህ ብሏል:-

«ሕግ ሳይኖራቸው ኃጢአት የሚሠሩ ሁሉ ሕጉ ባይኖራቸውም ይጠፋሉ፤ ሕግ እያላቸው የሚያጠፉ ደግሞ በሕግ ይፈረድባቸዋል (ሮሜ: 2: 12)።

«ሰዎች ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋል፤ የእግዚአብሔርንም ክብር አጥተዋል» (ሮሜ:ም:3ቍ:23)።

እስራኤላውያን ሕጉን መፈጸም ስለተሳናቸውና አረማውያንም በኃጢአት ስለኖሩ ሁለቱም ወገኖች በክርስቶስ አምነው ለእርሱ ታዛዥ በመሆን ብቻ ለመዳን ይችላሉ እንጂ ማንኛውም በሌላ አይመካ።

የመጽሐፉ ሁለተኛ ክፍል ደግሞ ከምዕራፍ 0 ሥራ ሁለት እስከ ምዕራፍ 0 ሥራ ስድስት ነው። በውስጡም ለመላው ሕዝብ ክርስቲያን አስፈላጊ የሆነ ምክሮች፣ መመሪያዎችና ትእዛዞች አሉበት። እነርሱም የክርስቶስን አንዲት ቤተ ክርስቲያንና ምሥጢራዊ አካልዋን እንደ አንድ ሕዝብና እንደ አንድ መንጋ ለአንድ እረኛ (ጠባቂ) እንዲያሰባሰቡ ነው።

ከዚያም ቀጥሎ የገለጠላቸው እስከዚያን ጊዜ ድረስ በምሥራቅ አገሮች ለሚገኙ አረማውያን ወንጌል ማስተማሩን ስላጠናቀቀ ከዚያ በኋላ ለማስተማሪያ ፊቱን ወደ ምዕራቡ ዓለም እንደሚመልስ ነው። በምሥራቅ አገሮች ብዙዎች ወደ ክርስትና እንደመለሰ በምዕራብ አገሮችም ብዙዎችን ለመመለስ እንዲረዳቸው ተስፋውን ገልጦአል።

መልእክቱንም ያጠናቀቀው ሰላም ታዎችን በማቅረብ ነው።

ወደ ገላትያ ሰዎች የተላከው የሐዋርያው የቅዱስ ጳውሎስ መልእክት:-

በሐዋርያት ሥራ ም:13ቍ:14 እና 51 ላይ እንዲሁም በም:14 ቍ:6 ላይ የተጠቀሱት ኢቆንዮን፣ ልስጥራ እና ደርቤን የተባሉት ከተሞች የሚገኙት ገላትያ በምትባለው አውራጃ ውስጥ ነው። እነዚህም ከተሞች ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ወንጌልን ያስተማረባቸው ከተሞች ናቸው። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በእነዚህ ከተሞች ንጹሑን የክርስትና ትምህርት ዘር ዘርቶና ብዙዎችንም ምእመናን አፍርቶ ነበር። ነገር ግን እርሱ ከዚያ አገር ከሄደ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ሐሰተኞች ሐዋርያት ከኢየሩሳሌም ወጥተው የሚከተለውን ትምህርት ማሠራጨት ጀመሩ:-

አንደኛ/ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በቅርብ ጊዜ ከአይሁድነት ወደ ክርስትና የተዛወረ እንጂ ከ0 ሥራ ሁለቱ ሐዋርያት አንዱ አይደለም፤ እንዲያውም ጌታችን ኢየሱስንም ያላየው በመሆኑ ማንም እርሱን ሐዋርያ አድርጎ የሾመው የለም አሉ።

ሁለተኛ/ ማንም ሰው ወደ ክርስትና ሃይማኖት ከመግባቱ በፊት በአይሁድ ሃይማኖትና በአራት ሕግ ጸንቶ መኖር አለበት አሉ።

በዚህም ትምህርታቸው ብዙዎችን አላስተው አደናቀፉአቸው።

በዚህም ምክንያት ነው ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ የገላትያ መልእክቱን ለእነዚህ ለሁለት ጉዳዮች መልስ በመስጠት ላይ ያተኩረው።

የገላትያው መልእክት ስድስት ምዕራፎች አሉት።

ከምዕራፍ አንድ እስከ ምዕራፍ ሦስት ድረስ የወንጌል አገልግሎቱን ሥራ የተረከበው ከጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እጅ እንጂ ከሐዋርያቱ አለመሆኑና በዚህም ምክንያት ከሐዋርያት እንደሚያንስ ይገልጣል። ትምህርቱም ከክርስቶስ ስለሆነ እውነት እንጂ ሐሰት የሌለው መሆኑን ያረጋግጣል።

ከምዕራፍ አራት እስከ ምዕራፍ ስድስት ደግሞ እነዚህ ሐሰተኞች ሐዋርያት እንደሚሉት ሳይሆን መዳን የሚገኘው በጌታችን ኢየሱስ አዳኝነት በማመን ነው እንጂ የአራትን ሕግጋት በመፈጸም አለመሆኑን ያብራራል።

ይህ መልእክት በብዙ ነገር ወደ ሮሜ ሰዎች የላከው መልእክቱን ይመስላል።

ወደ ቲቶ የተላከ የሐዋርያው የቅዱስ ጳውሎስ መልእክት፡- ቲቶ አረማዊ የነበረና በሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ እጅ ክርስቲናን የተቀበለ ሰው ነበር። በኢየሩሳሌም ለነበሩ ድኾች ምእመናን ከተለያዩ አብያተ ክርስቲያን የሚሰበሰቡትን ችግር ለማሰባሰብ ከሐዋርያው ከቅዱስ ጳውሎስ ጋር አብሮ ተገዞ አልፎ እንዲሁም ለዚህ ሥራ ተወክሎም የተላከበት ጊዜ አለ። በመጨረሻም ቅዱስ ጳውሎስ ቲቶን የቀርጫስ ኤጲስ ቆጶስ አድርጎ ሾሞታል። የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎችንም በየከተማው እንዲሾም አዝዞታል። የክርስቲያንም ሥነ ምግባርና የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች ግዴታ ምን መሆን እንደሚገባቸው ዘርዘሮ አፍለታል። መልእክቱ ሦስት ምዕራፎች ያሉት ሲሆን የተጻፈውም የመጀመሪያው የጢሞቴዎስ መልእክት በተጻፈበት ጊዜ እንደሆነ ይገመታል። የዚህም ግምት ምክንያት ሁለቱ መልእክቶች በብዙ ነገር ተመሳሳይ በመሆናቸው ነው። ስለዚህም ሁለቱ መልእክቶች በአንድ ጊዜ ቢነበቡ ይመረጣል።

ለፊልሞና የተላከው የሐዋርያው የቅዱስ ጳውሎስ መልእክት፡- ፊልሞና በቆላስይስ ዝነኛ ክርስቲያንና የሐዋርያው የቅዱስ ጳውሎስ ደቀ መዝሙር ነበር። ቤተ ክርስቲያንንም በዲቄና አገልግሎት አልፎ ይህን መልእክት የጻፈለት ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በሮማው እስር ቤት ውስጥ በነበረበት ወደ መጨረሻው ዘመን ነው። ደብዳቤውን በተለየ የጻፈው ስለ አናሲሞስ ነው። ይህ አናሲሞስ የፊልሞና ባሪያ የነበረና ከጌታው ጠፍቶ ወደ ሮማ የኩበለለ ነው። ምናልባትም አንዳች ነገር ከጌታው ስርቆ ሳይሄድ የቀረ አይመስልም። ወደ ሮማ በመጣ ጊዜ ከሐዋርያው ከቅዱስ ጳውሎስ እጅ ክርስቲናን ተቀበለ። ስለዚህ አሁን ክርስቲያን እንደመሆኑ ከቀድሞው ጌታው ጋር በወንድምነት መልክ እንዲታረቀው ዐደራ በማለት ይህን መልእክት ጽፎ በአናሲሞስ እጅ ላከው።

ከዚህ ምዕራፍ የምናገኘው ትምህርት

ርብቃ ለኻያ ዓመት መኻን ሆና ከኖረች በኋላ ይስሐቅ ስለጸለየላት ፀንፎ መንታዎችን ለመውለድ መቻል የእግዚአብሔርን ጸሎት ተቀባይነት ያመጣ ክታል።

ምንም እንኳን በትንቢት መሠረት ያዕቆብ ከወንድሙ ከዲሳው የተሻለ ዕድል እንደሚጠበቀው የታወቀ ቢሆን ያዕቆብ ያን ዕድል ከእግዚአብሔር

እጅ በመጠበቅ ፈንታ ችግሩና ራስ ወዳድ ሆነ። በመጀመሪያ የወንድሙን ብዙርና በማታለል በምስር ወጥ ገባው። ሁለተኛ ምርቃቱንም በማታለል ወሰደበት። በዚህም ምክንያት እግዚአብሔር ሲሞጣው የአገሱን አታላይ አጋጥሞት ለኻያ ዓመት እንዲያገለግል አደረገው። ይህም የሚያመልክተው እግዚአብሔር ለያንዳንዳችን እንደየተግባራችን ተገቢ ዋጋችንን ወይም ቅጣታችንን ሳይሰጠን የማይቀር መሆኑን ነው (ዘፍ:ም:31 ቀ: 36-42; ኤር: 9:4)።

የነቢዩን የኤልያስን ታሪክ ብንመለከት ደግሞ የእግዚአብሔርን ተአምራታዊ ድርጊቶች እናስተውላለን። እግዚአብሔርም ከተአምራታዊ ድርጊቶቹ ሌላ እርሱ ሲፈቅድ ለወዳጆቹ ምን ያኽል ጥበቃ የሚያደርግላቸው መሆኑን ለመገንዘብ እንችላለን። በመጀመሪያ በኮራት ወንዝ አጠገብ ተሸሽሻ ሳለ በቁራዎች አማካይነት በየዕለቱ ምግብ የሚመጣለት መሆኑን እናስተውላለን። ከዚያም የወንዙ ውሃ በዝናብ መቆም ምክንያት ሲደርቅ ወደ ስራጽታ ሄዶ አንዲት መበለት ከማሰሮዋ ከማያልቀው ዘይትና ከማድጋዋ ከማያልቀው ዱቄት እየተመገበ እንዲኖር ተደረገ።

ከንጉሠ ከአክዓብ ጋር ተገናኝቶ በድፍረት ሲገሥጸው ንጉሠ ምንም ጉዳት ሳያደርስበት መቅረቱ የእግዚአብሔር ጥበቃ መሆኑን እንረዳለን። ከዚያም በኋላ ንጉሡና ንግሥቲቱ የሚያመልኩባቸውን የጣጣታቱን ነቢያት በሚያስፈጅበት ጊዜ ምንም ንግሥቲቱ እንድልሃለሁ ወይም አስገድልሃለሁ ብላ ብታስፈራራው የእግዚአብሔር ጥበቃ ስላልተለየው ግን ምንም ልታደርስበት አልቻለችም። ይህም ሁሉ ሆኖ ምንም እንኳን እግዚአብሔር ሁልጊዜ ከእርሱ ጋር መሆኑን ቢመለከት እምነቱን በእግዚአብሔር ላይ አሳርፎ ከመጠበቅ ይልቅ ከሰው ልጅ ደካማነት የተነሣ ከንግሥቲቱ ሸሽቶ ተደበቀ። እግዚአብሔርም እዚህ ምን ታደርጋለህ ተመልሰህ ሂድ ቢለው እግዚአብሔርን የሚያመልክ አንድም የለም፤ ከነቢያትም እኔ ብቻ ተረፍኩ ባለው ጊዜ አንተ የማታውቃቸው ለጣጣት ያልተገባህኩና እኔን ብቻ የሚያመልኩ ሰባት ሺህ ሰዎች በሕዝቡ መካከል አሉኝ አለው። በዚህም መሠረት በእኛና በእግዚአብሔር መካከልም ምን ያህል ያስተሳሰብ ልዩነት መኖሩን ልንገነዘብ እንችላለን።

በሐናንያና በሰጲራ ታሪክ የተከሰተው ሁናቴ በመጽሐፈ ኢያሱ ም:7 በዓካን ላይ ከደረሰው ሁናቴ ጋር ተመሳሳይነት ዓለው። ዓካን ዐይኑ ሳስቶበት የተከለከለውን ነገር በድብቅ በመውሰዱ በሞት ተቀጣ። እንዲሁም ሐናንያና

ሰጺራ ከሸጡበት ዋጋ ላይ በድብቅ ከፊሉን ቀንሰው ስላስቀሩ በሞት ተቀጡ። ከሰው መደበኛ ይቻል ይሆናል። ከእግዚአብሔር መደበኛ ግን አይቻልም። እንዲያውም ይህን ማድረግ የእግዚአብሔርን ዐዋቂነት አለማመን ወይም መጠራጠር ነው። ይህም ምሕረት የሌለው ኃጢአት ነው። እነርሱ የሞቱት በኃጢአታቸው ቢሆንም ለሌሎች ግን ማስጠንቀቂያ ትምህርት ነው።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በሮሜ መልእክቱ በእግዚአብሔር ዘንድ የዘር ልዩነት አለመኖሩን ይገልጻል። እንዲሁም ክርስቲያን ለመሆን ዋናው ነገር በክርስቶስ አዳኝነት ማመን ነው እንጂ አስቀድሞም ሆነ በኋላ በአይሁድ ሥርዓት ውስጥ ማለፍ አይደለም። በዚህም መሠረት አይሁድም ሆኑ አረ ማውያን በክርስቶስ እስከአመት ድረስ እኩል ናቸው እንጂ ማናቸውም ከሌላው አይበልጥም ይላል።

እንዲሁም በገላትያ መልእክቱ ለመዳን የሚያስፈልገው የኦሪት ሕግ ሳይሆን በክርስቶስ ማመን መሆኑን ያረጋግጣል።

ለቴቶ በላከው መልእክቱ ደግሞ የቤተ ክርስቲያን መሪዎችንና የምእመናንን ክርስቲያናዊ ግዴታ ዘርዘሮ ያስረዳል።

ለፊልሞና በጻፈው መልእክቱ ደግሞ በክርስቲያን ሃይማኖት ውስጥ ባሪያና ጌታ ሳይሆን ወንድማማችነት ብቻ መኖሩን ያረጋግጣል።

ጥያቄዎች

1. በብሉይ ኪዳን ቅዱስ መጽሐፍነት የሚያምኑ እነማን ናቸው?
2. በሐዲስ ኪዳን የእግዚአብሔር ቃልነት የሚያምኑ እነማን ናቸው?
3. የመጽሐፍ ቅዱስን የእግዚአብሔር ቃል መሆን የምንረዳው በምን ያድነው?
4. የገራር ሰዎች እንዳይገድሉት ይስሐቅ ምን አለ?
5. የፍልስጥኤማውያኑ ንጉሥ አቢሜሌክ ይስሐቅን ምን ብሎ ወቀሰው?
6. ይስሐቅ ለንጉሡ ወቀሳ ምን መልስ ሰጠ? ንጉሡስ ምን አደረገ?
7. በዔሳውና በያዕቆብ መካከል በኵር ማነው?
8. ይስሐቅ የጸለየው ስለምንድነው?

9. ርብቃ የጸለየችው ስለምንድነው?

10. እግዚአብሔር ርብቃን ምን ብሎ አበረታታት?

11. የዔሳውና የያዕቆብ አደኗር የሚለያየው በምን ዐይነት ነበር?

12. ያዕቆብ ዔሳውን ያታለለባቸው ሁለት ነገሮች ምንና ምን ናቸው?

13. ርብቃ ያዕቆብን ምን ብላ መከረችው?

14. ያዕቆብስ ለምክሩ ምን መልስ ሰጠ?

15. ዔሳው ምን ክፉ ነገር አሰበ?

16. ይስሐቅንና ርብቃን ያሳዘናቸው ምን ነበር?

17. ወላጆቹ ያዕቆብን ምን ብለው መከሩት?

18. ያዕቆብ በሕልሙ ምንን አየ?

19. ጠዋት ሲነጋ ምን አደረገ?

20. አጎቱ ላባ ያዕቆብን በምን አታለለው?

21. ያዕቆብ ስለ ሁለቱ ሚስቶቹ ስንት ዓመት አገለገለ?

22. ያዕቆብ ስንት ልጆች ተወለዱለት?

23. የተወለዱትስ ከማንና ከማን ነው?

24. ያዕቆብ ወደ ተወለደበት አገር ሲመለስ ምን ሕልም አየ?

25. ያዕቆብ ምን ተብሎ ተባረከ?

26. ነቢዩ ኤልያስ የነበረው በማን ዘመን ነው?

27. እግዚአብሔር ነቢዩን ኤልያስን በኮራት ወንዝ አጠገብ እንዲሸሸግ የነገረው ለምንድነው?

28. በኮራት ወንዝ አጠገብ በተሸሸገ ጊዜ ምግብ የሚያገኘው እንዴት ነበር?

29. ነቢዩ ኤልያስ ወደ ኮራት ወንዝ አጠገብ ከመሄዱ በፊት አክዓብን ምን አለው?

30. በኮራት የነበረው ውሃ በደረቀ ጊዜ እግዚአብሔር ነቢዩን ኤልያስን ምን አለው?

31. ነቢዮ ኤልያስ በስራጽታ ያደረጋቸው ሁለት ተአምራት ምንና ምን ናቸው?
32. ከሦስት ዓመት በኋላ እግዚአብሔር ነቢዮን ኤልያስን ወደ ንጉሥ አክዓብ ምን ብሎ ላከው?
33. ንጉሡ ነቢዮን ኤልያስን ሲገናኘው ምን አለው?
34. ነቢዮስ ምን መልስ ሰጠው?
35. ነቢዮ ኤልያስ ከባዓል ነቢያት ጋር ምን ተደራደረ?
36. የድርድሩስ ውጤት ምን ሆነ?
37. ነቢዮ ኤልያስ በባዓል ነቢያት ላይ ምን አደረገ?
38. የንጉሡ ሚስት ኤልሳቤል በነቢዮ በኤልያስ ላይ ምን አደረገችበት?
39. በዚህ ምክንያት ነቢዮ ምን አደረገ?
40. በዚህ ጊዜ በእግዚአብሔርና በኤልያስ መካከል የተካሄደው ጥያቄና መልስ ምን የሚል ነበር?
41. አክዓብ በሚስቱ በኤልሳቤል ምክር ምን ክፉ ድርጊት አደረገ?
42. በዚህ በንጉሡ ክፉ ድርጊት ምክንያት ነቢዮ ኤልያስ ምን አደረገ?
43. ንጉሥ አክዓብ በታመመ ጊዜ ምን አደረገ?
44. በዚህ ጉዳይ ነቢዮ ኤልያስ ምን አደረገ?
45. ንጉሡ በላካቸው ሰዎች ላይ ነቢዮ ኤልያስ ምን አደረገ?
46. ለሦስተኛ ጊዜ ንጉሡ የላካቸው ሰዎች ሁናቴ ቀደም ብለው ከተላኩት የተለየው በምንድነው?
47. ነቢዮ ኤልያስ ወደ ንጉሥ አክዓብ ሄዶ ምን አለው?
48. ነቢዮ ኤልያስ በመጨረሻ ምን ሆነ?
49. ነቢዮ ኤልያስ ኤልሳቤልን ምን ጠይቆት ምን መልስ ሰጠው?
50. ስለ ነቢዮ ኤልያስ በሐዲስ ኪዳን ውስጥ የተነገረው መቼና እንደምን ነው?
51. ነቢዮ ኤርምያስ ስለ ሐዲስ ኪዳን ትንቢት የተናገረው ምን ብሎ ነው?

52. የሐናንያንና የሰጺራን ታሪክ ተናገር።
53. ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ወደ ሮሜ ሰዎች የላከው መልእክት ከሌሎቹ መልእክቶቹ በምን ይለያል?
54. መልእክቱን የጻፈው የት ሆኖ ነው?
55. መጽሐፉ በሁለት ዋና ዋና ክፍሎች ይከፈላል ስንል በምንና በምን ማለታችን ነው?
56. ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በሮሜ መልእክቱ ለማስታረቅ የፈለገው ማንንና ማንን ነው?
57. ለማስታረቅ ምን ዘዴ ተጠቀመ?
58. ያገላትያ መልእክቱስ በምን ዐይነት ሁለት ታላላቅ ጉዳዮች ላይ ያተኮረ ነበር?
59. ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ቲቶን ምን አዘዘው?
60. ለፊልሞና የተላከው መልእክት ዋና ዓላማ ምን ነበር? ከዚያ ምን እንማራለን?

ምዕራፍ 3

ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ

የጌታችን ትምህርቶች

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስና ኒቆዲሞስ :- በአይሁድ ሕዝብ ዘንድ ታላቅ ግምት የሚሰጠው የተከበረ ሰው ነበር። እርሱም በጣም የተማረ ፈሪሳዊ ሰው ነበር። እንዲሁም የአይሁድን ሕዝብ የሚያስተዳድረው የጉባኤ አባል ነበር።

ይህ ኒቆዲሞስ ጌታችን ኢየሱስን አግኝቶ ለማገገር ቢፈልግም በእርሱ ደረጃ ላለ የአይሁድ አለቃ ይህን ማድረግ ቀላል አልነበረም። በአንድ በኩል እርሱ ከአይሁድ ሊቃውንት አንዱ በመሆኑ ከጌታችን ኢየሱስ አንዳንድ ነገሮችን ጠይቆ ለመረዳት እንደ ነፍረት የቆጠረው ይመስላል። በሌላ በኩል ደግሞ የአይሁድ አለቆች ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስንና ትምህርቱን በጥላቻ

መልክ ያዩ ስለነበረ እነርሱንም የፈራ ይመስላል። በእነዚህም የምናልባት ምክንያቶች በቀን ሳይሆን በሌሊት ለመገናኘት ወደ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሄደ።

ኒቆዲሞስ ጌታችን ኢየሱስን በተገናኘ ጊዜ «መምህር ሆይ አንተ ከእግዚአብሔር የተላከህ መምህር መሆንህን እናውቃለን፤ ምክንያቱም እነዚህ ህን አንተ የምታደርጋቸውን ድንቅ ነገሮች እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ካልሆነ በቀር ማንም ሰው ሊያደርጋቸው አይችልም አለው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ማንም ሰው እንደገና ካልተወለደ በቀር የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም ሲል መልስ ሰጠው። ኒቆዲሞስም ሰው ተወልዶ ካደገ በኋላ እንዴት እንደገና ሊወለድ ይችላል? ብሎ ጠየቀው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም አባባሉን በማብራራት ሰው ከውሃና ከመንፈስ ቅዱስ ካለተወለደ በቀር ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ሊገባ አይችልም፤ ከሥጋ የተወለደ ሥጋ ነው፤ ከመንፈስም የተወለደ መንፈስ ነው። ከመንፈስ መወለድ አለባችሁ ስላልኩህ አትደነቅ፤ ነፋስ ወደ ፈለገው አቅጣጫ ይነፍሳል፤ ድምፁንም ትሰማለህ፤ ከወ ዴት እንደመጣና ወዴት እንደሚሄድ አታውቅም፤ ከመንፈስም የተወለደ እንደዚሁ ነው አለው። ኒቆዲሞስ ግን የጌታችን አባባል ስላልገባው ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል ሲል ጠየቀ። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም አንተ የእስራኤል መምህር ስትሆን ይህን አታውቅምን? እኛ የሰማነውን እንናገራለን፤ ያየነውንም እንመሰክራለን፤ ምስክርነታችንንም አትቀበሉም፤ የምድሩን ነገር ስንነግራችሁ ካላመናችሁ የሰማዩን ነገር ስንነግራችሁ እንዴት ታምናላችሁ? ከሰማይ ከወረደው ከሰው ልጅ በቀር ወደ ሰማይ የወጣ ማንም የለም። እርሱም በሰማይ የሚኖር ነው። ሙሴ በምድረ በዳ እባብን እንደሰቀለ የሰው ልጅም የሚያምኑበትን ለማዳን መስቀል አለበት አለው። ንግግሩንም በመቀጠል በእግዚአብሔር ልጅ የሚያምን ሁሉ አይፈረድበትም፤ በእርሱ የማያምን ግን አስቀድሞ ተፈርዶበታል። ብርሃን ወደዚህ ዓለም መጣ፤ ሰዎች ግን ሥራቸው ክፉ ስለነበረ ከብርሃን ይልቅ ጨለማን ወደዱ። ክፉ የሚያደርግ ሁሉ ክፉቱ እንዳይገልጥበት ብርሃንን ይጠላል ብሎ ዘርዘሮ አስረድቶታል (ዮሐ:ም:3)።

ጌታችንና ኒቆዲሞስ (ዮሐ:ም:3)።

የሰማርያይቱ ሴት (ዮሐ:ም:4):- ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከይሁዳ ወደ ገሊላ በሚሄድበት ጊዜ በሰማርያ በኩል ማለፍ ነበረበት። ሲካር ወደምትባል ከተማ ሲደርሱ ደቀ መዛሙርቱ ምግብ ለመግዛት ወደ ገበያ ሄዱ። ጌታችን በጉዞው ደክሞት ስለነበረ በያዕቆብ የውሃ ጉድጓድ አጠገብ ተቀመጠ። በዚያም ተቀምጦ ሳለ አንዲት የሰማርያ ሴት ከጉድጓድ ውሃ ልትቀዳ መጣች። ጌታችንም ሴትየዋን ውሃ አጠፎኝ አላት። ሴትየዋ ግን እንዴት አንተ አይሁዳዊ ስትሆን ከእኔ ከሰማርያይቱ ሴት ውሃ ትጠይቃለህ አለችው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔርን ስጦታና ውሃ አጠፎኝ የሚልሽ ማን እንደሆነ ብታውቁ አንቺ በለመንሽውና እርሱም የሕይወት ውሃ በሰጠሽ ነበር አላት። ሴትየዋም ጌታ ሆይ፣ ጉድጓዱ ጥልቅ ሲሆን አንተ መቅጃ የለህም፤ ታዲያ የሕይወት ውሃ ከየት ታመጣለህ? አንተ ይህን ውሃ ከሰጠን ከአባታችን ከያዕቆብ ትበልጣለህን? ብላ ጠየቀችው። እኔ የምሰጠው ውሃ ለሚጠጣው ሰው ለዘለዓለም ሕይወት የሚፈልቅ ምንጭ ስለሚሆን እኔ ከምሰጠው ውሃ የሚጠጣ ለዘለዓለም ከቶ አይጠማም፤ ከዚህ ውሃ የሚጠጣ ሰው ሁሉ እንደገና ይጠማል አላት። ሴትየዋም ጌታ ሆይ እንግዲያውስ እንደገና ጠምቶኝ ውሃ ለመቅዳት እንዳል

መጣ እንዲህ ዐይነቱን ውሃ ስጠኝ አለችው። በዚህ ጊዜ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ባልሽን ጠርተሽ ተመለሼ አላት። እርሱም ግን ባል የለኝም አለችው። ጌታችንም ባል የለኝም ማለትሽ ትክክል ነው፤ አምስት ባሎች ነበሩሽ፤ አሁን ካንቺ ጋር ያለው ባልሽ አይደለም አላት። ሴትዮዎም ጌታ ሆይ፣ አንተ ነቢይ መሆንህን አሁን ዐወቅሁ፤ አባቶቻችን በዚህ ተራራ ላይ ሰገዱ፤ እናንተ ግን መሰገድ ያለበት በኢየሩሳሌም ብቻ ነው ትላላችሁ አለችው። እርሱም መልሶ በኢየሩሳሌም ወይም በዚህ ተራራ ላይ ለአብ የማትሰግዱበት ጊዜ ይመጣል፤ እናንተ ለማታውቁት ትሰግዳላችሁ፤ እኛ ግን ድኅነት ከአይሁድ ስለሆነ ለምናውቀው እንሰግዳለን። ነገር ግን በእውነት የሚሰግዱ ለአብ በእውነትና በመንፈስ የሚሰግዱበት ጊዜ ይመጣል እርሱም አሁን ነው አላት። ሴቲቱም መሲሕ እንደሚመጣ ዐውቃለሁ፤ እርሱ ሲመጣ ሁሉንም ነገር ይነግረናል አለችው። እርሱም የማነጋግርሽ እኔ እርሱ ነኝ አላት። ከዚህ በኋላ ሴቲቱ እንስራዋን እዚያው ትታ ወደ ከተማ ሄደችና ያደረገሁትን ነገር ሁሉ የነገረኝን ሰው ኑና እዩ፤ ምናልባት እርሱ መሲሕ ይሆናል ብላ ለሰዎች ተናገረች። ሰዎቹም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ለማየት ሄዱ። ብዙ ሰዎች በእርሱ አመኑ። ከእነርሱ ጋር እንዲቈይ ስለሌሎች ሁለት ቀን ከእነርሱ ጋር ቆየ።

ጌታችን የሰጠው ልት (ሉቃ: 7: 1-10)

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከአብርሃም በፊት የነበረ መሆኑ

አይሁድ ጌታችንን አንተ ጋኔን አለብህ አሉት። እኔ አባቴን አከብራለሁ እንጂ ጋኔን የለብኝም፤ እናንተ ግን ታዋርዱኛላችሁ፤ እኔ የራሴን ክብር አልፈልግም፤ የእኔን ክብር የሚፈልግና የሚፈርድ ሌላ አለ። በእውነት እላችኋለሁ፤ ቃሌን የሚጠብቅ ከቶ አይሞትም አላቸው።

አይሁድም ጋኔን እንዳለብህ አሁን ዐወቅን፤ አብረሃም እንኳ ሞቶአል፤ ነቢያትም ሞተዋል፤ አንተ ግን ቃሌን የሚጠብቅ ከቶ አይሞትም ትላለህ፤ ለመሆኑ አንተ ከሞተው አባታችን ከአብርሃም ትበልጣለህ? ነቢያት ሞተዋል፤ ታዲያ አንተ ራስህን ማን ትላለህ? አሉት።

ጌታችንም እኔ የራሴን ክብር ብፈልግ ክብሬ ዋጋ የለውም፤ እኔን የሚያከብረኝ አባቴ ነው፤ እርሱም አምላካችን የምትሉት ነው፤ እናንተ ግን እርሱን አላወቃችሁትም፤ እኔ ዐውቀዋለሁ፤ እኔ አላውቀውም ብል እንደ እናንተ ሐሰተኛ በሆንሁ ነበር፤ እኔ ግን ዐውቀዋለሁ፤ የአባታችሁ የአብርሃም ምኞት የእኔን ቀን አይቶ ለመደሰት ነበር፤ አይቶም ተደሰተ አላቸው።

በዚህ ጊዜ አይሁድ አንተ ገና ኅምሳ ዓመት አልሆነህም እንዴት አብርሃምን አየሁ ትላለህ አሉት።

ጌታችንም አብርሃም ሳይወለድ እኔ የነበርሁ መሆኔን አረጋግጥላችኋለሁ አላቸው (ዮሐ: 8: 58)።

ስለዚህ አይሁድ ሊወግሩት ድንጋይ አነሡ፤ እርሱ ግን ተሰወረባቸውና ከቤተ መቅደስ ወጥቶ ሄደ።

የአይሁድ አለማመን:- ምንም እንኳ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በአይሁድ ፊት ብዙ ተአምራት ቢያደርግ እነርሱ ግን በእርሱ አላመኑም። ይህም የሆነው ነቢዩ ኢሳይያስ:- «ጌታ ሆይ ምስክርነታችንን ማን አመነ? የእግዚአብሔርስ ክንድ ለማን ተገለጠ?» ያለው ይፈጸም ዘንድ ነው። ስለዚህ ማመን አልቻሉም። ያልቻሉበትንም ምክንያት ነቢዩ ኢሳይያስ:- «በዐይናቸው አይተውና በልባቸው አስተውለው እንዳይመለሱና እንዳይፈውሳቸው እግዚአብሔር ዐይናቸውን አሳውሮአቸዋል፤ ልባቸውንም አደንድኖአል» በማለት ገልጾ ታል።

ነቢዩ ኢሳይያስ ይህን ያለው የመሲሕን ክብር ስላየ ነው፤ ስለዚህ ይህን የተናገረው ስለጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

ከምኩራብ እንዳያስወጡአቸው ፈሪሳውያንን በመፍራት በግልጥ አልጦ ሰከሩም እንጂ ከአይሁድ አለቆች እንኳ ብዙዎቹ በጌታችን አምነዋል። በዚህም አድራጎታቸው ከሰው የሚገኘውን ክብር ከእግዚአብሔር ከሚገኘው ክብር የበለጠ ግምት የሰጡት መሆናቸውን ያሳያሉ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡- «በእኔ የሚያምን ሁሉ በጨለማ እንዳይኖር እኔ ብርሃን ሆኜ ወደ ዓለም መጥቼአለሁ። ቃሌን ሰምቶ በሥራ ላይ የማይውለውን የምፈርድበት እኔ አይደለሁም። እኔ የመጣሁት ዓለምን ለማዳን ነው እንጂ በዓለም ላይ ለመፍረድ አይደለም። እኔን የማይፈልግና ቃሌን የማይቀበለውን ሰው የሚፈርድበት አለ፤ እኔ የተናገርሁት ቃል በመጨረሻ ይፈርድበታል» ሲል ተናገረ።

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ተአምራት

የመቶ አለቃው አገልጋይ መፈወስ፡- ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ቅፍርናሆም ከተማ በገባ ጊዜ አንድ ሮማዊ የመቶ አለቃ ወደ እርሱ ቀርቦ አገልጋዩ ሽባ ሆኖ በመሠቃየት ላይ መሆኑን በመግለጥ እንዲፈውስለት ለመነው። ጌታችንም እኔ መጥቼ እፈውስዋለሁ አለው። የመቶ አለቃው ግን ጌታ ሆይ አንተ ወደ እኔ ቤት እንድትገባ እኔ የበቃሁ ስላልሆንኩ አንዲት ቃል ብቻ ብትናገር አገልጋዩ ይድናል፤ እኔ ራሴ አንኳ ለባለሥልጣናት ተገኝ ስሆን ከእኔ በታች የማገዛቸው ወታደሮች አሉኝ። ከእነርሱ አንዱን ና ስለወይመጣል፤ ሂድ ስለውም ይሄዳል፤ አገልጋዩም ይህን አድርግ ስለው ያደርጋል አለው።

ከዚህ በኋላ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የመቶ አለቃውን «ሂድ እንደ እምነትህ ይሁንልህ አለው። አገልጋዩም በዚያኑ ጊዜ ተፈወሰ።

ጌታችን የመቶ አለቃውን አገልጋይ መፈወስ (ሉቃ:7:1-10)

የስምዖን ዐማትና የሌሎችም ሕመምተኞች መፈወስ፡- ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከምኩራብ ተነሥቶ ወደ ስምዖን ዲጥሮስ ቤት ሄደ። እዚያም የስምዖን ዐማት በጣም አተኩሶአት ታማ ተኝታ ነበር። ስለዚህ ከሕመምዋ እንዲአድናት ጌታችንን ለመኑት። ጌታችንም ወደ እርሷ ቀርቦ አጠገብዋ ቆመና ትኩሳቱ እንዲለቅቃት አዘዘ፤ ትኩሳቱም ለቀቃት። ወዲያው ተነሥታም ታሰትናግዳቸው ጀምሮ። ወደ ምሽቱ ሰዎች በልዩ ልዩ ደዌ የተያዙባቸውን ሕመምተኞች ሁሉ ወደ ጌታችን አመጡ። እርሱም በያንዳንዳቸው ላይ እጁን በመጫን ፈወሳቸው። አጋንንትም አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ እያሱ በመጮኽ ብዙ ሰዎችን እየለቀቁ ይወጡ ነበር። ጌታችን ግን ስለ እርሱ እንዳይናገሩ በመገሠጽ ይከለክላቸው ነበር። (ሉቃ:9:40:38-41)

በአጋንንት የተያዙ የሁለት ሰዎች መፈወስ፡- ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የገሊላን ባሕር ተሻግሮ ወደ ጌርጌሴኖን አገር መጣ። በዚያም አጋንንት የያዛቸው ሁለት ሰዎች ከመቃብር ቦታ ወጥተው ተገናኙት፤ እነርሱ በጣም አደገኞች ስለነበሩ ማንም ሰው በዚያ መንገድ ማለፍ አይችልም ነበር። እነር

ሱም በድንገት እንዲህ እያሉ መጮኽ ጀመሩ፡- «አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ሆይ፤ እኛ ከአንተ ጋር ምን አለን? ጊዜው ሳይደርስ ልታሠቃየን መጣህን?» ከእነርሱ ራቅ ባለ ስፍራ የብዙ ዐሣማዎች መንጋ ተሠማርቶ ነበር። አጋንንቱም የምታስወጣን ከሆነ ወደዚያ ዐሣማዎቹ መንጋ ስደደን ሲሉ ለመኑት። ጌታችንም ሄዱ አላቸው። ስለዚህም ከሰዎቹ ወጥተው ወደ ዐሣማዎቹ ሄዱና ገቡባቸው። ዐሣማዎቹም በሙሉ ከገደሉ አፋፍ ላይ እየተንደረደሩ ወርደው በባሕር ውስጥ ሰጠሙ። የዐሣማዎቹም እረኞች ሸሽተው ወደ ከተማ ገቡና ሁሉን ነገር አወሩ፤ አጋንንት በያዙአቸው ሰዎች የሆነውንም ነገር ተናገሩ። ከዚህ በኋላ የከተማው ሰዎች ሁሉ ጌታችንን ለማየት ወጡ፤ ባዩትም ጊዜ ከአገራቸው ወጥቶ እንዲሄድላቸው ለመኑት (ማቴ. 8፡28-34)።

የጌታችን ምሳሌዎች

የተሸሸገ ሀብት ምሳሌ፡- ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የመንግሥተ ሰማይን ምሳሌነት ሲናገር እንዲህ ብሏል፡- መንግሥተ ሰማይ በእርሻ ውስጥ የተሸሸገውን ሀብት ትመስላለች። አንድ ሰው ይህን ሀብት ባገኘው ጊዜ መልሶ ደበቀው። ከደስታውም ብዛት የተነሣ ሄደና ያለውን ሁሉ ሸጦ ያንን እርሻ ገዛ።

የዕንቁ ምሳሌ፡- ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሌላ የመንግሥተ ሰማይን ምሳሌ ሲናገር እንዲህ ብሏል፡- መንግሥተ ሰማይ ጥፋ ዕንቁ ለመግዛት የሚፈልግ ነጋዴን ትመስላለች። ነጋዴውም እጅግ ክቡር የሆነ ዕንቁ ባገኘ ጊዜ ሄዶ ያለውን ሁሉ ሸጠና ያን ዕንቁ ገዛ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ሕይወት እንጀራ፡- ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሚያስተምርበት ጊዜ ራሱን በሕይወት እንጀራ መስሎ ተናግሮ አልፎ ይህንንም በሚከተለው ለአይሁድ ባደረገው ንግግሩ እንመልከት።

የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ። ወደ እኔ የሚመጣ ከቶ አይራብም። በእኔ የሚያምን ከቶ አይጠማም። እናንተ ግን አይታችሁኝ በእኔ አላመናችሁም። አብ የሚሰጠኝ ሁሉ ወደ እኔ ይመጣል። ወደ እኔ የሚመጣውንም ወደ ውጪ አላባርረውም። እኔ ከሰማይ የወረድሁት የላከኝን ፈቃድ ለማድረግ እንጂ የራሴን ፈቃድ ለማድረግ አይደለም። የላከኝ የአብ ፈቃድ ከሰጠኝ አንድ እንኳ ሳለጠፋ በመጨረሻው ቀን እንዳስነሣ ነው። የአባቱ ፈቃድ ወልድን የሚያይና በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘለዓለም ሕይወት እንዲያገኝ ነው። እኔም በመጨረሻው

ረሻው ቀን አስነሣለሁ። ጌታችን ከሰማይ የወረደ እንጀራ እኔ ነኝ በማለቱ አይሁድ በእሱ ላይ አጉረመረሙና እንዲህ አሉ፡- ይህ የዮሴፍ ልጅ ኢየሱስ አይደለምን? አባቱንና እናቱንን እናውቃቸው የለምን? ታዲያ፤ አሁን እርሱ እንዴት ከሰማይ ወረድሁ ይላል? ጌታችንም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፡- እርስ በርሳችሁ አታጉረምርሙ፤ የላከኝ አብ የላከው ካልሆነ በቀር ወደ እኔ መምጣት የሚችል ማንም የለም። ወደ እኔ የሚመጣውንም በመጨረሻው ቀን ከሞት አስነሣለሁ።

እውነት እውነት እላችኋለሁ። በእኔ የሚያምን ሰው የዘለዓለም ሕይወት አለው። እኔ የሕይወት እንጀራ ነኝ። አባቶቻችሁ በበረሃ መና በሉ፤ ነገር ግን ሞቱ፤ ከሰማይ የወረደው እንጀራ ይህ ነው፤ ይህን እንጀራ የሚበላ ከቶ አይሞትም። ከሰማይ የወረደው ሕያው እንጀራ እኔ ነኝ። ከዚህ እንጀራ የሚበላ ሁሉ ለዘለዓለም ይኖራል። ለዓለም ሕይወት እንዲሆን እኔ የምሰጠው እንጀራ ሥጋዬ ነው።

በዚህ ጊዜ አይሁድ ይህ ሰው ሥጋውን እንድንበላ እንዴት ሊሰጠን ይችላል? በማለት እርስ በርሳቸው ተከራከሩ።

በዚህ ጊዜ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንዲህ አላቸው፡- እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ የሰውን ልጅ ሥጋ ካልበላችሁ፤ ደሙንም ካልጠጣችሁ ሕይወት የላችሁም። ሥጋዬን የሚበላና ደሜን የሚጠጣ ሁሉ የዘለዓለም ሕይወት አለው፤ እኔም በመጨረሻው ቀን አስነሣለሁ። ሥጋዬ እውነተኛ መብል ደሜም እውነተኛ መጠጥ ነው። ሥጋዬን የሚበላና ደሜን የሚጠጣ ሁሉ በእኔ ይኖራል፤ እኔም በእርሱ እኖራለሁ። ሕያው አብ እንደላከኝና፤ እኔም በእርሱ ሕያው እንደሆንኩ እንዲሁም ሥጋዬን የሚበላ ሁሉ በእኔ ሕያው ይሆናል። እንግዲህ ከሰማይ የወረደው እንጀራ ይህ ነው፤ እርሱም አባቶቻችሁ እንደ በሉት ዐይነት አይደለም። ያን እንጀራ የበሉት ሞተዋል፤ ይህን እንጀራ የሚ በሉ ግን ለዘለዓለም ይኖራሉ (ዮሐ.ም.6፡35-58)።

ከዚህ ምዕራፍ የምናገኘው ትምህርት

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከኒቆዲሞስ ጋር ባደረገው ንግግር የጥምቀትን አስፈላጊነትና ያለ ጥምቀት ወደ መንግሥተ ሰማይ ለመግባት አንደማይቻል ገልጦአል። በጥምቀትም የእግዚአብሔር ልጅነትና የኃጢአት ስርየት ይገኛል። ጥምቀትም ከሰባቱ ምሥጢራት ቤተ ክርስቲያን የመጀመሪያው ነው።

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ዘርና ወገን ሳይለይ በዓለም ላሉ ሕዝቦች ሁሉ ቤዛ ለመሆን የመጣ መሆኑን በተለያዩ ሁኔታዎች አመልክቶአል። ይህንንም ሁኔታ ግልጥ ያደረገው ሁሉንም በማስተማርና ሁሉንም ከሥጋ ደዌ በመፈወሱ ነው። የዚህን አባባል እውነተኛነት ለመረዳት ከሰማርያይቱ ሴት ጋር ያደረገውን ንግግርና ከሰማርያ ሰዎች ጋር ያደረገውን የማስተማር ሥራ ይመለከታል። ለሰግደት ኢየሩሳሌም ወይስ የጌሪዚም ተራራ ነው የሚሻለው ብላ ለመየቀቸው ጥያቄ መልስ ሲሰጣት ቀድመው የተወሰኑት ቦታዎችና ወገኖች ብቻ ሳይሆኑ በእውነት የሚሰግዱ ሰዎች በእውነትና በመንፈስ የሚሰግዱበት ጊዜ ይመጣል ብሎአታል። ይህም አባባሉ ቀደም ብሎ እግዚአብሔር በነቢዩ ኤርምያስ አማካይነት የተናገረውን ትንቢት ተፈጻሚነት ያመለክታል። ይህም ትንቢት እግዚአብሔር ቀደም ብሎ ከአባቶቻቸው ጋር የገባውን ዐይነት ቃል ኪዳን ሳይሆን አዲስ ቃል ኪዳን ከእስራኤላውያን ጋር የሚገባ መሆኑ ነው (ኤር.ም:31 ቀ:31-32)።

አምላክ ለሰው ልጆች የፈቃድና የፍላጎት ነጻነት ቢሰጣቸውም ሰው ሁሉ እንዲድን እንጂ እንዲጠፋ ስለማይፈልግ የድኅነትን መንገድ ያስተመራቸዋል። በዚህም መሠረት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለአይሁድ አድማጮቹ የእርሱን አዳኝነት ገልጦላቸዋል። ያለእርሱም አዳኝነት ድኅነት እንደማይገኝ ገልጦላቸዋል። ይህም ብቻ ሳይሆን የእርሱንም ማንነት ሊገባቸው በሚችል ቋንቋ ነግሮአቸዋል። እርሱ ከአብርሃም በፊት የነበረ ዘለዓለማዊ አምላክ እንጂ እነርሱ እንደሚያስቡት ጎምሳ ዓመት ያልሞላው ተራ ሰው አለመሆኑን ገልጦላቸዋል። እነርሱ ግን በእግዚአብሔር ላይ ጽርፈት ተናገረ ብለው ሊወግሩት ከመነሳታቸው በቀር የነገሩን ሁኔታ እንኳ ለመመርመር አልሞከሩም። ስለዚህም ነው እኔ መጥቼ ባልነግራቸው ኖሮ ኃጢአት ባልሆነባቸውም ነበር ያለው (ዮሐ.ም:15ቀ:22)።

ይህም ገለጻው መለኮታዊ ክብሩን ለማያምኑና ለሚጠራጠሩ ሰዎች ሁሉ ትምህርት ሊሆናቸው በተገባ ነበር።

ሊወግሩት ድንጋይ ሲያነሡ ተሰውሮባቸው ከመካከላቸው ወጥቶ መሄዱ ደግሞ እርሱ ፈቅዶና ጊዜ ወስኖለት ካልሆነ በቀር ማንኛውም ሰው በእርሱ ላይ ምንም ለማድረግ የማይችል መሆኑን ያመለክታል።

ከተአምራቱ መካከል የሮማዊውን መቶ አለቃ አሸከር መፈወሱ ያለምንም ዘር መለየት ለሁሉ እኩል መሆኑን ያመለክታል።

እንዲሁም አጋንንት ያደሩባቸውን ሁለት ሰዎች በፈወሰበት ተአምሩ አጋንንቱ ከሰዎቹ ወጥተው ወደ ዐሣማ መንጋዎች እንዲገቡ መፍቀዱ የአጋንንቱን ልመና ለመቀበል ብሎ አይደለም። እንደሚታወቀው ዐሣማን ዐርዶ መብላት በእስራኤል ሕዝብ ዘንድ የተከለከለ ነበር። ይህንንም እግዚአብሔር በሙሴ አማካይነት በኦሪት ዘሌዋውያን ም:11ቀ:7 ላይ የከለከለው መሆኑን ይመለከታል። በዚህ ዐይነት በማርባት የዐሣማዎቹ ባለቤቶች ራሳቸው ዐርደው እንዳይበሉና ለሌሎችም በማብላት እንዳያሳስቱ አጋንንቱ ዐሣማዎቹን እንዲያጠፉአቸው ጌታችን ፈቅዶላቸዋል። ይህም ድርጊት ለዐሣማዎቹ ባለቤቶች ደኅንነት ሲባል እንጂ ለጥፋት አልነበረም።

የተሸሸገ ሀብትና የዕንቁ ምሳሌዎች ሁለት ትርጓሜዎች አሉአቸው።

የመጀመሪያው ትርጓሜ የተሸሸገውን ሀብት ወይም የከበረውን ዕንቁ አገኘ የተባለው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። እርሱም ኃጢአተኞችን ለመዋጀት ሕግማትን ተቀበለ። በሕግማትና በሞቱም ከዘለዓለማዊ ሞትና ከኃጢአት ባርነት ዋጀን። ለመንግሥተ ሰማያትም ዐደለን።

ሁለተኛው ትርጓሜ ደግሞ መንግሥተ ሰማያት ምን ያኽል የሚያጓጓ ትልቅ ሀብት መሆኑን የሚያመለክት ነው። በዚህም የመንግሥተ ሰማያትን ጥቅም ያወቀ ኃጢአተኛ ምን ያኽል ዓለማዊ ጥቅሙን ሁሉ ሠውቶ ያቺን ሰማያዊ ሀብት ለማግኘት የሚሠራ መሆኑን የሚያመልክት ነው። ይህም የሚሆነው መንግሥተ ሰማይ ከማንኛውም ዓለማዊ ሀብት የሚበልጥ በመሆኑ ነው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ ብሎ በእርሱ ያመነ የዘለዓለም ሕይወት እንደሚኖረው ገለጠላቸው። በእኔ የሚያምን የዘለዓለም ሕይወት አለው እኔም በመጨረሻው ቀን አስነሣለሁ ማለቱ ስለሙታን ትንሣኤ መናገሩ ነው። ይህም ማለት ከሙታን ትንሣኤ በኋላ ማለትም ከፍርድ ቀን በኋላ የዘለዓለም ሕይወትን እስጠዋለሁ ማለቱ ነው። እርሱም ለእስራኤል ልጆች ከሰማይ ከወረደው መና ጋር ራሱን አነጻጸረ። መናውን የበሉት ሞተዋል። የእርሱን ሥጋ የሚበሉት ግን በመንግሥተ ሰማይ ዘለዓለማዊ ሕይወትን ያገኛሉ።

ሥጋዬን የሚበላና ደሜን የሚጠጣ የዘለዓለም ሕይወት አለው ሲል ስለምሥጢረ ቀርባን መናገሩ ነው። ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ በመጀመሪያ

መልእክቱ ምዕራፍ 1 ቍጥር 7 ላይ የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአታችን ሁሉ ያነጻጽል ብሎአል። ከኃጢአታችን ከነጻን ደግሞ ለሰማያዊ ርስት እንበ ቃለን ማለት ነው፤ እርሱም ዘለዓለማዊ ሕይወት ማለት ነው።

ጥያቄዎች

1. ጌታችንን ማነጋገር ለኒቆዲሞስ ቀላል ያልነበረው በምን ምክንያት ነው?
2. ኒቆዲሞስ ምን ዐይነት ሰው ነበር?
3. ኒቆዲሞስ ጌታችንን ሲገናኝ ምን አለው?
4. ጌታችንስ ምን መልስ ሰጠው?
5. ከጌታችን መልስ በኋላ ኒቆዲሞስ ምን አለ?
6. ጌታችንስ እንደገና የሰጠው መልስ ምን ብሎ ነው?
7. ጌታችን የሰጠውን መልስ ኒቆዲሞስ መረዳት ባቃተው ጊዜ ጌታችን ምን ዐይነት የመገረም ጥያቄ ጠየቀ?
8. ጌታችን የሚሰቀለው በምን ምክንያት ነው አለ?
9. ክፉ የሚያደርግ ሰው ለምን ብርሃንን ይጠላል?
10. ጌታችን የሰማርያይቱን ሴት ያነጋገረበት ቦታ ምን ይባላል?
11. ጌታችን ምን ስላላት ነው የሰማርያይቱ ሴት የተገረመችው?
12. የሰማርያይቱ ሴት ጌታችንን አንተ ነቢይ መሆንህን አያለሁ ያለችው ምን ስላላት ነው?
13. ከዚያ በኋላ ሴትየዋ ለሀገርዋ ሕዝብ ምን ብላ ተናግረች?
14. ሴትየዋ ስለ ኢየሩሳሌምና ስለጌሪዚም ተራራ ምን ብላ ጠየቀች?
15. የዚያ አገር ሰዎች ጌታችንን ምን ብለው ለመኑት?
16. አይሁድ ጌታችንን ጋኔን አለብህ ባሉት ጊዜ ምን መልስ ሰጣቸው?
17. ቃሌን የሚጠብቅ ከቶ አይሞትም ቢላቸው ምን አሉት?
18. አብርሃም የእኔን ቀን አይቶ ተደስተ ባላቸው ጊዜ አይሁድ ምን አሉ?
19. አይሁድ ጌታችንን ሊወግሩት ድንጋይ ያነሡት ምን ስላላቸው ነው?

20. አይሁድ ሊወግሩት ድንጋይ ሲያነሡ ጌታችን ምን አደረገ?
21. ነቢዩ ኢሳይያስ ጌታ ሆይ ምስክርነታችንን ማን አመነ? የግዚአብሔርስ ክንድ ለማን ተገለጠ? ብሎ የተናገረው ትንቢት ምንን ያመለክታል?
22. አይሁድ በጌታችን አለማመናቸውን በተመለከተው በነቢዩ ምን ተብሎ ተነግሮ ነበር?
23. ነቢዩ ኢሳይያስ እነዚህን ትንቢቶች የተናገረው ምንን አይቶ ነው?
24. በጌታችን አምነው በግልጥ ያልመሰከሩ እነማን ናቸው?
25. ያልመሰከሩትስ ለምንድነው?
26. በዚህስ አድራጎታቸው ምንን ያሳያሉ?
27. የጌታችንን ቃል ሰምቶ በሥራ ላይ የማያውለውን ሰው የሚፈርድበት ማነው?
28. ጌታችን በዓለም ላይ የማይፈርደው ለምንድነው?
29. ሮማዊው የመቶ አለቃ ከጌታችን ምንን ለመነ?
30. የመቶ አለቃው ጌታችን ወደቤቱ እንዲገባ ለምን አልፈለገም?
31. ወደቤቱ እንዲገባ ሳይፈልግስ ምን ዐይነት አማራጭ ሰጠ?
32. ጌታችን ለመቶ አለቃው ምን አደረገለት?
33. ጌታችን በስምዖን ጴጥሮስ ቤት ምን አደረገ?
34. አጋንንት በጌታችን ፊት የሚጮኹት ምን ብለው ነበር?
35. ጌታችንስ ምን ብሎ ይገሥጻቸው ነበር?
36. በጌርጌሴኖን ጌታችንን የተገናኙት በሽተኞች ምን ብለው ጮኹ?
37. ምን እንዲፈቅድላቸው ለመኑት?
38. እርሱስ ፈቀደላቸውን?
39. የዐሣማ መንጋዎች ምን ሆኑ?
40. የዐሣማዎቹስ እረኞች ምን አደረጉ?
41. የከተማው ሰዎች ጌታችንን ምን ለመኑት?
42. ስለተሸሸገው ሀብት ምሳሌ ተናገር?
43. ስለ ዕንቁ ምሳሌ ተናገር።

- 44. ይህ የየሱፍ ልጅ አይደለምን? ብለው አይሁድ በጌታችን ላይ ያጉረመረሙት ምን ስላላቸው ነው?
- 45. ጌታችን የዘለዓለም ሕይወት አለው ያለው ማንን ነው?
- 46. ጌታችን ለዓለም ሕይወት እንዲሆን የሚሰጠው እንጀራ ምንድነው?
- 47. አይሁድ እርስ በርሳቸው የተከራከሩት በምን ምክንያት ነው?
- 48. በጌታችን አ.የሱስ ለመኖር ምን ማድረግ ያስፈልጋል?
- 49. ጌታችን አ.የሱስ ሥጋውን ከመናጋር ያነጻጸረው እንደምን አድርጎ ነው?
- 50. በትንቢተ ኤርምያስ ምዕራፍ 31 ቀን 31-32 ላይ የተነገረው ትንቢት ምን የሚል ነው?
- 51. ጌታችን ለአጋንንቱ ወደ ዐሣማዎቹ እንዲገቡ ለምን ፈቀደላቸው?
- 52. የተሸሸገው ሀብትና የዕንቅ ምሳሌዎችን ሁለት ትርጓሜዎች ግለጥ።
- 53. ሥጋዬን የበላና ደሜን የጠጣ በሚልበት ጊዜ ስለምን ጉዳይ መናገሩ ነው?

ምዕራፍ 4

ቤተ ክርስቲያን

ሕንጻ ቤተ ክርስቲያን

በእንደኛው ክፍል መጽሐፍ ምዕራፍ 4 ላይ እንደተገለጠው ቤተ ክርስቲያን የሚለው ቃል አራት ትርጉሞች አሉት። ከእነዚህም ከአራቱ የቤተ ክርስቲያን ትርጉሞች አንዱ ቤተ ክርስቲያን ማለት ሕንጻ ቤተ ክርስቲያን የሚለው ነው።

በዚህም መሠረት ክርስቲያን ሕዝብ ተሰብስቦ የኅብረት ጸሎት እንዲያካሄድበት የተሠራው ቤተ ማለት የታነጸው ሕንጻ ቤተ ክርስቲያን ወይም ቤተ እግዚአብሔር ይባላል። ከክርስትና በፊት የነበረው ቤተ መቅደስ ይባላል። የአይሁድ ጸሎት ቤተ መቅደስ ሲባል የክርስቲያን ግን ቤተ ክርስቲያን ይባላል። ጌታችን አ.የሱስ ክርስቶስ ወደ ቤተ መቅደስ ገባ

ሻሎችንና ገዢዎችን ባሰውጠበት ጊዜ ቤተ የጸሎት ቤት ይባላል። እናንተ ግን የሌቦች ዋሻ አደረጋችሁት በማለት የእግዚአብሔር ቤትነቱንና የጸሎት ቤትነቱን ገልጸዋል (ማቴ.፮:21 ቀን 13)።

ሐርያው ቅዱስ ጳውሎስም ለቤተ-መቅደሱ በጸረው የመጀመሪያ መልእክቱ ም:3 ቀን 15 ላይ ጳውሎስም ግን በእግዚአብሔር ማደሪያ ቤት መኖር እንዴት እንደሚገባ ታውቆ ስንድ እጽፍልሃለሁ። ቤቱም የእውነት ዐምድና መሠረት የሕያው እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ነው» ብሎታል።

የሕንጻው አሠራር:- የክርስቶስ ቤተሰብ የሆኑ ምእመናን ተሰባስበው እንዲጸልዩበት የሚሠራው ወይም የሚታነጸው ቤተ ማለት ቤተ ክርስቲያን እንዴት መሠራት እንዳለበት በመጽሐፈ ዲድስቅልያ አንቀጽ ዐሥርና ሠላሳ አምስት ውስጥ ተዘርዘሮ ይገኛል። ጥርጴጵ እንደ ትልቅ መርከብ ሆኖ ሦስት በሮች ይኖሩበታል። የቤተ-መቅደሱ አካላት፣ ስጋጠብ፣ በምዕራብና በሰሜን በኩል ይሆናል።

የበሮቹ ሦስት መሆን ለሥላሴ ሦስትነት ምሳሌ ነው። ይህንንም በኢትዮጵያ ኢ.ተ.ቤ.ክ. መቅደስ አሠራር ይመለከታል።

የቤተ ክርስቲያን አቀማመጥ በርዝመቱ ወደ ምሥራቅ አቅጣጫ ይሆናል። ከወደ ምሥራቅና ከወደሰሜን በኩል እንደበረገጸ መሳይ ይኖረዋል። በዚህ ዐይነት ቅርጹ መርከብን ይመስላል። ያገልግሎቱ ቤተ ክርስቲያን በር በስተቀኝ በኩል ይሁን። ይህም የሚሆነው ምእመናኑ የሚመጣላቸውን ቀርባን እንጸያዩ ነው። በስተምዕራብ በኩል የሚጋርዱ ሁለት ዐምዶች ይኑሩ። የዐምዶቹም ቁመት በነበያት ጉባኤና እንዲሁም በካያ አራቱ ካህናት ምሳሌነት ካያ አራት ክንድ ይሁን። ስፋቱ ደግሞ ወንጌልን ባበሠሩ ዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ምሳሌነት ዐሥራ ሁለት ክንድ ይሁን። የመጠመቂያው ቦታ በሰሜን ምዕራብ በኩል ይሁን። እርሱም ከቤተ ክርስቲያኑ ጋር ያልተያያዘ መሆን አለበት። ከቤተ ክርስቲያኑ መካከል ከሌሎቹ ወንበሮች ሦስት ደረጃ ከፍ ያለ የሊቀ ካህናት መቀመጫ ይሁን። መሠረዳው ማለት መቅደሱ በመካከል ሆኖ የሚጋርደው መጋረጃ ይኑረው። ከመቅደሱ በስተምሥራቅ ከሊቀ ካህናቱ ወንበር ከፍ ያለ የኤጲስ ቆጶሱ ወንበር ይኑሩ። ቤተ ክርስቲያኑም በብርሃን የደመቀ ይሁን። በተለየ ቅዱሳት መጻሕፍት በሚነበቡበት ጊዜ በቂ ብርሃን ይብራ።

የቤተ ክርስቲያን ሥርዓት

ቀደም ተብሎ እንደተገለጠው የቤተ ክርስቲያን አስተዳደራዊ መዋቅር የተዘረጋው በኤጲስ ቆጶሳት፣ በቀሳውስትና በዲያቆናት ነበር።

በዚህም መሠረት በመጽሐፈ ዲድስቅልያ አንቀጽ 10 ላይ፡- ኤጲስ ቆጶሳ በመኻል ሲቀመጥ ቀሳውስቱ በዙሪያው ይቀመጡ። ዲያቆናቱ ግን ተዘጋ ጅተው ይቁሙ ተብሏል።

ቤተ ክርስቲያን በትልቅ መርከብ ትመስላለች፤ በውስጥም ለጸሎት የተሰበሰቡ ምእመናን በመርከቡ ተሳፋሪዎች ይመሰላሉ፤ ዲያቆናቱ ደግሞ በመርከባቸው ወይም በመርከቡ ረዳት ይመሰላሉ። በመርከቡ ውስጥ ያሉት ተሳፋሪዎች በሰላም ወደሚሄዱበት ቦታ እንዲደርሱ የመርከቡ ረዳት ጥረት ያደርጋል። በዚሁም ዐይነት ዲያቆናቱ እያንዳንዱን ምእመን በተገቢው ቦታ በማስቀመጥ፣ ሰዎች እንዳያንቀላፋቸው፣ ወይም እንዳይተኙ፣ ወይም እንዳይሰቱ፣ ወይም በአጠገባቸው ካለ ሰው ጋር ማንኛውንም ዐይነት ወራ እንዳያወሩ፣ ቃለ እግዚአብሔር በጥምና እንዳይሰማ እንቅፋት እንዳይሆኑ ይጠብቃሉ። የሕዝብ ክርስቲያኑ ዓላማ ከግቡ ሊደርስ የሚችለው ሁሉም በበኩሉ አምልኮውን በሥርዓትና በመንፈሳዊነት ስሜት ሲያከናውን ነው እንጂ በአጠገብ ካለ ሰው ጋር ዓለማዊ ውይይት ሲያደርግ አይደለም። እንደዚህ ከሆነ ግን ወደ ቤተ ክርስቲያንም መሄድ አስፈላጊ ባልሆነም ነበር።

በመጽሐፈ ዲድስቅልያ መቅደም ላይ እንደተገለጠው ሀሥራ ሁለቱ ሐዋርያት፣ የእግዚአብሔር ምርጥ ዕቃ የተባለው የአሕዛብ ሐዋርያ ቅዱስ ጳውሎስና የኢየሩሳሌም ኤጲስ ቆጶስ የነበረው የጌታችን ወንድም የተባለው ያዕቆብ በተሰበሰቡበት ጉባኤ ካሳለፉአቸው ውሳኔዎች መካከል እንዲህ የሚል ይገኝበታል።

ቤተ ክርስቲያን በሰማያዊ ሥርዓት መካሄድ ያለባት ስለሆነ ሁሉም አመስግኖ ጌታ በወሰነለት በየሥራ ደረጃው ይጻፍ ዘንድ የሚከተለውን ወስነናል። ይኸውም ኤጲስ ቆጶሳ እንደጠባቂ፣ ቀሳውስቱ እንደ አስተማሪዎች፣ ዲያቆናቱ እንደ አገልጋዮች፣ ንፍቅ ዲያቆናቱ እንደ ረዳቶች፣ አናጉስጢሳውያኑ እንደ አንባቢዎች፣ መዘምራት በመረዳት እንደሚሰማሪዎች፣ አገልጋዮቹ እንደ ጠባቂዎች ሆነው ሌላው ሕዝብ ደግሞ የወንጌልን ቃል በአክብሮትና በጸጥታ የሚያዳምጡ ናቸው።

አንድ ኤጲስ ቆጶስ የሚሾመው በያንስ በሦስት ኤጲስ ቆጶሳት ነው። ቀሳውስትና ዲያቆናት ግን በአንድ ኤጲስ ቆጶስ እጅ ይሾማሉ። ዲያቆናት ኤጲስ ቆጶሳትንና ቀሳውስትን ከማገልገል በቀር የኤጲስ ቆጶሱን ወይም የቁሱን ሥራ ሊሠሩ አልተፈቀደላቸውም።

ንዋየ ቅድሳት

ንዋየ ቅድሳት ማለት የተቀደሱ የክርስቶስ ሥጋና ደም መያዣ፣ ማክበሪያ፣ የቤተ ክርስቲያን ጳጳስ፣ ዐውድ፣ ጽዋዕ፣ ዕርፈ መስቀል፣ መሶበ ወርቅ፣ አልባሳትና ጽና(ጥና) ናቸው።

ጳጳስ ለቅዱስ ቀኅርባን ማስቀመጫ እንዲሆን ከወርቅ፣ ወይም ከብር፣ ወይም ከመዳብ፣ ወይም ከነሐስ የተሠራ ዝርግ ሳሕን ነው። ካህኑም ሥርዓተ ቅዳሴውን ከመጀመሩ በፊት በጳጳሱ ላይ የሚከተለውን ጸሎት ይጻፋል።

ቸር ማሕየዊ አምላካችን እግዚአብሔር ሆይ በዕፅ መስቀል ላይ ቅዱሳት የሚሆኑ እጅችህን የዘረጋህ፤ በኅ ነገርን በተመላች በዚች ጳጳስ ላይ ክቡር እጅህን ዘርጋ። ቅዱስ ስምህን የሚወድዱ ሰዎች የሺህ ዘመን ምግብን በላይዋ የሚያዘጋጅባት ናት።

አሁንም አምላካችን እግዚአብሔር ፍሕምን የተመላች ይህችን ጳጳስ ባርካት፤ አክብራት፤ አንጻት፤ ይኸውም የሐዋርያት በምትሆን በዚች ቅድስት ቤተ ክርስቲያን በሚገኝ ክቡር በሚሆን በመሠዊያው ላይ ያቀረብነው ያንተ ቅዱስ ሥጋ ነው። ቸር ሰማያዊ ከሚሆን አባትህ ጋር፣ ማሕየዊ ከሚሆን ከቅዱስ መንፈስህም ጋር፣ ክብር ምስጋና ይገባሃልና፤ ዛሬ፣ ዘወትርም፣ ለዘላለሙ አሜን።

ጽዋዕ (ጥዋ) ከወርቅ፣ ወይም ከብር፣ ወይም ከሌላ ማዕድን በዋንጫ የተሠራ ባለ እግር የቀኅርባን ዕቃ ነው። ካህኑም የሚከተለውን ጸሎት ይጻፋል።

አምላካችን እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ፣ አላትዮን፣ በእውነት ሰው ሆነ አምላካችን ነው፤ መለኮቱም በፍጥረቱ ላይ ደሙን በፈቃዱ ካፈሰሰ ከሰውነቱ አልተለየም። በዚህ ጽዋ ላይ ቅዱስ እጅህን አድርግ።

አሁንም ባርካው አክብረው እንጻው፤ ክቡር ደምህን ያደርጉበት ዘንድ ይህ «እማራ» አምኖ ከሱ ለሚወጣ ሁሉ ለሕይወትና ለጋጠኑ አት ማስተሥረዩ

ይሆን ዘንድ ቸር ሰማያዊ ለሚሆን አባትህ ምስጋና ይግባው፤ ማሕየዊ ለሚሆን ለመንፈስ ቅዱስም፤ ዛሬም ዘወትርም ለዘላለሙ አሜን።

ዕርፈ መስቀል በመጨረሻው ጫፍ መስቀል ያለበት ማንኪያ፣ የሥጋ ወደሙ ማቀባያ ነው። በዕርፈ መስቀሉ ላይ ካህኑ የሚከተለውን ጸሎት ይጻፈይበታል።

አምላካችን እግዚአብሔር፣ ባርያህን ነቢዩን ኢሳይያስን የበቃ ያደረግኸው ጉጠት በእጁ የተያዘ ሱራሬን ያየው ዘንድ በርሱም ፍሕም ወስዶ ባፋ ጨመረ ለት።

አሁንም ሁሉን የምትይዝ አምላካችን እግዚአብሔር አብ በዚህ ዕርፈ መስቀል ላይ እጅህን አድርግ። ያንድ ልጅህን የጌታችንንና የመድኃኒታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ቅዱስ ሥጋውን፣ ክቡር ደሙን እንዲሠሩበት።

አሁንም ባርከው፤ አክብረው፤ አንጸውም። ለዚህም ዕርፈ መስቀል ኃይልንና ክብርን ስጠው፤ ለሱራሬ ጉጠት (ኃይልን) እንደሰጠሃት፤ ምስጋና ጽንዕ ላንተ ይገባልና፣ ካንድ ልጅህ ከጌታችንና ከመድኃኒታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር፤ ማሕየዊ ከሚሆን ከመንፈስ ቅዱስም ጋር፤ ዛሬም ዘወትርም ለዘላለሙ። አሜን።

መሶበ ወርቅ:- በወርቅ ክር የተሰፋ፣ የተለጠፈ ወርቅ ያለበት፣ የወርቅ መሶብ፣ ባለዐለላ፣ በቤተ መንግሥትና በቤተ ክርስቲያን የሚገኝ ነው። የካህኑ ጸሎት እንደሚከተለው ነው።

ምርጥ ዕቃን ለኔ ሠርተህ በደብተራ አረት አኑረው ብሎ በደብረ ሲና ለባሪያው ለነቢዩ ለሙሴ የነገረው አምላካችን እግዚአብሔር።

አሁንም ሁሉን የምትይዝ አቤቱ አምላካችን በዚች መሶበ ወርቅ ላይ ቅድስት የምትሆን ቀኝህን ዘርጋ። ከኃይልና ከጽንዕ ከመንፈስ ቅዱስ ሀብት ከክብርህም ምላት፤ የሐዋርያት ጉባኤ በምትሆን በከበረች በዚች ቤተ ክርስቲያን ያንድ ልጅህን ክቡር ሥጋውን ይሠሩባት ዘንድ። ካንድ ልጅህ ጋራ ከመንፈስ ቅዱስም ጋር ምስጋና ይገባሃልና ዛሬም ዘወትርም ለዘላለሙ። አሜን።

ከዚህም በኋላ ታቦቱን በማልበስ ይጀምር። መንበሩንና ጽዋውን በንጹሕ ልብስ ያልብስ።

ማኅፈድ:- በማኅፈድ ላይ የካህኑ ጸሎት እንደሚከተለው ነው።

ጌታችን አምላካችንና መድኃኒታችን እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ ይቅርታንና ቸርነትን የተመላ መዝገብ ያለው ለሚያምኑበትም ሁሉ በጎ ነገርን የሚሰጥ በጥበብ ሰማያትን የዘረጋ፣ ለምጽንዓትና ለደመናት የተለወጠ ሥርዓትን የሰጠ፣ የሰማያትም መልካቸው አልተለወጠም። አሁንም ሰውን የምትወድድ አምላካችን ክቡር ሥጋህን በሚሸፍኑ በኒህ ልብሶች ላይ እጅህና የመለኮትህ ኃይል ትውረድ። በመቃብር ውስጥ ያለ ቅዱስ ሥጋህ በተገነዘባቸው አልባስ ላይ ኃይልህን ያሳደርህ እኒህም በሰማይ ባሉት አምሳል ይሁኑ። ክብር ምስጋና ከሃሊነት ጽንዕ ይገባሃልና ከቸር አባትህ ከአብ፣ ከመንፈስ ቅዱስም ጋራ ዛሬም ዘወትርም ለዘላለሙ አሜን።

አልባሳት:- ልብስ ተክህኖ ማለት ለጸሎትና ለቅዳሴ ካህናት በቤተ መቅደስ የሚለብሱት ነው።

ጥና (ጽና) ማለት የዕጣን ማጠኛ ነው።

የተለያዩ የቤተ ክርስቲያን ጸሎቶች

ቤተ ክርስቲያን ልዩ ልዩ ልብን የሚሰብሩ ጸሎቶች አልዋት። ከነዚህም መካከል የሚቀጥሉት ከማታ ጸሎት የተወሰዱ ናቸው።

በግዕዝ

ጸሎተ ምህላ - (ይኸውም የያሬድ ጸሎት)።

መሐረን፣ አብ፤ ሃሌ ሉያ፤ ተሣሃለነ ወልድ፤ ሃሌ ሉያ፤ መንፈስ ቅዱስ መሐሪ ተዘከረን በሣህልክ። (3ጊዜ በል።)

ለከ ንፈኑ ስብሐተ ወለከ ናዐርግ አኩቴተ። - መሐረን መሐሪ ኃጢአተነ አስተሥሪ፤ ወአድነነ ወተማግፀን ነፍሱን ወሥጋነ፤ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር አምላክን ወመድኃኒን ኢየሱስ ክርስቶስ ተሣሃለነ። - በብዝሃ ምሕረትከ ደምስስ አባላን ወፈኑ ሣህለከ ላዕሌነ። - አስመ እምነቤከ - ውእቱ ሣህል፣ ሃሌ ሉያ መሐረን አብ መሐሪ። - ወተሣሃለነ ሀብ ሣህለከ መሐሪ ኢታጥፍአነ፣ ተዘከረከ ዘትካት። - በምሕረትከ አስመ መሐሪ አንተ ወበዙኅ ሣህልክ ለዙሎሙ እለ ይጸውዑከ። - ይጸውዑከ በጽድቅ ሰማዒ ወትረ ከሃሊ ዘውስተ

አድገኖ።- ከሃሊ ዘውስተ አድገኖ ለአምላክነ አስመ ጽድቅ ቃሉ። - ንስኦሎ ለአብ ይፈኑ ለነ ሣህሎ እስመ አብ የአክል ለዘሰአሎ።- ሃሌ ሉያ ስብሐት ሎቱ ይደሉ። ሃሌ ሉያ አኩቲት ሎቱ ይደሉ። ሃሌ ሉያ ለክርስቶስ ለእግዚአ ኩሉ ሃሌ ሉያ ሃሌ ሃሌ ሉያ። - ወይእዜኒ መኑ ተስፋየ አኮኑ እግዚአብሔር ውስተ እዴከ እግዚአ አመገዕን ነፍስየ።- ኅበ አምላክ ምሕረት አመገዕን ነፍስየ።- ኅበ ንጉሠ ስብሐት አመገዕን ነፍስየ በእግዚእየ ወአምላኪየ አመገዕን ነፍስየ፤ እምኩሉ ምግባረ እኩይ አድገኖ ለነፍስየ።- ሀቡ ንስኦሎ ንስኦሎ ናስተምሕሮ ለአምላክነ ጻድቅ እስመ ጽድቅ ያቃሉ።-

ዘይክል ኩሎ ወአልቦ ዘይሰአኖ አምላክ ነዳያን ወተስፋ ትቡዓን ንሕነ ኅቤከ ተማገፀነ። (3ጊዜ በል።)

ወበከመ ዐቀብከነ፣ እምነግህ እስከ ሠርክ ዕቀብነ እግዚአ እምሠርክ አስከ ነግህ፣ (3ጊዜ በል።)

ትእ ከኪዳን በኋላ ሕዝቡ እንደቆሙ የምህላውን ጸሎት በግራና በቀኝ ይበሉት። (ያስተዛዝሉ)

የምህላ ጸሎት

በአማርኛ

አብ ሆይ ማረን ሃሌ ሉያ፤ ወልድ ሆይ ይቅር በለን ሃሌ ሉያ፤ ይቅር ባይ መንፈስ ቅዱስ ሆይ በይቅርታህ አስበን። (3ጊዜ በል።)

ለአንተ ፍጹም ምስጋና እናቀርባለን።- ቸር ይቅር ባይ ሆይ ማረን፤ ኃጢአታችንንም አስተሥርይልን፤ - የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ አድነን፤ በነፍስ በሥጋም ጠብቀን።- አምላካችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ ይቅር በለን። - በቸርነትህ ብዛት በደላችንን ደምስስ፤ ይቅር ታህንም ላክልን።- ይቅርታ ካንተ ዘንድ ነውና፤ ሃሌ ሉያ ይቅር ባይ አብ ሆይ ማረን።- ይቅር በለን።- መሐሪ የሆንህ አቤቱ ይቅርታህን ስጠን፤ የቀድሞ ኃጢአታችንንም አስበህ አታጥፋን።- በቸርነትህ አንተ ይቅር ባይ ነህ፤ ለሚጠፋህ ለሚለምኑህ ሁሉ ይቅርታህ ብዙ ነው።- በእውነት ይጠፋሃል፤ አንተም ዘወትር ትሰማለህ፤ ሁሉን ለማድረግ የምትችል ነህ።- ሁሉን ለማድረግ የሚችል የአምላካችን ቃሉ እውነት ነውና።- ይቅርታውን ይልክልን ዘንድ አብን እንለምነው፤ አብ ልለመነው ሁሉ ይበቃልና።- ሃሌ ሉያ፣ ለርሱ

ምስጋና ይገባል፤ ሃሌ ሉያ ለርሱ ክብር ምስጋና ይገባል። - ሃሌ ሉያ ለሁሉ ጌታ ለክርስቶስ ሃሌ ሉያ ሃሌ ሉያ ሃሌ ሃሌ ሉያ።- ዛሬስ ተስፋዬ ማነው እግዚአብሔር አይደለምን?፤ አቤቱ ነፍሱን ለአንተ ዐደራ አስጠብቃለሁ። - ከምሕረት አምላክ ዘንድ ነፍሱን ዐደራ አስጠብቃለሁ፤ ከምስጋና አምላክ ዘንድ ነፍሱን ዐደራ አስጠብቃለሁ።- በጌታዬና በአምላኬ ነፍሱን ዐደራ አስጠብቃለሁ፤ ከክፉ ሥራ ሁሉ ነፍሱን (ሰውነቱን) አድናት። - ኑ እንለ ምነው፤ እንለምነው እንማልደው፤ የአምላካችን ቃሉ እውነት ነውና።

ሁሉን የሚችል የሚሳነውም የሌለ እርሱ ነው፤ የድኾች አምላክ ተስፋ ላጡ ተስፋቸው የምትሆን አቤቱ እኛ ወዳንተ ተማጥነናል። (3 ጊዜ በል።)

ከጧት እስከ ማታ እንደ ጠበቅኸን አቤቱ እንዲሁ ከማታ እስከ ጧት ጠብቀን። - (3ጊዜ በል)

ጸሎት ዘእምያሬድ።

በግዕዝ

አድነን ሕዝብከ ወባርክን ርሱተክ፣ ሀብነ ኅይለ ወመዊዐ ለአግባርቲክ፣ ለእለ ንጹውዕ ስመክ፤ ዕቀብነ ውሉደ ሕዝብክ፣ ወሕዕረነ በኃይለ መላእክቲክ ወትረ በኩሉ ጊዜ ወበኩሉ ሰዓት። በኅይለ መስቀልክ፣ ርድኣነ በፅዕ መስቀ ልክ ቤዝወነ።

በአንተ አብርሃም ፍቁርክ፤ ወበአንተ ይስሐቅ ቀዳሜክ ወበአንተ እስ ራኤል ቅዱስክ ተዘከር እግዚአ ኪዳነክ። ፍጡነ ፊት ሣህለክ መሐር ኪያነ ዘፈጠርክ። ሥረይ ኃጢአተ ሕዝብክ ወመሐር ተግባርክ እግዚአ ታጥፍኣነ ሐሰ ለክ።

በአንተ ማርያም ወላዲትክ ወበአንተ ዮሐንስ መጥምቅክ። ወበአንተ ኩሎም ቅዱሳኒክ ርድኣነ ወትረ በኅይለ መስቀልክ ኢታስተኃፍረነ ግዚአ በቅድሚክ።

እግዝአትነ ነጽሪ ኅቤነ ጸልዩ ለነ ለደቂቅኪ ወአድነንነ አምኩሉ ምንዳቤ ወሐዘን።

መዐልተ ምስሌነ ወሌሊተ ማዕከሌነ አንተ እግዚአ ኢትርኃቅ አምኔነ ሀሉ ምስሌነ ረዳኤ ኩነነ ኢትግድፈነ ወኢትመንነነ አምላክ ሰላም ተራድኣነ።

ኢትዮጵያ ሲባይት ወኪላት መንግሥት አምላክ ሰላም ተራድአን። (3ጊዜ በል።)

እግዚአ ሙሐረን ክርስቶስ።

እግዚአ ሙሐረን ክርስቶስ።

እግዚአ ሙሐረን ክርስቶስ።

ትእ. ከዚህም በኋላ የሚከተለውን የያሬድን መስጋና በአንድነት ባንድ ድምፅ ይበሉት።

ከያሬድ የዜማ መጽሐፍ የተቀዳ ጸሎት። (በዋዜማ ምዕራፍ ተመልከት።)

እኛን ወገኖችህን አድነን፤ የጥንት ተገዥዎችህንም ባርክን፤ ስምህን ለመንጠራ ለኛ ለአገልጋዮችህ ድል መንግሥትንና ኃይልን ስጠን፤ የወገኖችህን ልጆች በየጊዜውና በየሰዓቱ በመላእክት ታዳጊነት በውስጥ በአፍኦ ጠብቀን። በመስቀልህ ታዳጊነት ርዳን። በመስቀልህ ጥቤን። ስለ ባለሟልህ ስለ አብ ርሃም። ስለ ወዳጅህ ስለ ይስሐቅ። ስለ መረጥከው ስለ አስራኤልም ብለህ አቤቱ ቃል ኪዳንህን አስብ። ይቅርታህን ፈጥነህ ላክ፤ የፈጠርኸን እኛን ማረን። አቤቱ አታጥፋን፤ ይህ በአንተ ዘንድ አይደረግ።

በእናትህ በማርያም አማላጅነት፤ በአጥማቂህ በየሐንሰና በቅዱሳንህም ሁሉ አማላጅነት ሁል ጊዜ በመስቀልህ ታዳጊነት ርዳን አቤቱ በፊትህ አታሳፍረን።

እመቤታችን ሆይ ወደኛ ተመልከቼ፤ ለኛ ለልጆችሽ ለምኒልን፤ ከችግርና ከሐዘን ሁሉ አድኝን።

ቀን ከኛ ጋር ሌትም በመካከላችን ሁን። አቤቱ አንተ ከኛ አትለይ። ከኛ ጋራ ኑር፤ ረዳትም ሁን፤ አትተወን፤ አትናቀንም፤ የሰላም አምላክ ሆይ ተራዳን። (3ጊዜ በል።)

እመቤታችን ሆይ እመቤታችን ሆይ ወደኛ ተመልከቼ፤ የልጅሽም ሰላም በኛ ላይ አድሮ ይኑር። (3ጊዜ በል።)

አቤቱ ክርስቶስ ማረን።

አቤቱ ክርስቶስ ማረን።

አቤቱ ክርስቶስ ማረን።

የቤተ ክርስቲያን ቅዱሳን

ሐዋርያው ቅዱስ በርተሎሜዎስ፡- መንፈስ ቅዱስ በሐዋርያት ላይ በወረደ በኋላ የሐዋርያው ቅዱስ በርተሎሜዎስ ወጣ በግንጭዋ እስኪ አልፈውት የምትባለዋ ክፍል ነበረች። እዚያም በትምህርቱና በተለምዶቱ አስደንቃ ተው።

ወደዚያች ከተማም የገባው ሐዋርያው ቅዱስ ኡጥሮስ እንደባሪያ ስጦት ነበር።

በአንዱ ባለጸጋ የአትክልት ቦታ ውስጥ ይሠራ በነበረ ጊዜ የወይን ግንጾቹን ቅርንጫፎች ባስተካከለ ቀጥሮ ወዲያው ያፈሩ ነበር። ከዚያ አገር ስዎች የአንዱ የሽማግሌ ልጅ ሞተና ሐዋርያው በርተሎሜዎስ ከሞተ ለሰነጠው። በዚያን ጊዜ ሁሉም አመኑ። አስተምሮም በአምነታቸው እንዲሉት አደረ ጋቸው።

ከዚያም በኋላ ጌታ ወደ በርሱ አገር እንዲሄድ አዘዘው። ደፋ መዝሙሩም እንዲረዳው ከእርሱ ጋር አብሮት ሄደ። የዚያች ገንደባት ከተማ ስዎች ክፉዎች ነበሩ። አስደናቂ ተአምራቱን ቢያዩም እንኳ የማይቀበሉባቸው ሆኑ። እነርሱ ግን ተስፋ ሳይቈርጡ ተግተው በማሰተማራቸው በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ እንዲያምኑ አድርገዋቸዋል። ከዚያ ነሀናትን ስሾመላቸውና ቤተ ክርስቲያን ከሠራላቸው በኋላ ወደ ሌላ አገር ሄደ። የሄደውም በባሕር ጠረፍ ወደሚኖሩትና እግዚአብሔርን ወደማያውቁት ወገኖች ነው። እነርሱንም አስተምሮ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ እንዲያምኑ አደረጋቸው። ለክርስቲና ተገዢ የሆነውን ተግባር አስተማራቸው፤ ከኃጢአትም እንዲነጹ አዘዛቸው።

ይህን ድርጊት ንጉሥ አግሪጶ ስምቶ ተቈጣ። ሐዋርያውንም በጠጉራማ ጅንያ ውስጥ ከትተው በዚያም አሸዋ ሞልተውበት ወደ ባሕር እንዲጥሉት አዘዘ።

የንጉሡም ትእዛዝ ተግባራዊ ስለተደረገበት በዚህ ትግሉን ፈጸመ። (የመስከረም 1ቀን ስንክሳር)

ሐዋርያው ቅዱስ ፊልጶስ፡- መንፈስ ቅዱስ በሐዋርያት ላይ ከወረደ በኋላ ለሐዋርያው ፊልጶስ የማስተማር ዕጣ የወጣለት አፍሪቃ ውስጥ ነበር። እዚያም ሄዶ በክርስቶስ ስም ሰበከ፤ ሕዝቡንም በእግዚአብሔር እንዲያምኑ አደረጋቸው። በተአምራቱም በጣም አስደነቃቸው። በእምነታቸውም ካጸናቸው በኋላ ወደ ኢራክሊስ ሄደ። እዚያም እንደዚሁ ሕዝቡን አሳምኖ ወደ ክርስቶስ አመጣቸው። አላማንያት ግን እንግዳ ሰው ወደዚያ አገር እንዳይገባ ተብሎ የተወሰነውን የንጉሡን ውሳኔ ተላልፎአል ብለው ምክንያት በመስጠት ሊገድሉት ተመካከሩ።

ይዘውም ባሰሩት ጊዜ ለምን ዘለዓለማዊ ሕይወትን ከእናንተ ታባርራላችሁ ብሎ በፈታቸው ፈገግ አለ። ለምን ነፍሳችሁን ለማዳን አታስቡም አላቸው።

እነርሱ ግን እርሱ ስለተናገረው ንግግር ግድ አልነበራቸውም። በእርሱም ላይ ተነሥተውበት በብዙ ካሠቃዩት በኋላ እግሩን ወደላይ ራሱን ወደታች አድርገው ሰቀሉት። በሚሰቅሉት ጊዜም ምድር ተንቀጠቀጠች። በዚህ ምክንያት ሁሉም ደነገጡና ሸሹ።

ምእመናን መጥተው ከተሰቀለበት ሊያወርዱት ቢፈልጉ እንዲተውትና ትግሉን እንዲፈጽም ነገራቸው።

በዚህ ዐይነት ነፍሱን ለክርስቶስ አስረክቦ የሰማዕትነቱን አክሊል ተቀዳጀ። ይህም የሆነው በ80 ዓ.ም ነው።

ከክርስቶስ ልደት በስድስተኛው መቶ ዓመት የሐዋርያው ፊልጶስ ዐዕም ወደ ሮም ተወስዷል።

በቅዱስ ፊልጶስም አስከሬን አማካይነት እግዚአብሔር ብዙ አስደናቂ ተአምራትን አሳይቶአል።

(የኅዳር 18 ቀን ስንክሳር)

ቅዱስኤጲፋንዮስ፡- ይህ ቅዱስ የተወለደው አይሁድ ከነበሩ ቤተሰብ ነው። አባቱ ከሞተ በኋላ እናቱ በመልካም አስተዳደግ አሳደገችው።

አባቱ አንዲት ልዩ ዐይነት ድብ ትቶለት ነበር። እናቱ ያችን ድብ እንዲሸጥ ነገረችው። እንስሳዋን የሚገዛ ፈላታዎስ የሚባል አንድ ክርስቲያን የሆነ ሰው ተገናኘው። እንስሳይቱ ግን ኤጲፋንዮስን ጭኑ ላይ ስለረገጠችው ተዝለፍልፎ

ወደቀ። ፈላታዎስ የኤጲፋንዮስን ጭን በመስቀሰኛ ስለባረከው ከሕመሙ ዳነ። ከዚያም በኋላ እርሱ እንስሳይቱ እንድትሞት ጮኸባት። እግዚአብሔር ጸሎቱን ሰምቶት እንስሳይቱ ወዲያው ሞተች። ኤጲፋንዮስም የአማሙዋትዋን ምሥጢር በጠየቀው ጊዜ መስቀል መሆኑን ገለጠለት። ከዚያም ዓለምን ለማዳን ብሎ በገዛ ፈቃዱ በአይሁድ እጅ በኢየሩሳሌም ስለ ተሰቀለው ስለ እግዚአብሔር ልጅ ስለ ጌታችን ኢየሱስ አስተማረው። ይህም ጉዳይ በኤጲፋንዮስ ጎሊና ውስጥ ተቀረጸ። በዚያን ጊዜ አንድ ሀብታም አይሁዳዊ ዘር ሳይተካ ሲሞት ሀብቱን ኤጲፋንዮስ እንዲወርሰው ተናዘዘ። በዚህም በውርስ ያገኘውን ገንዘብ የሕግ አስተማሪ ሊቀጥርበት አሰበ።

አንድ ጊዜ በአንድ መንገድ ላይ ሲሄድ ሳለ አንድ ድኻ አንዱን መነኩሴ ምጽዋት ሲለምነውና መነኩሴው ግን ገንዘብ ስላልነበረው የለበሰውን ልብስ አውልቆ ሲሰጠው አየ። ድኻው ልብሱን እንደወሰደ ነጭ ልብስ ከሰማይ ወርዶ መነኩሴውን ሲያለብሰው አየ። በዚህ ጊዜ ኤጲፋንዮስ ተገርሞ ወደ መነኩሴው በመቅረብ ማንነቱንና ሃይማኖቱን ምን እንደሆነ ጠየቀው። መነኩሴውም ክርስቲያን መሆኑን ገለጠለት። ኤጲፋንዮስ መነኩሴውን ስለክርስቲያን ሃይማኖት ያስተምረው ዘንድ ለመነው። ጥያቄውንም በመቀበል ወደ ኤጲስ ቆጶሱ ወስዶ የክርስትናን ሕግጋት ካስተማረው በኋላ አጠመቀው።

ኤጲፋንዮስም ለመመንኩስ ፈልጎ ኤጲስ ቆጶሱ ወደ ቅዱስ ሱቅያኖስ ገዳም ላከው። እዚያም የቅዱስ ኢላርዮን ደቀ መዝሙር ሆነ። የእግዚአብሔር ጸጋ በእርሱ ላይ ነበረ። የቤተ ክርስቲያን ትምህርት፣ የምንኩስና ሕግጋትንና ትሩፋቱን አጠናቅቆ ዐወቀ።

ቅዱስ ኢላርዮን ኤጲፋንዮስ ጳጳስ እንደሚሆን ትንቢት ተናገረለት። ወደ ቆጵሮስም እንዲሄድና የጵጵስና ሹመት ቢቀርብለት እንዲቀበል አዘዘው። የቆጵሮስ ጳጳስ ባረፈ ጊዜ ኤጲፋንዮስ ከሁለት መነኩሳት ጋር ሆኖ ዕቃ ለመግዛት ወደ ከተማ ገብቶ ነበር። አንድ ቅዱስ የሆነ ጳጳስ ወደ ገበያ ሄዶ ኤጲፋንዮስ የሚባል መነኩሴ ሁለት የወይን ዘለላዎችን ይዞ ስለሚያገኘው የቆጵሮስ ጳጳስ አድርጎ እንዲሾመው መንፈስ ቅዱስ ገለጠለት።

ጳጳሱም ወደ ሱቅ ገብቶ ኤጲፋንዮስን ሁለት ዘለላ ወይን ይዞ ከሁለት መነኩሳት ጋር ባገኘው ጊዜ ስሙን ጠየቀው። ከእግዚአብሔር የተመረጠው እርሱ መሆኑን ባየ ጊዜ ወደ ቤተ ክርስቲያን ወሰዶ በዲቀና፣ ከዚያ በቅስናና

በመጨረሻም በኤጲስ ቆጶስነት ማዕረግ ሾመው። ኤጲስ ቆጶሱ ያየውን ራእይ ለሕዝቡ ገለጠ። በዚህም የቅዱስ ኢላርዮን ትንቢት ተፈጸመ።

ቅዱስ ኤጲፋንዮስ የጵጵስናውን ተግባር እግዚአብሔርን ደስ በሚያሰኝ መንገድ አከናውኖታል ብዙ መጻሕፍትም ጽፎአል። ዘወትር የሚሰብከው ስለ ምሕረት ነበር።

በ402 ዓ.ም. ንግሥት አፍዶክሲያ ቅዱስ ዮሐንስ አፈ.ወርቅን ይሸርላት ዘንድ አስጠርታው ንግሥቲቱንና ቅዱስ ዮሐንስ አፈ.ወርቅን ለማስታረቅ ብዙ ሙከራ አድርጎ ስላልተሳካለት ወደ ሀገሩ ተመልሶአል። በዚያው ዓመት ከዚህ ዓለም በሞት ተለይቶአል። (የግንቦት 27 ቀን ስንክሳር)

የቤተ ክርስቲያን ዜማ

በግዕዝ

በቅዳሴ ውስጥ የጎብረት ዜማ

ይዲ: (በ1) ሃሌ ሉያ።

አመቦ ብእሲ እምእመናን ዘበአ

ቤተክርስቲያን በጊዜ ቅዳሴ።

ወዲሰምአ መጻሕፍት ቅዱሳተ

ወኢተዐገሠ እስከ ይፌጽሙ

ጸሎተ ቅዳሴ።

ወኢተመጠወ እምቀርባን፤

ይሰደድ እመቤተ ክርስቲያን

አስመ አማሰነ ሕገ እግዚአብሔር

ወአስተሐቀረ ቁመተ ቅድመ ንጉሥ ሰማያዊ ንጉሠ ሥጋ ወመንፈስ ከመ መሀሩን ሐዋርያት በአብጥሊሶሙ።

ይሕ:- አንቲ ውእቱ መሶበ ወርቅ ንጹሕ

እንተ ውስቴታ መና ኅቡዕ

ኅብስት ዘወረደ እምሰማያት

ወሀቤ ሕይወት ለኩሉ ዓለም

ይካ:- አሐዱ አብ ቅዱስ

አሐዱ ወልድ ቅዱስ

አሐዱ ውእቱ መንፈስ ቅዱስ

ይሕ:- በአማን አብ ቅዱስ

በአማን ወልድ ቅዱስ

በአማን ወእቱ መንፈስ ቅዱስ

ይካ አስመ ጸንዐት ምሕረቱ ላዕሌነ

ይካ ሕክ። ጽድቁስ ለእግዚአብሔር ይሄሉ ለዓለም።

ይካ ስብሐት ለአብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ።

ይእዜኒ ወዘልፈኒ ወለዓለመ ዓለም አሜን ሃሌ ሉያ

ይካ ሕ:- ስብሐት ለአብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ይእዜኒ ወዘልፈኒ ወለዓለመ ዓለም አሜን ሃሌ ሉያ፤

ይካ ዲ ተንሥኡ ለጸሎት፤

ይካ ሕ:- እግዚአ ተሣሃለነ

ይካ ሰላም ለኩልክሙ።

ይካ ሕ:- ምስለ መንፈስከ።

ሃሌ ሉያ።

በአማርኛ

ከምእመናን በቅዳሴ ጊዜ

ወደ ቤተ ክርስቲያን የገባ።

ከቡራት የሚሆኑ ቅዱሳት መጻሕፍትን የማይሰማ።

የቅዳሴውን ጸሎት እስኪፈጽሙ የማይታገሡ።

ሥጋውን ደሙን የማይቀበል ሰው ቢኖር። ከቤተ ክርስቲያን ይውጣ።

የእግዚአብሔርን ሕግ አፍርሷልና።

ነፍሱን ሥጋን በሚገዛ በሰማያዊ ንጉሥ ፊት መቆምን አቃሏልና።

ሐዋርያት በቀኖናቸው እንዲህ አስተማሩን።

ከሰማያት የወረደ ኅብስት፣ ለዓለም ሁሉ ሕይወትን የሚሰጥ።

የንጹሕ ወርቅ መሶብ አንች ነሽ።

በውስጥ መና ያለባት።

ይ፡ካ፡- ቅዱስ አብ አንድ ነው።

ቅዱስ ወልድ አንድ ነው።

መንፈስ ቅዱስ አንድ ነው።

ይ፡ሕ፡ ቅዱስ አብ በእውነት አንድ ነው።

ቅዱስ ወልድ በእውነት አንድ ነው።

መንፈስ ቅዱስ በእውነት አንድ ነው።

ይ፡ካ፡- ምሕረቱ በኛ ላይ ጸንታለችና።

ይ፡ሕ፡- የእግዚአብሔር ችርነቱ ለዘለአለም ይኖራል።

ይካ፡- ምስጋና ለአብ፣ ለወልድ፣ ለመንፈስ ቅዱስ ይሁን፤

ዛሬም ዘወትርም ለዘለዓለም፤ አሜን ሃሌ ሉያ።

ይ፡ዲ ለጸሎት ተነሡ።

ይ፡ሕ አቤቱ ይቅር በለን።

ይ፡ካ፡- ሰላም ለሁላችሁ ይሁን።

ይ፡ሕ፡- እንደ ቃልህ ይሁንልን።

ከዚህ ምዕራፍ የምናገኘው ትምህርት

ከዚህ ምዕራፍ በተለየም ከሐርያቱ ታሪክ ጠቃሚ የሆኑ ትምህርቶችን እናገኛለን።

ምንም እንኳን ጌታችን በጌቴሴማኒ የአትክልት ቦታ በአይሁድ እጅ በተያዘ ጊዜ ሐዋርያት ሁሉ ጥለውት ቢሸሹ አሁን የመንፈስ ቅዱስን ኅይል ከተቀበሉ በኋላ የተለዩ ሆነዋል። አሁን እንደያዘው መሸሽ ሳይሆን ችግርን ችሎ በደስታ መቀበል ነው። ይህም የሆነበት ምክንያት በእነርሱ ያደረገው የእግዚአብሔር መንፈስ የዚህ ዓለም ክብርና ምቹት ከዘለዓለማዊው ሕይወት ጋር ሲገጸጸር

ዋጋቢስ መሆኑን እንዲገነዘቡና የዚህን ዓለም ፈተና ድል ለመንግት መንፈሳዊ ጥንካሬውን ስለሰጣቸው ነው።

መንፈስ ቅዱስ ማንኛውን ዓለማዊ ችግር ለመቋቋም ድፍረቱን ስለሰጣቸው የእግዚአብሔር ቃል የሰዎችን ሕይወት እንዲለውጥ ለማድረግ ከማስተማር አልተቆጠቡም። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ የእግዚአብሔርን ቃል ባላስተምር ወዮልኝ ያለው መንፈሳዊ ስሜት በሁላቸውም ዘንድ የነበረ መሆኑን ያመለክታል (1ኛ፡ቆሮ፡ም፡9ቀ፡16)።

በሐዋርያቱ ዘንድ መሰልቸት ወይም ተስፋ መቀረጥ ያልነበረ መሆኑን ከአሠራራቸው እንረዳለን። ምንም ያክል አፈላግንያኑ ክፉዎችና እምቢተኞች ቢሆኑ ሐዋርያቱ ግን እነዚያን ሰዎች እውነትን እንዲያውቁ ማድረግ ግዴታቸው እንደሆነ አድርገው ስለሚገነዘቡ ብዙዎችን ወደ ቀናው መንገድ ለመመለስ በቅተዋል። ለምሳሌ ሐዋርያው ቅዱስ ፊልጶስ ሊገድሉት ዐቅደው አስረው በሚያሠቃዩት ጊዜ ያሳስበው የነበረው የእነርሱ አለመጻን እንጂ የእርሱ ሥቃይ አልነበረም። ስለዚህም ነው ዘለዓለማዊውን ሕይወት ለምን ከእናንተ ታባር ራሳችሁ? ለምን ነፍሳችሁን ለማጻን አትሞክሩም? እያለ በፈገግታ ያስተማራቸው።

ሰዎችን ወደ እግዚአብሔር ለመመለስ ሲሉ እንደ ባሪያ የመሸጥን ዘዴ እንኳ ተጠቅመዋል።

በዚህ ዓለምም የሚኖሩት የማስተማር ግዴታቸውን ለመወጣት ካልሆኑ በቀር ወደዘለዓለማዊው መኖሪያቸው ለመዛወር ይችላሉ ነበር። ይህንንም የምንረዳው ምእመናን ቅዱስ ፊልጶስን ከተሰቀለበት ሊያወርዱት ቢሞክሩ አይሆንም ብሎ መከላከሉን በመመልከት ነው።

ታዲያ እኛም ራሳችንን በፍጹም ለእግዚአብሔር አስረክባን የእግዚአብሔር መንፈስ ማደሪያ ከሆንን ያንን መሰል ኅይል እንደሚሰጠን እርግጠኞች መሆን አለብን።

ለእግዚአብሔር ቃል መስፋፋትና ለቤተ ክርስቲያን ዕድገት በሚኖረን መንፈሳዊ ቅናት መሰልቸትንና ምንቸገረኝ ዓይነትን ከእኛ ዘንድ እንድናስወግድ የሁለቱ ሐዋርያት ታሪክ ያስተምረናል። በአለን ዐቅም ሁሉ ጥረት ባናደርግ እኛም ወዮልን።

ጥያቄዎች

1. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቲስ ቤተ የጸሎት ቤት ይባላል ባለው ንግግሩ ምንን አመለከተ?
2. ስለቤተ ክርስቲያን ሕንጻ አሠራር የሚናገረው የሃይማኖት መጽሐፍ ምን ይባላል?
3. ቤተ ክርስቲያን ስንት በሮች እንዲኖሩት ታዘዘአል?
4. የበሮቹስ አቅጣጫ ወዴት ወዴት መሆን አለበት ተባለ?
5. የቤተ ክርስቲያን ቅርጽ ምንን መምሰል አለበት?
6. የአገልግሎቱ ቤት ከወዴት መሆን አለበት?
7. የመጠመቂያው ቦታ በየት አቅጣጫ ነው?
8. በቤተ ክርስቲያኑ ውስጥ ያሉ ረጃጅም ወንበሮች የእነማን ናቸው?
9. መርከቡ፣ በመርከቡ ውስጥ ያሉት ተጓዦችና መርከበኛው ከቤተ ክርስቲያን ጋር በምን ይመሳሰላሉ?
10. ሐዋርያት የቤተ ክርስቲያንን ሥርዓትና መዋቅር ለመወሰን በኢየሩሳሌም በተሰበሰቡ ጊዜ ከነርሱው ጋር እነ ማን ነበሩ?
11. ቤተ ክርስቲያን መካሄድ ያለባት በምን ዐይነት ሥርዓት ነው?
12. የኤጲስ ቆጶሱ ተግባር ምንድነው?
13. የቀሳውስቱ ተግባር ምንድነው?
14. የዲያቆናቱስ ተግባር ምንድነው?
15. አንድን ኤጲስ ቆጶስ ለመሾም ስንት ኤጲስ ቆጶሳት ያስፈልጋሉ?
16. ቀሳውስትንና ዲያቆናትን ለመሾም ስንት ኤጲስ ቆጶሳት ያስፈልጋሉ?
17. ንዋየ ቅድሳት ማለት ምን ማለት ነው?
18. ንዋየ ቅድሳት የሚባሉት ምን ምን ናቸው?
19. ጸሕፊ ማለት ምንድነው?

20. ጽዋ (ጥዋ) ማለትስ ምንድነው?
21. ዕርፈ መስቀል ማለት ምንድነው?
22. መሰባ ወርቅ ማለት ምንድነው?
23. ማገፈድ ማለት ምንድነው?
24. ልብስ ተከህኖ ማለት ምንድነው?
25. ጥና (ጽና) ማለት ምንድነው?
26. ሥርዓተ ቅዳሴውን ከመጀመሩ በፊት ካህኑ በንዋየ ቅድሳቱ ላይ ምን ያደርጋል?
27. የሐዋርያው ቅዱስ በርተሎሜዎስ የአገልግሎት ዕጣ ወዴት ነበር?
28. ወደዚያ አገርስ የገባው እንደምን ነው?
29. በዚያስ አገር እንደምን አድርጎ ሥራ ጀመረ?
30. በሥራው ላይ ምን ተአምር ታየ?
31. ሕዝቡ ሁሉ ያመኑት እንዴት ነው?
32. ጌታችንስ ምንን አዘዘው?
33. የዚያ የሄደበት አገር ሰዎች ምን ዐይነት ሰዎች ነበሩ?
34. በመጨረሻስ እንዴት ሆኑ?
35. ከዚያስ በኋላ ወዴት ሄደ?
36. የዚህን ሐዋርያ ድርጊት ስምቶ የተቁጣው ማነው?
37. እርሱስ በሐዋርያው ላይ ምን አደረገበት?
38. የሐዋርያው ፊልጶስ አገልግሎት ዕጣ የት ነበር?
39. እዚያስ ሄዶ ምን አደረገ?
40. ከዚያ ቀጥሎስ ወዴት ሄደ?
41. በዚያ አገር ያሉ አላማንያን ምን አደረጉት?
42. እርሱ ግን ምን አላቸው?
43. ምድር የተንቀጠቀጠችው መቼ ነው?
- 44? በዚህ ጊዜ አላማንያኑ ምን አደረጉ?

45. ምእመናን ምን ሊያደርጉ ፈለጉ?

46. ሐዋርያው ምእመናን

47. ሐዋርያቱ በጌቴሴማኒ ያትክልት ቦታ ካሳዩት ፈሪነት አሁን የተለዩበት ምክንያት ምንድነው?

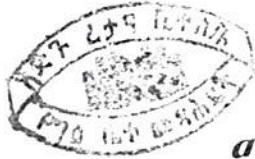
48. ሐዋርያው ፊልጶስ አስረው ሊገድሉት በሚያሠቃዩት ጊዜ ከሥቃይ ይልቅ ያሳሰበው ምን ነበር?

49. ይህን ስሜቱን ምን በማለት ገለጠው?

50. ከዚህኛው ዓለም ይልቅ ለወዲያኛው ዓለም የሚጓጓ መሆኑን ፊልጶስ በምን ዐይነት ገለጠው?

51. የሁለቱ ሐዋርያት ታሪክ ለእኛ ምን ትምህርትን ይሰጠናል?

52. በእኛ ላይ ወዮታ የሚደርሰው ምን ባናደርግ ነው?

ምዕራፍ 5

መንፈሳዊነትና ግብረገብነት

ስሕተትን አምኖ ይቅርታ መጠየቅ

እግዚአብሔር ከሰው ልጆች የሚጠብቃቸው ቋሚ ተግባሮች አሉ። ሰውም ከፍጡር ጓደኛው የሚጠብቃቸው ተግባሮች አሉ።

እንደሚታወቀው፣ እግዚአብሔር በነቢያቱ፣ በሐዋርያቱና በተለያዩ ቅዱሳን አማካይነት የሰጣቸውን ትእዛዞች በትክክል በሥራ ላይ መዋላቸውን የሚቈጣጠርበት የራሱ የሆነ መለኮታዊ መንገድ ስላለው ጥፋትን አጥፍቶ ከእግዚአብሔር መሸሽ ወይም መደበቅ አይቻልም። ማንኛውም የሰው ልጅ ድርጊት ግልጥ ሆኖ በእግዚአብሔር ዘንድ ይታወቃል እንጂ ከእርሱ የሚሰወር ምንም ነገር የለም። ስለዚህም ነው የዕብራውያኑ መልእክት ጸሐፊ፡- «እኛን በሚቈጣጠር በእርሱ ዐይኖች ፊት ሁሉ ነገር የተራቁተና የተጋለጠ ነው እንጂ ከእርሱ ፊት የተሰወረ ፍጥረት የለም» ያለው (ዕብ:4:13)። ባለመዝሙሩም ይህን አባባል ሲያረጋገጥ እንዲህ ብሎአል፡-

«ከአንተ ለማምለጥ ወዴት መሄድ እችላለሁ? ከፊትህ ርቁ ወዴት እሸሻለሁ? ወደ ሰማይ ብወጣ እዚያ ትገኛለህ፤ ወደ ሙታን ዓለም ብወርድ በዚያም አንተ አለህ። ከፀሐይ መውጨያ ባሻገር በርሬ ብሄድ ወይም በጋሐይ መግቢያ በኩል ርቁ ብኖር እዚያ ተገኝተህ በእጅህ ትምራኛለህ፤ በቀኝ እጅህም ትደግፈኛለህ። ጨለማን «ሰውረኝ» ወይም ብርሃንን «ወደ ሌሊት ተለወጥልኝ» ብል ጨለማ እንኳ በአንተ ዘንድ አይጨልምም፤ ሌሊቱም የቀን ያክል ያበራል፤ ስለዚህ በአንተ ዘንድ ጨለማና ብርሃን ልዩነት የላቸውም» (መዝ:139 ቀ:7-12)።

በማስረጃዎቹም መሠረት ከእግዚአብሔር መሸሽ ወይም መደበቅ የማን ችል መሆናችንን ዐውቀን ጥፋተኞች በምንሆንበት ጊዜ ጥፋታችንን አምነን ይቅርታ መለመን እንደሚገባን እግዚአብሔር በተለያዩ ሁኔታዎች ገልጾ ልናል።

ለምሳሌ አዳምና ሔዋን እንዳይበሉ የተከለከሉትን የዛፍ ፍሬ በልተው ጸጋቸው በተገፈፈ ጊዜ ከእግዚአብሔር ለመደበቅ ሞከሩ። እግዚአብሔርም ፍሬውን በልተው መደበቃቸውን ቢያውቅም እንኳ ጥፋታቸውን አምነው ይቅርታ እንዲጠይቁ ስለፈቀደ አዳምን ሲጠይቀው «አትብላ ያልኩህን ፍሬ ከዛፋ ወስደህ በላህን?» ብሎታል (ዘፍ:ም:3ቀ:11)። አዳም ግን አዎን በልቼአለሁና ይቅርታ አድርግልኝ በማለት ፈንታ ይህች ከእኔ ጋር እንድትኖር የሰጠኸኝ ሴት ሰጥታኝ ነው የበላሁት ብሎ ኃጢአተኛዋ ሔዋን እንጂ እርሱ እንዳልሆነ ተናግሮአል።

ሌላው ምሳሌ ደግሞ ቃየል ነው። ቃየል ወንድሙን አቤልን በገደለው ጊዜ እግዚአብሔር ቃየልን፡- «ወንድምህ አቤል የት አለ?» ብሎ የጠየቀው መግደሉን አምኖ ይቅርታ እንዲጠይቅ ነበር። ቃየል ግን እኔ የወንድሜ ጠባቂ ነኝ? ብሎ ነው መልስ የሰጠው። እግዚአብሔርም ወዲያው በቃየል ላይ ፍርዱን በማስተላለፍ ቃየል ቅጣቱ እንደ ጠነከረበት በመግለጥ የማስተዛዘኛ መልስ በሰጠ ጊዜ ይህ አነጋገሩ ይቅርታ እንደመጠየቅ ተቈጥሮለት ማንም ሰው እንዳይገድለው እግዚአብሔር ምልክት አደረገለት (ዘፍ:ም:4ቀ:15)።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሐሳባችንን ሁሉ የሚያውቅ ሲሆን የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ፣ ትወድደኛለህን ብሎ ሦስት ጊዜ መላልሶ ቅዱስ ጴጥሮስን መጠየቁ የሚወድደው ወይም የማይወድደው መሆኑን የማያውቅ ሆኖ አይ

ደለም። ሐዋርያው ቅዱስ ጲጥሮስ በሊቀ ካህናቱ ግቢ ጌታችንን አላውቀውም ብሎ ሦስት ጊዜ ስለካደ ያንን አስታውሶና ጥፋቱን አምኖ የእግዚአብሔርን ይቅርታ እንዲለምን ስለፈቀደ ሦስት ጊዜ መላልሶ ትወድደኛለህን ሲል ጠይቆታል (ዮሐ:ም:18 ቀ:15-17)።

እግዚአብሔር ሰው ሁሉ እንዲድን እንጂ እንዲጠፋ ስለማይፈቅድ ለእኛ ደኅንነት ብሎ የጥፋት መንገዳችንን አይፈቅደውም። ይሁን እንጂ ከሰው ልጆች የሥጋ ደካማነት የተነሣ ወድደንም ሆነ ላንወድድ የጥፋትን መንገድ እንከትላለን። ለዚህ መድኃኒቱ ግን ኃጢአታችንን አምነን የእግዚአብሔርን ይቅርታ መለመን ነው።

ኃጢአታችንን አምነን የእግዚአብሔርን ይቅርታ ብንለምን እርሱ ይቅር እንደሚለን ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ ሲያረጋግጥልን እንዲህ ብሎአል:-

«ኃጢአታችንን ለእግዚአብሔር ብንናዘዝ እርሱ ታማኝና ጻድቅ ስለሆነ ኃጢአታችንን ሁሉ ይቅር ይልልናል፤ ከበደላችንም ሁሉ ያነጻናል» (1ኛ: ዮሐ:ም:1ቀ:9)።

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በደልን ተናዝዞ ይቅርታ መጠየቅ የእግዚአብሔርን ይቅርታ እንደሚያስገኝ፣ ጠፍቶ በተገኘው ልጅ ምሳሌ ግልጽ አድርጎታል። በዚህ በሉቃስ ወንጌል ምዕራፍ 15 ቀ:11-32 ላይ በተሰጠው ምሳሌ ያ የአባቱን ገንዘብ ተገቢ ባልሆነ መንገድ አባክና ወደ አባቱ የተመለሰው ልጅ በአባቱ ዘንድ ምን ያኽል ቀባይነትን እንዳገኘ እንመለከታለን። ያ ልጅ በክፉ ተግባሩ ተጸጽቶ ጥፋቱን በመናዘዝ ወደ አባቱ ስለተመለሰ ይቅርታን እግኝቷል። አባቱም በጣም ተደስቶአል። በዚህም ዐይነት ሁላችንም ብንሆን ኃጢአታችንን ለእግዚአብሔር ተናዝዘን ወደ እግዚአብሔር ብንመለስ እግዚአብሔር ይቀበላናል።

በሰዎች በኩል ደግሞ ሰውን ከሰው ወይም ከኅብረተሰቡ ጋር የሚያገናኙ ማኅበራዊ እንቅስቃሴዎች ኅብረተሰቡ ትክክል ናቸው ብሎ በሚያምንባቸው መንገድ መከናወን አለባቸው። እንደዚያ ካልሆነ የግለሰብን ወይም የኅብረተሰቡን መብትና ጥቅም ሊጎዳ ይችላል። ይህ የኅብረተሰብን ወይም የግለሰብን መብት የተጋፋ ሰው በደሉን አምኖ ይቅርታ ቢጠይቅ በእርሱ ላይ ያለው ቅሬታ ይወገዳል፤ እርሱም ይመሰገናል፤ ይከበራልም።

ስለዚህ ማናችንም ብንሆን እግዚአብሔርን ቅር ከሚያሰኝ ተግባር በኩዛዜ ብንመለስና ኅብረተሰቡን ወይም ግለሰቡን በመበደላችን ጥፋታችንን አምነን ይቅርታ ብንጠይቅ ሰላም፣ የኅሊና ዕረፍት፣ ጽድቅ፣ መከበርና መመስገንን እናገኛለን።

እግዚአብሔርን ማመስገን

ክፍል 1 ምዕራፍ 5 ላይ እንደተገለጠው ከተለያዩ የጸሎት ዐይነቶች አንዱ ምስጋና ነው።

እግዚአብሔርን የምናመስግነው መለኮታዊ ልዕልናውን ለማክበርና ተገዢ ነታችንን ለመግለጽ ነው። እንዲሁም ስለመለኮታዊ ጥበቃው፣ ስለ አዳኝነቱ፣ ስለደግነቱ፣ ስለቸርነቱ፣ ስለ መሐሪነቱና ስለፍቅሩ እናመስግናለን። በቃል ኪዳኑም ታማኝ ስለሆነ እናመስግናለን።

እግዚአብሔር መጀመሪያና መጨረሻ የሌለው ዘለዓለማዊ አምላክ ነው። እርሱም ምንም የማይሳነው ሁሉን ቻይ አምላክ ነው። ፍጥረቶች ሁሉ የተገኙት በእርሱ አስገኝነት ነው። በዚህም ምክንያት ለአምላካችን ምስጋና ማቅረብ የሚገባን መሆኑን ለማመልከት የሚከተለውን ጥቅስ እንመልከት:-

«ኸያ አራቱ ሽማግሌዎች ለዘለዓለም እስከ ዘለዓለም በሚኖረው፦

በዙፋኑ ላይ በተቀመጠው ፊት በግንባራቸው ተደፍተው ይሰገዳሉ፤ እክሊሎቻቸውንም በዙፋኑ ፊት አኑረው። (ጌታችንና አምላካችን ሆይ፣ ሁሉን ነገር ስለፈጠርህ፣ ሁሉም ነገር የተፈጠረውና የሚኖረው በአንተ ፈቃድ ስለሆነ ክብርና ውዳሴ ኅይልም ለአንተ ይገባል» ይሉ ነበር።» (ራ:ዮ: ም:4ቀ:10-11)

በዚህም ምክንያት ለአምላካችን ተገዢነታችንን ለመግለጥ እናመስግን የለን፤ እናከብረዋለንም።

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚአብሔር ለሰው ልጆች ምን ያኽል ጥበቃ የሚያደርግላቸው መሆኑን ሲያመለክት:- «የእናንተስ የራስ ጠጉራችሁ እንኳ የተቈጠረ ነው» ብሏል (ማቴ:ም 10ቀ:30)። አምላካችንም እንደዚህ አድርጎ የሚጠብቀንና የሚጠነቀቅልን ስለሆነ ማመስገን ይገባናል።

በመጀመሪያው ሥጋዊ አባታችን በአዳም ኃጢአት ምክንያት ከተፈረደብን የሞት ፍርድ ለማዳን እግዚአብሔር አንድያ ልጁን በመላክ የእኛን ሥጋ ለብሶ ተቤዥቶናል። ይህም ማለት በእኛ ቦታ ሆኖ ሕግም ተቀብሎ ሞቶልን፤ ከዚያም ከሞት በመነሣቱ የሞትን ኅይል ደምስሶልናል። ይህም እግዚአብሔር በእኛ ላይ ያለውን ከፍተኛ ፍቅር ያሳያል። ከዚህ የበለጠ ፍቅርና ከዚህም የበለጠ ውለታ ስለማይኖር እግዚአብሔርን በዚህ ምክንያት እናመሰግናለን። የእግዚአብሔርን ውለታ ለመክፈል ስለማንችልና ሁሉም ነገር የእርሱ ነው እንጂ እኛ ምንም የእርሱ ያልሆነ ነገር ስለማይኖረን በዚህ ምክንያት እርሱን አለማመስገን ውለታቢስ መሆን ይሆናል።

እግዚአብሔር አምላካችን ደግ ስለሆነ ሰው ሁሉ እንዲድን እንጂ እንዲጠፋ አይፈልግም። ይህንንም በሚከተሉት ማስረጃዎች እንመልከት።

«እኔ በክፉ ሰው ሞት የምደሰት ይመስላችኋል? አይደለም፤ እኔ ደስ የሚለኝ ስለ ኃጢአቱ ንስሐ ገብቶ በሕይወት በሚኖር ሰው ነው» (ሕዝብ 18:23)።

«የእግዚአብሔር ፈቃድ ሰዎች ሁሉ እንዲድኑና እውነትን እንዲያውቁ ነው።» (1ኛ፡ጢሞ፡ም፡2፡4)።

እነዚህ ከላይ የተመለከቱት ሁለት ጥቅሶች በግልጽ የሚያሳዩት የእግዚአብሔርን ደግነት ነው። ለዚህም ለደግነቱ ልናደርግ የምንችለው ነገር ቢኖር ማመስገን ብቻ ነው። እንዲሁም እግዚአብሔር ችርፍ፣ ርኅሩኅና መሐል መሆኑን የሚገልጡ ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ማስረጃዎች ያሉ ቢሆንም ለጊዜው ጥቂቶቹ ብቻ ከዚህ ቀጥለው ቀርበዋል።

«አባት ለልጆቹ እንደሚራራላቸው እንዲሁም እግዚአብሔር ለሚፈሩት ይራራላቸዋል» (መዝ፡103፡13)።

«እግዚአብሔር የፍርድ አምላክ ነውና ስለዚህ እግዚአብሔር ይራራለችህ ዘንድ ይታገሃል፤ ይምራችሁም ዘንድ ከፍ ከፍ ይላል፤ እርሱን በመተማመን የሚጠባበቁ ሁሉ ብፁዓን ናቸው» (ኢሳ፡ ም፡30፡18)።

«እግዚአብሔር መልካም ነው፤ በመከራ ቀንም መሸሸጊያ ነው» (የሀም፡1፡7)።

እንደ አባት ለሚራራልን፣ ምሕረት ለሚያደርግልንና ፍላጎታችንን ሁሉ ለሚያሙአልን አምላክ ልናደርግ የምንችለው ምስጋና ማቅረብ ነው።

እግዚአብሔርንም ማመስገን እንደሚገባን ቅዱሳት መጻሕፍት ጥሪ አድርገዋል።

«እናንተ እግዚአብሔርን የምትፈሩት አመስግኑት» (መዝ፡22 ፡23)።

«አምላክ ሆይ፣ ሕዝቦች ያመስግኑህ፤ ሕዝቦች ያወድሱህ» (መዝ፡67፡3፣5፣መዝ፡117)።

«ግዚአብሔር ሆይ፣ ስለምታደርጋቸው ታምራትና ስለ እውነተኛነትህ ሰማያት በቅዱሳን ጉባኤ ይዘምራሉ።» (መዝ፡89፡5-7)።

በእናንተ መካከል ያለው የእስራኤል ቅዱስ ታላቅ ስለሆነ በጽዮን የምትኖሩ ሁሉ «እልል» ባሉ (ኢሳ፡ም፡12፡6)።

«እነርሱ እግዚአብሔርን ዐውቀውት ሳለ ለእርሱ የሚገባውን ክብርና ምስጋና አልሰጡትም፤ በሐሳባቸው ከንቱ ሆኑ፤ የማያስተውል ልቦናቸውም ጨለመ» (ሮሜ፡1፡21)።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በተለያዩ ጊዜያት እግዚአብሔርን ማመስገን እንደሚገባ ገልጾአል። ከነዚህም ሁለቱ ለማስረጃነት ይቀርባሉ።

አንድ ጊዜ ጌታችን ዐሥር ለምጻሞችን ፈውሶ ነበር። ከእነዚህ ከዐሥር ለምጻሞች መፈወሱን ባየ ጊዜ ወደ ጌታችን ተመልሶ ምስጋና ያቀረበ አንድ ሰው ብቻ በመሆኑ ጌታችን እንዲህ ብሎ ተናግሮአል፡- «ከለምጽ የነጹት ሰዎች ዐሥር አልነበሩም? ታዲያ ዘጠኙ የት አሉ? እግዚአብሔርን ለማመስገን ተመልሶ የመጣ ከዚህ ከባድ ሰው በቀር ሌላ የለም?» (ሉቃ፡ ም፡17፡17-18)።

ጌታችን ወደ ኢየሩሳሌም በክብር በገባ ጊዜ ብዙ ሰዎች ድምፃቸውን ከፍ አድርገው እግዚአብሔርን በማመስገናቸው ፈሪሳውያን ጌታችንን ደቀ መዛሙርትህን ዝም አሰኛቸው አሉት። ጌታችን ግን እነርሱ እንኳ ዝም ቢሉ ድንጋዮች ይጮኻሉ እላችኋለሁ ብሎ መልስ ሰጣቸው (ሉቃ፡ 19 - 40)።

እግዚአብሔር ቢመስገን ምንም የሚጨመርለት ነገር የለም፤ ባይመስገንም ምንም የሚገባውን ክብር አይኖርም። ማመስገኑ ግን ለእኛ ገሊናዊና መንፈሳዊ ጠቀሜታ አለው። ስለዚህ የእግዚአብሔርን ውለታዎች የምንከፍልበት ምንም መንገድ ስለሌለን በምስጋና ገሊናችንንና መንፈሳዊ ስሜታችንን እናረካለን።

በተቻለ መጠን የእግዚአብሔርን ፈቃድ መፈጸም

ተደጋግሞ እንደተገለጠው የእግዚአብሔር ፈቃድ ሰው ሁሉ የአምላኩን መመሪያዎች ተግባራዊ በማድረግ ዘላለማዊውን ሕይወት እንዲወርስ ነው።

ሁለቱ አጠቃላይ ዋና ዋና መመሪያዎች በአሪት ዘጸአት ምዕራፍ 20 ላይ የቀረቡት ዐሥሩ ትእዛዛትና በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 5 ላይ የቀረቡት ስድስቱ ቃላት ወንጌል ናቸው።

ከእነዚህም ከዋነኞቹ መመሪያዎች ሌላ በትምህርት፣ በምክርና እንዲሁም በትእዛዝ መልክ በየጊዜው የቀረቡ መመሪያዎች ብዙዎች ናቸው። ከነዚህም ጥቂቶቹን እነሆ፡-

«ወደ ኃጢአት በሚመራ ምኞት የተበላሸውን አስቀድሞ ትኖሩበት የነበረውን አሮጌውን ሰውነት አስወግዱ ... ውሸትን አትናገሩ፡- ... ምንም ያኽል ብትቁጡ ኃጢአት አትሥሩ፤ ቀጣችሁ ሳይወገድ ሀሐይ አይጥሉት፤ ለዲያብሎስም ዕድል አትስጡት፤ ይሰርቅ የነበረ ከእንግዲህ ወዲያ አይሰረቅ... ከቶ ከአፋችሁ ክፉ ቃል አይውጣ፤ ነገር ግን ለሚሰሙት ጸጋ የሚሰጥና ለማነጽ የሚጠቅም ለሰዎች አስፈላጊ የሆነውን ቃል ተናገሩ፤ ለምትዋጁበት ቀን መያዣ እንዲሆናችሁ የታተማችሁበትን ቅዱሱን የእግዚአብሔር መንፈስ አታሳዝኑ። መራራነት፣ ንጄት፣ ቀጣ ጩኸት፣ ስድብና ማናቸውም ዐይነት ክፋት ሁሉ ከእናንተ ይራቅ» (ኤፌ.4፡22፡31)።

«በእናንተ የሚገኙትን የምድራዊ ሕይወት ምኞት ሁሉ ግደሉ፤ እነርሱም፡- ዝመት፣ ርኩሰት፣ ፍትወት፣ ክፉ ምኞት እንደ ጣዖት ማምለክ የሆነ ስግብግብነት ናቸው» (ቆላ.ም.3፡5)።

«የገንዘብ ፍቅር የክፋት ሁሉ ምንጭ ነው» (2ኛ. ጢ.ም.ም.6፡4፡10)።

«ወንድሞች ሆይ፣ እርስ በርሳችሁ አትተማሙ፤ ሰውን የሚያማ ወይም በሰው ላይ የሚፈርድ ሕግን ያማል፤ በሕግም ላይ ይፈርዳል፤ በሕግም ላይ ብትፈርድ ፈራጅ መሆንህ ነው እንጂ ሕግን ፈጸሚ አደለህም። ሕግን የሚሰጥ የሚፈርድ አንድ እግዚአብሔር ብቻ ነው፤ ሊያድንም፣ ሊያጠፋም የሚችል እርሱ ብቻ ነው፤ ታዲያ በሰው ላይ የምትፈርድ አንተ ማንህ?» (ያዕ. 2፡4፡12)።

ስለ እግዚአብሔር ፈቃድስ ቅዱሳት መጻሕፍት ምን ይላሉ?

«እናንተ ዛሬ ወይም ነገ ወደ ሌላ አገር ሄደን እዚያ አንድ ዓመት እንቀመጣለን፤ ነገደንም እናተርፋለን» የምትሉ ተጠንቀቁ። ነገ የሚሆነውን ስለማታውቁ ሕይወታችሁ ምንድነው? ለአንድ አፍታ ታይቶ በኋላ እንደ ሚጠፋ እንፋሎት ናችሁ። ይልቁንስ እናንተ ማለት የሚገባችሁ ጌታ ቢፈቅድና ብንኖር ይህን ወይም ያን እናደርጋለን ነው» (ያዕ.ም.4፡13-15)።

«ክርስቶስ በሥጋው መከራ የተቀበለ ስለሆነ እናንተንም ይህ ሐሳብ እንደጦር መሣሪያ ያበርታችሁ፤ በሥጋው መከራ የተቀበለ ኃጢአት መሥራትን ትቶአልና። ከእንግዲህ ወዲህም በምድራዊ ኑሮው የሚኖረው የሥጋን ክፉ ምኞት በማድረግ ሳይሆን የእግዚአብሔርን ፈቃድ በመፈጸም ነው» (1ኛ.ጲጥ.ም.4፡1-2)።

«ዓለምና ምኞቱ ያልተሰሩ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚፈጽም ግን ለዘላለም ይኖራል» (1ኛ.ጥ.ሐ.ም.2፡9፡17)።

ስለዚህ የዘላለምን ሕይወት ለመኖር ዕድል እናገኝ ዘንድ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመፈጸም እንትጋ።

ሌላውን ሰው እንጂ ራስን አለማመስገን

ብዙዎቻችን ሰው ሁሉ እንዲያመስግን እንፈልጋለን። በመንፈሳዊ ትሕትና ራስን በመግታት ያልሆነ ጭንቀት ይህ ዝንባሌ የብዙዎቻችን የተፈጥሮ ጠባይ ነው። ይህም በመሆኑ ሰዎች እንዲያመስግኑን ለማመቻቸት በተለያዩ ሁኔታ ራሳችንን ማመስገን እንጀምራለን።

ራሳችንን በምናመስግኖቹ ጊዜ አንድም እኛ በእውነትም መመስገን የሚገባን ሰዎች መሆናችንን ይህንን አምነንበት ነው፤ ወይም ደግሞ ራሳችንን

ከመጠን በላይ ከመውደዳችን የተነሣ እኛነታችንን ከሌሎች ሰዎች ሁሉ አስበልጠን ለመገኘት በመፈለግ ነው። ይህም ሁኔታ ራስን ከፍ ከፍ የማድረግና ሌላውን ሰው ዝቅ አድርጎ የማየትን ስሜትን ያስከትላል። ይህም ማለት ትዕቢት፣ ኩራትና ትምክህት ጠፍረው ይዘውናል ማለት ነው።

ስለ እነዚህ አስከፊ ኃጢአቶች ቅዱሳት መጻሕፍት የሚሉትን ቀጥለን እንመልከት፡-

«እስቲ በመታበይ አትጓዱ፤ የትምክህት ንግግራችሁንም አስወግዱ፤ እግዚአብሔር አምላክ ሁሉን ያውቃል፤ ሕዝብ የሚሠራውንም ሁሉ በፍርድ ይመዝናል» (1ሳሙ:2፥3)።

እግዚአብሔር ከሚጠላቸው ነገሮች መካከል አንዱ ትዕቢተኛ ዓይን ነው (ምሳ:6፥16-17)።

«እኔ ዕብሪትንና ኩራትን አጠላለሁ» (ምሳ:8፥13)።

«ትዕቢት ውርደትን ያስከትላል፤ ትሕትና ግን ጥበብን ያስገኛል» (ምሳ:ም:11ቀ:2)።

«እግዚአብሔር ትምክህተኞችን ሁሉ ይጸዩል፤ ሳይቀጣም አያልፋቸውም» (ምሳ:ም:16ቀ:5)።

«ትዕቢት ወደ ጥፋት፣ ትምክህተኝነትም ወደ ውድቀት ያደርሳል» (ምሳ:ም:16ቀ:18)።

«ክፉዎች ሰዎች ትዕቢተኞችና ዕብሪተኞች ናቸው፤ የሚያተርፉትም ኃጢአትን ብቻ ነው» (ምሳ:ም:21ቀ:4)።

«እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- ጠቢብ በጥበቡ ብርቱ ሰውም በጎይሱ አይታበይ፤ ባለጸጋም በሀብቱ አይመካ» (ኤር:ም:9ቀ:23)።

ከላይ በዝርዝር የቀረቡት ጥቅሶች የሚያመለክቱት ኩራት፣ ትዕቢትና ትምክህት ምን ያኽል በእግዚአብሔር ዘንድ የተጠሉ መሆናቸውን ነው።

በእግዚአብሔር መንፈስ መሪነት የተጻፉት ቅዱሳት መጻሕፍት አጠንክረው የሚመክሩን ከራስ ወዳድነት ተላቅቀን ትሑቶች እንድንሆን ነው። ሰው ትሑት

በሚሆንበት ጊዜ ሥጋዊ ፍላጎቱንና ምኞቱን ክዶ ራሱን ከሌሎች ሰዎች ያሳንሳል እንጂ በራስ ወዳድነት፣ ራሱን ከፍ በማድረግና ሌላው ሰው ከእርሱ ያነሰ እንደሆነ በመገመት ወይም በማስመሰል ራሱን አያመሰግንም። እንዲያውም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለደቀ መዛሙርቱ ያረጋገጠላቸው እኔን መከተል የሚፈልግ ራሱን ይካድ ብሎ ነው (ማቴ:16፥24)።

ይህን የትሕትና ምሳሌነት ቅዱስ ባስልዮስና ቅዱስ ኤፍሬም በተግባር አሳይተውታል። ቅዱስ ኤፍሬም የቅዱስ ባስልዮስን ታላቅነት በራእይ አይቶ ወደ ቂሣርያ ሄደ። እዚያም ባስልዮስ የለበሰውን የክብር ልብስ ባየ ጊዜ በባስልዮስ ቅድስና ተጠራጠረ። እግዚአብሔር ግን የቅዱስ ኤፍሬምን ጥርጣሬ ለማጥፋት ሁለት ምልክቶችን ሰጠው። የመጀመሪያው ምልክት ርግብ ወርዳ በባስልዮስ ራስ ላይ ስታርፍበት አሳየው። ሁለተኛው ምልክት ደግሞ ገና ቅዱስ ባስልዮስና ቅዱስ ኤፍሬም ተገናኝተው ከመተዋወቃቸው በፊት ቅዱስ ኤፍሬም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ወደ ጥግ ቆሞ ሳለ ለቅዱስ ባስልዮስ እግዚአብሔር ገልጦለት ቅዱስ ኤፍሬምን በስሙ ጠራው። ከዚያ በኋላ ተዋወቁ።

ይህ ከሆነ በኋላ አንዲት ሴት የሠራቸውን ኃጢአት ከጥዋት እስከ ማታ በዝርዝር በወረቀት ላይ ስትጽፍ ውላ ወደ ቅዱስ ባስልዮስ በመሄድ ኃጢአትዋ ሁሉ ይቅር ይባላላት ዘንድ ወደ እግዚአብሔር እንዲጸልይላት ለመነኘት። እርሱም ከጸለየላት በኋላ በዝርዝር ከቀረበው ኃጢአት ከአንዱ በቀር ሌላው በመላ ተደምስሶ አገኘችው። እንደገና እያለቀሰች ወደ ቅዱስ ባስልዮስ ሄዳ ቀሪው ኃጢአትም ይደመስሰላት ዘንድ ወደ እግዚአብሔር እንዲጸልይላት ለመነኘት። እርሱ ግን ስለ ቀሪው ኃጢአት እንዲጸልይሽ በበረሃ ወደሚገኘው ወደ ቅዱስ ኤፍሬም ሂጂ ብሎ ላካት። ወደ ቅዱስ ኤፍሬም ደርሳ ጉዳዩን በነገረችው ጊዜ ይህን ማድረግ የሚችል ሊቀ ጳጳሱ ባስልዮስ ነው እንጂ እኔማ ተራ ሰው ነኝ አላት። ወደ ቅዱስ ባስልዮስ በተመለሰች ጊዜ ሞቶ ሊቀብሩት አስከሬኑን ተሸክመውት ሲሄዱ ደረሰችባቸው። እርስዎም አልቅሳ ወረቀቱን በአስከሬኑ ሳጥን ላይ ጣለችው። ወረቀቱን እንደገና አንሥታ ብታየው የቀረውም ኃጢአት ተደምስሶላት አገኘችው።

በዚህ ታሪክ ውስጥ እንደምናነብበው እነዚያ ሁለቱ ቅዱሳን ክብርን ለራሳቸው ሳያስቀሩ አንዳቸው ለሌላው በማስተላለፍ ምሳሌነታቸውን አበርክተዋል። (ይህን ታሪክ በዐሥረኛውና በዐሥራ ወለቶቻው ክፍል መጻሕፍት፣ በሁለቱም በምዕራፍ አራት ላይ ይመለከታል።)

ራስን ከፍ አድርጎ ማሰብ ወይም ራስን አመስግኖ መናገር በእግዚአብሔር ዘንድ የተጠላ መሆኑን ለመረዳት የሚከተሉትን የቅዱሳት መጻሕፍት ማስረጃዎች እንመልከት፡-

«በምታደርገው ሁሉ የእግዚአብሔርን መሪነት አትርሳ፤ እርሱም በትክክል ክለኛው መንገድ ይመራሃል፤ እኔ ዐዋቂ ነኝ አትበል፤ ይልቅስ እግዚአብሔርን ፍራ፤ ከክፋትም ራቅ» (ምሳ:3፥6-7)።

«በጣም በዙ ማር መብላት መልካም አይደለም፤ ምስጋናንም ከሰው መፈለግ አያስከብርም።» (ምሳ:25፥27)።

«ሌሎች ሰዎች ያመስግኑ እንጂ ራስህን አታመስግን፤ ሰዎች ስለ አንተ ይመስክሩ እንጂ አንተ ስለራስህ አትናገር» (ምሳ:27፥2)።

«ራሳቸውን ጥበበኞችና ብልሞች አድርገው ለሚገምቱ ወይላቸው» (ኢሳ:5፥21)።

በዚህ ዓለምም አስተሳሰብ ቢሆን ራሱን የሚያመስግን ሰው እንደ ግብይት ይቆጠራል። በመንፈሳዊ አስተሳሰብ ደግሞ ሰማያዊ ዋጋ ለመቀበል አንድ ሰው የሚፈጽማቸውን በጎ ተግባሮች ሰው ሳያየው በድብቅ እንዲያደርግ እንጂ ያደረጋቸውን በጎ ድርጊቶች እየዘረዘረ በሰው ፊት ራሱን እንዲያመስግንባቸው አልተፈቀደለትም። በዚህ ጉዳይ ጌታችን ያዘዘቸውን ሁለት ትእዛዞች መመልከት ይቻላል።

«ሰዎች ይዩልን ብላችሁ መልካም ሥራችሁን በሰው ፊት ከማድረግ ተጠንቀቁ፤ አለበለዚያ ግን በሰማይ ካለው አባታችሁ ምንም ዋጋ አታገኙም» (ማቴ:ም:6ቀ:1)።

«እናንተም እንዲሁ የታዘዘችሁትን ሁሉ ከፈጸማችሁ በኋላ (የማንጠቅቅ አገልጋዮች ነን፤ የፈጸምነውም ግዳጃችንን ብቻ ነው) በሉ» (ሉቃ:17፥10)።

በእነዚህ ሁሉ የቅዱሳት መጻሕፍት ማስረጃዎች መሠረት ራሳችንን በማመስገን መናገር፣ ወይም ሰዎች እንዲያመስግኑን መፈለግ አስፈላጊ ያልሆነ ግብዝነት መሆኑን ተገንዝበን ከግብዝነት እንጠንቀቅ።

ጥያቄዎች

1. እግዚአብሔር ከሰው ልጆች ምን ይጠብቃል?
2. ትእዛዞቹ ተግባራዊ መሆናቸውን እግዚአብሔር የሚቈጣጠረው እንዴት ነው?
3. ከእግዚአብሔር መሸሽ ይቻላል?
4. ከፍርድ የምንድነው እንዴት ነው?
5. ትእዛዝ አፍራሾች ብንሆን ምን ይደርስብናል?
6. የማይለወጠው የእግዚአብሔር ሕግና ሥርዓት የትኛው ነው?
7. እግዚአብሔር የጥፋት መንገዳችንን የማይፈቅደው ለምንድነው?
8. ከጥፋት መንገዳችን ለመመለስ የምንችለው እንዴት ነው?
9. ከጋጠላት የመመለሻውን መንገድ ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ ያረጋገጠው ምን ብሎ ነው?
10. በንስሐ ወደ እግዚአብሔር የሚመለስ ሰው ይቅርታ እንደሚያገኝ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ያረጋገጠው በየትኛው ምሳሌ ነው?
11. ሰውን የበደለ ሰው ይቅርታ ቢጠይቅ ምንን ያገኛል?
12. እግዚአብሔርን ወይም ግለሰቡን በድለን በኩዛዜ ብንመለስና ይቅርታ ብንጠይቅ ምን እናገኛለን?
113. እግዚአብሔርን የምናመስግነው ለምንድነው?
14. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚአብሔር ለሁላችንም በቂ ጥበቃ የሚያደርግልን መሆኑን ለማመልከት ምን አለ?
15. ጌታችን የሞትን ኅይል የደመሰሰልን እንዴት ነው?
16. ውለታቢስ የሚያሰኘን ምክንያት ምንድነው?
17. የእግዚአብሔር ፈቃድ ምንድነው?
18. የቅዱስ ባስልዮስንና የቅዱስ ኤፍሬምን የትሕትና ምሳሌነት አስረዳ።

ምስተኛ ክፍል

ምዕራፍ 1

ትምህርተ ሃይማኖት

የእግዚአብሔር ፍቅር

ፍቅር ማለት አንድ ሰው በተፈጥሮው፣ ወይም በዝምድና ምክንያት ወይም በሌሎች የተለያዩ ምክንያቶች በሌላ ሰው ወይም በሌሎች ሰዎች ላይ ሊኖረው የሚችል ጠንካራ የሆነ መልካም ስሜት ነው።

በሰዎች ዘንድ ሊኖር የሚችለው ፍቅር አብዛኛውን ጊዜ ከግል ጥቅም ጋር የተያያዘ ነው። ለምሳሌ አንድ ሰው ውለታ የዋለለትን ሰው ይወድዳል። ሌላው በሰዎች ዘንድ ሊኖር የሚችለው የፍቅር ምክንያት ደግሞ ዝምድና ነው። ለምሳሌ አባትና እናት ልጆቻቸውን የሚወድዱት በተፈጥሮ ስሜታቸው ነው እንጂ ከምንም ጥቅም ጋር አያይዘውት አይደለም።

እግዚአብሔር በሰው ልጆች ላይ ያለው ፍቅር አባታዊ ፍቅር ነው የሚባለው እርሱ በባሕርይ አፍቃሪ ስለሆነ ነው። አንዳንድ ጊዜ የወላጆች ፍቅር በተለያዩ ምክንያቶች ሊቀዘቅዝ ይችላል። የእግዚአብሔር ፍቅር ግን መቼም ቢሆን የማይቀዘቅዝ ዘለዓለማዊ ነው። እግዚአብሔር ፍቅር ነው የሚባለውም በዚህ ምክንያት ነው። ለዚህም የሚከተለውን የእግዚአብሔርን ማረጋገጫ እንመልከት፡- «ኢየሩሳሌም ግን (እግዚአብሔር ትቶኛል ጌታዬም ረስቶኛል) አለች። እግዚአብሔርም እንዲህ ሲል ይመልሳል፡- እናት የምታጠባውን ልጅ ልትረሳ ትችላለችን? ወይስ ለወለደችው ልጅ አትራራምን? እርስዋ እንኳ ብትረሳ እኔ ግን እርሷን አልረሳም» (ኢሳ:ም:49ቀ:14-15)።

እግዚአብሔር ሰውን በፈጠረው ጊዜ በምድር ላይ ከተፈጠሩት ፍጥረቶች ሁሉ ይበልጥ ስላከበረውና ስለወደደው በእነዚያ ፍጥረቶች ሁሉ ላይ የበላይ አለቃ አድርጎ ሾመው። ሰው ደግሞ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ የማፍረስ ኃጢአት በፈጸመ ጊዜ እግዚአብሔር እንደ ትክክለኛ ዳኝነቱ ቀጣው። ይህን እንጂ የሰው ልጅ ኃጢአት መሥራቱና በኃጢአቱ መቀጣቱ የእግዚአብሔርን ፍቅር አላቀዘቀዘውም። ይህን አባባል የሚያረጋግጠው ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ እንዲህ ብሏል፡- «እኛ ገና ኃጢአቶች ሆንን ሳለ ክርስቶስ ስለ እኛ

ሞቶአል፤ ይህም እግዚአብሔር ለእኛ ያለው ፍቅር ምን ያኽል ታላቅ መሆኑን ያስረዳል» (ሮሜ:ም:5ቀ:8)።

ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስም በተለያዩ ጥቅሶች ይህን አባባል ደጋግሞ ገልጾታል።

«እግዚአብሔር አንድ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለምን እንዲህ አድርጎ ወድዶታል። ይህንንም ያደረገው በልጁ የሚያምን ሁሉ እንዲድን እንጂ እንዳይጠፋ ነው» (ዮሐ:ም:3ቀ:16) ።

«ፍቅር ምን እንደሆነ የምናውቀው ኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወቱን ለእኛ አሳልፎ ስለሰጠን ነው» (1ኛ:ዮሐ:3:16)።

«በልጁ አማካይነት ሕይወት እንድናገኝ እግዚአብሔር አንድ ልጁን ወደ ዓለም ልኮታል፤ በዚህም የእግዚአብሔር ፍቅር በእኛ መካከል ተገልጦአል። ፍቅር ማለት እንዲህ ነው፡- እኛ እግዚአብሔርን ስለወደድነው ሳይሆን እርሱ ስለ ወደደንና ኃጢአታችንን እንዲደመስስ ልጁን ስለላከልን ነው» (1ኛ: ዮሐ:ም:4ቀ:9-10)።

በዚህ ዓለም ላይ ምንም የእግዚአብሔር ያልሆነ ነገር ስለሌለ እርሱ ከማንም ላይ ምንም አይጠብቅም። በዚህም መሠረት የእግዚአብሔር ፍቅር ከምንም ጋር የተያያዘ አይደለም። በእርግጥ እግዚአብሔር ፈቃዱን ፈጽመን በሕይወት እንድንኖር ይፈቅዳል። ሆኖም ስናጠፋ እንደ አባትነቱ ይቀጣናል። ተጸጽተን ወደ እርሱ ከተመለስን ደግሞ ምሕረት ያደርግልናል። ስለዚህ ጉዳይ ቅዱሳት መጻሕፍት ምን ይላሉ?

«እግዚአብሔር መሐሪ ስለሆነ ለዘለዓለሙ አይተወንም። ለጊዜው ሐዘን ቢያመጣብንም በመጨረሻ ይምረናል፤ ለእኛም ያለው ፍቅር እውነተኛና ብርቱ ነው» (ሱቆ:ም:3ቀ:31-32)።

«እግዚአብሔር መሐሪና ይቅር ባይ ነው፤ በቶሎ የማይቈጣና ፍቅሩ የበዛ ነው» (መዝ:103ቀ:8)።

እግዚአብሔር በነቢያቱ አማካይነት እስራኤል ብሎ በሚናገርበት ጊዜ በተለየ አይሁዶችን ብቻ ማለቱ አይደለም። በእርግጥ የእግዚአብሔር ሕግ የተጀመረው በእስራኤል ሕዝብ አማካይነት መሆኑ የታወቀ ነው። ይህን ከተረዳን በኋላ የእግዚአብሔርን ዘላለማዊ ፍቅር የሚያስረዱትን የሚከተሉትን ጥቅሶች እንመልከት።

«የእስራኤል ሕዝብ ሆይ፥ እነሆ፥ እናንተን ለዘላለም እወድዳችኋለሁ፤ ዘላለማዊ ቸርነቴም የጸና ይሆናል» (ኤር:ም:31ቀ:3)።

«እስራኤል ሆይ፥ እናንተ የተወደዳችሁ ልጆቼ ናችሁ፤ ከሁሉ አስበልጬ የምወድዳችሁ አይደለምን? ምሕረት፥ አደርግላችሁ ዘንድ ወደ እኔ ላቀር ባችሁ እፈቅዳለሁ፤ እኔ እግዚአብሔር ይህን ተናግራለሁ» (ኤር:31:20)።

የእግዚአብሔርም ደግነትና ርኅራኄ ለፍጥረቱ ሁሉ እንጂ ለተወሰነ ወገን ብቻ አይደለም። «እግዚአብሔር ለሰው ሁሉ ቸር ነው፥ ለፍጥረቱም ሁሉ ይራራል» (መዝ:145ቀ:9)።

«ኢጥሮስ እንዲህ ሲል መናገር ጀመረ፤ በእውነት እግዚአብሔር ሰውን ከሰው እንደማያበላላጥና እንደማያዳላ አስተዋልሁ፤ የማንኛውም አገር ሰው ቢሆን እግዚአብሔርን የሚፈራራ እውነት የሆነውን ነገር የሚያደርግ ከሆነ እግዚአብሔር ይቀበላል» (የሐ:ሥ:ም10ቀ:34-35)።

ምሥጢረ ሥጋዌ

ከሦስቱ አካላት የአንዱ መለኮታዊ አካል ሥጋ መልበስ

የምሥጢረ ሥጋዌ ዕውቀታችን የሚወሰነው ቅዱሳት መጻሕፍት በሚገልጹልን መጠን ብቻ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ «ቃል ሥጋ ሆነ» በሚልበት ጊዜ ሥጋ የሆነው ከሦስቱ አካሎች አንዱ ብቻ መሆኑን እንገነዘባለን (ዮሐ:ም:1ቀ:14)።

ሥጋ የለበሰው ቃል ብቻ መሆኑ ከቀድሞ ጀመሮ በእግዚአብሔር ልጅነት የታወቀ በመሆኑ ነው። የዕብራውያን መልእክት ጸሐፊ እንዲህ ብሏል።

«እግዚአብሔር በቀድሞ ዘመናት በተለያዩ መንገዶች በነቢያት አማካይነት ለአባቶቻችን ብዙ ጊዜ ተናግሮ ነበር፤ አሁን ግን ሁሉን ነገር ወራሽ ባደረገውና ዓለምንም በፈጠረበት በልጁ አማካይነት በእነዚህ ዘመኔራሻ ቀኖች ለእኛ ተናገረን» (ዕብ:ም:1ቀ:1-2)።

የሥጋ መልበስና የመስቀል ምክንያት (በሰው በኩል)

አንደኛ/ የሰውን ዘር ከተወረሰውና ከሌላው ኃጢአት ለማንጸገ፡- በቅዱሳት መጻሕፍት እንደተገለጠው እግዚአብሔር አዳምን ከፈጠረው በኋላ በገነት አስቀመጠው። ክፉና ደግን ከምታስታውቀዋል ዛፍ በቀር ከሌሎች ዛፎች ሁሉ እንዲበላ ፈቀደለት። ምንም እንኳ ክፉና ደግን ከምታስታውቀዋል ዛፍ ቢበላ እንደሚሞት ማስጠንቀቂያ ቢሰጠው እርሱ ግን በሰይጣን ምክር ትእዛዝ አፍርሶ ከዚያች ከተከለከለች ዛፍ በላ። ከዚያ በኋላ የሞትና የእርግግን ፍርድ በእርሱና በዘሩ ሁሉ ላይ የጸና ሆነ።

በእትክልቱ በታወሰጥ የአንተን ደም ሰማሁ፤ እራቀቱንም ስለሆንሁ አንተን በመፍራት ተደበቅሁ (ዘፍ:ም:3ቀ:10) ።

እግዚአብሔር ግን ሰማያዊ አባት በመሆኑ የሰውን ዘር ከኃጢአት ባርነትና ከእርግግን ፍርድ ነጻ ሊያወጣው ፈቀደ።

ታዲያ፥ ነጻ የሚያወጣው እንስሳትን በመሠዋት ነውን? የእንስሳቱ መሥዋዕት ስትማ ለክርስቶስ ቤዛነት ምሳሌ (ጥላ) ናቸው እንጂ እነርሱ ራሳቸው ኃጢአትን የሚያስተሠርዩ አይደሉም። እንዲያውም የዕብራውያኑ መልእክት ዓለማውያን ሥርዓቶች ናቸው ይላቸዋል (ዕብ:ም:9ቀ:10)። ከዚያም በላይ በአራቱ ሥርዓት መሥዋዕት ይቀርብ የነበረው ግለሰቦች ስለሚፈጽሙት በደል እንጂ ስለጥንተ አብሶ አልነበረም። ሌላው የእንስሳቱ መሥዋዕትነት ጠባይ ደግሞ በአንድ

በኩል ኃጢአቱን የሠሩት እነርሱ አለመሆናቸውና በሌላ በኩል ደግሞ ለመሥዋዕትነት የቀረቡት እነርሱ ፈልገው ሳይሆን ያለፍላጎታቸው መሆኑ ነው። ስለዚህ ጌታችን ኃጢአት የሠራውን የሰውን ሥጋ ለብሶ መቤኸት ነበረበት እንጂ ሌላ ምርጫ አልነበረም።

በአራቱ ሥርዓት ወደ ጽድቅና ወደ ቅድስና ደረጃ የደረሱ ሰዎች ነበሩ። ወደዚያ ደረጃ የደረሱት ግን በዚያ በነበረው ሥርዓት ሳይሆን ወደፊት ሊመጣ ባለው በክርስቶስ ስላመኑ ነው። ይህን አባባል ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሲያብራራው፡- «የአባታችሁ የአብርሃም ምኞት የእኔን ቀን አይቶ ለመደሰት ነበር፤ አይቶም ተደሰተ ብሏል» (ዮሐ:ም:8፥56)።

ሁለተኛ/ በአራት ዘፍጥረት:ም:2፥17 ላይ ከዚያች ዛፍ ብትበላ ትሞታ ለህ የተባለው አምላካዊ ፍርድ የግድ ተግባራዊ መሆን ነበረበት። ይህን ፍርድ በራሱ ተግባራዊ ለማድረግ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሰውን ሥጋ ለበሰ። ቤዛነቱም ኃጢአቱን በሠራው ጠባይ እንጂ በሌላ ጠባይ መሆን እንደማይገባው ከተገለጠበት የቅዱሳት መጻሕፍት ጥቅሶች አንዱን እንመልከት፡-

«ልጆች ሥጋና ደም ያላቸው ሰዎች እንደ መሆናቸው ኢየሱስ እንደ እነርሱ ሰው ሆነ፤ ይህን ያደረገውም በሞቱ አማካይነት በሞት ላይ ሥልጣን ያለውን ዲያብሎስን ለማጥፋት ነው፤ እንዲሁም ሞትን በመፍራት ምክንያት ዕድሜ ልካቸውን በባርነት ይገዙ የነበሩትን ለመዋጀት ነው። የኢየሱስ ፍላጎት መላእክትን ለመርዳት ሳይሆን የአብርሃምን ዘር ለመርዳት መሆኑ ግልጽ ነው። ስለዚህ በሁሉም ነገር ወንድሞቹን መምሰል ተገቢው» (ዕብ:ም:ፋ:14-17)።

ይህም ማለት ክርስቶስ የመላእክትን ተፈጥሮ ሳይሆን የሰውን ተፈጥሮ ለበሰ። ይህም የሆነበት ምክንያት ኃጢአቱን የሠራው ሰው ስለሆነ ነው።

ሦስተኛ/ የእግዚአብሔርን በረከትና ጸጋ ጌታችን ሥጋ ባይለብስ ኖሮ ሰዎች ሊያገኙት ባልቻሉም ነበር። የምሥጢረ ቅርባን፣ የዳግም መወለደና የልጅነት ጸጋ ጌታችን ሥጋ ባይለብስ ኖሮ ባልተገኙም ነበር። በተለየም ጌታችን ሥጋ በመልበሱ ምክንያት ሰው በኃጢአት ከመውደቁ በፊት ከነበረበት ደረጃ ከፍ ብሏል። ከፍ ያለውም ከመለኮት ጋር ባደረገው ተዋሕዶ ነው። ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ ይህን አባባል ሲያረጋግጥ እንዲህ ብሏል፡-

«በእነዚህ በተሰጡት ነገሮች አማካይነት በክፉ ምኞች ምክንያት በዚህ ዓለም ካለው ጥፋት ድኛችሁ የመለኮታዊ ባሕርይ ተካፋዮች ሆናችኋል፤ የእርሱንም ክቡርና እጅግ ታላቅ የሆነውን ትስፋ አግኝታችኋል» (2ኛ: ጴጥ: 1፥4)።

አራተኛ/ የእግዚአብሔርን ፍርድ ቀጥተኛነትና ለኃጢአትም ቀደም ተብሎ የተላለፈው ዘለዓለማዊ ውሳኔ ምን ያኽል ከባድ እንደሆነ ለማሳየት፡- ይህን ኃጢአት ለመደምሰስ የግድ የአምላክ ሥጋ መልበስ አስፈለገ።

አምስተኛ/ ሥጋ የለበሰው የእግዚአብሔር ልጅ እርግግናችንን ተሸክሞ ሕማማትን መቀበሉ የቀድሞው ኃጢአት ምን ያኽል ከባድ እንደነበረ ያመለክተናል። «በእንጨት ላይ ተሰቅሎ የሚሞት ሁሉ የተረገመ ነው ተብሎ ስለተጻፈ ክርስቶስ ስለ እኛ እንደ እርግግን ሆኖ ከሕግ እርግግን ዋጀን» (ገላ:3:13)።

ስድስተኛ/ ድኅነታችን የእግዚአብሔር ልጅ ደሙን እስኪያፈስስለት ድረስ የቱን ያኽል ውድ መሆኑን ያስተምረናል።

«አንተ ታርደህ በደምህም ከየነገዱ፣ ከየቋንቋው፣ ከየወገኑና ከየሕዝቡ ሁሉ ሰዎችን ለእግዚአብሔር ዋጅተሃልና መጽሐፉን ለመውሰድና ማኅተሞቹን ለመክፈት የተገባህ ሆነሃል» (ራ:ዮ:ም:5 ፋ:9)።

ሥጋ የመልበስና የመሰቀል ምክንያት (በእግዚአብሔር በኩል)

አንደኛ/ የእግዚአብሔርን ዳኝነትና መሐሪነት ለማስማማት፡-

አምላክ ከከብሩ ጋር የማይመጣጠነውን ሥጋ ለብሶ ሕማማትን መቀበል ሳያስፈልገው ከሁለት አንዱን ነገር ለማድረግ ይችል የነበረ መሆኑ መታወቅ አለበት። አንድም ሰውን በኃጢአቱ ምክንያት በመቅጣት ሊያጠፋው ወይም በሰው ዘር የተፈጥሮ ደካማነት ምክንያት አዝናለት ይቅርታ ሊያደርግለት ባለቃተውም ነበር። ነገር ግን አዳምን ዝም ብሎ መቅጣት ዳኝነትን ብቻ በሥራ ላይ ማዋል ሲሆን፣ ዝም ብሎ ይቅርታ ማድረግ ደግሞ የሕግ ፍርድን ማዛባት ወይም በዳኝነት ላይ ተጽዕኖ ማድረግ ይሆናል። የዚህ ዐይነቱ አሠራር ሕጻን (ጉድለትን) የሚያመለክት እንደመሆኑ ለእግዚአብሔር ባሕርይ የማይስማማ ነው። የአምላክ ሥጋ መልበስ የተሻለ ሆኖ የተመረጠው ዳኝነቱንና መሐሪነቱን አጣምሮ የያዘ በመሆኑ ነው። እግዚአብሔርም በመከላከቻው ቆሞ ለሁለቱም ማለት ለዳኝነቱ ለመሐሪነቱ ተገቢ መብታቸውን ሰጣቸው። መሐሪነት የገባበት እንደሆነ ፍትሕ ሊኖር አይችልም። ፍትሕ መብቱን ጠብቆ በሚራመድበት ጊዜ በደለኛ መቀጣት ስለሚኖርበት ለርኅራኄና ለምሕረት ቦታ ሊኖራቸው አይችልም። ዳኝነት፣ መሐሪነት፣ ቅድስና፣ ደግነትና እውነት የእግዚአብሔር ባሕርያትና ጠባዮቹ ናቸው። የእግዚአብሔር ባሕርያትና ጠባዮቹ ደግሞ እርስ በርሳቸው የሚስማሙ እንጂ የሚቃረኑ አይደሉም።

አሁን እንግዲህ የሰውን ዘር ለመቤኸት ሌላ ጻድቅ የሆነ ሰው ይሙት እን በልን? ይህ ሊሆን የማይችልበት ምክንያት የሰው ዘር ሁሉ የአዳምን ኃጢአት ስለወረሰና ሁሉም ባለዕዳ በመሆኑ ማንም ለማንም ሊሞት አይችልም። መልአክ ሞቶ ይቤዠው እንበልን? ይህም የማይሆን ነገር ነው። በአንድ በኩል መላእክት መኖሩ ስለሆነ አይሞቱም፤ በሌላ በኩል ኃጢአትን የሠራ ሰው ነው እንጂ መልአክ አይደለም። ቅጣቱንም መቀበል ያለበት ሰው እንጂ በደልን ያልበደለው መልአክ ሊሆን አይችልም። ይህ ከሆነ ታዲያ፣ አምላክ በመለኮቱ ይቤዠውን? እንደዚህ ያለው አስተሳሰብ ደግሞ በፍጹም ሊኖር የሚገባው አይደለም። እግዚአብሔር ከሁሉም በላይ ስለሆነ ሞት ሊያሸንፈው አይችልም። በደለኛው ደግሞ ሰው ነው እንጂ እግዚአብሔር አይደለም። አሁን እንግዲህ አምላክ የበደለኛውን የሰው ሥጋ ለብሶ በለበሰው ሥጋ ለሰው ቤዛ ለመሆን የእግዚአብሔር ጥበበኛ ውሳኔ ተላለፈ። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ይህን አባባል ሲያብራራ እንዲህ ብሏል፡-

«ከሰው ባሕርይ ደካማነት የተነሣ ሕግ ሊያደርገው ያልቻለውን እግዚአብሔር አድርጎታል፤ እግዚአብሔር የገዛ ልጁን በኃጢአተኛ ሥጋ ምሳሌነት ላከ፤ የኃጢአት መስሪያውን ባደረገውም በዚህ በልጁ ሥጋ ኃጢአትን በፍርድ አስወገደ» (ሮሜ:ም:8፡3)።

ሁለተኛ/ ደግነቱን ለፍጥረቱ ለመግለጽ፡- እግዚአብሔር በባሕርይ ደግ፣ በጎ አድራጊ፣ ቸርና መሐሪ መሆኑን ፍጥረቱ ሁሉ እንዲያውቅ ይፈቅዳል። እንደዚህ ያሉ የደግነት ጠባዮች መኖራቸውን መገንዘብ ደግሞ በፍጥረቱ ዘንድ ታላቅ ተስፋና መተማመንን ያስገኛሉ። ስለዚህም ባለመዝሙሩ፡- «እግዚአብሔር ቸር እንደሆነ ቅመሱ፤ እዩም፤ በእርሱ የሚተማመን ሰው ምስጉን ነው» ብሏል (መዝ:34፡8)።

እነዚህን ደጋግ የእግዚአብሔር ባሕርያት ለማስመስከር የሚቻልበት የሰውን ሥጋ ለብሶ ሕማማትን ከመቀበሉ የበለጠ ሌላ መግለጫ የለም።

የእግዚአብሔርንም ደግነት ጌታችን ከኒቆሎሞስ ጋር ባደረገው ንግግር አረጋግጦታል፡- «እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እንኳ እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲህ አድርጎ ወድዶታል» ብሎአል (ዮሐ:ም:3፡16)።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስም ይህን መሠረት በማድረግ እንዲህ ብሏል፡-

«ነገር ግን የአዳኞችን የእግዚአብሔር ደግነትና ፍቅር በተገለጠ ጊዜ፣ እኛ በሠራነው የጽድቅ ሥራ ሳይሆን በምሕረቱ አዳነን» (ቲቶ:ም:3፡4-5)።

ምስተኛ/ የክብሩንና የገናናነቱን ልዕልና መጠን ለመሳየት፡- የአምላክ ሥጋ መልበስ ለዳኝነትና ለመሐሪነት ተገቢ መብታቸውን መስጠቱንና በዚህም የእግዚአብሔር ደግነት እውነተኛ ጠባዩ እንደሆነ ማሳየቱን የሚክድ የለም። በዚህም አማካይነት የክብሩን መጠንና ህላዌውን ገለጠልን። የእርሱ ክብርና ልዕልና በጣም ከፍተኛ ቢሆንም እንኳ እግዚአብሔር በዛነቱን በሰው ወይም በመልአክ በኩል ሳይሆን ራሱ ሰው ሆኖ አድርጎታል።

በምሥጢረ ሥጋዊ ትምህርት ላይ ከተነሡ መኖሩን ሁለቱ

አዳም በኃጢአት በወደቀ ጊዜ በእርሱ ላይ የተላለፈው የሞትና የእርግማን ፍርድ በልጆቹ ሁሉ ማለት በሰው ዘር ሁሉ ላይ የተላለፈ መሆኑን ቤተ ክርስቲያን የምታምነውና የምታስተምረው ትምህርት ነው። ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሰውን ሥጋ ለብሶ ሕማማትንና ሞትን የተቀበለው በቤዛነቱ እኛን ከፍርዱ ነጻ ሊያወጣን መሆኑ ቀደም ተብሎ ተገልጦአል። የሰውን ሥጋ በተዋሐደ ጊዜ ነፍስ ያለውን ሥጋ ነው እንጂ ነፍስ የሌለውን ሥጋ አልተዋሐደም። ነገር ግን በተለያዩ ጊዜዎች የተነሡ አፖሊፍርዮስና ፒላጥስ የተባሉ መኖሩን እነዚህን ከላይ የተጠቀሱትን ሁለት የቤተ ክርስቲያን ትምህርቶች ተቃውመዋል።

አቡሊናርዮስ (አፖሊናርዮስ)፡- ይህ ሰው የሎዶቅያ ኤጲስ ቆጶስ ነበር። እርሱም ምሥጢረ ሥጋዊን በተመለከተ የነበረው እምነት እንደሚከተለው ነው፡- መለኮት ተዋሕዶ ያደረገው ነፍስ ክሌለው ሥጋ ጋር ነው። በነፍስ ቦታ መለኮት ስላለ በተዋሕዶው ውስጥ የነፍስ መኖር አስፈላጊ አይደለም። ይህንንም ያለው በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 7፡4 ላይ፡- «ቃል ሥጋ ሆነ» የሚለውን ክፍል መሠረት በማድረግ ነው። እንደ እርሱ አስተሳሰብ እዚህ ላይ ሥጋ የተባለው ነፍስ የሌለው ሥጋ ነው። እርሱ ሳይስተውላቸው ቀርቶ ነው እንጂ በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ሰው ወይም የሰው ዘር ለማለት ሥጋ የተባለባቸው ብዙ ክፍሎች አሉ። ከእነዚህም ጥቂቶቹን ቀጥለን እንመለከታለን።

«እግዚአብሔርም ኖላን እንዲህ አለው የሥጋ ሁሉ ፍጻሜ በፊቱ ጸርዶአል» (ዘፍ:ም:6፡13)።

«አንተ ጸሎትን ሰሚ ስለሆንክ ሥጋ ሁሉ ወደ አንተ ይመጣል» (መዝ:65፡2)።

«ሥጋ ለባሽ ሁሉ እንደ ሣር ነው፤ ክብሩም ሁሉ እንደ ሜዳ አበባ ነው» (ኢሳ:ም:40፡6)።

«ከዚህ በኋላ እንዲህ ይሆናል፤ መንፈሴን በሥጋ (ለባሽ) ሁሉ ላይ አፈስሳለሁ» (ኢዮ.ም:24፡28)።

«እነዚያ ቀኖችህ ባያጥሩ ኖሮ አንድም ሰው (ሥጋ ለባሽ) መዳን ፍልቻለም ነበር» (ማቴ.ም:24፡22)።

«የምታከብረውም ለሰጠኸው ሁሉ የዘለዓለም ሕይወትን እንዲሰጥ በሰዎች ሁሉ ላይ (በሥጋ ለባሽ) ሥልጣን ስለሰጠኸው ነው (ዮሐ.ም:17፡2)።

«ማንም ሰው (ሥጋ ለባሽ) በእግዚአብሔር ዘንድ የአሪትን ሕግ በመፈጸም አይጸድቅም» (ሮሜ:3፡20)።

«ማንም ሰው (ሥጋ ለባሽ) በእግዚአብሔር ፊት እንዳይመካ» (1ኛ ቆሮ. ም:14፡29)።

እነዚህ ከላይ የቀረቡት ጥቅሶች በግልጽ እንደሚያመለክቱት ሥጋ ወይም ሥጋ ለባሽ የሚለው ቃል ሰው ወይም የሰው ዘር ለማለት እንጂ ነፍስ የተለየው ሥጋ ለማለት አይደለም። በዚህም ዐይነት በዮሐንስ ወንጌል ም:14፡14 ላይ ሥጋ የሚለው ቃል ሰው ለማለት ነው እንጂ ሥጋ ብቻ ለማለት አይደለም። ትስብእት ወይም ሰውነት ስንል ደግሞ ነፍስ ያልተለየው ሥጋ ማለታችን ነው። ሥጋ ደግሞ ነፍስ ከተለየው ሰውነት መባሉ ቀርቶ በድን ወይም ሬሳ ይባላል። ስለዚህ መለኮት የተቀረፀው ነፍስ ያለውን ሥጋ ነው እንጂ ነፍስ የተለየውን ሥጋ እንዳልሆነ መገንዘብ አለብን።

ይህ የአፖሊናርዮስ ክሕደት በ381 ዓ.ም በቀስጥንጥንያ በተደረገው ዓለም ዐቀፋዊ ጉባኤ ተወግዷል።

ቢላግዮስ (ፒላግዮስ):- ቤተ ክርስቲያን የቅዱሳት መጻሕፍትን ማስረጃዎች መሠረት በማድረግ የአዳም ኃጢአት በሰው ዘር ሁሉ ላይ ተላልፎ ሰው ሁሉ ያን ኃጢአት የወረሰ መሆኑን አምና ታስተምራለች። ይሁን እንጂ በ405 ዓ.ም የተወለደ ፒላግዮስ የተባለ እንግሊዛዊ መነኩሴ «አዳም የሠራው ኃጢአት የታሰበው በአዳም ላይ ነው እንጂ ወደ ዘሩ አልተላለፈም፤ ሕፃናት የሚወለዱት ከኃጢአት ጉዳይ ሆነው ነው፤ የሰው ዘር በአዳም ኃጢአት አልተቀጣም፤ ወደፊትም አይቀጣም ብሏል። ሰው በትሩፋት ሕይወት እንዲኖር የእግዚአብሔር ጸጋ አያስፈልገውም፤ የእግዚአብሔር እርዳታ አስፈላጊ ቢሆን ኖሮ ነጻ ፈቃድ ባልኖረም ነበር» ብሏል።

ይህ የፒላግዮስ አባባል ግን የቅዱሳት መጻሕፍትን ትምህርት በተለየ የክርስቶስን አዳኝነት ይቃረናል።

ከዚህ ቀጥሎ በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ስለመላው የሰው ዘር ኃጢአት ተኛነትና ስለክርስቶስ አዳኝነት ከቀረቡት መግለጫዎች መካከል የሚከተሉትን ማስረጃዎች እንመልከት።

«በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘለዓለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር ዓለምን እጅግ ስለወደደው አንድያ ልጁን ሰጠ። እግዚአብሔር ልጁን ወደ ዓለም የላከው ዓለም በልጁ እንዲድን ነው እንጂ በዓለም ላይ ለመኖረድ አይደለም» (ዮሐ.ም:3፡16-17)።

«ሴትዮዋንም «ከእንግዲህ ወዲህ እርሱን የምናምነው አንቺ በነገርሽን ቃል ብቻ ሳይሆን፤ እኛ ራሳችን ስለሰማንና በእርግጥ የዓለም አዳኝ እንደሆነ ስለወቅን ነው» አሉአት» (ዮሐ.ም:4፡42)።

«ቃሌን ሰምቶ በሥራ ላይ የማያውለውን የምፈርድበት እኔ አይደለሁም፤ እኔ የመጣሁት ዓለምን ለማዳን ነው እንጂ በዓለም ላይ ለመኖረድ አይደለም» (ዮሐ.ም:12፡47)።

«ስለዚህ ደኅንነት ከእርሱ በቀር በሌላ በማንም የለም፤ እኛ ልንድንበት የሚገባን እግዚአብሔር ለሰዎች የሰጠው ስም ከእርሱ በቀር በመላው ዓለም ሌላ የለም» (ዮሐ.ም:4፡12)።

«እኛ የእግዚአብሔር ጠላቶች ሆነን ሳለ በልጁ ሞት ከእግዚአብሔር ጋር ታርቀናል፤ አሁን ከእግዚአብሔር ጋር ከታረቅን በኋላ በሕያው ልጁ አማካይ ነት ይበልጡን እንድናለን» (ሮሜ.ም:5፡10)።

«ክርስቶስ ከዓመፀ ሁሉ ሊያድነንና መልካም ሥራ ለመሥራት ትጉሆችና ለእርሱ የተለየን እንድንሆን ያነጻን ዘንድ ስለእኛ ራሱን አሳልፎ ሰጠ» (ቴቶ.ም:2፡14)።

«ከተጠነሱበት ጊዜ ጀምሮ ኃጢአተኛ ነኝ፤ ከተወለድሁበትም ጊዜ ጀምሮ በደለኛ ነኝ» (መዝ:51፡4)።

«አንድ እንኳ ጸድቅ ሰው የለም፤ አስተዋይም የለም፤ እግዚአብሔርንም የሚፈልግ የለም። ሁሉም ከመንገድ ወጥተዋል፤ በአንድነት ሆነው ተሳስተዋል፤ ደግ ሥራ የሚሠሩ አንድ ሰው እንኳ የለም» (ሮሜ. ም: 3 ፋ: 10-12)።

«ሰዎች ሁሉ ኃጢአት ሠርተዋል፤ እግዚአብሔር የሰጣቸውንም ክብር አጥተዋል» (ሮሜ.ም:3፡23)።

«በአንድ ሰው ምክንያት ኃጢአት ወደ ዓለም ገባ፤ በኃጢአት ምክንያትም ሞት መጣ፤ ይኸውም ሰው ሁሉ ኃጢአት ስለሠራ ሞት በሰው ሁሉ ላይ መጣ» (ሮሜ:ም:5ቀ:12)።

«ሞት የመጣው በአንድ ሰው በአዳም ምክንያት እንደሆነ፤ ከሞት መነሣትም የሚመጣው በአንድ ሰው በክርስቶስ ምክንያት ነው። በአዳም ምክንያት ሰው ሁሉ እንደሚሞት፤ እንዲሁም በክርስቶስ ምክንያት ሰው ሁሉ ሕይወትን ያገኛል» (1ኛ:ቆሮ:ም:15ቀ:21-22)።

«የልጁ የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአት ሁሉ ያነጻጻል። ኃጢአት የለብንም ብንል ራሳችንን እናታልላለን። እውነትም በእኛ ውስጥ የለም» (1ኛ:ዮሐ: ም:1ቀ:7-8)።

እንግዲህ ፒላግዮስ ጥንተ አብሶንና ማለት የተወረሰውን ኃጢአትና የጌታችንን አዳኝነት በሚክድበት ጊዜ እነዚህንና ሌሎችንም ማስረጃዎች አልተመለከታቸው ይሆን?

ይህን የፒላግዮስን ክህደት በ431 ዓ.ም. በኤፌሶን የተሰበሰበው ዓለቀ ዐቀፋዊው ጉባኤ አውግዞታል።

ጥያቄዎች

1. ፍቅር ማለት ምን ማለት ነው?
2. ወላጆች ልጆቻቸውን የሚወድዱት በምን ምክንያት ነው?
3. የእግዚአብሔር ፍቅር አባታዊ ፍቅር ነው የሚባለው በምን ምክንያት ነው?
4. የወላጆች ፍቅርና የእግዚአብሔር ፍቅር በምን ይለያል?
5. ለእግዚአብሔር ፍቅር ዋና ማስረጃ የትኛው ነው?
6. እግዚአብሔር የማይለወጥ መሆኑን ለመግለጥ ከሚቀርቡት ማስረጃዎች ዋነኛው ማስረጃ የትኛው ነው?
7. የእግዚአብሔርን የፍቅር መጠን ከሚገልጡት ጥቅሶች መካከል ዘወትር የሚጠቀሰው የትኛው ነው?
8. እግዚአብሔር ልጁን ወደ ዓለም የላከው በምን ምክንያት ነው?
9. በዚህ ዓለም ላይ የእግዚአብሔር ያልሆነ ነገር ምንድነው?

10. በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ እስራኤል ተብሎ በሚነገርበት ጊዜ ሁሉ ስለ እስራኤላውያን ብቻ መነገሩ ነውን?

11. የእግዚአብሔር ደግነትና ርኅራኄ ለተለዩ ወገኖች ብቻ ነውን? ለመልስህ አንድ የማስረጃ ጥቅስ አቅርብ።

12. ምስጢረ ሥጋዌ ማለት ምን ማለት ነው?

13. የምስጢረ ሥጋዌ ዕውቀታችን የተሟላ ነውን?

14. ስለዚህ ያለን ዕውቀት በምን ላይ የተመሠረተ ነው?

15. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ «ከአብ በቀር ወልድን የሚያውቅ የለም፤ ከወልድም በቀር አብን የሚያውቅ የለም» ያለው ለምንድነው?

16. የምስጢረ ሥጋዌ ዋና ምክንያት ወይም መነሻ ምንድነው?

17. የተወረሰውን ኃጢአትን (ጥንተ አብሶን) ለማስተሥረድ ለምን በእንስሳት መሥዋዕት አልተጠቀመም?

18. በአሪቱ ሥርዓት ሰዎች ወደ ጽድቅና ወደ ቅድስና ደረጃ የደረሱት በምን መንገድ ነው? ማስረጃ አቅርብ።

19. እግዚአብሔር ሰውን በኃጢአቱ ምክንያት ከማጥፋት ይልቅ ሊያድነው የፈቀደው በምን ምክንያት ነው?

20. ጌታችን ሥጋ በመልበሱ ምክንያት የሰው ልጆች ከታደሉት ጸጋ አንዳንዶቹን ጥቀስ።

21. ጌታችን ሥጋ በመልበሱ ምክንያት የሰው ዘር ደረጃ ከፍ ያለው እንዴት ነው?

22. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እርግግኖችን ያስወገደልን እንደምን አድርጎ ነው?

23. የድኅነታችንን ውድነት የምንገምተው ከምን ጋር በማነጻጸር ነው?

24. እግዚአብሔር ወልድ የሰውን ሥጋ ለብሶ ሕግማትን ከመቀበል ይልቅ ምን ለማድረግ ይችላል ነበር?

25. ታዲያ፣ ለምን ከሁለቱ አንዱን ድርጊት አልመረጠም?

26. ከሁለቱ አንዱን ድርጊት ቢያደርግ ለእግዚአብሔር ባሕርይ የማይስማማ የነበረው ለምንድነው?

- 27. ጌታችን ዳኝነቱንና መሐሪነቱን ያስማማው እንደምን አድርጎ ነው?
- 28. የሰውን ዘር ለመቤገጥ አንድ ጻድቅ የማይችለው በምን ምክንያት ነው?
- 29. መላእክትስ ለምን አይችሉም?
- 30. ጌታችን የግድ የሰውን ሥጋ መልበስ የነበረበት ለምንድነው?
- 31. ስለ እግዚአብሔር ጥበበኛ ውሳኔ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ የሰጠው መግለጫ ምን የሚል ነው?
- 32. በፍጥረቱ ዘንድ ተስፋና መተማመን የሚገባለብተው የትኞቹን የእግዚአብሔር ጠባዮች ሲገነዘብ ነው?
- 33. እግዚአብሔር እነዚያን ጠባዮች ያስመሰከረው እንደምን ነው?
- 34. እግዚአብሔር ለፍትሕና ለመሐሪነቱ ተገቢ መብታቸውን የሰጣቸው እንዴት ነው?
- 35. የአፓሊናርዮስ ክሕደት ምን ነበር?
- 36. ቤተ ክርስቲያን በእርሱ ላይ ምን ውሳኔ አሳለፈች? መቼ?
- 37. የፒላግዮስ ክሕደት ምን ነበር?
- 38. ቤተ ክርስቲያን በእርሱ ላይ መቼና ምን ዐይነት ውሳኔ አሳለፈች?

ምዕራፍ 2

መጽሐፍ ቅዱስ

ብሉይ ኪዳን

የዲና ወንድሞች የበቀል እርምጃ፡- ያዕቆብ ከመስጴጦምያ በተመለስ ጊዜ በከነዓን ምድር ወደ አለችው ወደ ሴኬም በሰላም ደርሶ በዚያ ሰፈረ። የሰፈረ በትንም ምድር ከሼኬም አባት ከኤሞር ልጆች ገዛው። እዚያም መሠዊያ ሠራ።

አንድ ቀን የያዕቆብ ሴት ልጅ ዲና የከነዓናውያንን ሴቶች ለማየት ወጥታ ሳለ የኤሞር ልጅ ሼኬም በግድ ያዛትና አስነወራት። ሼኬምም ዲናን በውበትዋ በጣም ወድጿት ስለነበረ አባቱን ኤሞርን ከእርስዋ ጋር እንዲያጋባው ጠየቀው። ኤሞርና ሼኬምም የዲናን አባትና ወንድሞች በጣም ለመጎደባቸው።

የዲና ወንድሞች በጉዳዩ በጣም ተቈጥተው የበቀል ዘዴ እያመቻቹ ነበር። በዚህም መሠረት እኛ ለእናንተ ሴቶች ልጆቻችንን እንድንደርሳችሁና እኛም ደግሞ የእናንተን ሴቶች ልጆች እንድናገባ ከፈለጋችሁ ወንዶች የሆናችሁ ሁሉ እንደ እኛ መገረዝ ይኖርባችኋል አልዋቸው። የሴኬም ሰዎችም በጉዳዩ ተስማምተው ወንዶች ሁሉ ተገረዙ። በሦስተኛው ቀን ሰዎቹ ገና ከመገረዝ ቀስል ሳይድኑ የዲና ሁለት ወንድሞች ስምምነት ሌዊ ሰይፎቻቸውን ይዘው በመውጣት የዚያን አገር ወንዶች ሁሉ ገደሉ። ከተገደሉትም መካከል ሼኬምና አባቱ ኤሞር ይገኙባቸዋል። ሌሎቹም ወንድሞች ተባብረው የተገደሉትን ሰዎች ቤቶች ሁሉ ዘረፉ። ከዚያም እኅታቸውን ዲናን ከሼኬም ቤት አውጥተው ይዘው ሄዱ (ዘፍ:ም:34)።

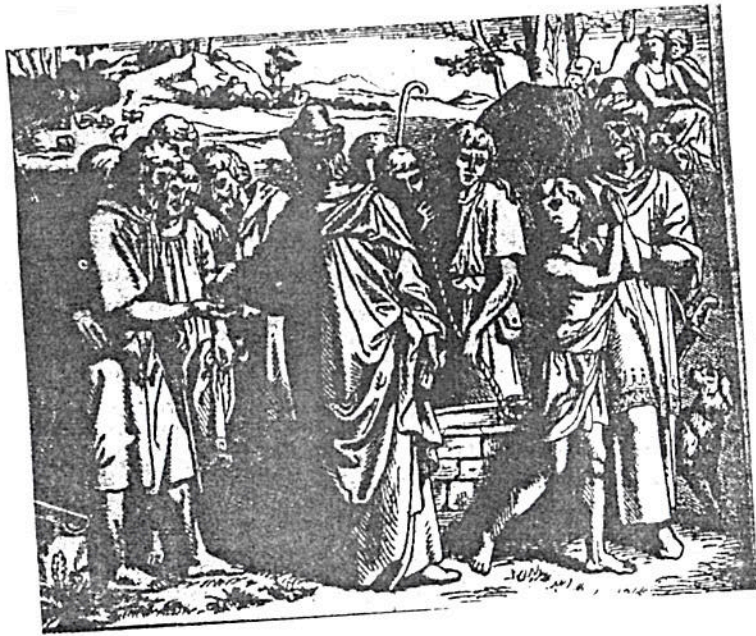
የሴፍና ወንድሞቹ፡- ያዕቆብ ዐሥራ ሁለት ወንዶች ልጆች ነበሩት። እነርሱም፡- የልያ ልጆች ሮቤል፣ ስምዖን፣ ሌዊ፣ ይሁዳ፣ ይሳኮርና ዛብሎን ናቸው። የራሔል ልጆች የሴፍና ብንያም ናቸው። የራሔል አገልጋይ የባላ ልጆች ዳንና ንፍታሌም ናቸው። የልያ አገልጋይ የዘለፋ ልጆች ጋድና አሴር ናቸው። ያዕቆብ የሴፍን ከሌሎቹ ልጆቹ ሁሉ አስበልጦ ይወድደው ነበር። የሴፍም ለአባቱ የወንድሞቹን በደል ይነግረው ነበረ። ወንድሞቹም አባታቸው የሴፍን ከእነርሱ አስበልጦ እንደሚወድደው ባዩ ጊዜ ቀኑበትና ጠሉት።

ከዕለታት አንድ ቀን የሴፍ ሕልም ስላየ ለወንድሞቹ ነገራቸው። እኛ ሁላችንም በእርሻ ውስጥ ሆነን የሰንዴ ነዶ ስናስር ነበር። የእኔ ነዶ ቀጥ ብሎ ሲቆም የእናንተ ነዶዎች ዙሪያውን ተስብሰበው ለእኔ ነዶ ሰገዱ አላቸው። ወንድሞቹም ታዲያ፣ አንተ በእኛ ላይ ንጉሥ ሆነህ ልትገዛን ታስባለህን? ብለው መለሱለት።

እንደገና የሴፍ በሌላ ጊዜ ሌላ ሕልም አየ። በሕልሜ ፀሐይ፣ ጨረቃና ዐሥራ አንድ ከዋክብት ሲሰግዱልኝ አየሁ ብሎ ለወንድሞቹና ለአባቱ ተናገረ፤ አባቱም ነገሩን በሆዱ ይያዘው እንጂ ለጊዜው ግን ተቈጣው።

ከዚህ በኋላ የያዕቆብ ልጆች መንጋዎቻቸውን ወደሚያሰማሩበት ቦታ ደኅንነታቸውን አይቶ እንዲመጣ ያዕቆብ የሴፍን ላከው። ወንድሞቹም የሴፍ ወደ እነርሱ ሲመጣ በሩቁ ባዩት ጊዜ እንግደለውና አውራ በላው እንበል ተባባሉ። በመጨረሻ ግን እንደባሪያ ሊሸጡት ተስማሙ። ወደ ግብጽ ለሚሄዱ ነጋዴዎችም ሸጡት። ለብሶት የነበረውን ሸሚዝ ወስደው በደም ከለወሱት በኋላ ለአባታቸው ወስደው ሰጡትና አውራ እንደበላው አስመስሉ (ዘፍ: ም:37)።

የያቆብ ልጆች ወንድማቸውን የሴፍን እንደሸጡት

የሴፍን የጲጥፋራ ሚስት:- የሴፍን የገዙት እስማኤላውያን ነጋዴዎች ወደ ግብጽ ወሰደውት ከፈርዖን ባለሚሎች አንዱ ለሆነው ለጲጥፋራ ሸጡት። የሴፍም እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ስለነበረ ሥራው ሁሉ ይቃደሱት ነበር። የፈርዖን ዘበኞች አለቃ የነበረው ጲጥፋራም የሴፍን ወደደው። በቤቱም ውስጥ የንብረቱ ሁሉ ኅላፊ አድርጎ ሾመው። በየሴፍም ምክንያት እግዚአብሔር የጲጥፋራን ቤት ባረከ። የሴፍ መልክ ቀና ስለነበረ የጲጥፋራ ሚስት በጣም ተመኘችው። ከእርስዋ ጋር ኃጢአት እንዲሠራም መላልሳ ብትጨቀጭቀው እንደዚህ ያለ ኃጢአት አልሠራም ብሎ እምቢ አላት። አንድ ቀን ሰው በሌለበት ብቻውን ብታገኘው ልብሱን አጥብቃ ያዘች። እርሱ ግን የያዘችውን ልብሱን ትቶ አምልጦ ሄደ። በዚህ ጊዜ እርሱ እንዳስቸገራት አስመስላ በማውራት ባልዋ እንዲያሳስረው አሰደረገች። በእስር ቤትም ሆኖ እግዚአብሔር ከየሴፍ ጋር ነበር። የእስር ቤቱ አዛዥ በእስር ቤቱ ውስጥ የሴፍን በእስረኞቹ ላይ ኅላፊ አደረገው (ዘፍ:ም:39)።

የፈርዖን የወይን ጠጅ አሳላፊና የእንጀራ ቤት ኅላፊ:- የሴፍ ከታሰረ ከጥቂት ቀኖች በኋላ የፈርዖን የወይን ጠጅ አሳላፊና የእንጀራ ቤት ኅላፊ ታሰረው የሴፍ ወደ ነበረበት እስር ቤት መጡ። የእስር ቤቱም አዛዥ ለየሴፍ አስረከባቸው። ሁለቱ እስረኞች በአንድ ሌላ ተተለያዩ ሕልሞችን አዩ።

ሁለቱም ያዩትን ሕልም መተርጎም አቅቶአቸው ተክዘው ባገኛቸው ጊዜ የሴፍ ለምን እንደተከዘ ጠየቃቸው። የሴፍም አይዞአችሁ ብሎ የሁለታቸውንም ሕልም በትክክል ተረጎመላቸው። ልክ የሴፍ እንደተረጎመው ጠጅ አሳላፊው ተፈትቶ ወደ ሥራው ተመለሰ፤ የእንጀራ ቤቱ ኅላፊ ግን ሞት ተፈርዶበት ተገደለ። የሴፍም ለጠጅ አሳላፊው እኔ ያለበደል የታሰርሁ ስለሆነ ስትፈታ አስታውሰኝና ለፈርዖን ነግረህ አስፈታኝ ብሎት ነበር። የጠጅ አሳላፊው ግን የሴፍን ረሳው እንጂ አላስታወሰውም (ዘፍ:ም:40)።

የፈርዖን ሕልም:- ከሁለት ዓመት በኋላ የግብጽ ንጉሥ ፈርዖን በአንድ ሌሊት ሁለት የተለያዩ ሕልሞችን ካለመ በኋላ ትርጉሙ ስላልገባው ተጨነቀ። በግብጽ ምድር የሚገኙ አስማተኞችንና ምበበኞችን አስጠርቶ ሕልሙን ቢነግራቸው ከእነርሱ አንዳቸው እንኳ ሕልሙን ሊተረጎምለት የቻለ አልነበረም። በዚህ ጊዜ ያ ከእስር የተፈታው የጠጅ አሳላፊ የሴፍን አስታውሶ ለፈርዖን ስለ እርሱ ነገረው። የሴፍም የፈርዖንን ሕልም በትክክል ተረጎመ።

የሕልሞቹም ትርጉም በመጀመሪያ ሰባት የጥጋብ ዓመታት ቀጥሎ ደግሞ ሰባት የረሀብ ዓመታት ይመጣሉ የሚል ነው። የሴፍም በሰባቱ የጥጋብ ዓመታት እህል ተጠራቅሞ ለረሀቡ ዓመታት እንዲያገለግል የሚል ምክር አቀረበ። ፈርዖን በዚህ ጊዜ ከራሱ ቀጥሎ ያለውን ማዕረግ በመስጠት አከበረው። በሰባቱ የጥጋብ ዘመን ብዙ እህል እንዲከማች አደረገ። ሰባቱ የጥጋብ ዘመን ዐልፎ የረሀቡ ዘመን ሲጀምር ሰዎች ከሌሎች አካባቢ አገሮች ሁሉ ወደ ግብጽ እህል ለመሸመት ይመጡ ጀመር (ዘፍ:ም:41)።

በግብጽ ምድር የሴፍ የገኘው ከፍተኛ ሹመት (ዘፍ: ም:45)

የዮሴፍ ወንድሞች ወደ ግብጽ መሄድ፡- ረሀቡ በግብጽ ብቻ ሳይሆን በከነዓን ምድርም ስለበረታና ያዕቆብ በግብጽ እህል መኖሩን ስለሰማ ከብንያም በቀር ዐሥሩን ልጆቹን እህል እንዲገዙ ወደ ግብጽ ላካቸው። የሴፍ ወንድሞቹን ባያቸው ጊዜ ዐወቃቸው፤ እነርሱ ግን አላወቁትም። ብንያምን ይዘው እንዲመጡ ስምያንን አሰረባቸውና እህል ሰጥቶ ላካቸው። ያዕቆብ ግን ችግር ሆኖበት ነው እንጂ ብንያም ከእነርሱ ጋር እንዲሄድ አልፈቀደም ነበር። የሴፍም የእናቱን ልጅ ብንያምን ባየ ጊዜ ሆዱ አልቸልለት ብሎ ከእነርሱ ተለይቶ ወደ ውስጥ ገባና ምርር ብሎ አለቀ። ወንድሞቹም ከእርሱ ጋር በሚነጋገሩበት ጊዜ ሁሉ እያከበሩ ይሰግዱለት ነበር። ለተወሰነ ጊዜ ሲያስመስል ከቄየ በኋላ የሴፍ ስሜቱ አላስቸለው ብሎት ለወንድሞቹ ማንነቱን ገልጠላቸውና እየላማቸው አለቀሰ። ገና የአምስት ዓመት የረሀብ ጊዜ ስላለ ሕይወታችሁን ለማትረፍ እንድትችሉ አባቱንና መላ ቤተሰቡን ይዛችሁ ወደ ግብጽ ተመለሱ፤ እዚህም እኔ እመግባችኋለሁ ብሎ አሰናበታቸው። ከዚያ በኋላ የያዕቆብ ልጆች ወደ ከነዓን ተመልሰው አባታቸውንና መላውን ቤተሰብ ይዘው ወደ ግብጽ ሄዱ። እዚያም ጌሌም በሚባል ሰፈር እንዲያርፉ ተደረገ።

የሴፍ ለወንድሞቹ ማንነቱን እንደገለጠላቸው (ዘፍ. ም. 45)

ያዕቆብ በግብጽ ምድር ዐሥራ ሰባት ዓመት ከኖረ በኋላ በመቶ አርባ ሰባት ዓመት ዕድሜው ሞቶ ወደ ከነዓን ወስደው በማክፈላ ዋሻ ቀበሩት።

የሴፍም ከመሞቱ በፊት ለእስራኤላውያን ወንድሞቹ ወደ ፊት እግዚአብሔር ገብኝቶአቸው ወደ ከነዓን በሚሄዱበት ጊዜ ዐፅመን ይዘው እንዲሄዱ ቃል አስገባቸው (ዘፍ.ም.42)።

ሶስፍ፡- ወደ ባቢሎን ምርኮ ከተወሰዱት አይሁድ መካከል ኢዮአቄም የሚባል ሰው ነበር። እርሱም ሶስፍ የምትባለውን የሒልቅያን ልጅ አግብቶ ይኖር ነበር። እርሱም እጅግ ያማረች መልክ መልካም ነበረች። ሶስፍ ወላጆችዋ እግዚአብሔርን የምትፈራ ሃይማኖተኛ እንድትሆን አስተምረው አሳድገዋት ነበር። ባልዋ ኢዮአቄም ሀብታምና የተከበረ ሰው ስለነበረ ብዙ ሰዎች ወደ እርሱ ቤት መምጣት ያዘወትሩ ነበር። ከእነዚህም የእርሱን ቤት ከሚያዘወትሩት ሰዎች መካከል ለአንድ ዓመት በዳኝነት እንዲያገለግሉ የተመረጡ ሁለት ሽማግሌዎች ነበሩበት። ሶስፍ በጣም መልክ መልካም ከመሆን ያልተነሣ እነዚያ ሁለቱ ሽማግሌዎች ይመኝዋታል። ኢዮአቄም ሀብታም በመሆኑ የፍራፍሬ ተክል ቦታ ነበረው ። ወደ ቤታቸው የሚመጡ እንግዶች ወደቤታቸው ሲሄዱ ወደ ባልዋ ያትክልት ቦታ እየገባች ነፋስ ትቀበል ነበር። ይህንንም ነገር ዘወትር ስለምታደርገው እነዚያ ሽማግሌዎች ይመለከቷት ነበር።

አንድ ቀን እነዚያ ሁለት ሽማግሌዎች እርሱን ከመግባት በፊት በአትክልቱ ቦታ ገብተው ተደበቁ። ከዚያም ሶስፍ እንደ ልማድዋ ለመኖሪያ ከሁለት አገልጋዮች ጋር መጣች። በሙቀቱ ምክንያት አልባት ስለነበረ አከላትዋን ለመታጠብ ፈለገች። ሁለቱን አገልጋዮችዋን ሄዳችሁ ዘይት አምጡና ታጥቡኛላችሁ፤ ስትሄዱ የአትክልቱን በር ዝጉት አለቻቸው። እነርሱም ዘግተው ሲወጡ ሁለቱ ሽማግሌዎች ከተደበቁበት ወጡና አሁን የአትክልቱ በር ተዘግቶአል፤ ማንም አያየንም፤ ከአንቺ ጋር እንገናኝ፤ እምቢ አትበይን፤ አለበለዚያ ግን ከአንድ ጉረምሳ ጋር ተኝተሽ አገኘንሽ ብለን እኛ ሁለታችን እንመሰክርብሻለን አልዋት። እርሱም አለቀሰች። እናንተ የጠየቃችሁኝን እሺ ብል ለእኔ ሞት ነው፤ እምቢ ብል ከእጃችሁ አላመልጥም፤ ስለዚህ እንደዚህ ያለውን በደል በእግዚአብሔር ፊት ከምበድል ንጹሕ ሆኜ የእናንተን ፍርድ መቀበል ይሻለኛል ብላ ድምፅዋን ከፍ አድርጋ ጮኸች። በዚህ ጊዜ ሁለቱ ሽማግሌዎችም ጮኹ። ከእነርሱ አንዱ ወደ አትክልቱ በር ሮጦ ሄዶ ሰዎች እንዲገቡ በሩን ከፈተ። ከዚያ በኋላ ሁለቱ ሽማግሌዎች ሶስፍን ያላደረገችውን ነገር አደረገች ብለው ከሰዎቹ። በማግስቱ በባልዋ ቤት ወደ ተደረገው ስብሰባ ሶስፍን ወደ ፍርዱ ሸንጎ አመጥዋት። ፊትዋንም በሻሽ ተሸፍና መጣች። ከእርሱም ጋር አባትና እናትዋ ዘመድና ወዳጆችዋ እያለቀሱላት መጡ። እነዚያ ክፉዎች ዳኞች ጠላቶችዋ የዐይን ክፉ ፍትወታቸውን ለማርካት ብለው ፊትዋ እንዲገለጥ አስደረጉ። በዚህም ጊዜ እጃቸውን በራሰዋ ላይ ጫኑባትና እንዲህ ብለው መሰከሩባት፡- እኛ በአትክልቱ ቦታ ሆነን ይህች ሴት ከሁለት

አገልጋዮች ጋር ወደ አትክልቱ ውስጥ መጣች። ሁለቱን አገልጋዮችም አባርራ ከዚያም አንድ ወጣት ከተደበቀበት ወጥቶ ከእርስዎ ጋር ተገናኘ፤ እኛም አብረው ተኝተው ደረስንባቸው፤ ሰውዬው ጠነከረብንና አመለጠን እርስዎን ግን ያዝናት አሉ። በእግዚአብሔር የተማመነችው ሶስና ከእንባ ጋር ዐይኖችዎን ወደሰማይ አቀናች።

እነዚያ መስካሪዎች፣ ሽማግሌዎችና ጻዮች ስለነበሩ ሰው ሁሉ አመናቸውና ሶስና የሞት ፍርድ ተፈረደባት። እርስዎ ግን ድምፅዎን ከፍ አድርጋ «ዘለዓለማዊው አምላክ ሆይ፣ ነገሮች ከመደረጋቸው በፊት አንተ ምሥጢርን ሁሉ ታውቃለህ፤ በእኔም ላይ በሐሰት የመሰከሩብኝ መሆናቸውን አንተ ታውቃለህ፤ እነርሱ በአቀነባበሩት የሐሰት ክስ ምክንያት ያለጥፋቱ እየታለሁ?» አለች።

እግዚአብሔርም ጸሎትዎን ሰምቶ ዳንኤል የሚባለውን ወጣት የእግዚአብሔር መንፈስ አነጣጣው። ለመገደል እየተወሰደች ሳለች ዳንኤል ድምፁን ከፍ አድርጎ እኔ ከዚህች ሴት ደም ንጹሕ ነኝ አለ። በዚህ ጊዜ ሰዎች ሁሉ ወደ እርሱ መለስ ብለው ምን ማለትህ ነው አሉት። እርሱም በሕዝቡ መካከል ቆሞ እናንተ የእስራኤል ሰዎች ሆይ፣ እስከዚህ ድረስ አላቀደዎች ናችሁን? ጉዳይዎን ሳትሰሙና እውነትነቱን ሳትረዱ በአንዲት የእስራኤል ልጅ ላይ የሞት ፍርድ ትፈርዳላችሁን? እነዚህ ሰዎች በእርስዎ ላይ በሐሰት የመሰከሩ ስለሆነ ወደ ፍርዱ (ምርመራው) አደባባይ ተመለሱ። የሕዝብ ሽማግሌዎችም ዳንኤልን እግዚአብሔር ለአንተ የሽማግሌነትን ስጦታ ስለሰጠህ ናና እስትምን ማለትህ እንደሆነ ንገረን አሉት። እርሱም እኔ የምጠይቃቸው ጥያቄ ስላለኝ ሁለቱን ሽማግሌዎች አራርቁአቸው አላቸው። ተራርቀው ከቆሙበት አንዱን አስጠራውና ሲመጣ እንዲህ አለው፡- ምንም እንኳን ጌታ፣ ያልበደለውን ሰው አትግደል ቢል ቅን ባልሆነ ፍርድህ በንጹሐን ላይ መፍረድህ፣ በደለኞችን ስለመልቀቅህ፣ የዚህ ሁሉ የቀድሞ በደል ልዩ ደርሶብሃል። አሁን እንግዲህ አስተካክለህ ያየህ ከሆነ በምን ዛፍ ሥር ተኝተው አየሃቸው ብሎ ጠየቀው። እርሱም በኩክ ዛፍ ሥር አየኋቸው አለ። ዳንኤልም በእውነት ሐሰትን ተናገርህ በደልህም በራስህ ላይ ነው። የእግዚአብሔር መልአክ ከሁለት ሊሰነጥቅህ የፍርዱን ትእዛዝ ተቀብሏል አለው። ይህንን ወደዚያ ወስደው ሌላውን እንዲያመጡለት አደረገ። እርሱንም እንዲህ አለው አንተ የይሁዳ ዘር ሳትሆን የከነዓን ዘር ነህ። ውበት አታለህ፤ ፍትወትም ከመንገድህ እንድትወጣ አደረገህ፤ አንተን እምቢ ለማለት ድፍረት ባልነበራቸው የይሁዳ ልጆች ሁሉ ላይ ስታደርግ የኖርከው በዚህ ዐይነት ነው፤ ይህች የይሁዳ ልጅ ግን የአንተ ክፉ ዝንባሌ ያልተዋጠላት ነች። አሁን እስቲ ንገረኝ በእነዚህ ሰዎች ላይ በድንገት የደረሳችሁባቸው በምን ዛፍ ሥር ሆነው ነው? አለው። እርሱም

በድንገት የደረሳችሁባቸው በምን ዛፍ ሥር ሆነው ነው? አለው። እርሱም በሮማን ዛፍ ሥር ነው አለ። ዳንኤልም በእውነት የሐሰተኝነት በደልህ በራስህ ላይ ነው፤ ሁለታችሁንም በሰይፍ ሰንጥቆ ሊያጠፋችሁ የእግዚአብሔር መልአክ እየጠበቀ ነው አለው።

ነቢዩ ዳንኤል ወሽቃምቱን ሽማግሌዎች እንዲያለፉ (የሶስና ታሪክ)

በዚህ ጊዜ በእርሱ የተማመነችን ሁሉ የሚያድነውን አምላክ በማመስገን ሕዝቡ ሁሉ በአንድነት ድምፃቸውን አሰሙ። እነዚያንም ሁለት ሽማግሌዎች በሙሴ ሕግ በታዘዘው መሠረት ገደሉአቸው (ዘጸ:ም:19ቀ:16-19)። የሶስና ወላጆች፣ ባልዋና ዘመዶች ሁሉ ምስጋናቸውን ለእግዚአብሔር አቀረቡ።

ከዚያን ቀን ጀምሮ ዳንኤል በሕዝብ ስጦታ ታላቅ አክብሮትን አገኘ። (የሶስናን ታሪክ ይመሰገድል)

ፍት:- በመሳፍንት ዘመን በእስራኤል አገር ራብ ሆነ። በዚህ ጊዜ ኤሊጌልክ የሚባል አንድ የቤተሰብ ሰው ኑታሚን ከምትባል ሚስቱ፣ ማሕጌንና ኬሌዎን ከሚባሉ ልጆቹ ጋር ሆኖ የራቡን ዘመን ለማሳለፍ ወደ ሞአብ አገር ሄደ። እዚያም ብዙ ዓመቶች ከኖረ በኋላ ኤሊጌልክ ሞተ። ልጆቹ ግሕሎንና ኬሌዎን የሞላባው ያን ሴቶች ልጆችን አግብተው ሁለቱም ልጅ ሳይወልዱ ሞቱ። ከዚያ በኋላ ኑታሚን ከሁለቱ ምራቶች ጋር ቀረች። እግዚአብሔርም ለእስራኤል ሕዝብ ምስረት ማድረግንና የራቡ ዘመን ማለፉን

ኑኃሚን ሰምታ ወደ ሀገርዋ ለመመለስ ወሰነች። ለመሄድም በተነሳች ጊዜ ሁለቱ ምራቶችዋ አብረዋት መጡ። ወደ አንድ ቦታ ሲደርሱ ሁለቱን ምራቶችዋን ለሚችሉ ባሎቻቸውና ለእኔ ስለዋላችሁት ውለታ እግዚአብሔር ዋጋችሁን ይክፈላችሁ፤ በሉ አሁን ወደ ወገናችሁ፤ ወደ እናቶቻችሁና ወደ አማልክቶቻችሁ ተመለሱ አለቻቸው። እነርሱ ግን ከአንቺ ጋር አብረን እንሄደለን ብለው አለቀሱ። እርስዎም አይሆንም ልጆቼ ከእኔ ጋር መጥታችሁ የምታገቡአቸው ባሎች የሚሆኑ ልጆች የሉኝም። ከእንግዲህ ወዲያም እንዳ ልወልድ አርጅቼአለሁ፤ ለመውለድስ ብችል አሁን ተወልዶ ዐድጎ ለእናንተ ባል ሊሆን የሚችል እስኪደርስ ልትጠብቁ ትችላላችሁን? እኔን እንደሆነ እግዚአብሔር በድሉኛል፤ እናንተ ግን ወደ እናቶቻችሁ ተመለሱ አለቻቸው። በዚህ ጊዜ ስቅስቅ ብለው አለቀሱ። ከዚያ በኋላ የሚች የኬሌዎን ሚስት የነበረችው ያርፋ ዐማቷን ስማ ተሰናበተቻትና ተመለሰች። ሩት ግን ከዐማትዋ ላለመለየት ወሰነች። ኑኃሚንም ሩትን እንድትመለስ ብትነግራት ሩት እንዲህ አለቻት፡- «ተለይቼኸ እንድመለስ አታስገድጅኝ፤ አብሬኸ እንድሄድ ፍቅጄልኝ፤ አንቺ ወደምትሄጁበት ሁሉ እሄዳለሁ፤ አንቺ በምትኖረበት እና ራላሁ፤ ከአሁን ጀምሮ ሕዝብኸ ሕዝቤ ነው፤ አምላክኸም አምላኬ ነው፤ በምትሞቱበት እምታለሁ፤ በምትቀበረበትም እቀበራለሁ፤ ከሞት በቀር ከአንቺ የሚለየኝ የለም፤ ከአንቺ ለመለየት ባስብ እግዚአብሔር ይፍረድብኝ» አለቻት። ኑኃሚን የሩትን ቀርጥ ሐሳብ ባወቀች ጊዜ ከዚያ በኋላ ሌላ ነገር አልተናገረችም። አብረውም ሄደው ወደ ቤተልሔም ሲደርሱ የገብሰ መከር የሚሰበሰብበት ጊዜ ነበር።

ከዕለታት አንድ ቀን ሩት ዐማትዋን እንዲህ አለቻት። መከር ወደሚ ሰበሰቡባቸው እርሻዎች ሄጄ ቃርሚያ ልቃርም አለቻት። ዐማትዋም እሺ ሂጂ አለቻት። ሩትም ወደ አንድ እርሻ ሄዳ ስትቃርም እንደ አጋጣሚ የዚያ እርሻ ባለቤት ቦዲዝ የሚባል ሰው ነበር። ቦዲዝ የኑኃሚን ባል የኤሊሚሌክ የቅርብ ዘመድ ነበር። ቦዲዝ ሠራተኞቹን ለማበረታታትና ሥራውን ለማየት በመጣ ጊዜ ሩትን ስትቃርም አያትና ያቺ ወጣት ሴት ማናት? ብሎ የአጫጆቹን ጎላፊ ጠየቀ። እርሱም ለመቃረም እንድፈቅድላት ጠይቃኝ ከጧት ጀምራ ስትቃር ነው የዋለችው፤ እርስዎም ኑኃሚንን ተከትላ ከሞአብ አገር የመጣች እንግዳ ነች አለው። ቦዲዝም አይዘኸ ልጄ ሴቶች ሠራተኞችን እየተከተልኸ እዚህ ቃርሚ እንጂ ወደሌላ እርሻ አትሂጁ ብሎ መከራት። ወንዶች እንዳያስቸግሩኸ አስጠንቅቄአቸዋለሁ። ውሃም ሲጠማኸ ከእንስራዎቹ እየቀዳኸ ጠጪ አላት። ሩትም እጅ ነሥታ አመሰገነችው። ለዐማትዋ ያደረገችውንም መልካም ነገር በማንግዛት አመሰገናት። በምሳም ሰዓት ከአጫጆቹ ጋር እንድትበላ አደረጋት። በማንግዛት አመሰገናት። በምሳም ሰዓት ከአጫጆቹ ጋር እንድትበላ አደረጋት። ቀኑን ሙሉ የቃረመችውን እህልና የተረፉትን ምግብ ይዛ ወደ ዐማትዋ

መጣች። ስትቃርም የዋለችበት እርሻ የቦዲዝ መሆኑንና እርሱም ለእርስዋ ምን ያኸል ደግ እንደነበረ ነገረቻት። ኑኃሚንም ቦዲዝ የቅርብ ዘመድ ስለሆነ መውረስ ያለበት እርሱ መሆኑን ነገረቻት።

ሩትና ኑኃሚን (መጽሐፈ ሩት)

ከዚያም በኋላ ቦዲዝ ሩትን በማግባት ለቅርብ ዘመዱ ለኤሊሚሌክ ዘር ለማስቀረት ተስማምቶ አገባትና ከእርስዋ ኢዮቤድን ወለደ፤ ኢዮቤድም የንጉሥ ዳዊት አያት ነው። መጽሐፉ የተጻፈው በነቢዩ ሳሙኤል እንደሆነ ይታመናል። (መጽሐፈ ሩትን ይመለከታል)

ሐዲስ ኪዳን

ስለ ሰባት ዲያቆናት መመሪያ፡- በሐዋርያት ዘመን ምእመናን የማኅበራዊ ነፍ ይኖሩ ነበር። ብዙዎቹ የመጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖች ከአይሁዳዊነት ወደ ክርስትና የተዛወሩ ነበሩ። ከእነርሱም ከፊሎቹ የእይሁድ ቋንቋ ይናገሩ የነበረ ሲሆን ሌሎቹ ደግሞ የግሪክን ቋንቋ የሚናገሩ ነበሩ። ግሪክ ተናጋሪዎቹ በይሁዳ አገር ተወላጆች ላይ ስምታ አለመ። ያለመታወቅም ስምታ እነዚያ በይሁዳ የተወለዱት አይሁድ በየቀኑ ይታይዋል። በዚህ ጊዜ እርሳቱ ግሪኮች ቋንቋ ተናጋሪ የነበሩትን መበሉቶች ችላ በማልት ያበድሩአቸው እንደነበረ ነው። በዚህ ጊዜ ሐዋ

ርያት ለችግሩ መፍትሔ እንዲሆን አንድ ሐሳብ አቀረቡ። ይኸውም ሐሳብ ከምእመናኑ መካከል በመንፈሳዊነታቸውና በመልካም ጠባያቸው የተመሰከረላቸው ሰባት ሰዎች ተመርጠው የማኅበራዊ አገልግሎቱን ጎላፊነት እንዲረከቡ ነው። በዚህም መሠረት ሰባት ዲያቆናት ተመረጡ። እነዚህ ሰባት ዲያቆናት እስጢፋኖስ፣ ፊልጶስ፣ ኒቃርዮስ፣ ጢሞፍ፣ ሮሜ እና ኒቆላዎስ ናቸው። ከእነዚህ ከሰባቱ ዲያቆናት በሐዋርያት ሥራ ውስጥ ሥራቸው ጉላ ብሎ የሚገኘው እስጢፋኖስና ፊልጶስ ናቸው (የሐ:ሥ:ም:6)።

እስጢፋኖስ:- እስጢፋኖስ ታዋቂ የሆነው በእርዳታ አከፋፋይነቱ ሳይሆን በተለምዶት አድራጊነቱና ክርስቲያኖች ካልሆኑ ሰዎች ጋር በመከራከር ነው። በዚህም በተከራካሪነቱ ምክንያት በአይሁድ ሸንጎ ፊት ተከሰሶ ቀረበ። መስካሪዎች መሰከሩበት የተባለው በሙሴ ሕግና በቤተ መቅደስ ላይ የሰድብ ቃል ይናገራል ብለው ነው። እስጢፋኖስም በተከሰሰበት ጉዳይ መልስ ሲሰጥ አድማጮቹን የአሪትን ሕግ እንደማይፈጽሙ አድርጎ ወቅሶአቸዋል። ለቤተ መቅደሱ ግን በቂ ግምት አልሰጠውም (ሐዋ:ሥ:ም:7፡47-50) ። ከቤተ መቅደሱ ይልቅ በምድረ በዳ ተነቃናቂ የነበረውን የመገናኛ ድንኳን የበለጠ ያከበረ ይመስላል (ም:7፡44-45)። በዚህም መሠረት ምናልባት የተከሰሰባቸው ጉዳዮች ተጋንነው የቀረቡት ሁሉም ሳይሆኑ አንዳንዶቹ ናቸው። በንግግሩም ዋነኛው ነጥብ እግዚአብሔር ለእስራኤል ሕዝብ በየጊዜው የፈለገ ማቸው የማዳን ሥራና የሕዝቡ ውለታቢስነት ነው። በዚህም ንግግሩ በድንጋይ ሊወገር በቅቶአል። እርሱ የመጀመሪያው የቤተ ክርስቲያን ሰማዕት ነው። ከእስጢፋኖስ መወገር በኋላ በቤተክርስቲያን ማለት በክርስቲያኖች ላይ ታላቅ ስደት ሆነ። ከስደቱም የተነሣ ቤተ ክርስቲያን በኢየሩሳሌም ብቻ ሳይሆን በተለያዩ የዓለም ክፍሎች መስፋፋት ጀመረች። አይሁድ ብቻ ሳይሆን አረማውያንም ወደ ክርስትና እምነት ገቡ (የሐ:ሥ:ም:7)።

አይሁድ እስጢፋኖስን ወግረው ሲገድሉት (የሐ:ሥ:ም:7)

ፊልጶስ:- ፊልጶስ ወደሰማርያ ከተማ ሄዶ ስለክርስቶስ አስተማረ። የሚያስተምረውን ትምህርት በሰሙና የሚያደርጋቸውንም ተለምዶት ባዩ ጊዜ ብዙ የሰማርያ ሰዎች እያመኑ ተጠመቁ። በዚያች አገር አንድ ሲሞን የሚባል ጠንቋይ ነበር። እርሱም በጥንቁላው ሕዝቡን ያስደንቃቸው ነበር። ብዙዎች ሰዎች አምነው በተጠመቁ ጊዜ ሲሞንም አምኖ በመጠመቅ ከዲያቆኑ ፊልጶስ ጋር ተባበረ።

የእግዚአብሔር መልአክ ፊልጶስን ተነሥና ከኢየሩሳሌም ወደ ጋዛ በሚመስደው መንገድ ወደ ደቡብ ሂድ አለው። እርሱም ተነሥቶ ሄደ። እነሆ፣ የኢትዮጵያ ንግሥት የነበረችው የሕንደኪ የገንዘብ ቤትዋ ጎላፊ የነበረ ጃንደረባ ለመስገድ ወደ ኢየሩሳሌም ሄዶ ወደ አገሩ በመመለስ ላይ ነበር። እርሱም በሠረገላ ተቀምጦ የነበሩን የኢሳይያስን መጽሐፍ እያነበበ ነበር። በዚህ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ፊልጶስን ወደ ሠረገላው እንዲቀርብ ነገረው። ፊልጶስም ወደ ሠረገላው ሲቀርብ ኢትዮጵያዊው የነበሩን የኢሳይያስን መጽሐፍ ሲያነብ ሰማው። ወደ ሠረገላውም ተጠግቶ የምታነብበው መጽሐፍ ትርጉም ይገባ ሃልን? ብሎ ጠየቀው። ኢትዮጵያዊውም የሚያስረዳኝ ሰው ሳይኖር እንዴት ሊገባኝ ይችላል አለውና ፊልጶስን በሠረገላው ላይ ወጥቶ እንዲቀመጥ ጋበዘው። ጃንደረባው ያነበበው የነበረው መጽሐፍ ክፍል እንዲህ የሚለውን ነበር።

«እርሱ ብዙ ግፍ ሲደርስበት መከራን ታግሦ ተቀበለ እንጂ አንድ ቃል እንኳ አልተናገረም፤ እርሱ ለመታረድ እንደሚወሰድ ጠባቂና እንደሚ

ሸለትም በግዝም አለ፤ አንድም ቃል አልተናገረም። እርሱ ተይዞ የግፍ ፍርድ ከተፈረደበት በኋላ ተወሰደ፤ ከዚህ ከሕያዋን ዓለም እንደ ተወገደና ስለ ሕዝቤ ኃጢአት እንዴት እንደተገደለ በዘመኑ ከሚኖሩ ሰዎች ማናቸውም ሊያስተውሉ አልቻሉም» (ኢሳ:53:7-8)።

ጃንደረባውም ፊልጶስን «ነቢዩ ይህን የተናገረው ስለራሱ ነውን? ወይስ ስለ ሌላ ሰው ነው? እባክህ ንገረኝ» ብሎ ጠየቀው። ፊልጶስም ከዚህ መጽሐፍ ጀምሮ ስለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ዘርዘሮ አስረዳው። እየሄዱም ሳሉ ውሃ ወደ አለበት ቦታ ስለደረሱ ጃንደረባው እዚህ ውሃ አለ፤ እንዳልጠመቅ ምን የሚከለክለኝ ነገር አለ? ብሎ ጠየቀ። ፊልጶስም በፍጹም ልብህ ካመንክ ለመጠመቅ ትችላለህ አለው። ጃንደረባውም «ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን አምናለሁ» አለ።

ጃንደረባው ሠረገላው እንዲቆም አዘዘ፤ ሁለቱም ከሠረገላው ወርደው ፊልጶስ ጃንደረባውን አጠመቀው። ከውሃው ከወጡ በኋላ የእግዚአብሔር መንፈስ ፊልጶስን ወሰደው። ጃንደረባውም ዳግመኛ አላየውም። ግን በአዛጦን ተገኘ ወደ ቂሣርያም እስኪመጣ ድረስ ወንጌልን ያስተምር ነበር።

ፊልጶስና የሕንደኩው ጃንደረባ (የሐ:ሥ:ም:8)

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ለመጨረሻ ወደ ኢየሩሳሌም በሄደ ጊዜ እግረ መንገዱን በቂሣርያ በሱል ህልፎ በፊልጶስ ሴት ተቀምጦአል። ፊልጶስም

ትንቢት የመናገር ችሎታ ያላቸው አራት ያላገቡ ሴቶች ልጆች የነበሩት መሆኑ ተገልጦአል (የሐ:ሥ:ም:8)።

ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች የተላከው የመጀመሪያው የሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ መልእክት:- ይህ መልእክት በ55 ዓ.ም በኤፌሶን እንደተጻፈ ይታመናል። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ይህን መልእክት ለመጻፍ ካነሣው ምክንያቶች መካከል የሚከተሉት ይገኙባቸዋል።

1. አሳፋሪ የሆነው የዘመት ሥራ።
2. በምእመናን ዘንድ አለ የተባለው መለያየትና ክርክር።
3. የቆሮንቶስ ምእመናን ስለ ጋብቻ የጠየቁት ጥያቄ።
4. ለጣዖት ስለተሠዋ ሥጋ።
5. ማገበራዊ አምልኮና መንፈሳዊ ስጦታዎች
6. ስለ ትንሣኤ ሙታን

ሰላምታ ካቀረበና እግዚአብሔርንም ካመሰገነ በኋላ በክርስቲያኖች መካከል ልዩነት እንዳይኖር ይመክራል። ልዩነቱም የተነሣው እኔ የጳውሎስ ነኝ፤ ወይም እኔ የአጵሎስ ነኝ፤ ወይም እኔ የጲጥሮስ ነኝ፤ ወይም እኔ የክርስቶስ ነኝ በማለት ወገን እየለዩ በመከራከራቸው ነው። ስለ እነርሱ የተሰቀለው ክርስቶስ እንጂ ሌላ አለመሆኑን ገለጠላቸው። በማጠቃለልም መልስ ሲሰጣቸው ሁሉ ነገር የእናንተ ስለሆነ ማንም በሰው አይመካ። ጳውሎስም ቢሆን፣ አጵሎስም ቢሆን፣ ጲጥሮስም ቢሆን፣ ዓለምም ቢሆን፣ ሕይወትም ቢሆን፣ ሞትም ቢሆን፣ አሁን ያለውም ቢሆን፣ በኋላ የሚመጣውም ቢሆን ሁሉም የእናንተ ነው፤ እናንተ ግን የክርስቶስ ናችሁ ብሎአቸዋል።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በዚህ መልእክቱ ያነሣው ሌላው ጉዳይ ደግሞ በምእመናን ዘንድ ይሰማ የነበረው አሳፋሪ የዘመት ሥራ ነው። ሐዋርያው በመልእክቱ በግልጽ እንዳመለከተው አንድ ሰው የእንጀራ እናቱን እንደሚስቱ አድርጎ ይዞአታል ብሎአል። እርሱ እንዳለው ይህ እንደዚህ ዐይነቱ የዘመት ሥራ በአረማውያን ዘንድ እንኳ የማይደረግ ነው። እንደዚህ ዐይነቱን ሰው ሳይፈርዱበት በመዘግየታቸው ይወቅሳቸውና አሁንም ምንም እርሱ በሥጋ ከእነርሱ ጋር ባይሆን በመንፈስ ከእነርሱ ጋር ስለሆነ ያን በደል የሠራውን ሰው ከሳብረቱ ለመለየት በሚሰበሰቡበት ጊዜ በመካከላቸው እንዳለ እንዲቈጥሩት ገልጿላቸዋል።

የቆሮንቶስ ሰዎች ስለ ጋብቻ ለጠየቁት ጥያቄ መልስ ሰጥቶአቸዋል። የሚቻል ቢሆን እንደ እርሱ ሚስት ሳያገቡ ቢኖሩ ይመርጣል። የማይቻል ከሆነ

ግን ማግባት የሚሻል መሆኑን የሚገልጠው በሥጋ ፍትወት ከመቃጠል ይልቅ ማግባት የተሻለ ነው። በማለት ነው። አለማግባት የተሻለ ነው ብሎ የሚመርጥበትን ምክንያት ሲያብራራ ሁለት የተለያዩ ሐሳቦችን ያቀርባል፡-

የመጀመሪያው ሐሳብ ያለንበት የችግር ጊዜ ስለሆነ ሳያገቡ በብቸኝነት መኖር ይመረጣል። ማግባት ኃጢአት ነው ማለት ሳይሆን የሚያገቡ ሰዎች በዚህ ዓለም ብዙ የኑሮ ችግር ስለሚገጥማቸው የእኔ ምኞት ከዚህ ችግር እንድትድኑ ነው ብሏል።

ሁለተኛው ሐሳብ ደግሞ ያገቡ ሰዎች ሚስታቸውን ወይም ባላቸውን ማስደሰት ስለሚፈልጉ በዚህ ዓለም ጉዳይ ላይ ብቻ ይጨነቃሉ። ሚስት ያላገባ ወንድና ባል ያላገባች ሴት የሚያስቡት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን የሚያስደስቱበትን መንገድ ነው ብሏል።

ለጣዖት የታረደውን ሥጋ ስለመብላት ጉዳይ ሐዋርያው ሲያብራራ ጣዖት በዚህ ዓለም ከምንም እንደማይቋጠር ይገልጻል። አማልክት ሳይሆኑ አማልክት ተብለው የሚጠሩ በምድርም በሰማይም አሉ። እነርሱም እንደ ፀሐይ፣ ጨረቃ፣ ድንጋይና ዛፍን የመሳሰሉ ግዑዛን ነገሮች እንደመሆናቸው ሲሠዋላቸው፣ ሲመሰገኑ፣ ወይም ሲለመኑ የሚሰሙና የሚያዩ ወይም ስሜት ያላቸው ባለመሆናቸው ለእነርሱ በታረደው ሥጋ ላይ ሊያመጡ የሚችሉት ምንም ለውጥ አይኖርም። ስለዚህ እንደዚህ ያለውን ለጣዖት የተሠዋውን ሥጋ መብላትም ሆነ አለመብላት ምንም የሚያመጣው ጥቅምም ሆነ ጉዳት አይኖርም። እኛ የምናምነው የሁሉ ነገር ምንጭ በሆነው በእግዚአብሔር አብና ሁሉን ነገር ባስገኘው በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው። ይህን የሚያውቁ ግን ሁሉም አይደሉም። ይሁን እንጂ ዕውቀት ያስታብያል ፍቅር ግን ያንጸል ብሏል። እኛ ለጣዖት የታረደው ሥጋ ምንም ልዩነት እንደሌለው ብናውቅም ይህን ዕውቀታችንን ግን በእምነቱ ደካማ የሆነውን ሰው የሚገቡና ከሆነ ባንበላ ይሻላል ብሏል። በዕውቀቱ ጠንካራ ያልሆነው ሰው ለጣዖት የታረደው ሥጋ እንደማይገቡ ገና ገና አጠናክሮ ስላላሳመነው ይጠራጠራል። እኛም በእንደዚህ ያለው ሰው ራት ለጣዖት የታረደውን ሥጋ ብንበላ የገሊና መስናክል ስለምንሆንበት ለእርሱ ስንል ባንበላ ይሻላል ብሏል። ብንበላ ምንም የሚጨመርልን ነገር አይኖርም። ባንበላም ምንም የሚገቡድልብን ነገር አይኖርም። ወንድማችንን ላለማስናከል ግን ባንበላ ይሻላል።

ቀጥሎም ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ስለማግባራዊ አምልኮና በተለያዩ መንፈሳዊ ስጦታዎች ዘርዘሮ ይገልጻል። በአንድ ሰውነት ውስጥ የተለያዩ የአካል ክፍሎች ያሉ ቢሆንም ሰውነት ግን አንድ ነው። በማለት የተለያዩ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ቢኖሩም መንፈስ ቅዱስ ግን አንድ ነው ብሎ በምሳሌ

ያስረዳል። እንዲሁም የተለያዩ ሰዎችም ብንሆን አንድ አካል ለመሆን በመንፈስ ቅዱስ ተጠምቀናል ብሏል። የመንፈስ ቅዱስንም ስጦታዎች ሲዘረዘር በጥበብ የመናገር ችሎታ፣ በዕውቀት የመናገር ችሎታ፣ የመፈወስ ስጦታ፣ ተአምራት የማድረግ ስጦታ፣ ትንቢት የመናገር ችሎታ፣ ስጦታዎቹ ከመንፈስ ቅዱስ ወይም ከርኩስ መንፈስ መሆናቸውን ለይቶ የማወቅ ችሎታ፣ ባልተለመደ ቋንቋ የመናገር ችሎታ፣ ባልተለመደ ቋንቋ የተነገረውን የመተርጎም ችሎታ ብሏል። ይህን ሁሉ የሚያደርገው አንዱ መንፈስ ቅዱስ ለያንዳንዱ የተለየ ስጦታ አንደሚሰጠው ተናግሮአል።

በአዲስ ቋንቋ መናገርን በተመለከተ ያ አዲስ ቋንቋ ተርጓሚ የሌለው ከሆነ ምንም ጥቅም እንደሌለው ገልጸዋል። አዲስ ቋንቋ መናገርን ከትንቢት መናገር ጋር ሲያነጻጽረው ተንቢት ስሚውን ያንጸል፤ አዲስ ቋንቋ ግን የሚያንጸው ተናጋሪውን ብቻ ነው ብሏል።

ማኅበራዊ የአምልኮ ሥርዓትን በተመለከተ መናገር ሲጀምር በወንድ ሁሉ ላይ ሥልጣን ያለው ክርስቶስ መሆኑንና በሚስት ላይ ሥልጣን ያለው ደግሞ ባል መሆኑን ይገልጣል። ስለዚህ ራስዋን ሳትከናክብ የምትጸልይ ወይም የትንቢት ቃል የምትናገር ሴት፣ በሴት ላይ ሥልጣን ያለውን ወንድን ታዋር ዳለች። ሴትም መከናክብ ያለባት በወንድ ሥልጣን ሥር መሆንዋን ለማሳየት ነው፤ ወንድ ግን የእግዚአብሔር መልክና የእግዚአብሔር ክብር የሚገለጥበት ስለሆነ መከናክብ አይገባውም ብሏል። ይህንንም በዘመኑ ከነበረው ባህል ጋር እያንጸጸረ ገለጸ አድርጓል። እንዲሁም ሴቶች በጸሎት ስብሰባ ጊዜ ዝም ይበሉ ብሏል።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በዚህ መልእክቱ በጣም ያተኩረበት ጉዳይ የሙታንን ትንሣኤ በተመለከተ ነው። ገለጸውንም መነሻ ያደረገው የክርስቶስን ከሞት መነሣት ነው። የሙታን ትንሣኤ የለም ለሚሉ ሰዎች መልስ መስጠቱን ሲጀምር ክርስቶስ ከሞት እንደተነሣ የምናምን ከሆነ እንዴት የሙታን ትንሣኤ የለም ይባላል? ብሎ በመጠየቅ ሙታን የማይነው ከሆነ ክርስቶስም ከሞት አልተነሣም ማለት ነው ይላል። ሞት በአዳም እንደመጣ ከሞት መነሣትም በክርስቶስ ይመጣል ብሎአል። እነዚያ የሙታን ትንሣኤ የለም እንደሚሉት እኛ በክርስቶስ የምናምነው ለዚህ ዓለም ሕይወታችን ብቻ ከሆነ በጣም ሊታዘልን የምንገባ ሰዎች ነን ብሏል። ሕይወትም ዋጋቢስ ስለሚሆን በሉ ነገ የምንሞት ስለሆነ ዛሬ እንብላ እንጠጣ እንደተባለው ከከብቶች ያልተሻለ ኑሮ ይሆናል።

ታዲያ፣ ሰዎች ከሞት ሲነሡ እንዴት ሆነው ነው? ተብሎ ቢጠየቅ ልክ እንደሚዘራ የአህል ዘር ምሳሌ ነው። አንዱ ዘር ሲዘራ የሚበቅለው የተለየ አካል ይዞ ነው። ይህንንም ለማድረግ እህሉ መሞት አለበት።

በዚህም ዓይነት ከሞት የሚነሡትን ሰዎች ሁኔታ ለማመሳሰል ይቻላል። የሚጠፋ ሚች አካል ሆኖ የተዘራው የማይጠፋ ሕያው አካል ሆኖ ይነሣል፤ በውርደት የተዘራው በክብር ይነሣል፤ ደካማ ሆኖ የተዘራው ጎይለኛ ሆኖ ይነሣል፤ ሥጋዊ አካል ሆኖ የተዘራው መንፈሳዊ አካል ሆኖ ይነሣል።

ሁላችንም አንሞትም፤ ነገር ግን ሁላችንም እንለወጣለን። የምንለወጠውም የመጨረሻው መለከት በሚነፋበት ጊዜ እንደ ዐይን ቅጽበት በአንድ ጊዜ ነው። መለከቱ ይነፋል፤ የሞቱት ሰዎች የማይጠፉ ሕያዋን ሆነው ይነሣሉ፤ ይህም የሚሞተው የማይሞተውን መልበስ አለበት ብሎአል።

ከነዚህም ሌላ ዐልፎ ዐልፎ ማወቅ የሚገቡንን ጉዳዮች አነሳሥቶአል።

ለምሳሌ ቅዱስ ቀርባንን በተመለከተ እንዲህ ይላል፡- እግዚአብሔርን አመስግንን የምንካፈለው የበረከት ጽዋ ከክርስቶስ ደም ጋር ጎብረት ያለው አይደለምን? አብረን የምንቁርሰውስ ጎብስት ከክርስቶስ ሥጋ ጋር ጎብረት ያለው አይደለምን? ጎብስቱ አንድ በመሆኑ እኛም ከዚህ ከአንዱ ጎብስት የምንካፈል ስለሆንን ምንም እንኳን ብዙዎች ብንሆን አንድ አካል ነን» (1ኛ ቆሮ:10፥16-17)።

ቀርባንም ምን ያኽል ክብር እንዳለው ሲገልጥ እንዲህ ብሏል፡- «ማንም ሰው ያልተገባው ሆኖ ሳለ የጌታን ጎብስት ቢበላፍ የጌታንም ጽዋ ቢጠጣ የጌታን ሥጋና ደም በማቃለሉ ይጠየቅበታል፤ ስለዚህ ማንም ሰው ይህን ጎብስት ከመብላቱና ይህንንም ጽዋ ከመጣጣቱ በፊት ራሱን መመርመር አለበት» (1ኛ:ቆሮ:ም:11ቀ:27-28)።

በሐዋርያት ዘመን የነበረውንም የአገልግሎት ሥርዓት ሲያመለክት እንዲህ ብሏል፡- «ስለዚህ እግዚአብሔር እያንዳንዱ ሰው በቤተ ክርስቲያን የተለየ አገልግሎት እንዲኖረው አድርጎአል፤ በዚህም መሠረት፣ በመጀመሪያ ሐዋርያትን፣ ሁለተኛ ነቢያትን፣ ሦስተኛ መምህራንን ሾሞአል። ቀጥሎም ተከምራት የሚያደርጉትን፣ ቀጥሎም የመፈወስ ስጦታ ያላቸውን፣ ቀጥሎም የማስተዳደር ችሎታ ያላቸውን፣ ቀጥሎም በተለያዩ ቋንቋዎች የመናገር ችሎታ ያላቸውን ሰዎች መድቦአል» (1ኛ:ቆሮ ም:12ቀ:28)።

ከማንኛውም የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል በልፍቅር ተዘርዝሮ የተገለጠበት ቦታ በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ምዕራፍ ዐ/ሥራ ሦስት እንዳለው ያል አይገኝም።

የይሁዳ መልእክት :- ይህ ይሁዳ የጌታ ወንድሞች ተብለው ከተጠቀሱት አንዱ ነው። መልእክቱን የጻፈው በ64 እና በ55 ዓ.ም. መካከል እንደሆነ ይታመናል። መልእክቱን የጻፈው ለማን እንደሆነ አልገለጸውም። አንዳንድ ምሁራን መልእክቱን የጻፈው ለአይሁድ ክርስቲያኖች ነው ሲሉ ሌሎች ደግሞ ለአረማውያን ክርስቲያኖች ነው ብለዋል።

መልእክቱን ለምን እንደጻፈው ሲገልጽ በመጀመሪያ ስለጋራ ደኅንነት ለመጻፍ አስቦ የነበረ መሆኑን ያመለክታል። ነገር ግን የእግዚአብሔርን ጸጋ ወደ ስድነታቸው የሚለውጡና የጌታችንንም መሰረዛት የሚከዱ ወገኖች ሾልከው ስለገቡ ከእነርሱ ጥንቃቄ እንዲያደርጉና እንዲታገሉ ለመምከር መጻፍ ገድ እንደሆነበት ይገልጻል።

ኋላም መለስ ብሎ እግዚአብሔር ሕዝቡን እንዴት ከግብጽ አውጥቶ እንዳዳነና ያለመኑትንም እንዴት እንደ አጠፋቸው ይዘረዝራል። ማዕርጋቸውንና ቦታቸውን ያልጠበቁት መልእክት እንዴት እግዚአብሔር እስከ መጨረሻው ፍርድ ቀን ድረስ በድቅድቅ ጨለማ ውስጥ ጠብቆ ማቆየቱን ይናገራል። እንዲሁም የሰዶምና የገምራ ሰዎች ኃጢአት የከለዓለም ቅጣት ለሚቀጡ ሰዎች ምሳሌ ያደረጋቸው መሆኑን ይገልጻል።

በዚህም ዓይነት እነዚያ ሾልከው ገቡ ያላቸው ሰዎች ሥጋቸውን እንደሚያረክሱ፣ የእግዚአብሔርን ሥልጣን እንደሚንቀፍ በሰማይ ክብር ያላቸውን እንደሚነቅፉ ያጋልጣቸዋል። ይህንንም ኃጢአታቸውን ከዐቅማቸው በላይ እንደሚሠሩት ምሳሌ ሲሰጥ የመልእክት አለቃ ሚካኤል እንኳ ከዲያብሎስ ጋር ስለመሰራ ሥጋ በሚከራከርበት ጊዜ እግዚአብሔር ይገሥጽህ አለው እንጂ የስድብ ቃል አልተናገረም ብሏል። እነዚህ ሰዎች ግን ለማስተዋል ያቃታቸውን ነገር ሁሉ ይሳደባሉ በማለት ማንነታቸውን አጋልጦአል።

በዚህም ምክንያት ሔናክ ስለእነዚህ ሰዎች፡- «እነዚያ ጌታ ከብዙ ሺህ ቅዱሳን ጋር ይመጣል። የሚመጣውም በሰው ሁሉ ላይ ሊፈረድ፣ ዐመፀ ዋችንና ኃጢአተኞችን ሁሉ ከዐምፅ ሥራቸው ሁሉና በእግዚአብሔር ላይ በተናገሩት የስድብ ቃል ሁሉ ሊወቅስ ነው ብሎ ትንቢት መናገሩን ይገልጻል (ሔናክ:1፥9)። በዚህም መሠረት እነርሱ እንዲጠነቀቁና ደካሞችን እንዲያበረቱ ምክር በመስጠት መልእክቱን ይፈጽማል።

ከዚህ ምዕራፍ የምናገኘው ትምህርት

ምንም እንኳ የመንፈሳዊ ሕይወት መመሪያዎች በጽሑፍ የሰፈሩት በሙሴ ጊዜ ቢሆን ከሙሴ በፊትም በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ጠንካሮች ሰዎች የነበሩ መሆናቸውን በኮሌፍ ምሳሌነት ልንረዳ እንችላለን። ይህም የሚያመለክተው ከሙሴ በፊት በነበሩት ዘመናት የመንፈሳዊ ሕይወት መመሪያ የሚገኘው ከትውፊት መሆኑን ነው። ይህም ማለት መመሪያዎች ከትውልድ ወደ ትውልድ በቃል ይተላለፉ ነበር ማለት ነው። በዚያ በወጣትነት ዕድሜው የሴፍ የሥጋ ፍትወትን ፈተና ለመቋቋም መቻሉ ምን ያኽል የመንፈሳዊ ስሜት ጥንካሬ የነበረው መሆኑን እንገምት።

ቀድሞም ሆነ በኋላ ዘመን እንደእነዮሴፍ ያሉትን መንፈሳዊ ጠንካሮች ሰዎች እግዚአብሔር ይጠቀምባቸዋል። የግብጽን ሕዝብና የያዕቆብን ቤተሰብ ከረሀብ አደጋ ለማዳን እግዚአብሔር በኮሌፍ ተጠቅመው። የሴፍም ከልጅነቱ ጀምሮ የእግዚአብሔር ምርጥ ዕቃ ስለነበረ ወደፊት የሚሆኑትን ነገሮች ሁሉ በሕልም ይገልጻል። ሁለት ጊዜ በታዩት ሕልምቹ መሠረት ወንድሞቹ ሁሉ ወደ ግብጽ መጥተው ሰገዳለት፤ ጌታችን ብለውም አከበሩት። እውነተኛን ሰው እግዚአብሔር በጥበቡ ይጠብቀዋል። ለምሳሌ የጲጥፋራ ሚስት የከሰሰችው የሐሰት ክስ እርሱ በባሪያነት የተገዛ እንደመሆኑ በሞት ሊያስቀጣው በቻለ ነበር። ነገር ግን የእግዚአብሔር ጥበቃ ከእርሱ ጋር ስለነበረ ወደ እስር ቤት ተላክ እንጂ አልተገደለም። ያም እስር ቤት የእርሱ ማንነት ታውቆ ለከፍተኛ ማዕረግ የሚበቃበት ቦታ ሆነ።

የሰው ልጅ ምንም ያኽል በጎ ተግባርና መንፈሳዊነት ቢኖረው ፍጹም መሆን ግን አይችልም። ፍጹምነት ያለው እግዚአብሔር ብቻ ነው። በዚህም መሠረት የሴፍ አንድ ጊዜ በእግዚአብሔር ላይ ያለውን እምነት አንድነት የሰውን እርዳታ ፈለገ። ይህንንም ያደረገው የፈርዖንን የጠጅ አሳላፊ ሕልም በተረገመ ጊዜ ነው። የጠጅ አሳላፊውን ለፈርዖን ነግሮለት ከእስራቱ እንደ ያስፈታው ዐደራ አለው። ወላጅ አባት የሚወድደውን ልጁን በአርጫው እንደሚቀጣው ሁሉ እግዚአብሔርም ወዳጆቹን በአንዳንድ ጥቃቅን ነገሮች ሲያጠፋ በአንዳንድ ምድራዊ ቅጣት ይቀጣቸዋል። በዚህም መሠረት የፈርዖን ጠጅ አሳላፊ ከተፈታ በኋላ የሴፍን የሚያስታውሰው አጥቶ ለሁለት ዓመት በእስር ቤት ቆየ። ያችም የአባት አርጫ ሆነችው ሁለት ዓመት ካለፈ በኋላ እግዚአብሔር የሴፍን አስታወሰውና ችግሩን አስወገደለት። ያለፈችውን ሁሉ የሚያስረሳ ክብር ሰጠው። ይህም የሚያመለክተው እግዚአብሔር ወዳጆቹን በሰማያዊ ብቻ ሳይሆን በምድራዊ ክብርም የሚያበለጽግበት ጊዜ መኖሩን ነው።

የሶስናን ታሪክ ስንመለከት ብዙ ቁምነገሮችን እንግራለን። ትልቁና ዋነኛው ትምህርት የእግዚአብሔር ጸሎት ጥቀባይነት ነው። እግዚአብሔር የሶስናን ጸሎት ሰምቶ ወደምትገደልበት ቦታ ስትወሰድ በዳንኤል ውስጥ መንፈሱን አሳረፈበት። ይህም ሁናቴ በጌታችን በቀኝ በኩል ተሰቅሎ ከነበረውና በመጨረሻው ደቂቃ እግዚአብሔር ኃጢአቱን ይቅር ካለለት ሰው ሁናቴ ጋር ተመሳሳይነት አለው።

ሌላው ትምህርት ደግሞ እውነት በሐሰት ላይ የሚኖረውን ድል አድራ ጊነት ያመለክታል። ሐሰተኛም ሰው ይዋል ይደር እንጂ አንድ ጊዜ ሳይጋለጥ አይቀርም። የእግዚአብሔርም ዕውቀት በጊዜና በቦታ የማይወሰን ስለሆነ አምላክ የሽማግሌዎቹን ተንኩል ተመልክቶ በዳንኤል ላይ መንፈሱን አሳረፈበት።

በዚህም ዐይነት በእግዚአብሔር ፈቃድ ጸንተን ለሕግጋቱ ታማኞች ከሆንን እግዚአብሔር ራሱ በሚወስነው ጊዜ ተገቢ ዋጋችንን እናገኛለን። ሐሰተኛም ሆነ ሌላ ኃጢአት የሚሠራ ሰው ቅጣቱን እግዚአብሔር በሚወስነው ጊዜ ይቀበላል።

ምላሳዊት ፍት የፍቅርና የታማኝነት ምሳሌ ነች። የሩት ታሪክ ከዕዝራና ከነህምያ አስተሳሰብ ወጥቶ ከሌሎች ዘሮች ጋር የመገናኘትን በር የሚከፍት ነው። እነዕዝራ የሌሎች አገሮች ሴቶችን ያገቡ፤ ልጅ እንኳ የወለዱ ቢሆኑ እንዲፋቱ ነው ያስገደዱአቸው። ሌላ ምንም ምርጫ አልሰጡአቸውም። እንደ ሩት ላሉ አገርሽ አገራ፤ ሕዝብሽ ሕዝቤ፤ አምላክሽ አምላኬ ነው ለሚሉ አዲስ አማንያን ዕዝራና ነህምያ ዕድል አልሰጡአቸውም። ሩት ግን በዒዝን አግብታ የንጉሥ ዳዊትን አያት አያቤድን ወልዳለች። ክርስቶስም በሥጋ የተወለደው ከእርስዋ በመጣ የዘር ሐረግ ነው። ይህም የሚያመለክተው እግዚአብሔር ለሁሉም እኩል እንጂ ዘር የማይለይ መሆኑን ነው።

ሌላው ከሩት ታሪክ የምንማረው ትምህርት ደግሞ ለወዳጅ ከልብ በመነጨ ፍቅር እስከመጨረሻው ታማኝ የሚሆን ሰው እግዚአብሔር ዋጋውን የሚከፍለው መሆኑን ነው። ሩት የዕለት ምግብዋን እንኳ ለማግኘት ከእህል አጫጆች እግር፤ አግር እየተከተለች ቃርሚያ የምትቃርም እንጂ ምንም ነገር የሌላት ድኻ ነበረች። እግዚአብሔር ግን የቅንነት ዋጋዋን ሲከፍላት በጥቂት ጊዜ ውስጥ የሀብታሙ የቦዒዝ ሚስት ለመሆን አበቃት።

በሐዋርያት ዘመን የዲያቆናት መመረጥ የሚያመለክተው ቤተ ክርስቲያን ከመነሻዋ ጀምሮ በሥነ ሥርዓት የምትመራ መሆንዋን ነው። ሐዋርያት የማስተማሪያ ጊዜአቸውን እንዳይሻግ የእርዳታ አስጣጡን ተግባር የሚያ

ከናውኑ ዲያቆናትን መምረጥ ነበረባቸው። ለተመራጭነት የሚያበቃውም ቅድመ ግዴታ መንፈሳዊነትና መልካም ጠባይ ስለነበረ እነዚህ ተመራጮች በተለየም እስጢፋኖስና ፊልጶስ ከእርዳታ ማከፋፈሉ ሥራ ዐልፈው ታላላቅ ተግባሮችን አከናውነዋል። ሁለቱም በተለምዶት ሥራቸው የተደነቁ ነበሩ። እስጢፋኖስ የመጀመሪያው ሰማዕት በመሆን ለቤተ ክርስቲያን ሕይወቱን ሰጥቶላታል። ፊልጶስም ብዙ የማስተማር ሥራ በመሥራት ብዙዎችን ወደ ክርስትናው ቤተሰብነት መልሶአል። በእስጢፋኖስ መገደል ምክንያት ምእመናን ወደ ተለያዩ የዓለም ክፍሎች ስለተበታተኑ ክርስትና በዚያው መጠን እየተስፋፋ ሄዷል። ፊልጶስ ብዙ ሰማርያውያንን ያስተማረና ያሳመነ ከመሆኑም በላይ በመንፈስ ቅዱስ መሪነት ኢትዮጵያውን ጃንደረባ ለማጥመቅ በቅቶአል። ይህም የሚያመለክተው መንፈሳዊ አመራረጥ አብዛኛውን ጊዜ መንፈሳዊ ውጤት የሚያመጣ መሆኑን ነው።

ቅዱስ ጳውሎስ ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች በላከው መልእክት ብዙ ያልተብራሩ ነገሮችን ያብራራል። በጣም አሳፋሪ የሆኑ ሥራዎች ሲሠሩ ምእመናን ምን ማድረግ እንደሚገባቸው ገልጸላቸዋል። ራሳቸውን ከእግዚአብሔር ጋር ሳይሆን ከእግዚአብሔር አገልጋዮች ጋር በማጣመር መለያየታቸው ትክክል አለመሆኑን ያስረዳቸዋል። የቆሮንቶስ ሰዎች የጠየቁቸውን የተለያዩ ጥያቄዎች በማብራራት ያስረዳል። ለጣዖት ስለተሠዋ ሥጋ ምን መደረግ እንዳለበት ዘርዘሮ አስረድቶአል። በአንዳንድ ሰዎች ዘንድ ስለ አዲስ ቋንቋ መናገር ያለውን የተሳሳተ ግንዛቤ ያብራራል። እንዲሁም ትንሣኤ ሙታን አይኖርም ብለው ለሚያምኑና ለሚያስተምሩ ሰዎች የተገለጸ መልስ ሰጥቶአቸዋል።

ጥያቄዎች

1. የያዕቆብ ልጅ ዲናን ያስነወራት ማን ይባላል?
2. ካስነወራትስ በኋላ ምን ፈለገ?
3. ያዕቆብ በሴኪም የሰፈረበትን ቦታ ከማን ገዛው?
4. የበቀል እርምጃ የወሰዱት ማንና ማን ናቸው?
5. የወሰዱትስ ምን ዐይነት የበቀል እርምጃ ነበር?
6. ሌሎቹ ወንድሞችስ ምን አደረጉ?
7. ዐሥራ ሁለቱ የያዕቆብ ልጆች እነማን ናቸው?
8. እናቶቻቸውስ እነማን ነበሩ?
9. ወንድሞቹ የሴፍን ለምን ጠሉት?

10. የሴፍ ያያቸው ሁለት ሕልሞች ምንና ምን ናቸው?
11. ወንድሞቹ ሕልሙን በነገራቸው ጊዜ ምን አሉት?
12. ያዕቆብ የሴፍን ወይት ላከው?
13. የየሴፍ ወንድሞች በሩቁ ሲያዩት ምን ተባባሉ?
14. ወንድሞቹ የሴፍን ምን አደረጉት?
15. ለድርጊታቸውስ ምን ምክንያት ሰጡ?
16. የሴፍ ወይት ተወሰደ?
17. የጲጥፋራ ሚስትስ የሴፍን ለምን ወደደችው?
18. በየሴፍ ምክንያት የጲጥፋራ ቤት ምን ሆነ?
19. የጲጥፋራ ሚስት የሴፍን ምን እንዲያደርግ ጠየቀችው?
20. የሴፍስ በሐሳብዋ ተስማማን?
21. በመጨረሻስ ምን አደረገችው?
22. የፈርዖን የጠጅ አሳላፊና የእንጀራ ቤት ኅላፊ ምን ሆኑ?
23. የሴፍስ እነርሱን በምን ሁኔታ ረዳቸው?
24. የጠጅ አሳላፊው ምን ሆነ?
25. የእንጀራ ቤቱ ኅላፊውስ ምን ሆነ?
26. የጠጅ አሳላፊው የሴፍን እንዴት ረዳው?
27. የሴፍ የጠጅ አሳላፊውን በምን ጉዳይ ሀደራ ብሎት ነበር?
28. ፈርዖን ያያቸው ሁለት ሕልሞች ምንና ምን ናቸው?
29. የግብጽ አስማተኞችና ጠቢባን ሕልሙን ለመተርጎም ቻሉን?
30. የሴፍ ሕልሙን በመተርጎሙ ምን አገኘ?
31. የሕልሙስ ትርጉም ምን ነበር?
32. ሁኔታው የሴፍ እንደተረጎመው ሆነን?
33. ሁኔታውን በተመለከተ ጊዜ የሴፍ ያደረገው ድርጊት ምንድነው?
34. የየሴፍ ወንድሞች ለምን ወደ ግብጽ መጡ?

35. ወደ ግብጽ የመጡት ዐሥራ አንዱም ወንድሞቹ ናቸውን? ካልሆነ ለምን?

36. ወንድሞቹ ከዮሴፍ ጋር የተገናኙት እንደምን ነበር?

37. ዮሴፍ ወንድሞቹን ዐወቃቸውን?

38. እነርሱስ ዐወቁትን?

39. ዮሴፍ ወንድሞቹን ምን አላቸው?

40. እነርሱስ ምን መልስ ሰጡ?

41. ከመልሳቸው ተነሥቶ ምን ወሰነ? ምንስ አደረገ?

42. ወንድሞቹ ብንያምን ይዘው በተመለሱ ጊዜ ዮሴፍ ምን አደረገ?

43. ለወንድሞቹ ምን ሰጣቸው? ለአባቱስ ምን ላከ?

44. ለአባቱና ለቤተሰቡ መምጫ ምን ላከ?

45. ያዕቆብና ልጆቹ በግብጽ ምን በሚባል ስፍራ ኖሩ?

46. ያዕቆብ በግብጽ ስንት ዓመት ኖረ?

47. ያዕቆብ በሞተ ጊዜ ዕድሜው ስንት ነበር?

48. ያዕቆብ የት ተቀበረ?

49. ያዕቆብ በግብጽ ምድር ያልተቀበረው ለምንድነው?

50. ዮሴፍ ከመሞቱ በፊት ለእስራኤላውያን ወንድሞቹ ቃል ያስገባቸው ምን ብሎ ነው?

51. የሶስና ባል ስሙ ማን ይባል ነበር? አባትዋስ?

52. የሶስና ወላጆች እንደምን አድርገው አሳድገዋት ነበር?

53. ሁለቱ ዳኞች ሶስናን ይመኝዋት የነበረው ለምንድነው?

54. ሶስና ሁለቱን አገልጋዮችዋን ምን ብላ ላከቻቸው?

55. ሁለቱ ዳኞች ጥያቄአቸው ሳይሳካ በመቅረቱ ምን ብለው ከሰሱአት? በዚህስ ምን ተፈረደባት?

56. እርስዋስ ምን መልስ ሰጠቻቸው?

57. ሕዝቡ ሁሉ እየሰማ ምን ብላ ጸለየች?

58. ሕዝቡ እነዚያን ከሳሾች ለምን አመናቸው?

59. ዳንኤል በከፍተኛ ድምፅ ምን ብሎ ተናገረ?

60. በዚህ ጊዜ ሰዎች ምን ብለው ጠየቁት?

61. እርሱስ ምን መልስ ሰጠ? ምንስ ሕባብ አቀረበ?

62. ዳንኤል በሶስና ከሳሾች ላይ ምን ዕይነት ጥያቄ ጠይቆ ሐሰተኞች መሆናቸውን አጋለጠ?

63. በዚህ ጊዜ የሕዝቡ ስሜት አንዴት ነበር?

64. ሕዝቡስ በሁለቱ ዳኞች ላይ ምን እርምጃ ወሰደ?

65. ከዚያን ቀን ጀምሮ በዳንኤል ላይ የሕዝቡ ስሜት እንዴት ሆነ?

66. የኤሊሜሌክ ቤተሰብ ለምን ወደ ሞአብ አገር ሄደ?

67. የኤሊሜሌክ ሁለት ልጆች ማንና ማን ይባሉ ነበር?

68. የሁለቱ ልጆች ሚስቶችስ ማንና ማን ይባሉ ነበር?

69. ኑጋሚን ወደ አገርዋ ለመመለስ የወሰነችው መቼ ነው?

70. ኑጋሚን ወደ አገርዋ ለመመለስ በወሰነች ጊዜ ምራቶችዋ ምን አልዋት?

71. እርስዋስ ምን መልስ ሰጠቻቸው?

72. ተሰናብታት ወደ ዘመዶችዋ የተመለሰችው ማን ናት?

73. ከናዖሚ ጋር ለመሄድ የወሰነችው ማን ናት?

74. ናዖሚ ወደ አገርዋ ስትደርስ የምን ጊዜ ነበር?

75. ሩት በማን እርሻ ውስጥ ነው የእህል ቃርሚያ ስትሰበሰብ የዋለችው።

76. ዐማትዋስ ምን መክረቻት?

77. የምክሩ ውጤት ምን ሆነ?

78. መጽሐፈ ሩትን የጻፈ ማነው?

79. በሐዋርያት ዘመን ዲያቆናት የተመረጡት በምን ምክንያት ነው? እነርሱስ እነማን ናቸው?

80. ከዲያቆናቱ መካከል በአይሁድ ሸንጎ ፊት የተከሰሰው ማነው? ለምንስ ተከሰሰ?

81. በመጨረሻስ ምን ሆነ?
82. ፊልጶስ ወይት ሄዶ አስተማረ?
83. በዚያስ አገር ማን የሚባል ጠንቋይ ነበር?
84. ፊልጶስ የሠራው ሌላ ሥራ ምንድነው?
85. ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በመጀመሪያ መልእክት የጻፈው የት ሆኖ ነው?
86. ሐዋርያው አሳፋሪ የዝሙት ሥራ ያለው ምኑን ነው?
87. የቆሮንቶስ ሰዎች ስለ ጋብቻ ምን ብለው ጠየቁት?
88. በምእመናን ዘንድ አለ-የተባለው መለያየትና ክርክር ምን ዐይነት ነበር?
89. ቅዱስ ጳውሎስ መንፈሳዊ ስጦታዎች ያላቸውን ዘርዘር
90. ለጣዖት ስለተሠዋ ሥጋ ምን መመሪያ ሰጠ?
91. በአዲስ ቋንቋ ስለመናገር ምን መመሪያ ሰጠ?
92. ስለ ሙታን መነሣት የሰጠው ምሳሌ ምንድነው?
93. የቅዱስ ቍርባንን ክብር የገለጠው እንዴት ነው?
94. የይሁዳን መልእክት የጻፈው የትኛው ይሁዳ ነው?
95. መልአኩን ሚካኤልን የጠቀሰው በምን ምክንያት ነው?
96. ሔናክንስ በምን ምክንያት ጠቀሰው?

ምዕራፍ 3

ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ

በዚህ መዕራፍ ውስጥ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ያስተማራቸው ትምህርቶች፣ የሰጣቸው ምሳሌዎችና ያደረጋቸው ተአምራት ይገኙበታል።

በጌታችን የቀረቡ የተለያዩ ትምህርቶች

የተራራው ላይ ትምህርት፡- ይህ አንድ ወጥ ረጅም ትምህርት የተራራ ላይ ትምህርት የተባለው ከገለላ በአንድዋ ተራራማ ቦታ ላይ ሆኖ ስላለ

ተማረው ነው። ይህም ትምህርት ለክርስቲያናዊ ሕይወት እንደ ሕገ መንግሥት ነው።

ጌታችንም ትምህርቱን የጀመረው በአንቀጽ ብፁዓን ነው። የአንቀጽ ብፁዓኑም መመዘኛ ከንቱ የሆነው ምድራዊ መመዘኛ ሳይሆን ከፍተኛው መመዘኛ ነው።

ደስታ የሰው ልጅ ሁሉ ምኞት ሲሆን የደስታን ምንጭ ለማወቅ ግን ብዙዎች ይሳሳታሉ። ሀብት፣ ብልጽግና፣ ሹመት በሚገኝበት ቦታ ደስታ ያለ ይመስላቸዋል። የጌታችን አባባል ግን ከዚህ የተለየ ነው።

በመንፈስ ድኸች፡- በዚህ ዓለም ሀብት ድኸ የመሆን ጉዳይ ሳይሆን፣ ራሳቸውን ዝቅ አድርገው የሚያስቡ፣ ችግርን በትዕግሥት የሚያሳልፉ፣ እነርሱ የክርስቶስ ቤተሰብ ናቸው።

የሚያገዙ፡- ሐዘናቸው ስለዓለማዊ ጉዳይ ሳይሆን ነገር ግን ስለ ኃጢአታቸው በመጻጸት፣ ስለሌሎች በማዘን፣ እነዚህ የሚጽናኑት በዚህች ምድር ሳይሆን በሰማይ ነው።

ትሑቶች፡- ራሳቸውን ለእግዚአብሔር ዝቅ አድርገው የሚያስገዙ፣ ምንም ዐይነት ችግርና መክራ ቢያመጡባቸው ለሰዎች ሁሉ ትሑት መሆን፣ እንደዚህ ያሉት በሰማይ ብቻ ሳይሆን በምድር እንኳ ዋጋቸውን ያገኛሉ።

ስለ ጽድቅ የሚራቡና የሚጠሙ፡- ማለት መንፈሳዊ በረከትን የሚናፍቁ ለእነርሱ እግዚአብሔር ፍላጎታቸውን ያረካላቸዋል።

ከመንፈሳዊነትና ከፍቅር የተነሣ ለሚበድሉአቸውና ለሚያታልሉአቸው ይቅታ የሚያደርጉ ፡- እነዚህ ከእግዚአብሔርም ከሰውም ምሕረትን ያገኛሉ።

ልበ ንጹሐች፡- በምንም ሁኔታ ሐሳባቸው ርዥሰት የሌለበት ወይም ምንም ዐይነት ክፉ ዝንባሌ የሌላቸው፡- እነዚህ ንጹሐች በመሆናቸው እግዚአብሔርን ፊት ለፊት ያዩታል።

ሰላምን የሚያደርጉ፡- ማለት በእነርሱና በእግዚአብሔር መካከል፣ በእነርሱና በሰዎች መካከል፣ በራሳቸውና በነፍሳቸው መካከል ሰላም እንዲሰፍን የሚያደርጉ እነርሱ ሰላምን በማድረግ እግዚአብሔርን ስለሚመስሉት የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉ።

ስለ እውነት የሚሳደዱ :- ማለት በእግዚአብሔርና በትእዛዛቱ ምክንያት፤ ስለክርስቶስ መሰደብና በሐሰት መከሰስ የሚደርስባቸው እነርሱ በመንግሥተ ሰማይ ዋጋቸው ትልቅ ነው።

ጌታም ደቀ መዛሙርቱን የሚደርስባቸውን ነገር ሁሉ በትዕግሥት እንዲቀበሉት አበረታታቸው።

ለአሪት ሕግና ለነቢያት ትንቢት ቀናተኛ ለሆኑ ሰዎች ሲያረጋግጥላቸው እርሱ ሕግታቱን ለመፈጸም እንደመጣ ገለጠላቸው።

ጸሓፍትና ፈረሳውያን የአሪትን ሕግ ፊደሉን እንጂ መንፈሱን የማይከተሉት ስለነበረ ስድስቱን ያክል ሕጎች ተንትኖ አስረዳቸው። ለምሳሌ መግደልን በተመለከተ ወደ ግድያ የሚያደርሱትን ክፉ ተግባሮች ሁሉ ከለከለ። ስለዝሙትም ማየትና መመኘትን በመከልከል ትእዛዙን ፍጹም አደረገው። ፈረሳውያን ያለምክንያት ፍቺን ይፈቅዱ ነበር፤ ጌታችን ግን ያለዝሙት ምክንያት ፍቺን ከለከለ። በሐሰት አትማል የሚለውን በፍጹም አትማል በማለት ፍጹም አደረገው። ክፉን በተማሳሳይ ማለት ጥርስን በጥርስ፣ ዐይንን በዐይን ለሚለው በፍጹም አትበቀሉ ብሎ አዘዘ። የሚወድዱአችሁን ውደዱ፤ የሚጠሉአችሁን ጥሉ ለተባለው ክፉ ላደረገ ደግ እንዲደረግለት አዘዘ፤ የሚጠሉአችሁን ውደዱ አለ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱን ከፈረሳውያንና ከአሪት ሕግ መምህራን ትምህርት አስጠነቀቃቸው። በተለየም ከእነዚያ ግብዝነትና ዓለማዊ ምኞት አስጠነቀቃቸው። የሚሠሩት ሥራ ሁሉ ከልብ የመነጨ እንዲሆን አዘዛቸው። ይህም ትእዛዝ በተለይ ምጽዋትን፣ ጸምንና ጸሎትን በተመለከተ ነበር። በምጽዋት፣ ሰዎች በገንዘባቸው እግዚአብሔርን ያመልካሉ እንጂ ለታይታና ለትምክሕት መደረግ የለበትም፤ እርሱም መስጠት ያለበት በምሥጢር ነው። አለበለዚያ ሰማያዊ ዋጋ አይገኝበትም። በጸሎት፣ እግዚአብሔርን የሚያመልኩት በስሜታቸው ማለት በመንፈሳቸው ነው። እርሱም በእነርሱና በእግዚአብሔር መካከል እንጂ ሰዎችን ማታለያ መሆን የለበትም። አለበለዚያ ግን ሰማያዊ ዋጋ አያገኙበትም። በጸም ደግሞ እግዚአብሔርን በሥጋቸው ማለት በሰውነታቸው ያመልኩታል።

እንዴት መጸለይ እንደሚገባም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አባታችን ሆይ በሚለው ጸሎት የጸሎትን ናሙና አመልክቶአል።

ጸምም በሰውና በእግዚአብሔር መካከል ሆኖ ሰዎች የሚመለከቱት መሆን የለበትም። ለሰው ለማሳየት ከሆነ ሰማያዊ ዋጋ የለውም።

እንዲሁም ጌታችን በሰዎች መመስገንን ከመፈለግ ግብዝነት እንዲጠነቀቁ ደቀ መዛሙርቱን አስጠነቀቁአቸዋል። በዚህ ዓለም ሀብትን ማከማቸት ጥቅም የሌለው መሆኑንና ለሰማያዊ ሀብት እንዲሠሩ አስተምሮአቸዋል። በእግዚአብሔር መተማመን እንጂ ስለኑሮ መጨነቅም እንደማይገባ አስተምሮአቸዋል።

የተራራው ላይ ትምህርቱ (ማቴ 5-7)

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሰው ላይ መፍረድ እንደማይገባ ለደቀ መዛሙርቱ ማስጠነቀቂያ ሰጥቶአቸዋል።

እንዲሁም ጌታችን ለደቀ መዛሙርቱ የነገራቸው ጸሎት መንፈሳዊ ፍላጎትን እንደሚያሟሉ አላ ነው። ይህንኑም አባባል ለምኑ ይሰጣችኋል፤ ፈልጉ ታገኛላችሁ፤ በር አንኳኩ ይከፈትላችኋል በማለት ገልጾታል።

ሌላው፣ ጌታችን ለደቀ መዛሙርቱ የገለጠላቸው ወደጥፋት የሚወስደው በር ሰፊ በመሆኑ በጠባቡ በር እንዲገቡ ነው።

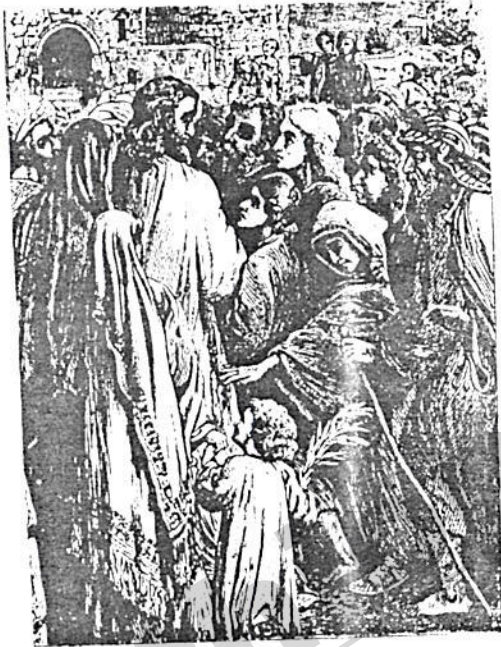
ዛፍ በፍሬው ስለሚታወቅ ከሐሰተኞች መምህራን እንዲጠነቀቁ ነገራቸው።

እየተጋፈ ሲከተልህ እያየህ ማን ነው የነካኝ ትላለህ? አለው። ጌታችን ግን ጎይል ከእኔ መውጣቱን ዐውቄአለሁና በእርግጥ አንድ ሰው ነክቶኛል አለ። ሴትየዋም እንዳልተሰወረች ባወቀች ጊዜ እየተንቀጠቀጠች ወደ ጌታችን መጥታ በእግሩ ሥር ወደቀች። ከዚያም በኋላ ለምን እንደነካችውና እንዴት ወዲያውኑ እንደተፈወሰችም በሕዝቡ ሁሉ ፊት ገለጠች። ጌታችንም ልጄ ሆይ፣ እምነትሽ አድናቃለሁና በሰላም ሂጄ አላት (ማቴ.ም:9፡20-22)።

የኢያሊሮስ ልጅ ከሞት መነሣት፡- አንድ የምኩራብ አለቃ ኢያሊሮስ የተባለ ሰው በጌታ እግር ሥር ወድቆ እባክህ ወደ ቤቴ ናልኝ ብሎ ለመገኘት የለመገውም ዕድሜዋ ዐሥራ ሁለት ዓመት የሆናት አንዲት ልጁ ታማ በሞት አፋፍ ላይ ስለነበረች ነው።

ጌታችንም ከእርሱ ጋር ለመሄድ ተነሥቶ በመንገድ ላይ ሳለ አንድ ሰው ከምኩራብ አለቃው ከኢያሊሮስ ቤት መጥቶ ኢያሊሮስን ልጅህ ሞታለች እንግዲህ መምህሩን በከንቱ አታድክመው አለው። ጌታችን ግን ይህን ሰዎች ኢያሊሮስን አይዘህ አትፍራ፤ እመን ብቻ፤ ልጅህ ትድናለች አለው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ኢያሊሮስ ቤት በደረሰ ጊዜ ከጴጥሮስ፣ ከዮሐንስ

ከያዕቆብ፣ ከልጅትዋ አባትና እናት በቀር ሌላ ማንም ከእርሱ ጋር ወደ ውስጥ እንዲገባ አልፈቀደም። በዚያ የነበሩ ሰዎች ሁሉ ስለ ልጅትዋ በማዘን ያለቅሱ ነበር። ጌታ ግን አታልቅሱ ልጅትዋ ተኝታለች እንጂ አልሞተችም አላቸው። እነርሱ ግን ልጅትዋ መሞትዋን ስላወቁ ሁሉም በማፌዝ ሳቁበት፣ ጌታችን የልጅትዋን እጅ ይዞ አንቺ ልጅ ተነሽ አላት። እርሷም ነፍሷን ስለተመለሰችላት ወዲያውኑ ተነሣች። ጌታችንም የምትበላውን ስጦታት ሲል አዘዘ። የልጅትዋም ወላጆች ተገረሙ፤ እርሱ ግን ይህን ነገር ለማንም አትናገሩ ሲል አዘዛቸው (ማቴ:9:18-26)።

የኢያሊሮስ ልጅ ከሞት የማነሣት ተለምሮ (ማር:5:35-43)።

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌዎች

የደጉና የከፉው አገልጋይ ምሳሌ፡- ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንዲህ አለ፡- ቤተሰቦቹን በደንብ እንዲያስተዳድርለትና ለአገልጋዮቹም ምግባቸውን በወቅቱ እንዲሰጣቸው ጌታው የሚሾመው ታማኝና ብልጎ መጋቢ ማን ነው? ጌታው ከሄደበት ሲመለስ ልክ እንደታዘዘው ሲፈጽም የሚያገኘው አገልጋይ እንዴት የተመሰገነ ነው? በእውነት እላችኋለሁ፤ ጌታው ያን አገልጋይ የ?

በረቱ ሁሉ ኅላፊ አድርጎ ይሾመዋል። ነገር ግን ያ አገልጋይ ጌታዬ ቶሎ አይመጣም፤ ይዘገያል ብሎ በማሰብ እየበላ፤ እየጠጣና እየሰከረ ወንዶችና ሴቶች አገልጋዮችን መምታት ይጀምራል። ይሁን እንጂ ጌታው ባልታሰበበት ቀንና ባልጠበቀበት ሰዓት በድንገት ይመጣል፤ አገልጋዩንም በብርቱ ይቀጣዋል፤ ዕድሉም ከወሰላቶች ጋር እንዲሆን ያደርጋል።

የጌታውን ፈቃድ እያወቀ ያልተዘጋጀ፣ ወይም የጌታውን ፈቃድ ያልፈጸመ አገልጋይ በብርቱ ይቀጣል። ነገር ግን የጌታውን ፈቃድ ባለማወቅ ቅጣት የሚያመጣበትን ነገር አድርጎ ቢገኝ ቅጣቱ ይቀልላል፤ ይህም የሚሆንበት ምክንያት ብዙ ከተሰጠው ሰው ብዙ የሚፈለግበት ስለሆነ ነው፤ ብዙ ዐደራም ከተሰጠው ሰው ብዙ ይጠበቅበታል (ማቴ:24፥45-51)።

ክፉ አገልጋይ:- መንግሥተ ሰማይ ከአገልጋዮቹ ጋር ሊተሳሰብ የፈለገውን ንጉሥ ትመስላለች። ንጉሡ መተሳሰብ በጀመረ ጊዜ በብዙ ሺህ የሚቈጠር ብር ዕዳ ያለበት አንድ አገልጋይ ተይዞ መጣ። ይህ አገልጋይ ዕዳውን መክፈል ስላልቻለ እርሱ፣ ሚስቱና ልጆቹ፣ እንዲሁም ያለው ንብረት ሁሉ ተሸጦ ዕዳው እንዲከፈል ጌታው አዘዘ። አገልጋዩ ግን በጌታው እግር ሥር ተንበ ርክኮ፣ ጌታ ሆይ፣ እባክህ ታገሠኝ ሁሉንም እከፍልሃለሁ ብሎ ለመነው። ጌታውም ራራለትና ለቀቀው፤ ዕዳውንም ተወለት።

ነገር ግን ያ አገልጋይ ከዚያ ወጥቶ ሲሄድ ሳለ መቶ ብር ያበደረገውን የሥራ ጓደኛውን አገኘና ዐንገቱን ዐንቆ ይዞ ያበደርኩህን ገንዘብ ክፈልኝ አለው። ጓደኛውም በእግሩ ሥር ወድቆ እባክህን ታገሠኝ እከፍልሃለሁ ብሎ ለመነው። አበዳሪው ግን እምቢ አለው። እንዲያውም ይዘት ሄደና ዕዳውን እስኪከፍል ድረስ በወህኒ ቤት አሳሰረው። ሌሎች የሥራ ጓደኞቹ ይህን ባዩ ጊዜ እጅግ አዘኩ፤ ሄደውም የሆነውን ሁሉ ለጌታቸው ነገሩት። ጌትዮውም ያን አገልጋይ አስጠርቶ እንዲህ አለው:- አንተ ክፉ አገልጋይ፣ ስለሌሎችን ያን ሁሉ ዕዳ ተውኩልህ። ታዲያ እኔ ዕዳህን እንደተውኩልህ አንተሰ ባልንጀራህ ለሆነው አገልጋይ ዕዳውን ልትተውለት አይገባህም ነበርን? ስለዚህ ጌታው ተቈጥቶ ዕዳውን ሁሉ እስኪከፍል ድረስ ለሚያሠቃዩት ሰዎች አሳልፎ ሰጠው።

እንግዲህ እናንተም እያንዳንዳችሁ ወንድማችሁን ከልብ ይቅር ባትሉ በሰማይ ያለው አባቴም እንዲሁ ያደርግባችኋል (ማቴ:ም:18፥23-34)።

ከዚህ ምዕራፍ የምናገኘው ትምህርት

የተራራው ላይ ስብከት ስለተሰኘው ረጅምና አንድ ወጥ ትምህርት ሁለት ዐይነት አስተያየቶች አሉ። አንዱ አስተያየት ይህ በማቴዎስ ወንጌል ከምዕራፍ

5 እስከ ምዕራፍ 7 ድረስ የቀጠለው ትምህርት በዚያው በተራራው ላይ ሆኖ ሳለ ሳያቋርጥ የሰጠው ትምህርት መሆኑን የሚገልጠው ነው። ሁለተኛው አስተያየት ግን ጌታችን በተለያዩ ጊዜዎች ያስተማራቸውን የተለያዩ ትምህርቶች ወንጌላዊ ማቴዎስ በአንድ ላይ አሰባስቦአቸው ነው የሚለው ነው።

በዚህ በተራራ ላይ ስብከት በተለያዩ አርእስት የተገለጠው ሁናቴ የመንግሥተ ሰማይን ልጆች መንፈሳዊ ጠባይ የሚመለከት ነው። የመንግሥተ ሰማይ መምጣትም ከጌታችን የማስተማር ሥራ መጀመር ጋር የተያያዘ ነው።

በተራራው ስብከት ይዘት ላይ ያሉ አንዳንድ አስተያየቶች ደግሞ በትምህርቱ ውስጥ የተካተቱት ጉዳዮች ለካህናትና ለገዳም መነኩሳት የቀረቡ መንፈሳውያን መመሪያዎች እንጂ ለተራ ምእመን የቀረቡ አይደሉም የሚል ነው። ሌላው አስተያየት ግን ይህ ትምህርት የቀረበው ለመላው ክርስቲያን መንፈሳዊ መመሪያነት እንጂ ለተወሰኑ ወገኖች ብቻ አይደለም የሚል ነው።

የተራራው ትምህርት ወይም ስብከት ዋና ዓላማ የእግዚአብሔርን መንግሥት ለሁሉም ማወጅ ነው። ከዚያም በመነሳት ለመንግሥተ ሰማይ የሚያበቁትን መመሪያዎች ለማቅረብ ነው። በዚህም መሠረት ስብከቱ የሚያተኩረው ጌታችን ስለመንግሥተ ሰማይ የሰጠውን ትምህርት ተቀብለው ተግባራዊ ስላደረጉ ሰዎች መንፈሳዊና ግብረገባዊ ጠባይ ላይ ነው። ከአንቀጽ ብፁዓን የመጀመሪያዎቹ ሁለቱ የሚያመለክቱት እነዚያ ብዕዕናን አግኝተው ለመንግሥተ ሰማይ የበቁት ሰዎች በጥረታቸው ሳይሆን ነገር ግን ከደካማነታቸውና ለዚሁም ለእግዚአብሔር ሥራ ግልጥ በመሆናቸው ነው። እነዚህም ሰዎች ትዕቢተኞች አይደሉም፤ በቀላሉም የሚጠግቡ አይደሉም፤ ድል አድራጊዎች አይደሉም፤ እነርሱ ግን ትሑቶች፣ ጭቀኞችና ሁልጊዜ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመፈጸም የሚፈልጉ ናቸው።

ምንም እንኳ የመንግሥተ ሰማይት ልጆች ትሑቶች ናቸው በባል የእርነርሱ ጽድቅ ግን የኦሪትን ሕግ በመፈጸም በአይሁድ ዘንድ ይደነቁ ከነበሩት ከጸሐፍትና ከፈሪሳውያን ጽድቅ ብልጫ ነበረው (ማቴ: 5፥20)። የመንግሥቱ ልጆች የበለጠ ጽድቅ አላቸው የተባለው አፍአዊውን የሕጉን ፈደል በመፈጸማቸው ሳይሆን ጠለቅ ብለው የሕጉን መንፈስ ስለሚከተሉ ነው። በዚህም መሠረት በመካከላቸው የእግዚአብሔር ሥራ ያለ መሆኑን ለሚያቸው ሁሉ ያስመሰክራሉ።

ጌታችንም ግልጥ እንዳደረገው የኦሪትን ሕግ ሊፈጽም እንጂ ሊሸረው አልመጣም። በእርሱና በአይሁድ ባለሥልጣኖች መካከል ያለው ልዩነት ግን ታተረጓጎም ልዩነት ነው። አይሁድ ሕጉን ቃል በቃል መመሪያ ማድረግ

የሚፈልጉ ሲሆን ጌታችን እኔ ግን እላችኋለሁ በማለት እራሱን እንደባለ ሥልጣን ያቀርባል።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት አንዱ የሆነውን ማቴ ዎስን ከሥራው ላይ ጠርቶና ተከተለኝ ባለው ጊዜ ምንም ምክንያት ሳያቀርብና ጊዜ ሳይሰጥ ተነሥቶ መከተሉ አስቀድሞም ቢሆን ልቡ ወደ እግዚአብሔር ተመልሶ የነበረ መሆኑን ያመለክታል። ጌታችንም ባልተወሰነው መለኮታዊ ዕውቀቱ የማቴዎስን ማንነት ያውቅ ስለነበረ ጠራው።

ከዚያም በኋላ ማቴዎስ ስለ ጌታችን ክብር በቤቴ ባደረገው ግብዣ ብዙ ኃጢአተኞች ተገኝተው ነበር። ፈሪሳውያንና የአሪት ሕግ መምህራን ለምን ጌታችን ከኃጢአተኞች ጋር በአንድ ማእድ ላይ ተቀምጦ ይበላል ብለው አጉረ መረሙ። ይህንንም ያደረጉት ጌታችን ወደዚህ ዓለም የመጣበትን ዋናውን ዓላማ ስላልተገነዘቡ ነው። ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱን ዝቅ አድርጎ የፈጠረውን የሰውን ሥጋ የለበሰው በለበሰው ሥጋ እኛን ኃጢአ ተኞን ለመቤዥት መሆኑን እነርሱ አልተገነዘቡትም። ዓለምን ከኃጢአት ባርነት ነጻ ለማውጣት የመጣው የፍጥረቱ ሁሉ ጌታ በመካከላቸው መሆኑን አልተገነዘቡም። በዚሁም ምክንያት ለሕማማቱና ለሞቱ ትንቢት ተፈጻሚነት እነርሱ ምክንያት ሆኑ። በዚሁም ምክንያት ጌታችን በተሰቀለበት ጊዜ የሚያ ደርጉትን አያውቁምና አባት ሆይ ይቅር በላቸው ብሎ ጸለየ (ሉቃ: 23 : 24)።

በናዝሬት ከተማ ምክራብ ውስጥ ገብቶ ባስተማረበት ጊዜ የደረሰው ሁኔታ ይኸው ነው። በናዝሬት ከተማ ያሉ ሰዎች ጌታችንን የሚያውቁት ከልጅነት ጀምሮ በዚያ አገር ያደገ መሆኑን ነው። በእነርሱ አስተሳሰብ የሴፍ ወላጅ አባቱ ነው፤ የዮሴፍም ልጆች ወንድሞችና እሳቶቹ ናቸው። በዚህም ምክንያት የተሰናከሉበት ስለሆነ ጌታችን በናዝሬት ብዙ ተአምራት አላደረገም። በእነርሱ ዓለማዊ አስተሳሰብ ያ በምክራብ ውስጥ ሆኖ ያሳየውን ጥበብ የሞላበት አነጋገር ለመናገር በታወቁ አስተማሪዎች እግር ሥር ሆኖ ማደግ አለበት። እነርሱ ሊያውቁና ሊገነዘቡ ያልቻሉት ነገር እርሱ የጥበብ ሁሉ ምንጭ መሆኑን ነው። በዚህም ምክንያት ነው አንድ ጊዜ የእርሱ ትምህርት ወይም ዕውቀት ከዚህ ዓለም አለመሆኑን የገለጠው (ዮሐ:7: 16)።

ጌታችንም በኤልያስ ዘመን በረሀቡ ጊዜ ለአንዲት መበለት ምሕረት የተደረገላት መሆኑና በኤልሳዕ ዘመን ብዙ ለምጻሞች ሲኖሩ እንዲፈወስ የተደረገው ሶርያዊው ንዕማን ብቻ መሆኑን በገለጠላቸው ጊዜ አንድም ከእነዚያ ጋር በማመሳሰሉ ወይም እንዲያውም ከእነዚያ በማሳነሱ አስቂ ጣቸው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ተከታዮቹን ሐዋርያትን በመረጠ ጊዜ በዕውቀ ታቸው፣ በጥበባቸውና በጎይላቸው ዝነኞች የነበሩትን ሰዎች ፈልጎ አልመ ረጠም። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ይህን ጉዳይ ሲያብራራ እንዲህ ብሏል፦

«ወንድሞቼ ሆይ እግዚአብሔር በጠራችሁ ጊዜ ምን ዐይነት ሰዎች እንደነበራችሁ አስታውሱ፤ እንደ ሰው አስተሳሰብ ከእናንተ መካከል ብዙዎች ጥበበኞች፣ ወይም ብርቱዎች፣ ወይም ታላላቅ ሰዎች አልነበሩም። እግዚ አብሔር ጥበበኞችን ለማሳፈር በዓለም እንደ ሞኞች የሚቈጠሩትን ሰዎች መረጠ፤ ብርቱዎችንም ለማሳፈር በዓለም እንደ ደካሞች የሚቈጠሩትን መረጠ፤ እግዚአብሔር በዓለም ሰዎች ዘንድ ክቡር ሆኖ የሚታየውን ነገር ለማጥፋት፣ በዓለም የተዋረደና የተናቀ ከንቱም መስሎ የሚታየውን ነገር መረጠ። ይህንንም ያደረገው ማንም ሰው በእግዚአብሔር ፊት እንዳይመካ ነው» (1ኛ:ቆሮ:ም:1ቀ:26-29)።

ጌታችንም ዐሥራ ሁለቱን ሐዋርያት ለማስተማር በላካቸው ጊዜ ምንም ስንቅ እንዳይዙ ማዘዙ የተላኩት እነርሱን ወደሚያውቁቸው ወደ ወገኖ ቻቸው ስለነበረና እነርሱም እንደሚቀበልዋቸው ይጠበቅ ስለነበረ ነው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያትን በላካቸው ጊዜ ወደ አረማውያን አትሂዱ፤ ወደ ሳምራውያንም ከተማ አትግቡ፤ ነገር ግን እንደ በጎች ወደጠ ፉት ወደ እስራኤላውያን ሂዱ ብሎ አገዛዥቸዋል። ይህንንም ያዘዛቸው የደጎንነቱ ትምህርት ወደ ኢ-አማንያን ከመቅረቡ በፊት በእግዚአብሔር አምነው ወደነበሩት ሰዎች እንዲቀርብ ስለተፈለገ ነው።

የጌታችንን ልብስ ስለነካቸው ሴት ታሪክና ተአምር ስናነብ የእግዚአብሔር ዕውቀት በጊዜና በቦታ ያልተወሰነ መሆኑን እንረዳለን። በሕዝብ ብዛት እየተጨናነቁ በሚሄዱበት ጊዜ ከጌታችን በስተኋላ መጥታ የልብሱን ጫፍ መንካትዋንና በዚያውም መፈወስዋን ያወቀው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ማነው የነካኝ ብሎ ጠየቀ። የነካው ሰው መኖሩን እያወቀ ማን እንደነካው መጠየቁ ሳያውቅ ቀርቶ አይደለም። ነገር ግን አዳምን ወዴት ነው ያለኸው? አትብላ ካልኩህ ዛፍ በልተህ ይሆን? እንዲሁም ቃየልን ወንድምህ ወዴት አለ? ብሎ እንደጠየቀው ጥያቄ ነው። በአንድ በኩል ከእርሱ ምንም ሊሰወር የሚችል ነገር አለመኖሩን ለማመልከት ሲሆን በሌላ በኩል ደግሞ ስለተፈ ጸመው የድብብቆሽ ሥራ ሴትየዋ እንድትናዘዝ ስለተፈለገ ነው። የአዳምና የቃየልም ጉዳይ ከዚሁ ጋር ተመሳሳይ ነው። የጌታችንን ልብስ ብትነካ እንደምትድን አምና ስለነበረ ጌታችንም አይሆኑ እምነትሽ አድኖሻል ብሎአ ታል።

የኢያኢሮስን ልጅ ከሞት የማስነሣት ተአምር የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን መለኮታዊ ክብር በማያወላውል ሁናቴ ያስረዳል። አንድ ፍጡር ተመሳሳይ ወይም ከዚያም ያነሰ ተአምር ለማድረግ ብዙ ጸሎት መጸለይ ይኖርበታል። ጌታችን ግን ለእኛ አርአያ ለመሆን አንዳንድ ጊዜ ብቻ የሚጸልይ ከመሆኑ በቀር ብዙዎቹን ተአምራቱን የሚያደርጋቸው በትእዛዝ ነበር። በሌላ በኩል ደግሞ አንድ ፍጡር ተአምራት በሚያደርግበት ጊዜ ከማድረጉ በፊት የእግዚአብሔር ፈቃድ ከሆነ ብሎና በእግዚአብሔር ተማምኖ ይነሣል እንጂ በራሱ እርግጠኛ ሆኖ አይነሣም። ጌታችን ግን በሥልጣኑ እንደሚያስነሣት እርግጠኛ ስለነበረ ልጅትዋ ተኝታላች እንጂ አልሞተችም ብሎአቸዋል።

ደጉና ክፋው አገልጋይ በተሰኘው ምሳሌ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ ዳግም ምጽአቱ ወይም ስለሰዎች ዕለተ ሞት ሁናቴ ይገልጻል። ይኸውም የዓለም ሕዝብ በንስሐና በበጎ ተግባር ተዘጋጅቶ በመጠበቅ ፈንታ ጊዜው ገና እየመሰለው ዕለተ ሞቱ ወይም የፍርድ ቀን በድንገት ሳያስበው የሚደርስበት ከመሆኑ ጋር በማመሳሰል ነው። በዚያን ጊዜ የሚሰጠውም ፍርድ ዐውቀው በሚያጠፉ ሰዎች ላይ እንደሚበረታ ይገልጻል። ይህንንም የገለጠው ብዙ ከተሰጠው ብዙ ይጠበቅበታል በማለት ነው።

የክፋው አገልጋይ ምሳሌ የሚያስተምረን ደግሞ እግዚአብሔር ይቅር የሚልልን ከፍተኛ ኃጢአት፣ ሌሎች ሰዎች በእኛ ላይ እንዳደረሱብን ከምን ገምተው በደል ጋር ሲነጻጸር በእኛ ላይ የሚደርሰው በደል በጣም ዝቅተኛ መሆኑን ነው። ስለዚህም እግዚአብሔር ኃጢአታችንን ይቅር ይልልን ዘንድ እኛም ለበደሉን ሰዎች ይቅርታ እንድናደርግ፣ ይህን ባናደርግ ግን የእግዚአብሔርን ይቅርታ እንደማናገኝ ያስተምረናል፤ ያስጠነቅቀናልም።

ጥያቄዎች

1. የተራራው ላይ ስብከት (ትምህርት) የተባለው ለምንድነው?
2. ይህ ትምህርት ለክርስቲያናዊ ሕይወት እንደምን ተደርጎ ይቆጠራል?
3. ጌታችን የተራራ ላይ ትምህርቱን የጀመረው ከምን ተነሥቶ ነው?
4. የአንቀጽ ብፁዓን መመዘኛ የተለመደው የሰው አኗኗር ነውን?
5. እኛ የምናስበው የደስታ መሠረትና ጌታችን ያቀረባቸው የደስታ መሠረቶች ተመሳሳይ ናቸውን?
6. በመንፈስ ድኸቶች ማለት ምን ማለት ነው?
7. የሚያገዙ የተባሉት ምን ዐይነት ሐዘን ነው?

8. ትሑቶች የተባሉትስ እነማን ናቸው?
9. ስለጽድቅ የሚራቡና የሚጠሙ እነማን ናቸው?
10. ምሕረት የሚያደርጉ እነማን ናቸው?
11. ልቦን ጌታችን እንደምን ያሉ ናቸው?
12. ሰላምን የሚያደርጉ እንደምን ያሉ ናቸው?
13. ስለ እውነት የሚላደዱ እንዴት ያሉ ናቸው?
14. ጌታችን ደቀ መዛሙርቱን ያበረታታቸው ምን ብሎ ነው?
15. ለአሪት ሕግ ቀናተኞች ለሆኑ ሰዎች ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ያረጋገጠላቸው ምንን ነው?
16. ጌታችን ስድስቱን ቃላተ ወንጌል ያቀረበው በምን ምክንያት ነው?
17. ሰውን መግደልን በተመለከተ ምን አለ?
18. ስለዝሙት ምን አለ?
19. ስለ ፍቺ ምን አለ?
20. ስለ መሐላ ምን አለ?
21. በቀልን በተመለከተ ምን አለ?
22. ማንንና ማንን መውደድ እንደሚገባ ተናገረ?
23. ምጽዋት፣ ጾምና ጸሎትን በተመለከተ ምን አለ?
24. ጌታችን ያስተማረው የጸሎት ናሙና ምን የሚለው ነው?
25. ስለ ሀብት ማከማቸት ምን አለ?
26. ስለ ኑሮ መጨነቅ ምን ብሎ አስተማረ?
27. በሰው ላይ ስለመፍረድ ምን አለ?
28. ጌታችን የጸሎትን ተሰሚነት ያስተማረው ምን ብሎ ነው?
29. በጠባቡ በር ግቡ ያለው በምን ምክንያት ነው?
30. ዛፍ በፍሬው ይታወቃል ያለው ከምን ጋር በማነጻጸር ነው?
31. ቃሉን ሰምተው የሚፈጽሙትና የማይፈጽሙት ሰዎች በምን ይመሰላሉ?

32. ከቀራጭነት ሥራ ለደቀ መዝሙርነት ጌታችን የጠራው ማንን ነው?
33. ከጌታችን ጋር ምሳ ተጋብዘው የነበሩ ኃጢአተኞችን በማየት ፈረሳውያን ምን አሉ?
34. ጌታችንን ምን መልስ ሰጣቸው?
35. ጌታችን ተቃውሞ የደረሰበት የት ነው?
36. ጌታ ያደገበት ከተማ ማን ይባላል?
37. በምኵራብ ውስጥ ጌታችን እንዲያነብ የተሰጠው የትኛውን መጽሐፍ ነው?
38. ጌታችን ተቃውሞ የደረሰበት ለምድነው?
39. ሰዎቹ በጌታችን ላይ ምን ዐይነት የማናናቅ ጥያቄ ጠየቁ?
40. ጌታችንን ምን መልስ ሰጠ?
41. በዚያን ጊዜ ጌታችን ያቀረባቸው ሁለት ምሳሌዎች ማንና ማን ናቸው?
42. ጌታችን ዐሥራ ሁለቱን ሐዋርያት ጠርቶ ምን ሰጣቸው?
43. የዐሥራ ሁለቱን ሐዋርያት ስም በዝርዝር ተናገር።
44. ዐሥራ ሁለቱን ለማስተማር በላካቸው ጊዜ ምን አዘዛቸው?
45. ከሚያስተምሩበት ሰፈር እስኪወጡ ድረስ ወዴት እንዲቆዩ ነገራቸው?
46. እነርሱን ለማይቀበል ከተማ ምን እንዲያደርጉ ነገራቸው?
47. ያቺስ እነርሱን የማትቀበል ከተማ ምን ትሆናለች?
48. ዐሥራ ሁለት ዓመት ሙሉ ደም ይመታት የነበረችው ሴት ምን አደረገች?
49. ጌታችን በዚያን ጊዜ ወዴት እየሄደ ነበር?
50. በዚያን ጊዜ ጌታችን ምን ብሎ ጠየቀ?
51. ቅዱስ ጴጥሮስ ምን አለው?
52. ጌታችንን ምን መለሰ?
53. ከዚያስ በኋላ ምን መልስ አገኘ?

54. ጌታችንን ምን መልስ ሰጠ?
55. ኢያኢሮስ ጌታችንን ምን ለመነው?
56. ከጌታችን ጋር እየሄደ ሳለ ለኢያኢሮስ ምን መልእክት መጣለት?
57. በዚህ ጊዜ ጌታችን ምን አለው?
58. ወደ ኢያኢሮስ ቤት ሲደርስ ጌታችን ሰዎቹን ምን አላቸው?
59. ሰዎቹስ የጌታችንን አባባል ሲሰሙ ምን አሉ?
60. ጌታችን ወደቤት የገባው ከነማን ጋር ነው?
61. ወደ ቤት ገብቶስ ምን አደረገ?
62. የደጉንና የክፉውን አገልጋይ ምሳሌ ተናገር።
63. የክፉውን አገልጋይ ምሳሌ ተናገር።
64. በተራራው ስብከት ይዘት ላይ ሁለት አስተያየቶች ምንና ምን ናቸው?
65. የተራራውን ስብከተ ዋና ዓላማ ተናገር።
66. ጸሓፍትና ፈረሳውያን የሙሴን ሕግ የሚጠብቁ ሲሆኑ ከመንግሥቱ ልጆች በምን ይለያሉ?
67. ጸሓፍትና ፈረሳውያን ጌታችን ከኃጢአተኞች ጋር መገናኘቱን የነቀፉት በምን ምክንያት ነው?
68. ጌታችን ሐዋርያቱን ለማስተማር በላካቸው ጊዜ ምንም ስንቅ እንዳይዙ ያዘዛቸው በምን ምክንያት ነው?
69. ወደ አረማውያንና ወደ ሳምራውያን እንዳይሄዱ ያዘዛቸው ለምንድ ነው?
70. ማነው የነካኝ ባለው ዐይነት ቀደም ብሎ እግዚአብሔር የጠየቃቸው ጥያቄዎች የትኞች ናቸው?
71. የኢያኢሮስን ልጅ ከሞት በማስነሣት ጌታችን መለኮታዊ ክብሩን ያረገጠው እንዴት ነው?

ምዕራፍ 4

ቤተ ክርስቲያን

የቤተ ክርስቲያን መሥራች

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ እርሱ ማንነት ሐዋርያቱን በጠየቃቸው ጊዜ ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ በሰጠው መልስ «አንተ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ ነህ» በማለቱ ጌታችን ጴጥሮስን ካመሰገነው በኋላ «አንተ አለት ነህ! በዚህ አለት ላይ ቤተ ክርስቲያንን እመሠርታለሁ» ብሎታል።

ይህንንም በማለቱ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የቤተ ክርስቲያን መሥራች እርሱ ራሱ መሆኑን አረጋግጦአል። አለትም የተባለው እምነቱ ነው። ይህም ማለት ቤተ ክርስቲያን የምትመሠረተው ማለት ክርስቲያኖች የክርስቶስ ተከታዮች ወይም ቤተሰብ መሆናቸው የሚታወቀው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን ወይም ዓለምን ለማዳን ወደዚህ ዓለም መምጣት የነበረበት መሰረት እርሱ መሆኑን አምነው የእግዚአብሔር ልጅነት በተቀበሉ ምእመናን ላይ ነው ማለት ነው። ይህን አባባል ሐዋርያው የሐንስ ሲያሪ ጋግጠው እንዲህ ብሏል፡-

«እንግዲህ ኢየሱስ መሰረት መሆኑን ከሚክድ በቀር ሐሰተኛ ማን ነው! አብንና ወልድን የሚክድ ሁሉ የክርስቶስ ተቃዋሚ ነው፤ ወልድን የሚክድ አብ የለውም። በወልድ የሚያምን አብ አለው» (1ኛ የሐ:ም:24: 22-23)።

«ኢየሱስ መሰረት መሆኑን የሚያምን ሁሉ የእግዚአብሔር ልጅ ነው» (1ኛ የሐ:ም:5:1)።

ምንም እንኳ የቤተ ክርስቲያን ደንቦችና ሥርዓቶች የተዘጋጁት የሐዋርያት ጥምህርት በሆነው በዲድስቅልያና በዓለም ዐቀፋዊዎቹ የቤተ ክርስቲያን ሲኖዶሶች ቢሆን በመጀመሪያ ቤተ ክርስቲያን የተመሠረተችው በጌታችን በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ መሆኑ ግልጥ ነው። ይህንንም በሚከተሉት መግለጫዎች ይመለከታል።

ቀደም ተብሎ በአንደኛው ክፍል ትመሀርት እንደተመለከተው ቤተ ክርስቲያን ማለት እንደ ጉዳዩ አመጣጥ፡- ምእመናን፣ ወይም የቤተ ክርስቲያን መሪዎች፣ ወይም የቤተ ክርስቲያን አስተዳደርና፣ ወይም ሕንጻ ቤተ ክርስቲያን መሆኑ ተገልጦአል።

ከእነዚህ ከአራቱ ትርጉሞች አንዱ የሆነውን የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በተመለከተ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ምን እንዳለ እንመለከት፡-

«ወንድምህ ቢበድልህ አንተና እርሱ ብቻችሁን ሆናችሁ በደሉን ነገረው፤ ቢሰማህ እንደገና ወንድምህ እንዲሆን ታደርገዋለህ፤ ባይሰማህ ግን ያሁሉት ወይም የሦስት ሰዎች ምስክርነት ስለሚጸና ሁሉት ወይም ሦስት ሰዎች ይዘህ ወደ እርሱ ሂድ፤ እነርሱንም አልሰማም ቢል ለቤተ ክርስቲያን ነገር፤ ቤተ ክርስቲያንንም የማይሰማ ከሆነ እንደ አረመኔና ተጸጽቶ እንደማይመለስ ኃጢአተኛ ቀጠረው» (ማቴ:ም:18:15-17)።

ይህም ቤተ ክርስቲያን የሚለው ቃል ራሱ በጌታችን አነጋገር ውስጥ መግባቱና ያህን ቃል ስዋታ ሊነገረው የሚችል በምእመናን መካከል መንፈሳዊ ጳጳስነት ለመስጠት የተደራጀ አንድ ተቋም የነበረ መሆኑን ያመለክታል። ያም ባይሆን ጌታችን ለደቀ መዛሙርቱ ወደፊት ሊቋቋም ስላለው ስለቤተ ክርስቲያን መመሪያ እንደሰጣቸው ያሳያል። በዚህም ሆነ በዚያ ያ አባባል የሚያመለክተው ቤተ ክርስቲያንን የመሠረተው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መሆኑን ነው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያንን የመሠረታት አባታዎችም በደሙ የጅቶአት መሆኑን ሲያመለክት ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ እንዲህ ብሏል፡-

«መንፈስ ቅዱስ እናንተን ኤዲስ ቆጶሳት አድርጎ ሾሞአችኋል፤ እንግዲህ ለራሳችሁና ለመንጋው ተጠንቀቁ፤ እግዚአብሔር በገዛ ደሙ የዋጁትን ቤተ ክርስቲያን ጠብቁ» (የሐ:ሥ:ም:20:28)።

ቤተ ክርስቲያንን ለመዋጀት ጌታችን ደሙን ማፍሰስ ነበረበት። በደሙ የዋጁቸውን በቤተ ክርስቲያን አስባሰባቸው። ይህም ማሰባሰቡ ቤተ ክርስቲያንን መመሥርቱ ነው።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስም ስለዚህ ጉዳይ ሲያብራራ እንዲህ ብሏል፡-

«ስለዚህ እናንተ ከቅዱሳን ጋር የአንድ አገር ዜጎችና የእግዚአብሔር ቤተሰቦች ናችሁ እንጂ ከእንግዲህ ወዲህ እንግዶችና መጻተኞች አይደሉ ችሁም። በሐዋርያትና በነቢያትም መሠረት ላይ ታንጸቅኋል፤ የማይዘኑም ራስ የሆነው ድንጋይ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ሕንጻው በሙሉ በእርሱ ተገጣጥሞ የጌታ ቅዱስ ቤተ መቅደስ ለመሆን ያድጋል። እናንተም እግዚአብሔር በመንፈሱ የሚያድርበት ሕንጻ ለመሆን በክርስቶስ ትታነጻሳችሁ» (ኤፌ: ም:2:19-22)።

«እርሱ ከሁሉ ነገር በፊት ነበረ፤ ሁሉም ነገር ተያይዞ የቆመው በእርሱ ነው፤ እርሱ አካሉ የሆነችው የቤተ ክርስቲያን ራስ ነው» (ቆላ. ም. 1ቀ. 17-18)።

«ሁሉንም ነገር በሥልጣኑ ሥር አድርጎ አስገዛለት፤ በቤተ ክርስቲያንም ከሁሉ በላይ እንዲሆን ራስ አደረገው፤ ቤተ ክርስቲያን የእርሱ አካል ናት፤ ክርስቶስም በቤተ ክርስቲያንና በሌላ ሁሉ የሞላ ነው» (ኤፌ. ም. 1ቀ. 22-23)።

ስለዚህ ከላይ በቀረቡት ልዩ ልዩ ማስረጃዎች መሠረት ጌታችን መድኅኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያንን በደሙ ዋጅቶአታል፤ አካሉ ነች፤ የቤተ ክርስቲያን ራስ ነው፤ እንዲሁም መሥራችዋ እርሱ ነው። ጌታችንን በደሙ ባይዋጁትና በእርሱ ላመኑት ልጅነትን ባይሰጥ ኖሮ ቤተ ክርስቲያን ባልተመሠረተችም ነበርና መሥራችዋ እርሱ ነው የሚባለው ስለዚህ ነው።

ስዕሎችና አይቆኖች

ስዕል ሲባል በቀለም ቅብ፤ በመሳል ወይም ፎቶግራፍ በማንሣት አንደኛ ነገር ለምሳሌ ሰውን አስመስሎ የተሠራ ነገር ማለት ነው። ይህ አጠቃላይ የቃሉ ትርጉም ነው።

ስዕሎችና አይቆኖች ተብሎ በሚቀርብበት ጊዜ ግን በተለይ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚገኙትን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን፣ የቅድስት እመቤታችን የድንግል ማርያምን፣ የነቢያትንና የሐዋርያትን፣ የሰማዕታትንና የቅዱሳንን ስዕሎች ለማለት ነው። አይቆንም ማለት ስዕል ማለት ነው። ይህን እንጂ አይቆን የሚባለው ልዩ ጸሎት ተጸልፎበት ከሌሎቹ ስዕሎች የተለየ ከብር የተሰጠውና በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚገኝ ስዕል ነው።

እንደሚታወቀው የውጭ ሕዋሳታችን ካላሳወቁን በቀር ምንም ነገር ልናውቅ አንችልም። እነዚህም የውጭ ሕዋሳት ዕውቀትን ወደእኛ ለማድረግ እንደ መግቢያ በር ናቸው። ሕዋሳቱ ወደ እኛ የሚያደርሱትን ዕውቀት ሐላቢ ይስለዋል፤ ማስታወስ ደግሞ በአንጉል ክርታስ ላይ ይቀርጸዋል። ለምሳሌ ጆሮዎች ያልሰሙትንና ዐይኖች ያላዩትን ነገር እኛ ልናውቅ አንችልም። በጆሮና በዐይን አማካይነት ካልሆነ በቀር ምን ሌላ ማወቂያ መንገድ ይኖረናል።

ትምህርት ቤቶች ብዙዎቹን ትምህርቶች ለተማሪዎች ለማስረዳት የሚጠቀሙበት ዘዴ ስዕል በመሳል ነው። ለምሳሌ የጂኦግራፊን ትምህርት ለማስተማር የቦታዎችን የአቀማመጥ ካርታ መንደፍ (መሳል) ያስፈልጋል። የኬሚስትሪ አስተማሪውም የተለያዩ ኬሚካሎችን በማቀላቀል ውጤቱን ለተማሪዎች

ያሳያል፤ የኤክኖሚክስ አስተማሪ የተለያዩ ግራፎችን በመሳል፤ የጂኦሜትሪው አስተማሪ የተለያዩ አንግሎችን በመሥራት ለተማሪዎቻቸው ገለጻ ያደርጋሉ።

በዚህ ጉዳይ ሌሎችም ብዙ ምሳሌዎችን ማቅረብ ይቻላል።

ጆሮዎችና ዐይኖች ዕውቀትን ወደ እኛ የሚያደርሱ ታላላቅና የተሻሉ በሮች ስለሆኑ ቤተ ክርስቲያን ወደ ልጆቻቸው እውነተኛውን ትምህርት ለማድረስ እንደ ትምህርት ቤት ትጠቀምባቸዋለች።

በጆሮ አመካይነት ሕይወት የሚሰጠውን የእግዚአብሔርን ቃል እንዲሰሙ ታደርግበታለች። ትምህርት በጆሮ በኩል አድርጎ ወደ ጎሊና ይደርሳል፤ በዐይን አማካይነት ደግሞ የቅዱሳን ሰማዕታትን የትግል ስዕል አሳይታ። ይህም በጎሊናቸው እንዲቀረጹ ታደርጋለች።

የትኛው ጨካኝ ልብ ነው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንደወንጀለኛ በሁለት ወንበዴዎች መካከል ተሰቅሎ ሲያይ የማይራራ? በጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ራስ ላይ በተደረገው የሾኽ አክሊል አማካይነት ከራሱ የሚፈሰሰውን ደም ሲመለከት ልቡ የማይራራ የትኛው ጨካኝ ሰው ነው?

እንደዚህ ያሉት ትርኢቶች በእውነትም ልብን ይነካሉ። በዚህም ምክንያት ትርኢቱ በምእመናን ልብ ውስጥ ተቀርጾ ስሜትን እንዲሰጥ ቤተ ክርስቲያን በስዕሎች ትጠቀማለች።

አንዳንድ ወገኖች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉ ስዕሎችን መሳለም፣ ማጠና በእነርሱ ፊት መስገድ፣ እንዲሁም ለእነርሱ ሻማ ማብራት ጣዖትን እንደ ማምለክ ነው ይላሉ። ለዚህም ምክንያታቸው የሚከተለው ጥቅስ ነው።

«በሰማይ ሆነ በምድር፣ ወይም ከምድር በታች ባለው ውሃ ውስጥ ከሚኖሩት ነገሮች የማንኛውንም ዐይነት ምስል ጣዖት አድርገህ አትሥራ፤ እኔ አምላክህ እግዚአብሔር እጅግ ቀናተኛ ስለሆንኩ ተቀርጾ የተሠራውን ማንኛውንም ዐይነት ጣዖት አታምልክ፤ አትስገድለት (ዘጸ.ም.20ቀ.4-5)።

ይህን በሚሉበት ጊዜ ግን በአሪት ዘጸአት ም 25ቀ. 18-22 ላይ ሙሴ የኪሩቤልን ምስሎች ሠርቶ በታቦቱ ላይ እንዲያስቀምጥ ከእግዚአብሔር የታዘዘ መሆኑን የረሱት ይመስላል። እነርሱ እንደሚሉት ትእዛዙ በፍጹም ስዕል እንዳይሠራ ከልክሎ ቢሆን ኖሮ የእግዚአብሔር ቃል የማለወጥ ስለሆነ ሙሴን ባላዘዘውም ነበር።

«እግዚአብሔር እንደ ሰው አይዋሽም፤ ሐሳቡንም እንደ ሰው አይለውጥም» (ዘጉ:23:19)።

በዚህም ወረት ትእዛዙ የሚያመለክተው ያ የሚሠራው ሰዕል የተዘለዘለው እንዲመለከ የተሠራ እንደ ሆነ ብቻ ነው። ትእዛዙም የሚለው አታምልካቸው ነው።

ንጉሥ ሰሎሞን ቤተ መቅደስን ሠርቶ በጨረሰ ጊዜ የቤተ መቅደሱን ውስጠኛ ክፍል ያስጌጠው በተቀረጹ የኪሩቤል ምስሎች መሆኑን በመጀመርያው መጽሐፈ ነገሥት ፡ም:6ቀ:23-28 ይመለከታል። ሰሎሞን ያንን በማድረግ አልተወቀሰበትም፤ ሕዝቡም የኪሩቤልን ምስል አላመለከም። እንዲያውም የቤተ መቅደሱን ሥራ አጠናቅቆ ባስመረቀበት ቀን ለእግዚአብሔር ላቀረበው ጸሎት መልስ እግዚአብሔር ያን ቤተ መቅደስ እንደሚቀድሰውና ስሙንም በዚያ ለዘለዓለም እንደሚያኖር ቃል ገብቶለታል (1ኛ:ነገ:ም:9ቀ:1-3)።

እኛ ግን ለስዕሎቹ በምንሰግድበት ጊዜ የአክብሮት ስግደት እንጂ የአምልኮ ስግደት አለመሆኑ መታወቅ ይኖርበታል። የምንሰግደውም በስዕሉ አማካይነት ለባለስዕሉ ነው። ስዕሉንም የምንሳለመው፣ ካህኑ የሚያጥነውና እኛም ሻማ የምናበራለት ለባለ ስዕሉ ክብር ነው። በስዕሉ አማካይነት የባለ ስዕሉ ታሪክ በሳሊናችን ተቀርጾ መንፈሳዊ ስሜትን ያሳድርብናል።

የዕብራውያን መልእክት ጸሐፊ:- «የእግዚአብሔርን ቃል በመጀመሪያ የነገሩአችሁን መሪዎቻችሁን አትርሱ፤ አኗኗራቸውንና የሥራቸውን ውጤት በማስታወስ እምነታቸውን ተከተሉ» ይላል (ዕብ:ም:13:7)።

የምናስታውስበትም ዋነኛው መንገድ ስዕል ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ካነበብነው ይበልጥ በስዕል ላይ ያየነውን እናስታውሳለን።

ስዕልም ክርስትና ከተጀመረበት ጊዜ ጀምሮ የነበረ እንጂ አዲስ ነገር አለመሆኑን ለመረዳት ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ለገላትያ ሰዎች ምን አንጻላቸው እንመልከት:-

«እናንተ ምኞች የገላትያ ሰዎች ማን በጥንቄታ አፈዘዛችሁ? ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀሉ ላይ ተሰቅሎ በፊት ለፊታችሁ በግልጽ ይታይ አልነበረምን? (ገላ:ም :3ቀ:1)።

ብዙዎች የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጓሜ ምሁራን ይህን ጥቅስ ሲተረጉሙ የጌታችን ስቅለት በስዕል ተስሎ በገላትያ ሰዎች ዘንድ ይታይ የነበረ መሆኑን ይስማሙበታል።

በቤተ ክርስቲያን ትውፊት መሠረት የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን የስቅለት ስዕል በመጀመሪያ የሳለው ወንጌላዊው ዮሐንስ ነው። የእመቤታችን የድንግል ማርያምን ስዕል ደግሞ ለመጀመሪያ ጊዜ የሳለው ወንጌላዊው ሉቃስ ነው።

የቤተ ክርስቲያን ቅዱሳን

ወንጌላዊው ቅዱስ ማቴዎስ:- ሐዋርያው ቅዱስ ማቴዎስ ያስተማረው በፍልስጥኤም በጢሮስና በሲዶና እንዲሁም በኢትዮጵያ ነው።

ወደ ኢትዮጵያም መጥቶ ወደ ካህናቱ ከተማ ለመግባት በተነሣ ጊዜ አንድ ወጣት ተገናኝቶት ጠጉርህንና ጢምህን ተላጭተህ፤ በእጅህ ዘንባባ ከልያዝህ በቀር ወደ ከተማው ልትገባ አትችልም አለው። እርሱም ወጣቱ እንደነገረው አደረገ። ይህን ጉዳይ እያሰበ ሳለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዚያ ቀድሞ በተገናኘው ወጣት መልክ ተገለጠለትና አይዘህ በርታ ብሎ ትሰወረበት። በዚህ ጊዜ ያ ቀድሞ የተገናኘው ወጣት ራሱ የክብሩ ጌታ እንደነበረ ዐወቀ።

ከካህናቱ አንዱን መስሎ ወደ ከተማው ገባና አብሎን ወደተሰኘው መስገኛቸው ሄዶ የካህናቱን አለቃ አገኘው። የእነርሱ አማልክት የማይሰሙና የማይንቀሳቀሱ መሆናቸውንና እውነተኛው አምላክ ግን ስማይንና ምድርን የፈጠረ መሆኑን ገልጠለት። በዚህ ጊዜ ከሰማይ ጠረጴዛ በማውረድ የእግዚአብሔር ተአምር ታየ። በአካባቢውም ጎይልኛ ብርሃን እንጸባረቀ።

አርምዮስ የተባለው ካህን ይህን ተአምር ዛየ ጊዜ የአምላክህ ስም ማን ይባላል? ብሎ ጠየቀው። ሐዋርያውም አምላክ ክርስቶስ ነው ብሎ መለሰለት። ከዚያ በኋላ ካህኑ አርምዮስ በክርስቶስ አመገ፤ ብዙ ሰዎችም የእርሱን ፈለግ ተከተሉ።

የዚያ አገር ገዥ፣ የያነውን ነገር በሰማ ጊዜ ያመኑት ሁሉ በእሳት እንዲቃጠሉ አዝዞ ነበር። ይሁን እንጂ በዚያን ጊዜ የአገረ ገዥው ልጅ ሞቶ ሐዋርያው ቅዱስ ማቴዎስ ከጸለየለት በኋላ ነፍሱ ተመልሳለት ከሞት ስለተነሣ ገዥውና የቀሩትም የከተማው ሰዎች ሁሉ አመኑ።

ሐዋርያው ቅዱስ ማቴዎስ ከዚያ ወጥቶ ወደሌሎችም አገሮች በመሄድ ወንጌልን ካስተማረ በኋላ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሰ። በኢየሩሳሌም ወንጌልን አስተምሮአቸው ትምህርቱን ተቀብለውት የነበሩት የአይሁድ ወገኖች

ትምህርቱን በጽሑፍ እንዲያሰፍርላቸው ስለጠየቁት ወንጌሉን በዕብራይስጥ ቋንቋ ጻፈላቸው። የወንጌሉን ጽሑፍ ያጠናቀቀው በሕንድ አገር ያስተምር በነበረ ጊዜ ነው ይባላል። ይህም የሆነው ጌታችን ባረገ በዘጠነኛው ዓመት ነው።

በአገረ ገዥው በፊስጦስ ዘመን በድንጋይ ተወግሮ ሰማዕትነትን ተቀብሎአል።

ሥርዓተ ቀብሩም የቂሃርያ ክፍል በሆነችው በካርቴጅ በምእመናን አማካይነት ተፈጽሞአል። (የጥቅምት 12ቀን ስንክሳር)

ወንጌላዊው ቅዱስ ዮሐንስ፡- ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ የያዕቆብ ወንድምና የዘብዴዎስ ልጅ ነው። ወንድማማቾቹን ቅዱስ ጴጥሮስንና ቅዱስ እንድርያስን ከጠራ በኋላ ጌታችን ወዲያው እንዲከተሉት የጠራቸው ወንድማማቾቹን የዘብዴዎስን ልጆች ቅዱስ ያዕቆብንና ቅዱስ ዮሐንስን ነው። ከዐሥራ ሁለቱ የጌታችን ደቀ መዛሙርት መካከል ጌታችን የበለጠ ያስጠጋቸው የነበሩት ቅዱስ ጴጥሮስ፣ ቅዱስ ያዕቆብና ቅዱስ ዮሐንስ ናቸው። በተለየ ቅዱስ ዮሐንስ ደግሞ ጌታችን ይወድደው የነበረ ደቀ መዛሙር በመባል ይታወቃል። ስለዚህም ጌታችን በመስቀል ላይ በነበረ ጊዜ እናቱን ድንግል ማርያምን ለቅዱስ ዮሐንስ ዐደራ ሰጥቶአታል።

ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ ለማስተማር ዕጣ የወጣለት በእስያ አገሮች ነበር። በዚያ አካባቢ የነበሩ ሰዎች በጣም ክፉዎች ስለነበሩ የእግዚአብሔር ጥበቃ እንዳይለየው ጸለየ።

ደቀ መዛሙሩን አብሮኮሮስን በማስከተል ወደ ኤፌሶን ሄደ።

ለጉዞውም የተሳፈረበት መርከብ በመንገድ ላይ ተሰብሮ እያንዳንዱ ተሳፋሪ በመርከቡ ግድግዳ ላይ ተለጠፈ። ማዕበሉም አብሮኮሮስን ወደ አንድ ደሴት ወስዶ ጣለው።

ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ ግን በማዕበሉ እየተነሣና እየወደቀ በመጨረሻ በእግዚአብሔር ጥበቃና ዝግጅት ደቀ መዛሙሩ ወደ አለበት ደሴት በጥንቃቄ እስኪወሰድ ድረስ በባሕሩ ውስጥ ለብዙ ቀኖች ቆየ። በተገናኙም ጊዜ ስላደረገላቸው ጥበቃ እግዚአብሔርን አመሰግኑት።

ከዚያ በኋላ ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ ወደ ፌፌሶን ከተማ ሄዶ ስለ ድኅነት ያስተምር ጀመር። ሕዝቡ ግን ትምህርቱን አልተቀበለውም ነበር።

አንድ ቀን ለእናቱ አንድ ብቻ የነበረ ልጅ ለመታጠቢያ ውሃ ማሞቂያ በግሆን የእሳት ማንደጃ ውስጥ ወደቀ። ሰዎች ሊያወጡት ቢሞክሩም እርሱ ግን ምቶ ነበር። የእናቱ ሰቆቃው ምን ያኽል እንደነበር ለመገመት አያዳግትም። በዚህ ጊዜ ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ ወደ ልጁ በመቅረብ አጥብቆ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ። ከዚያም በመስቀለኛ ባረከውና በፊቱ ላይ እፍ ሲልበት ወዲያው ነፍሱ ተመለሰች። የልጁ እናት በጣም ተደስታ የደስታ እንባ ከዐይንዋ እየረገፈ የሐዋርያውን እግር ሳመች።

ከዚያን ጊዜ ጀምሮ የከተማው ሕዝብ የሐዋርያውን ትምህርት ለመስማት በብዛት መምጣት ጀመረ። ብዙዎችም አምነው ተጠመቁ።

ይህ ሁኔታ ግን የጣዖት ካህናትን በጣም አበሳጩ። ይዘው ሊቦጫጭቁትም ብዙ ጊዜ ሞክሩ። የእግዚአብሔር ጥበቃ ስላልተለየው ግን አልቻሉም። እነርሱንም ከብዙ ትግል፣ ከብዙ ችግርና ከብዙ ጭቅጭቅ በኋላ እግዚአብሔርን እንዲያውቁ አደረጋቸው። ኤጲስ ቆጶሳትንና ካህናትን ከሾመላቸው በኋላ ከዚያ ተነሥቶ ወደ እስያ አካባቢ ሄደ። እዚያም አስተምሮ ብዙዎችን አሳመነ።

ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ ወደ ዘጠና ዓመት ዕድሜ ኖሮአል። በጣም ከመሸምገሉም የተነሣ ወደ ምእመናን ስብሰባ ቦታ እየተሸከሙ ይወስዱት ነበር። በዕድሜውም መግፋት ምክንያት ልጆቹ እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ በማለት ብቻ ንግግሩን ያሳጥሩ ነበር።

በስሙ ያለውን ወንጌል፣ በፍጥሞ ደሴት ሳለ ያየውን ራእይና ሦስት መልእክቶቹን ጽፎአል።

ከዚህ ዓለም በሞት የሚለይበት ጊዜ መቃረቡ ሲሰማው ሕዝቡን ጠርቶ ሥጋ ወደሙ አቀበላቸው። በእምነታቸው እንዲጸኑም አስተማራቸው።

በመጨረሻም ከኤፌሶን ከተማ ወጣ ባለ ቦታ ደቀ መዛሙሩንና ከእርሱ ጋር የነበሩትን ሰዎች ጉድጓድ እንዲቈፍሩለት አዘዛቸው።

ከዚያም በኋላ ከጌታችን ትእዛዝ ሳላስተምራችሁ የቀረሁት አንድም ስለሌለ እኔ ከደማችሁ ንጹሕ ነኝ፤ ከእንግዲህ ወዲያ ፊቱን እንደማታዩ ዕውቁ፤ እግዚአብሔር ለሁሉም እንደየሥራው ዋጋውን ይከፍለዋል አላቸው። ይህን ባለ ጊዜ እጁንና እግሩን ስመውት ትተውት ሄዱ።

ሕዝቡም ይህን ጉዳይ ሰምተው ሐዋርያው ወደ ሄደበት ቦታ ቢሄዱ ዐርፎ አገኙትና ጥልቅ በሆነ ሐዘን አለቀሱለት።

ምንም እንኳ ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ እንደ ሌሎቹ ሐዋርያት በሰይፍ የሞተ ባይሆን በድንግልናውና በቅድስናው ምክንያት በሰማያዊው ክብር ከእነርሱ ጋር ይተካከላል እንጂ አያንሰም። (የጥር:4 ቀን ስንክሳር)

የቤተ ክርስቲያን ዜማ

የቅዳሴ ተሰጥዎ

በግዕዝ

ይ:ዲንፍቅ:- ጸልዩ በእንተ እለ ያበውኡ መባክ።

ይ:ሕ:-ተወከፍ መባክሙ ለአጋው ወተወከፍ መባክን ለአጋት ለነኒ ተወከፍ መባክን ወቀረባክን።

ይ:ዲ:- ትእዛዝ አበዊን ሐዋርያት፣ ኢያንብር ብእሲ ውስተ ልቡ ቂመ ወበቀለ፣ ወቅንግተ፣ ወጽልአ ላዕለ ቤጹ ወአላዕለ መኑሂ።

ይ:ዲ:- ስግዱ ለእግዚአብሔር በፍርሃት።

ይ:ሕ:- ቅድሜክ እግዚአ ንሰግድ ወንጌብሐክ።

ይ:ዲ:- ተንሥኡ ለጸሎት።

ይ:ሕ:- እግዚአ ተሳለን

ይ: ካ:- ሰላም ለኩልክሙ።

ይ:ሕ:- ምስለ መንፈስክ ።

ይ: ካ:- ንሰግድ።

ይ:ሕ:- ለአብ፣ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ እንዘ ሠለስቱ አሐዱ።

ይ:ካ ሰላም ለኪ።

ይ: ሕ:-ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ማኅደረ መለኮት

ይ:ካ:- ሰዓሊ ለነ።

ይ:ሕ:- ድንግል ማርያም ወላዲተ አምላክ።

ይ:ካ:- አንቲ ውእቱ።

ይ:ሕ:- ማዕጠንት ዘወርቅ እንተ ያርኪ ፍሕመ እሳት ቡሩክ ዘነሥኡ እመቅደስ ዘይሠሪ ኃጢአተ ወይደመስስ ጌጋየ። ዝ: ውእቱ ዘ እግዚአብሔር ቃል ዘተሰብአ እምኔኪ ዘአዕረገ ለአቡሁ ርእሶ ዕጣነ ወመሥዋዕተ ሥሙረ። ንሰግድ ለክ ክርስቶስ ምስለ አቡክ ኄር ሰማያዊ ፣ ወመንፈስክ ቅዱስ ማሕየዊ እስከ መጻእክ ወአድኅንክ።

ይ:ዲ:- ተንሥኡ ለጸሎት።

ይ:ሕ:- እግዚአ ተሳለን።

በአማርኛ

ይ:ዲ: (ንፍቅ) :- መባ ስለሚያገቡ ሰዎች ጸልዩ።

ይ: ሕ:- የወንድሞችን መባ ተቀበል፤ የእጎቶችንም መባ ተቀበል፤ የእኛንም መባችንንና ቀርባናችንን ተቀበል።

ይ:ዲ:- የአባቶቻችን የሐዋርያት ትእዛዝ ነው። ሰው በባልንጀራው ላይ፣ በማንም ላይ ቢሆን ቂምና በቀልን፣ ቅናግትንና ጥላቻን በልቡ አያኑር።

ይ:ዲ:- በፍርሃት ለእግዚአብሔር ስገዱ።

ይ: ሕ :- አቤቱ በፊትህ እንሰግዳለን እናመስገንሃለንም።

ይ:ዲ:- ለጸሎት ተነሡ።

ይ:ሕ:- አቤቱ ይቅር በለን።

ይ: ካ :- ሰላም ለሁላችሁ ይሁን

ይ: ሕ :-ከመንፈስ ጋራ

ይ: ካ :- እንስገድ፣

ይ: ሕ :-ለአብ ለወልድ፣ ለመንፈስ ቅዱስ ሦስት ሲሆን አንድ ነው።

ይ: ካ :- ሰላም ለአንቺ ይሁን።

ይ: ሕ :- የአምላክ ማደሪያ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ሆይ ፣

ይ: ካ :- ለምኛልን።

ይ:ሕ:አምላክን የወልድሽ ድንግል ማርያም ሆይ፣

ይ: ካ :- አንቺ ነሽ።

ይ: ሕ:- የእሳቱን ፍም የተሸከምሽ፤ ቡሩክ በቤተ መቅደስ የያዛት የወርቅ ጥና አንቺ ነሽ፤ ኃጢአትን የሚያስተዋርይ፤ በደልንም የሚያጠፋ ካንቺ ሰው የሆነና ራሱን ለአባቱ ያማረ መሥዋዕትና ዕጣን አድርጎ ያቀረበ የእግዚአብሔር ቃል ነው። ክርስቶስ ሆይ ቸር ከሚሆን ከሰማያዊ አባትህ ጋራ። ሕይወት ከሚሆን ከመንፈስ ቅዱስም ጋራ መጥተህ አድነሽናልና እንሰግድልሃለን።

ይ:ዲ ለጸሎት ተነሡ።

ይ:ሕ አቤቱ ይቅር በለን።

ጥያቄዎች

1. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያውን ጴጥሮስን ለምን አመለከነው?
2. አለት የሚለው ምን ተብሎ ተተረጎመ?
3. ጌታችን የቤተ ክርስቲያን መሥራች እርሱ ራሱ መሆኑን በምን ዐይነት ገለጠ?
4. ቤተ ክርስቲያን በምን ዐይነት እምነት ላይ ትመሠረታለች?
5. የቤተ ክርስቲያን ደንቦችና ሥርዓቶች የተዘጋጁት በማን ወይም እንዴት ነው?
6. እንደየጉዳዩ አመጣጥ ቤተ ክርስቲያን የሚያሰኙ ምን ምን ናቸው?
7. አልሰማም ቢልህ ለቤተ ክርስቲያን ንገር በሚልበት ጊዜ የትኛውን ትርጉም ያመለክታል?
8. ለቤተ ክርስቲያን ተቋም ደንቦችና ሥርዓቶች የተዘጋጁት በኋላ ዘመን ሲሆን እንዴት ጌታችን ለቤተ ክርስቲያን ንገር አለ?
9. በገዛ ደሙ የዋጁት ሲል የትኛውን ትርጓሜ ያመለክታል?
10. ስዕል ማለት ምን ማለት ነው?
11. አይቆን ማለት ምን ማለት ነው?
12. አይቆንና ስዕል ተብሎ በሚቀርብበት ጊዜ ምንን ያመለክታል?
14. የዕውቀት በር ናቸው የተባሉት ሁለቱ ሕዋሳት ምንና ምን ናቸው?

15. ትምህርት ቤቶች በምን ዐይነት ስዕሎች ይጠቀማሉ?

16. ቤተ ክርስቲያንን በእነዚህ ሕዋሳት የምትጠቀመው እንደምን አድርጋ ነው?
17. ልብን ያራራሉ ተብለው የተጠቀሱት ስዕሎች የትኞቹ ናቸው?
18. አንዳንድ ወገኖች ስዕልን የሚቃወሙት ምን ብለው ነው?
19. ማስረጃ አድርገው የሚያቀርቡት ጥቅስ ስለ የትኛውን ነው?
20. ያን ጥቅስ በሚያቀርቡበት ጊዜ ምንን የረሱ ይመስላል?
21. ጥቅሱ እነርሱ እንደሚሉት አለመሆኑን የምናስረዳው በምንድነው?
22. ታዲያ፣ ትእዛዙ የሚያመለክተው ምንን ነው?
23. በመጀመሪያው መጽሐፈ ነገሥት ምዕራፍ 6 ቀ:23-28 ምን ማስረጃ እናገኛለን?
24. እኛ ለስዕሎቹ የምንሰጠው ክብር ለእነዚያ ለስዕሎች ብቻ ብለን ነውን?
25. በዕብራውያን መልእክት ምዕራፍ 13 ቀ:7 ላይ ምን ማስረጃ እናገኛለን?
26. በስዕል ከምናየውና በመጽሐፍ ከምናነበው የትኛውን ይበልጥ እናስታውሳለን?
27. በገላትያ መልእክት ምዕራፍ 3 ቀ:1 ላይ ምን ማስረጃ እናገኛለን?
28. በቤተ ክርስቲያን ትውፊት መሠረት በመጀመሪያ የጌታችንን ስቅለት ስዕል የሠራ ማን ነው?
29. የእመቤታችንን የድንግል ማርያምን ስዕል በመጀመሪያ የሠራ ማን ነው?
30. ወንጌላዊው ማቴዎስ ያስተማረው በየትኞቹ አገሮች ነው?
31. ወደ ኢትዮጵያ መጥቶ ወደ ካህናቱ ከተማ ለመግባት ሲነሣ አንድ ወጣት ምን ምክር ሰጠው?
32. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለሐዋርያው ማቴዎስ በማን መልክ ተገለጠለት?

33. ሐዋርያው ማቴዎስ ለካህናቱ አለቃ ምን አለው?
34. በዚያን ጊዜ ምን ዐይነት ተአምር ታየ?
35. አርምዮስ የተባለው ካህን ሐዋርያውን ምን ጠየቀው?
36. ሐዋርያውስ ምን መልስ ሰጠው?
37. ከዚያስ በኋላ አርምዮስ ምን አደረገ?
38. የአገሩ ገዥ ምን ወስኖ ነበር?
39. ሐሳቡን ያስለወጠው ምንድነው?
40. ወንጌሉን በምን ቋንቋ ጻፈው?
41. ጽሑፉን ያጠናቀቀው በየት አገር ሆኖ ነው?
42. ሰማዕትነቱን የተቀበለው በማን ዘመን ነው?
43. ሥርዓተ ቀብሩስ የት ተፈጸመ?
44. ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ የማን ልጅና የማን ወንድም ነው?
45. ቅዱስ ዮሐንስ ምን በመባል ይታወቅ ነበር።
46. ለጌታችን ቅርብ መሆናቸው የሚነገርላቸው ሦስት ደቀ መዛሙርት እነማን ነበሩ?
47. ጌታችን ከመስቀሉ ግርጌ የነበረውን ቅዱስ ዮሐንስን ምን አለው?
48. ለሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ የማስተማር ዕጣ የወጣለት ወዴት ነበር?
49. በዚያ አካባቢ የነበሩ ምን ዐይነት ሰዎች ናቸው?
50. ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ ስለምን ጉዳይ ጸለየ?
51. ወደ ኤፌሶን የሄደው ማንን አስከትሎ ነው?
52. በጉዞው ላይ ምን ደረሰበት?
53. በመጨረሻ ወደ የት ደረሰ?
54. ከዚያ በኋላ ወዴት ሄዶ ምን ያስተምር ጀመረ?
55. ሰዎቹ ትምህርቱን ማዳመጥና መቀበል የጀመሩት መቼ ነው?
56. የጣዖት ካህናት ምን ሊያደርጉ ፈለጉ?
57. ፍላጎታቸው ያልተሳካላቸው በምን ምክንያት ነው?

58. በመጨረሻስ እንዴት ሆኑ?
59. ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ በጣም በመሸምገሉ ሰዎች ምን ያደርጉለት ነበር?
60. እርሱስ ምን ብሎ ያስተምር ነበር?
61. እርሱ የጻፋቸው መጻሕፍት የትኞቹ ናቸው?
62. ደቀ መዛሙሩንና ከእርሱ ጋር የነበሩትን ሰዎች ከኤፌሶን ወጣ ብሎ ምን እንዲያደርጉ አዘዛቸው?
63. ይህን ያዘዛቸው መቼ ነው?
64. እዚያ በታ ሆኖስ ምን አላቸው?
65. እነርሱስ ትተውት የሄዱት ምን ካደረጉ በኋላ ነው?
66. ሕዝቡስ ይህን ሲሰማ ምን አደረገ?

ምዕራፍ 5

መንፈሳዊነትና ግብረገብነት

ይቅርታ ማድረግ እንጂ ቁም አለመያዝ

ቁም መያዝ የክርስቲያን ሃይማኖት የሚታወመው ከመሆኑም በላይ ቁም የሚይዘውንና ቁም የተያዘበትን ይጎዳል እንጂ ለማንም የሚጠቅም አይደለም።

አንድ ሰው ሌላውን ሰው በአንድ ነገር ቢበድለው የተበደለው ሰው ቁም ይይዛል። ይህም ማለት የተበደለው ሰው በበደለው ሰው ላይ ቅሬታ ያድር በታል፤ ያዝናል፤ ጥላቻም ያድርበታል፤ ወይም ቁም ለያዘበት ሰው በኅ ነገር አይመኝለትም፤ ወይም ምንም በኅ ነገር አያደርግለትም።

ታዲያ ቁም መያዝ ሁለቱንም ይጎዳል ሲባል እንዴት አድርጎ ሁለቱንም ይጎዳል? ተብሎ ይጠየቅ ይሆናል።

ሰዎች ሲቀያየሙ ስለሚራራቁ የመረዳዳትና የመጠቃቀም ነገር ሁሉ ይቀራል። ለሰው መድኃኒቱ ሰው ሲሆን ተቀያይሞ መለያየት ግን ያን

ያስቀራል። ይህም በሁለቱም በኩል ነው እንጂ በአንዱ ወገን ላይ ብቻ የሚመጣ ችግር አይደለም።

አንዳንድ ጊዜ እንደሚደረገው ቂም የያዘ ሰው ቂም በያዘበት ሰው ላይ ክፉ ነገር በማድረግ ይበቀለው ይሆናል። ክፉ ነገር የሚያደርግ ሰው ደግሞ በዚህ ዓለምም ሆነ በሚመጣው ዓለም ከመገባት በቀር ምንም አይጠቀምም። በዚህ ዓለም ላለ ዓለማዊው የሕግ ፍርድ ይበቀለዋል። በወዲያኛው ዓለም ደግሞ ክፉ አድራጊን እግዚአብሔር ይቀጣዋል።

በሌላ በኩል ደግሞ በቀል የተወሰደበት ሰው ሕይወቱን፣ ጤንነቱን ወይም ንብረቱን በማጣት ይገዛል። እርሱም በሕይወት ካለ የበቀል በቀል በመውሰድ ተበቃዩን ይበቀል ይሆናል። እርሱም እንደገና የመጀመሪያው ተበቃይ ችግር ይደርስበታል።

እንደሚታወቀው በዚህ ዓለም ብዙ በደለኞች ሰዎች አሉ። የበደሉን ሰዎች በመቀየምና እርስ በርስ በመለያየት በቀል እስከመውሰድ ድረስ የምንደርስ ከሆነ በግለሰብና በኅብረተሰቡ ላይ ሊመጣ የሚችለውን ችግር ልናጤነው ይገባል።

ለዚህ ችግር ታዲያ መፍትሔው ምንድነው?

ለዚህ ጥያቄ መልስ ለማግኘት እስቲ የቅዱሳት መጻሕፍትን አባባሎች እንመልከት፡-

«ወንድምህን በልብህ አትጥላው፤ በእርሱ ምክንያት ኃጢአት እንዳይሆንብህ ገሥጸው። መበቀል አትፈልግ በወገንህ በማንም ላይ ቂም አትያዝ፤ አትበቀል፤ ነገር ግን ጎራቤትህን እንደራስህ ውደድ፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ» (ዘሌ 19፡17-18)።

«ወንድሞች ሆይ፣ ሰው ማናቸውንም ስሕተት አድርጎ ቢገኝ መንፈሳውያን የሆናችሁት እናንተ እንዲህ ዐይነቱን ሰው በገርነት አቅኑት» (ገላ ፮፡6 ፉ፡1)።

«እርስ በርሳችሁ ደጎችና አዛኞች ሁኑ፤ እግዚአብሔር በክርስቶስ ይቅር እንዳላችሁ፤ እናንተም እርስ በርሳችሁ ይቅር ተባባሉ» (ኤፌ.ም.4፡32)።

«እርስ በርሳችሁ ታገሙ፤ ከእናንተ አንዱ በሌላው ላይ ቅር የተሰኘበት ነገር ቢኖር ይቅር ተባባሉ» (ቆላ.ም.3፡13)።

ከላይ የተዘረዘሩት የቅዱሳት መጻሕፍት ጥቅሶች ያመለክቱት እርስ በርሳችን እንድንፋቀር እንጂ ቂም እንዳንይዝና በቀል እንዳንበቀል መከልከላችንን ነው። የቅዱሳት መጻሕፍትን መመሪያዎች በጥበቅ የተከተልን እንደሆነ በመካከላችን ቂምና በቀል አይኖሩም። በእነርሱም ምክንያት የሚመጣው ችግር ስለማይኖር ሰላማዊ ኅብረተሰብ ይኖረናል ማለት ነው።

እነዚህን ከላይ የተዘረዘሩትን ትእዛዞች ብንፈጽም ዋጋችን ምንድነው?

«የሰዎችን በደል ይቅር ብትሉላቸው እናንተንም የሰማዩ አባታችሁ ይቅር ይልላችኋል» (ማቴ.ም.6፡14)።

«ይቅር በሉ፤ እናንተም ይቅርታ ታገኛላችሁ (ሉቃ.ም.6፡37)።

በሌላ በኩል ደግሞ እነዚህን ትእዛዛት ባንፈጽም ምን እንደሚደርስብን የሚያመለክቱትን ጥቅሶች ቀጥለን እንመልከት፡-

«እንግዲህ እናንተም እያንዳንዳችሁ ወንድማችሁን ከልብ ይቅር ባትሉ በሰማይ ያለው አባቴም እንዲሁ ያደርግባችኋል» (ማቴ.ም.18፡35)።

«በሰማይ ያለው አባታችሁ ኃጢአታችሁን ይቅር እንዲልላችሁ እናንተም ለጸሎት በምትቆሙበት ጊዜ በሰው ላይ የያዛችሁትን ቂም ተዉ» (ማር.ም.11፡25)።

«የእግዚአብሔር ፍርድ ምሕረት ለማያደርግ ሰው ምሕረትን አያደርግም» (ያዕ.ም.2፡13)።

ስለዚህ ቂምና በቀልን እንዳንከተል መመሪያ ተሰጥቶናል፤ መመሪያውን ብናከብር ምን ዋጋ እንደምናገኝ ተስፋ ተሰጥቶናል፤ መመሪያውን ባናከብር ደግሞ ምን እንደሚደርስብን ተነግሮናል። በዚህም መሠረት ከሰውና ከእግዚአብሔር ጋር በሰላም ለመኖር እንችል ዘንድ ትእዛዛቱን በጥንቃቄ መጠበቅ ይኖርብናል።

ደግነት

የሰው ደግነት ስንል ምን ማለታችን ነው?

በምድራውያን ፈላስፎች አስተሳሰብ ደግነት ሲባል የማይጨበጥ ሐሳባዊ ነገር ወይም ግብረገባዊ መለኪያ ነው። ቅዱሳት መጻሕፍት ግን ደግነትን የሚያዩት እንደ እውነተኛ ተግባራዊ ልምምድ አድርገው ነው።

በቅዱሳት መጻሕፍት መሠረት ደግነት ሲባል ቸርነት ርኅሩኅነት፣ ለጋሰነት፣ ታማኝነት፣ ታጋሽነት፣ ችግረኛን መርዳት፣ ትሕትና፣ አንደበትን ሌላውን ሰው ከሚያስቀይም ንግግር መግታት፣ በቃል መርጋትና ሌሎችም እነዚህን የመሳሰሉ ሆናቴዎች ናቸው።

ቅዱሳት መጻሕፍት ደግነትን በተመለከተ ምን እንደሚሉ እንመልከት።

«ከክፉ ነገር ሽሹ፤ መልካም ነገርንም አድርጉ፤ ሰላምን ፈልጉአት፤ ተከተሉአትም» (መዝ:34፡14)።

«ደግ ማድረግን ተማሩ፣ ፍትሕ እንዳይጓደል አድርጉ፤ የተጨቁኑትን ታደጉ፣ አባትና እናት የሞቱባቸውን ልጆች መብት ጠብቁ፣ ባሎቻቸው ሞቱባቸውንም ሴቶች ስሙ» (ኢሳ:ም:1፡17)።

«ክፉውን ጥሉ፤ ደጉን ውደዱ፤ በአደባባይም ፍትሕን መሥርቱ፤ ምናልባት የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ለዮሴፍ ቅሬታ ይራራ ይሆናል» (አሞ:ም:5፡15)።

«ሟች ሆይ፣ ደግነት ምን እንደሆነ ነግሮሃል፤ ፍትሕ ታደርግና ርኅሩኅነት ወድድ ዘንድ በቀር እግዚአብሔር ከአንተ የሚፈልገው ምንድነው? ከአምላክህም ጋር በትሕትና ትራመድ ዘንድ አይደለምን? (ሚክ:ም:6፡8)።

«ከእናንተ ማንም ሰው በክፉ ፈንታ ክፉ እንዳይመልስ ተጠንቀቁ፤ ነገር ግን ሁልጊዜ እርስበርሳችሁና ለሁሉም ደግነትን አድርጉ» (1ኛ: ተሰ: ም: 5፡15)።

«እንግዲህ ዕድል ባጋለጠህን ጊዜ ሁሉ ለሁሉም በተለየም ለሃይማኖት ቤተሰቦች ደግ እናድርግ» (ገላ:ም:6፡10)።

«አንግዲህ እንደ እግዚአብሔር ምርጫ ቅዱሳንና የተወደዳችሁ ሆናችሁ ምሕረትን፣ ርኅሩኅነትን፣ ቸርነትን፣ ትሕትናን፣ የዋህነትን፣ ትዕግሥትን ልበሱ» (ቆላ:ም:3፡12)።

እንግዲህ ደግነት ስንል የእግዚአብሔርን ፈቃድ እየጠበቁ፣ ለሰው ሁሉ መልካም እያደረጉና መልካምም እያሰቡ መኖር ማለታችን ነው። ቃለ እግዚአብሔርም የሚለው ይህንኑ ነው።

እርዳታ ስንል ደግሞ የተለያዩ የእርዳታ ዐይነቶች አሉ። ለተቸገረ ገንዘብ በመስጠት፣ በምክር፣ ትምህርት በማስተማር፣ የነጻ ማኅበራዊ አገልግሎት በመስጠት ኅብረተሰቡን መርዳት ይቻላል።

የአብርሃም እንግዳ ተቀባይነት፣ የሎጥ እንግዳ ተቀባይነት፣ የደጉ ሳምራዊ ምሳሌ ከደግነት ምሳሌዎች መካከል ናቸው (ዘፍ: 18፣19፣ ሉቃ: ም: 10፡25-37)።

በጎ አድራጊዎችና አገልግሎት ሰጪዎች ሊመሰገኑ ይገባል

በሥራቸው አጋጣሚም ሆነ በበጎ ፈቃድ ተነግሥተው ለግለሰብ ወይም ለኅብረተሰቡ የተለያዩ እርዳታዎችንና ቅን አገልግሎቶችን የሚያበረክቱ ሰዎች አሉ። እንደእነዚህ ያሉት ሰዎች ሥራቸው ታውቆላቸው ቢመሰገኑ የበለጠ በጎ ሥራ ይሠራሉ፤ ሌሎችም ሰዎች የእነርሱን አርአያነት ይከተላሉ። ለምሳሌ አንድ ሐኪም የሰዎችን ጤንነት ለመጠበቅ በሚያደርገው ጥረት ቢመሰገን የበለጠ ጥረት ያደርጋል፤ ሌሎችም ሐኪሞች የእርሱን አርአያነት ይከተላሉ። አንድ የፖሊስ ሠራዊት አባል አድልዎ ሳያደርግና በጥቅም ሳይደለል በትክክል ሲሠራ በመገኘቱ ተመስክሮለት ምስጋና፣ ሹመት፣ ሽልማት ቢያገኝ የበለጠ ለመሥራት ይበረታታል፤ ሌሎችም የሥራ ጓደኞቹ የእርሱን አርአያነት ይከተላሉ። አንዲት ነርስ በተሰለፈችበት የሕክምና ሙያ ሕመምተኞችን በመርዳት በትጋትና በቅንነት መሥራትዋ ታውቆላት ብትመሰገን እርስዋም የበለጠ ትሠራለች የሥራ ጓደኞቿም የእርስዋን አርአያነት ይከተላሉ። አንድ የመሥሪያ ቤት ሠራተኛ ዕውቀቱን፣ ጊዜውንና ጉልበቱን ሳይቋጥብ በቅንነትና በትሕትና ሥራውን ሲያከናውን በመታየቱ ምስጋና፣ ሽልማትና ሹመት ቢያገኝ በሥራው የበለጠ ይበረታታል፤ የሥራ ጓደኞቹም የእርሱን አርአያነት ይከተላሉ። እነዚህ ሁሉ በሥራቸው አጋጣሚ በትክክል ለሚሠሩ ሰዎች የተሰጠ ምሳሌ ነው።

ሌሎች ደግሞ በበጎ ፈቃድ ተነግሥተው የሙት ልጆች ማሳደጊያ፣ የአረጋውያን መጦሪያ፣ የሥራ ፈቶች ማቋቋሚያ፣ የአካል ስንኩሎች ማቋቋሚያ ትምህርት ቤት፣ ከሊኒኮችና ሌሎችም እነዚህን የመሳሰሉ ማኅበራዊ አገልግሎቶችን የሚያቋቁሙ ሰዎች ሥራቸው በሰፊው ታውቆላቸው ምስጋናና ድጋፍ ቢያገኙ የበለጠ ይሠራሉ፤ ሌሎችም የእነርሱን አርአያነት ይከተላሉ። ለምሳሌ በዓለማችን በአሁኑ ጊዜ ያሉ ደራስያንና በጥናት አዳዲስ ክሥተቶችን የሚያገኙ ሰዎች በትጋት የሚሠሩት ምስጋናና የኖቤል ሽልማት የማግኘት ዕድል ስላላቸው ነው።

አንድ የሕፃናት ማሳደጊያና መርጃ ትምህርት ቤት ያቋቋመ ሰው ምስጋናና ድጋፍ ቢያገኝ ወደ ከፍተኛ ትምህርት ቤትነት ሊያሳድገውና ብዛት ያላቸውን ችግሮች ለመቀበል ስለሚችል የኅብረተሰቡን ችግሮች ያቃልላል። እንዲሁም አንድ ከሊኒክ የሠራ ሰው ሥራው ታውቆላት ቢመሰገንና የሌሎችንም ድጋፍ

ቢያገኝ ከሊኒኩን ወደ ሆስፒታላነት ደረጃ ሊያሸጋግር ይችላል። ይህም ብቻ ሳይሆን ሌሎችም ድርጅቶች ወይም ግለሰቦች የእነዚያን አርአያነት ይከተላሉ።

በዚህም መሠረት ሰው ሁሉ አገልግሎቱና ጥረቱ ታውቆለት ሲመሰገን የበለጠ ለመሥራት ስለሚገፋፋውና የኅብረተሰቡም ደኅንነት እየተሻሻለ ስለሚሄድ ቢያንስ ቢያንስ አገልግሎት ሰጪዎችንና በጎ አድራጊዎችን አሰምተን ማመስገን ይኖርብናል።

ለትክክለኛ ኑሮ ምሳሌ መሆን

ለትክክለኛ ኑሮ ምሳሌ ለመሆን የሚቻለው እግዚአብሔርና የአካባቢያችን ኅብረተሰብ ከእኛ የሚጠብቁትን መንገድ ወደ ቀኝ ወይም ወደግራ ሳንል በቀጥታ እየተከተልን የኖርን እንደሆነ ነው። በእርግጥ ፍጹምነት በእግዚአብሔር ዘንድ እንጂ በማንም ሰው ዘንድ የሚገኝ አይደለም። ይሁን እንጂ ማንም ሰው በዘመንና በቦታ ካለበት ጊዜና አካባቢ ካሉ ሰዎች የተሻለ ሆኖ ከተገኘ እንደ ምሳሌ ሆኖ ይወሰዳል። ለምሳሌ ሎጥ የወይን ጠጅ ጠጥቶ በሰከረ ጊዜ ከሁለት ሴቶች ልጆቹ ጋር የዝመት ሥራ መሥራቱ ይታወሳል (ዘፍ. ም. 19፡30-37)። ይሁን እንጂ ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ እንዲህ ሲል ያመሰግናል፡- «በዐመፀኞች አሳፋሪ ድርጊት እየተሠቀቀ ይኖር ነበረውን ጻድቁን ሎጥን አዳነው» (2ኛ.ጴጥ.ም. 2፡7)።

ከዚህ ሌላ ምሳሌ ደግሞ ንጉሥ ዳዊት ነው። ንጉሥ ዳዊት ሚስቱን ለመውረስ ብሎ ያርዮን በማስገደሉና ያልተፈቀደለትን የሕዝብ ቁጠራ በማድረግ መቀጣቱ ይታወሳል (2ኛ.ሳሙ. 11:14-17፤ 2ኛ.ዜና.ም. 21)። ከዚህ ሁሉ ጋር ነው እግዚአብሔር ለዳዊት እንዲህ ሲል የመሰከረለት፡- «ከልቤ ምወድደውን፤ ፈቃዴንም የሚፈጽመውን የእሴዬን ልጅ ዳዊትን አገኘሁ» (የሐ.ሥ.ም. 13፡22)።

በዚህም መሠረት የሰው ልጅ ጻድቅነት አንጻራዊ ነው እንጂ ፍጹምነት አይደለም።

በመጀመሪያ ደረጃ ሰው ለሌሎች ሰዎች ምሳሌ ወይም አርአያ ሊሆን የሚችለው በእርሱና በእግዚአብሔር መካከል ባለው ግንኙነት ነው። እነዚህም በእግዚአብሔር ላይ ያለው እምነትና ለሕግጋት እግዚአብሔር ያለው ተገኝነት ናቸው። ዝርዝር ትእዛዛቱን በጥንቃቄ ከመጠበቅ ጋር፣ በሥጋ ወደሙ በመሰን፣ በጾም፣ በጸሎት፣ ምጽዋትን በማዘወተርና በሌሎችም የበጎ ተግባር ሥራዎች፣ በተለየም ከገቢ ሁሉ ዐሥራትን በማውጣት የሚኖር ቢሆን በምሳሌነት የሚጠቀስ ይሆናል። ዐሥራት ደግሞ የእግዚአብሔር ድርሻ የሆነ

ግዴታ እንጂ ትሩፋት አለመሆኑ በግልጽ መታወቅ ይኖርበታል (ሚል 3፡8-10)።

ሁለተኛ/አንድ ሰው ለሌሎች ሰዎች ምሳሌ ወይም አርአያ ለመሆን የሚችልባቸው መንገዶች ከሰዎች ጋር በሚኖረው ግንኙነት ነው።

ሰዎችን ሁሉ እንደራስ አድርጎ መውደድ፣ የባልና የሚስት ፍጹም አንድነትና ተግባብቶ በመረዳዳት መኖር፣ አጠቃላይ አባባሎች ናቸው። ከእኩያ ሰው ጋር በወንድምነትና በእጎትነት ፍቅር መኖር፣ በዕድሜም ሆነ በደረጃ ከፍ ከፍ ያለን ሰው እንደ አባትና እንደ እናት ማክበር፣ በዕድሜና በደረጃ ዝቅ ብሎ ለሚገኝ ሰው እንደወለዱት ልጅ አድርጎ ፍቅር ማሳየት፣ እነዚህን ሁሉ ሰዎች ከልብ በሚመነጭ የፍቅር ፈገግታ ማስተናገድ በምሳሌ ነት ወይም በአርአያነት የሚጠቀስ ተግባር ነው።

ቤተሰብን በተመለከተ፣ አንድ ሰው ቤተሰቡን በሥርዓት ለማስተዳደር የሚችለው ባልና ሚስት በፍቅር ተስማምተው ቤታቸውን በጋራ ሲያስተዳድሩት፣ ሁለቱም አምነውበት የየራሳቸውን ድርሻ ያለምንም ቅሬታ ሲያከናውኑ፣ የወር ገቢአቸውን አብረው በማቀድ በሥራ ላይ ሲያውሉት፣ ስለልጆች አስተዳደግ ሥርዓት በስምምነት ሲያከናውኑ፣ ከዚህም ሁሉ በላይ በልጆቻቸው ፊት ሆነ በሌሎች ሰዎች ፊት ምንም ዓይነት ያለ መግባባት ምልክት ሳያሳዩ የኖሩ እንደሆነ በምሳሌነት ወይም በአርአያነት የሚጠቀሱ ይሆናሉ። ኑሮአቸውም የተቃና ይሆንላቸዋል።

ጥያቄዎች

1. ቂም መያዝ የሚጠቅመው ማንን ነው?
2. አንድ ሰው ቂም የሚይዘው በምን ምክንያት ነው?
3. ቂም መያዝ ግለትስ ምን ማለት ነው?
4. አንዳንድ ጊዜ ቂም የያዘ ሰው ምን ዓይነት ፍላጎት ያድርጋል?
5. ቂም መያዝ ቂም የያዘውንና ቂም የተያዘበትን ሰው ሁለቱንም የሚገቡዳው እንዴት ነው?
6. በቀልን የሚበቀል ሰው እንዴት ይገባል?
7. በቀል የሚወሰድበት ሰው በምን ዓይነት ይገባል?
8. በቀል የሚወሰድበት ሰው የተበቃይ ሰው ችግር የሚደርስበት መቼ ነው?

9. ለችግሮቹ መፍትሔ እንዴት ሊገኝ ይችላል?
10. የቅዱስት መጻፍቱ ጥቅሶች ምንን ያመለክታሉ?
11. የቅዱሳት መጻሕፍቱን መመሪያዎች በጥብቅ ብንጠብቅ ምን ውጤት እናገኛለን?
12. ትእዛዞቹን ብንጠብቅ የምናገኘው ጥቅምና ባንጠብቅ ደግሞ የሚደርስ ብን ችግር ምንና ምን ናቸው?
13. የደግነትን አጠቃላይ ትርጉም ግለጽ
14. በቅዱሳት መጻሕፍት መሠረት ደግነት ሲባል ምንን የመሳሰሉ ናቸው?
15. የእርዳታ ዐይነቶች ምንና ምንን የመሳሰሉ ናቸው?
16. ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የደግነት ምሳሌዎችን አቅርብ።
17. ለኅብረተሰቡና ለግለሰቦች እርዳታና አገልግሎት የሚያበረክቱ ምን ዐይነት ሰዎች ናቸው?
18. እነዚህ ሰዎች ምን ቢሆኑ ነው የበለጠ ሊሠሩ የሚችሉት?
19. ለምሳሌም አገልግሎት የሚሰጡ ባለሙያዎችን ጥቀስ።
20. ምን ምን ዐይነት የበጎ ፈቃድ አገልግሎቶች አሉ?
21. እነዚህን አገልግሎቶች የሚያበረክቱ ሰዎች ምን ምን ያስፈልጋቸዋል?
22. ያን ቢያገኙ ምን ውጤት ይኖረዋል?
23. የኑሮ ምሳሌ ለመሆን ምን ምን ሁለት መንገዶች አሉ?
24. ፍጹም መሆን አለመቻሉና ምሳሌነቱ በምን ይታረቃሉ?
25. ሰው ከእግዚአብሔር ጋር በሚኖረው ግንኙነትና ከሰዎች ጋር በሚኖረው ግንኙነት ምሳሌ የሚሆንበትን መንገድ ግለጽ።

አራተኛ ክፍል

ምዕራፍ 1

ትምህርተ ሃማኖት

የእግዚአብሔር አዳኝነት

ብሉይ ኪዳን፡- በብሉይ ኪዳን ስለ እግዚአብሔር አዳኝነት በሚነገርበት ጊዜ ከሰው ዐቅም በላይ ከሆነ ዓለማዊ ችግር ማዳን ማለት ነው። ለምሳሌ የእስራኤልን ሕዝብ ከግብጽ ባርነት ነጻ ማውጣቱ፣ እስራኤሎች ከእነርሱ የሚበልጡ ጠላቶቻቸውን ድል ለመንግዳት እንዲችሉ ማድረጉና ከሌሎችም ተመሳሳይ ዓለማዊ ችግሮች ማዳኑ የእግዚአብሔር አዳኝነት በመባል ይታወቃሉ።

ለዚህ አባባል ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ማስረጃዎች ያሉ ቢሆንም ለምሳሌነት ያኸል አንድ ብቻ ቀርቦአል።

«እግዚአብሔርም የእስራኤልን ልጆች እንዲህ አላቸው፡- ግብጻውያን፣ አሞራውያን፣ የአሞን ልጆች፣ ፍልስጥኤማዊያን፣ ሲዶናውያን፣ አማሌቃውን ማዖናውያን ባስጨነቁአችሁ ጊዜ ወደ እኔ ጮኻችሁ ከእጃቸው አላዳን ጓችሁምን?» (መሳ:ም:10፡ፋ:11-12)።

በብሉይ ኪዳን የሚቀርቡ አብዛኛዎቹ ጸሎቶች እግዚአብሔር ቀደም ብሎ ስለደረጋቸው ድርጊቶች ምስጋናና ለወደፊቱም ከተለያዩ የዚህ ዓለም ችግሮች እንዲያድን ልመና ናቸው (2ኛ:ሳሙ:ም:22 ፋ:2-20፣ 2ኛ:ዜ: መ: ም: 20 ፋ: 9፣ መዝ:7፣54፣59፣ ፅን:ም:1ፋ:2-4)።

አዲስ ችግሮች ባጋጠሙ ቍጥር አዲስ የማዳን ሁናቴ አስፈላጊ ነበር።

ሐዲስ ኪዳን፡- በሐዲስ ኪዳን የእግዚአብሔር አዳኝነት ሲባል ፈጥኖ የሚታወሰን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሰውን ሥጋ ለብሶ ለሰው ዘር ቤዛ መሆኑ ነው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከጥንቱ ማለት ከተወረሰው የአዳም ጌጢአት ተቤኸቶናል።

በቤተ ክርስቲያን እምነት ሰዎች የሚደኑት በጥምቀት አማካይነት ከሚያገኙት የእግዚአብሔር ልጅነት ወይም ከዳግም ልደት ነው። ይህንንም አባባል ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሲያረጋግጠው «ያመነና የተጠመቀ ይድናል፤ ያለመነ ግን ይፈረድበታል» ብሎአል (ማር:16፥16)።

ለድኅነት የግድ ጥምቀትና እንደገናም መወለድ አስፈላጊ መሆኑን በማያውቀው ጌታችን ለኒቆሌዎስ ሲገልጥለት እንዲህ ብሏል:-

«እውነት፣ እውነት እልሃለሁ፤ ሰው እንደገና ካልተወለደ በቀር የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም» (ዮሐ:ም:3ቀ:3)።

«እውነት፣ እውነት እልሃለሁ፤ ሰው ከውሃና ከመንፈስ ቅዱስ ካልተወለደ በቀር ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ሊገባ አይችልም» (ዮሐ:ም:3ቀ:5)።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስም የዳንነው በጥምቀትና በልጅነት መሆኑን ሲያብራራ እንዲህ ብሏል:-

«እኛ በሠራነው የጽድቅ ሥራ ሳይሆን በምሕረቱ አዳነን፤ ያዳነንም በአዲስ ልደት መታጠብና በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት በተገኘው መታደስ ነው» (ቲቶ:ም:3ቀ:5)።

«ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ባላችሁ ኅብረት በእምነት አማካይነት ሁላችሁም የእግዚአብሔር ልጆች ናችሁ። በጥምቀት ከክርስቶስ ጋር አንድ የሆናችሁ ሁሉ ክርስቶስን ለብላችኋል» (ገላ:ም:3ቀ:26-27)

በጥምቀት አማካይነት አዲስ ልደት፣ አዲስ ሕይወትና አዲስ ጸጋ እንቀበላለን። እነዚህም ስጦታዎች መንፈሳዊ ሕይወትን ለመኖር ያስችሉናል። ይሁን እንጂ እነዚህ ስጦታዎች ኃጢአትን እንዳንሠራ የሚከለክሉን፣ ከስሕተትና ከነቀፋ ነጻ የሚያደርጉን አይደሉም። እኛ በሥጋዊ ሰውነታችን እስከ አለን ድረስ ኃጢአትን እንዳንሠራ የሚያስገድደን ነገር አይኖርም። በጥምቀት አማካይነት የተቀበልነው የመታደስ ጸጋ በእግዚአብሔር አምሳል የተፈጠርንበትን የነጻ ፈቃድ ጸጋ አላስወገደውም። ደግ ወይም ከፋ የማድረጉ ነጻነት አሁንም ከእኛ ጋር አለ። በፍጹም ኃጢአት ለመሥራት የማንችለውና የጽድቅን አክሊል የምንገብናጸፈው በወዲያኛው የዘለዓለማዊ ሕይወት ብቻ ነው።

ከላይ የተገለጠውን አባባል የሚቃወሙ ወገኖች:- «ሰው ከመንፈስ ቅዱስ ከተወለደና በልቡም ካመነ በኋላ ሊጠፋ አይችልም» ይላሉ። ለዚህም አባባላቸው ማስረጃዎች ናቸው ብለው የሚያቀርቡአቸው የሚከተሉት ናቸው።

1. ሰው የሚደነው በእግዚአብሔር ጸጋ እንጂ በራሱ ድካምና ሥራ አይደለም (ሮሜ:8:29-30፥9፥16፥ ኤፌ:2፥8)።

2. እግዚአብሔር በሰው ልብ የሚዘራው ዘር የማይጠፋ ነው (1ኛ:ጴጥ:1፥23)።

3. «አማኝ የእግዚአብሔር ልጅ ስለሆነ እግዚአብሔር መንግሥቱን ያወርሰዋል» (ፊል:1፥2ኛ:ጢሞ:1:12፥ 1ኛ:ጴጥ:1፥3-5)።

4. ክርስቶስ ለተከታዮቹ የሚሰጠው ሕይወት የዘለዓለም ሕይወት ነውና ግንም ከእጁ ሊነጥቃቸው አይችልም (ዮሐ:10፥27-28)።

ለቀረቡት ማስረጃዎች የተሰጡ መልስች:-

1. ምንም እንኳ የሰው ልጆች በጎ ተግባር ከእግዚአብሔር ውለታ ጋር ለማነጻጸር ባይቻል፣ ይብዛም ይነስም እግዚአብሔር ከሰው ዘር የሚጠይቃቸው ግዴታዎች አሉ። ሰዎችም እነዚያን ግዴታዎች ካላሟሉ የእግዚአብሔርን ጸጋ ሊያገኙ አይችሉም። በማቴዎስ ወንጌል ም:25ቀ:15-30 ብንመለከት በመካሊቶች አሰጣጥ ምሳሌ በመክሊቱ የሠሩበት እንደተመሰገኑና ያልሠሩበት ግን እንደተወቀሰ እንመለከታለን። እንዲሁም በዚሁ ምዕራፍ ከቅጥር 1 እስከ 13 በተነገረው የዐሥር ደናግል ምሳሌ የተዘጋጁት አምስቱ ከሙሽራው ጋር ወደ ሠርጉ አዳራሽ አንደገቡና አምስቱ ያልተዘጋጁት ግን በሩ እንደተዘጋገባቸው እናነባለን። ታዲያ የምንደነው በጸጋ ብቻ ከሆነ ያ ገንዘቡን ቀብሮ የጠበቀው አገልጋይና አምስቱ ልጃገረዶች ለምን ከጓደኞቻቸው የተለየ ዕድል ፈንታ አጋጠማቸው? እንዲሁም ጌታ ስለፍርድ ቀን በማቴዎስ ወንጌል ም:25 ቀ:41-43 ላይ በሚገልጽበት ጊዜ በግራው በኩል ያሉትን:- «እናንተ ርጉማን ለሰይጣንና ለመላእክቱ ወደ ተዘጋጀ ወደ ዘለዓለም እሳት ከእኔ ወዲያ ሂዱ፤ ተርቤ አላበላችሁኝም፤ ተጠምቼ አላጠጣችሁኝም፤ እንግዳ ሆኜ አልተቀበላችሁኝም፤ ታርገዬ አላለበላችሁኝም፤ ታምሜና ታስሬ አልጠየቃችሁኝም ይላቸዋል» ብሎአል። ታዲያ፣ መዳን በጸጋ ብቻ ቢሆን ኖሮ እነዚያ በጎ ተግባር ያልፈጸሙት ሰዎች ባልተወቀሱም ነበር። ለጊዜው ብቻ ለማስረጃነት እነዚህ ይበቃሉ ተብሎ ነው እንጂ በዚህ ጉዳይ ላይ ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ማስረጃዎችን ለማቅረብ በተቻለ ነበር።

2. እዚህ ላይ ትክክለኛው ጥቅስ «ዳግመኛ የተወለዳችሁት ሕያው በሆነውና ለዘለዓለም ጸንቶ በሚኖረው በእግዚአብሔር ቃል ከማይጠፋው ዘር ነው እንጂ ከሚጠፋ ዘር አይደለም» የሚል ነው (1ኛ:ጴ:ም:1ቀ:23)።

ታዲያ፡ ይህ ጥቅስ የሚያመለክተው የእግዚአብሔርን ቃል ዘለዓለማዊነት ነው እንጂ ያ ዳግመኛ የተወለደ ሰው ኃጢአት አይሠራም ለማለት አይደለም። ይህም መሆኑን ለመረዳት በቅጥር 24 እና 25 ላይ በግልጽ ተብራርቶ እና ገኘዋለን።

«መጽሐፍ እንደሚለው፡- ሥጋ ለባሽ ሁሉ እንደ ሣር ነው፤ ክብሩም ሁሉ እንደ ዱር አበባ ነው፤ ሣሩም ይደርቃል፤ አበባውም ይረግፋል፤ የእግዚአብሔር ቃል ግን ለዘለዓለም ጸንቶ ይኖራል።»

3. የተሰጡት ሦስት ጥቅሶችና የተሰጡበት ዓላማ አይመሳሰልም።

4. እግዚአብሔር ለሰው ልጆች የሚሰጠው ተስፋ ሁልጊዜ ከግዴታ ጋር የተያያዘ ነው፤ በዚህም መሠረት የጌታችን ተከታዮች እስከመጨረሻ ተገቢ ሆነው ቢገኙ ነው የዘለዓለምን ሕይወት የሚሰጣቸው። ለምሳሌ ይሁዳ ከዐሥራ አንዱ የጌታችን ደቀ መዛሙርት ጋር ዕድል ፈንታ ተሰጥቶት ነበር። ነገር ግን ብቁ ሆኖ ስላልተገኘ ቦታውን ሌላ ሰው ወሰደበት።

ሰው ከመንፈስ ቅዱስ ከተወለደ በኋላ በጸጋ የዳነ ስለሆነ ኃጢአተኛ ሊሆን አይችልም የሚሉት ወገኖች አብዛኛውን ጊዜ የሚያቀርቡት ማስረጃ የቅዱስ ጳውሎስን አባባሎች ነው። አባባሎቹንም ቃል በቃል ከመውሰድ በቀር ምንም ዓይነት ትርጓሜ ሊሰጡአቸው ፈቃደኞች አይደሉም።

ወደ ሮሜ ሰዎች በላከው መልእክቱ ም:7:ቀ:14-24 እርሱ የሚፈልገውን ሳይሆን እርሱ የማይፈልገውን ነገር እንደሚያደርግ በመግለጥ በሰውነቱ ውስጥ ስላለው ትግል ይናገራል። በወጪረሻም እኔ ምንኛ ጉስቋላ ሰው ነኝ? ከዚህ ሚች ሰውነትስ ማን ያድነኛል በማለት ብስጭቱን ይገልጻል።

ድነናል፤ ወይም ጸድቀናል ብለው ለሚመጸደቁ ሰዎች ትምህርት ይሆናቸው ዘንድ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ የሚከተለውን ምክር ሰጥቶአል።

«በትሕትና ተሞልታችሁ ሌሎች ሰዎች ከእናንተ እንደሚሻሉ አድርጋችሁ ቅጥጥ እንጂ ወገን በመለየትና በራስ ወዳድነት ወይም ያለ እኔ ማን አለ በሚል ትምክሕት ምንም ነገር አታድርጉ» (ፊል:ም:2ቀ:3)።

ታላቁ ሐዋርያ ቅዱስ ጳውሎስ እርሱ ራሱ ድኝአለሁ፤ ወይም ጸድቄአለሁ የሚል ሳይሆን ስለራሱ በሚናገርበት ጊዜ በምን ዓይነት ትሕትና እንደሚናገር ቀጥለን እንመልከት፡-

«ይህን ሁሉ ገና አላገኘሁም፤ ወይም በዚህ ሁሉ ፍጹም ሆኜአለሁ ለማለት አልችልም፤ ይሁን እንጂ ኢየሱስ ክርስቶስ እኔን የእርሱ አድርጎ ያዘጋጀልኝን ሽልማት ለማግኘት ወደፊት በመሮጥ እተጋለሁ። ወንድሞቼ ሆይ፡ ገና ወደዚያ እንደደረሰሁ አልቁጥርም፤ ነገር ግን አንድ ነገር አደርጋለሁ፤ ይኸውም በስተኋላዬ የነበረውን እየረሳሁ በፊቱ ያለውን ለመያዝ እተጋለሁ» (ፊል: ም3ቀ:12-13)።

ታዲያ ቅዱስ ጳውሎስን የሚያከብር የክርስቶስ አገልጋይ ራሱን በዚህ ዓይነት ትሕትና ሲያቀርብና ሌሎችንም ሲመክር የመጽሐፉን መንፈስ ሳይሆን ፊደሉን ብቻ መሠረት በማድረግ ድነናል፤ ጸድቀናል፤ ኅጢአት አንሠራም ማለትን ምን አመጣው።

«ፊደል ይገድላል መንፈስ ግን ሕይወትን ይሰጣል» (2ኛ:ቆሮ:3:6)።

የእግዚአብሔር ልጅነትን ከተቀበሉ በኋላ በፍጹም አይጠፉም ብለው ለሚከራከሩ ሰዎች ቅዱሳት መጻሕፍት ቀጥተኛ መልስ ስለሚሰጡአቸው ይህን ማስረጃ አተኩረው ቢመለከቱት መልካም ነው። እንዲያውም ቀድሞውንም ቢሆን ከልብ ያላመኑ ስለነበረ ነው እንጂ ባልጠፉም ነበር ይላሉ።

ቅዱስ መጽሐፍ ግን ምን እንደሚል እንመልከት፡-

«ከመንገድ የወጡትን ሰዎች ወደ ንስሐ መመለስ እንዴት ይቻላል? እነዚህ ሰዎች ከዚህ በፊት ብርሃን በርቶላቸው ነበር፤ ለማያወውንም ስጦታ ቀምሰው ነበር፤ ከመንፈስ ቅዱስም ጋር ተካፋዮች ሆነው ነበር፤ የእግዚአብሔርን መልካም ቃልና የሚመጣውን ዓለም ኅይል ቀምሰው ነበር፤ ከዚህ ሁሉ በኋላ ከመንገድ ከወጡ፡ እነርሱ የእግዚአብሔርን ልጅ እንደገና ስለሚሰቅሉትና ስለሚያዋርዱት እነርሱን ወደ ንስሐ መመለስ አይቻልም» (ዕብ: ም:6ቀ:4-6)።

ከሐዋርያው ከቅዱስ ጳውሎስ ሌላ ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስም በሚቀጥሉት አባባሎቹ በማስረጃነት ተጠቅሶአል።

«የእግዚአብሔር ባሕርይ በውስጡ ስለሚኖርና፡ ከእግዚአብሔርም ስለተወለደ የእግዚአብሔር ልጅ የሆነ ኃጢአት አይሠራም፤ ሊሠራም አይችልም» (1ኛ:ዮሐ:ም:3ቀ:9)።

«የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ስለሚጠብቀው የእግዚአብሔር ልጅ የሆነ ሁሉ ደጋግሞ ኃጢአት እንደማይሠራ እናውቃለን፤ ሰይጣንም አይነካውም» (1ኛ:ዮሐ: ም: 5 ቀ: 18)።

ከላይ የተገለጹት ጥቅሶች የሚያመለክቱት አንድ ሰው የልጅነትን ጸጋ ከታደለ በኋላ በፍጹም ኃጢአት አይሠራም ለማለት ሳይሆን ኃጢአት ቢሠራ ያን ኃጢአት የሚሠራው በእግዚአብሔር ልጅነቱ አይደለም ለማለት ነው። ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ ሰው ሁሉ ኃጢአተኛ መሆኑን ደኅና አድርጎ ያውቃል። ከላይ የቀረቡት ጥቅሶች የራሳቸው ትርጓሜ ስላላቸው ነው እንጂ ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ በዚህ በአንደኛ መልእክቱ ቃል በቃል ከተወሰደው ከእነዚህኛዎቹ አባባሎች ተቃራኒ የሆነ አባባል ባላቀረበም ነበር።

«የልጁ የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአት ሁሉ ያነጻናል። ኃጢአት የለብንም ብንል ራሳችንን እናታልላለን፤ እውነትም በእኛ ውስጥ የለም። ኃጢአታችንን ለእግዚአብሔር ብንናዘዝ፤ እርሱ ታማኝና ጻድቅ ስለሆነ ኃጢአታችንን ሁሉ ይቅር ይልልናል፤ ከበደላችንም ሁሉ ያነጻናል» (1ኛ: ዮሐ: ም: 1 ቀ: 7-9)።

ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ በዚህ መልኩ ሰው ሁሉ ኃጢአተኛ መሆኑን አረጋገጠ እንጂ ዳግመኛ የተወለደ በፍጹም ኃጢአት አይሠራም በማለት አልጸናም።

ድነናል፤ ጸድቀናል፤ በፍጹም ኃጢአት አንሠራም ብለው ከሚያቀርቡ አቸው የቅዱስ ጳውሎስ አባባሎች መካከል የሚከተሉት ይገኙባቸዋል:-

«በጥምቀት ከእርሱ ጋር በተቀበርን ጊዜ የእርሱ ሞት ተካፋዮች ሆነናል፤ ስለዚህ ክርስቶስ በአብ ክብር ከሞት እንደተነሣ እኛም በአዲስ ሕወት እንኖራለን» (ሮሜ: ም: 6: ቀ: 4)።

«እናንተ የመሞት ያኽል ከኃጢአት እንደተለያችሁና በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት ግን ለእግዚአብሔር በሕይወት እንደምትኖሩ አስቡ» (ሮሜ: ም: 6: ቀ: 11)።

«አሁን እናንተ የምትኖሩት ከጸጋ በታች እንጂ ከሕግ በታች ስላልሆነ ኃጢአት ሊገዛችሁ አይችልም» (ሮሜ: ም: 6: ቀ: 14)።

ከላይ በቀረቡት ሦስት ጥቅሶች ውስጥ ግሦቹ የሚያመለክቱት ታሪካዊ ማረጋገጫ ሳይሆን ምክርን ወይም ትእዛዝን ነው። በመጀመሪያው ጥቅስ ላይ

በአዲስ ሕይወት እንኖራለን ሲል በአዲስ ሕይወት እንኑር ለማለት ነው። በሁለኛው ጥቅስ በሕይወት እንደ ምትኖሩ አስቡ ያለው ለእግዚአብሔር በሕይወት ኑሩ ለማለት ነው። በሦስተኛው ጥቅስ ደግሞ ኃጢአት ሊገዛችሁ አይችልም ማለት ኃጢአት ሊገዛችሁ አይገባም ለማለት ነው።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ታዲያ፡ በቀጥታ በትእዛዝ ወይም በምክር አነጋገር መናገር ሲችል ለምን እንደተፈጸመ ታሪካዊ ትረካ አድርጎ አቀረበው?

ትምህርቶችን በሰሚዎች ጎሊና ለመቅረጽና ተቀባይነትን ለማረጋገጥ ምክርን ወይም ትእዛዛዊ አነጋገርን እንደተፈጸመና ወይም በእርግጥ እንደ ሚፈጸም ጉዳይ አድርጎ ማቅረብ የብዙ ሰባኪዎች ዘዴ ነው። ለምሳሌ በስብከታቸው መካከል ለእኛ ለአማኞች ሁሉ የጽድቅ አክሊል ተዘጋጅቶልናል ይላሉ። በሰሚዎቹ ጎሊና እንዲቀረጹ ለማድረግ፣ ልክ አይደለም? ብለው ይጠይቃሉ።

እያንዳንዳችን በእግዚአብሔር መንገድ ለመራመድ ተዘጋጅተናል ካሉ በኋላ ልክ አይደለም? ብለው ይጠይቃሉ።

ሌሎችም ተመሳሳይ መግለጫዎችን ይሰማሉ፤ ሲያስፈልግም ይጠይቃሉ።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስም በሮሜ መልእክቱ ም: 6: ላይ ያቀረባቸው መግለጫዎች ተመሳሳይ ናቸው። ይህም አባባል ትክክል መሆኑን የምንረዳው ከእነዚያ ከመግለጫዎቹም ጋር በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ምክር መስጠቱ ነው።

«ኃጢአት በሚሞተው ሰውነታችሁ ላይ ሥልጣን እንዲኖረውና ለሥጋ ምኞትም ተገዥ እንዲያደርጋችሁ አትፍቀዱለት። እንዲሁም የሰውነታችሁን ክፍሎች የዐመፅ መሣሪያ አድርጋችሁ ለኃጢአት አታስገዙ፤ ነገር ግን ከሞት እንደተነሣችሁ ራሳችሁን ለእግዚአብሔር አቅርቡ፤ የሰውነታችሁንም ክፍሎች ሁሉ የጽድቅ መሣሪያ አድርጋችሁ ለእግዚአብሔር አስገዙ» (ሮሜ: ም: 6: ቀ: 12-13)።

እነዚያ ሦስቱ መግለጫዎች ቃል በቃል መወሰድ የሚገባቸው ቢሆኑ ኖሮ እነርሱ ለደኅንነትና ለጽድቅ ማረጋገጫ ስለሆኑ በዚያው ምዕራፍ ውስጥ ሌላ ምክር መስጠት ባለስፈለገም ነበር።

ስለዚህ ከመጽሐፉ መንፈስ ሳይሆን ከመጽሐፉ ፊደል ተነሥተን የተሳሳተ ሐሳብ ከማቅረብ እንጠንቀቅ።

አማላጅነት

የአማላጅነት ትርጉም:- ማማለድ ማስታረቅን ይመስላል። ማስታረቅ ሲባል ሁለት የተጣሉ ሰዎችን አንተም ተው፤ አንተም ተው ብሎ ማስማማት ሲሆን አማላጅነት ግን ትንሽ ከዚህ ለየት ይላል። አንድ ሌላውን ሰው ያስቀየመ በደለኛ አንድም ጥፋቱን በመገንዘብ፤ ወይም ካስቀየመው ሰው በኩል የነበረውንና ሊኖረው የሚችለውን ጥቅም ስለሚቀርበት፤ ወይም ደግሞ ከዚያ ካስቀየመው ሰው ጋር በሰላም ካልኖረ ችግር ሊደርስበት ስለሚችል አስታርቆኝ ብሎ አማላጅ ይልካል። አማላጅ በመላክ ፈንታ ራሱ ሄዶ ይቅርታ የማይጠ ይቀው አንድም ያስቀየመውን ሰው ከማክበሩ የተነሣ በቀጥታ መሄድን እንደድፍረት በመቀጠሩ፤ ወይም ያን ሰው በጣም በማስቀየሙ እንደት አድርጌ ዐይኑን ለማየት እችላለሁ ብሎ በመፍራት፤ ወይም ደግሞ ያ አማላጅ የሚላክበት ሰው በደረጃው ከፍ ያለ ከመሆኑ የተነሣ በቀላሉ ሊያገኘው የማይ ችል በመሆኑ ነው።

አማላጅ ሆኖ የሚላከውም ሰው አግባብቶ እሺ ለማሰኘት ተሰሚነት ያለው ሰው መሆን ይኖርበታል።

አማላጅነት የሚለውን ቃል ትርጉም በተመለከተ የተደረገው ገለጻ እስከዚህ ድረስ ይብቃና ልንወያይበት ወደተነሣነው ወደ ቅዱሳን አማላጅነት እንመለስ።

ስለቅዱሳን አማላጅነት:- ኃጢአተኛው የቅዱሳንን አማላጅነት የሚ ፈልገው ከፍተኛ ኃጢአት በመሥራቱ በቀጥታ ወደ እግዚአብሔር ሄዶ ይቅርታ መለመን እግዚአብሔርን እንደመዳፈር ስለሚቆጠረው ነው። ይህም ድርጊት እግዚአብሔርን በጣም የማክበር ትሕትና ነው እንጂ የአምላክን ክብር ለፍጡር አሳልፎ መስጠት አይደለም።

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አስታራቂነትና የቅዱሳን አማላጅነት ልዩነት:- አንዳንድ ወገኖች ክርስቶስ አማላጃችን ስለሆነ ሌላ አማላጅ አያስፈልገንም ይላሉ። ይህን በሚሉበት ጊዜ ማስረጃ ብለው ከሚያቀርቡአቸው ጥቅሶች መካከል የሚከተሉት ይገኙባቸዋል።

«እንዴት መጸለይ እንደሚገባን ስለማናውቅ መንፈስ ቅዱስ በድካማችን ይረዳናል፤ በቃል ሊገለጥ በማይችል መቃተት ያማልደናል» (ሮሜ:8፥26)።

«እግዚአብሔር አንድ ነው፤ በመካከል ሆኖ እግዚአብሔርንና ሰውን የሚያስታርቀውም አንድ ነው፤ እርሱም ሰው የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው» (1ኛ:ጢሞ:ም:2ቀ:5)።

«ስለዚህ እነርሱን ለማማለድ ለዘላለም ሕያው ሆኖ ስለሚኖር በእርሱ አማካይነት ወደ እግዚአብሔር የሚመጡትን ሁሉ በፍጹም ሊያድናቸው ይችላል» (ዕብ:7፥25)።

«ልጆቼ ሆይ፥ ይህ የምጽፍላችሁ ኃጢአት እንዳትሠሩ ብዬ ነው፤ ነገር ግን ማንም ሰው ኃጢአት ቢሠራ በአብ ዘንድ ጠበቃ አለን፤ እርሱም ጻድቁ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው» (1ኛ:ዮሐ:ም:2ቀ:1)።

መንፈስ ቅዱስ በድካማችን እንደሚረዳንና ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በለበሰው ሥጋ ቤዛ ሆኖ መለኮትንና ትሰብእትን ማስታረቁ የታወቀ ነው። በዕብ ራውያን መልእክት የተገለጠው ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ የአሮን ልጆች የሆኑትን ካህናት ከጌታችን ዘላለማዊ ክህነት ጋር ያነጻጸረበት ነው እንጂ ለአ ማላጅነት የቀረበ ጥቅስ አይደለም። ሐዋርያው ዮሐንስ ክርስቶስ በአብ ዘንድ ጠበቃችን መሆኑን የገለጠው በደሙ ያዳንን መሆኑን ለማመልከት ነው። ይህንንም ግልጽ ሲያደርገው:- «የልጁ የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአታችን ሁሉ ያነጻናል» ብሎአል (1ኛ:ዮሐ:ም:1 ቀ:7)።

ስለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተነገረው አማላጅነት ስለ እኛ በደል ዋጋ የከፈለበት ቤዛነት ነው እንጂ ከቅዱሳን አማላጅነት ጋር ተመሳሳይ አይደለም። ይኸውም ከዘመናት በፊት ነቢዩ ኢሳይያስ እንዲህ ብሎ ትንቢት የተናገረለት ነው:-

«እኛ እያንዳንዳችን ከመንገድ በመባዘን እንደ ጠፉ በጎች ሆነን ነበር፤ እያንዳንዳችን በየራሳችን መንገድ ሄደን ነበር፤ ነገር ግን እኛ ልንቀበለው የሚገባንን ቅጣት ሁሉ በእርሱ ላይ አኖረ» (ኢሳ:ም:53ቀ:6)።

በዚህም መሠረት አምላክ የሰውን ሥጋ ለብሶ ያደረገውን ቤዛ ሆኖ ማስታረቅ ማንኛውም ፍጡር ሊያከናውነው የማይችል በመሆኑ አስታራቂ አቸን ወይም አማላጃችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው አስኝቶታል። የክርስቶስን አማላጅነት አስታራቂነት ብንለው የተሻለ ይሆናል።

የቅዱሳን አማላጅነት ግን አምላክ በደላችንን ይቅር ይልልን ዘንድ እንዲጸልዩልን እግዚአብሔር ላከበራቸው ቅዱሳን የምናቀርበው ምልጃ ነው። ታዲያ እነርሱን በመለመን ፈንታ ለምን በቀጥታ እግዚአብሔርን አትለምኑም

ብለው የሚጠይቁን ጠያቂዎች አሉ። ለእነርሱ የምንሰጠው መልስ ከእኛ ጸሎት ይልቅ የቅዱሳን ጸሎት በእግዚአብሔር ዘንድ የበለጠ ተቀባይነት ስላለው ነው ብለን ነው። ይህንንም የምንለው ቅዱሳት መጻሕፍትን መሠረት በማድረግ ነው እንጂ ከራሳችን ያፈለቅነው ሐሳብ አይደለም። እግዚአብሔርም የቅዱሳትን ጸሎት የሚቀበል መሆኑን በመግለጥ ሰዎችን ወደ አማላጆች እንዴት አድርጎ እንደላከ በሚከተሉት ማስረጃዎች እንመልከት፡-

«አሁን ግን ሴቲቱን ለባልዋ መልሰህ ስጥ፤ እርሱ ነቢይ ስለሆነ እንዳትሞት ይጸልይልሃል፤ እርሱን መልሰህ ባትሰጥ ግን እንደምትሞት ዕውቅ፤ አንተ ብቻ ሳትሆን፤ ሕዝብህም በሙሉ ታልቃላችሁ» (ዘፍ:ም:20ቀ:7)።

«ስለዚህ አሁን ሰባት ወይፈኖችና ሰባት አውራ በጎችን ይዛችሁ ወደ ባሪያዬ ወደ ኢዮብ ሂዱ፤ እዚያም ስለራሳችሁ ኃጢአት የሚቃጠል መሥዋዕት አቅርቡ፤ ባሪያዬ ኢዮብ ይጸልይላችኋል፤ እኔ ጸሎቱን ስለምቀበል በበደላችሁ መጠን አልቀጣችሁም» (ኢዮ:ም:42ቀ:8)።

አማላጆችን አንድ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው እንጂ የፍጡር አማላጅነት አስፈላጊም ጠቃሚም አይደለም የሚሉት ወገኖች ይህን የእግዚአብሔርን ምስክርነት ምን ትርጉም ይሰጡት ይሆን? እኔ የኢዮብን ጸሎት ስለምቀበል ሂዱ እርሱ ይጸልይላችሁና ይቅርታ አደርግላችኋለሁ አለ እንጂ ሌላ ሰው ሳይሆን ራሳችሁ ብቻ ጸልዩ አላለም። እንዲሁም አቢሜሌክን አብርሃም ነቢይ ስለሆነ እንዳትሞት ይጸልይልሃል ብሎታል። እኛ እኮ ቅዱሳንን ወደ እግዚአብሔር እንዲያማልዱን እንለምናቸዋለን እንጂ የእግዚአብሔርን ክብር ሰጥተን አናመልካቸውም። አክብሮት ደግሞ አምልኮ አይደለም። እኔ ወደ እግዚአብሔር ፊት ለመቅረብ ብቃት ስለሌለኝ የቅዱሳን አማላጅነት ያስፈልገኛል ማለት በትሕትና እግዚአብሔርን ማክበር ነው እንጂ የእግዚአብሔርን ክብር ለፍጡር አሳልፎ መስጠት አይደለም።

የቅዱሳን ክብርና ዕውቀት፡- ቅዱሳን የእኛን ፍላጎት እንዴት ዐውቀው ሊረዱን ይችላሉ? የሚሉ ጥያቄዎች በየጊዜው ይነሳሉ። እግዚአብሔር ለቅዱሳን ዕውቀትንና ክብርን ሰጥቶአቸዋል።

ለምሳሌ ነቢይ ኤልሳዕ በዚህ ዓለም በነበረ ጊዜ ደቀ መዝሙር ግያዝ በመሥጢር ከሶርያዊው ንዕማን ስጦታ መቀበሉን እንዴት እንዳወቀ በሁለተኛው መጽሐፈ ነገሥት:ም:5ቀ:25-27 ይመለከቷል።

ከሶርያ ንጉሥ ባለሚሎች አንዱ ለንጉሡ ስለኤልሳዕ እንዲህ ሲል ነገረው፡- «ጌታ ሆይ፥ እንዲህ አይደለም፤ ነገር ግን በእልፍኝህ ውስጥ ሆነህ የምትናገረውን በእስራኤል ዘንድ ያለ ነቢይ ኤልሳዕ ለእስራኤል ንጉሥ ይነግረዋል» (2ኛ:ነገ:ም:6ቀ:12)።

በረሀቡ ጊዜ የእስራኤል ንጉሥ ሊያስገድለው መልእክተኛ መላኩን ኤልሳዕ ዐወቀ። (2ኛ:ነገ:ም:6ቀ:13)።

በዚሁም ዓዓይነት ሐዋርያው ጴጥሮስ የሐናንያንና የሰጴራን ምሥጢራዊ ስምምነት ዐውቆ ቀጣቸው (የሐ:ሥ:ም:5ቀ:3እና:9)።

ቅዱሳን በዚህ ዓለም በሥጋቸው እንዳሉ ይህን ያኸል ምሥጢር የማወቅ ችሎታ ካላቸው ከሥጋቸው ተላቅቀው በሰማይ በሚሆኑበት ጊዜ ማምንኛ የበለጠ ዕውቀት ሊኖራቸው እንደሚችል መገመት ይቻላል።

ቅዱሳን ከዚህ ዓለም ከተለዩ በኋላ የዚህን ዓለም ሁኔታና የእኛን ፍላጎት እንዴት ሊያውቁ ይችላሉ? የቅዱሳን ነፍስ ከሥጋቸው መለየት የበለጠ የሚያውቀው እንጂ የማያውቁ አያደርጋቸውም። እነርሱም ሕያዋን እንጂ ሚቾች አይሆኑም። ስለዚህ ነው ጌታ ከሰዱቃውያን ጋር ይነጋገር በነበረ ጊዜ እግዚአብሔር የአብርሃም፣ የይስሐቅና የያዕቆብ አምላክ ነው ሲባል እነዚህ የቀድሞ አባቶች ሕያዋን ስለሆኑ ነው እንጂ እርሱ የሙታን አምላክ ስለሆነ አይደለም ያለው (ማቴ:ም:22ቀ:31 - 32)።

ስለዚህ መላእክትም ሆኑ ቅዱሳን በዚህ ዓለም ስለላለው ሁኔታ የሚያውቁ መሆናቸውን ከሚገልጹት የቅዱሳት መጻሕፍት ማስረጃዎች መካከል የሚከተሉት ይገኙባቸዋል።

«ጸጋውና ምሕረቱ ከቅዱሳን ጋር እንደሆነና የተመረጡትንም እንደሚያከብራቸው ይህን ሰዎቹ አይተው አልተረዱትም፤ በአእምሮ አቸውም አላኖሩትም። ስለዚህ የሞተው ጻድቅ ባልሞቱት ኃጢአተኞች ላይ ይፈርዳል» (ጥብብ :ም:4ቀ:15-16)።

«እግዚአብሔርም እንዲህ አለኝ፡- (ሙሴና ሳሙኤል እንኳ በፊቱ ቆመው ቢማልዱ ለዚህ ሕዝብ ምሕረት አላደረግም፤ ስለዚህ ከፊቱ ወዲያ እንዲሄዱ አድርግ» (ኤር:ም:15ቀ:1)።

ይህ አባባል የሚያመለክተው ከኤርምያስ ዘመን ከብዙ ጊዜ በፊት የሞቱት ሙሴና ሳሙኤል ስለ እስራኤል ሕዝብ እግዚአብሔርን ይማጸኑ የነበሩ

መሆናቸውን ነው። ስለዚህ ሙሴና ሳሙኤል ከሞቱ በኋላ በዚህ ዓለም የነበረው ሁናቴ ዐውቀው ለአማላጅነት በእግዚአብሔር ፊት የቆሙ መሆናቸውንና ከዚህ ዓለም የተለያዩትም ቅዱሳን የእኛን ችግር ዐውቀው የሚያማልዱን ለመሆናቸው በሙሴና በሳሙኤል ሁናቴ ልንረዳ እንችላለን።

በሁለተኛው ዜና መዋዕል ምዕራፍ 21 ላይ የይሁዳ ንጉሥ ኢዮራም ብዙ ኃጢአት በመሥራቱ ከዓመታት በፊት በእሳት ሠረገላ ወደሰማይ ተወሰደ የነበረው ነቢዩ ኤልያስ የተግሣጽና የማስጠንቀቂያ ደብዳቤ ላከለት (2ኛ ዜ. ም:21ቀ:12-14)።

ኤልያስ በእሳት ሠረገላ ወደ ሰማይ ከመወሰዱ በፊት በነቢይነት የእርሱ ተተኪ እንዲሆን የተወሰነለትን ኤልሳዕን እንዲቀበው በእግዚአብሔር ታዘዘ። የታዘዘውም የእርሱ ተተኪ እንዲሆን እንጂ ከእርሱ ጋር ወይንም እርሱ ማለት ኤልያስ እያለ እንዲሠራ አይደለም (1ኛ ነገ. 19:16)። ኤልያስ ከመወሰዱ በፊት ኤልሳዕ አንዳችም የትንቢት ሥራ እንደሠራ አልተገለጠም።

የይሁዳ ንጉሥ ኢዮሳፍጥ በነገሠ በአሥራ ስምንተኛው ዓመት የእስራኤልን ንጉሥ ኢዮራምን ለመርዳት በወጣ ጊዜ እንዲህ ሲል ጠየቀ፡- «በእርሱ አማካይነት እግዚአብሔርን መጠየቅ እንድንችል በዚህ አንድ ነቢይ የለምን?»

ከንጉሥ ኢዮራም ሠራዊት አዛዥዎች አንዱ፡- «ቀድሞ የኤልያስ ረዳት የነበረው የሣፋጥ ልጅ ኤልሳዕ አለ» ሲል መልስ ሰጠ (2ኛ ነገ 3: 11)። እነዚህ ከላይ የቀረቡት ጥቅሶች የሚያመለክቱት ኤልያስ ወደ ሰማይ የተወሰደው ከኢዮሳፍጥ ንግሥ ከዐሥራ ስምንተኛው ዘመን በፊት መሆኑን ነው (2ኛ ነገ 3: 11)።

ኢዮሳፍጥ የነገሠበት ዘመን ኻያ አምስት ዓመት ነው (1ኛ ነገ. 22: 41-41)። ኤልያስም ደብዳቤ የጻፈው ኢዮሳፍጥ ከሞተ በኋላ የእርሱ ዙፋን ለወረሰው ለልጁ ለኢዮራም ነው (1ኛ ዜ. መ. 21:12-15)።

ከላይ በቀረቡት የቅዱሳት መጻሕፍት ማስረጃዎች መሠረት ነቢዩ ኤልያስ ለንጉሥ ኢዮራም ደብዳቤ የጻፈለት ወደ ሰማይ ከተወሰደ ቢያንስ ከሰዓት ዓመት በኋላ ነው።

በትንቢት ዘካርያስ ም:1ቀ:12 እና 16 ላይ የእግዚአብሔር ሙልአክ ስለ ኢዮሩሳሌም ከተማ ይቅርታ ለምኖ እግዚአብሔር ልመናውን የተቀበለው መሆኑ ተገልጦአል።

«መልአክቻቸው ዘወትር በሰማይ ያለውን የአባቱን ፊት ስለሚያዩ ከእነዚህ ከታናናሾቹ አንዱንም እንዳትንቁ ተጠንቀቁ» (ማቴ:ም:18ቀ:10)።

«ንስሐ በሚገባ አንድ ኃጢአተኛ ምክንያት በእግዚአብሔር መላእክት ዘንድ ደስታ ይሆናል እላችኋለሁ» (ሉቃ:ም:15ቀ:10)።

በሉቃስ ወንጌል ምዕራፍ 16 ላይ አብርሃምና ባለጸጋው ሲነጋገሩ ባለጸጋው በዚህ ዓለም በነበረበት ጊዜ በተደላና በደስታ እንደኖረና አልዓዛር ግን በችግር እንደኖረ አብርሃም ገልጦአል። ታዲያ አብርሃም ስለእነአልዓዛር የዚህ ዓለም ኑሮ እንዴት ሊያውቅ ቻለ። እንዲሁም ባለጸጋው በዓለም ላይ ሰላላት ወንድሞቹ አስቦ አብርሃምን በለመነው ጊዜ ሙሴና ነቢያት አሉላቸው ባሉታል። ታዲያ፣ ሙሴና ነቢያት የተነሡት አብርሃም ከሞተ ከብዙ ዘመን በኋላ ሲሆን የእነርሱ መጻሕፈት መኖራቸውን እንዴት ሊያውቅ ቻለ?

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ከሞት በኋላ ስለሚኖረን ዕውቀት ሲያብራራ እንዲህ ብሏል፡-

«አሁን በመስታወት እንደምናየው ዐይነት በድንግዝግዝ እናያለን፤ በዚያን ጊዜ ግን በግልጥ እናያለን፤ አሁን የማውቀው በከፊል ነው፤ በዚያን ጊዜ ግን እኔ የምታውቀውን ያኽል ዕውቀት ይኖረኛል» (1ኛ:ቆሮ:ም:13ቀ:12)።

ሌሎች የቅዱሳት መጻሕፍት ማስረጃዎች፡-

1. እግዚአብሔር የሰዶምን ከተማና ሕዝብዋን በኃጢአታቸው ምክንያት ሊደመስሳቸው መወሰኑን ለአብርሃም ነገረው። በዚህ ጊዜ አብርሃም በከተማው ውስጥ 50 ደጋግ ሰዎች ቢኖሩ ከተማይቱን በሙሉ በመደምሰስ ደጎችን ከከፋዎች ጋር አብረህ ታጠፋለህን? በማለት ምልጃውን ጀመረ። እግዚአብሔርም ጎምሳ ደጋግ ሰዎች ቢገኙ ለጎምሳዎቹ ስል ከተማይቱን አላጠፋትም አለው። አብርሃምም ከእግዚአብሔር ጋር ንግግሩን በመቀጠል ደጋጎቹ ሰዎች አርባ አምስት፣ አርባ፣ ሠላሳ፣ ዐሥር ቢሆኑ እያለ በከተቱ ውስጥ ዐሥር እንኳ ደጋጎች ሰዎች ቢኖሩ ከተማይቱን እንደማያጠፋ እግዚአብሔር ቃል ገባለት። ይሁን እንጂ ዐሥር እንኳ ደጋጎች ሰዎች በከተማይቱ ውስጥ ስላልተገኙ ከተማይቱ ተደመሰሰች። ይህም ታሪክ የሚያመለክተው እግዚአብሔር ምን ያህል የወዳጅ፣ ምልጃ የሚቀበል መሆኑን ነው (ዘፍ: ም:18 ቀ:26-32)። «እግዚአብሔር አብርሃምን አሰበ፤ ሎጥንም ከጥፋት አዳነው» (ዘፍ:19:29) ።

2. የእስራኤል ሕዝብ ጣዖት ሠርቶ በማምላክ ከአምላኩ ከእግዚአብሔር ሕግ ባፈነገጠ ጊዜ እግዚአብሔር በሰና ተራራ ላይ ከእርሱ ጋር ለነበረው ለሙሴ ምን እንዳለውና ሙሴም በአማላጅነቱ እንደምን አድርጎ ለእስራኤል ሕዝብ ምሕረትን እንዳስገኘ የሚገልጸውን ታሪክ እንመልከት፡-

«እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፡-ከግብጽ ምድር መርተህ ያወጣኸው ሕዝብህ ራሱን ስላረከሰ ፈጥነህ ውረድ፤ እነርሱ እንዲከተሉት ካዘዘኛቸው መንገድ ወዲያውኑ ወጥተዋል፤ ከቀለጠ ወርቅ ጥጃ ሠርተውም ሰግደውለታል፤ መሥዋዕት አቅርበውለት ከግብጽ ምድር ያወጣን አምላካችን

ይህ ነው ብለዋል። እነርሱ ምን ያኽል አንገተ ደንዳኖች እንደሆኑ እኔ ዐውቃለሁ፤ አሁንም እነሆ በእነርሱ ላይ እጅግ ተቀጥቼ ላጠፋቸው ስለተ ዘጋጀሁ ቀጣዩን ለመግታት አታሰብ፤ አንተንና ዘርህን ግን ታላቅ ሕዝብ አደርጋለሁ። ሙሴ ግን እግዚአብሔር አምላኩን በመማለድ እንዲህ አለ፡- እግዚአብሔር ሆይ፣ በብርቱ ክንድህና በታላቅ ኅይልህ ከግብጽ ምድር ያወጣኸውን ሕዝብህን እስከዚህ የምትቆጣው ስለምንድነው? ግብጻውያን ከግብጽ ምድር መቶቶ ያወጣቸው ለክፉ ነገር ማለት በተራራ ላይ ሊገድ ላቸውና ፈጽሞ ሊያጠፋቸው ነው እያሉ መዘባበቻ እንዲያደርጉን ለምን ትፈቅዳለህ? አሁንም ከቀጣህ ወደ ምሕረት ተመለስ፤ ይህንንም ሁሉ ጥፋት በሕዝብህ ላይ አታምጣ። አገልጋዮችህን አብርሃምን፣ ይስሐቅንና ያዕቆብን አስብ፤ ዘራቸውን እንደሰማይ ከዋክብት ልታበዛውና የተስፋይቱንም ምድር ለዘላለም ርስት አድርገህ ልትሰጣቸው በመሐላ የገባህላቸውንም ቃል ኪዳን አስብ። ስለዚህ እግዚአብሔር ከቀጣ ወደ ምሕረት ተመልሶ ሊያመጣቸው የነበረውን ቅስፍት እንዲገታ አደረገ» (ዘደ.ም:32ቀ:7-14)።

«ምንም እንኳ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ሁለት ጊዜ ተገልጦለት ባዕዳን አማልክትን እንዳያመልክ ያዘዘው ቢሆን ሰሎሞን ለእግዚአብሔር አልታዘዘም፤ ይልቁንም ከእግዚአብሔር እየራቀ ሄደ፤ ስለዚህም እግዚአ ብሔር በሰሎሞን ላይ ተቆጣ፤ እንዲህም አለው፡- (ከእኔ ጋር የገባኸውን ቃል ኪዳን ሆን ብለህ ስላፈረስክና ትእዛዜንም ስላልፈጸምክ መንግሥትህን ከአንተ ወስጄ ከአገልጋዮችህ ለአንዱ ልሰጠው ወስኜአለሁ፤ ይሁን እንጂ ለአባትህ ለዳዊት ስል ይህን የማደርገው ባለሀበተ ዘመን ሳይሆን በልጅህ መንግሥት ጊዜ ይሆናል፤ ከልጅህም ቢሆን መንግሥቱን በሙሉ አልወስድበትም። ለአገልጋዩ ለዳዊትና ለራሴ ርስት እንድትሆን ለመረጥኋት ለኢየሩሳሌም ከተማ ስል አንድ ነገድ እተውለታለሁ» (1ኛ:ነገ:ም:11ቀ:9-13)።

ይህ የእግዚአብሔር መግለጫ የሚያመለክተው ሰሎሞን እንኳ ቢበድል የእግዚአብሔር ቅን ታዛዥ ስለነበረው ስለአባቱ ስለዳዊት ሲል ቅጣቱን የሚያቃልለት መሆኑን ነው።

4. በሁለተኛው መጽሐት ነገሥት ፡ም:13ቀ:21 ላይ እንደተገለጠው አንድ ትኩስ ሬሳ በነቢዩ በኤልሳዕ መቃብር ላይ ሲጥሉት ከሞት ተነሥቶአል። ይህ ነቢይ የተቀበረ አጥንቱ እንኳ ሙት የሚያስዛ ከሆነ ነፍሱም ምንኛ ታላቅ ተአምር ታደርግ።

5. «እግዚአብሔር በጣም አስደናቂ የሆኑ ተአምራትን በጳውሎስ እጅ ያደርግ ነበር። በዚህም ምክንያት የጳውሎስን አካል የነካውን ልብስና መሐረብ እየወሰዱ በሽተኞችን ሲያስነኩላቸው ከበሽታቸው ይፈወሱ ነበር፤ ርኩሳን መናፍስትም ይወጡላቸው ነበር» (የሐ:ሥ:ም19ቀ:11-12)።

6. ነቢዩ ሳሙኤል ከሞተ በኋላ ነው በሳኦል ላይ የሚደርሰውን ችግር ዘርዘሮ ያስረዳው (1ኛ:ሳሙ: ም:28ቀ:15-19)።

ሐዋርያው ጳውሎስ በሥጋው ሆኖ ይህን ያኽል ተአምራት ያደርግ ከነበረ ነፍሱ የቱን ያኽል የከበረች እንደሆነች እናስተውል።

ነቢዩ ሳሙኤል ከሞተ በኋላ የሳኦልን የወደፊት ዕድል ፈንታ መናገሩ የቅዱሳንን ነፍሳት ክብርና ዐዋቂነት ያመለክታል።

ማጠቃለያ:- የቅዱሳን አማላጅነት ማለት አንድ ኃጢአተኛ የኃጢአቱን ከባድነት በመገንዘብ በቀጥታ ወደ እግዚአብሔር ፊት መቅረብ እግዚአብሔርን እንደመዳረር አድርጎ ስለሚቈጥረውና የቅዱሳን ጸሎት ደግሞ ከእርሱ ከራሱ ጸሎት ይበልጥ ተሰሚነት ስላለው ቅዱሳን እንዲያማልዱት መለመንና ቅዱሳኑ ደግሞ በበኩላቸው ስለዚያ ሰው የሚያቀርቡት ምልጃ ማለት ነው።

አንዳንድ ሰዎች ክርስቶስ አማላጃችን ስለሆነ ሌላ አማላጅ አያስፈልገንም ይላሉ። ክርስቶስ አማላጃችን ወይም አስታራቂአችን ነው የተባለው ምሥጢረ ሥጋዊን በሚመለከት ነው እንጂ ከቅዱሳን አማላጅነት ጋር ግንኙት ያለው ሆኖ አይደለም። የሰው ዘር ሁሉ በአዳምና በሔዋን ላይ የተላለፈውን የእርግማንና የሞት ፍርድ ወርሶ ስለነበረ ማንኛውም ፍጡር ሊረዳው ባልቻለ ጊዜ ዘላለማዊው የእግዚአብሔር ልጅ የሰውን ሥጋ ለብሶ ያንን የሞት ዕዳ በለበሰው ሥጋ በመሞት ከፈለገን። በዚህም ቤዛነቱ አምላክንና የሰውን ዘር አስታረቀ። የክርስቶስ አማላጅነት የተባለውም ይህ ነው እንጂ በተራ አማላ ጅነት ደረጃ ልናስበው አይገባም። እርሱ አምላክ ነው፤ እርሱ ተለማኝ ነው። ከአብና ከመንፈስ ቅዱስ ጋር በመለኮታዊ አንድነቱ ምልጃ የሚቀርብለት መሆኑን አንርሳ።

ቅዱሳን ግን እግዚአብሔር ያከበራቸው ፍጥረቶች ናቸው። እነርሱ እንዲያማልዱን የምንተጋበት ዋናው ምክንያት የእነርሱ ጸሎት ከእኛ ጸሎት የበለጠ ተቀባይነት ያለው በመሆኑ ነው። ይህንንም አባባል ጌታ ራሱ አረጋ ግጦታል።

ሦስቱ የኢዮብ ወዳጆች እግዚአብሔርን ቅር ባሰኙ ጊዜ ከእግዚአብሔር የተሰጣቸው ትእዛዝ እኔ የእርሱን ጸሎት ስለምቀበል ወደባሪያዬ ወደ ኢዮብ ሂዱና ይጸልይላችሁ ተብሎ ነው። እንዲሁም እግዚአብሔር ለአቢሜሌክ የነገረው አብርሃም ነቢይ ስለሆነ እንዳትሞት ይጸልይልሃል ብሎ ነው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የቅዱሳንን ክብርና ተቀባይነት ለደቀ መዛሙርቱ ሲያረጋግጥላቸው፡- «እናንተን የሚሰማ እኔን ይሰማል፤ እናንተን የማይቀበል እኔን አይቀበልም» ብሎአቸዋል (ሉቃ:10:16)።

በሕይወት ያሉም ሆኑ ከዚህ ዓለም በሞት የተለዩ ቅዱሳን አማላ ጅነታቸውን ስንጠይቅ የሚያውቁት በተፈጥሮ ዕውቀታቸው ሳይሆን በእግዚ አብሔር ፈቃድና በመንፈስ ቅዱስ እርዳታ ነው።

ለምሳሌ ነቢዩ ኤልሳዕ የአገልጋዩን የግያዝን ምሥጢራዊ ድርጊት ማወቁ፣ ሐዋርያው ጴጥሮስ ደግሞ የሐናንያንና የሰጴራን ምሥጢራዊ ስምምነት ማወቁ

እግዚአብሔር ምን ያኽል ለቅዱሳኑ ዕውቀትን የሰጣቸው መሆኑን ያመለክታል።

እግዚአብሔር የቅዱሳንን ምልጃ ምን ያኽል የሚቀበል መሆኑን ከሚያመለክቱት ምሳሌቶች መካከል ደግሞ የአብርሃምንና የሙሴን አማላ ጅነት ይመለከታል።

አብርሃም ከእግዚአብሔር ጋር በመደራደር ከ50 ሰዎች እስከ 10 ሰዎች ድረስ እንኳ በሰዶም ከተማ ውስጥ ቢገኙ ከተማይቱን እንደማያጠፋ እግዚአብሔር ቃል ገብቶለታል።

እስራኤላውያን በበደሉ ጊዜ እግዚአብሔር ሊያጠፋቸው ከወሰነ በኋላ በሙሴ ጸሎት ይቅርታ አድርጎላቸዋል።

ከሞቱም በኋላ ሙሴና ሳሙኤል ለእስራኤል ሕዝብ ለማግለድ በእግዚአብሔር ፊት መቆማቸው ተገልጿል።

በእነዚህና በሌሎችም የተለያዩ ማስረጃዎች መሠረት የቅዱሳን አማላ ጅነት በቅዱሳን መጻሕፍት ማስረጃዎች የተደገፈና ቤተ ክርስቲያንም የምታስተምረው ትምህርት ነው።

ጥያቄዎች

1. በብሉይ ኪዳን አዳኝነት ሲባል ምን ማለት ነው?
2. በብሉይ ኪዳን ከሚቀርቡት አብዛኛዎቹ ጸሎቶች ስለምን ጉዳይ ናቸው?
3. በሐዲስ ኪዳን ውስጥ የእግዚአብሔር አዳኝነት ሲባል ፈጥኖ የሚታወሰን ምንድነው?
4. በቤተ ክርስቲያን ትምህርት መሠረት ሰዎች የሚድኑት እንዴት ነው?
5. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የድኅነትን ማረጋገጫ መንገድ የተናገረው እንዴት ብሎ ነው?
6. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለኒቆዴሞስ ስለድኅነት ምን ብሎ ገለጠለት?
7. መንፈሳዊ ሕይወትን ለመኖር ሚያስችሉን ምን ምን ናቸው?

8. እነዚህስ ስጦታዎች ኃጢአት እንዳንሠራ የማይከለክሉን፣ ከስሕተትና ከነቀፋ ነጻ የማያወጡን እንዴት ነው?

9. በእግዚአብሔር አምሳል የተፈጠርንበት ጸጋ የትኛው ነው?

10. ኃጢአትን ለመሥራት የማንችለው የት ስንሆን ነው?

11. ኃጢአትን ልንሠራ አንችልም የሚሉ ወገኖች የሚያቀርቡአቸው 5 ሐሳቦች ምን ምን ናቸው?

12. ሰው የሚድነው በእግዚአብሔር ጸጋ እንጂ በራሱ ሥራ አይደለም ለሚለው ሐሳብ መልስ ስጥ።

13. እግዚአብሔር በሰው ልብ የሚዘራው ዘር የማይጠፋ ነው ለሚለው ሐሳብ መልስ ስጥ።

14. ክርስቶስ ለተከታዮቹ የሚሰጠው ሕይወት የዘለዓለም ሕይወት ነውና ማንም ከእጁ ሊነጥቃቸው አይችልም ለሚለው ሐሳብ መልስ ስጥ።

15. ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በሰውነቱ ውስጥ ትግል የሚካሄድ መሆኑን የገለጠው ምን ብሎ ነው?

16. ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ምን ብሎ ትሕትናን አስተማረ?

17. ስለራሱስ በትሕትና የተናገረው ምን ብሎ ነው?

18. ልጅነትን ከተቀበሉ በኋላ ከድኅነት መንገድ ስለወጡ ሰዎች ምን ተባለ?

19. በ1ኛ ዮሐንስ ም:3።9 እና:ም5።18 ላይ ለተጠቀሱት ጥቅሶች ምን ትርጉም ተሰጠ?

20. ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ ምን ብሎ እነዚህ ጥቅሶች ተቃራኒ ሐሳብ አቀረበ?

21. ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በሮሜ መልእክቱ ምዕራፍ 6።4፣ 11 እና 14 ላቀረባቸው ጥቅሶች ምን ትርጓሜ ተሰጣቸው?

22. ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በትእዛዝ ወይም በምክር አነጋገር በማቅረብ ፈንታ ለምን እንደ ሆነና እንደሚሆን ነገር አድርጎ አቀረበው?

23. ለዚህስ ማስረጃው ምንድነው?

24. የአማላ ጅነት ትርጉም ምንድነው?

- 25. አንድ ሰው አማላጅ በመላክ ፈንታ ለምን ራሱ ይቅርታ አይጠይቅም?
- 26. አማላጅ የሚሆን ሰው ምን ዓይነት ሰው መሆን አለበት?
- 27. የቅዱሳን አማላጅነት ማለት ምን ማለት ነው?
- 28. የጌታችንና የቅዱሳን አማላጅነት በምን ይለያል?
- 29. እግዚአብሔር ያዘዛቸውን ሁለት የአማላጅነት ምሳሌዎች አስረዳ።
- 30. ነቢዩ ኤልሳዕ ምን ምሥጢር ዐወቀ?
- 31. ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ ምን ምሥጢር ዐወቀ?
- 32. ቅዱሳን ከሞቱ በኋላ የሚያማልዱ ለመሆናቸው ሁለት የማስረጃ ጥቅሶችን አቅርብ።
- 33. በዚህ ዓለም ያልነበረና ለንጉሥ ኢዮራም የማስጠንቀቂያና ተግግጽ ደብዳቤ የጻፈለት ነቢይ ማነው?
- 34. ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ከሞት በኋላ ስለሚኖረው ዕውቀት ምን አለ?
- 35. አብርሃም ለማን አማላጅ ሆኖ ምን ስምምነትን አገኘ?
- 36. ሙሴ ለማን አማላጅ ሆኖ ምን አገኘ?
- 37. ሰሎሞን ስለአባቱ ስለ ዳዊት ሲባል ምን ተደረገለት?

ምዕራፍ 2

መጽሐፍ ቅዱስ

ብሉይ ኪዳን

የሙሴ መወለድ:- እግዚአብሔር ለቀድሞዎቹ የእስራኤል አባቶች ለአባርሃም፣ ለይስሐቅና ለያዕቆብ በገባው የተስፋ ቃል መሠረት የእስራኤል ሕዝብ በግብጽ በኖረበት በሁለት መቶ ዓመቶች ውስጥ ብዙ ሕዝብ ሆነ። በዚያን ጊዜ በግብጽ አዲስ ንጉሥ ተነሥቶ ለግብጽ ሕዝብ አንዲህ ብሎ ተናገረ:- «እነሆ፣ የእስራኤል ሕዝብ ከእኛ በርትቶአል። እነርሱ ከጠላቶቻችን ጋር እንዳይተባበሩብንና ከአገር እንዳይወጡ ኑ እንጨቅናቸው።» ግብጻውያንም

ወንዶች ልጆች ሁሉ ወደ ወንዝ እንዲጣሉ ትእዛዝ አስተላለፈ። በዚህም ተስፋ ያደረገው አንድም ዕብራይውያንን ለማጥፋት፣ ያም ባይሆን ዕድገታቸውን ለመግታት ነበር።

በዚህ ጊዜ አንዲት ዕብራዊት ሴት አንድ ወንድ ልጅ ወለደች። በጣም መልክ መልካም መሆኑንም አይታ ለሦስት ወር ደበቀችው። ከዚያ ይበልጥ ልታቁየው አለመቻልዋን በተረዳች ጊዜ አንድ ቅርጫት ሠርታ በዚያ ውስጥ በማስተኛት ወስዳ በወንዝ ዳር አስቀመጠችው። የሕፃኑ እኅት ራቅ ብላ በመቆም የሚደርስበትን ነገር ለማየት ትጠባበቀው ነበር። እነሆ፣ በዚያን ጊዜ የፈርዖን ሴት ልጅ ለመታጠብ ወደ አባይ ወንዝ ወረደች። ልዕልቲቱም በቀጫማዎች መካከል ቅርጫት ስላየች አገልጋዮቿን ልካ አስመጣችው። ቅርጫቱንም ሲከፍቱት አንድ መልክ መልካም ሕፃን ሲያለቅስ አገኘት። እርስዋም ራርታለት ይህ ከዕብራውያን ሴቶች አንድዋ የወለደችው መሆን አለበት አላች። የሕፃኑም እኅት ቀርባ ይህን ሕፃን የምታጠባልህ አንዲት ዕብራዊት ሴት ልጥራልሽን አለቻት። ልዕልቲቱም እሷ አለቻት። ልጅቱም ሄደ እናትዋን ጠራች። ልዕልቲቱ ለሕፃኑ እናት ይህን ልጅ ወስደሽ አጥቢልኝና ደመወዝሽን እከፍልሻለሁ አለቻት። ባደገም ጊዜ ወደ ንጉሠ ቤት ተወስዶ ልዕልቲቱ እንደ እናት ሆነችው (ዘጸ:ም:2፡፳:1-10)።

ሙሴ ለደትና ዕድገት (ዘጸ: ም: 2 ቍ:1-10)

የሙሴ ሽሽት:- ሙሴ በፈርዖን ቤተ መንግሥት የግብጻውን ጥበብ ሁሉ እየተማረ ዐደገ። ይሁን እንጂ የወንድሞቹን የዕብራውያንን ችግር ባየ ጊዜ እነርሱን ለመርዳት ወሰነ። እርሱም በክፉው ንጉሥ ቤተ መንግሥት ከመኖር ይልቅ ከወንድሞቹ ጋር መቸገርን መረጠ። የቤተ መንግሥቱን የተንደላቀቅ ኑሮ ትቶ ለእስራኤላውያን ወዳጅ መሆኑን በግልጥ አሳወቀ። ንጉሡ ይህን በሰማ ጊዜ ሊገድለው ፈለገ፤ እርሱ ግን ወደ ምድያም አገር ሸሽቶ ሄደ። ወደዚያም ሄዶ የዮቶር ሰባት ሴቶች ልጆች ለበጎቻቸው ውሃ ለመቅዳት በመጡበት ጉድጓድ አጠገብ ዐርፎ ነበር። ሴቶቹ በጎቻቸውን ይዘው ሲመጡ ሌሎች እረኞች መጥተው አስቸገሩአቸው። በዚህ ጊዜ ሙሴ ተከላከለላቸውና በጎቻቸውን አጠጣላቸው። ከዚያም ወደቤታቸው ተመልሰው ሲሄዱ አባታቸው እንዴት ዛሬስ በቶሎ መጣችሁ አላቸው። እነርሱም አንድ ግብጻዊ ከሚያስቸግሩን እረኞች ተከላክሎልን በጎቻችንንም ውሃ አጠጣልን አሉት። ዮቶርም ታዲያ፣ ያ ሰው የት አለ? ጥሩትና እንጅራ ይብላ አላቸው። ሙሴም ወደ ቤት ገባና ከዮቶር ጋር ለመኖር ተስማማ። አርባ ዓመትም በዚያ ኖሮ፣ ዮቶርም ሲጋራ የተባለች ልጁን ዳረለት (ዘጸ: ም:2ቍ:11-25)።

በቍጥቋጦ መካከል የእሳት ነበልባል:- ሙሴ የሀማቱን የዩትሮን በጎች ያሰማሪ ነበር። አንድ ቀን በጎቹን ይዞ እስከገብረብ ተራራ ድረስ ሄደ። እዚያም ከቍጥቋጦ መካከል በነበረ የእሳት ነበልባል ውስጥ ጌታ ተገለጠለት። ሙሴ እሳት እየነደደ ቍጥቋጦው የማይቃጠል መሆኑን ያያል። እርሱም ይህ ቍጥቋጦ ለምን እንደማይቃጠል ሄጄ አያለሁ አለ። ሙሴ ወደ ቍጥቋጦው እየሄደ ሳለ «ሙሴ፣ ሙሴ»፣ የሚለውን የጌታን ድምፅ ከሚነድደው ቍጥቋጦ ሰማ። እርሱም አቤት አለ። እግዚአብሔርም ወደ እዚህ አትቅረብ አለው። የቆምሀበት ምድር የተቀደሰ ስለሆነ ጫማህን አውልቅ፤ እኔ የአባቶችህ፣ የአብርሃም፣ የይስሐቅና የያቆብ አምላክ ነኝ አለው።

ሙሴም የእግዚአብሔርን ፊት ላለማየት በፍርሃት ፊቱን ሸፈነ። «በግብጽ ምድር የሕዝቤን ጭንቀት ስላየሁ ከግብጻውያን እጅ አውጥቼ ማርና ወተት ወደምታፈሰሰው ምድር ላስገባቸው ወስኜአለሁና ወደ ግብጽ ንጉሥ ሄደህ ሕዝቡን ነጻ አንዲለቀቅ ንገረው» ብሎ አዘዘው።

ሙሴ ግን እኔ ማን ነኝ ወደ ግብጽ ንጉሥ ሄጄ እስራኤልን ነጻ የማወጣ ሲል መለሰለት። እግዚአብሔርም እኔ ከአንተ ጋር አሆናለሁ አለው። ሙሴ እስራኤላውያን እንደማያምኑትና ማን እንደላከው እንደሚጠይቁት ገለጸ። እግዚአብሔርም «እኔንኝ» ልኮኛል በላቸው አለው። ሙሴም አያምኑኝም እንዲያውም ጌታ አልላከህም፤ እርሱም አልተገለጠልህም ብለው ቃሌን አይሰሙኝም ሲል መለሰ። በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር በእጅህ የያዘከው ምንድነው? ብሎ ጠየቀው። ሙሴም በትር ነው ብሎ መለሰ። ጌታም ወደ መሬት እንዲጥለው ነገረው። ሙሴ በትሩን በጣለው ጊዜ ወደ እባብነት ስለተለወጠ ፈርቶ ሸሸ። ጌታ ግን ጠርቶት ጅራቱን ያዘው አለው። ሙሴም ጅራቱን በያዘው ጊዜ እንደገና ወደ በትርነቱ ተመለሰ። እግዚአብሔርም ይህንና ሌሎችንም ምልክቶችን በእስራኤል ልጆች ፊት ብታደርግ ያምኑሃል ሲል ለሙሴ ነገረው። ሙሴ ግን አሁንም የንግግር ችሎታ የሌለውና አፋም ኩልታፋ መሆኑን በመግለጥ ተቃውሞውን ቀጠለ። በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር የሰውን አፍ የፈጠረ ማን ነው? ዱዳና ደንቆሮንስ የፈጠረ ማን? ዐይን ያለውንና ዕውርንስ የፈጠረ ማን ነው? እኔ አይደለሁምን? ስለዚህ ሂድና ምን እንደምትናገር እኔ አስተምርሃለሁ አለው። ሙሴም ጌታ ሆይ እባክህ ሌላ ሰው ላክ ብሎ ለመነ። ጌታ በሙሴ ላይ ተቈጥቶ ወንድምህ አሮን ንግግር ዐዋቂ ነው፤ ቃሌን ለእርሱ ንገረውና እርሱ ስለ አንተ ሆኖ ይናገራል አለው። ስለዚህ ሙሴ ወደ ግብጽ ተመለሰ፤ አሮንም ስለ ሙሴ መምጣት እግዚአብሔር ገልጾለት ሙሴን ሊቀበለው ወጣ።

ሙሴ የእግዚአብሔርን ቃል ሁሉ ለአርን ነገረው። ሁሉም ሄደው የእስራኤልን ልጆች በማሰባሰብ የደረሰባቸውን ችግር እግዚአብሔር እንደተመለከተላቸው አርን ነገራቸው። ሙሴም የብትሩንና ሌሎችን ምልክቶች አሳያቸው። ሰዎቹም አምነው ለእግዚአብሔር ሰገዱ።

ጦቢት :- ከንፍታሌም ነገድ የሆነ በአሦር ንጉሥ በሰልምናሶር ዘመን የተማረከ አንድ ጦቢት የተባለ አይሁዳዊ ነበረ። እርሱም ተማራኪ ወገኖቹን የሚያጽናና እና የሚረዳ ደግ ሰው ነበር። ንጉሡ ሰልምናሶር ከሞተ በኋላ ልጁ ሰናክሬም ነግሥ ተማራኪ የአይሁድ ወገኖችን እያስገደለ ሬሳቸውን በአደባባይ ያስጥል ጀመር። ጦቢት ግን የሚያገኛቸውን የተጣሉ ሬሳዎች ወስዶ በቤቱ እየደበቀ ሰው ሳያየው በሌሊት ይቀብራቸው የነበረ መሆኑን ንጉሡ በሰማ ጊዜ በጦቢት ላይ የሞት ፍርድ ፈረደበት። ጦቢት ግን ስለተሸሸገ ሊያገኘው አልቻለም። ይህ ከሆነ ከአርባ ቀን በኋላ የራሱ ልጆች ሰናክሬምን ገደሉት። በዚህ ጊዜ ጦቢት ከተደበቀበት ወጣ። በአይሁድ ስደተኞች ላይ ይደረግ የነበረው በደል ግን አላቋረጠም። ጦቢትም ለወገኖቹ ያደርግ የነበረውን እርዳታና ተገድለው የሚጣሉትን አስከሬኖች መቅበሩን ቀጠለ።

ተስፋ የቈረጡትን ሲያበረታታ፣ የተቸገሩትን ሲረዳ፣ ተገድለው የተጣሉትን ሲቀብር በመቈቱ አንድ ቀን በጣም ደክሞት መጥቶ በአጥር ግቢው በግድግዳው አጠገብ ተኛ። ከተኛበት ግድግዳ በላይ ወርቅ መኖራቸውን ሳያውቅ ዐይኑን ከፍቶ ተኝቶ ነበር። የወርቅ ትኩስ ኩስ በዐይኑ ላይ ወደቆ አሳወረው። ይህ ከሆነ በኋላ ምንም ለማድረግ ስላልቻለ ሚስቱ ሐና የድካም ሥራ እየሠራች ቤቱን ታስተዳድሮ ጀመር።

ይህ የመግሳቄል ሁናቴ በአስተሳሰቡ ላይ ተስፋ የመቀረጥ ዝንባሌ አሳደረበት። ስለዚህም በቅርቡ እንደሚሞት ገምቶ ልጁን ጦቢትን በመጥራት እንዲህ አለው:- እኔ በምሞትበት ጊዜ በክብር ቅበረኝ። እናትህን አክብረህ ተንከባከባት። እርስዎም ስትሞት በእኔ አጠገብ ቅበራት። የእግዚአብሔርን ትእዛዞች ሁሉ ፈጽም። የሚዶን ከፍል በምትሆን የራጊስ አገር ሰው በሆነው በግብርያል ልጅ በገባኤል ዘንድ ዐደራ ያስቀመጥሁት ዐሥር የብር መክሊት አለ። ያን ገንዘብ ሄደህ አምጣ ብሎ አዘዘው። ልጁም አባቱ ሆይ፣ ትእዛዝህን ሁሉ አክብራለሁ አለ። ጦቢት ያባቱን ትእዛዝ ለመፈጸም ወደ ራጊስ የሚሰደውን ሰው ለመፈለግ ወዲያው ከቤቱ በወጣ ጊዜ መልአኩ ፍፋኤል በአንድ ወጣት ተመስሎ ተገናኘውና እርሱ እንደሚመራው ቃል ገባለት። ጦቢትና ጦቢያም ሊቀ መላእክት ፍፋኤል መሆኑን ሳያውቁ የአገልግሎቱን ዋጋ እንደሚሰፍሉት ቃል ገቡለት። እግዚአብሔር መገንገዳቸውን እንዲያቃላቸው ጦቢት ከመረታቸው በኋላ መልአኩና ጦቢያ ተቆላቸውን ተጠሉ። ወደ

ማታ ጊዜ ወደ ጤግሮስ ወንዝ ደረሱ። ጦቢያ እግሩን ሊታጠብ ወደ ወንዙ ዳር ሲወርድ አንድ ትልቅ ዓሣ አደጋ ሊጥልበት ቃጣው። መልአኩ ግን ያን ዓሣ ያዘው ብሎ ጦቢያን አዘዘው። ጦቢያም ዓሣውን ይዞ ወደ ውጭ አወጣው። እንደገናም መልአኩ የዓሣውን ጉበት፣ ሐሞቱንና ልቡን አውጥተህ ለመድኅኒትነት ያዘው ብሎ ጦቢያን አዘዘው። ጦቢያም እንደታዘዘው አደረገ። ከዚያም ጦቢያ እሳት በማንደድ ከዓሣው ጠብሶ ከተመገቡ በኋላ የቀረውን ጨው አድርጎበት ለስንቅ እንዲሆን ያዘው።

ጉዞአቸውን በመቀጠል ወደ አንድ ከተማ በደረሱ ጊዜ ጦቢያ ወዴት እንደርብሎ መሪውን ጠየቀው። መልአኩም እዚህ ሣራ የተባለች ልጅ ያለችው ራጉኤል የተባለ አንድ የአንተ ዘመድ አለ። ሣራም ለአንተ ሚስት እንድትሆንህ እግዚአብሔር የወሰነው ጉዳይ ነው አለው። ጦቢያ ግን እርስዋ እኮ ሰባት ባሎች አግብታ ሰባቱም እንደባልና ሚስት ከእርስዋ ጋር ሳይገናኙ ስለሞቱ ያ ዕድል ፈንታ እኔም ይደርስብኝና ወላጆቼን በሐዘን ወደ መቃብር አወርዳቸዋለሁ ብሎ ስጋቱን ለመልአኩ ገለጠለት። መልአኩ ግን አይዞህ በማለት ያ ችግር በእርሱ ላይ እንደማይደርስ አረጋገጠለት። የሣራን ሰባት የቀድሞ ባሎች የገደለውን አስማንድዮስ የተባለውን ሰይጣን መልአኩ ፍፋኤል ካባረረው በኋላ ጦቢያና ሣራ ያለ ችግር ተጋቡ።

ጦቢያ ከሣራ ጋራ ተጋብቶ ሁለት ሳምንት ከማሳለፉ በፊት እንዳይሄድ የሣራ አባት አስምሎት ስለነበረ ዐሥሩን የብር መክሊት ከገባኤል ዘንድ እንዲያመጣለት አዛርያ ብሎ የሚጠራውን መልአኩን ፍፋኤልን ላከው። መልአኩም ሄዶ ገንዘቡን ይዞ መጣ። ከሰርጉም ከሁለት ሳምንት በኋላ ወደ ጦቢያ ቤተሰብ ተመለሱ። ጦቢያ ከዓሣው ሆድ በወጣው ሐሞት በመልአኩ በፍፋኤል ምክር መሠረት የአባቱን የጦቢትን ዐይን ባሽ ጊዜ የጦቢት ዐይን ድኖ ለማየ ቻለ።

ከዚህ በኋላ ከተገኘው ሁብት ሁሉ ግማሹን የጦቢያ መሪ ለሆነው ሰው ለመስጠት ጦቢትና ጦቢያ በመስማማት ሐሳቡን ቢያቀርቡለት እርሱ ሰው አለመሆኑንና የጦቢትን ቤተሰብ ለመርዳት ከእግዚአብሔር የተላከ ከሰባቱ ሊቃነ መላእክት አንዱ ፍፋኤል መሆኑን ከገለጠላቸውና ከአስደስታቸው በኋላ ከፊታቸው ተሰወረ።

ከእነዚህም ነገሮች በኋላ ጦቢት 42 ዓመቶች በመኖር በቤተሰቡ የደስታ ኑሮ ተሳትፎ አድርጎአል። ከዚህ ዓለም በሞት የተለየውም የዕድሜ ባለጸጋ ሆኖ በአንድ መቶ ሁለት ዓመቱ ነው።

ነቢዩ ዮናስ:- እግዚአብሔር ለአረማውያን ምሕረት ለማድረግ ፈቅዶ ነቢዩን ዮናስን ወደ ነነዌ ከተማ ሄዶ ንስሐ እንዲገቡ ያስተምራቸው ዘንድ አዘዘው። የነነዌ ከተማ ሕዝብ ክፋት በጣም ስለበዛና እግዚአብሔርን ስላስቆጣ ስለንስሐ ስበክ አለው።

እግዚአብሔር ይቅር ባይ መሆኑን ዮናስ ስለሚያውቅና እርሱም ሄዶ ለነነዌ ሰዎች ቢሰብክ ንስሐ ይገቡና እግዚአብሔር ይቅርታ ያደርግላቸው ይሆናል ብሎ ሰጋ። የሰጋበትም ምክንያት እነርሱ ይቅርታ ከተደረገላቸው እርሱ እንደ ሐሰተኛ ነቢይ እቁጠራለሁ ብሎ ስለራሱ ክብር በማሰብ ነው። ስለዚህ ዮናስ ከእግዚአብሔር ለመሸሽ ብሎ ወደ ተርሴስ በሚሄድ መርከብ ተሳፈረ። እግዚአብሔር ግን ታላቅ ማዕበል አስነሥቶ መርከቢቱ ልትሰጥም ተቃረበች።

በዚህ ጊዜ መርከቦች የመርከቡን ክብደት ለማቃለል ብለው በመርከቡ ውስጥ የነበረውን ዕቃ ሁሉ እያወጡ ጣሉ። እያንዳንዱም ሰው ለሚያምንበት አምላክ ይጻፈደ ጀመረ። ዮናስ ተኝቶ ስለ ነበረ የመርከቡ አዛዥ ወደ እርሱ ሄዶ ስለምን ተኝተሃል? ምናልባት እግዚአብሔር ያድነን እንደሆነ ለአምላክህ ጻልይ አለው። መርከቦች ግን ማዕበሉ እያየለ መሄዱን ባዩ ጊዜ ይህ ችግር የመጣበን በማን ምክንያት መሆኑን ለማወቅ ዕጣ እንጣል አሉ። ዕጣውን በጣሉ ጊዜ ዕጣው በዮናስ ላይ ወጣ። ከዚያ በኋላ ዮናስ ኃጢአቱን ተናገሞ እኔን ወደ ባሕሩ ከጣላችሁኝ ሰላም ታገኛላችሁ አላቸው። መርከቦች ግን እርሱን ወደ ባሕር ከመጣል ይልቅ ወደ አንድ ቦታ አድርሰው ሊያወርዱት ፈልገው ነበር። ይሁን እንጂ ማዕበሉ በጣም ተጠናክሮ ስለነበረ ወደየትም ቀዝፈው ለመሄድ አልቻሉም። በመጨረሻ ዮናስን ወደ ባሕሩ ሲጥሉት ወዲያው ማዕበሉ ቆመ፤ ባሕሩም ጸጥ አለ። በዚያኑ ጊዜ እግዚአብሔር አንድ ትልቅ ዓሳ ዮናስን እንዲውጠው አደረገ። ዮናስም በዓሳው ሆድ ውስጥ እንዳለ እግዚአብሔር ያድነው ዘንድ ጸለየ። እግዚአብሔርም ጸሎቱን ሰምቶ ዓሳው ከባሕሩ ውጭ በአንድ ደረቅ ቦታ እንዲተፋው አደረገ።

እግዚአብሔርም ለሁለተኛ ጊዜ ዮናስን ወደ ትልቁ ከተማ ወደ ነነዌ ሄዶ ንስሐን እንዲሰብክ ነገረው። ዮናስም ሳያመነታ ነነዌ ከሦስት ቀን በኋላ ትደመሰሳለች በማለት አስተማረ። የነነዌም ሰዎች በኃጢአታቸው ተጸጸተው ከትልቁ ጀምሮ እስከ ትንሹ ድረስ ማቅ ለብሰው። ዐምድ ነስንሰው ጸሙ። እግዚአብሔርም ንስሐቸውን በተመለከተ ጊዜ ይቅርታ አድርጎ ሳያጠፋቸው ቀረ። በዚህ ጊዜ ዮናስ ከከተማው ጥቂት ራቅ ብሎ በመሄድ የሚሆነውን ነገር እየተጠባበቀ ነበር። እግዚአብሔር ለነነዌ ሰዎች ይቅርታ ያደረገ መሆኑን በተረዳ ጊዜ እንደ ሐሰተኛ ነቢይ እቁጠራለሁ በሚል ምክንያት በጣም ተበሳጩ። እግዚአብሔር ግን ነቢዩ የሚበሳጭበት ምክንያት ትክክል

አለመሆኑን ሊያስረዳው ፈልጎ እርሱ ባረፈበት ቦታ ለሚያቃጥለው ፀሐይ መጠለያ ይሆነው ዘንድ ቅል አበቀለለት የቅሉም ተክል ፀሐዩን ስለተከላከለለት ደስ አለው። በሚቀጥለው ቀን ግን እግዚአብሔር የቅሉን ተክል ሥር የሚበላ ትል ስለላከበት ተክሉ ደረቀ። ከዚያም ፀሐይ በወጣ ጊዜ ፀሐዩ ስላቃጠለው በጣም ተበሳጭቶ ሞቱን ተመኘ። በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር ሠርተህ፣ ለፍተህ ላላበቀልኸው ቅል ይህን ያክል የምታዝን ከሆነ አንድ መቶ ሃያ ሺህ ሕዝብ ለሚኖሩበት፣ ግራና ቀኙንም ለይተው የማያውቁ ሕፃናትና ብዙ እንስሳት ለሚገኙበት ታላቅ ከተማ ለነነዌ ማዘን አይገባኝም? አለው።

ሐዲስ ኪዳን

የሳውል በክርስቶስ ማመን:- በኋላ ጳውሎስ ተብሎ የተጠራው ሳውል ከብንያም ነገድ የሆነ አይሁዳዊ ነበር። ያደገው በጠርሴስ ቢሆንም የተማረው ግን በኢየሩሳሌም ነው። እርሱም ሃይማኖት አጥባቂ ፈሪሳዊ ነበር። ለአይሁድ ሃይማኖት በጣም ቀናኢ ከመሆኑ የተነሣ ቤተ ክርስቲያንን በጣም ያሳድድ ነበር። ክርስቲያኖችንም እያስያዘ ያሳስር ነበር። ለዚህ ዓላማውም ይረዳው ዘንድ በኢየሩሳሌም ወደሚገኘው ሊቀ ካህናት ሄዶ የትብብር ደብዳቤ ይጻፍለት ዘንድ ጠየቀ። ይህንንም ያደረገው በደማስቆ የሚያገኛቸውን ክርስቲያኖች ሁሉ ወደ ኢየሩሳሌም አምጥቶ ለማሳሰር እንዲያበቃው ነው። ያን ደብዳቤ ይዞ ወደ ደማስቆ በመሄድ ላይ እያለ በድንገት አንድ አስገራሚ ነገር ተገለጠለት። በድንገትም ታላቅ ብርሃን በዙሪያው አበራ። እርሱም ደንግጦ በምድር ላይ ወደቀ። በዚህ ጊዜ ሳውል፣ ሳውል፣ ለምን ታሳድደኛል የሚል ድምፅ ሰማ። ሳውልም አንተ ማነህ? ብሎ ጠየቀ። ድምፁም እኔ አንተ የምታሳድደኝ ኢየሱስ ነኝ ብሎ መለሰ። ሳውልም በፍርሃት እየተንቀጠቀጠ ጌታ ሆይ ምን እንዳደርግ ትፈልገኛለህ? አለ። ጌታችንም ተነሥሮ ወደ ከተማው ግባ እዚያም ምን ማድረግ እንደሚገባህ ይነገርሃል አለው።

ሳውልም ከወደቀበት ተነሥቶ ፀይኑን በገለጠ ጊዜ የማያይለት ሆኖ አገኘው። አብረውት የነበሩትም እየመሩ ወደ ከተማው ወሰዱት። እዚያም ሦስት ቀን ሳይበላና ሳይጠጣ ቁየ። በደማስቆም ሐናንያ የተባለ ደቀ መዝሙር ነበር። ጌታ በራእይ ታይቶ ሐናንያ ሆይ፣ አለው፤ ሐናንያም አቤት ጌታዬ አለ፤ ጌታችንም ተነሥሮ ቀጥተኛ በሚባለው መንገድ ወደ ይሁዳ ቤት ሂድ፤ እዚያም ሳውል የተባለ የጠርሴስ ሰው ታገኛለህ፤ እርሱ አሁን እየጸለየ ነው አለው። ሐናንያ ግን ጌታ ሆይ፣ እኔ ከብዙዎች እንደሰማሁት ይህ ሰው በኢየሩሳሌም በምእመናንህ ላይ ብዙ ክፉ ነገር የሠራ ነው አለው። ጌታችንም ለሐናንያ መልሶ ይህ ሰው ስሜን ለአረማውያን፣ ለነገሥታትና ለእስራ

ኤሳውያን የሚያሳውቅ ለእኔ ምርጥ ዕቃ ነው፤ ስለ ስሜም ምን ያክል ብዙ መከራ እንደሚቀበል እገልጥለታለሁ አለው።

የሳውል ወደ ክርስትና መመለስ የሐ:ሥ:፡፡9

ሐናንያም ሳውል ወደ አለበት ቤት ሄዶ እጁን ጫነበትና ወንድሜ ሳውል ሆይ፣ ወደዚህ ስትመጣ የተገለጠልህ ጌታችን ኢየሱስ ማየት እንድትችልና መንፈስ ቅዱስን እንድትሞላ ወደ አንተ ልኮኛል ብሎ እጁን ጫነበት። በድንገት ከዐይኑ ላይ እንደ ቅርፊት ነገር ወደቀ። ዐይኑ አየለት፣ ተነሥቶም ተጠመቀ። ከዚያ በኋላ በየምክራቡ ስለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅነት መስበክ ጀመረ።

ሐዋርያው ጴጥሮስ በልዳና በኢዮጵ:- ሳውል በክርስቶስ አምኖ ማሳደዱን ካቆመ በኋላ ቤተ ክርስቲያን በይሁዳና በሰማርያ ለጥቂት ጊዜም ቢሆን ሰላም አገኘች። ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስም ምእመናንን እያከበረታታና እያጸና በየቦታው መዘዋወር ጀመረ። በዚህም ጊዜ ሁለት ታላላቅ ተአምራትን አደረገ። በልዳ ለስምንት ዓመት በአልጋ ላይ የነበረ ኤንያ የተባለ አንድ ሽባ ሰው ነበረ። ቅዱስ ጴጥሮስ ባየው ጊዜ ኤንያ ሆይ፣ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ይፈውስሃል፤ ተነሥና አልጋህን አንጥፍ አለው። እርሱም ወዲያውኑ ድኖ ተነሣ። ይህን ተአምር ባዩ ጊዜ በልዳ ያሉ ሰዎች ሁሉ በጌታችን አመኑ። ሐዋርያው ቅዱስ

ጴጥሮስ ገና በልዳ ሳለ አንዳንድ ደቀ መዛሙርት ከኢዮጵ አስቸኳይ መልእክት ላኩበት። ኢዮጵ ለልዳ ቅርብ ነበረች። በኢዮጵ አንዲት ጣቢታ የተባለች በጎ አድራጊ ሴት በሞተች ጊዜ ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ በልዳ የነበረ መሆኑን ስላወቁ በቶሎ እንዲመጣላቸው አስቸኳይ መልእክት ላኩበት።

ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ ሳይዘገይ በፍጥነት ተነሥቶ ወደ ኢዮጵ ሄደ። እዚያም የጣቢታ አስከሬን ዐርፎበት ወደነበረው ከፍተኛ ሰገነት አመጡት። ብዙ ድካ መበለቶች እያለቀሱ ጣቢታ በሕወት በነበረች ጊዜ የሠራችላቸውን ቀሚስ አሳዩት። ሐዋርያው ልቡ ተነክቶ ሰው ሁሉ ከክፍሉ እንዲወጣለት አዘዘ። ተምበርክኮም ጸለየ። ከዚያም ፊቱን ወደ አስከሬኑ መለስ አድርጎ ጣቢታ ተነሽ አለ። እርስዎም ዐይንዎን በመክፈት ሐዋርያውን እያየች ተነሥታ ተቀመጠች። የዚህም ተአምር ዝና ብዙዎችን በጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንዲያምኑ አድርጎአል።

ሳውል በደማስቆና በኢዮሩሳሌም:- ሳውል በደማስቆ ምክራቦች እየገባ ስለጌታችን ኢየሱስ መሲሕነት ሳይታክት ይሰብክ ነበር። የሚሰሙት ሁሉ እየተገረሙ ይህ ሰው ይህን አሁን የሚያስተምረውን እምነት የሚከተሉትን ሰዎች ሁሉ ይጠላና ያሳድድ አልነበረም? እንዲያውም ወደዚህ የመጣው እነርሱን በመያዝ በኢዮሩሳሌም ለካህናት አስረክቦአቸው ለማሳሰር አልነበረም? ታዲያ፣ አሁን እንዴት ይህን እምነት ይሰብካል እያሉ ይገረሙ ነበር። ጥቂት ከቈየ በኋላ በደማስቆ የሚገኙ የአይሁድ እምነት ተከታዮች ሊገድሉት ዐቅደው በየመውጫ በርቹ ሁሉ ሸምቀው ይጠብቁት ጀመር። ዕቅዳቸውም ስለታወቀ የእርሱ ደቀ መዛሙርት በቅርጫት አድርገው በአጥር ላይ አወረዱት።

አይሁድ ሊገድሉት ተማከረው በነበረበት ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ቅዱስ ጴጥሮስን በቅርጫት አድርገው በቅጥር በኩል አወረዱት (የሐ:ሥ:፡፡9፣ 23-25)

ወደ ኢየሩሳሌም ሄዶ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ሊቀላቀል ቢፈልግ የእርሱን ወደ ክርስቶስ መመለስ እውነተኛነት ማመን ስለታወቀው ፈሩት። በርናባስ ግን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንዴት ሳውልን እንዳነጋገረውና እንዴት አድርጎም በደማስቆ ስለጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በድፍረት ያስተማረ መሆኑን ገለጠላቸው። በኢየሩሳሌምም ከእነርሱ ጋር እየተዘዋወረ ስለጌታችን ኢየሱስ በድፍረት ያስተምር ነበር። የግሪክ ቋንቋ ከሚናገሩ የአይሁድ ወገኖች ጋር ይከራከር ነበር። እነርሱም ሊገድሉት ያቀዱ መሆናቸው ስለታወቀ ወንድሞች ወደ ቂርሣያ ወሰዱት፤ ከዚያም ወደ ጦርሴስ እንዲሄድ አደረጉ።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች የላከው ሁለተኛ መልእክት፡- ይህ መልእክት በ57 ዓ.ም በመቁዶንያ ተጽፎ በቲቶና በሌሎች ስማቸው ባልተገለጠ ሰዎች እጅ የተላከ ነው (ም፡8፡16-24)። የተጻፈው በአንድ ቦታና በአንድ ጊዜ ብቻ ሳይሆን በተለያዩ ጊዜያትና በተለያዩ ቦታዎች ሊሆን ይችላል የሚል አስተሳሰብ አለ።

ይህን መልእክት ለመጻፍ ካነሳሁት ምክንያቶች መካከል በቆሮንቶስ ስላሉት ሁናቴዎች ቲቶ የነገረውን ዜና መነሻ በማድረግ ለእነዚያ ጉዳዮች መልስ ለመስጠት ፈልጎ ነው።

ከእነዚህም ጉዳዮች መካከል፡-

1. ለመጀመሪያ መልእክቱ የነበረ አስተሳሰብ፡ (ም፡7፡8)
2. ስለ ሐሰተኞች ሐዋርያት (ም፡11)
3. ስለራሱ መከላከያ መልስ (ም፡10)
4. ለክርስቲያኖች ስለሚደረግ መዋጮ፡ (ም፡9) ይገኙባቸዋል። የመጽሐፉም ይዘት እንደሚከተለው ነው።
  1. የተለመደው የሰላምታ አሰጣጥ (1፡1-11)
  2. ስለ ግል ችግሩ ለቆሮንቶስ ሰዎች መግለጹ (1፡12-17)
  3. ሕጋዊ የቤተ ክርስቲያን መሪ ስለመሆኑ (3፡1-18)
  4. እውነተኛ ሐዋርያዊ አገልግሎት (4፡1-15)
  5. በእምነት መኖር (4፡16-18)
  6. ለምን እንደተጠራ ያውቃል (5፡1-9)

7. በክርስቶስ አማካይነት የእግዚአብሔር ወዳጅ መሆን (5፡11-21)
8. ልባቸውን ለክርስቶስ እንዲሰጡ ምክር (6፡1-18)
9. ንስሐ የገቡትን ማመስገን (7፡1-16)
10. በይሁዳ ላላች ቤ/ክ አስተዋፅኦ (8፡1-9፡15)
11. በኢየሩሳሌም ላሉ ድኾች አስተዋፅኦ (8፡1-9፡15)
12. አይሁዳዊነትን ለሚሰብኩ መልስ (11፡1-29)
13. መመካት የሚያስፈልግ ቢሆን (11፡30-12፡8)
14. ማስጠንቀቂያና ቡራኬ (12፡14-13፡13)

ጽሑፉን በሰላምታ ከጀመረ በኋላ እግዚአብሔርን አመስግኖ ወደራሱ ግል ጉዳይ ይገባል። ይኸውም በእስያ በነበሩ ጊዜ እርሱና ጓደኞቹ ስለደረሰባቸው ከባድ ችግር ለቆሮንቶስ ሰዎች ጽፎላቸዋል። እግዚአብሔርም ከዚያ ከባድ አደጋ ስላዳነው ምስጋናውን ያቀርባል።

ከዚያም በኋላ ወደ እነርሱ ያልሄደበትን ምክንያት ሲያስረዳ እነርሱን ላለማሳዘን ብሎ እንደሆነ ይገልጻል። ንግግሩንም በመቀጠል ወደ እነርሱ ቢሄድ ሊያሳዝኑት የማይገባቸው ሰዎች ያሳዝኑኛል ብሎ እንደሆነ መሆኑን ያስረዳል።

ለተቀዋሚዎቹ መልስ ለመስጠትና ለእርሱም ማንነት ለመከላከል ሲጀምር «በክርስቶስ ድል አድራጊዎች አድርጎ ለሚመራገና መልካም መዓዛ እንዳለው ሽቶ ስለ ክርስቶስ ያለንን ዕውቀት በየስፍራው ሁሉ እንድናዳርስ ለሚያደርገን አምላክ ምስጋና ይሁን» ብሏል። እርሱ እንዳለው ለሚጠፉት የሞት ሽታ ሲሆን ለሚድኑት ግን ሕይወትን የሚሰጥ መልካም መዓዛ ነው። የእግዚአብሔርንም ቃል በቅንነት የሚናገር እንጂ እንደ ንግድ ዕቃ እንደሚቸረቸሩበት አለመሆናቸውን ገልጦአል። አሁን እንግዲህ ክርስቲያንነትን እያጥላሉ፣ የሐዋርያውንም ጎላፊነት እያናናቁ አይሁዳዊነትን ለማስፋፋት ወይም ክርስቲያኖችን ወደ አይሁዳዊነት ለመመለስ ጥረት ለሚያደርጉት ሰዎች መልስ ሲሰጥ ሐዲስ ኪዳን ምን ያኽል ከብሉይ ኪዳን ብልጫ እንዳለው ያስረዳል።

በመጀመሪያ ያደራ ደብዳቤ እንደሚያስፈልገውና ያደራው መልእክት ወይም የምስጋናው መልእክት እርሱ ያስተማራቸው እነርሱ ራሳቸው ማለት የቆሮንቶስ ሰዎች መሆናቸውን ይገልጻል። እነርሱም በአገልግሎቱ የመጡ

የክርስቶስ መልእክት መሆናቸውን ከገለጠላቸው በኋላ፣ ይህም በሰው ልብ ጽላት እንጂ በድንጋይ ጽላት ያልተጻፈ መሆኑን ያብራራል።

ቀጥሎም ፊደልን ሳይሆን መንፈስ ያለበትን ሐዲስ ኪዳን እንድናገለግል ያበቃን እግዚአብሔር ነው። በማለት ብሉይ ኪዳንን በፊደል ሐዲስ ኪዳንን ደግሞ በመንፈስ ያመሳስላቸዋል።

በሌላ በኩል ደግሞ ፊደል ሞትን ያመጣል መንፈስ ግን ሕይወትን ይሰጣል ብሏል።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ እንዳለው የተበሠረው ወንጌል የተሰወረ የሚመስላቸው ለሚጠፉት ወገኖች ነው። ይህም የሆነበት ምክንያት ሰይጣን ልቡናቸውን ስላሳወረው ነው። ስለ ክርስቶስ ክብር የሚነገረውን የመልካም ዜና ብርሃን እንዳያዩ ያደርጋቸዋል።

ለቆሮንቶስ ሰዎችም ምክር ሲሰጣቸው እንዲህ ብሏል፡-

«በማይመች ሁኔታ ከማያምኑ ሰዎች ጋር አትጣመሩ፤ ጽድቅና ኃጢአት እንዴት ሊተባበሩ ይችላሉ? ብርሃንና ጨለማ እንዴት አብረው ሊኖሩ ይችላሉ? ክርስቶስና ዲያብሎስ እንዴት ሊስማሙ ይችላሉ? የሚያምንና የማያምንስ በምን ሊተባበሩ ይችላሉ? የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ከጣዖት ጋር ምን ስምምነት አለው?» (2ኛ፡ቆሮ፡6ኛ፡14-16)።

በመጀመሪያ የጻፈላቸው መልእክት ያሳዘናቸው መሆኑን ቢሰማም እንኳ ያን መልእክት በመጻፉ አይጸጸትም። የማይጸጸተውና ደስ የተሰኘው እነርሱን በማሳዘኑ ሳይሆን በሐዘናቸው ምክንያት ንስሐ በመግባታቸው ነው።

ከዚያም በኋላ በይሁዳ ላሉ ክርስቲያኖች ስለሚደረግ መዋጮ ጉዳይ ያሳስባቸዋል። በዚህም ማሳሰቢያው የተለያዩ የቅዱሳት መጻሕፍት ጥቅሶችን በመጥቀስ የለጋስነትን ጠቀሜታ ያስረዳል።

አንዳንድ ስም አጥፊዎች በሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ላይ ያልሆኑ ነገሮችን እያወሩ መሆናቸውን ሰምቶ መልስ ሰጥቶበታል። እነዚህም ሰዎች የቆሮንቶስ ሰዎች ሳይሆኑ ሐሰተኞች ሐዋርያት እንደነበሩ ይገመታል። የእነርሱም ዓላማ የሌላውን ሰው ስም በማጥፋት ለራሳቸው ተሰሚነትን ለማግኘት ነው። በሐዋርያው ጳውሎስ ላይ ከተናገሩአቸው ሐሜቶች መካከል፡- (1) በቅርብ ሲሆን ዐይነ አፋር እንደሆነና በሩቅ ሆኖ መልእክቱን ሲልክ ግን ደፋር

እንደሆነ፣ (2) በሥራውም በመንፈሳዊነት ሳይሆን በሥጋዊ መንገድ የሚመላለስ ነው የሚሉት ይገኙባቸዋል።

ለመጀመሪያው ሐሜት መልስ ሲሰጥ «እኛ በሩቅ ሆነን በመልእክቶቻችን በምንጽፈውና በቅርብም ከእናንተ ጋር ሆነን በምንሠራው መካከል ምንም ልዩነት አለመኖሩን ይገንዘቡ» ብሏል።

ለሁለተኛው ሐሜት ደግሞ መልስ ሲሰጥ «ምንም እንኳ በዓለም ብንኖር የምንዋጋው እንደ ዓለም ሰዎች አይደለም፤ የጦር መሣሪያዎቻችንም ምሽግ ለማፍረስ የሚያስችል መለኮታዊ ኅይል ያላቸው ናቸው እንጂ እንደ ዓለም የጦር መሣሪያዎች አይደሉም» ብሏል።

ራሳቸውን ከሚያመሰግኑ ከአንዳንድ ሰዎች ጋር ራሳችንን ልናነጻጽር አንደኛዎቹ፤ እነርሱ ራሳቸውን ከራሳቸው ጋር ስለሚያወዳድሩ አስተዋዮች አይደሉም፤ እኛ ግን በተሰጠን መጠን እንመካለን እንጂ ከዚያ በላይ አንመካም ብሏል።

ስለሐሰተኞች ሐዋርያት የቆሮንቶስን ሰዎች በጥብቅ አስጠንቅቆአቸዋል። በምሳሌም ሲያስረዳቸው እባብ ሔዋንን በተንከብራ እንዳታለላት እናንተም ትታለላላችሁ ብዬ እሰጋለሁ ብሎአቸዋል። ሌላ ሰው መጥቶ እርሱ የሰበከውን ሳይሆን ሌላ ኢየሱስ ቢሰብክላቸው፣ የተቀበሉትን ሳይሆን ሌላ መንፈስ፣ ወይም የተሰበከላቸውን ሳይሆን ሌላ ወንጌል ይዞ ቢመጣ እንዳይቀበሉት አስጠነቀቃቸው።

እንዲሁም እነዚህ ሐሰተኞች ሐዋርያት የክርስቶስ ሐዋርያት ለመምሰል ራሳቸውን የሚለውጡ መሆናቸውን ያስረዳና ይህም የማያስገርመው ሰይጣን እንኳ የብርሃን መልአክ ለመምሰል ራሱን እንደሚለውጥ ያመለክታል።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ከማንኛውም ሐዋርያ የማያንስ መሆኑ ቀድሞ በአይሁዳዊነቱ ጊዜ የነበረበት ሁኔታና አሁን በሐዋርያነቱ የደረሱበትን ፈተናዎች፣ እንዲሁም ስለተገለጠለት ታላቅ ራእይ ዘርዘሮ አስረድቶአል።

በመጨረሻም ምክርና ሰላም ታውን አቅርቦ ይህን ሁለተኛ መልእክቱን ይፈጽማል።

ከዚህ ምዕራፍ የምናገኘው ትምህርት

የሙሴን አወላለድና አስተዳደግ ስንመለከት የእግዚአብሔርን ጥበባዊ ዝግጅት እናስተውላለን። የእስራኤል ሕዝብ የግብጾች ጭቁና ከብዶት ወደ እግዚአብሔር በጸለየ ጊዜ ጸሎቱ የተሰማለት ብቻ ሳይሆን እግዚአብሔር ለቀድሞዎቹ የእስራኤል ሕዝብ አባቶች የገባው የተሰፋ ቃል ተግባራዊ መሆን ስለነበረበት እስራኤልን ለማዳን የማዳኛው መንገድ መመቻቸት ነበረበት። በዚህም መሠረት ሕፃኑ ሙሴ በቅርጫት ውስጥ ሆኖ ሲያለቅስ በልዕቲቱ ታይቶ እንዲታዘዝለት ማድረጉ ወደቤተ መንግሥት ተወስዶ በልዕልቲቱ አሳዳጊነት እየተማረ እንዲያድግና ለመሪነት እንዲዘጋጅ ለማድረግ ነው። አስተዳደጉም የግብጾችን ጥበብ እየተማረ ብቻ ሳይሆን በወላጅ እናቱ ሞግዚትነት ማንነቱን እንዲያውቅና ለወንድሞቹም ተቈርቋሪ ሆኖ እንዲያድግ ተደርጓል። ይህንንም የምናስተውለው ለእስራኤላዊው አግዞ ግብጻዊውን በመግደሉ ነው።

እግዚአብሔርም ይህን ቀናሊነቱንና ለመሪነት የተዘጋጀ መሆኑን ስለሚያውቅ በቅጥቋጫው እሳት ውስጥ ተገልጦለት የስራኤልን ልጆች መርቶ ከግብጽ ባርነት እንዲያስወጣ አዘዘው። ዓለማዊውን የአስተዳደር ትምህርት በፈርዖን ቤተ መንግሥት ከተማረ በኋላ የመንፈሳዊነቱን ሕይወት ደግሞ ከእግዚአብሔር በኩል ታድሎታል። በዚህም መሠረት የእስራኤልን ሕዝብ ልክ እንደ ወላጅ አባት፣ እንደ ዳኛ፣ እንደ ካህን፣ ከዚያም በላይ በሕዝቡና በእግዚአብሔር መካከል እንደ አማላጅ ሆኖ አርባ ዓመት ሙሉ በበረሃው ጉዞ መርቶአቸዋል።

የጦቢትን ታሪክ በምንመለከትበት ጊዜ ለእግዚአብሔር ሕግጋት ታማኝና ለሰው አዛኝ መሆን በወዲያኛው ዓለም ብቻ ሳይሆን በዚህ ዓለምም ዋጋ የሚያስጥ መሆኑን መገንዘብ እንችላለን። ምንም እንኳን ጦቢት ተፈትኖ ማንነቱ እንዲረጋገጥ ለተወሰነ ጊዜ ዐይኑ ቢታወር ከዚያ በኋላ ዐይኑ እንደገና በርቶለት ለ42 ዓመት ከቤተ ሰቡ ጋር በመኖር ዕድሜ ጠግቦ በአንድ መቶ ሁለት ዓመቱ ከዚህ ዓለም በሞት ተለይቶአል።

ሌላው ከመጽሐፈ ጦቢት የምንማረው ትምህርት ደግሞ መላእክት እንደምን እኛን እንደሚጠብቁና፣ ለእኛ እንደሚያማልዱ ነው። መልአኩ ፍፋኤል የጦቢትን ጸሎት ወደ እግዚአብሔር ያቀርብ እንደነበረና ተገድለው የተጣሉትን ሰዎች እያነሣ ይቀብር በነበረ ጊዜ እርሱ ይጠብቀው እንደነበረ ገልጦለታል። አሁንም ከእግዚአብሔር ተልኮ የመጣው የጦቢትን ዐይንና ሣራን ለመፈወስ እንደሆነ ነገርአቸዋል።

በዮናስ ታሪክ ውስጥ የንስሐን ጠቃሚነት እንማራለን። እግዚአብሔር ሁሉም እንዲድን እንጂ ማንም እንዲጠፋ ስለማይፈቅድ ለነገዩ ሰዎች ማስጠንቀቂያ እንዲሰጣቸው አደረገ። እነርሱም ንስሐ በገቡ ጊዜ ይቅርታ አደረገላቸው።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ወደ ክርስቶስ የተመለሰበትን ሁኔታ ስንመለከት እግዚአብሔር የሚመለከተው የሰውን አፍአዊ ሁኔታ ሳይሆን ውሳጣዊውን መሆኑን እንገነዘባለን። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ለቤተ ክርስቲያን በጣም ጠላት ሆኖ እንደነበረ ይታወቃል። ክርስቲያኖችን እየተከታተለ ያሳድዳቸው ነበር፤ ያሳስራቸውም ነበር። እርሱም በጣም ለሃይማኖቱ ቀናተኛ ፈሪሳዊ ነበር። ይህን ሁሉ ያደርግ የነበረው ግን ትክክል የሠራና እግዚአብሔርን ያስደሰተ መስሎት ነበር። በአስተሳሰቡም ክርስቲና የትክክለኛው ሃይማኖት ጠላት ይመስለው ነበር እንጂ የክርስቲናን ትክክለኛነት አልተገነዘበም ነበር። ይህ ሁሉ አስተሳሰብ ከቅን ልቡና የመነጨ እንጂ በከፋት ወይም በተንኮል አልነበረም። የሰውን ልቡና ጠልቆ የሚያውቀው አምላካዊ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ መሳሳቱን በገለጠለት ጊዜ ያለምንም ማመንታት የእግዚአብሔርን ቃል ተቀበለ። ለቤተ ክርስቲያንም ታላቅ ሐዋርያ ሆነ። ከዚያም በኋላ እግዚአብሔር ሁሉንም ነገር አመቻቸለት።

ምንም እንኳን በየጊዜው የግድያ ዛቻና ሽመታ ቢደረግበት እግዚአብሔር ስለጠበቀው ማንም ለብዙ ጊዜ ምንም ሊያደርገው አልቻለም።

እግዚአብሔር ለሐወርያቱ የተአምራትና የድንቅ ነገር ኅይል ሰጥቶአቸው ስለነበረ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በልዩ አንድ ሽባ ሲፈውስ በኢየጴይ ደግሞ አንድ ሰው ከሞት አስነሥቶአል።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በላከላቸው መልእክቱ ለክርስቲና ሃይማኖት የቱን ያክል እንደሚሟገት እንገነዘባለን።

ጥያቄዎች

1. የግብጹ ንጉሥ እስራኤሎች እንዲጨቁኑ የሰጠው ምክንያት ምን ድነው?
2. ግብጻውያን የእስራኤሎችን ሕይወት መራራ ያደረጉት ምን አድርገው ነው?
3. ንጉሡ እስራኤሎች እንዲጨቁኑ በመወሰን ምን አደረገ?

4. የእስራኤል ሕዝብ በቀጥታ እንዳይበዛ ለማድረግ ንጉሠ ምን ትእዛዝ አስተላለፈ?
5. የሙሴ እናት ሙሴን ከወለደች በኋላ ምን አደረገች?
6. ከሦስት ወር በኋላ ምን አደረገች? ለምን?
7. የሙሴ እናት ምን አደረገች?
8. ሙሴን ያገኘችው ልዕለት ምን አደረገች?
9. ልዕለቱቱ ሙሴን ያገኘችው የት ነው?
10. እርስዋስ ምን ልታደርግ ሄዳ አገኘችው?
11. የሙሴ እናት ልዕለቱቱን ምን አለቻት?
12. ልዕለቱቱ የሕፃኑን እናት ምን አለቻት?
13. ሙሴ የዐማቱን በጎች ሲያሰማራ ጌታ የተገለጠለት ምን በሚባል ቦታ ነው?
14. እዚያስ ምን አስደናቂ ነገር አየ?
15. ከዚያስ ከአስደናቂ ነገር ውስጥ ምን የሚል ድምፅ ሰማ?
16. ሙሴ ስለፈራ ምን ደረገ?
17. እግዚአብሔር ሙሴን መን አዘዘው?
18. ሙሴስ የእግዚአብሔር ትእዛዝ ወዲያው ተቀበልን?
19. ሙሴ ለሰጠው ምክንያት እግዚአብሔር ምን አለው?
20. ዱዳንና ደንቆሮን የፈጠረ ማነው ብሎ እግዚአብሔር ሙሴን የጠየቀው በምን ምክንያት ነው?
21. በመጨረሻ እግዚአብሔር ምን ብሎት ነው ትእዛዙን የተቀበለው?
22. የእስራኤል ልጆች ሙሴንና አሮንን ያመለከቱ ምን ስላደረጉ ነው?
23. ጦቢት ከማንኛው የእስራኤል ነገድ ነበር?
24. ጦቢት የተማረከው ማን በሚባለው የአሥር ንጉሥ ዘመን ነበር?
25. ሰናክራም በአይሁድ ተማራኪዎች ላይ ምን ያደርግ ነበር?
26. ሰናክራም በጦቢት ላይ የሞት ፍርድ የፈረደበት በምን ምክንያት ነው?

27. የሰናክራም መጨረሻ ምን ሆነ?
28. ጦቢት ከተደበቀበት የወጣው መቼ ነው?
29. የጦቢትን ዐይን ያሳወረው ምንድነው?
30. ጦቢትን ተስፋ ያስቈረጠው ምንድነው?
31. ልጁን ጦቢያን ምን ብሎ አዘዘው?
32. ከዚያስ ወዴት፣ ወደማንና ለምን ላዘው?
33. ጦቢያ ምን ፍለጋ ከዜቱ ወጣ?
34. በአንድ ወጣት ተመስሎ የተገናኘው ማነው?
35. በጉዞአቸው ወደ ማታ ጊዜ የደረሱበት ወንዝ ማን ይባላል?
36. ጦቢያ በወንዙ ዳር ምን አጋጠመው?
37. መረው ጦቢያን ምን እንዲያደርግ አዘዘው?
38. የጦቢያ መረ ዓሣውን ምን እንዲያደርግ አዘዘው?
39. በመሸ ጊዜ የት ዐደሩ?
40. የጦቢያ መረ በዚያ በአደሩበት ቤት እግዚአብሔር ለጦቢያ ምን እንዳዘጋጀለት ነገረው?
41. ጦቢያ ግን ምን መልስ ሰጠው?
42. አስማንድዮስን ማን አባባረረው?
43. የሳራ አባት ጦቢያን ምን ብሎ አስማለው?
44. ጦቢያ በሳራ አባት ቤት ስንት ጊዜ ቆየ?
45. የጦቢት ዐይን እንዴት ዳነ?
46. መልአኩ ሩፋኤል ማንነቱን የገለጠው መቼ ነው?
47. ጦቢት ከዚያ በኋላ ስንት ዓመት ኖረ?
48. ጦቢት በስንት ዓመት ዕድሜው ሞተ?
49. ማንነቱን ከማወቃቸው በፊት መልአኩን ሩፋኤልን ማን ብለው ይጠሩት ነበር?
50. እግዚአብሔር ነቢዩን ዮናስን ምን አዘዘው?

51. የነገዳዊ ከተማ ሕዝብ ምን ዓይነት ሕዝብ ነበር?
52. ነቢዩ ዮናስ ፈቃደኛ ያልሆነው ለምንድነው?
53. ፈቃደኛ አለመሆኑን ያሳየው እንዴት ነው?
54. ነቢዩ ዮናስ የተሳፈረበት መርከብ ምን ሆነ?
55. በመርከቡ ውስጥ የነበሩት ሰዎች ምን አደረጉ?
56. በመጨረሻ መርከቦችን ዕጣ በጣሉ ጊዜ በማን ላይ ወጣ?
57. ዮናስን ምን አደረጉት?
58. እግዚአብሔር ዮናስን ምን አደረገው?
59. ነቢዩ ዮናስ ሁለተኛ ጊዜ እግዚአብሔር ያዘዘውን ትእዛዝ ለመፈጸም ፈቃደኛ ሆነን?
60. የነገዳዊ ሰዎች የእግዚአብሔርን ይቅርታ ያገኙት ምን ስላደረጉ ነው።
61. ነቢዩ ዮናስ ግን ለምን ቅር ተሰኘ?
62. የክርስቲናን ሃይማኖት ከመቀበሉ በፊት ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ምን ዓይነት ሰው ነበር?
63. ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ክርስቲናን የተቀበለው በምን ሁኔታ ነው?
64. ጌታችን ወደ ቅዱስ ጳውሎስ በላከው ጊዜ ሐናንያ ለጌታችን ምን አለው?
65. ጌታችን ምን መልስ ሰጠው?
66. ሐናንያ ቅዱስ ጳውሎስን እንዴት ረዳው?
67. ሐዋርያው ጴጥሮስ በልዳና በኢየሱስ ምን ዓይነት ሁለት ተአምራትን አደረገ?
68. ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በደማስቆና በኢየሱስ ምን ችግር ደረሰበት?
69. ከችግሮቹ ለእንዴት አመለጠ?
70. ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች የላከውን ሁለተኛ መልእክቱን የጻፈው በምን መነሻነት ነው?
71. ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ወደ ቆሮንቶስ ተመልሶ ላለመሄዱ ምን ምክንያት ሰጠ?

72. የእርሱ ያደራ፡ ወይም የምስጋና ደብዳቤ ምን እንደሆነ ገለጠላቸው?
73. ብሉይ ኪዳንንና ሐዲስ ኪዳንን በምን አመሳስሎ ለያያቸው?
74. የሚገደልና ሕይወትን የሚሰጥ ምንና ምን ናቸው?
75. የተበሠረው ወንጌል የተሰወረ የሚመስላቸው እንማን ናቸው?
76. ለምንስ ተሰወረባቸው?
77. ባሳዘናቸው በመጀመሪያ መልእክቱ የማይጸጸተው ለምንድነው?
78. የሙሴን አወላለድና አስተዳደግ ስንመለከት ምንን እናስተውላለን?
79. ሙሴ በምን በምን ደረጃ ሆኖ የእስራኤልን ሕዝብ መራ?
80. የጦቢትን ታሪክ ስንመለከት ምንን እንገነዘባለን?
81. ከዮናስ ታሪክ ምን እንማራለን?
82. የሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ወደ ክርስቲና መመለስ ታሪክ ስንመለከት ምን እንገነዘባለን?

ምዕራፍ 3

ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ

የጌታችን ትምህርቶች

በጸሐፍትና በፈሪሳውያን ላይ የቀረበ ወቀሳ፡- ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በጸሐፍትና በፈሪሳውያን ላይ ካቀረበባቸው ወቀሳዎች መካከል የሚከተሉት ይገኙባቸዋል፡-

«ሰው ወደ መንግሥተ ሰማይ እንዳይገባ በሩን የምትዘጉ፡ እናንተ ግብዞች የሕግ መምህራንና ፈሪሳውያን፡ ወዮላችሁ፡ እናንተ ራሳችሁ አትገቡበትም፡ መግባት የሚፈልጉትንም እንዳይገቡ ትከለክላላችሁ። ለታይታ በምታቀርቡት ረዥም ጸሎት እያመነኛችሁ የመበለቶችን ቤት የምትበዙበዙ፡ እናንተ ግብዞች የሕግ መምህራንና ፈሪሳውያን ወዮላችሁ፡ ስለዚህ እናንተ የባሰ ፍርድ ይደርስባችኋል። እናንተ ግብዞች የሕግ መምህራንና ፈሪሳውያን ወዮላችሁ፡ አንድን ሰው ወደ ሃይማኖታችሁ ለማስገባት በባሕርና በየብስ ትሠራላችሁ፡ ባስገባችሁትም ጊዜ ከእናንተ በሁለት እጥፍ ይብስ ለገንገም የተዘጋጀ ታርጉ ታላችሁ። እናንተ የታወራችሁ ወዮላችሁ፡ ሰው በቤተ መቅደስ ቢምል ምንም

አይደለም ትላላችሁ፤ በቤተ መቅደሱ ወርቅ ቢምል ግን በመሐላው ይያዛል ትላላችሁ፤ እናንተ ሞኞችና ዕውሮች ከወርቁና ወርቁን ከሚቀድሰው ቤተ መቅደስ የቱ ይበልጣል? እንዲሁም ሰው በመሠዊያው ቢምል ምንም አይደለም? ትላላችሁ፤ በመሠዊያው ላይ ባለው መባ ቢምል ግን በመሐላው ይያዘል» ትላላችሁ። እናንተ ዕውሮች ከመባውና መባውን ከሚቀድሰው መሠዊያ የቱ ይበልጣል?

ስለዚህ በመሠዊያው የሚምል በመሠዊያውና በመሠዊያው ላይ ባለው ነገር ሁሉ ይምላል። በቤተ መቅደስም የሚምል በቤተ መቅደሱና በቤተ መቅደሱ ውስጥ በሚኖረው ሁሉ ይምላል። በሰማይ የሚምልም በእግዚአብሔር ዙፋንና በዙፋኑ ላይ በሚቀመጠው ይምላል።

እናንተ ግብዞች የሕግ መምህራንና ፈሪሳውያን ወዮላችሁ። ከእዝሙድ፣ ከእንሰላል፣ ከከሙን ዐሥራት ትሰጣላችሁ፤ ነገር ግን በሕግ ውስጥ የሚገኙ ትን ሞና ሞና ነገሮች ትተዋላችሁ፤ እነርሱም ፍርድ፣ ምሕረትና ታማኝነት ናቸው፤ ያንን ላትተዉ ይህንንም ማድረግ ይገባችሁ ነበር። እናንተ የታወራችሁ መሪዎች፣ ከምትጠጡት ሁሉ እንደ ትንኝ ትንሽ የሆነውን ነገር አውጥታችሁ ትጥላላችሁ + እንደ ግመል ትልቅ የሆነውን ግን ትውጣላችሁ።

እናንተ ግብዞች የሕግ መምህራንና ፈሪሳውያን ወዮላችሁ። ብርጭቆውንና ሳሕሉን ከውጪ በኩል ታጠራላችሁ፤ ውስጡ ግን ቅሚያና ስስት የሞላበት ነው፤ አንተ ዕውር ፈሪሳዊ፣ አስቀድመህ ብርጭቆውንና ሳሕሉን ከውስጥ በኩል አጥራ፤ በዚያን ጊዜ በውጪም በኩል ንጹሕ ይሆናል።

እናንተ ግብዞች የሕግ መምህራንና ፈሪሳውያን ወዮላችሁ። በውስጣቸው በሞቱ ሰዎች አጥንተና በርኩስ ነገር ሁሉ የተሞሉ በውጪ ግን በኖራ ተለስነው የሚያምሩ የመቃብር ግንቦችን ትመስላላችሁ። እንዲሁም እናንተ በውጪ ለሰው ጻድቃን መስላችሁ ትታያላችሁ፤ በውስጣችሁ ግን ግብዝነትና ክፋት ሞልቶባችኋል።

እናንተ ግብዞች፣ የሕግ መምህራንና ፈሪሳውያን ወዮላችሁ። የነቢያትን መቃብር ትገነባላችሁ፤ ወዮላችሁ፣ የነቢያትን መቃብር ትገነባላችሁ፤ የጻድቃንንም ሐውልት ታስጊጣላችሁ። እናንተ በአባቶችን ዘመን ተገኝተን ብንሆን ኖሮ የነቢያትን ደም በማፍሰስ ከእነርሱ ጋር ባልተባበርንም ነበር» ትላላችሁ። እንግዲህ ነቢያትን ለገደሉ ሰዎች ልጆቻቸው መሆናችሁን ራሳችሁ ትመስክራላችሁ። እንግዲህ አባቶቻችሁ የጀመሩትን ሥራ እናንተ ፈጽመው፣ እናንተ እባቦች፣ የእባብ ልጆች፣ እናንተ ከገሃነም ቅጣት ማሞላጥ እንዴት ትችላላችሁ? ስለዚህ እነሆ፣ እኔ ነቢያትን፣ ጥበበኞችን፣ መምህራንን ወደ

ጥበበኞችን፣ መምህራንን ወደ እናንተ እልካለሁ። ከእነርሱ አንዳንዶችን ትገድላላችሁ፤ አንዳንዶቹን ትስ ትላላችሁ፤ አንዳንዶቹንም በምኵራባችሁ ትገርፋላችሁ፤ ከከተማ ወደ ከተማም ታላድዱ አቸላችሁ፤ በዚህም መክንያት ከጻድቁ ከአቤል ደም ጀምሮ በመቅደሱና በመሠዊያው መካከል እስከገደላችሁት እስከ በራክዩ ልጅ እከ ዞካርያስ ደም በምድር ላይ ስለፈሰሰው የጻድቅ ደም ቅጣቱ በእናንተ ላይ ይደርሳል። በእውነት እላችኋለሁ። ይህ ሁሉ ቅጣት በዚህ ዘመን ሰዎች ላይ ይደርሳል» (ማቴ.ም:23ቀ:13-36)።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለጋብቻ ማስተማሩ፡- ጌታችን መድኅኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከገሊላ ተነሥቶ ከዮርዳኖስ ማዶ ወደምትገኝ ወደ ይሁዳ ክፍል ሀገር ሄደ። የተከተሉትንም ሰዎች ፈወሳቸው። በዚያን ጊዜ ፈሪሳውያን ሊፈትኑት ፈልገው ሰው በማንኛውም ምክንያት ሚስቱን እንዲፈታ ተፈቅዶለታልን ብለው ጠየቁት። ጌታችንም ለጥያቄአቸው መልስ ሲሰጥ እግዚአብሔር በመጀመሪያ ሰውን ሲፈጥር ወንድና ሴት አድርጎ እንደፈጠራቸውና ወንድም አባቱንና እናቱን ትቶ ከሚስቱ ጋር የሚተባበር መሆኑን አላነበባችሁምን? ስለዚህ እነርሱን እግዚአብሔር ያጣመራቸው ስለሆነ አንድ ናቸው ሁለት አይደሉም። እግዚአብሔር አንድ ያደረገውን ሰው ሊለየው አይገባም አላቸው። በዚህ ጊዜ ፈሪሳውያን ታዲያ፣ ሙሴ ለምን የፍቺዋን ወረቀት ሰጥቶ ይፍታት አለ? ብለው ጠየቁት። ጌታችንም ሙሴ ሚስቶቻችሁን እንድትፈቱ የፈቀደላችሁ የልባችሁን ደንዳናነትና አስቸጋሪነታችሁን አይቶ ነው። ከቀድሞ ጀምሮ ግን እንደዚያ አልነበረም።

እኔ ግን እላችኋለሁ፤ ማንም ሰው ያለዝሙት ምክንያት ሚስቱን በፈታ አመንዝራ ያደርጋታል፤ የተፈታችውንም የሚያገባ እንዳመነዘረ ይቁጠራል። በዚህ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ የባልና የሚስት ጉዳይ እንደዚህ ከሆነ አለማግባት ይሻላል አሉት። ጌታችንም መልሶ ይህ ልዩ ችሎታ ለተሰጣቸው ነው እንጂ ለሁሉም አይሆንም አላቸው (ማቴ.ም:19ቀ:1-12)።

ስታመነዝር የተያዘች ሴት፡- አንድ ጊዜ ጌታችን ኢሱስ ክርስቶስ በቤተ መቅደስ ሳለ ጸሓፍትና ፈሪሳውያን አንዲት ስትመነዝር የተያዘች ሴት ይዘው መጡና፡- «መምህር ሆይ፣ ይህች ሴት ስታመነዝር ተይዛለች፤ እንድትገደል ሕጋችን ያዝዛል፤ አንተስ ምን ትላለህ» አሉት። ይህንንም ያሉት እርሱን የሚከሰሱበት ምክንያት ለማግኘት አስበው ነው። በዚህ ጊዜ ጌታችን ጎንበስ ብሎ በምድር ላይ በጣቱ ይጽፍ ጀመር። ደጋግመው በጠየቁት ጊዜ ቀና ብሎ ከእናንተ መካከል ኅጢአት የሌለበት ሰው በመጀመሪያ ድንጋይ ይወርውርባት አላቸው። ከዚያም በኋላ እንደገና ጎንበስ ብሎ በመሬት ላይ ይጽፍ ጀመር።

እነርሱም ይህን በሰሙ ጊዜ አንድ በአንድ ከዚያ ወጥተው ሄዱ። ስለዚህ እዚያ የቀሩት ጌታችንና ተከላኸዋ ሴት ብቻ ሆኑ።

ከዚህ በኋላ ጌታችን ቀና ብሎ ሴትየዋን «ከሳሾችሽ የት አሉ? የፈረደሽ ማንም የለምን? አላት እርስዋም። «ጌታ ሆይ፣ ማንም የለም» አለች።

እርሱም እኔም አልፈርድብሽም ሂጂ፤ ዳግመኛ ኃጢአት አትሥሪ አላት» (ዮሐ:ም8ቀ:1-11)።

የሀብታሙ ወጣት ጥያቄ- አንድ ቀን አንድ ወጣት ወደ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መጥቶ ጌታ ሆይ የዘለዓለምን ሕይወት እንዳገኝ ምን መልካም ነገር ማድረግ ይገባኛል ብሎ ጠየቀው። ጌታችንም ወደ ሕይወት ለመግባት ብትፈልግ ትእዛዞችን ጠብቅ አለው። ጌታችንም አትግደል፤ አታመንገር፤ አትስረቅ፤ በሐሰት አትመስክር፤ አባትህንና እናትህን አክብር፤ ጎረቤትህን እንደራስህ አድርገህ ውደድ የሚሉት ትእዛዞች ናቸው አለው። ወጣቱም እነዚህን ስሜት ትእዛዞች ፈጽሜአለሁ፤ ሌላስ የሚጎድለኝ ምንድን ነው ብሎ ጠየቀ። ጌታችንም ፍጹም መሆን ብትፈልግ ሂድና ያለህን ሸጠህ ገንዘቡን ለድኻ ስጥ፤ በሰማይ ሀብት ታገኛለህ፤ መጥተህም ተከተለኝ አለው። ወጣቱ ግን ብዙ ሀብት ስለነበረው ይህን በሰማ ጊዜ እየተከሰ ሄደ። በዚህ ጊዜ ጌታችን ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አላቸው:- በእውነት እላችኋለሁ፤ ለሀብታም ሰው ወደ መንግሥተ ሰማይ መግባት በጣም አስቸጋሪ ነው። ሀብታም ሰው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ግመል በመርፌ ቀዳዳ ቢያልፍ ይቀላል። ደቀ መዛሙርቱ ይህን በሰሙ ጊዜ በጣም ተገረሙና ታዲያ፣ ማን ሊደን ይችላል? አሉ። ጌታችንም ወደ እነርሱ ተመልክቶ ይህ ነገር ለሰው የማይቻል ነው፤ ለእዚሁ ብሔር ግን ሁሉ ይቻላል አለ (ማቴ:መ:19ቀ:16-25)።

የጌታችን ተአምራት

የከነዓናዊትዋ ሴት እምነት- ጌታችን መድኅኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደጢሮስና ሲዶና በሄደ ጊዜ አንዲት ከነዓናዊት ሴት ወደ እርሱ መጥታ የዳዊት ልጅ ጌታ ሆይ፣ ልጄ በርኩስ መንፈስ ተይዞ ትሠቃያለችና እባክህ ራራልኝ ብላ ጮኸች። ጌታችንም ምንም መልስ ሳይሰጣት ገም በማለቱ ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀርበው ይችላችሁ ሴት እየተከተለች ስለምትጮህ እባክህ አሰናብታት ብለው ለመኑት። እርሱ ግን እኔ የተላከሁት ከእስራኤል ቤት እንደበገኝ ለጠፉት ብቻ ነው ሲል መለሰ። ሴትየዋ በእግሩ ሥር ወድቃ ጌታ ሆይ፣ እባክህ እርዳኝ አለችው። በዚህ ጊዜ ጌታችን የልጆችን እንጀራ ወስዶ ለውሾች መጣል ተገቢ አይደለም ብሎ መለሰላት። እርስዋም ጌታ ሆይ፣

አሰናብታት ብለው ለመኑት። እርሱ ግን እኔ የተላከሁት ከእስራኤል ቤት እንደበገኝ ለጠፉት ብቻ ነው ሲል መለሰ። ሴትየዋ በእግሩ ሥር ወድቃ ጌታ ሆይ፣ እባክህ እርዳኝ አለችው። በዚህ ጊዜ ጌታችን የልጆችን እንጀራ ወስዶ ለውሾች መጣል ተገቢ አይደለም ብሎ መለሰላት። እርስዋም ጌታ ሆይ፣ እርግጥ ነው፤ ነገር ግን ውሾችም እኮ ከጌታቸው ማእድ የወደቀውን ፍርፋሪ ይበላሉ አለች። ጌታችን በዚህ መልስዋ እንዲህ አላት:- አንቺ ሴት፣ እምነትሽ ትልቅ ነው፤ ስለዚህ እንደ ፍላጎትሽ ይሁንልሽ አላት። የሴትየዋም ልጅ በዚያኑ ሰዓት ድናለች (ማቴ:ም:15ቀ:21-28)።

የከነዓናዊትዋ ሴት ልጅ መፈወስ (ማር:7:25-30)
ይህች ሴት በማቴዎስ ወንጌል ከነዓናዊት ስትባል (ማቴ:ም:15ቀ:2) በማርቆስ ወንጌል ምዕራፍ 7 ቀ:26 ላይ ግሪካዊት ይላታል። እንዲያውም በሌላ ቋንቋ ሶርያዊትና ፊኒቂያዊት ይላል። ይህም ጢሮስና ሲዶና ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ በተለየም በሐዲስ ኪዳን ግሪካዊ ሲባል አብዛኛውን ጊዜ አረማዊ ለማለት ነው። ይህችም ሴት ግሪካዊ ስትባል ሃይማኖትን እንጂ ዜግነትን የሚመለከት አለመሆኑን ልናውቅ ይገባል።

በአጋንንት የተያዙ ሁለት ሰዎች፡- ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የገሊላን ባሕር ተሻግሮ ወደ ጌራሴኖን አገር በመጣ ጊዜ አጋንንት የያዟቸው ሁለት ሰዎች ከመቃብር ቦታ ወጥተው ተገናኙት። እነርሱ በጣም አደገኞች ስለነበሩ ማንም ሰው በዚያ መንገድ ማለፍ አይችልም ነበር። በአጋንት የተያዙትም ሰዎች በድንገት እንዲህ እያሉ መጮኽ ጀመሩ፡- አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ሆይ፤ እኛ ከአንተ ጋር ምን አለን? ጊዜው ሳይደርስ ልታሠቃየን መጣህን? ከእነርሱ ጥቂት ራቅ ባለ ስፍራ የብዙ ዐሣማዎች መንጋ ተሰማርቶ ነበር። አጋንንቱም የምታስወጣን ከሆነ እባክህ ወደዚያ ወደ ዐሣማዎቹ መንጋ ስደደን ሲሉ ለመኑት። ጌታችንም ሂዱ አላቸው። እነርሱም ወደ ዐሣማዎቹ ሄዱና ዐደሩ ባቸው። ዐሣማዎቹም በሙሉ ከገደሉ አፋፍ ላይ እየተንደረደሩ ወርደው በባሕር ውስጥ ሰጠሙ። የዐሣማዎቹ እረኞች ሸሽተው ወደ ከተማ ገቡና ሁሉን ነገር አወሩ፤ አጋንንት በያዙአቸው ሰዎች የሆነውንም ተናገሩ። ከዚህ በኋላ የከተማው ሰዎች ሁሉ ጌታችንን ለማየት ወጡ፤ ባዩትም ጊዜ ከአገራቸው ወጥቶ እንዲሄዱላቸው ለመኑት(ማቴ. ም. 8 ቀ. 28-34)።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በባሕር ላይ መራመዱ፡- ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እኔ ሕዝቡን እስካሰናብት ድረስ በጀልባ ተሳፈሩና ቀድሞችሁ ወደ ማዶ ተሻገሩ ብሎ ደቀ መዛሙርቱን አዘዛቸው። ሕዝቡንም ካሰናበተ በኋላ ለመጸለይ ብቻውን ወደ አንድ ተራራ ላይ ወጣ። በመሸም ጊዜ እዚያ ብቻውን ነበር። ደቀ መዛሙርቱ በጀልባ ተሳፍረው ወደ ቅፍርናሆም አመሩ። ጀልባዋ ከወደቡ ብዙ ርቃ በነበረ ጊዜ ብርቱ ነፋስ ከወደፊትዋ ተነሥቶ በማዕበሉ ወዲያና ወዲህ በማለት ትንገላታ ነበር። ከሌሊቱ ዘጠኝ ሰዓት በኋላ ጌታችን በባሕር ላይ እየተራመደ ወደ ደቀ መዛሙርቱ መጣ። ደቀ መዛሙርቱም በባሕር ላይ እየተራመደ ሲሄድ ባዩት ጊዜ በጣም ፈርተው ደነገጡ። ይህ ምትሐት ነው ብለው በፍርሃት ጮኹ። ጌታችንም ወዲያውኑ አነጋግራቸውና አይዞላችሁ፤ እኔ ነኝና አትፍሩ አላቸው። በዚያን ጊዜ ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ ጌታ ሆይ፤ አንተስ ከሆንክ በባሕር ላይ እየተራመድሁ ወደ አንተ መምጣት እንድችል አድርገኝ አለው። ጌታችንም ና አለው። ስለዚህ ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ ከጀልባው ወርዶ ወደ ጌታችን ለመሄድ በባሕር ላይ ተራመደ። ነገር ግን የነፋሱን ጎይል አይቶ ፈራ፤ ወደ ባሕሩ ውስጥ ለመስጠም በተቃረኑ ጊዜ ጌታ ሆይ፤ አድነኝ ብሎ ጮኸ። ጌታችንም ወዲያውኑ እጁን ዘርግቶ ያዘውና አንተ እምነት የጎደለህ፤ ስለምን ተጠራጠርህ አለው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስና ሐዋርያው ጴጥሮስ ወደ ጀልባው በገቡ ጊዜ ነፋስ ጸጥ አለ። በጀልባውም ውስጥ የነበሩት ሁሉ በእርግጥ አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ ብለው ለጌታችን ሰገዱለት (ማቴ. ም. 14 ቀ. 22-26)።

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ መሳሌዎች

የወይን አትክልት ቦታ ሠራተኞች አቀጣጠር ምሳሌ፡- ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ካቀረባቸው ምሌዎች መካከል አንዱ የሚከተለው ነው፡-

መንግሥተ ሰማይ በወይን አትክልት የሚሠሩ ሠራተኞችን ለመቅጠር ጠዋት በማለዳ የወጣውን የአትክልት ባለቤት ትመስላለች። እርሱም ለያን ዳንዱ ሠራተኛ በቀን አንድ ብር ለመክፈል ተሰማምቶ የቀጠራቸውን ሠራተኞች ወደ አትክልቱ ቦታ ላካቸው። በሦስት ሰዓት ገደማ ወደ አደባባይ ሲወጣ ሥራ ፈትተው ያገኛቸውን ሠራተኞች ለእናንተም የሚገባችሁን ዋጋ እክፍላችኋለሁና ወደ ወይን አትክልት ቦታ ሄዳችሁ ሥሩ ብሎ ላካቸው። እነርሱም ወደ ወይን የአትክልት ቦታ ሄደው ሥራቸውን ቀጠሉ። እንዲሁም በስድስት ሰዓትና በዘጠኝ ሰዓት አካባቢ ወጥቶ ሌሎችንም ሠራተኞች ጠርቶ እንዲሠሩ ወደ ወይን የአትክልት ቦታ ላካቸው። ከዚያም በኋላ በዐሥራ አንድ ሰዓት ገደማ ወጥቶ ያገኛቸውን ሠራተኞች እናንተስ ለምን ቀኑን ሙሉ ሥራ ፈትታችሁ ቆማችኋል ብሎ ጠየቃቸው። እነርሱም የሚቀጥረን ሰው ባለማግኘታችን ነው ብለው መለሱለት። እንግዲያውስ እናንተም ወደ ወይን ያትክልት ቦታ ሄዳችሁ ሥሩ ብሎ ላካቸው።

በመሸም ጊዜ የወይን አትክልት ባለቤት ለላካቸው ጠርቶ በመጨረሻ ከተቀጠሩት ሠራተኞች ጀምረህ በመጀመሪያ እስከተቀጠሩት ድረስ የሥራ ዋጋቸውን ክፈላቸው ብሎ አዘዘው። ስለዚህ በዐሥራ አንድ ሰዓት የተጠቀሩት መጥተው እያንዳንዳቸው አንድ አንድ ብር ተቀበሉ። በፊት የተጠቀሩት በቀረቡ ጊዜ ይበልጥ የሚቀበሉ መስሎአቸው ነበር። ነገር ግን እነርሱም እያንዳንዳቸው አንዳንድ ብር ተቀበሉ። ገንዘቡን ከተቀበሉ በኋላ በወይን አትክልት ባለቤት ላይ እንዲህ ሲሉ አጎረመረሙ፡- እነዚህ በመጨረሻ የመጡት ሠራተኞች የሠሩት ለአንድ ሰዓት ብቻ ነው፤ እነርሱን ከእኛ ቀኑን ሙሉ በፀሐይ ሙቀት ስንደክም ከዋልነው ጋር አኩል ከፈልካቸው። የወይን አትክልቱ ባለቤትም ከሠራተኞቹ አንዱን ጠርቶ የተዋዋልነው አንድ ብር ለክፍልህ አልነበረምን? እኔ አንተን ምንም የበደልኩህ ነገር ስለሌለ ገንዘብክን ይዘህ ሂድ። በገሃ ገንዘቤ በኋላ ለመጣውስ ከአንተ እኩል ለመስጠት መብት የለኝምን? ወይስ እኔ ለጋስ ስለሆንኩ አንተ ትመቀኛለህን?

ከዚህ በኋላ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡- እንዲሁም ፊተኞች የሆኑ ኋለኞች ይሆናሉ፤ ኋለኞችም የሆኑ ፊተኞች ይሆናሉ አለ (ማቴ. ም. 20 ቀ. 1-16)።

የሁለቱ ልጆች ምሳሌ፡- ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሚከተለውን ምሳሌ ለአይሁድ ነገራቸው፡-

አንድ ሰው ሁለት ልጆች ነበሩት። ከሁለቱ አንዱን ወደ ወይን የአትክልት ቦታዬ ሄደህ ሥራ አለው። ልጁ ግን እምቢ አልሄደም አለ። ይሁን እንጂ በኋላ ተጸጸተና ሊሠራ ሄደ። አባትየው ሁለተኛውን ልጁን ወደ ወይን አትክልት ቦታ ሄዶ እንዲሠራ አዘዘው። እርሱም እሺ እሄዳለሁ አለው። ነገር ግን አልሄደም። ከእነዚህ ከሁለቱ የአባቱን ፈቃድ የፈጸመ የትኛው ነው ብሎ ጠየቃቸው። እነርሱም የመጀመሪያው ነው ብለው መለሱለት።

ጌታችንም በእውነት እላችኋለሁ ኃጢአተኞችና ዘማውያን ወደ መንግሥተ ሰማይ በመግባት ይቀድሙአችኋል። መጥምቁ ዮሐንስ የጽድቅን ሥራ ሊያሳዩትሁ ቢመጣ አላመናችሁትም። ኃጢአተኞችና ዘማውያን ግን አመኑት። ይህንንም አይታችሁ እንኳ ንስሐ ገብታችሁ አልተመለሳችሁም አላቸው (ማቴ 21፡28-32)።

የአገልጋዮች ትጋት፡- ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከተናገራቸው ምሳሌዎች መካከል የሚከተለው ይገኝበታል፡-

በአጭር ታጥቃችሁ ሁልጊዜ ለሥራ የተዘጋጀችሁ ሁኑ መብራታችሁም የበራ ይሁን። ጌታቸው በድንገት ከሠርግ ቤት ሲመጣ የሚጠባበቁትን አገልጋዮች ምሰሉ። እነርሱ ጌታቸው በድንገት መጥቶ በሚያንኳኳበት ጊዜ ለመክፈት ዝግጁዎች ናቸው። እነዚያ ጌታቸው በድንገት በመጣ ጊዜ ነቅተው ሲጠብቁ የሚያገኛቸው አገልጋዮች የተመሰገኑ ናቸው። በእውነት እላችኋለሁ እርሱ በአጭር ታጥቆ በማእድ ያስቀምጣቸዋል፤ በማስተናበርም ያገለግላቸዋል።

ጌታቸው በእኩል ሌሊት ወይም ከእኩል ሌሊት በኋላ በመጣ ጊዜ ነቅተውና ተግተው ሲጠብቁት የሚያገኛቸው አገልጋዮች የተመሰገኑ ናቸው። ደግሞም ይህን ዕውቁ። ሰው ሌባ የሚመጣበትን ሰዓት ለይቶ ቢያውቅ ኖሮ ሌባው ቤቱን ቈፍሮ ሲገባ አይተውም ነበር። የሰው ልጅ ባላሰባችሁበት ሰዓት በድንገት ይመጣል፤ ስለዚህ እናንተም ተዘጋጅታችሁ ጠብቁ (ሉቃ፡ ም፡ 12 ቀ፡ 35-48)።

ከዚህ ምዕራፍ የምናገኘው ትምህርት

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በጸሐፍትና በፈሪሳውያን ላይ ወቀሳውን ከመጀመሩ በፊት ለሕዝቡና ለደቀ መዛሙርቱ ማስጠንቀቂያ ሰጥቶአቸዋል።

በሰጠውም ማስጠንቀቂያ ጸሐፍትና ፈሪሳውያን ለማስተማር በሙሴ ወንበር የተቀመጡ ስለሆነ እነርሱ የሚሉአችሁን ሁሉ ፈጽሙ፤ እነርሱ የሚሉትን ስለማያደርጉት እነርሱ የሚያደርጉትን አታርጉ። ከዚህ አባባል የምንማረው ቁምነገር አንድ ካህን የምሥጢራት ቤተ ክርስቲያንን ሥርዓት በሚያከናውንበት ጊዜ በእርሱ ግላዊ ሕይወት ምክንያት የምሥጢራቱ ውጤት ለዩነት የማያመጣ መሆኑን ነው። የክህነትን ጸጋ የተቀበለ እስከሆነ ድረስ ግላዊ ሕይወቱ በውጤቱ ላይ ምንም ዓይነት ተጽዕኖ አያደርግም ማለት ነው።

እነዚህ ጸሐፍትና ፈሪሳውያን የሚያደርጉአቸው ድርጊቶች ሁሉ ለታይታ ስለሚያደርጉአቸው የሚለብሱትን ልብስ እንኳ ከሌላው ሰው የተለዩ ቅዱሳን እንዲያስመስላቸው ይፈልጋሉ። ሰውም በዚህ በልብሳቸው ማንነታቸውን ለይቶ መምህራን፣ ሊቃውንት እንዲላቸው ይፈልጋሉ። በዚህም ምክንያት ጌታችን ደቀ መዛሙርቱንና ሕዝቡን ማንንም መምህር፣ ማንንም አባት፣ ማንንም ሊቅ ብላችሁ አትጥሩ ብሎ አስጠንቅቆአል። ይህንንም ሲል ደቀ መዛሙርቱ እንደ ጸሐፍትና ፈሪሳውያን የትዕቢትና የኩራት ተግባር እንዳይፈጽሙ ለማስጠንቀቅ ነው። መምህራቸው ክርስቶስ ራሱ እንደመሆኑ መምህራን ለመባል ፍላጎት አይደርባችሁ ብሎአቸዋል። ትምህርቱም የታላቁ መምህር የክርስቶስ እንጂ የእነርሱ ስላልሆነ መምህር አይባሉም። ይህ አባባል ግን የጸሐፍትና የፈሪሳውያንን ዓላማ ለመቃወም የተሰነዘረ ይሁን እንጂ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መምህራን የነበሩ መሆናቸው አይካድም። እነርሱም የክርስቶስን ትምህርት የሚያስተምሩ ናቸው።

ለዚህም የሚከተሉትን ማስረጃዎች እንመልከት፡-

«ስለዚህ እግዚአብሔር እያንዳንዱ ሰው በቤተ ክርስቲያን የተለያየ አገልግሎት እንዲኖረው አድርጎአል፤ በዚህም መሠረት በመጀመሪያ ሐዋርያትን፣ ሁለተኛ ነቢያትን፣ ሦስተኛ መምህራንን ሾሞአል» (1ኛ፡ ቆሮ፡ ም፡12ቀ፡28)።

«እርሱም አንዳንዶቹ ሐዋርያት፣ አንዳንዶቹ ነቢያት፣ አንዳንዶቹ የወንጌል ሰባኪዎች፣ አንዳንዶቹ የምእመናን እረኞች፣ አንዳንዶቹ አስተማሪዎች እንዲሁ ስጦታዎችን ሰጠ» (ኤፌ.ም:4ቀ:11)።

«በአንድኪያ ባለችው ቤተ ክርስቲያን ነቢያትና መምህራን ነበሩ።» (የሐ:ሥ:ም:13ቀ:1)።

አባታችሁ በሰማይ ያለው ስለሆነ ማንንም በምድር ላይ አባታችን ብላችሁ አትጥሩ ያለው ሐዋርያትንና ተከታዮቻቸውን፣ ፓትርያርኮችንና ጳጳሳትን ነው። ይህም ማለት ምድራውን የሆኑ ወላጆች አባቶቻቸው በቤተ ክርስቲያን መንፈሳዊ አስተዳደርና ትምህርት ጉዳይ ምንም ዓይነት ተጽዕኖ ሊኖራቸው አይገባም ማለት ነው። የመንፈሳዊው አስተዳደር ኅላፊና አባት ሰማያዊው እንጂ ምድራዊ አባት አይደለም ለማለት ነው። በዚህም ምክንያት ሐዋርያት፣ ተከታዮቻቸው ፓትርያርኮች፣ ጳጳሳት በዚህ ዓለም አባት ብለው የሚጠሩት አይኖርም። ነገር ግን ምእመናን እነርሱን መንፈሳዊውን አባቶች ይሉአቸዋል፤ እነርሱም ደግሞ ምእመናንን መንፈሳዊውን ልጆቹ ብለው ይጠራሉ። በዚህም መሠረት ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ ምእመናንን ልጆቹ ብሎ ይጠራቸዋል (1ኛ:ዮሐ:ም:2ቀ:1፣ 18)።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስም የቆሮንቶስን ሰዎች ልጆቹ፣ ጢሞቴዎስን ደግሞ ልጄ ብሎ እናገኘዋለን (1ኛ :ቆሮም:4ቀ:14፣ 17፣ 2ኛ:ጢሞ: 2 ቀ:1)።

ስለዚህ ጌታ ደቀ መዛሙርቱን ያስጠነቀቃቸው ከፈሪሳውያን ግብዝነት፣ ትዕቢትና ኩራት ተጠንቀቀው በትሕትና እንዲኖሩ ነው።

ጌታችንም ጸሐፍትንና ፈሪሳውያንን በሰባት ጉዳዮች ወቅሶ ወዮታ አቅርቦባቸዋል።

1. መንግሥተ ሰማያትን እነርሱ ራሳቸው አይገቡበትም፤ ለመግባት የሚፈልጉትንም እንዳይገቡ በፍን ይዘጋሉ። ይህም ማለት እነርሱ ኦሪትንና ነቢያትን የሚያውቁ እንደመሆናቸው የክርስቶስን የመምጣት ምልክት ተገዝበው ራሳቸው ማመን ይገባቸው የነበረ ከመሆኑም በላይ የሚያውቁትንም አስተምረው በማሳመን ለመንግሥተ ሰማይ ሊያበቁአቸው በተገባ ነበር። ይህን ከማድረግ ይልቅ ማንም እንዳያምን በመንገዱ መገኘቱን ይጠራ ነበር።

2. እንዲሁም ጸሐፍትና ፈሪሳውያን ለታይታ በሚያስፈልገውት ጸሎት አማካይነት ባሉቻቸው በሞቱባቸው ሴቶች ቤት ውስጥ እየገቡ ግራ የተጋቡትን

ሴቶች የሚረዱ በመምሰል ስለሚበዘብዙላቸው በሃይማኖት ሰበብ የማጭበርበርና የማታለል ሥራ ይሠራሉ ማለት ነው። በፍርድም ቀን የበለጠ ቅጣት ይመጣባቸዋል።

3. ጸሐፍትና ፈሪሳውያን ሕዝቡ ወደ ክርስትና ገብቶ መንግሥተ ሰማይን እንዳይወርስ እየተከላከሉ ወደ እነርሱ የጥፋት መንገድ ለማምጣት የሚያደርጉት ጥረት ከፍተኛ ነበር። ሰዎችን ወደ ሃይማኖታቸው ለማስገባት በባሕርና በየብስ ይዘራሉ። ይህን የሚያደርጉት ለእግዚአብሔር ክብርና ለነፍሳት ድኅነት ሳይሆን በሰዎች ለመመስገን ብለው ነው። ወደ እነርሱ የሚያስገቡትንም የእነርሱን ጠባይና የእነርሱን አሠራር ያስተመሩታል። በከፋቱ፣ በአክራሪነቱና በግብዝነቱ ከእነርሱ የበለጠ ይሆናል። በዚህም ከእነርሱ በእጥፍ ለገሃነም የተገባ ይሆናል።

4. ወርቁን ከቤተ መቅደስ፣ መባውን ከመሠዊያው በማስበለጥ በወርቁና በመባው ነው እንጂ አንድ ሰው በቤተ መቅደሱና በመሠዊያው ቢምል በመሐላው አይያዝም ይላሉ። ይኸውም የግል ጥቅማቸውን ለማዳበር ሕዝቡ መባና ወርቅ እንዲያቀርብ ለመገፋፋት ነው። ይህም አሠራራቸው ሕዝብን ማሳሳትና በእግዚአብሔር ላይ የክህደት ሥራ መሥራት ነው።

5. ከአዝሙድ፣ ከእንስላልና ከከሙን ዐሥራት መስጠት ሕግን በትክክል የሚፈጽሙ ለማስመሰልና በሰዎች ዘንድ ሃይማኖተኛ መስሎ ለመታየት ሲሆን ያንን መክፈል ደግሞ ምንም ያኽል ወጪ የማያስወጣቸው ነው። ነገር ግን ዋና ዋናዎቹን ነገሮች ማለት ፍርድን፣ ምሕረትንና ታማኝነትን ችላ ማለታቸው ጥቅሞቻቸው እንዳይንደሉባቸው ነው።

6. ጸሐፍትና ፈሪሳውያን በሰው ፊት ሃይማኖተኛና ደግ መምሰል ይሞክራሉ፤ ውስጣቸው ግን ቅሚያና ስስት የሞላበት ነው። እነርሱም ውጪው ታጥቦ ውስጡ ያልታጠበ ብርጭቆ ወይም ሳሕን ዐይነት ናቸው። እንዲሁም በውስጣቸው በሬሳ ዐዕም የተሞላና በውጭ እንደተለሰነ መታብር ናቸው።

7. የነቢያትንና የጻድቃንን መታብር በማስገዛት እነርሱ በአባቶቻቸው ዘመን ኖረው ቢሆኑ ኖሮ ነቢያትን ለመግደል ከእነርሱ ጋር ይተባበሩ እንዳልነበረ ገልጠዋል። ጌታችን ግን በዚህ አነጋገራቸው አባቶቻቸው ነቢያትን ገዳዮች እንደነበሩ መመስከራቸውን አጋልጦአቸዋል። እናንተም አባቶቻችሁ የጀመሩትን ፈጽሞ ያላቸው ነቢያት የተገኙበትን እነርሱን የሚገድሉ መሆናቸውን ሲነግራቸው ነው።

ፈሪሳውያን ለማወቅ ወይም ለመረዳት ብለው ሳይሆን ጌታችንን ለመክሰስ ምክንያት በመፈለግ ሰውሚስቱን በማንኛውም ምክንያት ሊፈታ ተፈቅዶለታልን ብለው ጠየቁት። ለመፍታት ይቻላል ካለ ራሱ የተናገረውን ራሱ አፈረሰው ለማለት፣ ለመፍታት አይቻልም ቢል ነጻነታችሁን ገደበባችሁ ብሎ ለማስጠላት አስበው ነው ጥያቄውን የጠየቁት። ነገር ግን የተጻፈውን አላነበባችሁምን ብሎ መጻሕፍትን በመጥቀስ አፋቸውን አስጠኝቶታል።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በቤተ መቅደስ ሲያስተምር ሳለ የሕግ መምህራንና ፈሪሳውያን በዝሙት ኃጢአት የተያዘች ሴት ይዘው መጥተው ሊፈትኑት እንዲህ አሉት፡- እንደዚህ ያለችህ ሴት እንድትገደል ሕጋችን ያዝዛል፤ አንተስ ምን ትላለህ?

በዚያን ጊዜ የነበረው የበላይ ገዢ የሮም ንጉሥ ነገሥት ስለነበረ ማንኛውም ሌላ ወገን የሞት ፍርድ ለመወሰን መብት አልነበረውም። እነርሱም ሊያጠምዱት የፈለጉት ትወገር ያለ እንደሆነ በመንግሥት ሥልጣን ውስጥ ገባ ብለው ለመክሰስ፣ ምሕረት ይደረግላት ያለ እንደሆነ የሙሴን ሕግ ያፈርሳል ብለው በሕዝብ ዘንድ ሊያሳጡት ነበር። እርሱ ግን ተንኮላቸውን ስለሚያውቅ በራሳቸው ላይ በነሉናቸው እንዲፈርዱ አደረጋቸው።

በሀብታሙ ወጣት ጥያቄና በጌታችን መልስ ላይ እንደ ተገለጠው፣ ባለጸጋ ወደ መግሥተ ሰማይ ከሚገባ ግመል በመርፌ ቀዳዳ ቢያልፍ ይቀላል ተብሏል። ይህም ማለት ባለጸጋ ለመንግሥተ ሰማይ ሲል ሀብቱን በመላ ከሚሰጥ ይልቅ ለማለት ነው እንጂ ባለጸጋ የሆነ ሰው በፍጹም ወደ መንግሥተ ሰማይ አይገባም ለማለት አይደለም።

ጌታችን ለከነዓናዊት ሴት የልጆችን እንጀራ ወስዶ ለውሾች መጣል ተገቢ አይደለም ያላት እርስዋን ለመፈተን ብሎ ነው እንጂ ከዘር ዘር ለመለየት ብሎ አይደለም።

በወይን ያትክልት ቦታ ሠራተኞች አቀጣጠር ምሳሌ እንደምንረዳው በመጨረሻ የመጡት በመጀመሪያ ከመጡት ጋር እኩል ክፍያ የተደረገላቸው መሆኑን ያመለክታል። ለዚህ አባባል ሁለት አማራጭ ትርጉሞች ተሰጥተውታል። የመጀመሪያው ትርጉም በመንግሥተ ሰማይ በአንድ የጽድቅ ደረጃ ያሉ ሰዎች ምንም መበላለጥ የሌለባቸው መሆኑ ነው። ሌላው ትርጉም ደግሞ በዕድሜያቸው ቀደም ብለው ለመንግሥተ ሰማይ የሚያበቃውን ተግባር በማወቅ የተዘጋጁ ወይም ቃለ እግዚአብሔር ለእነርሱ የደረሰው ዕድሜያቸው ከገፋ በኋላ ቢሆን ቃለ እግዚአብሔርን ከሰሙና ከተቀበሉበት ጊዜ ጀምሮ

ለመንግሥተ ሰማይ የሚያበቃ ተግባር እስከፈጸሙ ድረስ ለምን ከወጣትነት ዕድሜ አልጀመራችሁም አይባሉም ማለት ነው።

በሁለቱ ልጆች ምሳሌ የመጀመሪያው ልጅ ኃጢአተኞችና ዘማውያን፣ ሁለተኛው ልጅ አይሁድ ናቸው። በእግዚአብሔር አምነው የነበሩት አይሁድ የእግዚአብሔር ልጅ ሲመጣ የማይቀበሉት ሆኑ። እምነት ያልነበራቸው አረማውያን ግን የእግዚአብሔርን ልጅ ተቀበሉት።

ስለዚህ ነው ጌታችን በመንግሥተ ሰማይ ኃጢአተኞችና ዘማውያን ይቀድሙአችኋል ያላቸው።

በአገልጋይ ትጋት ምሳሌ ደግሞ የዕድሜያችን ፍጻሜ ወይም የዓለም መጨረሻና የጌታችን ለፍርድ መምጣት መቼ እንደሆነ ስለማናውቅ ሁልጊዜ ተዘጋጅተን እንድንጠብቅ ያስተምረናል።

ጥያቄዎች

1. ጸሐፍትና ፈሪሳውያን ሰዎችን ወደ መንግሥተ ሰማይ እንዳይገቡ የሚከለክሉትና እነርሱም ራሳቸው የማይገቡት እንዴት ነው?
2. የመበለቶችን ቤት የሚበዘብዙት እንዴት ነው?
3. ሰውን ወደ ሃማናታቸው አምጥተው ለገሃነም የተዘጋጀ የሚያደርጉት እንዴት ነው?
4. ከመቅደስ ይበልጥ ወርቁን፣ ከመሠዊያው ይልቅ መሥዋዕቱን ያከበሩበት ምክንያት ምንድን ነው?
5. በሰማይ የሚምል በምን ይምላል?
6. በመሠዊያው የሚምል በምን ይምላል?
7. በቤተ መቅደስ የሚምል በምን ይምላል?
8. ከአዝሙድ ከእንስሳልና ከከሙን ዐሥራት በመክፈላቸው ለምን ተወቀሱ?
9. በወቀሳው ላይ ብርጭቆና ሳሕን የተጠቀሱት ለምንድን ነው?
10. መቃብርስ የተጠቀሰው በምን ምክንያት ነው?
11. አባቶቻችሁ የጀመሩትን እናንተም ፈጽሞ ማለት ምን ለማለት ነው?

12. ፈሪሳውያን ጌታችንን ስለጋብቻ ወይም ስለመፋታት የጠየቁት በምን ዐይነት ፈተና ሊፈትኑት ፈልገው ነው?
13. ጌታስ ምን መልስ ሰጣቸው?
14. ጸሐፍትና ፈሪሳውያን ስታመንገር የተያዘች ሴት ይዘው ወደ ጌታችን ሲመጡ በምን ዐይነት ፈተና ሊፈትኑት ፈልገው ነበር?
15. እነርሱ ምን ብለው ጠየቁት?
16. እርሱስ ምን መልስ ሰጣቸው?
17. ሀብታሙ ወጣት ጌታችንን ምን ብሎ ጠየቀው?
18. ጌታችንስ ምን ብሎ መለሰለት?
19. ወጣቱ ሀብታም ለጌታችን መልስ ምን ዐይነት አጸፋ መልስ ሰጠ?
20. ሀብታሙ ወጣት ለምን አዘነ?
21. በወጣቱ ማዘን ምክንያት ጌታችን ምን አለ?
22. ደቀ መዛሙርቱ ማን ሊድን ይችላል ባሉት ጊዜ ጌታችን ምን አላቸው?
23. ጌታችን ለከነዓናዊቱ ሴት ጥያቄ ለምን መልሱን አዘገየባት?
24. የከነዓናዊቱ ሴት ጌታችንን ምን ለመነቸው?
25. ጌታችንስ ምን መልስ ሰጣት?
26. እርስዋስ በጌታችን መልስ ላይ ምን አለች?
27. ከዚያስ በኋላ ምን አላት?
28. በጌራሴኖን አገር በአጋንንት የተያዙት ሁለት ሰዎች ጌታችንን ባዩ ጊዜ ምን ብለው ጮኹ?
29. እነርሱስ ጌታችንን ምን ለመኑት?
30. ዐሣማዎቹ ምን ሆኑ?
31. የዐሣማዎቹ እረኞች ምን አደረጉ?
32. የከተማው ሰዎች ጌታችንን ምን ለመኑት?
33. የጌታችን ደቀ መዛሙርት በጀልባ ወደ ቅፍርናሆም ሲሄዱ ምን ችግር ደረሰባቸው?

34. ከሌሊቱ በዘጠኝ ሰዓት ጌታችንን ወዴት አዩት?
35. ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ ጌታችንን ምን ለመነው?
36. ከዚያስ በኋላ ቅዱስ ጴጥሮስ ምን ደረሰበት?
37. ጌታችንስ እንዴት ረዳው?
38. ጌታችን ወደ ጀልባው ሲገባ ምን ሁኔታ ተከሰተ?
39. በጀልባው ውስጥ የነበሩ ሰዎች ምን አሉ?
40. ከወይን አትክልት ቦታ ሠራተኞች አቀጣጠር ምሳሌ ምን እንግራል?
41. የወይን አትክልት ባለቤቱ በስንት በስንት ሰዓት ወጥቶ ሠራተኞችን ተጠረ?
42. ለሠራተኞች የሠሩበትን ዋጋ በሚከፍልበት ጊዜ ተቃውሞ የተነሳበት ለምን ደካመው?
43. አባታቸው ያዘዛቸው የሁለቱን ልጆች ምሳሌ ተናገር
44. ከሁለቱ ልጆች ምሳሌ ምን እንግራለን?
45. ከአገልጋዮች ትጋት ምሳሌ ምን እንግራለን?
46. ጌታችን ለሕዝቡ ጸሐፍትና ፈሪሳውያን በሙሴ ወንበር ተቀምጠዋልና የሚነግሩአችሁን አድርጉ እነርሱ የሚያደርጉትን ግን አታድርጉ የሚለውን ትምህርት ከምን ጋር እናወዳድረዋለን?
47. መምህር አትባሉ ሲል ምን ለማለት ነው?
48. አባታችን ብላችሁ አትጥሩ ሲልስ ምን ማለቱ ነው?
49. በወይን ያትክልት ቦታ ለተቀጠሩት ሠራተኞች ዋጋ አከፋፈል ሁለት አማራጭ ትርጉሞች አቅርብ።
50. ግመል በመርፌ ቀዳዳ ቢያልፍ ከሀብታም ሰው ወደ መንግሥተ ሰማይ መግባት የሚቀልለው እንዴት ነው?

ምዕራፍ 4

ቤተ ክርስቲያን

የቤተ ክርስቲያን ምሥጢራት

ቤተ ክርስቲያን የእግዚአብሔርን አዳኝነት በረከትና ለምእምናንዋ የምታስተባባቸው፡፡ ከሐዋርያት ዘመን ጀምሮ የተረከበቻቸው ሰባት ምሥጢራት አሉ፡፡ እነርሱም ምሥጢረ ጥምቀት፣ ምሥጢረ ሜሮን፣ ምሥጢረ ቊርባን፣ ምሥጢረ ክህነት፣ ምሥጢረ ንስሐ፣ ምሥጢረ ተክሊልና ምሥጢረ ቀንዲል ናቸው፡፡

ምሥጢረ ጥምቀት፡- ምሥጢረ ጥምቀትን የመሠረተው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለመሆኑ የሚከተሉትን ጥቅሶች ይመለከቷል፡፡

«እንግዲህ ወደ ዓለም ሕዝብ ሁሉ ሂዱና በአብ፣ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው የእኔ ደቀ መዛሙርት አድርጓቸው» (ማቴ. ም. 28፡19)፡፡

«ያመነ፣ የተጠመቀ ይድናል፤ ያላመነ ግን ይፈረድበታል» (ማር. ም. 16፡16)፡፡

«እውነት፣ እውነት እልሃለሁ፤ ሰው ከውሃና መንፈስ ቅዱስ ካልተወለደ በቀር ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ሊገባ አይችልም» (ዮሐ. ም. 3፡5)፡፡

ጥምቀት ማለት በውሃ ውስጥ መዘፈቅ ማለት ነው፡፡ በጥምቀትም አጭ ይነት፡-

1. ከጥንቱ የተወረሰ ኃጢአት ነጻ እንሆናለን፡፡
2. ከኃጢአታችን ይቅር እንባላለን፡፡
3. የመንፈስ ቅዱስን ልደት እንወለዳለን፡፡
4. የእግዚአብሔር ልጆች እንሆናለን፡፡

ጥምቀት ወደ ክርስትና ሃይማኖት መግቢያ በርና መታወቂያ ምልክት ነው፡፡ በጥምቀት አማካይነት የምንታደላቸው ጸጋዎች በዐይን ሊታዩና በእጅ ሊዳሰሱ ስለማይችሉ ምሥጢር የተባለው ስለዚህ ነው፡፡

ምሥጢረ ሜሮን፡- የጥምቀትን ጸጋ ከተቀበልን በኋላ በእምነታችን እንድንጸና የሚረዳን በምሥጢረ ሜሮን አማካይነት የምንቀበለው የመንፈስ ቅዱስ ጸጋ ነው፡፡ ሰው ከተወለደ በኋላ ለዕድገቱ ሥጋዊ ምግብ እንደሚያስፈልገው ሁሉ በምሥጢረ ጥምቀት አማካይነት የተወለደው የመንፈስ ቅዱስ ልደት መንፈሳዊ ዕድገት ስለሚያስፈልገው በምሥጢረ ሜሮን አማካይነት ለመንፈሳዊ ዕድገታችን መንፈስ ቅዱስን መቀበል አስፈላጊ ነው፡፡

ቀደም ብሎ በሐዋርያት ዘመን ለመንፈስ ቅዱስ ስጦታ የሚጸለየው ሜሮን በመቀባት ሳይሆን በእጅ በመጫን ነበር፡፡ ይህ ግን በያንዳንዱ ሰው ላይ እጅ በመጫን ሲጸለይ ብዙ ጊዜ የሚወስድ በመሆኑና ወደ ክርስትና የሚገቡ ሰዎች እየበዙ በመሄዳቸው በሜሮን መቀባቱ ተመረጠ፡፡

ከጥምቀት በኋላ መንፈስ ቅዱስን መቀበል አስፈላጊ መሆኑን ለመረዳት የሚከተሉትን ማስረጃዎች እንመልከት፡-

«በኢየሩሳሌም የነበሩት ሐዋርያት የሰማርያ ሰዎች የእግዚአብሔር ቃል እንደተቀበሉ ሰምተው ጴጥሮስንና ዮሐንስን ሰደዱላቸው፤ እነርሱም በወረዱ ጊዜ መንፈስ ቅዱስን ይቀበሉ ዘንድ ጸለዩላቸው፤ እነርሱ በጌታ ኢየሱስ ስም ተጠምቀው ነበር እንጂ መንፈስ ቅዱስ ገና በአንዳቸውም ላይ አልወረደም ነበር፡፡ ስለዚህ ጴጥሮስና ዮሐንስ እጆቻቸውን በጫኑባቸው ጊዜ ሰዎቹ መንፈስ ቅዱስን ተቀበሉ» (ዮሐ. ም. 8፡14-17)፡፡

«ይህን በሰሙ ጊዜ በጌታ በኢየሱስ ስም ተጠመቁ ጳውሎስም እጁን በጫነባቸው ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በነርሱ ላይ ወረደና በሌላ ቋንቋዎች ተናገሩ» (ዮሐ. ም. 19፡5-6)፡፡

ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ የሜሮኑን ጥቅም ሲያብራራ እንዲህ ብሏል፡-

«ክርስቶስ ግን በመንፈስ ቅዱስ ባርኳችኋል፤ መንፈስ ቅዱስ ከእናንተ ጋር እስካለ ድረስ ሌሎች አስተማሪዎች አያስፈልጉክኝሁም፤ መንፈስ ቅዱስም እውነታችሁ ስለሆነ ሁሉንም ነገር ያስተምራችኋል፤ ስለዚህ መንፈስ ቅዱስ እንዳስተማራችሁ በልባችሁ ከክርስቶስ ጋር ኑ» (1ኛ ዮሐ. ም. 2 ፡ 27)፡፡

ምሥጢር ቊርባን- በቅዱሳው ጸሎት አማካይነት ኅብስቱ ወደ ጌታችን ሥጋነት ወይኑ ደግሞ ወደ ጌታችን ደምነት እንደሚለወጡ በማመን ሥጋውን በልተንና ደሙን ጠጥተን ለኃጢአታችን ስርየት እንድናገኝና ከጌታችንም ጾ ኅብረት እንዲኖረን የሚደረገው ሥርዓት ምሥጢር ቊርባን ይባላል። ቤተ ክርስቲያን ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስና ከሐዋርያት የተቀበለችው ትምህርት የቅዱሳው ጸሎት ከተጸለየባቸው በኋላ ኅብስቱ ተራ ኅብስት፣ ወይኑ ደግሞ ተራ ወይን አለመሆናቸውንና ነገር ግን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋ ደም መሆናቸውን ነው።

እነዚህን ክላይ የተገለጡትን አባባሎች ጌታችን እንዴት አድርጎ እንደገለጸ ለጣቸው ቀጥለን እንመልከት።

«ሲበሉም ኢየሱስ ኅብስት አንሥቶ የምስጋና ጸሎት አደረገ፤ ቆርሶም ለደቀ መዛሙርቱ እንካችሁ ብሎ ይህ ሥጋዬ ነው ብሎ ሰጣቸው። ጽዋውንም አንሥቶ የምስጋና ጸሎት አደረገ በኋላ እንዲህ ሲል ሰጣቸው፤ ሁላችሁም ከዚህ ጽዋ ጠጡ፤ ይህ ስለብዙዎች የኃጢአት ይቅርታ የሚፈሰስ የሐዲስ ኪዳን ደሜ ነው» (ማቴ: 26: 26-28)።

«ስለዚህ ኢየሱስ እንዲህ አላቸው:- እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ የሰውን ልጅ ሥጋ ካልበላችሁ፤ ደሙንም ካልጠጣችሁ ሕይወት የላችሁም። ሥጋ ዬን የሚበላና ደሜንም የሚጠጣ ሁሉ በእኔ ይኖራል፤ እኔም በእርሱ እኖራለሁ» (ዮሐ: 6: 53-56) ።

ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስም የጌታችን ሥጋና ደም ከኃጢአታችን እንደሚያነጻ ሲያብራራ እንዲህ ብሏል:-

«የልጄ የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአታችን ሁሉ ያነጻናል» (1ኛ: ዮሐ: 1: 7)።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስም ስለ ምሥጢር ቊርባን ክብር እንዲህ ብሏል:- «ማንም ሰው ያልተገባው ሆኖ ሳለ የጌታን ኅብስት ቢበላና የጌታንም ጽዋ ቢጠጣ የጌታን ሥጋና ደም በማቃለሉ ይጠየቅበታል» (1ኛ: ቆሮ: 9: 11 ቀ: 27)።

ምሥጢር ክህነት:- የምሥጢራተ ቤተ ክርስቲያንን ሥርዓት ለማከናወን፣ ምእመናን ለማስተማር፣ የንስሐ ኑዛዜን በመስማት ተገቢውን እርማትና ምክር ለመስጠት የሚያስችለውን ጸጋ መቀበል ምሥጢር ክህነት ይባላል።

ይህን ምሥጢር የመሠረተው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያቱን በመረጠ ጊዜ ነው። ለእነርሱም ለሌሎች ያልተሰጠ ስጦታዎችን ሰጣቸው። በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 28 ላይ እንደተገለጠው የማጥመቅን መብት የሰጣቸው ለእነርሱ ነው። ሥጋውንና ደሙን የሰጣቸው ለእነርሱ ነው። እጅ የመጫንን መብት የሰጣቸው ለእነርሱ ነው። በመጨረሻም እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ከእነርሱ ጋር እንደሚሆን ገልጿቸውል (ማቴ: 28: 20)።

ሐዋርያው ቅዱስ ቅዳሎስ ስለዚህ ምሥጢር ለጠሞቱዎስ እንዲህ ሲል ጽፎለታል:- «ትንቢት በተነገረልህ ጊዜ የቤተክርስቲያን ሽማግሌዎችም እጃቸውን በጫባቱብህ ጊዜ የተሰጠህን በአንተ ያለውን መንፈሳዊ ስጦታ አትዘንጋ» (1ኛ: ጠሞ: 4: 14)።

ይህም ምሥጢር ምን ያክል ክብር እንዳለው ለጠሞቱዎስ ሲገልጥለት እንዲህ ብሎታል:- «እጆችህን በመጫን ማንንም ለመሾም አትቸነጥል፤ ከሌሎች ሰዎች ጋር በኃጢአት አትተባበር፤ ራስህን በንጽና ጠብቅ» (1ኛ: ጠሞ: 9: 5: ቀ: 22) ።

የክህነት ደረጃዎች ሦስት ናቸው፡ እነርሱም:- ኤጲስ ቆጆስነት፣ ቅስናና ዲቁና ናቸው።

ምሥጢር ንስሐ:- ንስሐ ምሥጢር ነው የተባለው ለካህናት በተሰጣቸው በዐይን በማይታዩው ሥልጣን አማካይነት በንስሐ ተመላሾቹ በዐይን የማይታይ የኃጢአት ስርየት የሚያገኙ በመሆናቸው ነው። በጥምቀት እንደገና ተወልደን የመንፈስ ቅዱስን ስጦታ ከተቀበልን በኋላ በተፈጥሮ ክፉ ዝንባሌዎችን ለምናደርሰው በደል መድኃኒቱ ንስሐ ነው።

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ይህን ምሥጢር የመሠረተው:- «እውነት እላችኋለሁ፤ በምድር የምታስሩት ሁሉ በሰማይ የታሰረ ይሆናል፤ በምድር የምትፈቱት በሰማይ የተፈታ ይሆናል» በማለት ነው (ማቴ: 9: 18 ቀ: 18)።

ንስሐ መግባት ማለትም አንድ ከኃጢአተኛነቱ ተመልሶ በጽድቅ ሥራ ለመኖር የሚፈልግ ሰው ስለ ሠራው ኃጢአት በመጸጸት እንደዚህ ያለውን ችግር ለመስማት ሥልጣን ለተሰጠው ካህን መናዘዝና ካህኑ የሚሰጠውን ምክርና ትእዛዝ ተቀብሎ በሥራ ላይ ማዋል ነው።

ምሥጢረ ተክሊል፡- ጋብቻን የመሠረተው ፈጣሪ አምላክ መሆኑ ግልጽ ነው። ይህን ትምህርት ሲያብራራ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንዲህ ብሏል፡- «እግዚአብሔር በመጀመሪያ ወንድና ሴት አድርጎ እንደፈጠራቸው አላነበባችሁም? ደግሞም በዚህ ምክንያት ሰው አባቱንና እናቱን ትቶ ከሚስቱ ጋር ይተባበራል፤ ሁለቱም አንድ ይሆናሉ ያለውን አላነበባችሁም? ስለዚህ እነርሱ ከእንግዲህ ወዲህ አንድ ናቸው እንጂ ሁለት አይሆኑም፤ እግዚአብሔር አንድ ያረገውን ሰው አይለየው» (ማቴ. ም. 19:4-6)።

አንድነትን ለማስገኘትና የጋብቻቸውን ግዴታ ለማክበር በቤተ ክርስቲያን አማካይነት ቃል ለሚገቡት ሙሽራና ሙሽሪት ካህኑ የሚያከናውነው የጸሎት ሥነ ሥርዓት ምሥጢረ ተክሊል ይባላል።

መሥጢረ ቀንዲል፡- ለአንድ ሕመምተኛ የተለየ የቀንዲል ጸሎት በሚደረግበት ጊዜ ከሥጋው ሕመም ፈውስና ከኃጢአት ስርየት የሚያገኝበት ሥርዓት ምሥጢረ ቀንዲል ይባላል።

የቀንዲል ጸሎት የተጀመረው ከሐዋርያት ዘመን ጀምሮ ለመሆኑ የሚከተለውን ማስረጃ እንመልከት።

«ብዙ አጋንንትንም አወጡ፤ ብዙ ድውዮችንም ዘይት እየተቡ ፈወሱ አቸው።» (ማር.ም.6:13)

ሐዋርያው ያዕቆብ የምሥጢረ ቀንዲልን አሠራር በዝርዝር ሲያስረዳ እንዲህ ብሏል።

«ከእናንተ መካከል የታመመ ሰው ቢኖር የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎችን ወደ እርሱ ይጥራ፤ እነርሱም በሽተኛውን በጌታ ኢየሱስ፣ ክርስቶስ ስም ዘይት ቀብተው ይጸልዳሉት። እንዲህ ዐይነቱ በእምነት የተመሠረተ ጸሎት በሽተኛውን ያድነዋል፤ የሠራው ኃጢአትም ቢኖር ይቅር ይባላል» (ያዕ. ም.5:14-15)።

የቤተ ክርስቲያን ቅዱሳን

ሐዋርያው ቅዱስ ቶማስ፡- መንፈስ ቅዱስ በሐዋርያት ላይ ከወረደ በኋላ ሐዋርያው ቅዱስ ቶማስ ወደ ሕንድ አገር ሄደ። እዚያም በአንድ ሉቅያስ በሚባል የንጉሠ ወዳጅ ቤት እንደ ባሪያ ሆኖ ሠራ። ሉቅያስም ወደ ንጉሠ

ወሰደው። ሙያው ምን እንደሆነ ንጉሠ ቤጠየቀው ጊዜ ግንባኝነት፣ አናጢነትና ሐኪምነት መሆኑን ገለጠለት። በቤተ መንግሥቱ ጥቂት ቀኖች ከቄየ በኋላ በቤተ መንግሥቱ ላሉ ሰዎች ወንጌል ማስተማሩን ቀጥሎ የሉቅያስ ሚስትና ከቤተሰቡ ሌሎችም አመኑ። ንጉሠ ምንድን ነው የሠራኸው ብሎ ለጠየቀው ጥያቄ ሐዋርያው መልስ ሲሰጠው የሠራኸው ቤተ መንግሥት የክብር ንጉሥ ቦታ ሆነ አለው። የሠራሁት የአናጢነት ሥራ የጎጠኤትን እጅክ የሚቁርጠው ወንጌል ነው። ሕክምናውና መድኃኒቱ የእግዚአብሔር ቅዱሳን ምሥጢራት ናቸው። የደግነት ጠላት ከሆነው መርዝ ያድናል አለው። ንጉሠ በዚህ ጉዳይ ተቁጥቶ ሐዋርያውን በጣም አስታየው። በአራት ካስግዎች አስር ቁዳውን ገፈፈው። ሰውነቱንም በኖራና በጨው አሸው። ሐዋርያው ይህን ሁሉ ታገው። የሉቅያስ ሚስት ይህን ባዮች ጊዜ ከቤተሰብ መስጠት ወደታ ሞተች። ቶማስን ግን እግዚአብሔር ከቀሰሉ ፈወሰው። ሉቅያስ በሚስቱ ሞት አዝኖ ሚስቱን ከሞት ብታስነግልኝ በአንተ አምላክ አምናለሁ ብሎ ለሐዋርያው ነገረው።

ሐዋርያው ቅዱስ ቶማስ የሉቅያስ ሚስት አስከራን ወደነበረበት ገብቶ አርሳኖና ሆይ። በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተነሿ አላት። ወዲያው ተነሥታ ለሐዋርያው ቶማስ ሰገደችለት። ባልዋም ይህን ባዮ ጊዜ እርሱና ከከተማው ብዙዎቹ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ አምነው ተጠመቁ።

በባሕሩ ላይ ትልቅ ህፃናት ወደቆ ማንም ሰው ሊያወጣው አልቻለም ነበር። ሐዋርያው ቅዱስ ቶማስ ህፃናትን ለማውጣትና በእርሱም ቤተ ክርቲያን እንዲሠራበት ይፈቀድለት ዘንድ ንጉሠን ጠየቀ። ንጉሠም ፈቀደለትና ህፃናትን በመስቀለኛ ባርኮ ካወጣው በኋላ ቤተ ክርስቲያን ሠራበት።

ለምእመናኑም ኤጲስ ቆጆስና ካህናት ከሾመላቸውና በእምነታቸውም እንዲጸኑ ካደረገ በኋላ ቀን ጡራ ወደምትባል ከተማ ሄደ። በዚያች ከተማም ንጉሠ ስድስት ልጆቹን የገደለበት አንድ ሽማግሌ መራራ ለቅሶ ሲያለቅስ አገኘው። ሐዋርያው ቶማስ ከጸለየላቸው በኋላ ግን እግዚአብሔር ከሞት አስነሣቸው። ይህ ሁኔታ የጣዖትን ካህናት ስለአበላላቸው በድንጋይ ሊወግሩት ፈለጉ። ይህንንም ለማድረግ ከእነርሱ አንዱ እጸን በዘረጋ ጊዜ እንደዚያው እንደተዘረጋ ደርቆ ቀረ። ሐዋርያው ቶማስ በመስቀለኛ ሲባርከው እንደቀድሞው ተመልሶ ደገኖ ሆነለት። ይህን ተለምዶ ባዮ ጊዜ ሁላቸውም በጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አመኑ። ከዚያም በኋላ በርኪናስ ወደተባለች ከተማና ወደሌሎችም ሄደ ስለጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አስተማረ። የዚያ አገር ንጉሥ ስለ ሐዋርያው ማስተማር በሰማ ጊዜ ይዞ አሰረው። እንደገናም በእስር ቤት

በእስር ቤት ሆኖ ለእስረኞቹ የእግዚአብሔርን መንግሥት የሚያስተምር ሆኖ ስላገኘው ከእስር ቤት አውጥቶ በተለያዩ ዐይነት ሥቃይ ያሠቃየው ጀመር።

በመጨረሻም ራሱን ቁርጠት የሰማዕትነትን አክሊል ተቀዳጀ። በመሊባር ተቀብሮ በኋላም ዐዕሙ ወደ ራሱ ተወስዶአል። (የግንቦት 26 ቀን ስንክሳር)

ሐዋርያው ቅዱስ ማትያስ፡- ሐዋርያው ቅዱስ ማትያስ የተወለደው በቤተልሔም ነው። ሐዋርያትን ተከትለው ከሚሄድት አንዱ ነበር። በከሐዲነቱ ቦታውን በለቀቀው በአስቆሮቱ ይሁዳ ምትክ ከዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት አንዱ ለመሆን ዕጣ የደረሰው ሐዋርያው ማትያስ ነው። ከተመረጠም በኋላ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ ወንጌልን ለማስተማር ሄደ። የሄደውም የሰው ሥጋ ወደሚበሉ ሰዎች አገር ነበር። የዚያ አገር ሰዎች አንድ እንግዳ በእጃቸው ሲገባ ወደ እስር ቤት ይወስዱትና ለሠላሳ ቀኖች ግር እንዲበላ ያደርጉታል። ይህን ካደረጉ በኋላ ነበር ከእስር ቤት አውጥተው ሥጋውን የሚበሉት።

ሐዋርያው ማትያስ ወደዚያ አገር ደርሶ ስለፍቅር ባስተማራቸው ጊዜ ያዙትና ዐይኑን አወጡት። ከዚያም ወደ እስር ቤት አስገቡት። ጊዜው ከመድረሱ በፊት ግን ጌታችን ሐዋርያውን እንድርያስንና ደቀ መዝሙሩን ወደ እርሱ ላከለት። ወደ እስር ቤቱም ሄደው በእስረኞቹ ላይ ምን እንደሚደረግ ተመለከቱ። በዚህ ጊዜ እነዚህን ሐዋርያት ይገድሉአቸው ዘንድ ሰይጣን የከተማውን ሕዝብ አነሣ።

ሕዝቡም ሊይዛቸው ባለበ ጊዜ ሁለቱ ሐዋርያት ወደ እግዚአብሔር ጸለዩ። ከዚያ በኋላ ከእስር ቤቱ ዐምዶች በአንዱ ሥር የውሃ ምንጭ ፈነዳና ከተማውን አጥለቀለቀው። የከተማው ኑዋሪዎች በሁናቱው በተጨነቁና ተስፋ በቁረጡ ጊዜ ወደ ሐዋርያቱ መጥተው ኃጢአታቸውን በመናዘዝ አለቀሱ። ሐዋርያቱም በጌታ ኢየሱስ አመኑና ትድናላችሁ አሉአቸው። ሁሉም አመኑ፤ ሐዋርያው ማትያስንም ከእስር ፈቱት። እንድርያስና ደቀ መዝሙሩም ወደ እግዚአብሔር ጸልዩው ጎርፉ ተወገደላቸው። ከዚያም ምሥጢረ ሥጋዊን ካስተማሩአቸው በኋላ በአብ። በወልድ። በመንፈስ ቅዱስ ስም አጠመቁአቸው። የነበረባቸውም የአውሬነት ጠባይ እንዲወገድላቸው ወደ ጌታችን ኢየሱስ ከጸልዩላቸው በኋላ ተወግዶላቸዋል።

ለተወሰነ ጊዜ ከእነርሱ ጋር ከቆዩ በኋላ ኤጲስ ቆጶስና ሌሎችንም ካህናት ሾመውላቸው ሄዱ።

ሐዋርያው ማትያስ ግን ወደ ደማስቆ ሄዶ ወንጌልን በሚያስተምርበት ጊዜ ሕዝቡ ተቁጥቶ በመያዝ በአዲስ አልጋ ላይ አስተኝተው ከበታቹ እሳት

ቢለኩሱበት እሳቱ ምንም ሳይገቡዳው ቀርቶአል። እንዲያውም ፊቱ እንደ ፀሐይ ሲያንጸባርቅ ታይቶአል። በዚህ ተገርመው ሁሉም በጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አመኑ። ሐዋርያውም ካጠመቃቸው በኋላ ካህናትን ሾመላቸው። በእምነታቸው እንዲጠናከሩ እያስተማራቸውም ለብዙ ጊዜ ከእነርሱ ጋር ቆዩ። ከዚያም ፋላኦን በምትባል በአንዲት የአይሁድ ከተማ በሰላም ዐልፎ እዚያው ተቀበረ። (የመጋቢት 8 ቀን ስንክሳር)

ሰማዕቱ ቅዱስ ጊዮርጊስ፡- ቅዱስ ጊዮርጊስ ዘሮንቶስ አንስጣሰዮስ ከሚባል አባትና ቴኦብስታ ከምትባል እናት በቀጭቅያ ተወለደ። ዕድሜው ሃያ ዓመት በሞላው ጊዜ አባቱ ሞተበት። የአባቱን ሥራ ለመውረስ በሄደ ጊዜ ንጉሠ ከሐዲ በመሆን የጣዖት አምልኮን ትእዛዝ የሚያስተላልፍ ሆኖ አገኘው። ቅዱስ ጊዮርጊስም በዚህ ነገር አዝኖ ፓዝቡን ሁሉ ለድኸት ከሰጠ በኋላ ወደ ንጉሠ ቀርቦ እኔ የማመልከው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ነው ብሎ ገለጠለት። ይህንንም ያደረገው በክርስቲያኖች ላይ የተወሰነው ውሳኔ ካየ በኋላ ነው። በክርስቲያኖች ላይ የተላለፈውንም የውሳኔ ወረቀት በቀጥታ ቀድዶ ጣለው። በዚህም ምክንያት ወደ ንጉሠ ነገሥቱ ወሰዱት።

እውነተኛ ባለመሆኑ እናንተም እንኳ የምትጠራጠሩትን መንገድ እንዲከተሉ ፈልጋችሁ ትክክለኛውን ሃይማኖት የሚከተሉትን ንጹህ ክርስቲያኖችን የምትጠሉአቸውና ቀጣቸውን በእነርሱ ላይ የምታወርዱት እስከመቼ ድረስ ነው? አንድም በዚህ እውነተኛ የክርስቲያን ሃይማኖት ማመን ይኖርባችኋል፤ አለበለዘም ሃይማኖቱን የያዙትን ሰዎች በድንቁርና አታስቸግሩአቸው ብሎ በመካከላቸው ከፍ ባለ ድምፅ ተናገረ። ንጉሠም ቅዱስ ጊዮርጊስን ዝም ያሰኘው ዘንድ መፍናንዮስ የተባለውን ሚኒስትር ጠቀሰውና ምልክት ሰጠው። ሚኒስትሩም ቅዱስ ጊዮርጊስን ይህን ድፍረት ግን አስተማረህ ብሎ ጠየቀው። እርሱም እውነት ነው ብሎ መለሰለት። ከዚያም ማብራራት ጀመረ። በዚህ ጊዜ ንጉሠ በንግግሩ ውስጥ ጣልቃ ገብቶ ከአሁን ቀደም ምን ያኽል ደረጃ እንዳሳደገው ያስታውሰው ጀመር። አሁንም ክርስቶስን ከካደ የበለጠ እንደሚጨምርለት ቃል ገባለት። ሰማዕቱ ግን የዚህን ዓለም ኅላፊና ጠፊ የሆነውን ተስፋ ግምት ውስጥ ከማስገባት እምቢ አለ። ንጉሠ በጣም ቢያሰቃየውም ጊታችን ግን ያበረታውና ቀስሱን ይፈውሰው ነበር። ሁናቱው ግራ ባጋባው ጊዜ ንጉሠ አትናቱዎስ የተባለ አንድ ጠንቋይ አስመጣና አንድ ኩባያ ውሃ ሞልቶ በማምጣት አስማቱን ከደገመበት በኋላ እንዲጠጣ ሰጠው። ሰማዕቱም መስቀለኛ ከባረከው በኋላ ጠጣው። ያን ጠጥቶ ምንም ጉዳት ሳይደርስበት ባየው ጊዜ ጠንቋዩ ራሱ በጌታችን ኢየሱስ አምኖ የሰማዕትነትን አክሊል ተቀዳጀ። ንጉሠ በጣም ተበላላቂው ሰማዕቱን እስኪሞት ድረስ እንዲጨፈልቁት አዝዞ ሥጋውንም ከከተማ ወጪ ጣሉት። ጌታችን ኢየሱስ ግን ከሞት

አስነሥቶት ወደ ከተማ ተመለሰ። ብዙዎችም እዩትና በቅጽበት ሦስት ሺህ ሰባት መቶ ሰዎች በእርሱ ምክንያት አመኑ። ዲዮቅልጥያኖስ የሁላቸውም ራስ እንዲቋረጥ አዝዞ ሁሉም የሰማዕትነትን አክለል ተቀዳጅተዋል።

እንደ አጋጣሚ ወደ ዲዮቅልጥያኖስ ዘንድ መጥተው የነበሩ ነገሥታት ቅዱስ ጊዮርጊስን እነዚህን ወንበሮች ቅጠል አውጥተው ፍሬ እንዲያፈሩ አድርገዋል። እርሱም ወደ ጌታ ጸልዮ ጸሎት ተቀባይነትን አግኝቶአል። ከዚያም ወደ መቃብር ቦታ መስደወት ሙታንን እንዲያስነሣ ጠየቁት። እንደገናም ወደ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ጸልዮ ጌታችንን ሙታን ካስነሣለት በኋላ ከእነርሱ ጋር ተነጋግረው ተመልሰው ዐርፈዋል። አንዲት ድኻ ሴትም ደንቆሮ፣ ድዳና ዕውር የነበረውን ልጅዋን አምጥታለት ጌታችን ኢየሱስ ከጸልዮ በኋላ በመስቀለኛ ባርኮት ልጁ ከአለበተ ደዌ ሁሉ ተፈውሶአል። ይህ ሁሉ ሲሆን ዲዮቅልጥያኖስ ሰማዕቱን እያሰቃየው ነበር። ይህ ማስቃየቱ ግን በቅዱስ ጊዮርጊስ አስተሳሰብ ላይ ምንም ለውጥ ያላመጣ መሆኑን ባየ ጊዜ ለጣዖት ያጠንቃቄ እንደሆነ ልጄን እድርልሃለሁ በማለት ያባብለው ጀመር። ቅዱስ ጊዮርጊስም በንጉሡ ሐሳብ የተሰማማ በማስመሰል አታለለው። ዲዮቅልጥያኖስም ደስ ተሰኝቶ ሰማዕቱን ወደቤተ መንግሥቱ አስገባው። እዚያም ሲጸልይና መዝሙራትን ሲደግም ንግሥቲቱ ሰምታ ያንን እንዲያብራራላት ጠየቀችው። እርሱም ከፍጥረት ዓለም ጀምሮ እስከ ልደተ ክርስቶስ ድረስ የነበረውን ሁኔታ ሁሉ ገለጸ አደረገላት። ቃሉም በልብዋ ገብቶ በጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አመነች።

ንጉሡም ሰማዕቱ ጊዮርጊስ ለንጉሡ አማልክት ሲያጥን እንዲያይ የከተማው ሕዝብ እዲጠራ ትእዛዝ አስተላልፎ ነበር። ብዙ ሰዎች ወደ ጣዖቱ በተሰበሰቡ ጉዜ ሰማዕቱ ጊዮርጊስ በዓለም መድኅኒት በጌታ ኢየሱስ ስም በጣዖታቱ ላይ ጮኹ። መሬት ተከፍታ ጣዖታቱን ሁሉ ዋጠቻቸው። ንጉሡና ከእርሱ ጋር የነበሩት ሁሉ ደነገጡ። ንጉሡም እያዘነ ወደ ቤተ መንግሥቱ ተመለሰ። ንግሥቲቱም ንጉሡን አምላካቸው ኅያል ስለሆነ ከእነዚህ ከገሊላ ውያን ጋር እልክ አትጋባ ብዬህ አልነበረምን አለችው። በዚህ ጊዜ ሰማዕቱ ጊዮርጊስ ንግሥቲቱን ወደ ክርስትና እንደመለሳት ንጉሡ ዐወቀ። ከቀጣውም የተነሣ ሰውነትዋ እንዲሰጫጫቅና ራስዋ እንዲቋረጥ አዝዞ የሰማዕትነትን አክለል ተቀዳጅች።

በመጨረሻም ዲዮቅልጥያኖስ የሚደርስበትን ውርደት ሁሉ ለማቆምና እንዳይቀጥል ለማድረግ የቅዱስ ጊዮርጊስ ራስ እንዲቋረጥ ውሳኔ አስተላለፈ። በዚህም ቅዱስ ጊዮርጊስ የሰማዕትነትን አክለል ተቀዳጅ። ከክርስቲያኖች

አንዱ የሰማዕቱን አስከሬን ክብር ባለው ከፈን ከፍኖ ወደ አገሩ ወሰደው። በስሙም ትልቅ ቤተ ክርስቲያን ታነጸ (የሚያዝያ 23 ቀን ስንክሳር)።

ሌላው የቅዱስ ጊዮርጊስ ታሪክ ምንጭ ደግሞ እንደሚከተለው ነው።

ቅዱስ ጊዮርጊስ ልዳ በምትባል አገር ተወለደ። አባቱ ዘርንቶስ ይባላል። እናቱም ቴዎብስታ ትባላለች። እነርሱም እጅግ ባለጠገኝ ነበሩ። እግዚአብሔርን የሚያፈቅሩ፣ ለድኾች የሚራሩ ጥዋትና ማታ ወደ እግዚአብሔር ጸሎት የሚያዘወትሩ ጠንካሮች ክርስቲያኖች ነበሩ። የቅዱስ ጊዮርጊስ አባት ዘርንቶስ በፍልስጥዒም ውስጥ የአንድ ክፍል አስተዳዳሪ ነበር።

ቅዱስ ጊዮርጊስ የዐሥር ዓመት ልጅ አባቱ ሞተ። በአባቱም ቦታ ሌላ ሹም ተተካ። አባቱን ቦታ የተረከበውም ሹም ጊዮርጊስን ከእናቱ ለምኖ ከእርሱ ጋር እንዲኖር ወሰደው። ከእርሱም ጋር ዐሥር ዓመት ተቀመጠ። በዚህም ጊዜ ቅዱሳት መጻሕፍትን፣ ፈረስ ግልቢያን፣ ቀስት መሳብን፣ አራዊት ማዳንንና ሌላውንም ጥበብ ሁሉ ተማረ። በሥራው ሁሉ እጅግ ጠንካራና ኅይለኛ ሆነ በስልፍም ውስጥ የበላይነትን አገኘ። ከጅግኖችም ውስጥ የሚመስለው ማንም አልነበረም። የእግዚአብሔር ጸጋ ያደረበት ነበርና። የሚያየው ሁሉ ከገይሉና ከጉብዝናው የተነሣ እስኪደነቅ ድረስ በየቀኑ በሞገስ ላይ ሞገስ፣ በገይል ላይ ገይል ይጨመርለት ነበር። ወደ ስልፍም በሄደ ጊዜ ሊጋጠሙት የመጡ ሁሉ ገና ሲያዩት ይፈሩት ነበር። በመንገዱ ሁሉ እግዚአብሔር ይረዳው ነበርና።

ቅዱስ ጊዮርጊስ ሃያ ዓመት በሆነው ጊዜ ከእናቱ ለምኖ የወሰደው መኰንን ልጁን ሊድርለት አሰበ። መኰንን ይህን ማሰቡ ቅዱስ ጊዮርጊስ ንጹሕ ድንግል ስማያዊ ሙሽራ እንዲሆንክርስቶስ እንደመረጠው ባለማወቁ ነበር። መኰንንም በዚህ አሳብ ላይ እንዳለ ዐረፈ።

ከዚህ በኋላ ቅዱስ ጊዮርጊስ ቤሩት ወደምትባል ሀገር ሄደ የቤሩት ሰዎችም ፈጣሪያቸው እግዚአብሔርን የማያውቁ አረማውያን ነበሩ። ደራጎን የሚባል ዘንዶንም ያመልኩ ነበር። ደራጎኑ እንደ ንስር ከንፎች አሉት፣ እንደ ውሻም ገሮች አሉት፤ እንደ ፍየልም ጢም አለው፤ እንደ አንበሳ እግርና ጥፍር አለው፤ ሽራትም አለው። እንደ አዞ ጥርሶች አሉት። አንገቱም እንደ ስጐን አንገት ነው።

ደራጎን የባሕር ዓጣዎችንም ሆነ የሚባሩ ወፎችን እንደዚሁም የምድር አራዊትንና እንስሶችን ባየ ጊዜ ይተነፍስባቸዋል፤ ትንፋሹም ሲደርስባቸው

ይሞታሉ። ወዲያውም ይባላቸዋል። ሰውንም ለብቻው ሲያገኝ እንደዚሁ ያደርጋል።

የቤሩት ሰዎች ግን ሴቶች ልጆቻቸውን በየተራ ይሰጡት ነበር። በዚህም ሁኔታ ብዙ ጊዜ ከኖሩ በኋላ አንድ ቀን ተሰብስበው ወደ አገረ ገዥው በመሄድ ሴቶች ልጆቻችን ሁሉ ስላላቁ ደራገን እኛን ወደማያገኝበት አገር እንሄዳለን አሉት። አገረ ገዥውም ብቻዬን ትተውኛላችሁን? አገራችን ምድር ባዳ ልታደርጓት ነውን? እንደዚህ አታድርጉ አላቸው። ሰዎችም መልሰው፡- እንግዲህ ለአምላካችን ለደራገን ምን እንሰጠዋለን? ሴቶች ልጆቻችን አልቀዋልና። ሚስቶቻችንንም እንዳንሰጠው ያለ እነርሱ መኖር አንችልም አሉት።

መከራንም፡- አትፍሩ። ወደ ሌላ አገርም አትሂዱ። እኔም በተራዬ ሴት ልጄን ለደራገን እሰጣለሁ አላቸው። እነርሱም መልካም ነው አሉት። ጊዜውም በደረሰ ጊዜ የመከራንን ልጅ ወስደው ለደራገን ሰጡአት። ነገር ግን እነርሱ ልጅቱን ይዘው በሄዱ ጊዜ ደራገን በቦታው አልነበረም። የሚበላውን አውሬ ለመፈለግ ወደ ጫካ ሄደ ነበርና። ስለዚህም የመከራንን ሴት ልጅ በተለመደው ቦታ አስቀምጠዋት ወደ ቤታቸው ተመለሱ።

ቅዱስ ጊዮርጊስ ቤሩት በደረሰ ጊዜ እየተዘዋወረ አካባቢዋን ሲገቡበኝ የመከራንን ልጅ ለብቻዋ ተቀምጣ አገኛትና ከዚህም ትጠብቂያለሽ? አላት። ልጅቱም፡- አምላካችን ደራገን እንዲበላኝ ሰዎች ለእርሱ ስጥተውኝ ነው ስትል መለስኛለት። ቅዱስ ጊዮርጊስም የአምላክሽ የደራገን ግብሩ ምንድን ነው? አላት። ልጅቱም የሆነውን ሁሉ ነገረችው። ቅዱስ ጊዮርጊስም አሁን ደራገን ወዴት አለ? ብሎ ጠየቃት። እርሷም ለምግብ አራዊትን ሲፈልግ ወደ ጫካ ሄደአል፤ እኔንም ለመብላት አሁን ይመለሳል። አንተንም እንዳይበላህ ከዚህ ሂድ አለችው።

ቅዱስ ጊዮርጊስም ይህን የሰይጣን ማደሪያ ደራገንን እኔ አልፈራውም አላት። ልጅቱም አንተ ገና ጢም ያለብሃለህ ጉልማሳ ነህ። ከቤሩት ሰዎች ሁሉ አንተ ትበልጣለህ? እነርሱ እንኳ ሴቶች ልጆቻቸውን ከደራገን ሊያድኑ አልቻሉም አለችው።

ቅዱስ ጊዮርጊስም ከሁሉ የሚበረታ ሰማይንና ምድርን የፈጠረ አምላክ አለ። እርሱ ከዚያ ከተረገመ አውሬ ያድነኛል አላት። ከልጅቱም ጋር ይህን ሲነጋገር ደራገን መጣ። ቅዱስ ጊዮርጊስም ባየው ጊዜ ምላሱን አውለበለበ፤ አንገቱንም አስገገ። ትንፋሹን ሊተነፍስበትና በራሱ ላይ ሊከመርበት ተቀኝጠጠ። መንፈስ ቅዱስ ያደረበትና በእግዚአብሔር ፈቃድ ወደ ቤሩት

የመጣው ቅዱስ ጊዮርጊስ ግን ከደራገን ቁጣ የተገጣ ምንም አልፈራም። በሥላሴ ስም በመስቀል ምልክት በላይ ላይ አማተበበት። ወዲያውም የደራገን ኃይሉ ደከመ። መርዙም ጠፋ።

ከዚህ በኋላ ቅዱስ ጊዮርጊስ ከነጭ ፈረሰ ላይ ወረደና መታጠቂያውን ከወገቡ ፈትቶ ደራገንን አንገቱን አሰረውና እንድትገቡትተው ለልጅቱ ሰጣት። ቅዱስ ጊዮርጊስ በፈረሰ ላይ ሆኖ ልጅቱም ደራገንን እየገቡትተው ወደቤሩት ከተማ ዘኮ።

የከተማው ሰዎችም ደራገንን ባዩት ጊዜ ፈሩ እጅግም ደንግጠው፡- ወደ ግንብ ላይ የወጡ አሉ። በሰገነትም ላይም የወጡ አሉ። ቅዱስ ጊዮርጊስንም እንዲህ አሉት። ደራገንን ያመጣህብን ምን አደረግንህ? አምላካችን ስለሆነ ሴቶች ልጆቻችንን ጨርሶአል።

ቅዱስ ጊዮርጊስም ከኢየሱስ ክርስቶስ በቀር አምላክ የለም። አሁንም በእርሱ እመኑ። ራሱን

ማዳን የማይችል ይህን ሰይጣናዊ ደራገን ተውት አላቸው።

እነርሱም በአምላክህ እናምን ዘንድ ደራገንን መግደል ትችላለህ? አሉት። እርሱም አዎ በጊታዬ በኢየሱስ ክርስቶስ ኃይል ልገድለው እችላለሁ አላቸው። የህንም ብሎ ከከተማው ወደ ውጭ አንድ ምዕራፍ ያህል ወጣ። ሕዝቡም ቅዱስ ጊዮርጊስ የሚያደርገውን ያዩ ዘንድ ተከተሉት። ቅዱስ ጊዮርጊስም ከፈረሰ ወረደና ከደራገን አንገት ላይ መታጠቂያውን ፈትቶ ወገቱን ታጠቀ። በፈረሰም ላይ ተቀመጠና ደራገንን አንገቱን በጦር ወጋው። ወዲያውም ሞተ። ሕዝቡም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በእገልጋዩ በቅዱስ ጊዮርጊስ እጅ ያደረገውን ተአምር ባዩ ጊዜ እመኑ። ቤሩታዊትንም ከደራገን ለፍ ስላዳናት እግዚአብሔርን አመሰገኑ።

ቅዱስ ጊዮርጊስም አንድ ክፍን አምጥቶ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አስጠመቃቸውና ወደ ሀገሩ ተመለሰ። ከዚያም በኋላ የቤሩት ሰዎች ሁሉን አብያተ ክርስቲያናት አንዱን በቤሩት መኻል ሁለተኛውን ደራገን በተገደለበት ቦታ ሠርተው እግዚአብሔርን እያመለከቱ ኖሩ።

ገድሎ ጊዮርጊስን ይመለከታል

ቅዱስ ጊዮርጊስ

የቤተ ክርስቲያን ዜማ

እንደሚታወቀው በቅዳሴው ጸሎት ውስጥ ካሉት የምስጋናና የጸሎት ዜማዎች መካከል የካህኑ የዲያቆኑ እንዲሁም የሕዝቡ ድርሻዎች አሉ። ካህናቱና ዲያቆናቱ ተራቸውን ጠብቀው የየራሳቸውን ድርሻ የሚያዘሙ ቢሆኑም በሕዝቡ በኩል ግን ድርሻቸውን ጠብቀው የሚያዘሙት ሰዎች ጥቂቶች ናቸው። ጸሎትና ምስጋናውም የሁሉም የጋራ እንጂ የተወሰኑ ሰዎች ድርሻ ብቻ ስላልሆነ ሁሉም አጥንቶት ተሰጥዎት እንዲቀበል በማሰብ የሕዝቡ ድርሻ በዚህ በተከታታይ ክፍሎች ዝግጅት ውስጥ ተከፋፍሎ ቀርቦአል።

የቅዳሴ ተሰጥዎ

በግዕዝ

ይ:ካ:- ሰላም ለጥልክሙ፤
ይ:ሕ:- ምስለ መንፈስክ፤

ይ:ሕ:- ቅዱስ ሐዋርያ ጳውሎስ ወናየ መልእክት ፈዋሴ ዱያን ዘሣገኸ ክክሊል፤ ሰአል ወጸሊ በእንቲአን ያድግን ነፍሳተን በብዝሃ ሣህሉ ወምሕረቱ በእንተ ስሙ ቅዱስ።

ይ:ዲ:- ተንሥኡ ለጸሎት
ይ:ሕ:- እግዚአ ተሣለን
ይ:ካ :- ሰላም ለጥልክሙ
ይ:ሕ:- ምስለ መንፈስክ

ይ:ሕ:- ቅዱስ ሥሉስ ዘጎቡር ህላዊክ ዕቅብ ማጎበረን፤ በእንተ ቅዱሳን ጥድያን አርዳኢክ ናዝዘን በሣህልክ በእንተ ቅዱስ ስምክ።

ይ:ዲ:- ተንሥኡ ለጸሎት፤
ይ:ሕ:- እግዚአ ተሣለን
ይ:ካ፤ ሰላም ለጥልክሙ፤
ይ:ሕ፤ ምስለ መንፈስክ፤

ይ:ሕ፤ ቅዱስ፤ ቅዱስ፤ ቅዱስ አንተ አምላክ፤ አብ አኅዜ ጥሉ፤ ቅዱስ፤ ቅዱስ፤ ቅዱስ አንተ ወልድ ዋሕድ ዘአንተ ቃለ አብ ሕያው፤ ቅዱስ፤ ቅዱስ፤ ቅዱስ አንተ መንፈስ ቅዱስ ዘተአምር ጥሎ

በአማርኛ

ይ:ሕ:- ለጸሎት ተነሡ።
ይ:ሕ:- አቤቱ ይቅር በለን።

ይ:ሕ:- ክክሊልን የተቀበልህ ዱያንን የፈወሰክ፤ መልካም አገልግሎት ያለህ ቅዱስ ሐዋርያ ጳውሎስ ሆይ፤ ስለኛ ማልድ፤ በይቅርታውና በቸርነቱ በዛት ስለ ቅዱስ ስሙ ብሎ ሰውነታችንን ያድን ዘንድ።

ይ:ሕ:- ለጸሎት ተነሡ።

ይ.ሕ:- አቤቱ ይቅር በለን።

ይ.ካ:- ሰላችኛም ይሁን።

ይ.ሕ:- ከመንፈስ ጋራ

ይ.ሕ:- በባሕርይህ አንድ የምትሆን ሥሉስ ቅዱስ ሆይ፤ አንድነታችንን ጠብቅ፤ ስለ ተመረጡ ክቡራን ስለሚሆን ደቀ መዛሙርትህ በይቅርታህ አድናን፤ ክብር ስለሚሆን ስለ ስምህ ብለህ።

ይ.ሕ:- ለጸሎት ተነሡ።

ይ.ሕ:- አቤቱ ይቅር በለን።

ይ.ሕ:- ሰላም ለሁላችሁ ይሁን

ይ.ሕ:- ከመንፈስ ጋራ።

ይ.ሕ:- ቅዱስ፤ ቅዱስ፤ ቅዱስ አንተ አምላክ አብ ሁሉን የፈጠርህ ነህ። ቅዱስ፤ ቅዱስ፤ ቅዱስ አንተ ወልድ ወሕድ የሕያው አብ ቃል ነህ። መንፈስ ቅዱስ ሁሉን የምታውቅ ነህ። ቅዱስ፤ ቅዱስ፤ ቅዱስ አንተ መንፈስ ቅዱስ ሁሉን የምታውቅ ነህ።

ከዚህ ምዕራፍ የምናገኘው ትምህርት

ሰባቱ ምሥጢራተ ቤተ ክርስቲያን ምሥጢራት የተባሉበት ምክንያት በዐይን በሚታይ አገልግሎት አማካይነት በዐይን የማይታይና በእጅ የማይሰሰ ጸጋ የሚገኝበት በመሆኑ ነው።

ለምሳሌ የጥምቀት ሥርዓት የሚከናወነው በካህናት አማካይነት በዐይን በሚታይና በእጅ በሚሰሰው ውሃ፤ እንዲሁም በጆሮ በሚሰማ ጸሎት ሲሆን እንዴት ከጥንተ አብሶ እንደምንገጸ፤ እንዴት ኃጢአታችን ይቅር እንደሚባልልን፤ እንዴት የመንፈስ ልደት እንደምንወለድና እንዴት የእግዚአብሔር ልጆች እንደምንሆን በዐይናችን የማናየው፤ በጆሮአችን የማንሰማውና በእጃችን የማንዳሰሰው የእግዚአብሔር ምሥጢራዊ ስወታ ነው።

የቀሩትም የስድስቱ ምሥጢራት ሁናቴ ይህንኑ የመሰለ ነው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱን ለማስተማር በላካቸው ጊዜ የተአምራትን ሥልጣን የሰጣቸው መሆኑ፤ ስለስሜ ወደ ነገሥታትና ወደ ገዢዎች ሲወስዱአችሁ ስለ እኔ ለመመስከር መልካም አጋጣሚ ይሆንላችኋል ያለው አባባል በሐዋርያው ቅዱስ ቶማስ አሠራር ላይ ተፈጽሞአል። በንጉሠ ፊት በድፍረት መናገሩና አስደናቂ ተአምራትን ማድረጉ ይህንኑ የጌታችንን አባባል የሚያመለክት ነው።

በሦስቱ ቅዱሳን ታሪክ ውስጥ ተፈጽመው ያገኘናቸው ሁናቱዎች ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከስጠው ተስፋ ጋር ተመሳሳይ ናቸው።

«በእኔ የሚያምኑ ሁሉ እነዚህን ተአምራት የማድረግ ሥልጣን ይኖራቸዋል፤ በስሜ አጋንንትን ያወጣሉ፤ በአዲስ ቋንቋ ይናገራሉ፤ እባቦችን ቢይዙ፤ ወይም የሚገድል መርዝ እንኳ ቢጠጡ አይጎዱቸውም፤ እጃቸውን በበሽተኞች ላይ ሲጭኑ በሽተኞቹ ይድናሉ» (ማር.ም:16፡17-18) ።

በታሪኮቹ እንደተመለከትነው ሐዋርያቱና ሰማዕታቱ ከማያምኑ ባለሥልጣኖች ጋር በአነጋገር እየተጋፈጡ መንፈሳዊ ተግባራቸውን በሚያከናውኑበት ጊዜ ለሕይወታቸው ምንም የማይሳሱ መሆናቸው ይታያል። በዚህም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለደቀ መዛሙርቱ የሰጣቸውን መመሪያ ተግባራዊ ማድረጋቸው መሆኑን እንገነዘባለን።

«ሊከተለኝ የሚወድድ ቢኖር ራሱን ይካድ፤ በየቀኑም መስቀሉን ተሸክሞ ይከተለኝ፤ ከእኔ ይልቅ ለሕይወቱ የሚላሳ ሁሉ ያጠፋታል፤ ስለእኔ ሕይወቱን አሳልፎ የሚሰጥ ግን ያድናታል» (ሉቃ.ም:9፡23-24)።

ጌታችንም:- «እነሆ፤ እኔ እስከ ዓራም መጨረሻ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ» ብሎ ቃል በገባላቸው መወረት አስፈላጊ ሆኖ ባገኘው ጊዜ ሁሉ ታላላቅ ተአምራትን አድርጎላቸዋል።

ሌላው በጣም ሚያስገርመው ነገር እነዚያ የማያምኑ ወገኖች ምንም ያክል ታላላቅ ተአምራትን ቢያዩ ከስሕተት መንገዳቸው አለመመለሳቸውና በክርስቲያኖች ላይ ያላቸውን ጥላቻ አለማርገባቸው ነው። ይህ የሚሆን ሰዎች በእግዚአብሔር መተማመናቸውን ትቶው በሰይጣን ማመንን በሚጀምሩበት ጊዜ ነው።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ስለዚህ ጉዳይ ምን እንደሚል እንመልከት:-

«የዐመፅ ሰው የሚመጣው በሰይጣን ኅይል አሳሳች ተአምራትንና ምልክቶችን አስደናቂ ነገሮችንም በማድረግ ነው፤ እንዲሁም በሚጠፉት ሰዎች ላይ ልዩ ልዩ ክፉ ማታለል በማድረግ ነው፤ እነዚህ ሰዎች የሚጠፉትም ለመዳን የሚያበቃቸውን እውነት ስላልወደዱ ነው፤ በዚህም ምክንያት በሐሰት እንዲያምኑ እግዚአብሔር የሰጠባቸውን ኅይል ይልክባቸዋል። ይህም የሚሆነው እውነትን አናምንም ብለው በኃጢአት የሚደሰቱ ሁሉ እንዲፈረድባቸው ነው» (2ኛ.ተሰ.ም:2ቀ.9-12)።

ይህ ጥቅስ የፈርዖንን ሁናቴ ያስታውሰናል። ሙሴና አሮን አንድ ተአምር ባደረጉ ቅጥር ሰይጣንም በአስማተኞች አማካይነት ተመሳሳይ ተአምር እያደረገ እስከ ተወሰነ እርምጃ አብሮአቸው ስለተጓዘ ፈርዖን በእነርሱ ምክንያት ልቡን አደነደነ። የእግዚአብሔርን ክብር ንቆ ሰይጣንን የሚከተል ሁሉ ሰይጣን ያን በእርሱ ያመነውን ሰው እውነትን እንዳያስተውል ያደርገዋል። ለሰው ደግሞ ነጻ ፈቃድ የተሰጠው ስለሆነ ሰይጣንን ለማምለክ የሚፈልገውን ሰው እግዚአብሔር አይከለክለውም። በአንድ በኩል እውነትና ጽድቅ ከሚገኝበት ከእግዚአብሔር በመራቃቸው፣ በሌላ በኩል ደግሞ እውነትንና ጽድቅን ከሚጠላው ከሰይጣን ጋር በማበራቸው እነ ፈርዖንና እነ ዲዮቅልጥያኖስ እንዲሁም መሰሎቻቸው እነዚያን የሚያደርጓቸውን ክፉ ድርጊቶች የሚያደርጉትና አስደናቂዎች የሆኑት የእግዚአብሔር ተአምራትም ሊያሳምኑአቸው አለመቻላቸው የሚያስገርም አይደለም። ይህም የሚሆነው መላ ሕይወታቸውን ለሰይጣን ስላስረከቡና የእግዚአብሔርን እርዳታ ጠቃሚነት ሊገነዘቡ ባለመቻላቸው ነው።

ሰይጣንም ሐሰተኛና የሐሰት አባት መሆኑን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ተናግሮአል (ዮሐ:ም:8ቀ:44)። ይህም በመሆኑ ለእርሱ ለሚገዙለት ሰዎች ሁሉ የሐሰትንና የጥፋትን መንገድ ብቻ ስለሚያስተምራቸውና እነርሱም አምነው ስለሚቀበሉት እነዲዮቅልጥያኖስ የሆኑትን ሆነዋል።

ጥያቄዎች

1. የቤተ ክርስቲያን ምሥጢራት ስንት ናቸው? እነርሱስ ምን ምን ናቸው?
2. ጥምቀት ማለት ምን ማለት ነው?
3. በጥምቀት የምናገኛቸው ጸጋዎች ምን ምን ናቸው?
4. በምሥጢረ ሜሮን አማካይነት ምንን እናገኛለን?

5. መንፈሳዊ ዕድገት የምናገኘው በምንድነው?
6. የምሥጢረ ሜሮን ሥርዓት ቀደም ሲል በምን ዐይነት ይፈጸም ነበር?
7. ለምን ወደ ሜሮን መቀባት ተለወጠ?
8. የምሥጢረ ቅርባን ሥርዓት እንዴት ይፈጸማል?
9. የምሥጢረ ቅርባን ጥቅም ምንና ምን ነው?
10. ምሥጢረ ክህነት የሚባለው ምን ነው?
11. ጌታ ምሥጢረ ክህነትን የመሠረተው መቼ ነው?
12. ምሥጢረ ንስሐስ ምን ማለት ነው?
13. ጌታችን ምሥጢረ ንስሐስን የመሠረተው ምን ብሎ ነው?
14. ንስሐ ማለትስ ምን ማለት ነው?
15. ምሥጢረ ተክሊል ማለት ምን ማለት ነው?
16. ጋብቻን የመሠረተው ማነው? እንዴት አድርጎ?
17. ምሥጢረ ቀንዲል ማለት ምን ማለት ነው?
18. ምሥጢረ ቀንዲል ከሌሎቹ ምሥጢራት በምን ይለያል?
19. ሐዋርያው ቅዱስ ቶማስ በመጀመሪያ የሄደው ወዴት ነው?
20. እዚያስ በምን ዘዴ ሥራውን ጀመረ?
21. ማን በሚባል ሰው ቤት ሥራውን ጀመረ?
22. ቀጥሎስ የሠራው የት ነው?
23. ንጉሡ ሲጠይቀው ምን ሙያ አለኝ አለው?
24. ንጉሡ ምንድነው የሠራቸው ብሎ ሲጠይቀው ምን መልስ ሰጠው?
25. ከዚያ በኋላ ንጉሡ ሐዋርያውን ምን አደረገው?
26. የሉቅዮስ ሚስት ድርጊቱን ስታይ ምን ሆነች?
27. ሉቅዮስ ሐዋርያውን ምን እንዲያደርግለት ጠየቀው?
28. ሐዋርያው ለሉቅዮስ ምን አደረገለት?
29. ከዚያ በኋላ ሉቅዮስ ምን አደረገ?
30. ሐዋርያው ንጉሡን ምን ጠይቆት ፈቀደለት?

31. ሐዋርያው ዛፋን ከባሕር ውስጥ እንዴት አወጣው? አውጥቶስ ምን አደረገበት?

32. ለምእመናኑ ኤጲስ ቆጶስና ካህናት ከሾመላቸው በኋላ ምን ወደም ትባል ከተማ ሄደ?

33. ወደዚያች ከተማ ሲገባ ምን የሆነ ሰው አጋጠመው?

34. ሐዋርያው ለሰውየው ምን አደረገለት?

35. ያን ድርጊት በማድረግ ያልተደሰቱት እነማን ነበሩ?

36. ምን ሊያደርጉት ዐቀዱ?

37. በዚህ ጊዜ ምን ተአምር ተደረገ?

38. ከዚያስ በኋላ ምን ሆነ?

39. የበርኪናስ ንጉሥ ሐዋርያውን ባሰረው ጊዜ ሐዋርያው ምን አደረገ?

40. ከዚያስ በኋላ ንጉሡ ምን አደረገ?

41. በመጨረሻስ ምን አደረገው?

42. ሐዋርያው ማትያስ ለሐዋርያነት የተመረጠው እንዴት ነው?

43. ለማስተማር የሄደበት እንዴት ያለ አገር ነበር?

44. የዚያ አገር ሰዎች እንግዳ ሰው ሲመጣ ምን የማድረግ ልማድ ነበራቸው?

45. ሐዋርያው ማትያስ ምን ማስተማር ጀመረ?

46. ከዚያስ ያገሬው ሰዎች ምን አደረጉት?

47. ጌታችን ማንን ላከለት?

48. ሊረዱት የመጡት ምን ደረሰባቸው?

49. የጸሎታቸው ውጤት ምን ነበረ?

50. ከዚያስ ሕዝቡ ምን አደረገ?

51. የሕዝቡ ሁኔታ እንዴት ተለወጠ?

52. የነበረባቸውን የአውሬ ጠባይ እንዴት ተወገላቸው?

53. ሐዋርያው ማትያስ በደማስቆ ምን ደረሰበት?

54. ምን ተአምር ተደረገ?

55. ሕዝቡ ከተአምሩ በኋላ ምን አደረገ?

56. የሐዋርያው ማትያስ አሚሚት እንዴት ነበር?

57. የሰማዕቱ ቅዱስ ጊዮርጊስ አባትና እናት ማንና ማን ይባሉ ነበር?

58. የሰማዕቱ ዕድሜ ስንት በነበረ ጊዜ ነው አባቱ የሞተበት?

59. ሰማዕቱ የአባቱን ሥራ ወርሶ በዚያ ለመቀጠል ፈቃደኛ ያልሆነው ለምንድነው?

60. ቅዱስ ጊዮርጊስ ለንጉሡ ምን ብሎ ገለጠለት?

61. ቅዱስ ጊዮርጊስን ወደ ንጉሡ የወሰዱት በምን ምክንያት ነው።

62. ቅዱስ ጊዮርጊስ በመካከለኛው ምን ብሎ ነው ከፍ ባለ ድምፅ የተናገረው?

63. ንጉሡ ቅዱስ ጊዮርጊስን ለምን እንዲያሰኘው የነገረው ማን ለሚባል ሰው ነው?

64. ሚኒስትሩ ቅዱስ ጊዮርጊስን ምን ብሎ ጠየቀው?

65. ቅዱስ ጊዮርጊስ ምን መልስ ሰጠ?

66. በዚህ ጊዜ በንግግር ውስጥ ጣልቃ ገብቶ ምን ዐይነት ተስፋ ሰጠው?

67. ንጉሡ በያሰቃየውም ጌታ ምን ያደርግለት ነበር?

68. ንጉሡ ግራ በተጋባ ጊዜ ምን አደረገ?

69. ያስማቱ ውሃ ሰማዕቱን ባልጉዳው ጊዜ አስማተኛው ምን አደረገ?

70. ንጉሡ በጣም በተበሳጨ ጊዜ በሰማዕቱ ላይ ምን ምን እንዲዳ ደረግበት አዘዘ?

71. በቅጽበት ሦስት ሺህ ሰባት መቶ ሰዎች ያመኑት በምን ምክንያት ነው?

72. እነዚህ ያመኑት ሰዎች ምን ሆኑ?

73. በዲዮቅልጥያናስ ዘንድ የነበሩ ነገሥታት ሰማዕቱን ምን ምን ተአምር እንዲያደርግላቸው ጠየቁት?

74. የዲዮቅልጥያኖስ ማሠቃየት በሰማዕቱ ስሜት ላይ ምንም ለውጥ አለማምጣቱን ባየ ጊዜ ምን ዐይነት ተስፋ ሰጠው?

75. ሰማዕቱ ንግሥቱቱን ያሳመናት እንዴት ነው?

76. ሰማዕቱ ምን ባደረገ ጊዜ ነው ጣዖታቱን መሬት ተከፍታ የዋጠቻቸው?

77. ንግሥቱቱ ምን ስላለችው ነው ዲዮቅልጥያኖስ እንድትገደል ያደረገው?

78. በመጨረሻም ንጉሠ-አዳዲስበት የነበረውን ውርደት ሁሉ ለማቆም ምን አደረገ?

79. የቤተ ክርስቲያን ምስጢራት ለምን ምስጢራት ተባሉ?

80. እነዲዮቅልጥያኖስ ብዙ ተአምራትን እያዩ ልባቸው የደነደነበት ምክንያት ምንድነው?

ምዕራፍ 5

መንፈሳዊነትና ግብረገብነት

ንስሐ መግባት

ንስሐ መግባት ማለት ስለፈጸሙት በደል ተጸጽቶ ዳግመኛ ያን በደል ላለመፈጸም በመወሰን ስላለፈው ኃጢአት የእግዚአብሔርን ይቅርታ ለማግኘት እንዲቻል ኃጢአትን ለካህን መናዘዝ ነው።

ቅዱሳት መጻሕፍት ስለ ንስሐና ስለ ኑዛዜ ብዙ ብለዋል። ከእነዚህም ጥቂቶቹ የሚከተሉት ናቸው።

«ኃጢአቱን የሚሰውር አይለማም የሚናዘዝባትና የሚተዋት ግን ምሕረትን ያገኛል» (ምሳ.ም:28ቀ:13)።

«የእስራኤል ቤት ሆይ፥ እንደ መንገዱ በየሰው ሁሉ ላይ እፈርድባችኋለሁ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ ንስሐ ግብ፤ ኃጢአትም ዕንቅፋት እንዳይሆንባችሁ ከኃጢአታችሁ ሁሉ ተመለሱ» (ሕዝ.ም:18ቀ:30)።

«ንስሐ ግብ፤ ኃጢአታችሁም ይሰረይ ዘንድ እያንዳንዳችሁ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተጠመቁ፤ የመንፈስ ቅዱስንም ስጦታ ትቀበላላችሁ» (ዮሐ: ሥ: 2 ቀ: 38)።

«ሰዎች ባለማወቅ ያደረጉትን እግዚአብሔር ችላ ብሎ አልፎታል፤ አሁን ግን በየአገሩ ያሉ ሰዎች ንስሐ እንዲገቡ አገዛዘኛል» (ዮሐ: ሥ: 17 ቀ: 30)።

«አስቀድሜ በደማስቆ ያሉትን ሰዎች ቀጥሎም በኢየሱስ ስም በይሁዳ ክፍለ ሀገረ ያሉትን ንስሐ ገብተው ወደ እግዚአብሔር እንዲመለሱ አስተማርኋቸው፤ ንስሐ መግባታቸውን የሚያመለክት ነገር እንዲያደርጉም ነገር ኋቸው» (ዮሐ: ሥ: 26 ቀ: 20)።

«እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሚሆን ሐዘን ወደ ድኅነት የሚያመጣ በንስሐ የሚገኘውን ለውጥ ስለሚያስገኝ ጸጸት የለበትም» (2ኛ: ቆሮ: ም: 7 ቀ: 10)።

«አንዳንድ ሰዎች እንደሚመስላቸው ጌታ ኢየሱስ የተናገረውን የተስፋ ቃል ለመፈጸም አይዘገዱም፤ ነገር ግን ሰው ሁሉ ለንስሐ እንዲበቃ ማንም ሰው እንዳይጠፋ ፈልጎ ስለ እናንተ ይታገጣል» (2ኛ: ጴጥ: ም: 3 ቀ: 9)።

በእርግጥ ንስሐ ሲባል ከልብ ተጸጽቶ ያለፈውን የኃጢአት ሥራ ዳግመኛ ላለመሥራት መወሰንና ያንንም በተግባር ማሳየት ነው። ሆኖም የንስሐ ግጠናቀቂያው ለካህን በመናዘዝና ስርየትን በማግኘት ነው። ካህናትም ይህን ሊያደርጉ የሚችሉት ከጌታችን ከመድኃኒታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ በተሰጣቸው ሥልጣን ነው።

«እናንተ የሰዎችን ኃጢአት ይቅር ብትሉ ይቅር ይባልላቸዋል፤ እናንተ የሰዎችን ኃጢአት ይቅር ባትሉ ግን ቅር አይባልላቸውም» (ዮሐ: ም: 20 ቀ: 23)።

«እውነት እላችኋለሁ፤ በምድር የምታስሩት ሁሉ በሰማይ የታሰረ ይሆናል፤ በምድር የምትፈቱት ሁሉ በሰማይ የተፈታ ይሆናል» (ማቴ: ም: 18 ቀ: 18)።

ስርየቱም የሚገኘው ንስሐ የሚገባው ሰው ከመንፈሳዊ ማለት ከንስሐ አባቱ የሚሰጠውን መመሪያ በመከተል ነው።

ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ «የልጁ የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአታችን ሁሉ ያነጻጻል» ባለው መሠረት ድኅነት በክርስቶስ ደም መሆኑን አንክድም (1ኛ:ዮሐ:ም:1ቀ:7) ። ነገር ግን ያለ ንስሐ ድኅነት የለም።

«ንስሐ ባትገቡ ሁላችሁም እንዲሁ ትጠፋላችሁ» (ሉቃ:ም:13ቀ:3)።

ማንም ኃጢአት የሌለበት ሰው ስለሌለ ለድኅነት ንስሐ የግድ አስፈላጊ ነው። ኃጢአት እስካለ ድረስ ስለኃጢአቱ መቀጣት አለ፤ የኃጢአት ዋጋው ሞት ነው። ከሞት ለመዳንም የግድ ንስሐ ያስፈልጋል። ንስሐም ለክርስቶስ ደም የተገባን ያደርገናል።

ቤተ ክርስቲያን የሰው መንፈሳዊ ሕይወት ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ኅብረት ማድረግ መሆኑን ታምናለች። እርዳታውን ከለመኑት መንፈስ ቅዱስ ይረዳል፤ ሰው ግን ጥረት ማድረግ አለበት።

መንፈሳዊ ሕይወትም የእግዚአብሔር ጦር መሣሪያ የሚያስፈልገው ትግል መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ይገልጻል።

«ትግላችን ከእለቶች፣ ከባለሥልጣኖች፣ ከዚህ ከጨለማ ዘመን የዓለም ገዢዎች፣ ከሰማያዊ የክፉ መንፈስ ሠራዊት ጋር ነው እንጂ ከደምና ከሥጋ ጋር ስላልሆነ የዲያብሎስን ተንኩል ለመቋቋም የእግዚአብሔርን ሙሉ የጦር መከላከያ ልብስ ልበሱ» (ኤፌ:ም:6ቀ:11-12)።

ጸጋ ሁሉን ነገር አያደርግም፤ ያለበለዚያም እግዚአብሔር፡- «ወደ እኔ ተመለሱ... እኔም ወደ እናንተ እመለሳለሁ» ባላለም ነበር (ዘካ:ም:1ቀ:3)።

የንስሐ መግባት አስፈላጊነትም በተለያዩ ሁኔታዎች የተገለጠ ሲሆን ከእነርሱም ጥቂቶቹ የሚከተሉት ናቸው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደዚህ ዓለም የመጣው ኃጢአተኞችን ወደ ንስጣ ለመጥራት መሆኑን ገልጾልን። (ማቴ: ም: 9 ቀ:13፣ ማር: ም:2 ቀ: 17፣ ሉቃ:ም:5ቀ:32)።

በዚህም ጌታችን ለንስሐ ምን ያህል ግምት እንደሰጠው ልንረዳ እንችላለን።

ሐዋርያው ጳውሎስም በሮሜ መልእክቱ ም:2ቀ:4ላይ የእግዚአብሔር ቸርነት ወደ ንስሐ እንደሚመራ ይገልጻል።

ሐዋርያው ቅዱስ ጲጥሮስም እግዚአብሔር እኛ ንስሐ ገብተን እንድንደን በመፍቀድ ብዙ ጊዜ እንደሚታገሠን ይገልጻል (2ኛ:ጲጥ:ም:3ቀ:9)።

ጌታችን የተለያዩ ምሳሌዎችን ከተናገረ በኋላ ንስሐ በሚገባ በአንድ ኃጢአተኛ ምክንያት በሰማይ በእግዚአብሔር መላእክት ዘንድ ደስታ እንደሚሆን ገልጾልን (ሉቃ:ም:15ቀ: 7 እና 10)።

በእነዚህና በሌሎችም ሊቀርቡ በሚችሉ የመጽሐፍ ቅዱስ ማስረጃዎች መሠረት እግዚአብሔር የንስሐ መግባትን አስፈላጊነት ያደረጋገጠ መሆኑን ለመገንዘብ እንችላለን።

በእውነት መጽናት

እውነት ማለት ምን ማለት ነው? እውነት ማለት እርግጥ፣ ትክክል፣ ሐሰት የሌለበት፣ ሐሰት ያልሆነ ማለት ነው። እርሱም የውሸት ተቃራኒ ነው። እውነት ይጠቅማል። ውሸት ግን ይጎዳል። የእግዚአብሔር መንገዶች ሁሉ እወነቶች ናቸው። እግዚአብሔርም ሁልጊዜ እውነተኛ ነው። እኛም ሁላችን ሁልጊዜ እውነተኛች እንድንሆን ያዘዘናል። ሰው ያየውንና የሰማውን ምንም ሳይይ ጨምር፣ ወይም ምንም ሳይቀንስ በናገር እውነት ተናገረ ይባላል። እርሱም እውነተኛ ይባላል። ያየውንና የሰማውን እንዳላየና እንዳልሰማ፣ ያላየውንና ያልሰማውን እንዳየና እንዳሰማ፣ የተደረገውን ነገር እንዳልተደረገ፣ ያልተደረገውን እንደተደረገ አድርጎ ማውራት ውሸት መናገር ነው። ውሸት ደግሞ የሰይጣን ተግባር በመሆኑ እግዚአብሔር ውሸትን አይፈቅድም።

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ውሸታዎች ሰዎችን በወቀሰበት ገግግፍ እንዲህ ብሎአል፡-

«እናንተ ከአባታችሁ ከዲያብሎስ ናችሁ፣ የአባታችሁንም ምኞት ልታደርጉ ትወድዳላችሁ፣ እርሱ ከመጀመሪያ ጀመሮ ነፍሱ ገዳይ ነበረ፣ እውነትም በእርሱ ዘንድ ስለሌለ በእውነት አልቆመም፣ ሐሰተኛ፣ የሐሰት አባት ስለሆነ፣ ሐሰትን ሲናገር ከራሱ ይናገራል» (ዮሐ:ም:8ቀ:44)።

ይህን፣ ጌታችን የተናገረውን ወቀሳ ለመረዳት ወደ አሪት ዘፍጥረት ም:3:መለስ ብለን መመልከት እንችላለን። በመጀመሪያ እግዚአብሔር አዳም ነና ሔዋንን ወደ ገነት ባስገባቸው ጊዜ በገነት ውስጥ ከምትገኘዋ መልካመንና ክፉን ለይታ ከምታስታውቀዋ ዛፍ አትብሉ። ከእርስዎ በባላችሁ ቀን ሞትን ትሞታላችሁ ብሎ አስጠንቅቆአቸው ነበር። በእባብ ዐድሮ ወደ ሔዋን

የቀረበው ሰይጣን ግን ክፉንና ደግን ለይታችሁ ታውቃላችሁ እንጂ አትሞቱም ብሎ ዋሸና አሳሳታት (ዘፍ:ም:3ቀ:4-5)። የሞቱ ፍርድ ግን ለአዳምና ለሔዋን ብቻ ሳይሆን ለሰው ዘር ሁሉ የተላለፈ መሆኑ ግልጽ ነው (ሮሜ:ም 5ቀ:12)።

የእውነትን መንገድ በመከተላቸው እግዚአብሔር በዚህ ዓለም እንኳ ዋጋቸውን የከፈላቸው ሰዎች መኖራቸውን የሚያስረዱ ብዙ የቅዱሳት መጻሕፍት ማስረጃዎች አሉ። ከእነዚህም መካከል የሚከተሉት ይገኙባቸዋል።

የሴፍ በሁሉም ነገር የእውነትን መንገድ ይከተል ስለነበረ በመጀመሪያ በወንድሞቹ አማካይነት እንደ ባሪያ የመሸጥ ችግር ደርሶበታል፤ ቀጥሎም በጲጥፋራ ሚስት የሐሰት ክስ ተከሰሶ የመታሰር ችግር ደርሶበታል። በመጨረሻ ግን እግዚአብሔር ዋጋውን ከፍሎት የግብጽ ገዢ ለመሆን አብቅቶታል (ዘፍ:ም:39:40:41)።

ሦስት የነቢዩ ዳንኤል ጓደኞች ሲድራቅ ሚሳቅና አብደናን (ሠለስቲ ደቁቅ) እውነት የሆነውን የአምልኮ ሥርዓት ስለተከተሉ ተከሰሰው በሚነድድ እሳት ውስጥ ቢጣሉም የሚያመልኩት አምላክ ከእነርሱ ጋር ስለነበረ ምንም ሳይገዱ ከእሳት ውስጥ ወጥተዋል፤ አምላካቸውንም አስከብረዋል (ዳን:ም: 3 ቀ: 26-30)።

ነቢዩ ዳንኤል የእግዚአብሔርን እውነተኛ መንገድ ስለተከተለ በሐሰተኛ አማልክት አምላኪዎች ተከሰሶ ወደ አንበሳ ጉድጓድ ቢጣልም አምላኩ ከእርሱ ጋር ስለነበረ ምንም ሳይደርስበት ከመውጣቱም በላይ ጠላቶቹን ተበቅሎለታል (ዳን:ም:6)።

የእግዚአብሔርን እውነተኛ መንገድ ትከተል የነበረችው ሶስና በሐሰት በተከሰሰች ጊዜ እግዚአብሔር ጸሎትዋን ሰምቶ ከክሱ ነጻ ስትወጣ በሐሰት የከሰሱአት ዳኞች ግን ተገቢ ፍርዳቸውን ተቀብለዋል። (የሶስና ታሪክ)

እንዲሁም የእግዚአብሔርን እውነት በማጥፋት በመንፈስ ቅዱስና በቤተ ክርስቲያን ላይ የሐሰትና የማታለል ተግባር የፈጸሙ ሐናንያና ሶጲራ የተባሉት ባልና ሚስት በመዋሸታቸው የሞት ፍርድ ተፈርዶባቸው ፍርዱም ተግባራዊ ሆኗል (የሐ:ሥ:ም:5ቀ:1-11)።

ሌላው ልንገነዘበው የሚገባ ጉዳይ ደግሞ በእውነት ላይ መጽናት ሁልጊዜ ቁሳዊ ወይም ዓለማዊ ጥቅምን የሚያስገኝ አለመሆኑን ነው። የእውነትን መንገድ ብቻ በመከተል መሥዋዕትነትን የከፈሉ ሐዋርያት ሰማዕታትና

ሌሎችም ቅዱሳን ብዙዎች ናቸው። ቤተ ክርስቲያንም እየተጠናከረች የሄደችው በእነርሱ መሥዋዕትነት ነው። እነርሱ ግን ዋጋቸውን የሚጠብቁት በዚህ ዓለም ሳይሆን በወዲያኛው ዓለም ነው።

ስለዚህ የሚያስከትለውን ማገኛውንም ዓለማዊ መሰናክል ችለንና ታግጧን በእውነት ከጸናን አምላክ እርሱ በሚወስነው መንገድ ዋጋችንን እንደሚከፍለን እርግጠኞች እንሁን።

አክብሮትና ትሕትና

በዚህ ትምህርት ውስጥ አክብሮት የተባለው ቃል የሚያመለክተው በአነጋገር ወይም ትሕትና በማሳየት ሌላውን ሰው ከራስ አስበልጦ ከፍ ማድረግን ነው።

ትሕትና ማለት ደግሞ በግል ፈቃድ ራስን ገብቅ ማድረግ ወይም ማዋረድ ነው።

ሰዎችን በማክበር ለራስም አክብሮትን ማግኘት የሚቻል በመሆኑ ሁልጊዜ ሰውን ማክበር ይገባል። ሰውን ማክበርና ትሕት መሆን እግዚአብሔር የሚፈቅዳቸው ተግባሮች በመሆናቸው ሰዎችን ብናክብርና ትሕቶች ብንሆን ከእግዚአብሔር ዘንድ ዋጋ እናገኝባቸዋለን። ሕይወታችንም ከሰድነትና ከትዕ ቢተኛነት ይልቅ ትሕትነትንና ሰው አክባሪነትን ብናለማምደው በእግዚአብሔርም በሰውም ዘንድ ዋጋ እናገኝበታለን። በዚህም መሠረት በእግዚአብሔር ዘንድ ዘለዓለማዊ ሕይወት የሚጠብቀን ሲሆን በዚህ ዓለም ሕይወታችን በሰላም ለመኖር እንችላለን።

በኦሪት ዘልቀ ም:12ቀ:6-8 እግዚአብሔር አሮንንና ማርያምን በገሠ ጸበት ንግግሩ ስለሙሴ እንዲህ ብሏል:-

«በመካከላችሁ ነቢይ ቢኖር እኔ እግዚአብሔር በራእይ እገለጥለታለሁ፤ ወይም በሕልም እናገረዋለሁ። ባሪያዬ ሙሴ ግን እንዲህ አይደለም፤ እርሱ በቤቴ ሁሉ የታመነ ነው። እኔ አፍ ለአፍ በግልጥ እናገረዋለሁ፤ በምሳሌ አይደለም፤ የእግዚአብሔርንም መልክ ያያል።»

እንደዚህ አድርጎ እግዚአብሔር የመሰከረለት ታላቁ ነቢይ ሙሴ በዚህ ምዕራፍ ቁጥር 3 ላይ:- «ሙሴም በምድር ላይ ካሉት ሰዎች ሁሉ ይልቅ እጅግ ትሕት ሰው ነበረ» ተብሎ ተነግሮለታል። ይህም የሚያመለክተው የሙሴ

ለእግዚአብሔር ቅርብነት ከትሔትነቱ ጋር የተያያዘ መሆኑን ነው። በዚህም መሠረት ትሕትና ምን ያክል ከእኛ የሚጠበቅ መሆኑንና በእግዚአብሔርም ዘንድ ታላቅ ዋጋ የሚያሰጥ መሆኑን እንገነዘባለን።

ወደ ሐዲስ ኪዳን መለስ ያልን እንደሆነ ደግሞ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እኛን ከሞት ፍርድ ለመዋጀት ዝቅ ብሎ የፍጡሩን የሰውን ሥጋ በለበሰ ጊዜ በትሕትናው ለእኛ አርአያ ሆኖልናል። በዚህ ጉዳይ የሚከተሉትን የቅዱሳት መጻሕፍት ማስረጃዎች እንመልከት።

«እኔ የዋህ፣ በልቤም ትሔት ስለሆንሁ ከእኔ ተማሩ።» (ማቴ:1፡29)

«ኢየሱስ ክርስቶስ ያሳየው የትሕትና ጠባይ በእናንተም ሕይወት ሊኖር ይገባል። እርሱ የመለኮት ባሕርይ አለው፤ ይሁን እንጂ፣ ከእግዚአብሔር ጋር እኩል የሚያደርገውን የመለኮት ባሕርይ እንደያዘ መቅረት አልፈለገም፤ የአገልጋይ መልክ በመውሰድ በሰው ምሳሌ ተገለጠ። እንደ ሰው ሆኖ በትሕትና ራሱን ዝቅ አደረገ፤ እስከ ሞት ድረስ፣ ያውም በመስቀል ላይ ተሰቅሎ እስከ መሞት ድረስ ታዋቅ ሆነ» (ፊል:ም:2ቀ:5-8)።

ከዚህ ቀጥለን ስለ አክብሮትና ትሕትና ቅዱሳት መጻሕፍት ከአቀረቡአቸው ማስረጃዎች መካከል ጥቂቶቹን እንመልከት:-

«ከክብር በፊት ትሕትና ነው» (ምሳ:ም:15ቀ:33)።

«ሀብት፣ ክብርና ሕይወት የትሕትናና እግዚአብሔርን የመፍራት ዋጋ ናቸው» (ምሳ:ም:22ቀ:4)።

«ራሱን ከፍ የሚያደርግ ዋረዳል፤ ራሱንም ዝቅ የሚያደርግ ከፍ ይላል» (ማቴ:ም:23ቀ:12)።

«እርስ በርሳችሁ ለመከባበር ተሽቀዳደሙ» (ሮሜ:ም:12ቀ:10)።

«በትሕትና ተሞልታችሁ ሌሎች ሰዎች ከእናንተ እንደሚሻሉ አድርጋችሁ ቀጥሩ እንጂ ወገን በመለየትና በራስ ወዳድነት:- ወይም ያለ እኔ ማን አለ በሚል ትምክሕት ምንም ነገር አታድርጉ» (ፊል:ም:2ቀ:3)።

«እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወማል፤ ለትሔታን ግን ጸጋን ይሰጣል።» (ያዕ:ም:4ቀ:6)

«ሰውን ሁሉ አክብሩ።» (1ኛ:ጴጥ:ም:2ቀ:17)

«እንዲሁም እናንተ ጉልማሶች፣ ለሽማግሌዎች ታዘዙ፤ ሁላችሁም ትሕትናን እንደ ልብስ ለብሳችሁ አንዱ ሌላውን ያገልግል፤ እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወማል፤ ለትሔቶች ግን ጸጋን ይሰጣል። እንግዲህ እግዚአብሔር በወሰነው ጊዜ ከፍ እንዲያደርጋችሁ ከእግዚአብሔር ብርቱ እኛ ሥር ራሳችሁን ዝቅ አድርጉ» (1ኛ:ጴጥ:ም:5:ቀ:5-6)።

ጥያቄዎች

1. ንስሐ መግባት ማለት ምን ማለት ነው?
2. የንስሐ ማጠናቀቂያው ምንድነው?
3. ካህናት ለማናዛዝና ለማሰተሰረድ የሚችሉት እንዴት ነው?
4. ስርየት የሚገኘው እንዴት ነው?
5. ንስሐ የግድ አስፈላጊ የሆነው በምን ምክንያት ነው?
6. መንፈስ ቅዱስ እንዲረዳ ሰው ምን ማድረግ አለበት?
7. መንፈሳዊ ሕይወት ምን ያስፈልገዋል?
8. ወደ እኔ ተመለሱ እኔም ወደ እናንተ እመለሳለሁ የሚለው ጥቅስ ለምን ማስረጃነት ተጠቀሰ?
9. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለአገሪቱ ተቃዋሞ መልስ ሲሰጥ እርሱ የመጣው ምን ለማድረግ ነው አለ?
10. በሰማይ መላእክት ዘንድ ደብዳቤ የሚሆነው መቼ ነው?
11. እውነት ማለት ምን ማለት ነው?
12. ሁልጊዜ እውነቶች ምናች ናቸው?
13. ሁልጊዜ እውነተኛ ማነው?
14. እውነተኛ የሚባል እንዴት ያለ ሰው ነው?
15. ውሸት መናገር ማለት ምን ማለት ነው?
16. ውሸት የማን ሥራ ነው?
17. ውሸትን የማይፈቅድ ማነው?
18. የሐሰት አባት ስለተባለው ማስረጃ አቅርብ።
19. የሴፍ የእውነትን መንገድ በመከተሉ ምን ደረሰበት?

20. እግዚአብሔርስ ዋጋውን እንደምን ከፈለው?
21. ሦስቱ ወጣቶች የእውነትን መንገድ ስለተከተሉ ምን ደረሰባቸው?
22. ችግራቸውስ ምን ዐይነት መፍትሔ ተገኘለት?
23. ነቢዩ ዳንኤል የእግዚአብሔርን እውነተኛ መንገድ ስለተከተለ ምን ችግር ደረሰበት?
24. እግዚአብሔርስ ምን አደረገለት?
25. የእግዚአብሔርን እውነተኛ መንገድ ትክተል የነበረችው ሶስና ምን ዐይነት ችግር ደርሶባት እግዚአብሔር እንዴት አዳናት?
26. ሐናንያና ሰጲን ለምን በሞት ተቀጡ?
27. የእውነትን መንገድ መከተል ሁልጊዜ ቁሳዊ ወይም ዓለማዊ ዋጋ ያስገኛልን? አብራራ።
28. የአክብሮትንና የትሕትናን ትርጉም ግለጥ።
29. አክብሮትና ትሕትና ምን ጥቅም አላቸው?
30. የጌታችን የኢየሱስስ ክርስቶስን የትሕትና ምሳሌነት ግለጽ።